

ANNEXOS

Índex dels annexos

ANNEX 1. Guia docent de l'assignatura de Llengua Catalana.....	336
ANNEX 2. Temari sobre la cohesió i els marcadors discursius.....	345
ANNEX 3. Enunciat de la pràctica.....	348
ANNEX 4. Guia de revisió del gènere acadèmic <i>informe de recerca</i>	352
ANNEX 5. Exercicis previs sobre els marcadors discursius.....	353
ANNEX 6. Pauta de treball sobre els marcadors discursius.....	354
ANNEX 7. Taula de marcadors discursius.....	355
ANNEX 8. Qüestionari metacognitiu.....	357
ANNEX 9. Enunciat de les exposicions orals en grup.....	359
ANNEX 10. Anàlisi de l'activitat 4: Revisió del gènere <i>informe de recerca</i>	360
Annex 10.1 Guia de revisió del G2 (SG-AS).....	361
Annex 10.2 Guia de revisió del G3 (BM-CS).....	362
Annex 10.3 Guia de revisió del G4 (AG-FG).....	363
Annex 10.4 Guia de revisió del G5 (IC-MS).....	364
Annex 10.5 Guia de revisió del G6 (VP-MS-JT).....	365
Annex 10.6 Guia de revisió del G7 (DP-CV).....	366
Annex 10.7 Guia de revisió del G8 (NP-AS).....	367
Annex 10.8 Guia de revisió del G9 (CG-AH-RS).....	368
Annex 10.9 Modificacions del TP al TI del G2 (SG-AS).....	369
Annex 10.10 Modificacions del TP al TI del G8 (NP-AS).....	373
Annex 10.11 Modificacions del TP al TI del G9 (CG-AH-RS).....	378
ANNEX 11. Anàlisi de les respostes a la TMD.....	386
Annex 11.1 Coneixement actiu de MD de la TMD declarat per 7 grups.....	387
Annex 11.2 Coneixement passiu de MD de la TMD declarat per 7 grups.....	392
Annex 11.3 Desconeixement de MD de la TMD declarat per 7 grups.....	397
Annex 11.4 Freqüències de coneixement i desconeixement de MD de la TMD declarat per 7 grups.....	402
Annex 11.5 Freqüències de coneixement i desconeixement de MD de la TMD per categories declarat per 7 grups.....	409
Annex 11.6 Coneixement actiu de MD declarat per 5 i 6 grups a la TMD.....	412
Annex 11.7 Coneixement passiu de MD declarat per 5 i 6 grups a la TMD.....	413
Annex 11.8 Desconeixement de MD declarat per 5 i 6 grups a la TMD.....	415
Annex 11.9 Desconeixement de MD declarat per algun dels 7 grups a la TMD.....	416
Annex 11.10 Gràfic amb el desconeixement de MD declarat per algun dels 7 grups a la TMD.....	417

ANNEX 12. Anàlisi dels MD als textos	418
Annex 12.1 MD als TI i TF del G1 (HG-AT).....	419
Annex 12.2 MD als TI i TF del G2 (SG-AS).....	425
Annex 12.3 MD als TI i TF del G3 (BM-CS).....	431
Annex 12.4 MD als TI i TF del G4 (AG-FG).....	441
Annex 12.5 MD als TI i TF del G5 (IC-MS).....	446
Annex 12.6 MD als TI i TF del G6 (VP-MS-JT).....	455
Annex 12.7 MD als TI i TF del G7 (DP-CV).....	460
Annex 12.8 MD als TI i TF del G8 (NP-AS).....	465
Annex 12.9 MD als TI i TF del G9 (CG-AH-RS).....	471
Annex 12.10 Unitats i ocurrencies de MD usats al TI pels 9 grups d'estudiants	480
Annex 12.11 Unitats i ocurrencies de MD usats al TF pels 9 grups d'estudiants.....	484
ANNEX 13. Anàlisi de les interaccions.....	489
Annex 13.1 Temps i intervencions dels grups a les preguntes de la PTMD.....	489
Annex 13.2 Causes del coneixement actiu i passiu i del desconeixement de MD a les interaccions	492
Annex 13.3 Intervencions sobre el desconeixement de 4 MD.....	495
Annex 13.4 Classificació de les categories temàtiques de la interacció	503
Annex 13.5 Construcció del discurs entorn del concepte de MD: funcions esmentades pels alumnes.....	507
Annex 13.6 Classificació general de les funcions del concepte de MD esmentades pels estudiants a les interaccions	511
ANNEX 14. Nova guia de revisió del gènere <i>informe de recerca</i>	514
ANNEX 15. Interaccions transcrites	519
Annex 15.1 Transcripció de la interacció del G1 (HG-AT).....	519
Annex 15.2 Transcripció de la interacció del G2 (SG-AS).....	532
Annex 15.3 Transcripció de la interacció del G3 (BM-CS).....	552
Annex 15.4 Transcripció de la interacció del G4 (AG-FG).....	564
Annex 15.5 Transcripció de la interacció del G5 (IC-MS).....	578
Annex 15.6 Transcripció de la interacció del G6 (VP-MS-JT).....	591
Annex 15.7 Transcripció de la interacció del G7 (DP-CV).....	624
Annex 15.8 Transcripció de la interacció del G8 (NP-AS).....	639
Annex 15.9 Transcripció de la interacció del G9 (CG-AH-RS).....	663

ANNEX 1. GUIA DOCENT DE L'ASSIGNATURA DE LLENGUA CATALANA

LLENGUA CATALANA

Codi: 20173
Curs 2013-2014
Grup 2

1. Presentació de l'assignatura

L'objectiu de l'assignatura és descriure la normativa catalana vigent per tal de consolidar el domini de les qüestions bàsiques i introduir l'estudi dels aspectes conflictius. A més, s'estudien i s'analitzen diversos gèneres textuais, tant escrits com orals, i es focalitza en la producció de diversos tipus de text en contextos diferents.

2. Competències que cal assolir:

D'entre el conjunt de competències que s'assoliran en acabar el grau, en aquesta assignatura es treballen les següents, generals (G) i específiques (E), concretades en forma de resultats d'aprenentatge:

G.1. Capacitat d'anàlisi i síntesi

- Identificar i conèixer les característiques i el funcionament dels registres orals i escrits de les varietats del català.

G.4. Cerca documental i de fonts d'investigació

- Conèixer i usar adequadament les fonts de referència a l'ús: obres descriptives clau, diccionaris d'ús, diccionaris normatius, corpus i altres recursos digitals, etc.

G.10. Comunicació oral i escrita en llengües pròpies i estrangeres

- Sintetitzar oralment i per escrit en les llengües pròpies descripcions lingüístiques de referència
- Produir amb eficàcia diferents tipus de discursos acadèmics: resums, textos explicatius i argumentatius (anàlisis, revisions bibliogràfiques, explicació de problemes, exposicions orals).

G.13. Capacitat de treball individual i en grup

- Partir del coneixement previ en qualsevol activitat d'aprenentatge
- Utilitzar instruments d'aprenentatge: apunts, llibres de referència, tecnologia, etc.
- Adquirir consciència de les necessitats i estil propi d'aprenentatge
- Habituar-se a prendre decisions en relació amb el propi procés d'aprenentatge
- Habituar-se a cooperar amb el professorat i els companys i companyes de classe per assolir més eficaçment els objectius proposats

G.17. Aplicació de coneixements a la pràctica

- Explicar els errors de coherència, cohesió, adequació i normativa en els textos propis que marqui el professorat.
- Identificar errors de coherència, cohesió, adequació i normativa en textos aliens
- Conèixer i aplicar els criteris de correcció i adequació de les produccions orals i escrites segons registres i gèneres
- Dominar els criteris lingüístics per abordar aspectes d'ortografia, morfologia, sintaxi, lèxic, discurs

G.20. Capacitat d'aprenentatge autònom i de formació continuada

- Dissenyar individualment un pla d'aprenentatge i assolir-ne els objectius
- Col·laborar en grup amb altres alumnes per assolir els objectius del pla d'aprenentatge que han dissenyat
- Participar activament en la producció col·lectiva de textos

E.1. Excel·lència en el domini escrit i oral de la llengua o llengües pròpies

- Dominar les qüestions de la normativa lingüística tractades a classe
- Produir textos coherents, cohesionats i adequats a la situació comunicativa
- Corregir els errors de coherència, cohesió, adequació i normativa en els textos propis que marqui el professorat.
- Redactar correctament les qüestions de la normativa lingüística tractades a classe
- Interpretar críticament el sentit de discursos orals i escrits diversos

E.9. Capacitat per poder reflexionar sobre el funcionament de la llengua i el discurs

- Comentar críticament textos de diferents gèneres i tipologies textuals
- Descriure i contrastar distintes situacions d'enunciació
- Observar un conjunt d'estructures morfosintàctiques i deduir-ne les regles gramaticals
- Reconèixer i caracteritzar seqüències textuals de distintes tipologies
- Reconèixer i explicar processos de formació de mots

E.12. Destresa per la cerca i gestió d'informació i documentació

- Manejar materials i fonts de consulta adequats per resoldre aspectes de normativa
- Manejar materials i fonts de consulta adequats per treballar qüestions lèxiques i gramaticals
- Manejar materials i fonts de consulta adequats per produir i analitzar textos / discursos
- Fer cerques lingüístiques en corpus electrònics.

E.14. Rigor en la revisió i el control de la qualitat de la mediació lingüística

- Utilitzar estratègies d'aprenentatge: tenir iniciativa, arriscar-se, preguntar, dubtar, revisar, autocorregir-se, etc.

3. Coneixements previs

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Coneixements bàsics de les obres de referència com a usuari ▪ Coneixement de les normes ortogràfiques i morfològiques i de les seves excepcions més habituals 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Coneixement de les normes sintàctiques bàsiques ▪ Coneixements d'informàtica com a usuari
--	--

4. Eixos estructurals/temàtics (mòduls-unitats didàctiques)

<ul style="list-style-type: none"> ▪ La realitat sociolingüística catalana ▪ Component lèxic ▪ Normativa sintàctica ▪ Normativa ortogràfica 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ L'activitat enunciativa ▪ La producció de textos ▪ Gèneres i tipologies textuais ▪ Maneig d'eines informàtiques
---	--

5. Continguts

Bloc 1: Maneig d'eines informàtiques aplicades a la llengua catalana.

Bloc 2: Variació lingüística, llengua estàndard i norma.

Bloc 3: Qüestions de normativa (lèxica, sintàctica, ortogràfica)

Bloc 4: Component lèxic. Morfologia, lexicologia i semàntica

Bloc 5: Gramàtica de les classes de paraules. Les construccions sintàctiques fonamentals: gramàtica i pragmàtica

Bloc 6: L'activitat enunciativa

Bloc 7: La producció de textos. Propietats del text: coherència, cohesió, adequació

Bloc 8: Tipologies textuais i gèneres de discurs

6. Metodologia d'ensenyament-aprenentatge

L'assignatura s'articula al voltant d'una proposta psicopedagògica que bàsicament pretén: *a)* propiciar entorns d'autoaprenentatge (individuals i en grup); *b)* potenciar la reflexió metacognitiva; i *c)* treballar l'adquisició de bona part de les competències i habilitats lingüísticodiscursives a partir de situacions enunciatives reals.

A. Propiciar els entorns d'autoaprenentatge

Aquest plantejament didàctic exigeix, d'una banda, que l'alumnat s'impliqui i es comprometi en el procés d'aprenentatge del grup. Concretament, ha d'entendre que els coneixements s'adquireixen interactuant i que propiciant l'aprenentatge col·laboratiu s'està facilitant l'aprenentatge individual de totes i cadascuna de les persones que hi participen. I, de l'altra, caldrà que conegui els coneixements i habilitats que ha d'assolir i els materials de què disposa per tal de negociar, tant amb el grup que li fa de suport (3 persones) com amb el professorat, el grau de monitorització que necessita.

B. Potenciar la reflexió metacognitiva

També es demana, a l'aprenent, que reflexioni sobre els seus coneixements lingüístics intuïtius i els contrasti amb el que proposen els models dominants. Dit d'una altra manera, li demana que faci explícits els coneixements lingüístics implícits, que porti al conscient allò que fa lingüísticament de manera inconscient i que, a més a més, sàpiga si allò que fa pertany a la variant estàndard de la llengua i és, o no és, acceptat per la gramàtica normativa. Aquest plantejament parteix del postulat que el parlant sap molt més de llengua d'allò que diu que sap i procura ajudar-lo a elaborar els processos metacognitius que haurà de dur a terme per descriure-la i analitzar-la.

C. Treballar l'adquisició de bona part de les competències i habilitats lingüísticodiscursives a partir de situacions enunciatives reals.

Finalment, l'objectiu didàctic que ocupa el lloc central en la nostra metodologia és que els estudiants adquireixin *un bon domini de la llengua escrita*. L'escriptura comporta sempre un procés de textualització que no es pot desvincular de la situació d'enunciació en què s'ha produït ni de la pràctica social que la fa possible. Per tant, *dominar la llengua escrita* vol dir adquirir competències i habilitats que passen per la llengua, però que van més enllà de la llengua.

En resum, l'alumnat haurà de:

- a) Participar en les activitats de les sessions de grup gran.
- b) Fer les activitats encarregades, exemplificades o introduïdes en les sessions de grup gran.
- c) Participar en les activitats dels seminaris.
- d) Fer les pràctiques avaluables.
- e) Superar un examen general sobre l'assignatura.

7. Avaluació

La distribució de la puntuació de l'assignatura és la següent:

Avaluació			Recuperació			
Activitat d'avaluació	Tipus de treball *	Ponderació sobre la nota final	Recuperable/ No recuperable	Ponderació sobre la nota final	Forma de recuperació	Requisits i observacions : Competències avaluades
Reflexió sobre ortotipografia en context acadèmic	I	4%	Sí	10%	Lliurament pràctica dia de l'examen	G.13
Anàlisi de la cohesió d'un text	G	6%	No			E.9, G.10
Reflexió sociolingüística	I	8%	Sí	10%	Lliurament pràctica dia de l'examen	E.12
Buidatge de neologia d'un text	G	10%	No			G.4
Descripció a partir d'una fotografia	I	10%	Sí	10%	Lliurament pràctica dia de l'examen	G.10, E.9
Resolució d'una qüestió sintàctica controvertida en diverses gramàtiques	G	12%	No			G.4, G.13
Portafolis	G	10%	No			G.13, G.20, E.14,
Examen 1r trimestre	I	10%	No			G.1, G4, E.1, E.14
Examen 2n trimestre	I	30%	Sí	30%	Examen	G1, G4, E.1, E.14

* I: activitat individual G: activitat en grup

Nota important: Per aprovar l'assignatura cal aprovar l'examen del final del segon trimestre, amb un 5 o més i la qualificació d'APTE de llengua.

Per aprovar l'assignatura s'han de lliurar totes les pràctiques dins el termini que s'indiqui. No lliurar totes les pràctiques implica un NP de l'assignatura i, doncs, la impossibilitat de recuperar-la al juliol.

L'examen del primer trimestre és optatiu. Si algun repetidor està fent l'estada i el vol fer, se li administrarà la primera setmana de gener.

Només poden optar a la recuperació els alumnes que tinguin suspesa l'assignatura al març. Si s'han de recuperar totes les pràctiques i l'examen, la nota màxima no superarà el 60 %. En cas que només s'hagi de recuperar alguna pràctica o l'examen, es mantenen els percentatges inicials.

S'obre la possibilitat de sumar fins a 1 punt més sobre la nota final, només en cas que la nota de l'examen sigui superior a 5, per mitjà de la presentació d'un diari de lectura sobre algun dels llibres següents, que s'ha de presentar conjuntament amb la llista de les paraules que s'hagin après, en context i amb la definició del diccionari:

- Murakami, Haruki (2006). *Kafka a la platja*. Barcelona: Empúries. Trad. d'Albert Nolla.
- Pedrolo, Manuel de (1965). *Cendra per Martina*. Barcelona: Proa.
- Rodoreda, Mercè (1975). *Mirall trencat*. Barcelona: Edicions 62 / Club Editor / Barcanova.

Portafolis

El portafolis és el recull de les activitats no presencials que l'alumnat haurà fet per acreditar l'assoliment de les competències de l'assignatura.

Procediment

A mesura que va rebent corregits els treballs, l'alumnat els ha d'anar revisant d'acord amb les instruccions del "Pla d'aprenentatge autònom".

Les pràctiques se suspelen de redacció si tenen més de 2 faltes / 350 paraules. En aquest cas reben la qualificació de "NO APTE", que és independent de la nota sobre el contingut treballat. L'autocorrecció, argumentada, de les pràctiques suspeses s'ha de presentar el darrer dia de classe de seminari.

Contingut

El portafolis ha de contenir al final del segon trimestre els documents següents:

1. La correcció dels errors de la PAL.
2. Les pràctiques suspeses de redacció.
3. L'"Autocorrecció dels errors propis de normativa i redacció"
4. Activitats complementàries que s'han fet en el grup d'aprenentatge autònom

Puntuació

Cada pràctica serà avaluada des de dos punts de vista.

a) La qualitat del contingut.

Les pràctiques estan suspeses de contingut si no obtenen almenys el 50% de la puntuació sobre la qual s'avaluen.

b) La qualitat de la redacció (adequació, coherència, cohesió, correcció).

Els treballs estan suspesos de redacció si obtenen la qualificació de NO APTE, qualificació que s'aplicarà als treballs amb més de 2 faltes diferents cada 350 paraules.

Examen

Cal superar el 50% de la puntuació.

8. Bibliografia

Cercadors electrònics:

Cercaterm: <http://www.termcat.net/cercaterm/>.

<http://pdl.iecat.net/>

Corpus escrits:

- <http://pdl.iecat.net/>
- <http://www.iula.upf.edu/>

Optimot. Consultes lingüístiques <http://www14.gencat.cat/llic/AppJava/index.html>

<http://www.grec.net/>

Servei lingüístic de TV de Catalunya: <http://esadir.cat/>

Recursos d'autoaprenentatge

CASTELLANOS, J.A. (1999). *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana (amb exercicis autocorrectius)*. 7a ed. Barcelona: Universitat Autònoma. Institut de Ciències de l'Educació.

Català Obert (<http://www.uoc.edu/catalaobert/web/index.html>). Curs en línia de la Universitat Oberta de Catalunya. Conté una prova de nivell.

Divercat. Curs de llengua catalana. Nivell mitjà. [CD-ROM.]

MOREY, Jaume; MELIÀ, Joan; CORBERA, Jaume. *Alfa mètode d'autocorrecció gramatical assistida*. 2ª ed. rev. i augm. Palma: Universitat de les Illes Balears,

Parla.cat. Curs de català en línia de la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya

(http://www.parla.cat/pres_catalaenlinia/AppPHP/login/index.php)

Parles: <https://campusglobal.upf.edu/Portal/SVEntradaPortalServlet>

RUAIX, Josep (2000). *El català complet. 1: Temes introductoris. Fonètica i ortografia*. 7a ed. Moià: L'autor.

— *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor.

— *El català complet. 3: Lèxic i estilística*. 3a ed. Moià: L'autor.

—

UNIVERSITAT POMPEU FABRA. *Servei d'autoformació en llengua catalana*. Campus Global. Formació Contínua. (<http://www.upf.es/gl/index.htm>)

Bibliografia general de l'assignatura

Bibliografia bàsica

Conca, Maria; Costa, Adela; Cuenca, Maria Josep, Lluch, Gemma (1999). *Text i gramàtica. Teoria i pràctica de la competència discursiva*. Barcelona: Teide.

Fabra, Pompeu (1933). *Gramàtica catalana*. Edició facsímil de la 7a ed., de 1933. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.

Institut d'Estudis Catalans (2002). *Gramàtica de la llengua catalana*. [Versió digital provisional consultable en línia a la pàgina de l'Institut d'Estudis Catalans (www.iec.cat).]

Mestres, Josep Maria (et al.) (2009). *Manual d'estil. La redacció i l'edició de textos. 4a ed. revisada, augmentada i actualitzada*. Barcelona: Eumo: Universitat de Barcelona: Universitat Pompeu Fabra: Associació de Mestres Rosa Sensat.

Observatori de Neologia (2004). *Llengua catalana i neologia*. Barcelona: Meteora.

Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. 3 vol.

10. Bibliografia ampliada

10.1. Bibliografia bàsica general de gramàtica

Badia, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana (descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica)*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Ginebra, Jordi; Montserrat, Anna (1999). *Diccionari d'ús dels verbs catalans*. Barcelona: Edicions 62.

10.2. Bibliografia complementària general de gramàtica

Cabré, M. Teresa (2002). "La derivació". Dins Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. 1, 731-775.

Cabré Monné, Teresa (2002). "Altres sistemes de formació de mots". Dins Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. 1, 889-932.

Fabra, Pompeu (1956). *Gramàtica catalana*. Barcelona: Teide.

Gràcia, Lluïsa (2002). "Formació de mots: composició". Dins Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. 1, 777-829.

Lorente, Mercè (2002). "Altres elements lèxics". Dins Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. 1, 831-887.

Solà, Joan (1994). *Sintaxi. normativa: Estat de la qüestió*. Barcelona: Empúries.

10.2.1. Bibliografia complementària de gramàtica: valencià

Acadèmia Valenciana de la Llengua (2006). *Gramàtica normativa valenciana*. València: Acadèmia Valenciana de la Llengua. [www.avl.gva.es].

Ferrando, Antoni (coord.) (2002). *Guia d'usos lingüístics*. [S. ll.:] Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana.

Generalitat Valenciana (1995). *Diccionari valencià*. València: Bromera.

Generalitat Valenciana (1995). *Gramàtica valenciana*. València: Bromera.

Generalitat Valenciana (1995). *Els verbs valencians*. València: Bromera.

Lacreu, Josep (2001). *Diccionari valencià de pronunciació*. Alzira: Bromera.

Lacreu, Josep. (2005) *Diccionari escolar castellà-valencià valencià-castellà*. Alzira: Bromera.

Lacreu, Josep (2006). *Manual d'ús de l'estàndard oral*. 7a ed. corr. València: Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana: Universitat de València.

10.2.2. **Bibliografia complementària de gramàtica: balear**

Alomar, Antoni Ignasi; Melià, Joan (1999). *Proposta de model de llengua per a l'Escola de les Illes*. Palma: Moll.

Bibiloni, Gabriel (s. d.). *Diccionari de dubtes de pronunciació per a locutors de les Illes Balears* [bibiloni.cat/correcciofonetica/diccionari.html].

Bibiloni, Gabriel (s. d.). *Guia de correcció fonètica* [bibiloni.cat/correcciofonetica/index.html].

Company, Catalina; Puigròs, Maria Antònia (2006). *Llibre d'estil d'IB3*. Palma: Consorci per al Foment de la Llengua Catalana i la Projectió Exterior de la Cultura de les Illes Balears.

Corbera, Jaume (1996). *Parlar bé: Orientacions per a l'ús correcte de la llengua catalana, amb referències especials a les Illes Balears*. Vilassar de Mar: Oikos-tau.

Picó, Neus; Ramon, Maria Magdalena (2006). *Llibre d'estil per als mitjans de comunicació orals i escrits*. Palma: Consell de Mallorca / Universitat de les Illes Balears.

Universitat de les Illes Balears (2005). *Llibre d'estil per als mitjans de comunicació orals i escrits*. Palma de Mallorca: Consell de Mallorca; Universitat de les Illes Balears. [Consultable en línia: <http://www.culturamenorca.org/sal/publicacions/publicacions/lilibre-estil.pdf>]

10.2.3. **Bibliografia complementària de gramàtica: balear**

Aragonés, Albert (2004). *La llengua del Baix Ebre i del Montsià: un model de llengua estàndard oral*. Valls: Cossetània.

Aragonés, Albert; Duran, Jordi; Ingla, Montserrat (1996). *Català per a periodistes de les Terres de l'Ebre*. Tortosa: Consorci per a la Normalització Lingüística.

Beltran, Joan S. (1988). *L'estàndard occidental: una proposta sobre l'estàndard català a les terres del darrer tram de l'Ebre*. Barcelona: Generalitat de Catalunya.

Beltran, Joan; Panisello, Josep (2002). *Cruïlla: Curs de llengua*. Benicarló: Alambor.

10.2.4. **Bibliografia complementària de gramàtica: nord-occidental**

Ferrando, Anton (1992). "El català nord-occidental en la proposta d'estàndard oral de l'IEC". Dins *Jornades de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (1 i 2 de juny de 1991)*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.

Segarra, Mila; Farreny, Dolors (1996). "Estàndard nord-occidental: fonaments històrics i descripció del model". Dins *El nord-occidental entre dues llengües? Actes de les Jornades d'estudi del català nord-occidental. Lleida, 15-18 de novembre*. Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs, 1996.

Sistac, Ramon (1992). "El dialecte nord-occidental en els àmbits d'actuació formals". Dins *Jornades de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (1 i 2 de juny de 1991)*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.

10.3. Recursos d'autoaprenentatge

Castellanos, J. A. (1999). *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana (amb exercicis autocorrectius)*. Bellaterra: Institut de Ciències de l'Educació.

Parla.cat: <http://parla.cat>.

SALC. *Servei d'autoformació en llengua catalana*. Campus Global. Formació Contínua [salc.upf.edu]

10.4. Bibliografia bàsica general de discurs

Arana, Esther; Vilana, Àngels (1990). *Aspectes de la llengua: tots els signes de puntuació. Aclariments, suggeriments, exemples i exercicis pràctics*. Barcelona: Fausí.

Casalmiglia, H.; Tusón Valls, A. (2007 [1999]). *La cosas del decir. Manual de anàlisi del discurs*. Barcelona: Ariel.

Cassany, Daniel (1993). *La cuina de l'escriptura*. Barcelona: Empúries.

Cassany, Daniel (1999). *Construir l'escriptura*. Barcelona: Empúries

Castellà, Josep Maria (1992). *De la frase al text. Teories de l'ús lingüístic*. Barcelona: Empúries.

Castellà, Josep. M. (2004). *Oralitat i escriptura. Dues cares de la complexitat del llenguatge*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Loureda Lamas, Óscar (2003). *Introducción a la tipología textual*. Madrid: Arco Libros.

Maingueneau, Dominique; Salvador, Vicent. (1995) *Elements de lingüística per al discurs literari*. València: Tàndem.

Payrató, Lluís (2002). "L'enunciació i la modalitat oracional". Dins Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. 2,1149-1220.

Payrató, Lluís. (2003) *Pragmàtica, discurs i llengua oral. Introducció a l'anàlisi funcional de textos*. Barcelona: UOC.

Plantin, Christian (1996). *L'argumentation*. París: Seuil.

Pujol, Josep M.; Solà, J. (1995). *Ortotipografia. Manual de l'editor, l'autoeditor i el dissenyador gràfic*. Barcelona: Columna.

Riera, M. (1995). *Els signes de puntuació*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona.

Solà, Joan (1992) *Tractat de puntuació*. Barcelona: Columna.

ANNEX 2. TEMARI SOBRE LA COHESIÓ I ELS MARCADORS DISCURSIUS

Tema 3: La cohesió textual

Objectius de l'activitat:

Conèixer els principals mecanismes de cohesió textuals, detectar-los en un text i saber-los explicar.

Saber aplicar les nocions exposades a la redacció de textos.

Cohesió:

“Existència de lligams entre els diversos elements de la manifestació lineal del text.” (Castellà, 1992)

“Propietat textual que agrupa tots aquells mecanismes que manifesten explícitament les relacions que s'estableixen entre les diferents parts del text.” (Conca et al., 1998)

“Parlem de mecanismes cohesius sempre que hi ha marques gramaticals o lèxiques que manifesten lligams entre parts del text, entenent el text com a una unitat global en què interactuen els components lingüístics i els extralingüístics.” (Cuenca, 2006)

[...]

2. Connexió

“Mecanisme de cohesió que s'estableix entre dos (o més constituents) de l'oració o del text i un connector, el qual manifesta la relació sintàctica, semàntica i/o pragmàtica que hi ha entre elles”. (Conca et al. 1998)

Definició de connector/marcador discursiu:

“Peça lèxica amb significació pròpia, formada per un o més morfemes (lèxics i/o gramaticals), que guia els receptors d'un text i que connecta, semànticament i pragmàticament, enunciats o segments d'enunciats que formen part del cotext i/o del context.” (Bach, C. 2002)

En Joan és pobre. Viu a Madrid.

En Joan és pobre **tot i que** viu a Madrid.

En Joan és pobre **perquè** viu a Madrid.

Diferents classificacions:

2.a Gramatical

2.b Sintàctica

2.c Semàntica i pragmàtica

2.a Gramatical

Conjuncions (i, però, perquè, o...)

Peces lèxiques complexes (és a dir, o sigui, d'una banda, d'altra banda...).

Adverbis i locucions adverbials (contràriament, finalment, no obstant això, entre d'altres, en definitiva, en fi...)

Interjeccions (saps?, eh?, veritat?...)

2.b Sintàctica

Coordinació

Relació simple d'unió entre dues o més frases.

L'una no depèn de l'altra sintàcticament.

Les oracions o elements de la frase units tenen el mateix nivell sintàctic.

Recordatori de normes sobre les conjuncions de coordinació:

i no intercanviable per **e**

Busca-ho al llibre **i** investiga-ho a fons.

o no intercanviable per **u**

Ho vols **o** ho deixes

sinó conjunció adversativa / **si** no (conjunció condicional + adverb de negació)

No ho compro per a la Maria, **sinó** per l'Anna.

Si no véns, marxo.

Subordinació

Frases que sintàcticament fan funció de complement i depenen d'altres elements de l'oració principal.

Recordatori de normes sobre les conjuncions de subordinació:

que: no s'ha d'ometre si introdueix una oració subordinada completiva:

Els agraiem **que** siguin puntuals

*Els demanem no fumin a la sala

perquè: conjunció final + subjuntiu

Vindré **perquè** em diguis què he de fer

conjunció causal + indicatiu

M'he llevat tard **perquè** estava cansada

doncs: conjunció consecutiva / no causal

Plou! **Doncs** no hi anirem

No hi anirem **perquè** plou

no obstant + substantiu

Va néixer a l'Empordà. **No obstant això** no li agraden les sardanes.

Va néixer a l'Empordà. **No obstant el seu origen** no li agraden les sardanes.

2.c Semanticopragnàtica

Diferents classificacions

Funció	Exemples
Organitzar el text	en primer lloc, primer, per començar, en segon lloc, finalment, per últim, per concloure, d'una banda, d'altra banda...
Canviar de tema	pel que fa a, en relació amb, amb relació a...
Presentar la mateixa informació d'una altra manera	és a dir, o sigui, més ben dit, en realitat, dit d'una altra manera...
Presentar arguments en favor o en contra del que s'ha exposat	però, perquè, encara que, no obstant això, no obstant això, per contra, malgrat que...
Detallar	per exemple, és a dir...
Resumir	en resum, per acabar, a mode de síntesi...
Indicar causa	perquè, ja que...
Indicar finalitat	perquè, a fi que/de
Indicar conseqüència	doncs, llavors, al cap i a la fi, per tant..
Indicar condició	a condició de/que, en cas de/que, amb que, si, només de/que, posat de/que...
Unir idees en un mateix nivell	i, o, ni...
Acabar	en conclusió, per acabar, finalment, en definitiva, al cap i a la fi...

Bibliografia de suport

BACH, C. (2002) *Els connectors reformulatius parafràstics. Anàlisi i proposta d'aplicació lexicogràfica*. Barcelona: Tesis doctorals en xarxa.

[<http://tdx.cat/handle/10803/7487>]

CASSANY, D. (1993) *La cuina de l'escriptura*. Barcelona: Empúries.

CASTELLÀ, J.M. (1992) "El text com a teixit". A: *De la frase al text. Teories de l'ús lingüístic*. Barcelona: Empúries. 157-184.

CONCA M. J. et al. (1998) "Els mecanismes de referència" i "La connexió". A: *Text i gramàtica. Teoria i pràctica de la competència discursiva*. Barcelona: Teide. 131-207.

CUENCA, M. J. (2002) "Els connectors i les interjeccions". A: Solà, J. et al. (ed.) *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. Vol. 3. 3175-3235.

___ (2006) *La connexió i els connectors*. Vic: Eumo Editorial.

ANNEX 3. ENUNCIAT DE LA PRÀCTICA

Pràctica 6. Pràctica d'investigació d'una qüestió a les gramàtiques

Data de lliurament: 17/2/2014

Objectius

1. Resoldre una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria».
2. Conèixer i valorar —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria».

Informe de recerca

Aquest informe serà el document en què haureu de recollir tot el procediment que haureu seguit per aconseguir els dos objectius abans esmentats i els resultats que haureu obtingut.

Condicions de presentació

1. Frase: cada grup de portafolis té atribuïda una de les “Frases per a la pràctica”, a l'apartat “Atribució de les frases per seminaris i alumnes”.
2. Identificació del problema: en aquesta fase, heu de descriure la qüestió conflictiva de la frase.
3. Memòria de «navegació»: en aquest apartat, heu d'explicar quins materials heu consultat d'acord amb el «Guió de la recerca» que teniu a continuació.
 - Heu de consultar com a mínim, els materials que es detallen a a l'apartat «Materials de consulta obligatòria», però també en podeu consultar d'altres si ho creieu convenient.
 - Les preguntes de cada apartat són les mínimes que us heu de plantejar; si creieu convenient plantejar altres qüestions, podeu fer-ho.
4. Raonament de la solució que es proposa: d'acord amb la bibliografia consultada i els vostres coneixements i la vostra intuïció lingüístics, haureu de donar una solució raonada a la qüestió conflictiva de la frase.

Guió de la recerca

1. Raons de la tria de les obres i de l'ordre de consulta: quines heu fet servir i quines no? Per què? Per quina heu començat? Per què? Heu hagut de tornar a consultar una obra després de consultar-ne una altra? Per què?

2. Detall dels apartats consultats a cada material: heu de consignar **totes** les obres que heu consultat, tant si hi heu trobat la informació que buscàveu com si no la hi heu trobada.
 - Heu d'incloure, a més, la referència exacta dels apartats concrets que heu consultat, així com la indicació per on heu començat la consulta: heu hagut de seguir remissions internes d'una part a una altra?
3. Valoració de la facilitat de «navegació» pels materials: heu trobat fàcilment l'apartat on l'obra parla o hauria de parlar de la qüestió que investigueu? Si no heu trobat cap informació sobre aquesta qüestió a l'obra, per què us ha passat? En aquest cas, creieu que podeu estar segurs que no en parla enlloc?
4. Valoració de l'exhaustivitat de la informació que donen: tracta l'obra explícitament de la qüestió que investigueu? En dóna prou informació? Us remet a alguna altra part? Cita bibliografia d'altres autors? Hi ha notes a peu de plana perquè el lector pugui ampliar la informació?
5. Valoració de la claredat de l'explicació (exemples, quadres, etc.): s'entén fàcilment l'explicació? Els exemples mostren el problema i la solució que proposa l'autor? En fa una exposició didàctica?
6. Valoració de la fiabilitat/autoritat de cada material: l'autor raona o fonamenta la seva proposta? Quins arguments fa servir? Si no raona la proposta, en què us baseu per acceptar o rebutjar la seva proposta?
7. Valoració global: alguna de les obres consultades us ha resolt completament el problema? Arran de la investigació, podeu afirmar que una d'aquestes obres és la «millor»? Per què? Quines fareu servir a partir d'ara quan tingueu algun dubte de gramàtica?
8. Referència completa dels materials consignats, incloent el número d'edició de l'obra.

Notes importants

1. Per respondre aquestes preguntes, us convé tenir en compte:
 - La informació dels textos introductoris a les gramàtiques que vau llegir.
 - La informació que sobre aquestes qüestions han anat sortint en les sessions presencials (de grup gran i de seminari).
2. La resposta als apartats 3-6 ha de ser fruit d'una comparació de les obres consultades i no una exposició obra per obra. Cal fer-ho així perquè l'objectiu és que tingueu una visió general de les obres consultades.

Materials de consulta obligatòria

Badia i Margarit, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.¹

Fabra, Pompeu (1933). *Gramàtica catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.²

¹ No confongueu aquesta gramàtica amb la *Gramàtica catalana* en dos volums del mateix autor, editada en castellà per l'Editorial Gredos.

² No confongueu aquesta gramàtica amb una altra, amb el mateix títol: *Gramàtica catalana*, editada l'any 1956 (i reeditada moltes vegades) per l'Editorial Teide.

Institut d'Estudis Catalans (2002). *Gramàtica de la llengua catalana*. [Versió provisional]

Ruaix, Josep (2000). *El català complet. 1: Temes introductoris. Fonètica i ortografia*. Moià: L'autor.

Ruaix, Josep (2000). *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor.

Ruaix, Josep (2000). *El català complet. 3: Lèxic i estilística*. 3a ed. Moià: L'autor.

Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries.

Altres materials de consulta que es poden consultar (llista no tancada)

Fabra, Pompeu (1956). *Gramàtica catalana*. Barcelona: Teide.

López del Castillo, Lluís (1999). *Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia*. Barcelona: Edicions 62.

Mestres, Josep Maria (et al.) (2007). *Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos*. Barcelona: Eumo.

Frases per a la pràctica

1. Aquest nen no està acostumat **a que** li donin xocolata per berenar.
2. Han readmès **a** la secretaria que havien despatxat.
3. He vingut **per a què** m'ho expliquis bé perquè no ho he entès.
4. La classe **de que** parlàvem és la més avorrida de totes.
5. Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens **degut a** un error de tipografia.
6. **Li** he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada.
7. En aquell dinar vam veure **a** tots els nostres cosins.
8. L'home **qui** et vas trobar és el meu germà.
9. El meu pare **s'ho** va dir a la Maria.
10. Vas fer bé **en** refusar aquella oferta de feina.
11. Ens veiem demà a les sis; **sinó**, truca'm.
12. Han enviat la convocatòria **explicant** el sistema de beques per al curs que ve.
13. L'escola **on hi** van tots els nens de la meua escola és molt bona.
14. **És** precis que arribeu puntualment a classe.

ANNEXOS

Atribució de les frases per grups:

Seminari A		
Grup	Alumnes	Frase
G1	HG-AT	12. Han enviat la convocatòria explicant el sistema de beques per al curs que ve.
G2	SG-AS	8. L'home qui et vas trobar és el meu germà.
G3	BM-CS	13. L'escola on hi van tots els nens de la meva escala és molt bona.
G4	AG-FG	11. Ens veiem demà a les sis; sinó , truca'm.

Seminari B		
Grup	Alumnes	Frase
G5	IC-MS	2. Han readmès a la secretaria que havien despatxat.
G6	VP-MS-JT	7. En aquell dinar vam veure a tots els nostres cosins.
G7	DP-CV	9. El meu pare s'ho va dir a la Maria.
G8	NP-AS	6. Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada.
G9	CG-AH-RS	5. Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens degut a un error de tipografia.

ANNEX 4. GUIA DE REVISIÓ DEL GÈNERE ACADÈMIC INFORME DE RECERCA

<u>Objectius:</u> Presenteu els objectius de la pràctica?	Sí	No
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?		
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?		
<u>Continguts:</u> L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hi hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?		
2. Heu fet una memòria de navegació?		
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?		
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?		
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?		
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?		
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?		
2.2. Les heu comparades?		
3. Heu raonat la solució que proposeu?		

ANNEX 5. EXERCICIS PREVIS SOBRE ELS MARCADORS DISCURSIUS

1. Exercicis sobre els marcadors discursius

Activitat 1: Identifiqueu al text els marcadors discursius que hi apareixen. Considereu que estan ben utilitzats?

[...] En primer lloc, vaig consultar la *Gramàtica catalana (1933)* de **Pompeu Fabra**, ja que volia saber si la gramàtica considerada “oficial” aportava cap solució al problema. En general, en aquesta versió, s’esmenten pocs problemes sintàctics. Tanmateix, a l’edició de 1956, Fabra inclou un apartat en què explica que aquestes construccions són freqüents sobretot en el registre col·loquial i en la parla oral. Fabra prescriu que “Cal evitar, en general, aquesta construcció”. Tanmateix, reconeix que és una tasca difícil, ja que l’omissió del clíctic sovint dóna lloc a “un caient artificios, impropri d’aquest estil” (Fabra, Pompeu. *Gramàtica catalana*, 1956, “Proposicions relatives”, Ed: Teide). Per tant, segons ell aquesta construcció no és correcta, però accepta el seu ús en contextos informals. Tanmateix, no analitza els casos en què els clíctics serien optatius o, fins i tot, obligatoris.

Seguidament, vaig decidir buscar el problema a la *Gramàtica del català contemporani*, en què Joan Solà exposa un conjunt de casos en què la duplicació pronominal és necessària o optativa. [...]

Activitat 2: Aquest és l’últim paràgraf d’una de les pràctiques sobre les gramàtiques d’un altre curs. Quins marcadors posaríeu als buits?

[...] _____, tal com he anunciat en l’anàlisi anterior, estic d’acord amb la posició de Pompeu Fabra, _____ penso que la repetició de l’antecedent és totalment innecessària. _____, crec que el matís del qual parla Joan Solà (especificitat més intensa) és gairebé irrellevant en el cas d’aquesta oració. _____, jo eliminaria el pronom feble *la*, i escriuria la frase així: “una oració que ja sé de memòria”.

ANNEX 6. PAUTA DE TREBALL SOBRE ELS MARCADORS DISCURSIUS

2. Pauta de treball sobre els marcadors discursius

P1) Observeu la taula de marcadors. Subratlleu els que no coneixeu i encercleu els que utilitzeu habitualment? Entre els que coneixeu i els que utilitzeu, hi veieu molta diferència? Per què creieu que passa?

P2) Encerleu al vostre escrit els marcadors que heu utilitzat. De quina categoria són? Heu utilitzat marcadors de categories diferents? Marqueu-los amb una creu al llistat. Hi ha alguna categoria de la qual no heu usat cap marcador? De totes les possibilitats que ofereix una categoria tendiu a utilitzar sempre el mateix marcador?

P3) Fixeu-vos en l'apartat A de la taula de marcadors. Com organitzeu el discurs?

- Com comenceu el text? Quins marcadors poden sortir en una introducció?
- Com acabeu el text? Utilitzeu marcadors de resum i tancament del text?

- A més de començar i acabar, cal organitzar i ordenar la informació d'un text. Heu fet servir marcadors per encetar temes nous i també per ordenar la informació?

- A vegades l'autor necessita remarcar, reformular, distingir, etc. la informació que dóna o posar exemples. Heu fet ús de marcadors que ajuden al tipus d'operacions esmentades? Heu utilitzat algun marcador reformulatiu? En sabríeu introduir algun al vostre text?
 - Utilitzeu marcadors per:
 - distingir un apartat d'un altre,
 - posar èmfasi en algun aspecte,
 - ...

P4) Fixeu-vos en l'apartat B de la taula de marcadors. Com relacioneu les idees?

- Utilitzeu marcadors per:
 - fer alguna objecció,
 - expressar una causa,
 - expressar una conseqüència,
 - ...

P5) Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?

P6) Reviseu els marcadors discursius de la vostra pràctica i argumenteu en veu alta possibles millores.

P7) A partir de les reflexions que hagin sortit, milloreu per grups de portafolis els marcadors discursius del vostre escrit.

ANNEX 7. TAULA DE MARCADORS DISCURSIUS

MARCADORS DISCURSIUS³

- A) Serveixen per **estructurar un text**. Afecten un fragment extens del text (paràgraf, apartat, grup d'oracions, etc.). Estableixen **ordre i relacions semàntiques** entre frases.

• Introduir el tema del text
l'objectiu principal de, aquest escrit tracta de, ens proposem exposar...
• Encetar un tema nou
respecte a, quant a, en relació amb, amb relació a, pel que fa a, el punt següent tracta de...
• Marcar ordre
d'entrada, d'antuvi, en primer lloc, primer, primerament, per començar; en segon lloc, segon, segonament; en tercer lloc, tercer, tercerament...
• Distingir
d'una banda, de l'altra, d'altra banda; per un costat, per l'altre; per una altra part al contrari, en canvi...
• Continuar sobre el mateix punt
a més a més, després, tot seguit, a continuació, doncs bé, endemés, així mateix, d'altra banda, tanmateix, així doncs, és a dir, en altres paraules...
• Posar èmfasi
en efecte, convé destacar, val la pena dir, s'ha de tenir en compte...
• Reformular
és a dir, o sigui, això és, (dit) en altres paraules, (dit) d'una altra manera, vull dir, vaja; més ben dit, (o) encara millor, més aviat, (o) si voleu/preferiu...
• Donar detalls
per exemple, p. ex., a tall d'exemple, posem per cas, així, com a mostra, en efecte, en el cas de, cf. (<i>confere</i>)...
• Especificar
en concret, en particular, en especial, especialment, específicament, fet i fet, de fet...
• Resumir
en resum, breument, en síntesi, resumint, en pocs mots, en conjunt, recapitulant, globalment, comptat i debatut...
• Acabar
en conclusió, per acabar, així doncs, per concloure, finalment, en fi, al cap i a la fi, al capdavant, en definitiva, tot plegat, en qualsevol cas, de fet, fet i debatut, en tot cas, de tota/es manera/es...
• Indicar temps
(poc) abans, anteriorment, suara... al mateix temps, simultàniament, en el mateix moment, llavors...

³ Fitxa adaptada de Cassany (1993).

després, més tard, més endavant, a continuació, tot seguit...
• Indicar espai
a dalt i a baix, més amunt i més avall; al mig/centre, al centre/costats; endins i enfora, a l'interior i a l'exterior; sobre i sota; a la dreta/esquerra; davant i darrera; de cara i d'esquena; a prop i lluny...

- B) Serveixen per **relacionar les idees**. Afecten fragments més breus de text i connecten les idees entre si a l'interior de l'oració.

• Indicar causa
perquè (+v. en ind.), a causa de, a raó de, ja que, puix que, car, vist que, atès que, considerant que, gràcies a, per culpa de; com que, a força de, a còpia de...
• Indicar conseqüència
doncs, així (doncs), per tant, així (és que), en/com a conseqüència, per consegüent, consegüentment, de manera que, per aquest fet, per això...
• Indicar condició
si, a condició de/que, en cas de/que; amb que; només de; posat que...
• Indicar finalitat
perquè (+v. en subj.), per tal de/que, a fi de/que, amb l'objectiu/la finalitat de/que...
• Indicar oposició
tanmateix, no gensmenys, en canvi, ara bé, en contra, (ans) al contrari, sinó (que), amb tot, però, més aviat, en tot/qualsevol cas, no obstant (això), així i tot, malgrat això/tot... (+ind.)
• Indicar concessió
encara que, baldament, mal que, malgrat que, per bé que, per més que, tot i que, si bé... (+subj.)

ANNEX 8. QÜESTIONARI METACOGNITIU

Questionari individual sobre la sessió del 24 de febrer de 2014

1. Sobre el coneixement i ús dels marcadors discursius.

1.1 De quina categoria coneixia més marcadors discursius? De quina menys? I després de la sessió?

Abans		Després
Categories que coneixia	Categories que no coneixia	

- Si observo la taula de marcadors per veure (a) els que coneixia i utilitzava, (b) els que coneixia i no utilitzava i (c) els que no coneixia ni utilitzava, a quines conclusions puc arribar?
- La taula de marcadors i la pauta de treball m'han servit per augmentar el meu repertori de marcadors discursius? De quina manera?

1.2 Preguntes sobre el paper dels marcadors en l'elaboració del discurs.

- Coneixia el paper que poden tenir els marcadors discursius per encetar i tancar un discurs? M'ha servit el treball a classe per aprendre-ho? En quin sentit?
- Em resulta fàcil o difícil elaborar i organitzar la informació al llarg d'un discurs? M'ha servit la pauta de treball i la taula de marcadors amb les diferents categories en la reelaboració de l'escrit inicial?

Què m'és fàcil?	Què m'és difícil?

- Sabia posar ordre als diferents apartats que vull tractar en un text? I un cop feta la sessió?
- Sabia que els marcadors serveixen per explicar, reformular, senyalar la jerarquia de la informació, fer comparacions i classificacions, etc.? I un cop feta la sessió?
- Em resulta fàcil o difícil establir relacions entre idees? M'ha servit la pauta de treball i la taula de marcadors amb les diferents categories per relacionar les idees?

- Quin aspecte no acabo d'entendre? Afegiria alguna altra funció de les que es van veure a classe?

1.3 Quina crec que és la funció principal dels marcadors discursius? Per què? Si en unes línies hagués d'explicar a un estudiant de primer del Grau en Traducció i Interpretació quin interès pot tenir estudiar els marcadors discursius, què li diria?

2. Sobre la interacció i el treball en grup.

2.1 Per què m'ha servit la interacció amb el/s company/s?

- He sabut comunicar els meus coneixements als companys i fer explícits els meus raonaments? Quines han estat les meves principals aportacions?
- He sabut acceptar i integrar els comentaris dels companys?

2.2 M'ha servit la pauta de treball i la taula de marcadors per dur a terme el diàleg amb els meus companys? En quin sentit?

- A quins apartats de la pauta de treball vaig dedicar més temps? Per què?
- Quines informacions vaig trobar més rellevants? Per què?

2.3 Valoracions globals de la interacció en grup.

- Estic satisfet amb la feina que he fet durant aquesta sessió? Per què? Quins dos aspectes positius i negatius destacaria de la sessió?
- Com valoro el treball cooperatiu de revisió amb els companys del grup?
- Com crec que el treball cooperatiu em permetrà/m'ha permès millorar l'escrit?

ANNEX 9. ENUNCIAT DE L'EXPOSICIÓ ORAL EN GRUP

Exposicions orals en grup (3 i 10/03/2014)

Per a la propera sessió del 3 i el 10 de març, prepareu una exposició oral en què, en un màxim de 10 minuts, exposeu:

- a) Quines reflexions específiques heu fet entorn dels marcadors discursius del vostre text.

- b) Si creieu que s'haurien d'introduir modificacions o no pel que fa als marcadors discursius. Argumenteu la vostra postura i, en cas afirmatiu, expliqueu com a màxim quatre d'aquests canvis.

ANNEX 10. ANÀLISI DE L'ACTIVITAT 4: REVISIÓ DEL GÈNERE INFORME DE RECERCA

A continuació, annexem les guies de revisió (GR) amb les respostes dels 8 grups d'alumnes analitzats durant l'Activitat 4 (sense comptar el G1, que no assisteix a la sessió). Després, afegim els escrits de tres grups d'estudiants que decideixen afegir modificacions després de l'Activitat 4: G2 (SG-AS), G8 (NP-AS) i G9 (CG-AH-RS). Aquests escrits es mostren en una taula amb dues columnes: en la primera, hi apareix el text previ (TP), el qual treballen durant aquesta sessió, i en la segona, el text inicial (TI), que és modificat un cop acabada la sessió. Marquem en vermell totes les modificacions que s'efectuen.

Annex 10.1 Guia de revisió del G2 (SG-AS)

Guia de revisió de la pràctica 6

Objectius:	Sí	No
Presenteu els objectius de la pràctica?		
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
Continguts:		
L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals?		
Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?	X	
2. Heu fet una memòria de navegació?	X	
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?	X	
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?		X
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	X	
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	X	
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?	X	
2.2. Les heu comparades?	X	
3. Heu raonat la solució que proposeu?	X	X

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

3. Creiem que ens hem decantat per una solució però no hem acabat d'aprofundir en els nostres arguments. Això es degut a que no tractaven el tema en concret ni aprofundien en l'ús de la preposició a davant el relatiu qui.

Annex 10.2 Guia de revisió del G3 (BM-CS)

Guia de revisió de la pràctica 6

Objectius:	Sí	No
Presenteu els objectius de la pràctica?		
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
<u>Continguts:</u> L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?	X	
2. Heu fet una memòria de navegació?	X	
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?	X	
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?	X	
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	X	
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	X	
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?	X	
2.2. Les heu comparades?	X	
3. Heu raonat la solució que proposeu?	X	

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

→ El punt 2.2.3 i 2.2.4, sobre la claredat i la fiabilitat de les gramàtiques s'han explicat ahora, relacionant els conceptes.

→ A la memòria de navegació s'han fet comparacions sobre els continguts de les gramàtiques; a la valoració de les fonts hem comparat altres aspectes com la claredat, la fiabilitat o la dificultat, entre d'altres.

Annex 10.3 Guia de revisió del G4 (AG-FG)

Guia de revisió de la pràctica 6

Objectius:	Sí	No
Presenteu els objectius de la pràctica?		
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
Continguts:		
L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?	X	
2. Heu fet una memòria de navegació?	X	
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?	X	
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?	X	
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	X	
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	X	
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?	X	
2.2. Les heu comparades?	X	
3. Heu raonat la solució que proposeu?	X	

No de tots ni
→ explícitament,
però expliquem
el procés.

No entots els
apartats

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

2. No hem fet un diari de la consulta, però hem comentat com hem arribat a la informació desitjada i si ens ha servit.
- 2.2. Al llarg dels apartats, hem anat comparant les gramàtiques; si ~~no~~ en algun aspecte no hi havia diferències, però, hem obviat el comentari.

Annex 10.4 Guia de revisió del G5 (IC-MS)

Guia de revisió de la pràctica 6

<u>Objectius:</u>	Sí	No
Presenteu els objectius de la pràctica?	X	
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
<u>Continguts:</u>		
L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?	x	
2. Heu fet una memòria de navegació?	y	
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?	λ	
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?	X	
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	X	
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	λ	
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?	λ	
2.2. Les heu comparades?	X	
3. Heu raonat la solució que proposeu?	X	

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

Annex 10.5 Guia de revisió del G6 (VP-MS-JT)

Guia de revisió de la pràctica 6

Objectius:	Sí	No
Presenteu els objectius de la pràctica?	☒	☐
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	☒	☐
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	☒	☐
Continguts:		
L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?	☒	☐
2. Heu fet una memòria de navegació?	☒	☐
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?	☒	☐
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?	☒	☒
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	☒	☐
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	☒	☐
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?	☒	☐
2.2. Les heu comparades?	☐	☒
3. Heu raonat la solució que proposeu?	☒	☐

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

* Hem raonat sobretot per què hem començat per Fabra i sobre la resta de gramàtiques no hem fet res en general.

Hem fet la valoració de la recerca de forma general, ja que a totes les gramàtiques es deia més o menys el mateix i, per tant, no podien fer grans comparacions ni decidir per quina gramàtica decantar-nos.

Annex 10.6 Guia de revisió del G7 (DP-CV)

Guia de revisió de la pràctica 6

Objectius:	Sí	No
Presenteu els objectius de la pràctica?		
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
Continguts: L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?	X	
1. Heu identificat el problema?	X	
2. Heu fet una memòria de navegació?	X	
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques? <i>→ individualment</i>		
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?	X	
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	X	
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	X	
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?	X	
2.2. Les heu comparades?		X
3. Heu raonat la solució que proposeu?		X

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

*no específicament.
les hem explicat una per una.*

Annex 10.7 Guia de revisió del G8 (NP-AS)

Guia de revisió de la pràctica 6

Objectius:	Sí	No
Presenteu els objectius de la pràctica?		
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
Continguts: L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?	X	
2. Heu fet una memòria de navegació?	X	
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?	X	
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?	X	
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	X	
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	X	
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?	X	
2.2. Les heu comparades?		X
3. Heu raonat la solució que proposeu?	X	

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

- 2.2 No les hem comparades perquè ja hem explicat una per una el grau de fiabilitat, facilitat de navegació, etc. Per això, creiem que la comparació es troba de forma implícita.

Annex 10.8 Guia de revisió del G9 (CG-AH-RS)

Guia de revisió de la pràctica 6

Objectius: Presenteu els objectius de la pràctica?	Sí	No
A. Heu resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
B. Heu consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?	X	
Continguts: L'escrit conté tots aquests punts? O només els principals? Quina informació no apareix a la pràctica i considero que hauria d'aparèixer?		
1. Heu identificat el problema?	X	
2. Heu fet una memòria de navegació?	X	
2.1 Heu valorat globalment les gramàtiques?	X	
2.2.1 Heu raonat la tria de l'ordre de consulta?	X	
2.2.2 Heu valorat la facilitat de «navegació» pels materials?	X	
2.2.3 Heu valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?	X	
2.2.4 Heu valorat la claredat de l'explicació (exemples, remissions, notes a peu de pàgina)?		X
2.2. Les heu comparades?	X	
3. Heu raonat la solució que proposeu?	X	

Justifiqueu tots els canvis que proposeu.

2.2.4: Ens falta valorar la claredat de les remissions i notes a peu de pàgina.

objectius: Falta escriure els objectius

Annex 10.9 Modificacions del TP al TI del G2 (SG-AS)

En aquest annex, mostrem la taula amb el text previ (TP) i el text inicial (TI) del G2 (SG-AS) i marquem en vermell a l'últim escrit, el TI, totes les modificacions que hi efectuen.

TP G2 (SG-AS)	TI G2 (SG-AS)
<p>Gramàtiques de la llengua catalana</p> <p>La gramàtica de la llengua catalana ha estat sempre objecte de confusió pel fet que la primera gramàtica normativa va ser escrita fa molts anys i els dubtes que es plantejaven aleshores han evolucionat. La frase que ens ha estat assignada ha estat la següent: <i>L'home qui et vas trobar és el meu germà</i>. La part conflictiva d'aquesta oració es troba en el pronom relatiu <i>qui</i> el qual, en alguns casos, si es l'objecte directe de l'oració es dubta en el fet de posar o no la preposició <i>a</i> davant seu. Per això, procedirem en aquestes pàgines a analitzar les diferents maneres de solucionar aquest dubte, passant, així, pels diferents estudiosos de la llengua catalana.</p> <p>La primera gramàtica que hem consultat ha estat la de Pompeu Fabra en què hi ha un capítol que parla sobre les preposicions. En segon lloc, hem consultat la gramàtica de Josep Ruaix i Vinyet on sí que hem trobat algun paràgraf en què es refereix a l'ús de les preposicions davant dels pronoms relatius. Després, hem buscat a la gramàtica de Badia i Margarit que també tracta el tema en qüestió, encara que no hi aprofundeix gaire, igual que en l'obra de Joan Solà, consultada en darrer lloc.</p> <p>Com que ens hem trobat que es parlava molt poc, o més aviat, que el que es deia no era normatiu, excepte en la de Fabra, ens hem vist obligades a consultar el Quadern de Normativa bàsica de la llengua catalana de Josep A. Castellanos i Vila com a suplement. Aquest profunditza de manera molt escassa sobre el dubte que existeix en posar o no la preposició <i>a</i> davant del pronom relatiu <i>qui</i>.</p> <p>Un cop consultades totes les obres obligatòries per realitzar el treball, podem afirmar que, en general, si segueixes l'índex de cada una d'elles pots trobar l'apartat del qual extreure la informació fàcilment. En alguns casos, però, com a la gramàtica de Badia i Margarit, hi ha nombrosos apartats i subapartats que dificulten la recerca sobre el tema plantejat, encara que aquesta característica també comporta que en el</p>	<p>Gramàtiques de la llengua catalana</p> <p>La gramàtica de la llengua catalana ha estat sempre objecte de confusió pel fet que la primera gramàtica normativa va ser escrita fa molts anys i els dubtes que es plantejaven aleshores han evolucionat. Així, els problemes actuals no són els mateixos que els de fa anys enrere. En aquest comentari ens centrarem amb la frase que se'ns ha assignat: <i>L'home qui et vas trobar és el meu germà</i>. La part conflictiva d'aquesta oració es troba en el pronom relatiu <i>qui</i> el qual, en alguns casos, quan és l'objecte directe de l'oració, existeix el dubte de posar o no la preposició <i>a</i> davant seu. Per això, procedirem al llarg d'aquestes pàgines a analitzar les diferents maneres de solucionar aquest dubte, passant, així, pels estudiosos més destacats de la llengua catalana.</p> <p>La primera gramàtica que s'ha consultat ha estat la de Pompeu Fabra, ja que es considera la gramàtica normativa actual i per aquesta raó, s'ha cregut oportú que fos la primera en ser consultada. Aquesta conté un capítol que parla sobre les preposicions dividit en apartats que corresponen a cada una d'elles. Nosaltres, però, ens hem fixat en el primer apartat que se centra en la preposició <i>a</i>. En segon lloc, s'ha consultat la gramàtica de Josep Ruaix i Vinyet en què es refereix a l'ús de les preposicions davant dels pronoms relatius. La raó per la qual s'ha decidit que aquesta gramàtica fos la segona ha estat perquè sabem que Ruaix també feia esment de l'ús de les preposicions. En tercer lloc, s'ha buscat a la gramàtica de Badia i Margarit que també tracta el tema en qüestió, encara que no hi aprofundeix gaire, igual que en l'obra de Joan Solà, consultada en darrer lloc. Aquestes dues obres s'han consultat per aquest ordre, ja que gràcies a la darrera classe de català, ens vam assabentar que també tractaven el tema en qüestió, però no donaven gaire més solucions que les que dona Fabra a la seva gramàtica.</p> <p>Per tal d'obtenir més informació i poder resoldre el dubte amb més claredat, ens hem vist obligades a consultar el Quadern de Normativa bàsica de la</p>

moment en què es troba l'apartat, la informació es mostri més detallada. Per altra banda, a la gramàtica de Ruaix **hem trobat** la informació de manera molt ràpida, cosa que ha agilitzat la confecció de l'anàlisi.

Pel que fa a la gramàtica de Pompeu Fabra, **hem trobat** estudis sobre els pronom relatiu *qui* amb preposició *a*, dels quals parlarem més endavant, tot i que la seva obra se centra en aspectes rellevants de la llengua catalana **d'aquella època** com la pronunciació de les vocals o consonants. No obstant això, no **hem obtingut** informació de **l'Institut d'Estudis Catalans**, ja que encara no està **acabat** de redactar i precisament l'apartat de sintaxi apareix en blanc. Aquest fet ens sorprèn perquè **són les és** una gramàtica normativa de la llengua catalana i no tracta (o encara no) temes que avui en dia generen molts dubtes i confusions, ja que es troba en procés de redacció. En termes d'exhaustivitat, la qüestió que **hem investigat** es tracta a l'obra de Badia i Margarit **en què** afirma que el complement directe de persona en català no porta preposició. Un cop **ha fet aquesta afirmació ens explica** quatre excepcions que cal conèixer: **es posa preposició per raons d'estructura quan es tracta d'un pronom persona fort, per extensió d'aquestes raons d'estructura, per desfer casos d'ambigüitat i, per últim, per l'influx de factors exògens**. Malgrat ens explica tots aquests casos on **es pot posar preposició**, no fa referència explícita al problema que se'ns planteja a l'oració *L'home qui et vas trobar és el meu germà*, **on** existeix el dubte sobre si davant del pronom relatiu *qui* **es posa o no** preposició *a* perquè està substituint un complement directe "et vas trobar el meu germà".

Segons Fabra, com a norma general el complement directe no pot anar precedit per la preposició *a*. Ara bé, també afirma que davant de un complement directe que designa una persona darrere el subjecte de l'oració, **és obligatori l'ús de preposició a**. Per altra banda, si no ens trobem amb aquest cas, l'ús de la preposició serà correcte davant d'alguns pronoms com *tothom*, *tots* i *el qual*. **Ruaix, a la seva obra, esmenta** l'ús del relatiu *qui* precedit de preposició tot donant alguns exemples com *El subjecte a qui al·ludeixes* per argumentar que **en alguns casos** aquest relatiu es pot substituir per *al qual* quan hi pot haver **alguna ambigüitat**.

En el cas de Solà, **hem consultat** un apartat sobre els relatius, **en el qual** s'explica la funció sintàctica d'aquests, però no **esmenta** res sobre **quan han de portar preposició i quan no**. Pel que fa a l'Institut d'Estudis Catalans no fa referència a

llengua catalana de Josep A. Castellanos i Vila, com a suplement. **Malgrat això, aquest conté un apartat molt breu sobre l'ús de la preposició a davant del pronom relatiu qui**.

Un cop consultades totes les obres obligatòries per realitzar el treball, podem afirmar que, en general, si **se segueix** l'índex de cada una d'elles **es pot trobar** l'apartat del qual extreure la informació fàcilment. En alguns casos, però, com a la gramàtica de Badia i Margarit, hi ha nombrosos apartats i subapartats que dificulten la recerca sobre el tema plantejat, encara que aquesta característica també comporta que en el moment en què es troba l'apartat, la informació es mostri més detallada. Per altra banda, a la gramàtica de Ruaix **s'ha trobat** la informació de manera molt ràpida, cosa que ha agilitzat la confecció de l'anàlisi.

Pel que fa a la gramàtica de Pompeu Fabra, **s'han trobat** estudis sobre els pronom relatiu *qui* amb preposició *a*, dels quals parlarem més endavant, tot i que la seva obra se centra en aspectes rellevants de la llengua catalana **de l'època en què va ser escrita**, com ara la pronunciació de les vocals o consonants. No obstant això, no **s'ha obtingut** informació de **la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans**, ja que encara no està **acabada** de redactar i precisament l'apartat de sintaxi apareix en blanc. Aquest fet ens sorprèn perquè **és** una gramàtica normativa de la llengua catalana i no tracta (o encara no) temes que avui en dia generen molts dubtes i confusions, ja que es troba en procés de redacció.

En termes d'exhaustivitat, la qüestió que **s'ha investigat** es tracta a l'obra de Badia i Margarit **on** afirma, **primerament**, que el complement directe de persona en català no porta preposició. Un cop **expressada la norma general, s'expliquen** quatre excepcions que cal conèixer, **les que a continuació s'enumeren: es posa preposició per raons d'estructura quan es tracta d'un pronom persona fort, per extensió d'aquestes raons d'estructura, per desfer casos d'ambigüitat i, per últim, per l'influx de factors exògens**. Malgrat ens explica tots aquests casos on **s'accepta l'ús de la preposició**, no fa referència explícita al problema que se'ns planteja a l'oració *L'home qui et vas trobar és el meu germà*, **en què** existeix el dubte sobre si davant del pronom relatiu *qui* **s'utilitza** la preposició *a* perquè està substituint un complement directe. L'oració secundària sense el pronom quedaria de la següent manera: "et vas trobar el meu germà".

Segons Fabra, com a norma general el

aquest tema perquè **encara no està acabat**. Per tant, podem afirmar que el dubte que se'ns planteja amb aquesta frase només es pot arribar a resoldre amb l'obra de Fabra i Badia i Margarit.

Pel que fa a la claredat de l'explicació d'aquest problema lingüístic, només hem trobat referències a les obres de Fabra i Badia i Margarit. En ambdós casos, s'utilitzen exemples que ajuden a aclarir els conceptes per arribar a una solució sòlida. També podem afirmar que malgrat Fabra fa una exposició clara de la normativa a seguir respecte a l'ús de la preposició *a* davant d'objecte directe, no dóna una solució definitiva per resoldre el problema de manera sistemàtica. Pel que fa a la sensació de fiabilitat que la seva obra ens ha transmès, podríem dir que no fa un anàlisi exhaustiu i que la seva conclusió es basa en una qüestió d'ambigüitat, cosa que resulta força subjectiva a cada individu.

Badia i Margarit, per la seva banda, fa una distribució dels exemples que resulta feixuga, ja que, en primer lloc, exposa la teoria juntament amb els seus arguments i al final d'això posa una referència amb números i **has d'anar** a buscar l'exemple corresponent. La seva obra, molt ben dividida en apartats i subapartats, fa un anàlisi molt exhaustiu del tema en qüestió, **encara que es basi en les mateixes raons que Fabra només pel fet de com ho argumenta**.

La resta d'autors s'aproximen al tema en qüestió, però no acaben d'aprofundir-hi, és a dir, tracten per separat l'ús de preposicions i els relatius, malgrat que amb elles no podríem respondre a la hipotètica qüestió que se'ns planteja amb la frase *L'home qui et vas trobar és el meu germà*.

Un cop **hem llegit** i analitzat la manera en què tracten el problema lingüístic que se'ns presenta cada una de les gramàtiques, ens declinem per la solució que proposa Pompeu Fabra **en** la seva obra. Hem triat aquesta solució perquè, malgrat anteriorment hem expressat que la seva explicació resulta una mica massa superficial, considerem que és una figura clau i la seva obra és una gramàtica molt rellevant en la història de la llengua catalana que cal tenir en consideració. Una altra raó per la qual ens decantem per Fabra és perquè proposa un ús concret de la preposició davant de complement directe amb una explicació força accessible per qui vulgui aplicar la normativa.

En l'obra de Badia es donen més exemples d'aplicació però l'explicació resulta més complicada d'entendre. En canvi, Fabra ofereix

complement directe no pot anar precedit per la preposició *a*. Ara bé, també afirma que davant de un complement directe que designa una persona darrere el subjecte de l'oració, **l'ús d'aquesta és obligatori**. Per altra banda, **també esmenta que** si no ens trobem amb aquest cas, l'ús de la preposició serà correcte davant d'alguns pronoms com *tothom*, *tots* i *el qual*. **Pel que fa a Ruaiç, defensa** l'ús del relatiu *qui* precedit de preposició tot donant alguns exemples com *El subjecte a qui al·ludeixes* per argumentar que, **en alguns casos**, aquest relatiu es pot substituir per *al qual* quan hi pot haver **ambigüitat**.

En el cas de Solà, **s'ha consultat** un apartat sobre els relatius, **en què** s'explica la funció sintàctica d'aquests, però no **s'esmenta** res sobre **l'ús de preposició**. Pel que fa a l'Institut d'Estudis Catalans no fa **cap tipus de** referència a aquest tema perquè **la seva obra, com ja s'ha comentat, encara no està acabada de redactar**. Per tant, podem afirmar que el dubte que se'ns planteja amb aquesta frase només es pot arribar a resoldre amb l'obra de Fabra i **la de** Badia i Margarit.

Pel que fa a la claredat de l'explicació d'aquest problema lingüístic, només hem trobat referències a les obres de Fabra i Badia i Margarit. En ambdós casos, s'utilitzen exemples que ajuden a aclarir els conceptes per arribar a una solució sòlida. També podem afirmar que malgrat Fabra fa una exposició clara de la normativa a seguir respecte a l'ús de la preposició *a* davant d'objecte directe, no dóna una solució definitiva per resoldre el problema de manera sistemàtica. Pel que fa a la sensació de fiabilitat que la seva obra ens ha transmès, podríem dir que no fa un anàlisi exhaustiu i que la seva conclusió es basa en una qüestió d'ambigüitat, cosa que resulta força subjectiva a cada individu.

Badia i Margarit, per la seva banda, fa una distribució dels exemples que resulta feixuga, ja que, en primer lloc, exposa la teoria juntament amb els seus arguments i al final d'això posa una referència amb números **amb què s'ha d'anar** a buscar l'exemple corresponent. La seva obra, molt ben dividida en apartats i subapartats, fa un anàlisi molt exhaustiu del tema en qüestió, **només pel fet de com ho argumenta encara que es basi en les mateixes raons que Fabra**. La resta d'autors s'aproximen al tema en qüestió, però no acaben d'aprofundir-hi, és a dir, tracten per separat l'ús de preposicions i els relatius, malgrat que amb elles no podríem respondre a la hipotètica qüestió que se'ns planteja amb la frase *L'home qui et vas trobar és el meu germà*.

<p>menys exemples i la seva explicació és més senzilla d'assimilar i aplicar. Per tant, si haguéssim de dir quina obra ens ha semblat la millor, diríem la de Pompeu Fabra.</p> <p>Com a conclusió, a partir d'ara quan haguem de fer alguna consulta, triarem la gramàtica de Fabra com a primera preferència, almenys fins que l'Institut d'Estudis Catalans acabi redactar la seva gramàtica.</p>	<p>Un cop s'ha llegit i analitzat la manera en què tracten el problema lingüístic que se'ns presenta a cada una de les gramàtiques, ens declinem per la solució que proposa Pompeu Fabra a la seva obra. Hem triat aquesta solució perquè, malgrat anteriorment hem expressat que la seva explicació resulta una mica massa superficial, considerem que és una figura clau i la seva obra és una gramàtica molt rellevant de la història de la llengua catalana que cal tenir en consideració. Una altra raó per la qual ens decantem per Fabra és perquè proposa un ús concret de la preposició davant de complement directe amb una explicació força accessible per qui vulgui aplicar la normativa. Respecte a Badia i Margarit dóna més exemples d'aplicació però la seva l'explicació resulta més complicada d'entendre. En canvi, Fabra, com ja hem expressat, ofereix menys exemples i la seva explicació és més senzilla d'assimilar i d'aplicar. Per tant, si haguéssim de dir quina obra ens ha semblat la millor, diríem la de Pompeu Fabra.</p> <p>Com a conclusió, a partir d'ara quan haguem de fer alguna consulta, triarem la gramàtica de Fabra com a primera preferència, almenys fins que l'Institut d'Estudis Catalans acabi redactar la seva gramàtica.</p>
--	---

Annex 10.10 Modificacions del TP al TI del G8 (NP-AS)

En aquest annex, mostrem la taula amb el text previ (TP) i el text inicial (TI) del G8 (NP-AS) i marquem en vermell en l'últim escrit, el TI, totes les modificacions que hi efectuen.

TP G8 (NP-AS)	TI G8 (NP-AS)
<p>Pràctica 6: Investigació a les gramàtiques</p> <p>A la següent pràctica tractarem la qüestió conflictiva que presenta la frase <i>Li⁴ he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada</i>. Observem que en aquesta oració subordinada causal hi ha un pleonasme, és a dir, la presència simultània d'un pronom i del nom que representa en una mateixa frase. En aquest cas, es tracta de la duplicació del complement indirecte de l'oració (a la Maria), que es veu repetit pel pronom <i>li</i>.</p> <p>El tema dels pleonasmes és un punt problemàtic de la llengua catalana, ja que en podem trobar de diversos tipus i, segons les gramàtiques més importants, poden classificar-se com a incorrectes (agramaticals), opcionals i imprescindibles. En aquest treball tractarem els diferents tipus de pleonasmes segons les explicacions que hem trobat a les gramàtiques dels filòlegs Pompeu Fabra (1933), Antoni Maria Badia i Margarit (1994), Josep Ruaix (2000), Joan Solà [et al.] (2002), a la gramàtica provisional de l'Institut d'Estudis Catalans (2002), entre altres. Com aquest conjunt d'autors han escrit gramàtiques normatives i descriptives, podrem tractar el tema de la duplicació pronominal des de més d'un punt de vista.</p> <p>En primer lloc, hem consultat la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1933), ja que va ser la primera gramàtica normativa i, actualment, encara està considerada com l'oficial. Tot i que està considerada com a normativa, té un caràcter més aviat descriptiu, per la qual cosa, a l'apartat de pronoms, només fa distinció entre els pronoms personals febles (datius i acusatius) i dins el fenomen del pleonasme pronominal, no menciona les oracions amb duplicació de complement indirecte. El més provable és que en l'època en què Fabra va redactar la normativa del català, el tema del pleonasme nos fos una qüestió primordial, ja que el motiu pel qual l'autor va presentar una gramàtica va ser per la necessitat d'establir unes normes bàsiques per a l'ús correcte del català.</p>	<p>Pràctica 6: Investigació a les gramàtiques</p> <p>A la següent pràctica tractarem la qüestió conflictiva que presenta la frase <i>Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada</i>. Observem que en aquesta oració subordinada causal hi ha un pleonasme, és a dir, la presència simultània d'un pronom i del nom que representa en una mateixa frase. En aquest cas, es tracta de la duplicació del complement indirecte de l'oració (<i>a la Maria</i>), que es veu repetit pel pronom <i>li</i>.</p> <p>El tema dels pleonasmes és un punt problemàtic de la llengua catalana, ja que en podem trobar de diversos tipus i, segons les gramàtiques més importants, poden classificar-se com a incorrectes (agramaticals), opcionals i imprescindibles. En aquest treball tractarem els diferents tipus de pleonasmes segons les explicacions que hem trobat a les gramàtiques dels filòlegs Pompeu Fabra (1933), Antoni Maria Badia i Margarit (1994), Josep Ruaix (2000), Joan Solà [et al.] (2002), a la gramàtica provisional de l'Institut d'Estudis Catalans (2002), entre altres. Com aquest conjunt d'autors han escrit gramàtiques normatives i descriptives, podrem tractar el tema de la duplicació pronominal des de més d'un punt de vista.</p> <p>En primer lloc, hem consultat la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1933), ja que va ser la primera gramàtica normativa i, actualment, encara està considerada com l'oficial. Tot i que està considerada com a normativa, té un caràcter més aviat descriptiu, per la qual cosa, a l'apartat de pronoms, només fa distinció entre els pronoms personals febles (datius i acusatius) i dins el fenomen del pleonasme pronominal, no menciona les oracions amb duplicació de complement indirecte. El més provable és que en l'època en què Fabra va redactar la normativa del català, el tema del pleonasme nos fos una qüestió primordial, ja que el motiu pel qual l'autor va presentar una gramàtica va ser per la necessitat d'establir unes normes bàsiques per a l'ús correcte del català.</p>

⁴ La tipografia que trobem dins dels fragments de text copiats a les taules forma part dels originals.

<p>En segon lloc, hem optat per <i>la Gramàtica de la llengua catalana</i> de Badia i Margarit (1994), ja que, de bon principi, crèiem que era la més completa pel fet de ser descriptiva, normativa, diatòpica i diastràtica. Tot i que es basa en la gramàtica de Pompeu Fabra per al desenvolupament de les seves teories, trobem que és de caràcter molt més normatiu i que inclou noves normes i excepcions del català. Hem trobat de forma detallada la classificació dels diversos tipus de pleonasmes: estructurals, emfàtics o abusius, els quals explicarem més endavant.</p> <p>Després, hem consultat la <i>Gramàtica del català contemporani</i> de Joan Solà [et al.] (2002), la qual és col·lectiva i descriptiva. Aquesta obra l'han escrit un conjunt de lingüistes i està totalment destinada a un públic professional (lingüistes, escriptors, traductors...), per la qual cosa ha sigut la nostra tercera consulta. Consta de tres volums que tracten la fonètica, la fonologia, la morfologia i la sintaxi. Així com la de Badia i Margarit, es basa en altres gramàtiques anteriors i podem trobar diverses comparacions de diferents obres al llarg dels tres volums. Aquí hem trobat una classificació dels pleonasmes segons si són correctes o incorrectes, la qual cosa ens ha sigut molt útil.</p> <p>A continuació, ens hem dirigit a l'obra <i>El català complet</i> de Josep Ruaix i Vinyet (2000) que, com l'anterior, consta de tres volums. Ruaix tracta de manera normativa la fonètica, l'ortografia, la morfologia, la sintaxi, el lèxic i l'estilística, però, nosaltres només hem consultat el segon volum, el qual conté els temes de morfologia i sintaxi. Ha estat de les últimes consultes a causa de la gran diferència que presenta respecte a totes les altres gramàtiques i, també, per la importància que li dóna als diferents dialectes del català, confont així al lector sobre què és considerat correcte i què no.</p> <p>Tot seguit, hem consultat breument la <i>Gramàtica de la llengua catalana</i> (2002) de l'IEC, però, com ja sabíem de bon principi, encara no s'ha inclòs la part de sintaxi que és la que necessitàvem per a la realització del treball. Per aquest motiu, no hem pogut comparar-la amb les anteriors.</p> <p>Després de consultar totes les gramàtiques esmentades, hem optat per cercar sobre el nostre tema al <i>Llibre d'estil</i> del web de la Gran Enciclopèdia Catalana, però, tot i que menciona que "s'evita l'ús del pronom de tercera persona en funció de complement indirecte (<i>li</i> o <i>els</i>) davant el complement indirecte explícit", no dóna més informació sobre el tema i, per tant, no ens ha semblat útil.</p> <p>Per últim, ens hem tornat a adreçar a la de Badia i Margarit (1994) i Solà [et al.] (2002) perquè ens han semblat les més completes. A partir d'aquí,</p>	<p>En segon lloc, hem optat per <i>la Gramàtica de la llengua catalana</i> de Badia i Margarit (1994), ja que, de bon principi, crèiem que era la més completa pel fet de ser descriptiva, normativa, diatòpica i diastràtica. Tot i que es basa en la gramàtica de Pompeu Fabra per al desenvolupament de les seves teories, trobem que és de caràcter molt més normatiu i que inclou noves normes i excepcions del català. Hem trobat de forma detallada la classificació dels diversos tipus de pleonasmes: estructurals, emfàtics o abusius, els quals explicarem més endavant.</p> <p>Després, hem consultat la <i>Gramàtica del català contemporani</i> de Joan Solà [et al.] (2002), la qual és col·lectiva i descriptiva. Aquesta obra l'han escrit un conjunt de lingüistes i està totalment destinada a un públic professional (lingüistes, escriptors, traductors...), per la qual cosa ha sigut la nostra tercera consulta. Consta de tres volums que tracten la fonètica, la fonologia, la morfologia i la sintaxi. Així com la de Badia i Margarit, es basa en altres gramàtiques anteriors i podem trobar diverses comparacions de diferents obres al llarg dels tres volums. Aquí hem trobat una classificació dels pleonasmes segons si són correctes o incorrectes, la qual cosa ens ha sigut molt útil.</p> <p>A continuació, ens hem dirigit a l'obra <i>El català complet</i> de Josep Ruaix i Vinyet (2000) que, com l'anterior, consta de tres volums. Ruaix tracta de manera normativa la fonètica, l'ortografia, la morfologia, la sintaxi, el lèxic i l'estilística, però, nosaltres només hem consultat el segon volum, el qual conté els temes de morfologia i sintaxi. Ha estat de les últimes consultes a causa de la gran diferència que presenta respecte a totes les altres gramàtiques i, també, per la importància que li dóna als diferents dialectes del català, confont així al lector sobre què és considerat correcte i què no.</p> <p>Tot seguit, hem consultat breument la <i>Gramàtica de la llengua catalana</i> (2002) de l'IEC, però, com ja sabíem de bon principi, encara no s'ha inclòs la part de sintaxi que és la que necessitàvem per a la realització del treball. Per aquest motiu, no hem pogut comparar-la amb les anteriors.</p> <p>Després de consultar totes les gramàtiques esmentades, hem optat per cercar sobre el nostre tema al <i>Llibre d'estil</i> del web de la Gran Enciclopèdia Catalana, però, tot i que menciona que "s'evita l'ús del pronom de tercera persona en funció de complement indirecte (<i>li</i> o <i>els</i>) davant el complement indirecte explícit", no dóna més informació sobre el tema i, per tant, no ens ha semblat útil.</p> <p>Per últim, ens hem tornat a adreçar a la de Badia i Margarit (1994) i Solà [et al.] (2002) perquè ens han semblat les més completes. A partir d'aquí,</p>
--	--

<p>hem decidit començar a enfocar la resolució al conflicte que hem presentat a partir d'elles, ja que les altres han resultat estar incompletes o ens han creat confusions.</p> <p>Per resoldre la qüestió plantejada, Pompeu Fabra (1933) no dona cap tipus d'explicació. Ruaix, en canvi, dins la lliçó 17 que versa sobre els pronoms febles, tracta el tema dels pleonasmes, classificant-los segons si són 1) lexicalitzats o fossilitzats, 2) habituals o 3) incorrectes (2000:125,126,127). No obstant això, el tercer apartat es basa en les oracions de relatiu, els pronoms febles possessius i el datiu anticipat, que és un fenomen característic del castellà que s'ha introduït al català. Aquesta gramàtica, per tant, tampoc tracta la nostre qüestió amb exactitud.</p> <p>Com hem mencionat anteriorment, segons Badia i Margarit els pleonasmes es classifiquen en estructurals, emfàtics o abusius. Dins el primer cas observem exemples molt semblants al nostre: <i>li dius al teu pare que accepto, el carter li ha dut una carta a en Joan</i> (1994:183). Tot i això, només es comenta que cal evitar aquestes construccions, sense donar molts més detalls. El segon i tercer fan referència als pleonasmes segons la força d'expressió per realçar el missatge o sobre la repetició exagerada de diversos pronoms en una mateixa oració, cosa que no té relació amb el nostre cas.</p> <p>A l'obra de Joan Solà [et al.] (2002), s'exposen diversos casos d'oracions amb complements datius benefactius o possessius, als quals la duplicació del clític és obligatòria, ja que contenen un verb que afecta positivament o negativament un complement com veiem als exemples: <i>A Lluís li han robat el cotxe</i> (2002:1397), <i>Li han dissenyat un vestit a Maria</i> (2002:1394). Més endavant, l'autor tracta els datius en oracions amb complement indirecte experimentador. En aquest apartat, s'inclouen els verbs d'activitat psicològica com <i>doldre, agradar, molestar o interessar</i> i trobem exemples com <i>A la Maria no li agrada la cervesa</i> (2002:1398), als quals la duplicació pronominal és necessària també. Finalment, hem trobat la solució a l'apartat que tracta els datius amb complement indirecte meta (2002:1399). En aquest, descriu els verbs biargumentals i triargumentals (com al nostre cas) de manera que la duplicació no és correcta.</p> <p>Amb l'ajuda de l'obra de Joan Solà [et al.] (2002) confirmem que la frase <i>Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada</i> està formada pel verb <i>portar</i> que regeix un subjecte (el·líptic en aquest cas), un complement directe (<i>una sopa calenta</i>) i un complement indirecte (<i>a la Maria</i>). Per tant, ens trobem amb una oració que conté un verb triargumental i, per</p>	<p>hem decidit començar a enfocar la resolució al conflicte que hem presentat a partir d'elles, ja que les altres han resultat estar incompletes o ens han creat confusions.</p> <p>Per resoldre la qüestió plantejada, Pompeu Fabra (1933) no dona cap tipus d'explicació. Ruaix, en canvi, dins la lliçó 17 que versa sobre els pronoms febles, tracta el tema dels pleonasmes, classificant-los segons si són 1) lexicalitzats o fossilitzats, 2) habituals o 3) incorrectes (2000:125,126,127). No obstant això, el tercer apartat es basa en les oracions de relatiu, els pronoms febles possessius i el datiu anticipat, que és un fenomen característic del castellà que s'ha introduït al català. Aquesta gramàtica, per tant, tampoc tracta la nostre qüestió amb exactitud.</p> <p>Com hem mencionat anteriorment, segons Badia i Margarit els pleonasmes es classifiquen en estructurals, emfàtics o abusius. Dins el primer cas observem exemples molt semblants al nostre: <i>li dius al teu pare que accepto, el carter li ha dut una carta a en Joan</i> (1994:183). Tot i això, només es comenta que cal evitar aquestes construccions, sense donar molts més detalls. El segon i tercer fan referència als pleonasmes segons la força d'expressió per realçar el missatge o sobre la repetició exagerada de diversos pronoms en una mateixa oració, cosa que no té relació amb el nostre cas.</p> <p>A l'obra de Joan Solà [et al.] (2002), s'exposen diversos casos d'oracions amb complements datius benefactius o possessius, als quals la duplicació del clític és obligatòria, ja que contenen un verb que afecta positivament o negativament un complement com veiem als exemples: <i>A Lluís li han robat el cotxe</i> (2002:1397), <i>Li han dissenyat un vestit a Maria</i> (2002:1394). Més endavant, l'autor tracta els datius en oracions amb complement indirecte experimentador. En aquest apartat, s'inclouen els verbs d'activitat psicològica com <i>doldre, agradar, molestar o interessar</i> i trobem exemples com <i>A la Maria no li agrada la cervesa</i> (2002:1398), als quals la duplicació pronominal és necessària també. Finalment, hem trobat la solució a l'apartat que tracta els datius amb complement indirecte meta (2002:1399). En aquest, descriu els verbs biargumentals i triargumentals (com al nostre cas) de manera que la duplicació no és correcta.</p> <p>Amb l'ajuda de l'obra de Joan Solà [et al.] (2002) confirmem que la frase <i>Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada</i> està formada pel verb <i>portar</i> que regeix un subjecte (el·líptic en aquest cas), un complement directe (<i>una sopa calenta</i>) i un complement indirecte (<i>a la Maria</i>). Per tant, ens trobem amb una oració que conté un verb triargumental i, per</p>
--	--

<p>aquest motiu, la repetició del complement indirecte és incorrecta.</p> <p>Podem valorar la facilitat de recerca de manera positiva, és a dir, no ens ha resultat difícil trobar els apartats als quals es tractava, de manera més completa o menys, el nostre tema. A tots els índexs, excepte al de Pompeu Fabra (1933) i al de l'IEC (2002), apareixia un apartat que tractava la duplicació pronominal, el pleonasma o la duplicació dels clítics de complement indirecte, per la qual cosa, trobàvem fàcilment l'explicació. D'altra banda, hem trobat remissions a les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002) a altres capítols que no ens han resolt ni aclarit res.</p> <p>Referent a la qüestió que investigàvem, trobem que només la gramàtica de Joan Solà [et al.] (2002) la tracta explícitament. Encara que les de Ruaix (2000) i Badia i Margarit (1994) parlen dels pleonasmes, no exposen de manera tan clara la resolució dels problemes que poden portar els diferents tipus de datius o de verbs. Totes les altres que hem consultat, no ens han aportat informació, ja sigui perquè no són exhaustives en l'estudi de la qüestió o, simplement, perquè no hi apareix.</p> <p>En general, considerem que la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és clara i concisa. No obstant això, no recull tots els temes conflictius que presenta la llengua catalana i no hem pogut fer-ne ús. L'obra de Badia i Margarit (1994) és la que presenta més quadres i exemples per tractar un tema en concret i, per aquest motiu, podem afirmar que és molt intel·ligible. Tot i així, la part teòrica ens ha semblat difícil de comprendre. Ruaix (2000) tracta els temes de forma molt clara, però els exemples que exposa solen ser comparacions amb el castellà i, en aquest cas, ens ha creat nous dubtes. A la gramàtica de Solà [et al.] (2002) hem trobat molta informació i molt ben detallada. Aquesta última és la que creiem que s'entén millor: la teoria és clara i conté molts exemples de cada apartat. A més a més, presenta nombroses cites bibliogràfiques d'altres autors per complementar les seves explicacions. Un exemple d'això és <i>Vegeu Laca (1986) i Todolí (1998a: §5.2), on s'analitza amb més detall aquest tipus de construccions</i> (2002:1399), que trobem a l'apartat del complement indirecte meta que hem comentat amb anterioritat. Tot i que aquesta referència no l'hem poguda consultar, creiem que és molt positiu que al llarg dels tres volums vagi esmentant altres obres per facilitar la intel·ligibilitat.</p> <p>En referència a la fiabilitat o l'autoritat, cada material presenta unes condicions molt diferents. En primer lloc, encara que no l'hem tractada molt, la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és</p>	<p>aquest motiu, la repetició del complement indirecte és incorrecta.</p> <p>Podem valorar la facilitat de recerca de manera positiva, és a dir, no ens ha resultat difícil trobar els apartats als quals es tractava, de manera més completa o menys, el nostre tema. A tots els índexs, excepte al de Pompeu Fabra (1933) i al de l'IEC (2002), apareixia un apartat que tractava la duplicació pronominal, el pleonasma o la duplicació dels clítics de complement indirecte, per la qual cosa, trobàvem fàcilment l'explicació. D'altra banda, hem trobat remissions a les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002) a altres capítols que no ens han resolt ni aclarit res.</p> <p>Referent a la qüestió que investigàvem, trobem que només la gramàtica de Joan Solà [et al.] (2002) la tracta explícitament. Encara que les de Ruaix (2000) i Badia i Margarit (1994) parlen dels pleonasmes, no exposen de manera tan clara la resolució dels problemes que poden portar els diferents tipus de datius o de verbs. Totes les altres que hem consultat, no ens han aportat informació, ja sigui perquè no són exhaustives en l'estudi de la qüestió o, simplement, perquè no hi apareix.</p> <p>En general, considerem que la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és clara i concisa. No obstant això, no recull tots els temes conflictius que presenta la llengua catalana i no hem pogut fer-ne ús. L'obra de Badia i Margarit (1994) és la que presenta més quadres i exemples per tractar un tema en concret i, per aquest motiu, podem afirmar que és molt intel·ligible. Tot i així, la part teòrica ens ha semblat difícil de comprendre. Ruaix (2000) tracta els temes de forma molt clara, però els exemples que exposa solen ser comparacions amb el castellà i, en aquest cas, ens ha creat nous dubtes. A la gramàtica de Solà [et al.] (2002) hem trobat molta informació i molt ben detallada. Aquesta última és la que creiem que s'entén millor: la teoria és clara i conté molts exemples de cada apartat. A més a més, presenta nombroses referències bibliogràfiques d'altres autors a peu de pàgina per complementar les seves explicacions. Un exemple d'això és <i>Vegeu Laca (1986) i Todolí (1998a: §5.2), on s'analitza amb més detall aquest tipus de construccions</i> (2002:1399), que trobem a l'apartat del complement indirecte meta que hem comentat amb anterioritat. Tot i que aquesta referència no l'hem poguda consultar, creiem que és molt positiu que al llarg dels tres volums vagi esmentant altres obres per facilitar la intel·ligibilitat.</p> <p>En referència a la fiabilitat o l'autoritat, cada material presenta unes condicions molt diferents. En primer lloc, encara que no l'hem tractada</p>
---	---

molt antiga i, actualment, necessitem resoldre molts més dubtes que s'han anat generant a causa de l'evolució constant del català. La gramàtica de Ruaix (2000) l'hem estudiada com a independent de tots els filòlegs i lingüistes catalans, la qual cosa ens ha causat menys credibilitat. A més, basa totes les seves teories en el castellà, cosa que sovint no és un bon mètode. Badia i Margarit (1994) presenta una gramàtica realista, és a dir, basada en els matisos i les contradiccions de la llengua catalana a partir de la de Pompeu Fabra (1933), per la qual cosa transmet confiança. La gramàtica de l'IEC, així com el *Llibre d'estil* de la Gran Enciclopèdia Catalana (ambdues amb lloc web), són els organismes més actuals i això fa que el lector s'adrexi a elles per a qualsevol dubte de caràcter contemporani; encara que no ens hagi sigut d'ajuda.

A partir de la resolució que hem presentat a la frase que ens ha estat assignada, confirmem que la que ens ha resolt el dubte totalment ha estat la *Gramàtica del català contemporani* de Joan Solà [et al.] (2002) perquè és l'única que tractava el tema de la duplicació pronominal amb les característiques que presentava la nostra oració. Per una banda, hem trobat explicacions molt detallades sobre el tema dels pleonasmes de complement indirecte. D'altra banda, hem pogut identificar tant el problema com la seva solució a partir dels diferents exemples que presentaven una construcció quasi idèntica a la de la nostra frase.

Per a les següents consultes que hàgim de realitzar, en primer lloc revisariem si a la gramàtica provisional de l'IEC apareix la secció requerida, ja que és la més actual i la que pretén adquirir l'oficialitat. A continuació, consultariem les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002), ja que són molt completes i ofereixen solucions a un gran nombre de dubtes i problemes de la llengua catalana.

molt, la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és molt antiga i, actualment, necessitem resoldre molts més dubtes que s'han anat generant a causa de l'evolució constant del català. La gramàtica de Ruaix (2000) l'hem estudiada com a independent de tots els filòlegs i lingüistes catalans, la qual cosa ens ha causat menys credibilitat. A més, basa totes les seves teories en el castellà, cosa que sovint no és un bon mètode. Badia i Margarit (1994) presenta una gramàtica realista, és a dir, basada en els matisos i les contradiccions de la llengua catalana a partir de la de Pompeu Fabra (1933), per la qual cosa transmet confiança. La gramàtica de l'IEC, així com el *Llibre d'estil* de la Gran Enciclopèdia Catalana (ambdues amb lloc web), són els organismes més actuals i això fa que el lector s'adrexi a elles per a qualsevol dubte de caràcter contemporani; encara que no ens hagi sigut d'ajuda.

A partir de la resolució que hem presentat a la frase que ens ha estat assignada, confirmem que la que ens ha resolt el dubte totalment ha estat la *Gramàtica del català contemporani* de Joan Solà [et al.] (2002) perquè és l'única que tractava el tema de la duplicació pronominal amb les característiques que presentava la nostra oració. Per una banda, hem trobat explicacions molt detallades sobre el tema dels pleonasmes de complement indirecte. D'altra banda, hem pogut identificar tant el problema com la seva solució a partir dels diferents exemples que presentaven una construcció quasi idèntica a la de la nostra frase.

Per a les següents consultes que hàgim de realitzar, en primer lloc revisariem si a la gramàtica provisional de l'IEC apareix la secció requerida, ja que és la més actual i la que pretén adquirir l'oficialitat. A continuació, consultariem les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002), ja que són molt completes i ofereixen solucions a un gran nombre de dubtes i problemes de la llengua catalana.

Annex 10.11 Modificacions del TP al TI del G9 (CG-AH-RS)

En aquest annex, mostrem la taula amb el text previ (TP) i el text inicial (TI) del G9 (CG-AH-RS) i marquem en vermell en l'últim escrit, el TI, totes les modificacions que hi efectuen.

TP G9 (CG-AH-RS)	TI G9 (CG-AH-RS)
<p>PRÀCTICA 6. INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES</p> <p>1. INTRODUCCIÓ A la pràctica que es realitza a continuació hem hagut d'investigar una qüestió a les gramàtiques de Fabra, de Badia, de Solà et al., de l'Institut d'Estudis Catalans i de Ruaix. Aquests eren els recursos obligatoris on havíem de fer la recerca, però també hem utilitzat material complementari (<i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al., <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep Castellanos i <i>Lingüística i normativa</i> de Joan Solà). Se'ns va donar una frase amb una falta, la norma de la qual és la que hem hagut de buscar al material esmentat.</p> <p>2. FRASE ATRIBUÏDA I IDENTIFICACIÓ DEL PROBLEMA L'oració que ens ha estat assignada és la següent: <i>*Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens degut a un error de tipografia.</i> El problema d'aquesta frase es troba en l'ús incorrecte de la locució prepositiva <i>degut a</i>, ja que en català no posseeix el valor causal que aquesta frase intenta transmetre, a més a més, és una interferència de la locució causal <i>debido a</i> del castellà.</p> <p>3. MEMÒRIA DE NAVEGACIÓ (1) En primer lloc, hem decidit consultar la gramàtica de Pompeu Fabra (1933), ja que és la primera normativa que es va publicar i en la qual es basen totes les altres. Tot i que hem fet una exhaustiva recerca sobre aquesta locució prepositiva no hem trobat cap norma que n'indiqui l'ús incorrecte. Això es deu, possiblement, a causa que l'objectiu de la gramàtica era establir mínimament unes regles amb claredat, concisió, i un estil que no fos polèmic sobre unes quantes qüestions necessàries per saber escriure el català, és a dir, tenia una intenció pràctica i normativa que només tractava els aspectes més urgents d'aquella època. En segon lloc, hem buscat a la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit (1994), de caràcter moral, perquè va ser la següent publicada després de la de</p>	<p>PRÀCTICA 6. INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES</p> <p>1. INTRODUCCIÓ A la pràctica que es realitza a continuació hem hagut d'investigar una qüestió a les gramàtiques de Fabra, de Badia, de Solà et al., de l'Institut d'Estudis Catalans i de Ruaix. Aquests eren els recursos obligatoris on havíem de fer la recerca, però també hem utilitzat material complementari (<i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al., <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep Castellanos i <i>Lingüística i normativa</i> de Joan Solà). Se'ns va donar una frase amb una falta, la norma de la qual és la que hem hagut de buscar al material esmentat. L'objectiu d'aquesta pràctica, però, no és només resoldre aquesta qüestió, sinó també aprendre a buscar en gramàtiques o en altres recursos acadèmics sempre que se'ns plantegi qualsevol dubte.</p> <p>2. FRASE ATRIBUÏDA I IDENTIFICACIÓ DEL PROBLEMA L'oració que ens ha estat assignada és la següent: <i>*Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens degut a un error de tipografia.</i> El problema d'aquesta frase es troba en l'ús incorrecte de la locució prepositiva <i>degut a</i>, ja que en català no posseeix el valor causal que aquesta frase intenta transmetre, a més a més, és una interferència de la locució causal <i>debido a</i> del castellà.</p> <p>3. MEMÒRIA DE NAVEGACIÓ (1) En primer lloc, hem decidit consultar la gramàtica de Pompeu Fabra (1933), ja que és la primera normativa que es va publicar i en la qual es basen totes les altres. Tot i que hem fet una exhaustiva recerca sobre aquesta locució prepositiva no hem trobat cap norma que n'indiqui l'ús incorrecte. Això es deu, possiblement, a causa que l'objectiu de la gramàtica era establir mínimament unes regles amb claredat, concisió, i un estil que no fos polèmic sobre unes quantes qüestions necessàries per saber escriure el català, és a dir, tenia una intenció pràctica i normativa que només tractava els aspectes més urgents d'aquella</p>

<p>Fabra, ja que, després de trenta anys, pretenia actualitzar els canvis que la llengua va patir des de la gramàtica normativa de Fabra.</p> <p>A continuació, hem optat per la gramàtica de Joan Solà et al., publicada el 2002. Ens hem adonat que hi ha tres volums publicats i després de buscar-ho en tots tres ho hem trobat al segon, que és el de sintaxi. Aquesta ha estat la següent gramàtica escollida perquè va ser la tercera que es va publicar amb l'objectiu d'omplir el buit fins que sortís la gramàtica normativa definitiva de l'Institut d'Estudis Catalans, que és on hem buscat seguidament, però, malauradament, l'apartat de sintaxi encara no està acabat, així que no hem trobat cap referència d'aquesta locució, ja que és d'aquest apartat.</p> <p>Per últim, hem recorregut a la gramàtica de Josep Ruaiç, <i>Català complet</i> (1997). Ha estat l'última de consultar perquè no s'ajusta a cap programa concret, tot i així, proporciona els coneixements necessaris i és un llibre molt útil per l'autoaprenentatge i l'auto-ajuda.</p> <p>Aquestes eren les gramàtiques obligatòries on havíem de buscar, però com que només hem trobat l'explicació de la norma a la gramàtica de Joan Solà et al., hem decidit utilitzar material extra; així doncs, també hem fet servir el <i>Manual d'estil, Lingüística i normativa</i> i <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>.</p> <p>(2) A la gramàtica de Fabra del 1933 hem buscat, primerament, al capítol VII, que és el de preposicions. L'únic que hi hem trobat és un breu esment en forma de llista de l'ús recomanat de diverses locucions prepositives, entre les quals es troba la utilització correcta de <i>a causa de</i>, però no hi apareix cap apartat sobre l'ús incorrecte del castellanisme <i>degut a</i>. En veure que només hi havia això, se'ns ha acudit cercar al capítol V, que és el que parla sobre el verb, esperant trobar-hi algun tipus d'informació sobre el participi <i>degut</i>.</p> <p>A la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit hem buscat a tots els apartats del capítol 11. "Els elements de la relació, I. Les preposicions" i a l'apartat 247.3 "El participi" que es troba dins l'apartat 247 "Les formes no personals del verb" inclòs dins del capítol 24. "Cicle verbal".</p> <p>A la gramàtica de Solà et al. del 2002 hem començat buscant pel capítol 11. "La preposició i el sintagma preposicional", a l'apartat 11.4. "Sintaxi del sintagma preposicional". Dins d'aquest, hem anat a l'11.4.5. "Canvi i caiguda de preposicions", on no hem trobat res. Per això hem buscat, per últim, a l'apartat 11.8.9. "Altres locucions prepositives", inclòs dins l'11.8. "Locucions prepositives". Aquí hem trobat l'explicació de l'ús correcte de la locució prepositiva que se'ns plantejava al principi de la pràctica.</p>	<p>època.</p> <p>En segon lloc, hem buscat a la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit (1994), de caràcter moral, perquè va ser la següent publicada després de la de Fabra, ja que, després de trenta anys, pretenia actualitzar els canvis que la llengua va patir des de la gramàtica normativa de Fabra.</p> <p>A continuació, hem optat per la gramàtica de Joan Solà et al., publicada el 2002. Ens hem adonat que hi ha tres volums publicats i després de buscar-ho en tots tres ho hem trobat al segon, que és el de sintaxi. Aquesta ha estat la següent gramàtica escollida perquè va ser la tercera que es va publicar amb l'objectiu d'omplir el buit fins que sortís la gramàtica normativa definitiva de l'Institut d'Estudis Catalans, que és on hem buscat seguidament, però, malauradament, l'apartat de sintaxi encara no està acabat, així que no hem trobat cap referència d'aquesta locució, ja que és d'aquest apartat.</p> <p>Per últim, hem recorregut a la gramàtica de Josep Ruaiç, <i>Català complet</i> (1997). Ha estat l'última de consultar perquè no s'ajusta a cap programa concret, tot i així, proporciona els coneixements necessaris i és un llibre molt útil per l'autoaprenentatge i l'auto-ajuda.</p> <p>Aquestes eren les gramàtiques obligatòries on havíem de buscar, però com que només hem trobat l'explicació de la norma a la gramàtica de Joan Solà et al., hem decidit utilitzar material extra; així doncs, també hem fet servir el <i>Manual d'estil, Lingüística i normativa</i> i <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>.</p> <p>(2) A la gramàtica de Fabra del 1933 hem buscat, primerament, al capítol VII, que és el de preposicions. L'únic que hi hem trobat és un breu esment en forma de llista de l'ús recomanat de diverses locucions prepositives, entre les quals es troba la utilització correcta de <i>a causa de</i>, però no hi apareix cap apartat sobre l'ús incorrecte del castellanisme <i>degut a</i>. En veure que només hi havia això, se'ns ha acudit cercar al capítol V, que és el que parla sobre el verb, esperant trobar-hi algun tipus d'informació sobre el participi <i>degut</i>.</p> <p>A la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit hem buscat a tots els apartats del capítol 11. "Els elements de la relació, I. Les preposicions" i a l'apartat 247.3 "El participi" que es troba dins l'apartat 247 "Les formes no personals del verb" inclòs dins del capítol 24. "Cicle verbal".</p> <p>A la gramàtica de Solà et al. del 2002 hem començat buscant pel capítol 11. "La preposició i el sintagma preposicional", a l'apartat 11.4. "Sintaxi del sintagma preposicional". Dins d'aquest, hem anat a l'11.4.5. "Canvi i caiguda de preposicions", on no hem trobat res. Per això hem buscat, per últim, a l'apartat 11.8.9. "Altres locucions prepositives", inclòs dins l'11.8.</p>
---	---

<p>Pel que fa a la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, com hem comentat abans, no hem pogut recórrer a ella a causa que l'apartat de sintaxi, al qual pertany la nostra qüestió, no està acabat.</p> <p>A la gramàtica de Ruaix hem buscat a la Lliçó 20. "Correcció i puresa - Castellanismes", dins la qual hi havia els apartats "Castellanismes palesos", "Castellanismes camuflats" i "Apèndix: castellanismes discutits o dubtosos". Enlloc no hem trobat res sobre la locució prepositiva incorrecta en català <i>degut a</i>.</p> <p>El primer dels materials complementaris consultats ha estat el <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al. Hem buscat i trobat la informació al capítol XXI, dins l'apartat 6.3.2.6. que es troba a l'apartat 6.3. "Altres locucions prepositives".</p> <p><i>Lingüística i normativa</i> l'hem consultat perquè la gramàtica de Solà i el <i>Manual d'Estil</i> hi remeten. En aquest llibre hem buscat al capítol "Joan Coromines i la llengua normativa" a l'apartat 8.4 "Lèxic" que es troba dins l'apartat 8 "Usos lingüístics de Coromines en el DECat".</p> <p>Per últim, al <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>, hem buscat directament a l'apartat de morfosintaxi, dins el qual hem anat a l'apartat "Preposicions compostes" que inclou "Locucions prepositives", on hem trobat l'explicació de la falta.</p> <p>(3) En un principi, no ens ha estat gens fàcil trobar la norma que corregeix el problema de l'oració. Es tracta d'un tema molt concret que no es troba a les primeres gramàtiques que es van publicar, ja que l'objectiu de les quals només era establir les normes principals necessàries de l'època per evitar confusions, com és el cas de Fabra i Badia. La gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans tampoc ens ha proporcionat informació; així doncs, l'única gramàtica de les obligatòries que ens ha donat resposta a la nostra qüestió és la de Joan Solà et al. No obstant això, el material extra que hem consultat sí que contenia informació. Ni al <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>, ni al <i>Manual d'estil</i>, ha estat complicat trobar l'explicació de la norma, ja que estava molt ben indicada a l'apartat de locucions prepositives en tots dos casos.</p> <p>(4) A la gramàtica del català contemporani de Joan Solà et al. es fa una breu explicació de per què és incorrecte emprar la locució prepositiva <i>degut a</i> i l'acompanya amb un únic exemple. En canvi, al <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al., s'explica la norma, es mostra la correcció, s'aporten diferents propostes com a locucions equivalents i, a més a més, s'expliquen els dos altres usos que té aquesta preposició, com a adjectiu acompanyant un nom i tot sol si es troba dins d'una oració de relatiu, amb els seus respectius exemples. L'única diferència</p>	<p>"Locucions prepositives". Aquí hem trobat l'explicació de l'ús correcte de la locució prepositiva que se'ns plantejava al principi de la pràctica.</p> <p>Pel que fa a la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, com hem comentat abans, no hem pogut recórrer a ella a causa que l'apartat de sintaxi, al qual pertany la nostra qüestió, no està acabat.</p> <p>A la gramàtica de Ruaix hem buscat a la Lliçó 20. "Correcció i puresa - Castellanismes", dins la qual hi havia els apartats "Castellanismes palesos", "Castellanismes camuflats" i "Apèndix: castellanismes discutits o dubtosos". Enlloc no hem trobat res sobre la locució prepositiva incorrecta en català <i>degut a</i>.</p> <p>El primer dels materials complementaris consultats ha estat el <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al. Hem buscat i trobat la informació al capítol XXI, dins l'apartat 6.3.2.6. que es troba a l'apartat 6.3. "Altres locucions prepositives".</p> <p><i>Lingüística i normativa</i> l'hem consultat perquè la gramàtica de Solà i el <i>Manual d'Estil</i> hi remeten. En aquest llibre hem buscat al capítol "Joan Coromines i la llengua normativa" a l'apartat 8.4 "Lèxic" que es troba dins l'apartat 8 "Usos lingüístics de Coromines en el DECat".</p> <p>Per últim, al <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>, hem buscat directament a l'apartat de morfosintaxi, dins el qual hem anat a l'apartat "Preposicions compostes" que inclou "Locucions prepositives", on hem trobat l'explicació de la falta.</p> <p>(3) En un principi, no ens ha estat gens fàcil trobar la norma que corregeix el problema de l'oració. Es tracta d'un tema molt concret que no es troba a les primeres gramàtiques que es van publicar, ja que l'objectiu de les quals només era establir les normes principals necessàries de l'època per evitar confusions, com és el cas de Fabra i Badia. La gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans tampoc ens ha proporcionat informació; així doncs, l'única gramàtica de les obligatòries que ens ha donat resposta a la nostra qüestió és la de Joan Solà et al. No obstant això, el material extra que hem consultat sí que contenia informació. Ni al <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>, ni al <i>Manual d'estil</i>, ha estat complicat trobar l'explicació de la norma, ja que estava molt ben indicada a l'apartat de locucions prepositives en tots dos casos.</p> <p>(4) A la gramàtica del català contemporani de Joan Solà et al. es fa una breu explicació de per què és incorrecte emprar la locució prepositiva <i>degut a</i> i l'acompanya amb un únic exemple. En canvi, al <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al., s'explica la norma, es mostra la correcció, s'aporten diferents propostes com a locucions equivalents i, a més a</p>
---	--

<p>significant entre la gramàtica i el manual és que a la primera obra s'afegeix una informació complementària, que pot ser útil a l'hora de fer traduccions, ja que compara la locució prepositiva amb altres possibles equivalents d'aquesta locució en altres llengües, com ara en anglès <i>due to</i>.</p> <p>Ara bé, un punt que tenen en comú tots dos llibres és la remissió al llibre de Solà <i>Lingüística i normativa</i> del 1990. Per una banda, la gramàtica ho fa mitjançant una nota a peu de pàgina i, per altra banda, el manual adjunta aquesta informació al mateix paràgraf de l'explicació de la norma. En aquesta obra, Solà, a part de comentar els usos correctes de la locució, dedica unes quantes línies a destacar l'ús amb valor conjuntiu que fa Joan Coromines de <i>degut a</i>.</p> <p>L'altra obra complementària que hem consultat és el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep A. Castellanos i Vila (1998). Tot i ser un llibre molt ben estructurat on es pot trobar la informació ràpidament, l'explicació és molt breu i, tot i que s'indica quan l'hem d'utilitzar i un exemple de locució causal que la substitueixi, no hi ha tanta informació com al <i>Manual d'estil</i> pel que fa als usos correctes d'aquest aplec.</p> <p>Així doncs, es pot concloure que l'obra més completa de les que hem consultat ha estat el <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al. perquè és la que conté més explicacions d'una manera clara, molts exemples que són fàcils d'entendre i remet a una altra eina de consulta.</p> <p>(5) En quant a la claredat de l'explicació, la gramàtica de Solà et al. és la que costa més de comprendre en comparació amb les altres, ja que, per culpa del seu caràcter descriptiu, no diu que l'expressió <i>degut a</i> sigui incorrecta, sinó que se sobreentén perquè diu que <i>degut</i> només s'empra com a participi passat del verb <i>deure</i>, tot i que és una locució que igualment s'utilitza molt en català i que és calcada d'altres llengües (<i>debido a, due to</i>). No obstant això, la norma s'entén, sobretot gràcies als exemples, que també apareixen al <i>Manual d'Estil</i> i al <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>. En aquests dos, la norma està més clara que en la gramàtica de Solà et al., probablement perquè l'explicació és més esquemàtica i des d'un bon principi es deixa clar que aquesta expressió en català és incorrecta. <i>Lingüística i normativa</i>, per la seva banda, també ofereix una explicació descriptiva i més confusa perquè després d'explicar què diu el diccionari normatiu declara que "la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí." A més a més, només hi ha un exemple del bon ús que indica la norma i després comenta, sense demostrar-ho amb cap oració que permeti al lector entendre-ho, que Coromines utilitza l'aplec amb valor conjuntiu.</p>	<p>més, s'expliquen els dos altres usos que té aquesta preposició, com a adjectiu acompanyant un nom i tot sol si es troba dins d'una oració de relatiu, amb els seus respectius exemples. L'única diferència significant entre la gramàtica i el manual és que a la primera obra s'afegeix una informació complementària, que pot ser útil a l'hora de fer traduccions, ja que compara la locució prepositiva amb altres possibles equivalents d'aquesta locució en altres llengües, com ara en anglès <i>due to</i>.</p> <p>Ara bé, un punt que tenen en comú tots dos llibres és la remissió al llibre de Solà <i>Lingüística i normativa</i> del 1990. Per una banda, la gramàtica ho fa mitjançant una nota a peu de pàgina i, per altra banda, el manual adjunta aquesta informació al mateix paràgraf de l'explicació de la norma. En aquesta obra, Solà, a part de comentar els usos correctes de la locució, dedica unes quantes línies a destacar l'ús amb valor conjuntiu que fa Joan Coromines de <i>degut a</i>.</p> <p>L'altra obra complementària que hem consultat és el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep A. Castellanos i Vila (1998). Tot i ser un llibre molt ben estructurat on es pot trobar la informació ràpidament, l'explicació és molt breu i, tot i que s'indica quan l'hem d'utilitzar i un exemple de locució causal que la substitueixi, no hi ha tanta informació com al <i>Manual d'estil</i> pel que fa als usos correctes d'aquest aplec.</p> <p>Així doncs, es pot concloure que l'obra més completa de les que hem consultat ha estat el <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al. perquè és la que conté més explicacions d'una manera clara, molts exemples que són fàcils d'entendre i les remissions són clares i entenedores.</p> <p>(5) En quant a la claredat de l'explicació, la gramàtica de Solà et al. és la que costa més de comprendre en comparació amb les altres, ja que, per culpa del seu caràcter descriptiu, no diu que l'expressió <i>degut a</i> sigui incorrecta, sinó que se sobreentén perquè diu que <i>degut</i> només s'empra com a participi passat del verb <i>deure</i>, tot i que és una locució que igualment s'utilitza molt en català i que és calcada d'altres llengües (<i>debido a, due to</i>). No obstant això, la norma s'entén, sobretot gràcies als exemples, que també apareixen al <i>Manual d'Estil</i> i al <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>. En aquests dos, la norma està més clara que en la gramàtica de Solà et al., probablement perquè l'explicació és més esquemàtica i des d'un bon principi es deixa clar que aquesta expressió en català és incorrecta. <i>Lingüística i normativa</i>, per la seva banda, també ofereix una explicació descriptiva i més confusa perquè després d'explicar què diu el diccionari normatiu declara que "la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí." A més a més, només hi ha un</p>
--	---

<p>(6) La informació que hem trobat està ben fonamentada gràcies als exemples, que corroboren el que l'autor afirma. Cal tenir en compte, però, que la gramàtica de Joan Solà et al. o <i>Lingüística i normativa</i>, són obres sobretot descriptives i, per tant, no tenen tanta fiabilitat com una de caràcter normatiu. Tot i així, veient que l'explicació coincideix amb les altres, deixant de banda que algunes són més completes que d'altres, ni en aquestes ni en cap altra, no es posa en dubte que el que l'autor diu no sigui fiable.</p> <p>(7) Fabra, a la seva obra, es limita a donar els usos normatius de totes les preposicions sense argumentar les seves propostes, sinó que, simplement, fa una explicació normativa. Tot i això, podem donar com a vàlida la seva gramàtica, ja que té autoritat oficial. Pel que fa a la gramàtica de Badia i Margarit, tot i ser descriptiva i, per tant, explicar els diferents usos i indicar perquè s'utilitza d'una manera o una altra, no tracta la incorrecció de <i>degut a</i>. És cert que argumenta les locucions prepositives que freqüentment causen més confusió, mentre que hi ha d'altres com <i>a causa de</i> o <i>per culpa de</i> que només cita per donar més exemples de locucions prepositives, sense comentar-les ni tenir en compte el mal ús que se'n pot fer d'elles.</p> <p>D'una banda, Ruaix, igual que Badia, només cita alguns exemples però no fa cap indicació del mal ús que es podria fer de la locució calcant-la del castellà. Per últim, L'institut d'Estudis Catalans, no té acabada la part de sintaxi de la gramàtica i, per tant, no s'ha pogut consultar.</p> <p>D'altra banda, la gramàtica de Solà és l'única que dona resposta al conflicte de l'oració:</p> <p><i>Degut a</i> amb valor causal, equivalent de <i>per</i> o <i>per a causa de</i>: + <i>No hem anat a la serra degut a la pluja</i>. L'aplec <i>degut a</i> s'accepta només quan <i>degut</i> funciona com a participi passat del verb <i>deure</i>: <i>La pluja dels preus de les vivendes s'ha degut a la inversió de diners negres</i>. De tota manera, aquesta locució és molt estesa en català i té paral·les en altres llengües, no sols en el castellà (<i>debido a</i>) i en altres llengües romàniques, sinó també en l'anglès (<i>due to</i>).</p> <p>Pel gran pes moral i social que tenen les gramàtiques de l'Institut d'Estudis Catalans i Badia i Margarit, considerem que aquestes obres són fiables a part de ser, una d'elles, normativa. La gramàtica de Ruaix la considerem vàlida, tot i que agafa de referent Fabra incloent-hi diverses indicacions subjectives. També hem consultat algunes obres de consulta no obligatòria de les quals n'hem pogut extreure de cadascuna la solució al nostre error, i creiem que es poden fer servir com a complement addicional si altres obres no donen resposta al problema. Al <i>Manual d'estil</i> de Mestres et al. trobem la següent explicació:</p>	<p>exemple del bon ús que indica la norma i després comenta, sense demostrar-ho amb cap oració que permeti al lector entendre-ho, que Coromines utilitza l'aplec amb valor conjuntiu.</p> <p>(6) La informació que hem trobat està ben fonamentada gràcies als exemples, que corroboren el que l'autor afirma. Cal tenir en compte, però, que la gramàtica de Joan Solà et al. o <i>Lingüística i normativa</i>, són obres sobretot descriptives i, per tant, no tenen tanta fiabilitat com una de caràcter normatiu. Tot i així, veient que l'explicació coincideix amb les altres, deixant de banda que algunes són més completes que d'altres, ni en aquestes ni en cap altra, no es posa en dubte que el que l'autor diu no sigui fiable.</p> <p>(7) Fabra, a la seva obra, es limita a donar els usos normatius de totes les preposicions sense argumentar les seves propostes, sinó que, simplement, fa una explicació normativa. Tot i això, podem donar com a vàlida la seva gramàtica, ja que té autoritat oficial. Pel que fa a la gramàtica de Badia i Margarit, tot i ser descriptiva i, per tant, explicar els diferents usos i indicar perquè s'utilitza d'una manera o una altra, no tracta la incorrecció de <i>degut a</i>. És cert que argumenta les locucions prepositives que freqüentment causen més confusió, mentre que hi ha d'altres com <i>a causa de</i> o <i>per culpa de</i> que només cita per donar més exemples de locucions prepositives, sense comentar-les ni tenir en compte el mal ús que se'n pot fer d'elles.</p> <p>D'una banda, Ruaix, igual que Badia, només cita alguns exemples però no fa cap indicació del mal ús que es podria fer de la locució calcant-la del castellà. Per últim, L'institut d'Estudis Catalans, no té acabada la part de sintaxi de la gramàtica i, per tant, no s'ha pogut consultar.</p> <p>D'altra banda, la gramàtica de Solà és l'única que dona resposta al conflicte de l'oració:</p> <p><i>Degut a</i> amb valor causal, equivalent de <i>per</i> o <i>per a causa de</i>: + <i>No hem anat a la serra degut a la pluja</i>. L'aplec <i>degut a</i> s'accepta només quan <i>degut</i> funciona com a participi passat del verb <i>deure</i>: <i>La pluja dels preus de les vivendes s'ha degut a la inversió de diners negres</i>. De tota manera, aquesta locució és molt estesa en català i té paral·les en altres llengües, no sols en el castellà (<i>debido a</i>) i en altres llengües romàniques, sinó també en l'anglès (<i>due to</i>).</p> <p>Pel gran pes moral i social que tenen les gramàtiques de l'Institut d'Estudis Catalans i Badia i Margarit, considerem que aquestes obres són fiables a part de ser, una d'elles, normativa. La gramàtica de Ruaix la considerem vàlida, tot i que agafa de referent Fabra incloent-hi diverses indicacions subjectives. També hem consultat algunes obres de consulta no obligatòria de les quals n'hem pogut extreure de cadascuna la solució</p>
---	---

<p>6.3.2.6. Una altra locució no acceptada és <i>degut a</i>.⁸¹ Els seus equivalents normatius són <i>per</i>, <i>a</i> o <i>per causa de</i> i <i>per culpa de</i>.</p> <p>[339a] * DEGUT A la mort del seu pare, no vindrà avui.</p> <p>[340a] * L'emissió s'ha ajornat DEGUT AL fet que hi ha problemes de censura.</p> <p>[341a] * Vam estar tres hores a la frontera DEGUT A l'actitud dels duaners.</p> <p>[339b] A CAUSA DE la mort del seu pare, no vindrà avui.</p> <p>[340b] L'emissió s'ha ajornat PERQUÈ hi ha problemes de censura.</p> <p>[341b] Vam estar tres hores a la frontera PER CULPA DE l'actitud dels duaners.</p> <p><i>Degut</i> tot sol és correcte com a adjectiu que acompanya un nom.</p> <p>[342] És un problema DEGUT a un malentès. Pot passar que <i>degut</i> es trobi separat del nom que acompanya perquè pertany a una oració de relatiu explicativa.</p> <p>[343] El problema, que s'ha DEGUT a un malentès, ja està resolt.</p> <p>En aquesta mena d'oracions de relatiu, amb un verb en temps compost, és molt corrent elidir-hi tant el relatiu com el verb auxiliar. Aleshores queda el participi, separat només per una coma del nom a què es refereix.</p> <p>[344] El problema, DEGUT a un malentès, ja està resolt.</p> <p>Al quadern de normativa bàsica de Josep A. Castellanos hi ha una explicació més curta que la de Mestres i només ens diu que s'ha de substituir *<i>degut a</i> per <i>a causa de</i> o, sinó, que concordi amb el subjecte:</p> <p>A causa de, degut a Expressió de causa.</p> <p>La locució que hem d'utilitzar normalment en lloc de "degut a" ha de ser a causa de.</p> <p><i>Degut / deguts / deguda / degudes a</i> s'utilitza quan podem fer la concordança amb el subjecte de la frase.</p> <p>Així: <i>En Joan és coix a causa de la guerra; La coixesa d'en Joan és deguda a la guerra.</i></p> <p>L'explicació que ens dóna <i>Lingüística i normativa</i> diu el mateix que les altres, tot i que afegeix que Coromines la utilitza amb valor conjuntiu:</p> <p><i>Degut a</i> 'a causa de, per'. En teoria (segons el diccionari normatiu), la construcció només es podria usar quan <i>degut</i> hi fos adjectiu («Aquests desastres han estat <i>deguts</i> a la poca previsió de...»), bé que la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí. Coromines usa habitualment <i>degut a</i> amb el valor conjuntiu 'a causa de, per' (I, 299b60; V, 925b43), tot i que no al·ludeix a aquest problema al lloc corresponent (verb <i>deure</i>).</p> <p>Totes les gramàtiques i obres consultades són bones referències, les quals podem consultar a</p>	<p>al nostre error, i creiem que es poden fer servir com a complement addicional si altres obres no donen resposta al problema. Al <i>Manual d'estil</i> de Mestres et al. trobem la següent explicació:</p> <p>6.3.2.6. Una altra locució no acceptada és <i>degut a</i>.⁸¹ Els seus equivalents normatius són <i>per</i>, <i>a</i> o <i>per causa de</i> i <i>per culpa de</i>.</p> <p>[339a] * DEGUT A la mort del seu pare, no vindrà avui.</p> <p>[340a] * L'emissió s'ha ajornat DEGUT AL fet que hi ha problemes de censura.</p> <p>[341a] * Vam estar tres hores a la frontera DEGUT A l'actitud dels duaners.</p> <p>[339b] A CAUSA DE la mort del seu pare, no vindrà avui.</p> <p>[340b] L'emissió s'ha ajornat PERQUÈ hi ha problemes de censura.</p> <p>[341b] Vam estar tres hores a la frontera PER CULPA DE l'actitud dels duaners.</p> <p><i>Degut</i> tot sol és correcte com a adjectiu que acompanya un nom.</p> <p>[342] És un problema DEGUT a un malentès. Pot passar que <i>degut</i> es trobi separat del nom que acompanya perquè pertany a una oració de relatiu explicativa.</p> <p>[343] El problema, que s'ha DEGUT a un malentès, ja està resolt.</p> <p>En aquesta mena d'oracions de relatiu, amb un verb en temps compost, és molt corrent elidir-hi tant el relatiu com el verb auxiliar. Aleshores queda el participi, separat només per una coma del nom a què es refereix.</p> <p>[344] El problema, DEGUT a un malentès, ja està resolt.</p> <p>Al quadern de normativa bàsica de Josep A. Castellanos hi ha una explicació més curta que la de Mestres i només ens diu que s'ha de substituir *<i>degut a</i> per <i>a causa de</i> o, sinó, que concordi amb el subjecte:</p> <p>A causa de, degut a Expressió de causa.</p> <p>La locució que hem d'utilitzar normalment en lloc de "degut a" ha de ser a causa de.</p> <p><i>Degut / deguts / deguda / degudes a</i> s'utilitza quan podem fer la concordança amb el subjecte de la frase.</p> <p>Així: <i>En Joan és coix a causa de la guerra; La coixesa d'en Joan és deguda a la guerra.</i></p> <p>L'explicació que ens dóna <i>Lingüística i normativa</i> diu el mateix que les altres, tot i que afegeix que Coromines la utilitza amb valor conjuntiu:</p> <p><i>Degut a</i> 'a causa de, per'. En teoria (segons el diccionari normatiu), la construcció només es podria usar quan <i>degut</i> hi fos adjectiu («Aquests desastres han estat <i>deguts</i> a la poca previsió de...»), bé que la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí. Coromines usa habitualment <i>degut a</i> amb el valor conjuntiu 'a causa de, per' (I, 299b60; V,</p>
---	--

<p>partir d'ara en cas de tenir algun dubte de gramàtica. Les donem totes per vàlides malgrat que algunes, com la de Fabra o la de l'Institut d'Estudis Catalans, tenen més autoritat i pes a la llengua catalana i són de caràcter normatiu. Encara que, si el problema és de locucions utilitzades de forma incorrecta o procedents del castellà, el <i>Manual d'estil</i> de Mestres o el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep A. Castellanos poden aportar més informació per solucionar-lo. En el nostre cas, la que es pot considerar "millor" per l'explicació que fa sobre l'ús de <i>degut a</i> és el <i>Manual d'Estil</i>, però això no significa que tracti totes les qüestions de la mateixa manera i, per tant, no podem fiar-nos únicament d'aquest llibre per consultar qualsevol altre dubte que se'ns plantegi.</p> <p>(8) Referència completa dels materials consignats:</p> <ul style="list-style-type: none"> - BADIA I MARGARIT, Antoni Maria (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.(Biblioteca Universitària; 22) - CASTELLANOS I VILA, Josep A. (1998). <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>. Barcelona: Institut de Ciències de l'Educació (Universitat Autònoma de Barcelona). - FABRA, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. 2a reimpr. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans 1995 (Biblioteca Filològica; XII). [1a reimpr.: Aqua, 1981 (Biblioteca Vidal de Besalú; 1)]. - INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (2004). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió electrònica provisional consultable a http://www.iecat.net/institutio/seccions/filologica/gramatica/]. - MESTRES, Josep Maria [et al.] (2007). <i>Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos</i>. 3a ed. Barcelona: Eumo: Universitat de Barcelona: Universitat Pompeu Fabra: Associació de Mestres Rosa Sensat. - RUAIX, Josep (2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor. - SOLÀ, Joan [et al.] (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries. - SOLÀ, Joan (1990). <i>Lingüística i normativa</i>. 1a ed. Barcelona: Empúries. <p>4. RAONAMENT DE LA SOLUCIÓ QUE ES PROPOSA</p> <p>Frase original: *Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens degut a un error de tipografia.</p> <p>Segons Solà, la forma <i>degut a</i> només és vàlida quan es fa servir com a participi del verb <i>deure</i>, és a dir, que no conté el valor causal que s'indica en aquesta frase. El <i>Manual d'estil</i> de Mestres et al. afegeix, però, que és pot fer servir com a adjectiu que acompanya un nom o separat d'ell quan forma part d'una oració relativa, però en cap cas per</p>	<p>925b43), tot i que no al·ludeix a aquest problema al lloc corresponent (verb <i>deure</i>).</p> <p>Totes les gramàtiques i obres consultades són bones referències, les quals podem consultar a partir d'ara en cas de tenir algun dubte de gramàtica. Les donem totes per vàlides malgrat que algunes, com la de Fabra o la de l'Institut d'Estudis Catalans, tenen més autoritat i pes a la llengua catalana i són de caràcter normatiu. Encara que, si el problema és de locucions utilitzades de forma incorrecta o procedents del castellà, el <i>Manual d'estil</i> de Mestres o el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep A. Castellanos poden aportar més informació per solucionar-lo. En el nostre cas, la que es pot considerar "millor" per l'explicació que fa sobre l'ús de <i>degut a</i> és el <i>Manual d'Estil</i>, però això no significa que tracti totes les qüestions de la mateixa manera i, per tant, no podem fiar-nos únicament d'aquest llibre per consultar qualsevol altre dubte que se'ns plantegi.</p> <p>(8) Referència completa dels materials consignats:</p> <ul style="list-style-type: none"> - BADIA I MARGARIT, Antoni Maria (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.(Biblioteca Universitària; 22) - CASTELLANOS I VILA, Josep A. (1998). <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>. Barcelona: Institut de Ciències de l'Educació (Universitat Autònoma de Barcelona). - FABRA, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. 2a reimpr. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans 1995 (Biblioteca Filològica; XII). [1a reimpr.: Aqua, 1981 (Biblioteca Vidal de Besalú; 1)]. - INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (2004). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió electrònica provisional consultable a http://www.iecat.net/institutio/seccions/filologica/gramatica/]. - MESTRES, Josep Maria [et al.] (2007). <i>Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos</i>. 3a ed. Barcelona: Eumo: Universitat de Barcelona: Universitat Pompeu Fabra: Associació de Mestres Rosa Sensat. - RUAIX, Josep (2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor. - SOLÀ, Joan [et al.] (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries. - SOLÀ, Joan (1990). <i>Lingüística i normativa</i>. 1a ed. Barcelona: Empúries. <p>4. RAONAMENT DE LA SOLUCIÓ QUE ES PROPOSA</p> <p>Frase original: *Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens degut a un error de tipografia.</p> <p>Segons Solà, la forma <i>degut a</i> només és vàlida quan es fa servir com a participi del verb <i>deure</i>, és a dir, que no conté el valor causal que s'indica en</p>
---	---

<p>indicar el valor causal que es mostra en aquesta frase. I el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> concorda amb les explicacions esmentades línies abans.</p> <p>La solució que se'ns proposa són entre d'altres <i>a causa de o per culpa de</i>.</p> <p>Frase corregida: Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens a causa d'un error de tipografia.</p> <p>5. CONCLUSIONS</p> <p>En conclusió, aquesta pràctica ens ha estat molt útil per saber on i com hem de buscar els problemes lingüístics tant de morfosintaxi com de qualsevol altre àmbit. Com a futurs traductors i correctors hem de fer un ús adequat de la llengua i no ens podem permetre errors de cap mena. Davant de qualsevol dubte, doncs, hem de ser capaços d'agafar una gramàtica i cercar la solució més adequada al nostre problema d'una forma ràpida i precisa.</p>	<p>aquesta frase. El <i>Manual d'estil</i> de Mestres et al. afegeix, però, que és pot fer servir com a adjectiu que acompanya un nom o separat d'ell quan forma part d'una oració relativa, però en cap cas per indicar el valor causal que es mostra en aquesta frase. I el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> concorda amb les explicacions esmentades línies abans.</p> <p>La solució que se'ns proposa són entre d'altres <i>a causa de o per culpa de</i>.</p> <p>Frase corregida: Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens a causa d'un error de tipografia.</p> <p>5. CONCLUSIONS</p> <p>En conclusió, aquesta pràctica ens ha estat molt útil per saber on i com hem de buscar els problemes lingüístics tant de morfosintaxi com de qualsevol altre àmbit. Com a futurs traductors i correctors hem de fer un ús adequat de la llengua i no ens podem permetre errors de cap mena. Davant de qualsevol dubte, doncs, hem de ser capaços d'agafar una gramàtica i cercar la solució més adequada al nostre problema d'una forma ràpida i precisa.</p>
--	--

ANNEX 11. ANÀLISI DE LES RESPOSTES A LA TMD

En aquests annexos trobem les taules que mostren les respostes a la taula de marcadors discursius (TMD) dels 7 grups d'estudiants sobre els marcadors discursius (MD) que coneixen i desconeixen.

En les taules següents mostrem verticalment, en la primera columna, els MD de la TMD distribuïts per categories i, horitzontalment, les respostes que donen els 7 grups que estudiem.⁵ En cadascuna de les columnes que pertanyen als grups estudiats hem marcat amb el número "1" la cel·la si a) els alumnes havien encerclat els MD coneguts i utilitzats, b) els alumnes havien subratllaven els MD desconeguts o c) els alumnes havien deixat en blanc els MD coneguts però no utilitzats.

Per tant, si la cel·la és buida significa que els alumnes no han fet cap acció respecte a aquell MD en concret; en canvi, si hi ha el número "1" és que l'han marcat d'alguna manera. La suma d'aquests números apareix a la columna de més a la dreta, on s'hi compta el nombre de grups que coneixen o desconeixen un MD concret.⁶

⁵ Recordem que per a l'anàlisi de les respostes dels alumnes a la TMD no tenim en compte el G2 (SG-AS) i el G9 (CG-RS-AH). El primer perquè no acaba l'activitat i marca tan sols fins la categoria de Reformular de la TMD; el segon perquè segueix les instruccions parcialment i no marca correctament els MD coneguts i desconeguts.

⁶ En cadascuna de les 3 taules hem subratllat en taronja els MD que declaren conèixer (activament o passiva) o desconèixer tots els 7 grups d'estudiants analitzats en aquesta activitat. Cal, però, no perdre de vista els MD que entre 6 o 5 grups declaren conèixer activament i que ens poden guiar en la cerca de respostes a l'anàlisi qualitativa dels textos i les interaccions. Més avall adjuntem altres taules que contenen les respostes de la majoria dels grups (entre 5 i 6).

Annex 11.1 Coneixement actiu de MD de la TMD declarat per 7 grups

Aquesta taula conté les respostes dels 7 grups d'estudiants sobre els MD que coneixen i utilitzen i de quina categoria són.

Coneixement actiu de MD declarat a la TMD								
MARCADORS DISCURSIUS	G1 (HG - AT)	G3 (BM -CS)	G4 (AG - FG)	G5 (IC-MS)	G6 (VP-MS-JT)	G7 (DP - CV)	G8 (NP - AS)	TOTAL GRUPS QUE ELS CONEIXEN I ELS UTILITZEN
Introduir el tema del text								
l'objectiu principal de aquest escrit tracta de				1		1	1	3
ens proposem exposar					1			1
								0
Encetar un tema nou								
respecte a	1		1	1	1	1	1	6
quant a	1		1	1	1			4
en relació amb	1			1			1	3
amb relació a				1				1
pel que fa a		1	1	1	1	1		5
el punt següent tracta de					1			1
Marcar ordre								
d'entrada								0
d'antuvi								0
en primer lloc	1	1	1	1	1	1	1	7
primer								0
primerament	1	1			1	1	1	5
per començar			1		1			2
en segon lloc	1	1	1	1	1	1	1	7
segon								0
segonament	1						1	2
en tercer lloc	1	1	1	1		1	1	6
tercer								0
tercerament	1							1
Distingir								
d'una banda	1	1	1	1	1	1	1	7
de l'altra	1		1	1		1	1	5
d'altra banda	1	1	1	1	1	1	1	7
per un costat			1	1			1	3
per l'altre			1	1			1	3
per una altra part				1				1
al contrari	1			1				2

ANNEXOS

en canvi	1	1	1	1	1	1	1	7
Continuar sobre el mateix punt								
a més a més	1	1	1	1	1	1	1	7
després	1	1		1			1	4
tot seguit	1		1	1		1	1	5
a continuació	1	1	1	1	1	1	1	7
doncs bé	1			1				2
endemés								0
així mateix	1			1	1		1	4
d'altra banda	1		1	1		1	1	5
tanmateix	1	1		1			1	4
així doncs	1	1		1	1		1	5
és a dir	1	1	1	1	1	1	1	7
en altres paraules	1			1			1	3
Posar èmfasi								
en efecte								0
convé destacar			1					1
val la pena dir								0
s'ha de tenir en compte			1	1		1		3
Reformular								
PARAFRÀSTICS								
és a dir	1	1	1	1	1	1	1	7
o sigui			1	1			1	3
això és							1	1
(dit) en altres paraules	1			1				2
(dit) d'una altra manera			1	1				2
vull dir			1					1
vaja	1							1
NO PARAFRÀSTICS								
més ben dit				1	1	1	1	4
(o) encara millor				1				1
més aviat			1				1	2
(o) si voleu/preferiu								0
Donar detalls								
per exemple	1	1	1	1	1	1	1	7
p. ex.			1	1				2
a tall d'exemple								0
posem per cas								0
així	1		1	1				3
com a mostra							1	1
en efecte	1							1
en el cas de				1		1		2
cf. (<i>confere</i>)								0
Especificar								

ANNEXOS

en concret			1	1	1	1	1	5
en particular				1	1	1	1	4
en especial				1				1
especialment			1	1			1	3
específicament				1		1		2
fet i fet								0
de fet	1	1	1	1		1	1	6
Resumir								
en resum	1	1	1	1	1	1	1	7
breument				1				1
en síntesi				1		1		2
resumint			1				1	2
en pocs mots								0
en conjunt				1				1
recapitulant								0
globalment								0
comptat i debatut								0
Acabar								
en conclusió	1	1	1	1	1	1	1	7
per acabar	1		1	1	1	1	1	6
així doncs	1	1	1	1	1	1	1	7
per concloure	1			1				2
finalment	1	1	1	1	1	1	1	7
en fi	1							1
al cap i a la fi					1			1
al capdavall								0
en definitiva			1	1	1		1	4
tot plegat								0
en qualsevol cas								0
de fet								0
fet i debatut								0
en tot cas	1		1					2
de tota/es manera/es					1			1
Indicar temps								
(poc) abans			1	1		1		3
anteriorment		1	1	1	1	1	1	6
suara								0
al mateix temps			1	1		1	1	4
simultàniament				1				1
en el mateix moment				1				1
llavors		1	1	1			1	4
després			1	1		1	1	4
més tard				1				1
més endavant				1			1	2
a continuació	1	1	1	1	1	1	1	7

ANNEXOS

tot seguit	1	1	1	1	1	1	1	7
Indicar espai								
a dalt i a baix					1			1
més amunt i més avall			1	1	1	1		4
al mig/centre						1		1
al centre/costats								0
endins i enfora								0
a l'interior i a l'exterior								0
sobre i sota				1				1
a la dreta/esquerra			1	1	1			3
davant i darrere			1					1
de cara i d'esquena								0
a prop i lluny								0
Indicar causa								
perquè (+v. en ind.)	1	1	1	1	1	1	1	7
a causa de		1	1	1	1	1	1	6
a raó de								0
ja que	1	1	1	1	1	1	1	7
puix que								0
car								0
vist que								0
atès que								0
considerant que								0
gràcies a			1	1	1			3
per culpa de			1	1				2
com que	1		1	1	1		1	5
a força de								0
a còpia de								0
Indicar conseqüència								
doncs	1	1	1	1		1	1	6
així (doncs)	1	1	1	1	1	1	1	7
per tant	1	1	1	1	1	1	1	7
així (és que)							1	1
en/com a conseqüència				1			1	2
per consegüent								0
consegüentment					1	1		2
de manera que		1		1	1		1	4
per aquest fet				1				1
per això	1	1	1	1	1	1	1	7
Indicar condició								
si	1	1	1	1	1	1	1	7
a condició de/que								0
en cas de/que		1	1	1		1	1	5
amb que								0

ANNEXOS

només de								0
posat que								0
Indicar finalitat								
perquè (+v. en subj.)	1	1	1	1	1	1	1	7
per tal de/que	1	1	1	1	1	1	1	7
a fi de/que	1						1	2
amb l'objectiu/la finalitat de/que		1		1	1	1		4
Indicar oposició (+ind.)								
tanmateix	1	1	1	1			1	5
nogensmenys	1							1
en canvi	1	1	1	1	1	1	1	7
ara bé	1		1	1	1		1	5
en contra				1				1
(ans) al contrari	1		1		1	1		4
sinó (que)	1	1	1	1	1	1	1	7
amb tot								0
però	1	1	1	1	1	1	1	7
més aviat				1			1	2
en tot/qualsevol cas	1		1	1				3
no obstant (això)	1		1	1	1	1	1	6
així i tot		1		1				2
malgrat (això/tot)	1						1	2
Indicar concessió (+subj.)								
encara que		1	1	1		1	1	5
baldament								0
mal que								0
malgrat que	1		1		1	1	1	5
per bé que								0
per més que								0
tot i que	1	1	1	1	1	1	1	7
si bé								0
TOTAL DE MD CONEGUTS I UTILITZATS PELS 7 GRUPS	65	45	74	99	58	60	76	

Annex 11.2 Coneixement passiu de MD de la TMD declarat per 7 grups

Aquesta taula conté les respostes dels 7 grups d'estudiants sobre els MD que coneixen però no utilitzen i de quina categoria són.

Coneixement passiu de MD declarat a la TMD								
MARCADORS DISCURSIUS	G1 (HG - AT)	G3 (B M- CS)	G4 (AG - FG)	G5 (IC- MS)	G6 (VP- MS- JT)	G7 (DP - CV)	G8 (NP - AS)	TOTAL GRUPS QUE ELS CONEIXEN I NO ELS UTILITZEN
Introduir el tema del text								
l'objectiu principal de	1	1	1		1			4
aquest escrit tracta de	1	1	1	1		1	1	6
ens proposem exposar	1	1	1	1	1	1	1	7
Encetar un tema nou								
respecte a		1						1
quant a		1				1	1	3
en relació amb		1	1		1	1		4
amb relació a	1	1	1		1	1	1	6
pel que fa a	1						1	2
el punt següent tracta de	1	1	1	1		1	1	6
Marcar ordre								
d'entrada	1	1	1	1	1	1	1	7
d'antuvi								0
en primer lloc								0
primer	1	1	1	1	1	1	1	7
primerament			1	1				2
per començar	1	1		1		1	1	5
en segon lloc								0
segon	1	1	1	1	1	1	1	7
segonament		1	1		1	1		4
en tercer lloc					1			1
tercer	1	1	1	1	1	1	1	7
tercerament		1	1		1	1	1	5
Distingir								
d'una banda								0
de l'altra		1			1			2
d'altra banda								0
per un costat	1	1			1	1		4
per l'altre	1	1			1	1		4
per una altra part	1	1	1		1	1	1	6
al contrari		1	1		1	1	1	5

ANNEXOS

en canvi								0
Continuar sobre el mateix punt								
a més a més								0
després			1		1	1		3
tot seguit		1			1			2
a continuació								0
doncs bé		1	1		1	1	1	5
endemés								0
així mateix		1	1			1		3
d'altra banda		1			1			2
tanmateix			1		1	1		3
així doncs			1			1		2
és a dir								0
en altres paraules		1	1		1	1		4
Posar èmfasi								
en efecte	1	1	1	1	1	1	1	7
convé destacar	1	1		1	1	1	1	6
val la pena dir	1	1	1	1	1	1	1	7
s'ha de tenir en compte	1	1			1		1	4
Reformular								
PARAFRÀSTICS								
és a dir								0
o sigui	1	1			1	1		4
això és	1	1	1	1	1	1		6
(dit) en altres paraules		1	1		1	1	1	5
(dit) d'una altra manera	1	1			1	1	1	5
vull dir	1	1		1	1	1	1	6
vaja		1	1	1	1	1	1	6
NO PARAFRÀSTICS								
més ben dit	1	1	1					3
(o) encara millor	1	1	1		1	1	1	6
més aviat	1	1		1	1	1		5
(o) si voleu/preferiu	1	1	1	1	1	1	1	7
Donar detalls								
per exemple								0
p. ex.	1	1			1	1	1	5
a tall d'exemple					1			1
posem per cas	1	1	1	1	1	1	1	7
així		1			1	1	1	4
com a mostra	1		1	1	1	1		5
en efecte		1	1	1	1	1	1	6
en el cas de	1	1	1		1		1	5
cf. (<i>confere</i>)	1					1		2
Especificar								

ANNEXOS

en concret	1	1						2
en particular	1	1	1					3
en especial	1	1	1		1	1	1	6
especialment	1	1			1	1		4
específicament	1	1	1		1		1	5
fet i fet	1	1	1		1		1	5
de fet					1			1
Resumir								
en resum								0
breument	1	1	1		1	1	1	6
en síntesi	1	1	1		1		1	5
resumint	1	1		1	1	1		5
en pocs mots	1	1	1	1	1	1		6
en conjunt	1	1	1		1	1	1	6
recapitulant	1	1	1	1	1	1		6
globalment	1	1	1	1	1	1	1	7
comptat i debatut								0
Acabar								
en conclusió								0
per acabar		1						1
així doncs								0
per concloure		1	1		1	1	1	5
finalment								0
en fi		1	1	1	1	1	1	6
al cap i a la fi	1	1	1	1		1	1	6
al capdavall	1	1	1	1	1	1	1	7
en definitiva	1	1				1		3
tot plegat	1	1	1	1	1	1	1	7
en qualsevol cas	1	1	1	1	1	1	1	7
de fet	1	1	1	1	1	1	1	7
fet i debatut	1			1	1			3
en tot cas		1		1	1	1	1	5
de tota/es manera/es	1	1	1	1		1	1	6
Indicar temps								
(poc) abans	1	1			1		1	4
anteriorment	1							1
suara								0
al mateix temps	1	1			1			3
simultàniament	1	1	1		1	1	1	6
en el mateix moment	1	1	1		1	1	1	6
llavors	1				1	1		3
després	1	1			1			3
més tard	1	1	1		1	1	1	6
més endavant	1	1	1		1	1		5
a continuació								0

ANNEXOS

tot seguit								0
Indicar espai								
a dalt i a baix	1	1	1	1		1	1	6
més amunt i més avall	1	1					1	3
al mig/centre	1	1	1	1	1		1	6
al centre/costats	1	1	1	1	1	1	1	7
endins i enfora	1	1	1	1	1	1	1	7
a l'interior i a l'exterior	1	1	1	1	1	1	1	7
sobre i sota	1	1	1		1	1	1	6
a la dreta/esquerra	1	1				1	1	4
davant i darrere	1	1		1	1	1	1	6
de cara i d'esquena	1	1	1	1	1	1	1	7
a prop i lluny	1	1	1	1	1	1	1	7
Indicar causa								
perquè (+v. en ind.)								0
a causa de	1							1
a raó de	1	1	1	1	1	1	1	7
ja que								0
puix que	1	1	1	1	1	1	1	7
car	1	1	1	1	1	1	1	7
vist que	1	1	1	1	1	1	1	7
atès que	1	1	1	1	1	1	1	7
considerant que	1	1	1	1	1	1	1	7
gràcies a	1	1				1	1	4
per culpa de	1	1			1	1	1	5
com que		1				1		2
a força de	1	1	1	1	1	1	1	7
a còpia de	1	1	1	1	1	1	1	7
Indicar conseqüència								
doncs					1			1
així (doncs)								0
per tant								0
així (és que)	1	1	1	1	1	1		6
en/com a conseqüència	1	1	1		1	1		5
per consegüent	1	1	1	1	1	1	1	7
consegüentment	1	1	1	1			1	5
de manera que	1		1			1		3
per aquest fet	1	1	1		1	1	1	6
per això								0
Indicar condició								
si								0
a condició de/que	1	1	1	1	1	1	1	7
en cas de/que	1				1			2
amb que	1	1		1	1	1	1	6

ANNEXOS

només de	1	1	1	1	1	1	1	7
posat que	1	1	1	1	1	1	1	7
Indicar finalitat								
perquè (+v. en subj.)								0
per tal de/que								0
a fi de/que		1	1	1	1	1		5
amb l'objectiu/la finalitat de/que	1		1				1	3
Indicar oposició (+ind.)								
tanmateix					1	1		2
nogensmenys		1		1	1			3
en canvi								0
ara bé		1				1		2
en contra	1	1	1		1	1	1	6
(ans) al contrari		1						1
sinó (que)								0
amb tot	1	1	1	1	1	1	1	7
però								0
més aviat	1	1	1		1	1		5
en tot/qualsevol cas		1			1	1	1	4
no obstant (això)		1						1
així i tot	1		1		1	1	1	5
malgrat (això/tot)		1	1	1	1	1		5
Indicar concessió (+subj.)								
encara que	1				1			2
baldament					1			1
mal que	1				1	1		3
malgrat que		1		1				2
per bé que	1	1	1	1	1	1	1	7
per més que	1	1	1	1	1	1	1	7
tot i que								0
si bé	1	1	1	1	1	1	1	7
TOTAL DE MD CONEGUTS I NO UTILITZATS PELS 7 GRUPS	104	120	90	64	112	106	86	

Annex 11.3 Desconeixement de MD de la TMD declarat per 7 grups

Aquesta taula conté les respostes dels 7 grups d'estudiants sobre els MD que no coneixen ni utilitzen i de quina categoria són.

Desconeixement de MD declarat a la TMD								
MARCADORS DISCURSIUS	G1 (HG-AT)	G3 (BM-CS)	G4 (AG-FG)	G5 (IC-MS)	G6 (VP-MS-JT)	G7 (DP-CV)	G8 (NP-AS)	TOTAL DE GRUPS QUE ELS DESCONEIXEN
Introduir el tema del text								
l'objectiu principal de aquest escrit tracta de								0
ens proposem exposar								0
Encetar un tema nou								
respecte a								0
quant a								0
en relació amb								0
amb relació a								0
pel que fa a								0
el punt següent tracta de								0
Marcar ordre								
d'entrada								0
d'antuvi	1	1	1	1	1	1	1	7
en primer lloc								0
primer								0
primerament								0
per començar								0
en segon lloc								0
segon								0
segonament				1				1
en tercer lloc								0
tercer								0
tercerament				1				1
Distingir								
d'una banda								0
de l'altra								0
d'altra banda								0
per un costat								0
per l'altre								0
per una altra part								0

ANNEXOS

al contrari								0
en canvi								0
Continuar sobre el mateix punt								
a més a més								0
després								0
tot seguit								0
a continuació								0
doncs bé								0
endemés	1	1	1	1	1	1	1	7
així mateix								0
d'altra banda								0
tanmateix								0
així doncs								0
és a dir								0
en altres paraules								0
Posar èmfasi								
en efecte								0
convé destacar								0
val la pena dir								0
s'ha de tenir en compte								0
Reformular								
PARAFRÀSTICS								
és a dir								0
o sigui								0
això és								0
(dit) en altres paraules								0
(dit) d'una altra manera								0
vull dir								0
vaja								0
NO PARAFRÀSTICS								
més ben dit								0
(o) encara millor								0
més aviat								0
(o) si voleu/preferiu								0
Donar detalls								
per exemple								0
p. ex.								0
a tall d'exemple	1	1	1	1		1	1	6
posem per cas								0
així								0
com a mostra		1						1
en efecte								0

ANNEXOS

en el cas de								0
cf. (<i>confere</i>)		1	1	1	1		1	5
Especificar								
en concret								0
en particular								0
en especial								0
especialment								0
específicament								0
fet i fet				1		1		2
de fet								0
Resumir								
en resum								0
breument								0
en síntesi								0
resumint								0
en pocs mots							1	1
en conjunt								0
recapitulant							1	1
globalment								0
comptat i debatut	1	1	1	1	1	1	1	7
Acabar								
en conclusió								0
per acabar								0
així doncs								0
per concloure								0
finalment								0
en fi								0
al cap i a la fi								0
al capdavall								0
en definitiva								0
tot plegat								0
en qualsevol cas								0
de fet								0
fet i debatut		1	1			1	1	4
en tot cas								0
de tota/es manera/es								0
Indicar temps								
(poc) abans								0
anteriorment								0
suara	1	1	1	1	1	1	1	7
al mateix temps								0
simultàniament								0
en el mateix moment								0
llavors								0
després								0

ANNEXOS

més tard								0
més endavant								0
a continuació								0
tot seguit								0
Indicar espai								
a dalt i a baix								0
més amunt i més avall								0
al mig/centre								0
al centre/costats								0
endins i enfora								0
a l'interior i a l'exterior								0
sobre i sota								0
a la dreta/esquerra								0
davant i darrere								0
de cara i d'esquena								0
a prop i lluny								0
								0
Indicar causa								
perquè (+v. en ind.)								0
a causa de								0
a raó de								0
ja que								0
puix que								0
car								0
vist que								0
atès que								0
considerant que								0
gràcies a								0
per culpa de								0
com que								0
a força de								0
a còpia de								0
Indicar conseqüència								
doncs								0
així (doncs)								0
per tant								0
així (és que)								0
en/com a conseqüència								0
per consegüent								0
consegüentment								0
de manera que								0
per aquest fet								0

ANNEXOS

per això								0
Indicar condició								
si								0
a condició de/que								0
en cas de/que								0
amb que			1					1
només de								0
posat que								0
Indicar finalitat								
perquè (+v. en subj.)								0
per tal de/que								0
a fi de/que								0
amb l'objectiu/la finalitat de/que								0
Indicar oposició (+ind.)								
tanmateix								0
nogensmenys			1			1	1	3
en canvi								0
ara bé								0
en contra								0
(ans) al contrari				1			1	2
sinó (que)								0
amb tot								0
però								0
més aviat								0
en tot/qualsevol cas								0
no obstant (això)								0
així i tot								0
malgrat (això/tot)								0
Indicar concessió (+subj.)								
encara que								0
baldament	1	1	1	1		1	1	6
mal que		1	1	1			1	4
malgrat que								0
per bé que								0
per més que								0
tot i que								0
si bé								0
TOTAL DE MD DESCONEGUTS PELS 7 GRUPS	6	10	11	12	5	9	13	

Annex 11.4 Freqüències de coneixement i desconeixement de MD de la TMD declarat per 7 grups

Tot seguit, mostrem una taula-resum amb les dades extretes de les tres taules anteriors i amb les freqüències absolutes i relatives de coneixement i desconeixement de MD de la TMD declarat per 7 grups. Encara que separem en dos columnes el coneixement i el desconeixement per freqüències, també incloem una columna al marge per mostrar el contrast entre el valor de coneixement i desconeixement de MD.

Categoria	MD	Freqüències absolutes				Freqüències relatives			
		CONEIX		CONEIX	DESCONEIX X	CONEIX		CONEIX	DESCONEIX
		ACTIU	PASSI U			ACTIU	PASSI U		
Introduir el tema del text	l'objectiu principal de	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	aquest escrit tracta de	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	ens proposem exposar	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
Encetar un tema nou	respecte a	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%
	quant a	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	en relació amb	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	amb relació a	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	pel que fa a	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	el punt següent tracta de	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
Marcar ordre	d'entrada	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	d'antuvi	0	0	0	7	0%	0%	0%	100%
	en primer lloc	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	primer	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	primerament	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	per començar	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	en segon lloc	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%

	segon	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	segonament	2	4	6	1	29%	57%	86%	14%
	en tercer lloc	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%
	tercer	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	tercerament	1	5	6	1	14%	71%	86%	14%
Distingir	d'una banda	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	de l'altra	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	d'altra banda	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	per un costat	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	per l'altre	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	per una altra part	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	al contrari	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	en canvi	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
Continuar sobre el mateix punt	a més a més	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	després	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	tot seguit	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	a continuació	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	doncs bé	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	endemés	0	0	0	7	0%	0%	0%	100%
	així mateix	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	d'altra banda	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	tanmateix	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	així doncs	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	és a dir	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	en altres paraules	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
Posar èmfasi	en efecte	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	convé destacar	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	val la pena dir	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	s'ha de tenir en	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%

	compte								
Reformular	és a dir	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	o sigui	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	això és	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	(dit) en altres paraules	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	(dit) d'una altra manera	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	vull dir	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	vaja	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	més ben dit	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	(o) encara millor	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	més aviat	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
(o) si voleu/preferiu	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%	
Donar detalls	per exemple	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	p. ex.	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	a tall d'exemple	0	1	1	6	0%	14%	14%	86%
	posem per cas	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	així	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	com a mostra	1	5	6	1	14%	71%	86%	14%
	en efecte	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	en el cas de	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
cf. (<i>confere</i>)	0	2	2	5	0%	29%	29%	71%	
Especificar	en concret	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	en particular	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	en especial	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	especialment	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	específicament	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	fet i fet	0	5	5	2	0%	71%	71%	29%
	de fet	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%

Resumir	en resum	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	breument	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	en síntesi	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	resumint	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	en pocs mots	0	6	6	1	0%	86%	86%	14%
	en conjunt	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	recapitulant	0	6	6	1	0%	86%	86%	14%
	globalment	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
comptat i debatut	0	0	0	7	0%	0%	0%	100%	
Acabar	en conclusió	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	per acabar	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%
	així doncs	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	per concloure	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	finalment	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	en fi	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	al cap i a la fi	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	al capdavall	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	en definitiva	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	tot plegat	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	en qualsevol cas	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	de fet	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	fet i debatut	0	3	3	4	0%	43%	43%	57%
	en tot cas	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	de tota/es manera/es	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
Indicar temps	(poc) abans	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	anteriorment	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%
	suara	0	0	0	7	0%	0%	0%	100%
	al mateix temps	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	simultàniament	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%

	en el mateix moment	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	llavors	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	després	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	més tard	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	més endavant	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	a continuació	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	tot seguit	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
Indicar espai	a dalt i a baix	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	més amunt i més avall	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	al mig/centre	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	al centre/costats	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	endins i enfora	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	a l'interior i a l'exterior	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	sobre i sota	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	a la dreta/esquerra	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	davant i darrere	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	de cara i d'esquena	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	a prop i lluny	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
Indicar causa	perquè (+v. en ind.)	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	a causa de	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%
	a raó de	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	ja que	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	puix que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	car	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	vist que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	atès que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
considerant que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%	

	gràcies a	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	per culpa de	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	com que	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	a força de	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	a còpia de	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
Indicar conseqüència	doncs	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%
	així (doncs)	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	per tant	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	així (és que)	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	en/com a conseqüència	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	per consegüent	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	consegüentment	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	de manera que	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
	per aquest fet	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
per això	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%	
Indicar condició	si	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	a condició de/que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	en cas de/que	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	amb que	0	6	6	1	0%	86%	86%	14%
	només de	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	posat que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
Indicar finalitat	perquè (+v. en subj.)	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	per tal de/que	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	a fi de/que	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	amb l'objectiu/la finalitat de/que	4	3	7	0	57%	43%	100%	0%
Indicar oposició (+ind.)	tanmateix	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	nogensmenys	1	3	4	3	14%	43%	57%	43%

	en canvi	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	ara bé	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	en contra	1	6	7	0	14%	86%	100%	0%
	(ans) al contrari	4	1	5	2	57%	14%	71%	29%
	sinó (que)	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	amb tot	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	però	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	més aviat	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	en tot/qualsevol cas	3	4	7	0	43%	57%	100%	0%
	no obstant (això)	6	1	7	0	86%	14%	100%	0%
	així i tot	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
	malgrat (això/tot)	2	5	7	0	29%	71%	100%	0%
Indicar concessió (+subj.)	encara que	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	baldament	0	1	1	6	0%	14%	14%	86%
	mal que	0	3	3	4	0%	43%	43%	57%
	malgrat que	5	2	7	0	71%	29%	100%	0%
	per bé que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	per més que	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%
	tot i que	7	0	7	0	100%	0%	100%	0%
	si bé	0	7	7	0	0%	100%	100%	0%

Annex 11.5 Freqüències de coneixement i desconeixement de MD de la TMD per categories declarat per 7 grups

En aquesta taula mostrem les freqüències de coneixement i desconeixement de MD de la TMD per categories per 7 grups d'estudiants.

MD	ACTIU	PASSIU	DESCON	MD	ACTIU	PASSIU	DESCON
Introduir el tema del text				Indicar temps			
l'objectiu principal de aquest escrit tracta de ens proposem exposar	3	4	0	(poc) abans	3	4	0
	1	6	0	anteriorment	6	1	0
	0	7	0	suara	0	0	7
	19%	81%	0%	al mateix temps	4	3	0
Encetar un tema nou				Indicar espai			
respecte a	6	1	0	simultàniament	1	6	0
quant a	4	3	0	en el mateix moment	1	6	0
en relació amb	3	4	0	llavors	4	3	0
amb relació a	1	6	0	després	4	3	0
pel que fa a	5	2	0	més tard	1	6	0
el punt següent tracta de	1	6	0	més endavant	2	5	0
	48%	52%	0%	a continuació	7	0	0
Marcar ordre				Indicar espai			
d'entrada	0	7	0	tot seguit	7	0	0
d'antuvi	0	0	7		48%	44%	8%
en primer lloc	7	0	0	Indicar espai			
primer	0	7	0	a dalt i a baix	1	6	0
primerament	5	2	0	més amunt i més avall	4	3	0
per començar	2	5	0	al mig/centre	1	6	0
en segon lloc	7	0	0	al centre/costats	0	7	0
segon	0	7	0	endins i enfora	0	7	0
segonament	2	4	1	a l'interior i a l'exterior	0	7	0
en tercer lloc	6	1	0	sobre i sota	1	6	0
tercer	0	7	0	a la dreta/esquerra	3	4	0
tercerament	1	5	1	davant i darrere	1	6	0
	36%	54%	11%	de cara i d'esquena	0	7	0
Distingir				Indicar causa			
d'una banda	7	0	0	a prop i lluny	0	7	0
de l'altra	5	2	0	perquè (+v. en ind.)	7	0	0
d'altra banda	7	0	0	a causa de	6	1	0
				a raó de	0	7	0

ANNEXOS

per un costat	3	4	0	ja que	7	0	0
per l'altre	3	4	0	puix que	0	7	0
per una altra part	1	6	0	car	0	7	0
al contrari	2	5	0	vist que	0	7	0
en canvi	7	0	0	atès que	0	7	0
	63%	38%	0%	considerant que	0	7	0
Continuar sobre el mateix punt				gràcies a	3	4	0
a més a més	7	0	0	per culpa de	2	5	0
després	4	3	0	com que	5	2	0
tot seguit	5	2	0	a força de	0	7	0
a continuació	7	0	0	a còpia de	0	7	0
doncs bé	2	5	0		31%	69%	0%
endemés	0	0	7	Indicar conseqüència			
així mateix	4	3	0	doncs	6	1	0
d'altra banda	5	2	0	així (doncs)	7	0	0
tanmateix	4	3	0	per tant	7	0	0
així doncs	5	2	0	així (és que)	1	6	0
és a dir	7	0	0	en/com a conseqüència	2	5	0
en altres paraules	3	4	0	per consegüent	0	7	0
	63%	29%	8%	consegüentment	2	5	0
Posar èmfasi				de manera que	4	3	0
en efecte	0	7	0	per aquest fet	1	6	0
convé destacar	1	6	0	per això	7	0	0
val la pena dir	0	7	0		53%	47%	0%
s'ha de tenir en compte	3	4	0	Indicar condició			
	14%	86%	0%	si	7	0	0
Reformular				a condició de/que	0	7	0
PARAFRÀSTICS				en cas de/que	5	2	0
és a dir	7	0	0	amb que	0	6	1
o sigui	3	4	0	només de	0	7	0
això és	1	6	0	posat que	0	7	0
(dit) en altres paraules	2	5	0		29%	69%	2%
(dit) d'una altra manera	2	5	0	Indicar finalitat			
vull dir	1	6	0	perquè (+v. en subj.)	7	0	0
vaja	1	6	0	per tal de/que	7	0	0
	31%	69%	0%	a fi de/que	2	5	0
NO PARAFRÀSTICS				amb l'objectiu/la finalitat de/que	4	3	0
més ben dit	4	3	0		71%	29%	0%
(o) encara millor	1	6	0	Indicar oposició (+ind.)			
més aviat	2	5	0	tanmateix	5	2	0

ANNEXOS

(o) si voleu/preferiu	0	7	0	nogensmenys	1	3	3
	25%	75%	0%	en canvi	7	0	0
	30%	70%	0%	ara bé	5	2	0
Donar detalls				en contra	1	6	0
per exemple	7	0	0	(ans) al contrari	4	1	2
p. ex.	2	5	0	sinó (que)	7	0	0
a tall d'exemple	0	1	6	amb tot	0	7	0
posem per cas	0	7	0	però	7	0	0
així	3	4	0	més aviat	2	5	0
com a mostra	1	5	1	en tot/qualsevol cas	3	4	0
en efecte	1	6	0	no obstant (això)	6	1	0
en el cas de	2	5	0	així i tot	2	5	0
cf. (<i>confere</i>)	0	2	5	malgrat (això/tot)	2	5	0
	25%	56%	19%		53%	42%	5%
Especificar				Indicar concessió (+subj.)			
en concret	5	2	0	encara que	5	2	0
en particular	4	3	0	baldament	0	1	6
en especial	1	6	0	mal que	0	3	4
especialment	3	4	0	malgrat que	5	2	0
específicament	2	5	0	per bé que	0	7	0
fet i fet	0	5	2	per més que	0	7	0
de fet	6	1	0	tot i que	7	0	0
	43%	53%	4%	si bé	0	7	0
Acabar					30%	52%	18%
en conclusió	7	0	0	Resumir			
per acabar	6	1	0	en resum	7	0	0
així doncs	7	0	0	breument	1	6	0
per concloure	2	5	0	en síntesi	2	5	0
finalment	7	0	0	resumint	2	5	0
en fi	1	6	0	en pocs mots	0	6	1
al cap i a la fi	1	6	0	en conjunt	1	6	0
al capdavall	0	7	0	recapitulant	0	6	1
en definitiva	4	3	0	globalment	0	7	0
tot plegat	0	7	0	comptat i debatut	0	0	7
en qualsevol cas	0	7	0		21%	65%	14%
de fet	0	7	0				
fet i debatut	0	3	4				
en tot cas	2	5	0				
de tota/es manera/es	1	6	0				
	36%	60%	4%				

Annex 11.6 Coneixement actiu de MD declarat per 5 i 6 grups a la TMD

Coneixement actiu de MD declarat per 5 i 6 grups		
Tipus	Categoria	MD
MD que organitzen el discurs	Encetar un tema nou	respecte a pel que fa a
	Marcar ordre	primerament en tercer lloc
	Distingir	de l'altra
	Continuar sobre el mateix punt	tot seguit
		d'altra banda
	Especificar	així doncs
		en concret de fet
	Acabar	per acabar
Indicar temps	anteriorment	
MD que relacionen les idees	Indicar causa	a causa de
		com que
	Indicar conseqüència	doncs
	Indicar condició	en cas de/que
	Indicar oposició	tanmateix
		ara bé no obstant (això)
Indicar concessió	encara que	
	malgrat que	
Total	12 categories	21 MD

Annex 11.7 Coneixement passiu de MD declarat per 5 i 6 grups a la TMD

Coneixement passiu de MD declarat per 5 i 6 grups			
Tipus	Categoria	MD	
MD que organitzen el discurs	Introduir el tema del text	aquest escrit tracta de	
	Encetar un tema nou	amb relació a	
	Marcar ordre	el punt següent tracta de	
	Distingir	per començar	
	Continuar sobre el mateix punt	tercerament	
	Posar èmfasi	per una altra part	
	Reformular		al contrari
			doncs bé
			convé destacar
			això és
			(dit) en altres paraules
	Donar detalls		(dit) d'una altra manera
			vull dir
			vaja
			(o) encara millor
	Especificar		més aviat
			p. ex.
			com a mostra
	Resumir		en efecte
			en el cas de
			en especial
			específicament
			fet i fet
	Acabar		breument
			en síntesi
			resumint
			en pocs mots
Indicar temps		en conjunt	
		recapitulant	
		per concloure	
		en fi	
Indicar espai		al cap i a la fi	
		en tot cas	
		de tota/es manera/es	
Indicar causa		simultàniament	
		en el mateix moment	
		més tard	
Indicar causa		més endavant	
		a dalt i a baix	
		al mig/centre	
Indicar causa		sobre i sota	
		davant i darrere	
· 1 0 F	Indicar causa	per culpa de	

ANNEXOS

	Indicar conseqüència	així (és que)	
		en/com a conseqüència	
		consegüentment	
			per aquest fet
	Indicar condició	amb que	
	Indicar finalitat	a fi de/que	
	Indicar oposició	en contra	
més aviat			
així i tot			
		malgrat (això/tot)	
Total	18 categories	53 MD	

Annex 11.8 Desconeixement de MD declarat per 5 i 6 grups a la TMD

Desconeixement de MD declarat per 5 i 6 grups		
Tipus	Categoria	MD
MD que organitzen el discurs	Donar detalls	a tall d'exemple
		cf. (<i>confere</i>)
MD que relacionen les idees	Indicar concessió	baldament
Total	2 categories	3 MD

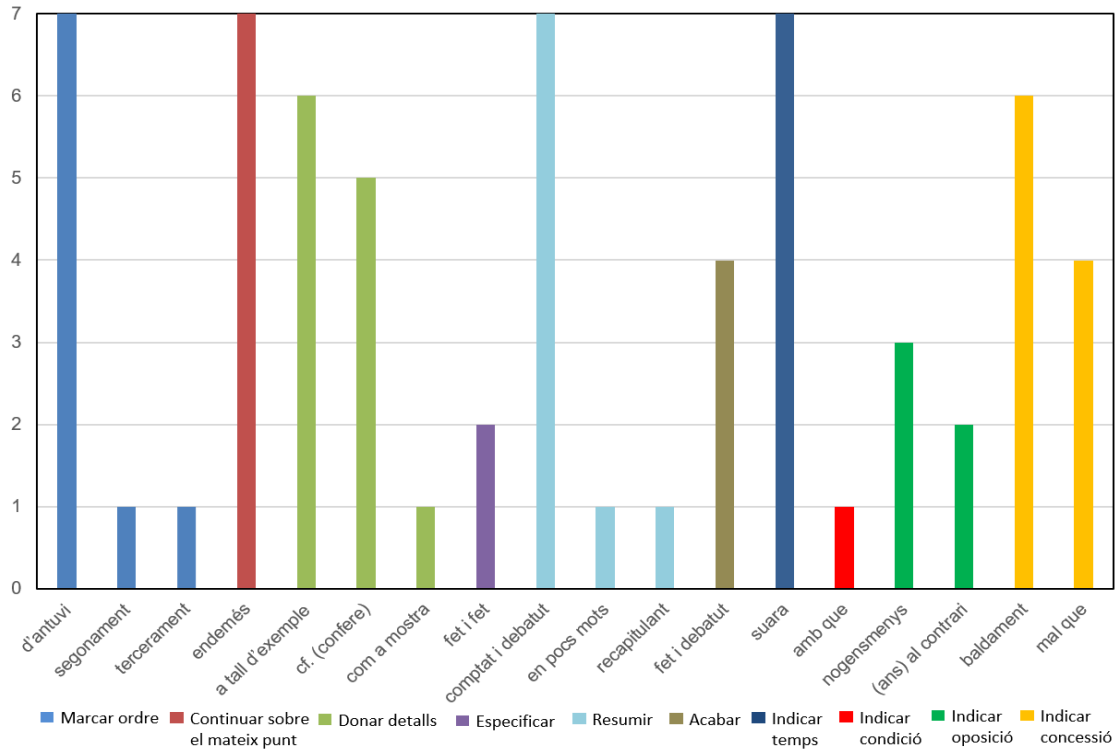
Annex 11.9 Desconeixement de MD declarat per algun dels 7 grups a la TMD

En la taula següent, mostrem els **18 MD que desconeix algun dels 7 grups** d'estudiants. Mostrem també la categoria a la qual pertanyen i quants grups declaren desconèixer-los.

Desconeixement de MD declarat per algun dels grups			
Tipus	Categoria	MD	Nombre de grups que els desconeixen
MD que organitzen el discurs	Marcar ordre	d'antuvi	7
		segonament	1
		tercerament	1
	Continuar sobre el mateix punt	endemés	7
	Donar detalls	a tall d'exemple	6
		cf. (<i>confere</i>)	5
		com a mostra	1
	Especificar	fet i fet	2
	Resumir	comptat i debatut	7
		en pocs mots	1
		recapitulant	1
Acabar	fet i debatut	4	
Indicar temps	suara	7	
MD que relacionen les idees	Indicar condició	amb que	1
	Indicar oposició	nogensmenys	3
		(ans) al contrari	2
	Indicar concessió	baldament	6
mal que		4	
Total	10 categories	18 MD	

Annex 11.10 Gràfic amb el desconeixement de MD declarat per algun dels 7 grups a la TMD

A continuació mostrem aquests 18 MD que algun dels 7 grups d'estudiants declara desconèixer en un gràfic de columnes. Com veiem, els 18 MD s'han dibuixat amb colors diferents segons la categoria en la qual es troben:

ANNEX 12. ANÀLISI DELS MD ALS TEXTOS

A continuació, mostrem els annexos corresponents a l'anàlisi de les unitats i ocurrencies de MD dels TI i TF. Abans, però, mostrem la llegenda per comprendre les marques dels escrits:

Llegenda anàlisi MD als TI i TF
Marcadors discursius identificats pels estudiants: Marcadors discursius identificats pels estudiants que són a la TMD Marcadors discursius identificats pels estudiants que no són a la TMD
Marcadors discursius no identificats pels estudiants: Marcadors discursius no identificats pels estudiant que són a la TMD
Modificacions
Addicions
Supressions
Fragment de text introduït pels estudiants al text final
Errors detectats

Annex 12.1 MD als TI i TF del G1 (HG-AT)

TI G1	TF G1
<p>Frase Han enviat la convocatòria explicant el sistema de beques per al curs que ve.</p> <p>Identificació de l'error L'error d'aquesta oració recau en el gerundi <i>explicant</i>. En aquest cas observem que es tracta d'un gerundi referit al subjecte de l'oració principal, per tant ha de tenir significat explicatiu. En la frase <i>Han enviat la convocatòria explicant el sistema de beques per al curs que ve</i>, el gerundi té significat especificatiu i actua com a complement del nom. Quan el gerundi pren un valor equivalent al d'un adjectiu, esdevé un gal·licisme i és incorrecte en català.</p> <p>Memòria de navegació L'ordre establert per la consulta va ser el proposat als materials de consulta obligatòria, és a dir, l'alfabètic. Així doncs, la primera obra consultada va ser la d'Antoni M. Badia (1994). Vam consultar l'apartat <i>Formes no personals del verb</i> (capítol 24, <i>Cicle verbal</i>, pàg. 664). En aquest espai, hi trobem el subapartat 247.2 <i>El gerundi</i> i dins d'aquest <i>el punt III El gerundi, element verbal</i> (pàg. 677). En aquesta secció, hi vam trobar tota la informació necessària sobre l'error plantejat. Aquesta obra només la vam consultar una vegada i no ens va remetre a cap altra gramàtica o obra, però sí a un altre apartat del mateix llibre: <i>La oració composta, III oracions de relatiu especificatives i explicatives</i> (pàg. 363). Encara que l'autor no justifica ni presenta arguments per corroborar el que exposa, podem acceptar la seva proposta, ja que és sabut que Badia és un filòleg d'autoritat lingüística oficial.</p> <p>La següent obra que vam consultar va ser la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1933).</p>	<p>Frase Han enviat la convocatòria explicant el sistema de beques per al curs que ve.</p> <p>Identificació de l'error L'error d'aquesta oració recau en el gerundi <i>explicant</i>. En aquest cas observem que es tracta d'un gerundi referit al subjecte de l'oració principal, per tant ha de tenir significat explicatiu. En la frase <i>Han enviat la convocatòria explicant el sistema de beques per al curs que ve</i>, el gerundi té significat especificatiu i actua com a complement del nom. Quan el gerundi pren un valor equivalent al d'un adjectiu, esdevé un gal·licisme i és incorrecte en català.</p> <p>Memòria de navegació L'ordre establert per la consulta va ser el proposat als materials de consulta obligatòria, és a dir, l'alfabètic. Així doncs la primera obra consultada va ser la d'Antoni M. Badia (1994). Vam consultar l'apartat <i>Formes no personals del verb</i> (capítol 24, <i>Cicle verbal</i>, pàg. 664). En aquest espai, hi trobem el subapartat 247.2 <i>El gerundi</i> i dins d'aquest <i>el punt III El gerundi, element verbal</i> (pàg. 677). En aquesta secció, hi vam trobar tota la informació necessària sobre l'error plantejat. Aquesta obra només la vam consultar una vegada i no ens va remetre a cap altra gramàtica o obra, però sí a un altre apartat del mateix llibre: <i>La oració composta, III oracions de relatiu especificatives i explicatives</i> (pàg. 363). Encara que l'autor no justifica ni presenta arguments per corroborar el que exposa, podem acceptar la seva proposta, ja que és sabut que Badia és un filòleg d'autoritat lingüística oficial.</p> <p>La següent obra que vam consultar va ser la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1933).</p>

Vam consultar l'apartat *Verb* (pàg. 69), però no hi vam trobar cap informació relacionada amb els gerundis especificatius. Exposa informació sobre la primera, la segona i la tercera conjugació i altres observacions dels verbs. L'única menció que fa als gerundis indica com es conjuguen en els diferents verbs. Com que tampoc no ens va remetre a cap altra obra, la vam elidir. La informació és clara i precisa. No conté notes a peu de plana.

La tercera consulta va ser la de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquesta gramàtica encara està en construcció, i l'apartat *Sintaxis* encara no està disponible. Cap dels altres apartats fa esmena al gerundi. Segurament, si l'apartat estigués disponible, hi haguéssim trobat informació pertinent, ja que es tracta de l'organisme oficial de regulació del català.

El català complet I de Josep Ruaix tampoc no presentava la informació desitjada. Vam consultar l'índex i no hi vam trobar cap apartat que tractés els gerundis. Com que és el primer volum d'una trilogia, presenta la llengua catalana des d'un punt de vista bàsic i obvia els aspectes més profunds.

Seguidament, vam consultar *El català complet II*, del mateix autor. Ens vam adreçar a la lliçó 23 (*Verb – Remarques sintàctiques*), a l'apartat *Gerundi* (pàg. 182 i 183). En aquest apartat, hi vam trobar informació poc desenvolupada, però a peu de plana remetia a una altra obra del mateix autor: *Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui I*. Vam seguir la referència i ens vam dirigir a l'apartat *Casos que afecten el gerundi* (pàg. 125). Aquí sí que vam trobar informació sobre el gerundi especificatiu. Ruaix explica la seva proposta de manera més amplia que Badia. Per reforçar els seus arguments, cita, fins i tot, l'Evangelí segons Lluc, de la Bíblia i també el Boletín Oficial del Estado. Afegeix notes a peu de plana per ampliar la informació i remetre a altres obres. Les explicacions són clares, exemplificades i didàctiques. Tot i

Vam consultar l'apartat *Verb* (pàg. 69), on no vam trobar cap informació relacionada amb els gerundis especificatius. Exposa informació sobre la primera, la segona i la tercera conjugació i altres observacions dels verbs. L'única menció que fa als gerundis indica com es conjuguen en els diferents verbs. Com que tampoc no ens va remetre a cap altra obra, la vam elidir. La informació és clara i precisa. No conté notes a peu de plana.

La tercera consulta va ser la de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquesta gramàtica encara està en construcció, i l'apartat *Sintaxis* encara no està disponible. Cap dels altres apartats fa esmena al gerundi. Segurament, si l'apartat estigués disponible, hi haguéssim trobat informació pertinent, ja que es tracta de l'organisme oficial de regulació del català.

El català complet I de Josep Ruaix tampoc no presentava la informació desitjada. Vam consultar l'índex i no hi vam trobar cap apartat que tractés els gerundis. És el primer volum d'una trilogia i tan sols presenta la llengua catalana des d'un punt de vista bàsic i obvia els aspectes més profunds.

Seguidament, vam consultar *El català complet II*, del mateix autor. Ens vam adreçar a la lliçó 23 (*Verb – Remarques sintàctiques*), a l'apartat *Gerundi* (pàg. 182 i 183). En aquest apartat, encara que hi vam trobar informació poc desenvolupada, a peu de plana remetia a una altra obra del mateix autor: *Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui I*. Vam seguir la referència i ens vam dirigir a l'apartat *Casos que afecten el gerundi* (pàg. 125). Aquí sí que vam trobar informació sobre el gerundi especificatiu. Ruaix explica la seva proposta de manera més amplia que Badia. Per reforçar els seus arguments, cita, fins i tot, l'Evangelí segons Lluc, de la Bíblia i també el Boletín Oficial del Estado. Afegeix notes a peu de plana per ampliar la informació i remetre a altres obres. Les explicacions són clares, exemplificades i didàctiques. Tot i això,

<p>això, Ruaix no té una autoritat oficial, sinó moral. Per tant, no convé prendre les seves propostes com a normatives.</p> <p><i>El català complet III</i> tracta sobre formació de lèxic i estilística, així que tampoc no hi vam trobar informació sobre els modes verbals.</p> <p>La <i>Gramàtica del català contemporani</i>, de Joan Solà et al., està dividida en tres volums. El primer conté una introducció a la fonètica, la fonologia i la morfologia, per tant, no hi vam trobar cap proposta sobre l'ús dels gerundis. Els volums 2 i 3 parlen de sintaxis. És al tercer on trobem un apartat reservat als gerundis (pàg. 3027-3095), però, tot i que presenta informació exhaustiva sobre el gerundis de posterioritat i els predicatius, no vam trobar-hi res sobre el gerundi especificatiu. Afegeixen notes explicatives i referencials a peu de pàgina. Les explicacions són clares, però confon el fet de que no facin una separació clara entre els diversos subapartats. Així doncs, esdevé tediosa per la gran quantitat d'informació que presenta i l'estructuració confusa.</p> <p>Al llibre <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1956), vam consultar l'apartat <i>El gerundi</i> (pàg.88), però no fa esmena als gerundis especificatius. L'obra és breu i no conté informació detallada de molts aspectes gramaticals.</p> <p>La <i>Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia</i> (1999) no la vam trobar cap dia a la biblioteca, per tant no la vam poder consultar.</p> <p>L'última obra consultada va ser el <i>Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos</i> (2007). Aquesta obra conté un apartat específic per a les oracions de gerundi amb un subapartat titulat 2. <i>Usos del gerundi, 2.1.4 El gerundi especificatiu</i> (pàg. 690). Aquí, evidentment, vam trobar informació pertinent al nostre error.</p>	<p>Ruaix no té una autoritat oficial, sinó moral. Per tant, no convé prendre les seves propostes com a normatives.</p> <p><i>El català complet III</i> tracta sobre formació de lèxic i estilística, així que tampoc no hi vam trobar informació sobre els modes verbals.</p> <p>La <i>Gramàtica del català contemporani</i>, de Joan Solà et al., està dividida en tres volums. El primer conté una introducció a la fonètica, la fonologia i la morfologia, així que no hi vam trobar cap proposta sobre l'ús dels gerundis. Els volums 2 i 3 parlen de sintaxis. És al tercer on trobem un apartat reservat als gerundis (pàg. 3027-3095). Tot i que presenta informació exhaustiva sobre el gerundis de posterioritat i els predicatius, no vam trobar-hi res sobre el gerundi especificatiu. Afegeixen notes explicatives i referencials a peu de pàgina. Les explicacions són clares, però confon el fet de que no facin una separació clara entre els diversos subapartats. Així doncs, esdevé tediosa per la gran quantitat d'informació que presenta i l'estructuració confusa.</p> <p>Al llibre <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1956), vam consultar l'apartat <i>El gerundi</i> (pàg.88), però no fa esmena als gerundis especificatius. L'obra és breu i no conté informació detallada de molts aspectes gramaticals.</p> <p>La <i>Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia</i> (1999) no la vam trobar cap dia a la biblioteca, per tant no la vam poder consultar.</p> <p>L'última obra consultada va ser el <i>Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos</i> (2007). Aquesta obra conté un apartat específic per a les oracions de gerundi amb un subapartat titulat 2. <i>Usos del gerundi, 2.1.4 El gerundi especificatiu</i> (pàg. 690). Aquí, evidentment, vam trobar informació pertinent al nostre error.</p>
--	--

Finalment, vam entrar a l'Optimot per intentar trobar més informació dels gerundis especificatius i hi vam trobar la següent entrada: *Fitxa 4438/3 – usos incorrectes del gerundi i gerundi de posterioritat o conseqüència, copulatiu, especificatiu i final*. En aquest apartat s'explica de forma general i molt sintetitzada el que ja vam consultar a les diferents obres i s'exemplifica l'error amb la solució corresponent.

Un cop finalitzada la recerca i havent consultat totes les obres necessàries, podem establir certes diferències entre elles. **D'una banda**, hem observat que les obres de Badia, Solà, Josep M. Mestres, Ruaix i l'IEC són extenses, **ja que** tracten i aprofundeixen en molts aspectes sobre la gramàtica catalana. La informació està estructurada correctament i no va ser difícil localitzar el punt específic en què s'exposa la norma sobre els gerundis, exceptuant la de Solà, ens va resultar, **sens dubte**, la més embrollaire, **ja que** presenta un índex extens amb gran nombre de subapartats. Totes aquestes obres disposen d'explicacions detallades i exemplificades, **de manera que** esdevé senzill entendre el concepte lingüístic que l'autor desglossa. **D'altra banda**, diferenciem les obres de Fabra que, **pel contrari**, són excessivament breus, poc detallades i fan una menció molt general a alguns aspectes gramàtics bàsics. La informació, **però**, està ben esquematitzada i és senzill cercar-la.

A mode de comparació, podem dir que, mentre que Badia busca establir una normativa oficial i modèlica que assenti les bases de l'ús correcte del català, Ruaix atén qüestions més aviat estilístiques. **De fet**, ell mateix diu que accepta l'ús del gerundi especificatiu perquè d'una altra manera “no quedaria bé”. Les dues gramàtiques estan ben estructurades i faciliten la recerca d'informació, de manera que no és complicat arribar a l'apartat desitjat.

Finalment vam entrar a l'Optimot per intentar trobar més informació dels gerundis especificatius i hi vam trobar la següent entrada: *Fitxa 4438/3 – usos incorrectes del gerundi i gerundi de posterioritat o conseqüència, copulatiu, especificatiu i final*. En aquest apartat s'explica de forma general i molt sintetitzada el que ja vam consultar a les diferents obres i s'exemplifica l'error amb la solució corresponent.

Un cop finalitzada la recerca i havent consultat totes les obres necessàries, podem establir certes diferències entre elles. **D'una banda**, hem observat que les obres de Badia, Solà, Josep M. Mestres, Ruaix i l'IEC són extenses, **atès que** tracten i aprofundeixen en molts aspectes sobre la gramàtica catalana. La informació està estructurada correctament i no va ser difícil localitzar el punt específic en què s'exposa la norma sobre els gerundis, exceptuant la de Solà, ens va resultar, **sens dubte**, la més embrollaire, **ja que** presenta un índex extens amb gran nombre de subapartats. Totes aquestes obres disposen d'explicacions detallades i exemplificades, **de manera que** esdevé senzill entendre el concepte lingüístic que l'autor desglossa. **D'altra banda**, diferenciem les obres de Fabra que, **pel contrari**, són excessivament breus, poc detallades i fan una menció molt general a alguns aspectes gramàtics bàsics. La informació, **però**, està ben esquematitzada i és senzill cercar-la.

A mode de comparació, podem dir que, mentre que Badia busca establir una normativa oficial i modèlica que assenti les bases de l'ús correcte del català, Ruaix atén qüestions més aviat estilístiques. **De fet**, ell mateix diu que accepta l'ús del gerundi especificatiu perquè d'una altra manera “no quedaria bé”. Les dues gramàtiques estan ben estructurades i faciliten la recerca d'informació, de manera que no és complicat arribar a l'apartat desitjat.

Pel que fa a la frase proposada, Badia indica que el gerundi específicatiu “afegeix una informació que no es desprèn del significat del verb principal”. El diferencia del gerundi explicatiu, ja que aquest últim reitera “la informació que ja forneix l’oració principal”. Per tant, és incorrecte ja que pren un valor equivalent al d’un adjectiu i no al d’un adverbi, com correspon als gerundis. El *Manual d’estil*, que es basa en la normativa oficial, coincideix amb Badia i titlla aquest tipus de gerundi de gal·licisme i incorrecte, tot i que indica que RuaiX el considera acceptable.

D’altra banda, segons RuaiX, aquest gerundi és necessari des del punt de vista estilístic i acceptable des del gramatical, ja que considera que presenta un valor predicatiu, explicatiu i descriptiu, i utilitza com a argument, com ja hem dit, una màxima bíblica de l’Evangeli de Lluc 2,1 i el BOE. De fet, ell l’anomena *gerundi del BOE*.

Tot i que les tres explicacions ens han resultat útils, hem decidit decantar-nos per la gramàtica de Badia, ja que té caràcter oficial. Això no obstant, la proposta de RuaiX no ens sembla inapropiada en la parla oral, en un àmbit informal o no oficial. Ara bé, no l’empràriem en textos de caràcter acadèmic, ja que les raons que ell defensa ens semblen més aviat estilístiques que no pas gramaticals.

Raonament de la solució

D’acord amb la bibliografia consultada, seguint la proposta de Badia i els nostres coneixements lingüístics, hem decidit que la solució apropiada seria emprar una oració adjectiva de relatiu amb funció de complement del nom, utilitzant *que* com a pronom i el verb en tercera persona del singular del present d’indicatiu per substituir el gerundi específicatiu. D’aquesta manera, la frase, escrita correctament, quedaria:

Han enviat la convocatòria **que explica** el sistema de beques per al curs que ve.

Pel que fa a la frase proposada, Badia indica que el gerundi específicatiu “afegeix una informació que no es desprèn del significat del verb principal”. El diferencia del gerundi explicatiu, ja que aquest últim reitera “la informació que ja forneix l’oració principal”. Per tant, és incorrecte perquè pren un valor equivalent al d’un adjectiu i no al d’un adverbi, com correspon als gerundis. El *Manual d’estil*, que es basa en la normativa oficial, coincideix amb Badia i titlla aquest tipus de gerundi de gal·licisme i incorrecte, tot i que indica que RuaiX el considera acceptable.

D’altra banda, segons RuaiX, aquest gerundi és necessari des del punt de vista estilístic i acceptable des del gramatical, ja que considera que presenta un valor predicatiu, explicatiu i descriptiu, i utilitza com a argument, com ja hem dit, una màxima bíblica de l’Evangeli de Lluc 2,1 i el BOE. De fet, ell l’anomena *gerundi del BOE*.

Tot i que les tres explicacions ens han resultat útils, hem decidit decantar-nos per la gramàtica de Badia, atès que té caràcter oficial. Això no obstant, la proposta de RuaiX no ens sembla inapropiada en la parla oral, en un àmbit informal o no oficial. Ara bé, no l’empràriem en textos de caràcter acadèmic, ja que les raons que ell defensa ens semblen més aviat estilístiques que no pas gramaticals.

Raonament de la solució

D’acord amb la bibliografia consultada, seguint la proposta de Badia i els nostres coneixements lingüístics, hem decidit que la solució apropiada seria emprar una oració adjectiva de relatiu amb funció de complement del nom, utilitzant *que* com a pronom i el verb en tercera persona del singular del present d’indicatiu per substituir el gerundi específicatiu. D’aquesta manera, la frase, escrita correctament, quedaria:

Han enviat la convocatòria **que explica** el sistema de beques per al curs que ve.

<p>Bibliografia</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.1</p> <p>Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.2</p> <p>Fabra, Pompeu (1956). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Teide.</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p> <p>Mestres, Josep Maria (et al.) (2007). <i>Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos</i>. Barcelona: Eumo.</p> <p>Ruaix, Josep (1994), <i>Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui/1</i>, 1a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 1: Temes introductoris. Fonètica i ortografia</i>. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 3: Lèxic i estilística</i>. 3a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries.</p> <p>Webgrafia</p> <p>Optimot. <http://optimot.gencat.cat> Data de consulta: 16/02/2014</p>	<p>Bibliografia</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.1</p> <p>Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.2</p> <p>Fabra, Pompeu (1956). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Teide.</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p> <p>Mestres, Josep Maria (et al.) (2007). <i>Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos</i>. Barcelona: Eumo.</p> <p>Ruaix, Josep (1994), <i>Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui/1</i>, 1a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 1: Temes introductoris. Fonètica i ortografia</i>. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 3: Lèxic i estilística</i>. 3a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries.</p> <p>Webgrafia</p> <p>Optimot. <http://optimot.gencat.cat> Data de consulta: 16/02/2014</p>
--	--

Annex 12.2 MD als TI i TF del G2 (SG-AS)

TI G2	TF G2
<p data-bbox="225 405 778 443">Gramàtiques de la llengua catalana</p> <p data-bbox="225 488 778 1173">La gramàtica de la llengua catalana ha estat sempre objecte de confusió pel fet que la primera gramàtica normativa va ser escrita fa molts anys i els dubtes que es plantejaven aleshores han evolucionat. Així, els problemes actuals no són els mateixos que els de fa anys enrere. En aquest comentari ens centrarem amb la frase que se'ns ha assignat: <i>L'home qui et vas trobar és el meu germà</i>. La part conflictiva d'aquesta oració es troba en el pronom relatiu <i>qui</i> el qual, en alguns casos, quan és l'objecte directe de l'oració, existeix el dubte de posar o no la preposició <i>a</i> davant seu. Per això, procedirem al llarg d'aquestes pàgines a analitzar les diferents maneres de solucionar aquest dubte, passant, així, pels estudiosos més destacats de la llengua catalana.</p> <p data-bbox="225 1218 778 2018">La primera gramàtica que s'ha consultat ha estat la de Pompeu Fabra, ja que es considera la gramàtica normativa actual i per aquesta raó, s'ha cregut oportú que fos la primera en ser consultada. Aquesta conté un capítol que parla sobre les preposicions dividit en apartats que corresponen a cada una d'elles. Nosaltres, però, ens hem fixat en el primer apartat que se centra en la preposició <i>a</i>. En segon lloc, s'ha consultat la gramàtica de Josep Ruaix i Vinyet en què es refereix a l'ús de les preposicions davant dels pronoms relatius. La raó per la qual s'ha decidit que aquesta gramàtica fos la segona ha estat perquè sabíem que Ruaix també feia esment de l'ús de les preposicions. En tercer lloc, s'ha buscat a la gramàtica de Badia i Margarit que també tracta el tema en qüestió, encara que no hi aprofundeix gaire, igual que en l'obra de Joan Solà, consultada en darrer lloc. Aquest dues obres s'han consultat per aquest ordre, ja que gràcies a la</p>	<p data-bbox="801 405 1291 443">Gramàtiques de la llengua catalana</p> <p data-bbox="801 488 1370 1173">La gramàtica de la llengua catalana ha estat sempre objecte de confusió pel fet que la primera gramàtica normativa va ser escrita fa molts anys i els dubtes que es plantejaven aleshores han evolucionat. Així doncs, els problemes actuals no són els mateixos que els de fa anys enrere. En aquest comentari ens centrarem amb la frase que se'ns ha assignat: <i>L'home qui et vas trobar és el meu germà</i>. La part conflictiva d'aquesta oració es troba en el pronom relatiu <i>qui</i> el qual, en alguns casos, quan és l'objecte directe de l'oració, existeix el dubte de posar o no la preposició <i>a</i> davant seu. Per això, procedirem al llarg d'aquestes pàgines a analitzar les diferents maneres de solucionar aquest dubte, passant, tot seguit, pels estudiosos més destacats de la llengua catalana.</p> <p data-bbox="801 1218 1370 2018">En primer lloc s'ha consultat la gramàtica de Pompeu Fabra, ja que es considera la gramàtica normativa actual i per aquesta raó s'ha cregut oportú que fos la primera en ser consultada. Aquesta conté un capítol que parla sobre les preposicions dividit en apartats que corresponen a cada una d'elles. Nosaltres, però, ens hem fixat en el primer apartat que se centra en la preposició <i>a</i>. En segon lloc, s'ha consultat la gramàtica de Josep Ruaix i Vinyet en què es refereix a l'ús de les preposicions davant dels pronoms relatius. La raó per la qual s'ha decidit que aquesta gramàtica fos la segona ha estat perquè sabíem que Ruaix també feia esment de l'ús de les preposicions. En tercer lloc, s'ha buscat a la gramàtica de Badia i Margarit que també tracta el tema en qüestió, encara que no hi aprofundeix gaire, igual que en l'obra de Joan Solà, consultada en darrer lloc. Aquest dues obres s'han consultat per aquest ordre, atès que gràcies a la darrera</p>

darrera classe de català, ens vam assabentar que també tractaven el tema en qüestió, però no donaven gaire més solucions que les que dóna Fabra a la seva gramàtica.

Per tal d'obtenir més informació i poder resoldre el dubte amb més claredat, ens hem vist obligades a consultar el Quadern de Normativa bàsica de la llengua catalana de Josep A. Castellanos i Vila, com a suplement. Malgrat això, aquest conté un apartat molt breu sobre l'ús de la preposició *a* davant del pronom relatiu *qui*.

Un cop consultades totes les obres obligatòries per realitzar el treball, podem afirmar que, en general, si se segueix l'índex de cada una d'elles es pot trobar l'apartat del qual extreure la informació fàcilment. En alguns casos, però, com a la gramàtica de Badia i Margarit, hi ha nombrosos apartats i subapartats que dificulten la recerca sobre el tema plantejat, encara que aquesta característica també comporta que en el moment en què es troba l'apartat, la informació es mostri més detallada. Per altra banda, a la gramàtica de Ruaix s'ha trobat la informació de manera molt ràpida, cosa que ha agilitzat la confecció de l'anàlisi.

Pel que fa a la gramàtica de Pompeu Fabra, s'han trobat estudis sobre els pronom relatiu *qui* amb preposició *a*, dels quals parlarem més endavant, tot i que la seva obra se centra en aspectes rellevants de la llengua catalana de l'època en què va ser escrita, com ara la pronunciació de les vocals o consonants. No obstant això, no s'ha obtingut informació de la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, ja que encara no està acabada de redactar i precisament l'apartat de sintaxi apareix en blanc. Aquest fet ens sorprèn perquè és una gramàtica normativa de la llengua catalana i no tracta (o encara no) temes que avui en dia generen molts dubtes i confusions, ja que es troba en procés de redacció.

classe de català, ens vam assabentar que també tractaven el tema en qüestió, però no donaven gaire més solucions que les que dóna Fabra a la seva gramàtica.

Per tal d'obtenir més informació i poder resoldre el dubte amb més claredat, ens hem vist obligades a consultar el Quadern de Normativa bàsica de la llengua catalana de Josep A. Castellanos i Vila, com a suplement. Malgrat això, aquest conté un apartat molt breu sobre l'ús de la preposició *a* davant del pronom relatiu *qui*.

Un cop consultades totes les obres obligatòries per realitzar el treball, podem afirmar que, en general, si se segueix l'índex de cada una d'elles es pot trobar l'apartat del qual extreure la informació fàcilment. En alguns casos, però, com a la gramàtica de Badia i Margarit, hi ha nombrosos apartats i subapartats que dificulten la recerca sobre el tema plantejat, encara que aquesta característica també comporta que en el moment en què es troba l'apartat, la informació es mostri més detallada. En altres casos, a la gramàtica de Ruaix s'ha trobat la informació de manera molt ràpida, cosa que ha agilitzat la confecció de l'anàlisi.

Respecte a la gramàtica de Pompeu Fabra, s'han trobat estudis sobre els pronom relatiu *qui* amb preposició *a*, dels quals parlarem més endavant, tot i que la seva obra se centra en aspectes rellevants de la llengua catalana de l'època en què va ser escrita, com ara la pronunciació de les vocals o consonants. No obstant això, no s'ha obtingut informació de la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, a causa de que encara no està acabada de redactar i precisament l'apartat de sintaxi apareix en blanc. Aquest fet ens sorprèn perquè és una gramàtica normativa de la llengua catalana i no tracta (o encara no) temes que avui en dia generen molts dubtes i confusions, perquè es troba en procés de redacció.

En termes d'exhaustivitat, la qüestió que s'ha

En termes d'exhaustivitat, la qüestió que s'ha investigat es tracta a l'obra de Badia i Margarit on afirma, primerament, que el complement directe de persona en català no porta preposició. Un cop expressada la norma general, s'expliquen quatre excepcions que cal conèixer, les que a continuació s'enumeren: *es posa preposició per raons d'estructura quan es tracta d'un pronom persona fort, per extensió d'aquestes raons d'estructura, per desfer casos d'ambigüitat i, per últim, per l'influx de factors exògens.* Malgrat ens explica tots aquests casos on s'accepta l'ús de la preposició, no fa referència explícita al problema que se'ns planteja a l'oració *L'home qui et vas trobar és el meu germà*, en què existeix el dubte sobre si davant del pronom relatiu *qui* s'utilitza la preposició *a* perquè està substituint un complement directe. L'oració secundària sense el pronom quedaria de la següent manera: "et vas trobar el meu germà".

Segons Fabra, com a norma general el complement directe no pot anar precedit per la preposició *a*. Ara bé, també afirma que davant de un complement directe que designa una persona darrere el subjecte de l'oració, l'ús d'aquesta és obligatori. Per altra banda, també esmenta que si no ens trobem amb aquest cas, l'ús de la preposició serà correcte davant d'alguns pronoms com *tothom*, *tots* i *el qual*. Pel que fa a Ruaix, defensa l'ús del relatiu *qui* precedit de preposició *tot donant* alguns exemples com *El subjecte a qui al·ludeixes* per argumentar que, en alguns casos, aquest relatiu es pot substituir per *al qual* quan hi pot haver ambigüitat.

En el cas de Solà, s'ha consultat un apartat sobre els relatius, en què s'explica la funció sintàctica d'aquests, però no s'esmenta res sobre l'ús de preposició. Pel que fa a l'Institut d'Estudis Catalans no fa cap tipus de referència a aquest tema perquè la seva obra, com ja s'ha comentat, encara no està acabada de redactar. Per tant, podem afirmar que el

investigat es tracta a l'obra de Badia i Margarit on afirma, d'entrada, que el complement directe de persona en català no porta preposició. Un cop expressada la norma general, s'expliquen quatre excepcions que cal conèixer, les que a continuació s'enumeren: *es posa preposició per raons d'estructura quan es tracta d'un pronom persona fort, per extensió d'aquestes raons d'estructura, per desfer casos d'ambigüitat i, per últim, per l'influx de factors exògens.* Tot i que explica tots aquests casos on s'accepta l'ús de la preposició, no fa referència explícita al problema que se'ns planteja a l'oració *L'home qui et vas trobar és el meu germà*, en què existeix el dubte sobre si davant del pronom relatiu *qui* s'utilitza la preposició *a* perquè està substituint un complement directe. L'oració secundària sense el pronom quedaria de la següent manera: "et vas trobar el meu germà".

Segons Fabra, com a norma general el complement directe no pot anar precedit per la preposició *a*. Ara bé, també afirma que davant de un complement directe que designa una persona darrere el subjecte de l'oració, l'ús d'aquesta és obligatori. Així mateix, també esmenta que si no ens trobem amb aquest cas, l'ús de la preposició serà correcte davant d'alguns pronoms com *tothom*, *tots* i *el qual*. Quant a Ruaix, defensa l'ús del relatiu *qui* precedit de preposició *tot donant* alguns exemples com *El subjecte a qui al·ludeixes* per argumentar que, en alguns casos, aquest relatiu es pot substituir per *al qual* quan hi pot haver ambigüitat.

Pel que fa a Solà, s'ha consultat un apartat sobre els relatius, en què s'explica la funció sintàctica d'aquests, però no s'esmenta res sobre l'ús de preposició. En relació amb l'Institut d'Estudis Catalans no fa cap tipus de referència a aquest tema perquè la seva obra, com ja s'ha comentat, encara no està acabada de redactar. Per tant, podem afirmar que el dubte que se'ns planteja amb aquesta frase només es pot arribar a resoldre amb l'obra de

dubte que se'ns planteja amb aquesta frase només es pot arribar a resoldre amb l'obra de Fabra i la de Badia i Margarit.

Pel que fa a la claredat de l'explicació d'aquest problema lingüístic, només hem trobat referències a les obres de Fabra i Badia i Margarit. **En ambdós casos**, s'utilitzen exemples que ajuden a aclarir els conceptes per arribar a una solució sòlida. **També** podem afirmar que **malgrat** Fabra fa una exposició clara de la normativa a seguir respecte a l'ús de la preposició *a* davant d'objecte directe, no dóna una solució definitiva per resoldre el problema de manera sistemàtica. **Pel que fa a** la sensació de fiabilitat que la seva obra ens ha transmès, podríem dir que no fa un anàlisi exhaustiu i que la seva conclusió es basa en una qüestió d'ambigüitat, cosa que resulta força subjectiva a cada individu.

Badia i Margarit, **per la seva banda**, fa una distribució dels exemples que resulta feixuga, **ja que**, **en primer lloc**, exposa la teoria juntament amb els seus arguments i al final d'això posa una referència amb números amb què s'ha d'anar a buscar l'exemple corresponent. La seva obra, molt ben dividida en apartats i subapartats, fa un anàlisi molt exhaustiu del tema en qüestió, només pel fet de com ho argumenta encara que es basi en les mateixes raons que Fabra. La resta d'autors s'aproximen al tema en qüestió, però no acaben d'aprofundir-hi, **és a dir**, tracten per separat l'ús de preposicions i els relatius, **malgrat que** amb elles no podríem respondre a la hipotètica qüestió que se'ns planteja amb la frase *L'home qui et vas trobar és el meu germà*.

Un cop s'ha llegit i analitzat la manera en què tracten el problema lingüístic que se'ns presenta a cada una de les gramàtiques, ens declinem per la solució que proposa Pompeu Fabra a la seva obra. Hem triat aquesta solució **perquè**, **malgrat** anteriorment hem expressat que la seva explicació resulta una

Fabra i la de Badia i Margarit.

Quant a la claredat de l'explicació d'aquest problema lingüístic, només hem trobat referències a les obres de Fabra i Badia i Margarit. **En ambdós casos**, s'utilitzen exemples que ajuden a aclarir els conceptes per arribar a una solució sòlida. **També** podem afirmar que **tot i que** Fabra fa una exposició clara de la normativa a seguir respecte a l'ús de la preposició *a* davant d'objecte directe, no dóna una solució definitiva per resoldre el problema de manera sistemàtica. **Pel que fa a** la sensació de fiabilitat que la seva obra ens ha transmès, podríem dir que no fa **un anàlisi exhaustiu** i que la seva conclusió es basa en una qüestió d'ambigüitat, cosa que resulta força subjectiva a cada individu.

Respecte a **Badia i Margarit** fa una distribució dels exemples que resulta feixuga, **ja que**, **en primer lloc**, exposa la teoria juntament amb els seus arguments i al final d'això posa una referència amb números amb què s'ha d'anar a buscar l'exemple corresponent. La seva obra, molt ben dividida en apartats i subapartats, fa **un anàlisi molt exhaustiu** del tema en qüestió, només pel fet de com ho argumenta encara que es basi en les mateixes raons que Fabra. La resta d'autors s'aproximen al tema en qüestió, però no acaben d'aprofundir-hi, **és a dir**, tracten per separat l'ús de preposicions i els relatius, **malgrat que** amb elles no podríem **respondre a** la hipotètica qüestió que se'ns planteja amb la frase *L'home qui et vas trobar és el meu germà*.

Un cop s'ha llegit i analitzat la manera en què tracten el problema lingüístic que se'ns presenta a cada una de les gramàtiques, ens declinem per la solució que proposa Pompeu Fabra a la seva obra. Hem triat aquesta solució **perquè**, **per més que** anteriorment hem expressat que la seva explicació resulta una mica massa superficial, considerem que és una figura clau i la seva obra és una gramàtica molt rellevant de la història de la llengua catalana

<p>mica massa superficial, considerem que és una figura clau i la seva obra és una gramàtica molt rellevant de la història de la llengua catalana que cal tenir en consideració. Una altra raó per la qual ens decantem per Fabra és perquè proposa un ús concret de la preposició davant de complement directe amb una explicació força accessible per qui vulgui aplicar la normativa. Respecte a Badia i Margarit dóna més exemples d'aplicació però la seva l'explicació resulta més complicada d'entendre. En canvi, Fabra, com ja hem expressat, ofereix menys exemples i la seva explicació és més senzilla d'assimilar i d'aplicar. Per tant, si haguéssim de dir quina obra ens ha semblat la millor, diríem la de Pompeu Fabra.</p> <p>Com a conclusió, a partir d'ara quan haguem de fer alguna consulta, triarem la gramàtica de Fabra com a primera preferència, almenys fins que l'Institut d'Estudis Catalans acabi redactar la seva gramàtica.</p> <p>Referències bibliogràfiques</p> <p>Fabra, P. (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.</p> <p>Fabra, P. (1933). Capítol VII: Preposició: A. <i>Gramàtica catalana</i>. (pàg. 114 - 115). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans. Biblioteca Filològica XII, 1995.</p> <p>Ruaix, J.(2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, J. (2000). Tema 15: Pronoms relatius. Interrogatius: Pronoms relatius. Punt 4. <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. (6a ed., pàg. 96 - 97) Moià: L'autor.</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). Capítol 11: Els elements de relació: I. Les preposicions: 113: usos de les preposicions febles: 113.1: Les preposicions <i>a</i> i <i>en</i>: I.</p>	<p>que cal tenir en consideració. Una altra raó per la qual ens decantem per Fabra és perquè proposa un ús concret de la preposició davant de complement directe amb una explicació força accessible per qui vulgui aplicar la normativa. Respecte a Badia i Margarit dóna més exemples d'aplicació però la seva l'explicació resulta més complicada d'entendre. En canvi, Fabra, com ja hem expressat, ofereix menys exemples i la seva explicació és més senzilla d'assimilar i d'aplicar. Per tant, si haguéssim de dir quina obra ens ha semblat la millor, diríem la de Pompeu Fabra.</p> <p>Com a conclusió, a partir d'ara quan haguem de fer alguna consulta, triarem la gramàtica de Fabra com a primera preferència, almenys fins que l'Institut d'Estudis Catalans acabi redactar la seva gramàtica.</p> <p>Referències bibliogràfiques</p> <p>Fabra, P. (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.</p> <p>Fabra, P. (1933). Capítol VII: Preposició: A. <i>Gramàtica catalana</i>. (pàg. 114 - 115). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans. Biblioteca Filològica XII, 1995.</p> <p>Ruaix, J.(2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor.</p> <p>Ruaix, J. (2000). Tema 15: Pronoms relatius. Interrogatius: Pronoms relatius. Punt 4. <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. (6a ed., pàg. 96 - 97) Moià: L'autor.</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). Capítol 11: Els elements de relació: I. Les preposicions: 113: usos de les preposicions febles: 113.1: Les preposicions <i>a</i> i <i>en</i>: I. Significats principals – II. La preposició <i>a</i> i el complement directe – III. La preposició <i>a</i> i el complement indirecte. <i>Gramàtica de la</i></p>
---	---

<p>Significats principals – II. La preposició <i>a</i> i el complement directe – III. La preposició <i>a</i> i el complement indirecte. <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. (any ed. 1995; pàg. 207 – 211). Barcelona: Enciclopèdia Catalana.</p> <p>Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries.</p> <p>Solà, J. (2002). 6.1.2.2. Els relatius, els interrogatius i alguns quantificadors. Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. (pàg. 1344 – 1345). Barcelona: Empúries.</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p> <p><i>Quadern</i>. (1998). Castellanos i Vila, Josep A. <i>a bàsica de la llengua catalana Normativ</i> Institut de Ciències de l'Educació, U. A. B</p>	<p><i>llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. (any ed. 1995; pàg. 207 – 211). Barcelona: Enciclopèdia Catalana.</p> <p>Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries.</p> <p>Solà, J. (2002). 6.1.2.2. Els relatius, els interrogatius i alguns quantificadors. Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. (pàg. 1344 – 1345). Barcelona: Empúries.</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p>
---	--

Annex 12.3 MD als TI i TF del G3 (BM-CS)

TI G3	TF G3
<p>INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES DE LA LLENGUA CATALANA</p>	<p>INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES DE LA LLENGUA CATALANA</p>
<p><u>Frase assignada</u></p>	<p><u>Frase assignada</u></p>
<p><i>L'escola on hi van tots els nens de la meva escala és molt bona.</i></p>	<p><i>L'escola on hi van tots els nens de la meva escala és molt bona.</i></p>
<p><u>Identificació del problema</u></p>	<p><u>Identificació del problema</u></p>
<p>Com es pot observar, en aquesta oració hi ha una duplicació pronominal innecessària. El pronom relatiu <i>on</i> fa referència al complement <i>l'escola</i> i introdueix una oració subordinada adjectiva o de relatiu. Tanmateix, el pronom <i>hi</i> també fa referència al complement locatiu però és totalment innecessari, ja que no existeix cap necessitat de substituir aquest complement, que ja es veu representat pel pronom relatiu. D'aquesta manera, com veurem a continuació, ens trobem davant un pleonasme agramatical.</p>	<p>Com es pot observar, en aquesta oració hi ha una duplicació pronominal innecessària. El pronom relatiu <i>on</i> fa referència al complement <i>l'escola</i> i introdueix una oració subordinada adjectiva o de relatiu. Tanmateix, el pronom <i>hi</i> també fa referència al complement locatiu però és totalment innecessari, considerant que no existeix cap necessitat de substituir aquest complement, que ja es veu representat anteriorment pel pronom relatiu. D'aquesta manera, com veurem a continuació, ens trobem davant un pleonasme agramatical.</p>
<p><u>Memòria de <<navegació>></u></p>	<p><u>Memòria de <<navegació>></u></p>
<p>Primerament hem consultat la gramàtica de Pompeu Fabra i hem pogut extreure únicament diversos exemples sobre l'ús correcte del pronom feble <i>hi</i>, que creiem adequat exposar per tal de tenir clar quins són els usos correctes::</p> <p><i>V. Exemples dels principals usos del pronom hi:</i></p> <p><i>Aquest clima és molt dolent; no m'hi puc acostumar. Penseu en els vostres amics Ja hi pensem.</i></p> <p><i>Venim al teatre. Hi havem vist tes germanes. Aquesta taula és trencada; no s'hi recolzi. Ahir van anar a Premià, hi van anar a la tarda.</i></p> <p><i>Ell s'ha tornat vermell. No s'hi ha tornat ella. Va caure malalt dijous. No: hi va caure divendres.</i></p> <p><i>No hi veu: és cega. No hi sent: és sord. No hi palpa de cap mà.</i></p> <p>[Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans,1995. Capítol IV, subapartat V:Exemples dels</p>	<p>Primerament, hem consultat la gramàtica de Pompeu Fabra i hem pogut extreure, únicament, diversos exemples sobre l'ús correcte del pronom feble <i>hi</i>, que creiem adequat exposar per tal de tenir clar quins són els usos correctes::</p> <p><i>V. Exemples dels principals usos del pronom hi:</i></p> <p><i>Aquest clima és molt dolent; no m'hi puc acostumar. Penseu en els vostres amics Ja hi pensem.</i></p> <p><i>Venim al teatre. Hi havem vist tes germanes. Aquesta taula és trencada; no s'hi recolzi. Ahir van anar a Premià, hi van anar a la tarda.</i></p> <p><i>Ell s'ha tornat vermell. No s'hi ha tornat ella. Va caure malalt dijous. No: hi va caure divendres.</i></p> <p><i>No hi veu: és cega. No hi sent: és sord. No hi palpa de cap mà.</i></p> <p>[Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans,1995. Capítol IV, subapartat V:Exemples dels</p>

principals usos del pronom hi.]

Podem observar, **per tant**, que el pronom feble *hi* s'utilitza per substituir noms de llocs determinats, complements circumstancials de lloc, complements predicatius i **també** amb verbs com *veure-hi*, *sentir-hi* i *palpar-hi*. **Seguidament**, hem decidit continuar la recerca mitjançant la gramàtica L'institut dels Estudis Catalans **però** tampoc hem pogut trobar cap explicació sobre la duplicació pronominal, ja que la part de sintaxi no està elaborada. **Tot i això**, destaquem la següent definició de pleonasme en el *Diccionari de la Llengua Catalana* (la segona edició) que ens ha ajudat a reforçar el nostre plantejament inicial: *Redundància d'un element lingüístic en una oració, generalment un pronom feble que no aconsegueix una nova funció en l'oració.* [INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (2007). *Diccionari de la llengua catalana* (2a reimpr., corr.). Barcelona: Enciclopèdia Catalana; Ed. 62.]

Molt al contrari, a la gramàtica de Ruaix, anomenada *Català complet/2.: Morfologia i sintaxi. Curs superior de llengua*, hem trobat una explicació sobre els diferents tipus de pleonasmes. A continuació els exposarem i, **posteriorment**, classificarem el pleonasme de la frase assignada en una de les tipologies aportades per Ruaix. Aquest lingüista exposa que tenim tres tipologies de pleonasme.

En primer lloc trobem els **lexicalitzats o fossilitzats**, que estan formats per un pronom feble que ha perdut el seu valor sintàctic originari i passa a formar part del verb, que li dona un significat especial: *Hi ha molt gent a la plaça* (verb haver-hi); *No hi sento bé de l'orella dreta* (verb sentir-hi) i *Me'n vaig de casa* (verb anar-sen). Aquesta explicació és complementada amb els exemples de Pompeu Fabra, ja que Ruaix menciona un altre verb amb el pronom feble *hi*: el verb *haver-hi*. En segon lloc tracta els pleonasmes **habituals**, dins dels quals en distingeix quatre. **El primer** està compost per un pronom personal fort més el pronom feble corresponent: *A mi em sembla*; *A tu et van dir*; *A vosaltres us van dir*. **La segona categoria** es constitueix pels pronoms *tot i ho*: *Ho fa molt malament* o *Qui tot ho vol, tot ho perd*. Antigament *tot* era un adjectiu que determinava *ho*, però Ruaix

principals usos del pronom hi.]

Podem observar, **per tant**, que el pronom feble *hi* s'utilitza per substituir noms de llocs determinats, complements circumstancials de lloc, complements predicatius i **també** amb verbs com *veure-hi*, *sentir-hi* i *palpar-hi*. **Seguidament**, hem decidit continuar la recerca mitjançant la gramàtica L'institut dels Estudis Catalans **però** tampoc hem pogut trobar cap explicació sobre la duplicació pronominal ja que la part de sintaxi no està elaborada. **Tot i això**, destaquem la següent definició de pleonasme en el *Diccionari de la Llengua Catalana* (la segona edició) que ens ha ajudat a reforçar el nostre plantejament inicial: *Redundància d'un element lingüístic en una oració, generalment un pronom feble que no aconsegueix una nova funció en l'oració.* [INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (2007). *Diccionari de la llengua catalana* (2a reimpr., corr.). Barcelona: Enciclopèdia Catalana; Ed. 62.]

Molt al contrari, a la gramàtica de Ruaix, anomenada *Català complet/2.: Morfologia i sintaxi. Curs superior de llengua*, hem trobat una explicació sobre els diferents tipus de pleonasmes. A continuació els exposarem i, **posteriorment**, classificarem el pleonasme de la frase assignada en una de les tipologies aportades per Ruaix. Aquest lingüista exposa que tenim tres tipologies de pleonasme:

En primer lloc trobem els **lexicalitzats o fossilitzats**, que estan formats per un pronom feble que ha perdut el seu valor sintàctic originari i passa a formar part del verb, que li dona un significat especial: *Hi ha molt gent a la plaça* (verb haver-hi) ; *No hi sento bé de l'orella dreta* (verb sentir-hi) i *Me'n vaig de casa* (verb anar-sen). Aquesta explicació és complementada amb els exemples de Pompeu Fabra, **atès que** Ruaix menciona un altre verb amb el pronom feble *hi*: el verb *haver-hi*. En segon lloc, tracta els pleonasmes **habituals**, dins dels quals en distingeix quatre. **El primer** està compost per un pronom personal fort més el pronom feble corresponent: *A mi em sembla*; *A tu et van dir*; *A vosaltres us van dir*. **La segona categoria** es constitueix pels pronoms *tot i ho*: *Ho fa molt malament* o *Qui tot ho vol, tot ho perd*. Antigament *tot* era un adjectiu que determinava *ho*, però Ruaix

exposa que hi va haver un canvi i equival a *totes les coses*. En tercer lloc es troba la tematització a l'esquerra, és a dir, quan s'anticipa un complement: *El meu cotxe no l'he vist* o *Aquesta màquina la vaig comprar ahir*. Quan es desplaça l'element, explica Ruaix, cal donar èmfasi i claredat en l'escriptura mitjançant una coma. El darrer tipus és la tematització a la dreta, que es caracteritza per la repetició d'un complement a expressat anteriorment per un pronom feble; de la mateixa manera que l'anterior, s'utilitza per aportar claredat o insistència i s'ha de marcar amb una coma: *No l'he vist, el meu cotxe* o *La vaig comprar ahir, aquesta màquina*. Finalment, ens parla de tres **pleonasmes incorrectes**: els que tenen lloc en oracions de relatiu, la combinació d'un pronom feble més un possessiu i el datiu anticipat per influència del castellà.

Ruaix especifica i comenta:

Els pleonasmes després dels relatius compostos (el qual, la qual) i del relatiu adverbial on no es justifiquen, ans són una interferència del relatiu col·loquial (justificat, perquè la forma àtona que no indica la funció sintàctica del pronom relatiu, i per això necessita un pronom específic) en el relatiu culte (el qual, la qual, on). Essent, doncs, una barreja d'estructures i d'estils, ha de ser fermament desaconsellat per la normativa gramatical.

Per altra banda, és clar que no hi ha pleonasme en aquelles frases complexes en què el pronom feble referit a l'antecedent no forma part de l'oració de relatiu, sinó d'una altra subordinada:

*- Una falta que, tot adonant-nos-en, no hem volgut esmenar. Aquest mot, que apareix en el text d'on crèieu haver-lo tret... [Ruaix, Josep (2000). *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor. Lliçó 17. *Pronoms febles. Remarques: Pleonasmes amb els pronoms febles*]*

Així doncs, observem que Ruaix exposa amb fermesa que un pleonasme posterior al relatiu *on* és incorrecte i està provocat per la confusió amb els relatius col·loquials. Si apliquem aquesta explicació a la frase assignada, veiem de manera clara que és incorrecte, ja que hi ha un pleonasme després del relatiu adverbial *on* format pel pronom feble *hi*: *A l'escola on hi*

exposa que hi va haver un canvi i equival a *totes les coses*. En tercer lloc, es troba la tematització a l'esquerra, és a dir, quan s'anticipa un complement: *El meu cotxe no l'he vist* o *Aquesta màquina la vaig comprar ahir*. Quan es desplaça l'element, explica Ruaix, cal donar èmfasi i claredat en l'escriptura mitjançant una coma. El darrer tipus és la tematització a la dreta, que es caracteritza per la repetició d'un complement a expressat anteriorment per un pronom feble; de la mateixa manera que l'anterior, s'utilitza per aportar claredat o insistència i s'ha de marcar amb una coma: *No l'he vist, el meu cotxe* o *La vaig comprar ahir, aquesta màquina*. Finalment, ens parla de tres **pleonasmes incorrectes**: els que tenen lloc en oracions de relatiu, la combinació d'un pronom feble més un possessiu i el datiu anticipat per influència del castellà.

Ruaix especifica i comenta:

Els pleonasmes després dels relatius compostos (el qual, la qual) i del relatiu adverbial on no es justifiquen, ans són una interferència del relatiu col·loquial (justificat, perquè la forma àtona que no indica la funció sintàctica del pronom relatiu, i per això necessita un pronom específic) en el relatiu culte (el qual, la qual, on). Essent, doncs, una barreja d'estructures i d'estils, ha de ser fermament desaconsellat per la normativa gramatical.

Per altra banda, és clar que no hi ha pleonasme en aquelles frases complexes en què el pronom feble referit a l'antecedent no forma part de l'oració de relatiu, sinó d'una altra subordinada:

*- Una falta que, tot adonant-nos-en, no hem volgut esmenar. Aquest mot, que apareix en el text d'on crèieu haver-lo tret... [Ruaix, Josep (2000). *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor. Lliçó 17. *Pronoms febles. Remarques: Pleonasmes amb els pronoms febles*]*

Així doncs, observem que Ruaix exposa amb fermesa que un pleonasme posterior al relatiu *on* és incorrecte i està provocat per la confusió amb els relatius col·loquials. Si apliquem aquesta explicació a la frase assignada, veiem de manera clara que és incorrecte, perquè hi ha un pleonasme després del relatiu adverbial *on* format pel pronom feble *hi*: *A l'escola on hi*

[...]. Aquest darrer pronom, **doncs**, hauria de ser eliminat **perquè** la frase fos correcte. **Per tant**, incloem aquest pleonasme a la categoria de pleonasmes incorrectes de RuaiX.

A continuació, hem decidit consultar la gramàtica de Badia i Margarit, anomenada *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. En aquesta hi trobem la següent definició de pleonasme: *Qualsevol construcció gramatical que faci servir més mots que els necessaris per a expressar una idea constitueix un pleonasme*. [Badia i Margarit, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. Capítol 02 *Principals normes de funcionament*; apartat 023 *Relativitat dels límits gramaticals*; subapartat 023.7 *Pleonasme estructural emfàtic o abusiu*; pàgina 180186].

Badia i Margarit, tal i com fa RuaiX, diferencia entre tres tipus de pleonasme. El primer, molt relacionat amb la seva definició d'aquest concepte, és el **pleonasme estructural**, que **tot i que** estrictament és un pleonasme, sí que és acceptat, segons les les pròpies paraules de l'autor:

Explicable per raons etimològiques i històricolingüístiques, obligat en l'ús de la llengua i indispensable perquè l'enunciat sigui tingut per català. [Badia i Margarit, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. Capítol 023.7 *Pleonasme estructural, emfàtic o abusiu*].

D'aquesta manera, **malgrat que** a l'oració *els grans autors catalans antics* hi ha cinc marques de plural (les cinc "s" finals) i consegüentment, un pleonasme, es tracta d'una qüestió de concordança entre determinants, substantius i adjectius obligatòria **per tal que** l'oració sigui gramatical en llengua catalana. Hi ha d'altres casos on el pleonasme és necessari:

- La repetició del pronom àton és obligatòria. Aquest aspecte és també contemplat per RuaiX *A mi me pareix que*.

Tot i que antigament aquest no hi era present, la variant *a mi pareix que* hagués sigut

[...]. Aquest darrer pronom, **doncs**, hauria de ser eliminat **perque** la frase fos **correcte**. **Per consegüent**, incloem aquest pleonasme a la categoria de pleonasmes incorrectes de RuaiX.

A continuació, hem decidit consultar la gramàtica de Badia i Margarit, anomenada *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. En aquesta hi trobem la següent definició de pleonasme: *Qualsevol construcció gramatical que faci servir més mots que els necessaris per a expressar una idea constitueix un pleonasme*. [Badia i Margarit, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. Capítol 02 *Principals normes de funcionament*; apartat 023 *Relativitat dels límits gramaticals*; subapartat 023.7 *Pleonasme estructural emfàtic o abusiu*; pàgina 180186].

Badia i Margarit, **tal i com** fa RuaiX, diferencia entre tres tipus de pleonasme. El primer, molt relacionat amb la seva definició d'aquest concepte és el **pleonasme estructural**, que **encara que** estrictament és un pleonasme, sí que és acceptat segons **les les** pròpies paraules de l'autor:

Explicable per raons etimològiques i històricolingüístiques, obligat en l'ús de la llengua i indispensable perquè l'enunciat sigui tingut per català. [Badia i Margarit, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. Capítol 023.7 *Pleonasme estructural, emfàtic o abusiu*].

D'aquesta manera, **malgrat que** a l'oració *els grans autors catalans antics* hi ha cinc marques de plural (les cinc "s" finals) i **conseqüentment**, un pleonasme, es tracta d'una qüestió de concordança entre determinants, substantius i adjectius obligatòria **per tal que** l'oració sigui gramatical en llengua catalana. Hi ha d'altres casos on el pleonasme és necessari:

- La repetició del pronom àton és obligatòria. Aquest aspecte és també contemplat per RuaiX *A mi me pareix que*.

Tot i que antigament aquest no hi era present, la variant *a mi pareix que* hagués sigut correcta en una varietat diacrònica anterior.

correcta en una varietat diacrònica anterior.

- El complement inicia l'oració:

A Joan li donaran una sorpresa.

* *A Joan donaran una sorpresa.*

- Quan el complement no inicia l'oració diferenciem entre dos casos:

- Es tracta d'un pronom presentatiu de primera o segona persona; el pleonasme és correcte:

Et busquen a tu.

- Es tracta d'un pronom referit de tercera persona; per influència del castellà, el pleonasme no és correcte:

* *Al teu pare li dius que accepto.*

- A moltes cançons i rondalles el pronom *en* no reemplaça a cap element però si es suprimeix queda incomplet, per tant és acceptable.

Seguidament, l'autor ens explica el **pleonasme enfàtic**. Com el propi nom indica, aquest pleonasme depèn de l'èmfasi, d'allò que es pretén destacar. **D'aquesta manera**, no es veu regit per una norma concreta, sinó que respon a la intenció de l'emissor de destacar un aspecte concret, cosa que es fa mitjançant una pausa oral (representada amb l'entonació) o una coma gràfica (,), el desplaçament de l'ordre habitual i la reiteració. Observem aquí que Badia torna a coincidir amb Ruaiç:

En Joan, l'han premiat pel seu comportament.

Finalment, trobem el **pleonasme abusiu**, dins del qual podem incloure la nostra frase. Aquest pleonasme consisteix en una repetició agramatical i totalment incorrecta, que no pot ser acceptada de cap manera. Normalment té lloc a registres col·loquials i vulgars. Seria una falta molt greu si es donés a un registre més elevat. **D'aquesta manera**, segons Badia, l'oració *l'escola on hi van tots els nens de la meva escala és molt bona*, seria totalment incorrecta, **ja que** s'hi dona una duplicació pronominal per substituir el complement circumstancial de lloc *l'escola* que és innecessària. **Ja que** es tracta d'una subordinada de relatiu, hauríem mantenir el pronom relatiu *on* i eliminar *hi*, que no té cap funció.

Un cop acabada la gramàtica de Badia i Margarit, vam començar amb l'obra de Solà, més densa i ampla que les anteriors. **Tanmateix**, no hi hem trobat una solució

- El complement inicia l'oració:

A Joan li donaran una sorpresa.

* *A Joan donaran una sorpresa.*

- Quan el complement no inicia l'oració diferenciem entre dos casos:

- Es tracta d'un pronom presentatiu de primera o segona persona; el pleonasme és correcte:

Et busquen a tu.

- Es tracta d'un pronom referit de tercera persona; per influència del castellà, el pleonasme no és correcte:

* *Al teu pare li dius que accepto.*

- A moltes cançons i rondalles el pronom *en* no reemplaça a cap element però si es suprimeix queda incomplet, per tant és acceptable.

Seguidament, l'autor ens explica el **pleonasme enfàtic**. Com el propi nom indica, aquest pleonasme depèn de l'èmfasi, d'allò que es pretén destacar. **Per tant**, no es veu regit per una norma concreta, sinó que respon a la intenció de l'emissor de destacar un aspecte concret, cosa que es fa mitjançant una pausa oral (representada amb l'entonació) o una coma gràfica (,), el desplaçament de l'ordre habitual i la reiteració. Observem aquí que Badia torna a coincidir amb Ruaiç:

En Joan, l'han premiat pel seu comportament.

Finalment, trobem el **pleonasme abusiu**, dins del qual podem incloure la nostra frase. Aquest pleonasme consisteix en una repetició agramatical i totalment incorrecta, que no pot ser acceptada de cap manera. Normalment té lloc a registres col·loquials i vulgars. Seria una falta molt greu si es donés a un registre més elevat. **D'aquesta manera**, segons Badia, l'oració *l'escola on hi van tots els nens de la meva escala és molt bona*, seria totalment incorrecta, **atès que** es dona una duplicació pronominal per substituir el complement circumstancial de lloc *l'escola* que és innecessària. **Com que** es tracta d'una subordinada de relatiu, hauríem mantenir el pronom relatiu *on* i eliminar *hi*, que no té cap funció.

Un cop acabada la gramàtica de Badia i Margarit, vam començar amb l'obra de Solà, més densa i ampla que les anteriors. **Això no obstant**, no hi hem trobat una solució concreta a la nostra frase. **En primer lloc**, vam trobar un

concreta a la nostra frase. **En primer lloc**, vam trobar un apartat on explicava la **duplicació autèntica**, **és a dir**, els casos on la duplicació pronominal és correcta, trobant-nos que Solà (i la resta d'autors que elaboren aquesta gramàtica), està en aquest aspecte molt en sintonia amb Badia i Margarit. Segons Solà, la duplicació pronominal és correcta amb pronoms forts acusatius o datius (funcionant com complement directe o complement indirecte, respectivament) de primera o segona persona. Inclús dedica a Badia una nota a peu de pàgina per explicar aquesta qüestió. També repeteix el segons cas de Badia, el pleonasme serà correcte quan sigui marcat per una pausa o coma.

Seguidament, vam trobar uns casos de duplicació pronominal correcta i incorrecta quan el pronom substitueix un complement indirecte:

- **Datius benefactius**: el complement indirecte es veu afectat pel verb. La duplicació és correcta.

A Lluís li han robat el cotxe.

- **Datius posesius**: en relació amb les parts del cos. La duplicació és correcta.

Li van tallar un dit a la Maria.

- **Complement directe experimentador**: verbs d'activitat psicològica. La duplicació és correcta.

A la Gemma li interessa molt la política.

- **Complement indirecte meta**: Normalment es dona amb verbs triargumentals (amb subjecte, complement directe i complement indirecte). La duplicació és incorrecta.

**Tot això li ho explicarem al teu pare.*

Finalment, vam buscar la substitució del complement circumstancial de lloc, que és el cas de l'oració analitzada, **però** no vam trobar més que l'explicació de com s'ha de substituir aquest complement, sense contemplar la possibilitat de què es doni un pleonasme. Molt breument, resumirem aquest apartat, on Solà ens explica que els complements locatius poden ser substituïts pels pronoms febles *hi* o *en*. **A més a més**, hi ha complements que són imprescindibles per l'enteniment de l'oració i que funcionen com a complement de règim que sempre sent substituïts per *hi*. Els que indiquen procedència es substitueixen per *en*. **Però** hi ha d'altres més complexos que no es poden pronominalitzar, com als casos

apartat on explicava la **duplicació autèntica**, **és a dir**, els casos on la duplicació pronominal és correcta, trobant-nos que Solà (i la resta d'autors que elaboren aquesta gramàtica) està en aquest aspecte molt en sintonia amb Badia i Margarit. Segons Solà, la duplicació pronominal és correcta amb pronoms forts acusatius o datius (funcionant com complement directe o complement indirecte, respectivament) de primera o segona persona. Inclús dedica a Badia una nota a peu de pàgina per explicar aquesta qüestió. També repeteix el segons cas de Badia: el pleonasme serà correcte quan sigui marcat per una pausa o coma.

Seguidament, vam trobar uns casos de duplicació pronominal correcta i incorrecta quan el pronom substitueix un complement indirecte:

- **Datius benefactius**: el complement indirecte es veu afectat pel verb. La duplicació és correcta.

A Lluís li han robat el cotxe.

- **Datius posesius**: en relació amb les parts del cos. La duplicació és correcta.

Li van tallar un dit a la Maria.

- **Complement directe experimentador**: verbs d'activitat psicològica. La duplicació és correcta.

A la Gemma li interessa molt la política.

- **Complement indirecte meta**: Normalment es dona amb verbs triargumentals (amb subjecte, complement directe i complement indirecte). La duplicació és incorrecta.

**Tot això li ho explicarem al teu pare.*

Finalment, vam buscar la substitució del complement circumstancial de lloc, que és el cas de l'oració analitzada, **però** no vam trobar més que l'explicació de com s'ha de substituir aquest complement, sense contemplar la possibilitat de què es doni un pleonasme. Molt breument, resumirem aquest apartat, on Solà ens explica que els complements locatius poden ser substituïts pels pronoms febles *hi* o *en*. **A més a més**, hi ha complements que són imprescindibles per l'enteniment de l'oració i que funcionen com a complement de règim que sempre sent substituïts per *hi*. Els que indiquen procedència es substitueixen per *en*. **Però** hi ha d'altres més complexos que no es poden pronominalitzar, com als casos següents:

següents:

- Complementos d'origen:

Vam conduir des de Reus > **En vam conduir*.

- Oracions on s'ha alterat l'ordre neutre:

**A la biblioteca, Joan hi estudia*.

Com ja hem esmentat, Solà no ens ofereix una correcció específica de la nostra frase. Podríem intuir, **tanmateix**, que és incorrecta, ja que no s'identifica amb cap cas de les duplicacions correctes explicades per l'autor i els seus col·laboradors. És per aquest motiu que també hem volgut consultar alguna obra més per comprovar si es podia trobar més informació sobre els pleonasmes i complementar les dades esmentades. Ens vam decantar per López del Castillo, Lluís (1999), *Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia*. Barcelona: Edicions 62. El motiu principal de la tria va ser pel contingut del llibre, **ja que** tracta sobre sintaxi i morfologia i, **per tant**, era molt probable que ens resolgués varies qüestions. Tot i això, no hem trobat informació relacionada amb els pleonasmes i no ens ha ajudat a resoldre el conflicte de la frase assignada.

Valoració de les fonts

Sobre el perquè de l'ordre triat, **en primer lloc** vam decidir fer una recerca a la gramàtica de Pompeu Fabra, ja que va ser el primer lingüista que va definir i delimitar la llengua catalana. **Tanmateix**, es tracta d'una gramàtica molt breu on l'autor no vol tractar temes complicats o polèmics, així que tan sols vam poder trobar exemples dels usos del pronom *hi*. La nostra segona opció va ser la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, que pretén ser normativa i regidora de la llengua catalana. **De fet**, la gramàtica actual de l'IEC, encara en construcció, es basa en la gramàtica de Fabra, fins el punt que és una ampliació i adaptació de la primera. **Però** com hem esmentat, la gramàtica està incompleta i per aquest motiu no hem trobat informació sobre el pleonisme. Començant llavors amb les gramàtiques descriptives, vam decidir avançar des de la més fàcil a la més difícil. Per aquest motiu, Ruaix va ser la següent opció, **ja que** es tracta d'una gramàtica força senzilla i no vam tenir problema per trobar la solució al nostre conflicte. Amb Badia i Margarit, **tot i que** no va ser tan fàcil localitzar l'apartat de

- Complementos d'origen:

Vam conduir des de Reus > **En vam conduir*.

- Oracions on s'ha alterat l'ordre neutre:

**A la biblioteca, Joan hi estudia*.

Com ja hem esmentat, Solà no ens ofereix una correcció específica de la nostra frase. Podríem intuir, **però**, que és incorrecta, ja que no s'identifica amb cap cas de les duplicacions correctes explicades per l'autor i els seus col·laboradors. És per aquest motiu que també hem volgut consultar alguna obra més per comprovar si es podia trobar més informació sobre els pleonasmes i complementar les dades esmentades. Ens vam decantar per López del Castillo, Lluís (1999), *Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia*. Barcelona: Edicions 62. El motiu principal de la tria va ser pel contingut del llibre, **vist que** tracta sobre sintaxi i morfologia i, **per això**, era molt probable que ens resolgués varies qüestions. **Tot i això**, no hem trobat informació relacionada amb els pleonasmes i no ens ha ajudat a resoldre el conflicte de la frase assignada.

Valoració de les fonts

Sobre el perquè de l'ordre triat, **en primer lloc** vam decidir fer una recerca a la gramàtica de Pompeu Fabra, considerant va ser el primer lingüista que va definir i delimitar la llengua catalana. **Ara bé**, es tracta d'una gramàtica molt breu on l'autor no vol tractar temes complicats o polèmics, així que tan sols vam poder trobar exemples dels usos del pronom *hi*. La nostra segona opció va ser la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, que pretén ser normativa i regidora de la llengua catalana. **De fet**, la gramàtica actual de l'IEC, encara en construcció, es basa en la gramàtica de Fabra, fins el punt que és una ampliació i adaptació de la primera. **Però** com hem esmentat, la gramàtica està incompleta i per aquest motiu no hem trobat informació sobre el pleonisme. Començant llavors amb les gramàtiques descriptives, vam decidir avançar des de la més fàcil a la més difícil. **Per aquest motiu**, Ruaix va ser la següent opció, **ja que** es tracta d'una gramàtica força senzilla i no vam tenir problema per trobar la solució al nostre conflicte. Amb Badia i Margarit, **bé que** no va ser tan fàcil localitzar l'apartat de pleonasmes, no vam tenir molts obstacles. Finalment, va ser

pleonasmes, no vam tenir molts obstacles. Finalment, va ser amb Solà i els seus col·laboradors on vam tenir més problemes, fins el punt que, **tot i que** vam trobar informació relacionada, no vam aconseguir una correcció concreta de la nostra oració. Igualment va passar amb una obra complementària, López del Castillo, Lluís (1999). *Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia*. Barcelona: Edicions 62, que tot i explicar molts apartats de sintaxi, no contempla cap conflicte amb pleonasmes.

Com s'ha comentat anteriorment, Pompeu Fabra va deixar inacabada la *Gramàtica de la llengua Catalana* i, **tot i que** tracta molts d'altres aspectes, no vam trobar cap explicació relacionada amb els pleonasmes. **Tanmateix**, l'apartat de sintaxi de l'IEC no està elaborat i, **per tant**, ambdues obres no tracten explícitament ni directament la qüestió que investiguem i, **en conseqüència**, no en donen prou informació; tampoc ens remeten a cap altra part ni citen altres autors. Cal remarcar que la informació de la gramàtica de Pompeu Fabra no està valorada ni raonada, es basa únicament amb exemples dels usos principals del pronom a partir dels quals el lector pot deduir una normativa. Tot i això, ens ha ajudat a resoldre algunes petites qüestions, ja que hem pogut observar alguns usos correctes del pronom *hi* i també, **gràcies a** el diccionari de l'IEC, hem pogut extreure una definició clara i concisa de pleonasme.

Per una altra banda, valorem positivament la gramàtica de Ruaix. En primer lloc, perquè la informació que exposa està presentada de manera clara, aportant exemples i classificant-los. **A més a més**, remet a altres pàgines de la mateixa gramàtica per complementar i contrastar la seva explicació i aportar més exemples. La quantitat de la informació no és excessivament extensa però ha estat fàcil localitzar-la, **ja que** l'índex és simple i l'estructura de l'obra és molt clara i poc confusa. El lèxic és altament comprensible i ens ha ajudat a comprendre l'error de la frase assignada; **a més a més**, tracta explícitament el tema. Es destaca, que **tot i que** no aporta extensos i numerosos arguments, el missatge s'entén perquè és precís, clar i directe. La de Badia és una altra gramàtica que ens ha agradat força, **ja que** explica els aspectes

amb Solà i els seus col·laboradors on vam tenir més problemes, **fins el punt** que, **tot i que** vam trobar informació relacionada, no vam aconseguir una correcció concreta de la nostra oració. **Igualment** va passar amb una obra complementària, López del Castillo, Lluís (1999). *Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia*. Barcelona: Edicions 62, que tot i explicar molts apartats de sintaxi, no **contempla** cap conflicte amb pleonasmes.

D'una banda, com ja s'ha comentat anteriorment, Pompeu Fabra va deixar inacabada la *Gramàtica de la llengua Catalana* i, **si bé** tracta molts d'altres aspectes, no vam trobar cap explicació relacionada amb els pleonasmes. **Tanmateix**, l'apartat de sintaxi de l'IEC no està elaborat i, **per aquest fet**, ambdues obres no tracten explícitament ni directament la qüestió que investiguem i, **en conseqüència**, no en donen prou informació; tampoc ens remeten a cap altra part ni citen altres autors. Cal remarcar que la informació de la gramàtica de Pompeu Fabra no està valorada ni raonada, es basa únicament amb exemples dels usos principals del pronom a partir dels quals el lector pot deduir una normativa. **Tot i això**, ens ha ajudat a resoldre algunes petites qüestions, perquè hem pogut observar alguns usos correctes del pronom *hi* i també, **gràcies a** el diccionari de l'IEC, hem pogut extreure una definició clara i concisa de pleonasme.

Per una altra banda, valorem positivament la gramàtica de Ruaix. En primer lloc, perquè la informació que exposa està presentada de manera clara, aportant exemples i classificant-los. **També** remet a altres pàgines de la mateixa gramàtica per complementar i contrastar la seva explicació i aportar més exemples. En segon lloc, la quantitat de la informació no és excessivament extensa però ha estat fàcil localitzar-la, **a raó de** que l'índex és simple i l'estructura de l'obra és molt clara i poc confusa. El lèxic és altament comprensible, ens ha ajudat a comprendre l'error de la frase assignada; **endemés**, tracta explícitament el tema. Es destaca **quw**, **malgrat que** no aporta extensos i **numerosos** arguments, el missatge s'entén perquè és precís, clar i directe. La de Badia és una altra gramàtica que ens ha agradat força, **gràcies a** que exposa les explicacions de forma molt

tractats de forma molt didàctica, posant exemples i fent la llengua fàcil d'entendre, argumentant les seves posicions.

En oposició, ens hem trobat amb la gramàtica de Solà. És una gramàtica molt densa i completa, presenta exemples, notes a peu de pàgina, remet a altres parts de l'obra, cita altres autors, etc. Com ja s'indica al seu pròleg, l'objectiu de Solà és crear una eina per persones que treballen amb la llengua (traductors, escriptors, periodistes, editors, etc.) i **tot i que** pretén arribar a un públic molt ample, aquesta gramàtica no podrà ser entesa per tothom. **Tanmateix**, no hem pogut trobar cap explicació concreta sobre la frase assignada, **tot i que** sí hem trobat molta informació sobre altres aspectes (duplicacions de CI, pleonasmes acceptats, etc.).

Com a valoració global, volem destacar que no podem afirmar que una única obra ens ha resolt el problema i que **en conseqüència** és la millor, sinó que més aviat hem anat complementant les diverses explicacions dels diferents lingüistes a fi de trobar una solució completa. Si és cert, **però**, que Ruaix i Badia han estat les més encertades per a la frase assignada, **ja que** tracten el tema directament. És per aquest motiu que davant de qualsevol futur dubte de gramàtica, tindrem en compte ambdues gramàtiques, **en especial** la de Badia **perquè** ens ha aportat més quantitat d'informació i arguments. Cal afegir que, **malgrat que** la gramàtica de Fabra no ens ha ajudat especialment a resoldre aquest conflicte, sabem que en tracta molts altres i que, com a pioner de la nomativització de la llengua catalana, és interessant consultar la seva gramàtica i observar les diverses explicacions que ha aportat.

L'apartat consultat de la *Gramàtica Catalana* de Pompeu Fabra ha estat el capítol IV, apartat V: *Exemples dels principals usos del pronom hi*. **D'altra banda**, vam consultar el DIEC2 que hi ha en línia, **ja que** es un sistema ràpid i eficaç de trobar definicions. **Pel que fa a** l'obra de Ruaix, l'apartat consultat ha estat la Lliçó 17: *Pronoms febles. Remarques: pleonasme amb els pronoms febles*. L'apartat consultat a Badia ha estat el 023.7: *Pleonasme estructural, emfàtic o abusiu*. **Finalment**, a Solà hem consultat tres apartats diferents:

didàctica, aporta exemples, presenta la llengua fàcil d'entendre i argumenta les seves posicions.

En oposició, ens hem trobat amb la gramàtica de Solà. És una gramàtica molt densa i completa, presenta exemples, notes a peu de pàgina, remet a altres parts de l'obra, cita altres autors, etc. Com ja s'indica al seu pròleg, l'objectiu de Solà és crear una eina **per** persones que treballen amb la llengua (traductors, escriptors, periodistes, editors, etc.) i **encara que** pretén arribar a un públic molt **ample**, aquesta gramàtica no podrà ser entesa per tothom. **Així i tot**, no hem pogut trobar cap explicació concreta sobre la frase assignada, **si bé sí hem** trobat molta informació sobre altres aspectes (duplicacions de CI, pleonasmes **acceptats**, etc.).

Com a valoració global, volem destacar que no podem afirmar que una única obra ens ha resolt el problema i que **en conseqüència** és la millor, sinó que més aviat hem anat complementant les diverses explicacions dels diferents lingüistes a fi de trobar una solució completa. Si és cert, **però**, que Ruaix i Badia han estat les més encertades per a la frase assignada, **vist que** tracten el tema directament. És per aquest motiu que davant de qualsevol futur dubte de gramàtica, tindrem en compte ambdues gramàtiques, **en especial** la de Badia **perquè** ens ha aportat més quantitat d'informació i arguments. Cal afegir que, **malgrat que** la gramàtica de Fabra no ens ha ajudat especialment a resoldre aquest conflicte, sabem que en tracta molts altres i que, com a pioner de la nomativització de la llengua catalana, és interessant consultar la seva gramàtica i observar les diverses explicacions que ha aportat.

L'apartat consultat de la *Gramàtica Catalana* de Pompeu Fabra ha estat el capítol IV, apartat V: *Exemples dels principals usos del pronom hi*. **D'altra banda**, vam consultar el DIEC2 que hi ha en línia, **considerant que** es un sistema ràpid i eficaç de trobar definicions. **Pel que fa a** l'obra de Ruaix, l'apartat consultat ha estat la Lliçó 17: *Pronoms febles. Remarques: pleonasme amb els pronoms febles*. L'apartat consultat a Badia ha estat el 023.7: *Pleonasme estructural, emfàtic o abusiu*. **Finalment**, a Solà hem consultat tres apartats diferents:

<p>4.3.6: <i>Duplicació pronominal aparent i autèntica</i>; 6.5.5.3: <i>Les construccions amb duplicació de díctic</i> i 5.5.7.3: <i>Els complements locatius</i>.</p> <p><u>Solució de la frase assignada</u></p> <p>La solució que presentem després de investigar i analitzar les diverses gramàtiques és la següent:</p> <p>- <i>L'escola on van tots els nens de la meva escala és molt bona.</i></p> <p>En aquesta oració hem eliminat el pronom relatiu <i>hi</i>, ja que no era necessari. El motiu principal és que aquest pronom feia referència al mot <i>escola</i>, que ja estava representat pel pronom <i>on</i>. Aquest últim introdueix una oració de relatiu, és a dir, una oració adjectiva que fa referència a <i>l'escola</i>, complement locatiu, per tant el pronom relatiu <i>on</i> indica lloc. D'aquesta manera, no és necessari repetir aquesta expressió de lloc mitjançant el pronom <i>hi</i>; a més a més, fer-ho és un error gramatical greu, ja que aquesta repetició pronominal no pot ser acceptada ni justificada de cap manera.</p> <p><u>Referències bibliogràfiques</u></p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.1</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.2 ● Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional] ● López del Castillo, Lluís (1999). <i>Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia</i>. Barcelona: Edicions 62 ● Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor. ● Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries. <p><u>Webgrafia</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Institut dels estudis catalans. <i>Diccionari de la llengua catalana. Segona edició</i>. 2007 Recuperat el dia 11 de febrer de 2014: http://dlc.iec.cat/ 	<p>4.3.6: <i>Duplicació pronominal aparent i autèntica</i>; 6.5.5.3: <i>Les construccions amb duplicació de díctic</i> i 5.5.7.3: <i>Els complements locatius</i>.</p> <p><u>Solució de la frase assignada</u></p> <p>La solució que presentem després de investigar i analitzar les diverses gramàtiques és la següent:</p> <p><i>L'escola on van tots els nens de la meva escala és molt bona.</i></p> <p>En aquesta oració hem eliminat el pronom relatiu <i>hi</i> perquè no era necessari. El motiu principal és que aquest pronom feia referència al mot <i>escola</i>, que ja estava representat pel pronom <i>on</i>. Aquest últim introdueix una oració de relatiu, és a dir, una oració adjectiva que fa referència a <i>l'escola</i>, complement locatiu, per tant, el pronom relatiu <i>on</i> indica lloc. D'aquesta manera, no és necessari repetir aquesta expressió de lloc mitjançant el pronom <i>hi</i>; no tan sols fer-ho és un error gramatical greu, sinó que no pot ser acceptada ni justificada de cap manera.</p> <p><u>Referències bibliogràfiques</u></p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.1</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.2 ● Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional] ● López del Castillo, Lluís (1999). <i>Gramàtica del català actual: Sintaxi i morfologia</i>. Barcelona: Edicions 62 ● Ruaix, Josep (2000). <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor. ● Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries. <p><u>Webgrafia</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Institut dels estudis catalans. <i>Diccionari de la llengua catalana. Segona edició</i>. 2007 Recuperat el dia 11 de febrer de 2014: http://dlc.iec.cat/
--	---

Annex 12.4 MD als TI i TF del G4 (AG-FG)

TI G4	TF G4
<p data-bbox="261 412 746 479">INFORME D'INVESTIGACIÓ DE LES GRAMÀTIQUES CATALANES</p> <p data-bbox="225 524 786 864">En el present informe s'analitzarà una qüestió gramatical conflictiva concreta a través de la investigació de diverses obres prescriptives o descriptives. Per fer-ho, s'han consultat les gramàtiques catalanes de més prestigi. Aquest anàlisi té com a objectiu, d'una banda, resoldre la qüestió normativa pertinent i, de l'altra, valorar la navegació per les gramàtiques catalanes existents.</p> <p data-bbox="225 909 786 1330">La frase que tractarem és la següent: <i>Ens veiem demà a les sis; sinó, truca'm</i>. La qüestió conflictiva es troba en la conjunció <i>sinó</i>, que pot ocasionar problemes a l'hora de diferenciar-la amb la construcció de conjunció més adverbi, <i>si no</i>. Aquest problema és molt comú, i és degut sobretot al fet que, en la llengua parlada, ambdues construccions es pronuncien igual: [sinó]. Per tal de resoldre aquest conflicte, cal buscar a les gramàtiques quins són els usos de <i>sinó</i> i <i>si no</i>.</p> <p data-bbox="225 1375 786 2029">En primer lloc, hem consultat la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra, ja que és l'obra que gaudeix de major prestigi i acceptació entre la població catalanoparlant. A continuació, hem investigat sense un ordre concret dins d'altres gramàtiques de lingüistes cèlebres, excepte la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, perquè el nostre problema era de sintaxi, i aquest apartat encara no està elaborat en l'obra de l'IEC. Altres obres, com per exemple els volums 1 i 3 de l'obra de Ruaix, no tractaven el tema que ens afectava, així que tampoc les hem consultat exhaustivament. Cap obra ens ha obligat a tornar a consultar una altra gramàtica, ja que totes expliquen amb prou claredat el tema que analitzen.</p>	<p data-bbox="849 412 1334 479">INFORME D'INVESTIGACIÓ DE LES GRAMÀTIQUES CATALANES</p> <p data-bbox="812 524 1374 864">En el present informe s'analitzarà una qüestió gramatical conflictiva concreta a través de la investigació de diverses obres prescriptives o descriptives. Per fer-ho, s'han consultat les gramàtiques catalanes de més prestigi. Aquest anàlisi té com a objectiu, d'una banda, resoldre la qüestió normativa pertinent i, de l'altra, valorar la navegació per les gramàtiques catalanes existents.</p> <p data-bbox="812 909 1374 1330">La frase que tractarem és la següent: <i>Ens veiem demà a les sis; sinó, truca'm</i>. La qüestió conflictiva es troba en la conjunció <i>sinó</i>, que pot ocasionar problemes a l'hora de diferenciar-la amb la construcció de conjunció més adverbi, <i>si no</i>. Aquest problema és molt comú, i és degut sobretot al fet que, en la llengua parlada, ambdues construccions es pronuncien igual: [sinó]. Per tal de resoldre aquest conflicte, cal buscar a les gramàtiques quins són els usos de <i>sinó</i> i <i>si no</i>.</p> <p data-bbox="812 1375 1374 2029">En primer lloc, hem consultat la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra, atès que és l'obra que gaudeix de major prestigi i acceptació entre la població catalanoparlant. A continuació, hem investigat sense un ordre concret dins d'altres gramàtiques de lingüistes cèlebres, excepte la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, perquè el nostre problema era de sintaxi, i aquest apartat encara no està elaborat en l'obra de l'IEC. Altres obres, com per exemple els volums 1 i 3 de l'obra de Ruaix, no tractaven el tema que ens afectava, així que tampoc les hem consultat exhaustivament. Cap obra ens ha obligat a tornar a consultar una altra gramàtica, ja que totes expliquen amb prou claredat el tema que analitzen.</p>

En general, ens ha resultat senzill navegar per les gramàtiques catalanes, **gràcies** sobretot als diversos tipus d'índexs que presenten, com **per exemple** l'índex de paraules de Solà et al. o l'índex de mots gramaticals de Badia. A la gramàtica de l'IEC, **però**, no ens ha resultat possible trobar-hi una solució al nostre conflicte, **perquè** la part de sintaxi està inacabada.

L'explicació de les característiques de *sinó* i *si no* és molt exhaustiva en totes les obres, **però** no tots els autors tracten el conflicte que causa la confusió entre les dues construccions. L'obra de Solà et al., **per exemple**, ha resultat útil parcialment: **tot i que** descriu amb detall la informació gramatical de les dues formes i posa exemples sobre els seus usos, no resol la qüestió conflictiva que existeix entre ambdues. Ruaiç és qui aborda el tema de forma més directa, afegint un quadre titulat “No confongueu *sinó* i *si no*”; **tot i això**, no raona la solució proposada per al conflicte, **sinó que** tan sols acompanya el quadre amb exemples. **Però** Ruaiç també complementa la informació exposada a l'apartat amb notes a peu de pàgines, que faciliten la total comprensió de l'explicació. Alguns autors, **com** Badia, no aporten una bibliografia complementària per consultar **en cas de** dubte; en altres obres, **com** en la de Solà et al., hi apareix la bibliografia consultada pels autors per elaborar la gramàtica i també la bibliografia dels exemples que exposa, remetent a les obres on apareixen originalment aquests exemples.

Hi ha gramàtiques que opten per una disposició nítida i gairebé esquemàtica dels elements que exposen, **per tal de** facilitar-ne la comprensió; és el cas de Ruaiç, que ordena les explicacions en apartats ben delimitats i acompanya les explicacions amb quadres, exemples i notes a peu de pàgina. Altres gramàtiques, **com** les de Badia o Solà et al., presenten la informació d'una manera més aglomerada, amb descripcions molt

En general, ens ha resultat senzill navegar per les gramàtiques catalanes, **gràcies** sobretot als diversos tipus d'índexs que presenten, com **per exemple** l'índex de paraules de Solà et al. o l'índex de mots gramaticals de Badia. A la gramàtica de l'IEC, **però**, no ens ha resultat possible trobar-hi una solució al nostre conflicte, **perquè** la part de sintaxi està inacabada.

L'explicació de les característiques de *sinó* i *si no* és molt exhaustiva en totes les obres, **però** no tots els autors tracten el conflicte que causa la confusió entre les dues construccions. L'obra de Solà et al., **per exemple**, ha resultat útil parcialment: **tot i que** descriu amb detall la informació gramatical de les dues formes i posa exemples sobre els seus usos, no resol la qüestió conflictiva que existeix entre ambdues. Ruaiç és qui aborda el tema de forma més directa, afegint un quadre titulat “No confongueu *sinó* i *si no*”; **tot i això**, no raona la solució proposada per al conflicte, **sinó que** tan sols acompanya el quadre amb exemples. **Però** Ruaiç també complementa la informació exposada a l'apartat amb notes a peu de pàgines, que faciliten la total comprensió de l'explicació. Alguns autors, **com és el cas de** Badia, no aporten una bibliografia complementària per consultar en cas de dubte; en altres obres, **com** en la de Solà et al., hi apareix la bibliografia consultada pels autors per elaborar la gramàtica i també la bibliografia dels exemples que exposa, remetent a les obres on apareixen originalment aquests exemples.

Hi ha gramàtiques que opten per una disposició nítida i gairebé esquemàtica dels elements que exposen, **per tal de** facilitar-ne la comprensió; és el cas de Ruaiç, que ordena les explicacions en apartats ben delimitats i acompanya les explicacions amb quadres, exemples i notes a peu de pàgina. Altres gramàtiques, **com** les de Badia o Solà et al., presenten la informació d'una manera més

exhaustives, que fan més feixuc el seguiment d'un apartat i la facilitat de trobar resposta a un problema concret, **tot i que** segurament aporten més informació que altres gramàtiques que presenten un format més esquemàtic. **En general**, les gramàtiques catalanes més prestigioses aporten informació amb una finalitat descriptiva o prescriptiva, i **per aquesta raó** no estan redactades de forma didàctica, **ja que** no van adreçades a un públic que vulgui aprendre la llengua catalana, **sinó** a estudiosos o experts de la llengua.

Cap dels autors raona una possible solució per al conflicte davant del qual ens trobem, **sinó que** aporten una explicació descriptiva sobre la gramàtica de les construccions *sinó* i *si no* i els seus usos. Ens basem en el seu prestigi i la seva autoritat com a lingüistes reconeguts per acceptar les seves propostes d'usos; **a més**, tots coincideixen en tot allò referent a la informació gramatical (potser canviant algun nom, com **per exemple** a Solà et al., on a la construcció *si no* se l'anomena connector contrastiu) i als usos de les dues formes, i això aporta credibilitat a les tesis exposades a les obres.

Com que no hi ha cap raonament ni norma concreta per diferenciar els usos de *sinó* i *si no*, com ja hem esmentat **anteriorment**, ens hem de basar en la informació gramatical que aporten les obres i en la nostra intuïció lingüística. *Sinó* està definida com una conjunció adversativa; *si no*, com una construcció de conjunció condicional més adverbial de negació. Semànticament, creiem que l'oració analitzada (*Ens veiem demà a les sis; **sinó**, truca'm*) no té un sentit adversatiu, **sinó que més aviat** conté dues oracions que presenten dos casos hipotètics. **Per tant**, seria correcte utilitzar una conjunció condicional. La coma indica que hi ha una elisió d'una part de la frase; **si** la completem, quedaria així: *Ens veiem demà a les sis; **si no** ens veiem demà a les sis, truca'm*. Per sortir de dubtes, podem provar de substituir la conjunció condicional *si*

aglomerada, amb descripcions molt exhaustives, que fan més feixuc el seguiment d'un apartat i la facilitat de trobar resposta a un problema concret, **tot i que** segurament aporten més informació que altres gramàtiques que presenten un format més esquemàtic. **En general**, les gramàtiques catalanes més prestigioses aporten informació amb una finalitat descriptiva o prescriptiva, i **per aquesta raó** no estan redactades de forma didàctica, **atès que** no van adreçades a un públic que vulgui aprendre la llengua catalana, **sinó** a estudiosos o experts de la llengua.

Cap dels autors raona una possible solució per al conflicte davant del qual ens trobem, **sinó que** aporten una explicació descriptiva sobre la gramàtica de les construccions *sinó* i *si no* i els seus usos. Ens basem en el seu prestigi i la seva autoritat com a lingüistes reconeguts per acceptar les seves propostes d'usos; **a més**, tots coincideixen en tot allò referent a la informació gramatical (potser canviant algun nom, com **per exemple** a Solà et al., on a la construcció *si no* se l'anomena connector contrastiu) i als usos de les dues formes, i això aporta credibilitat a les tesis exposades a les obres.

Com que no hi ha cap raonament ni norma concreta per diferenciar els usos de *sinó* i *si no*, com ja hem esmentat **anteriorment**, ens hem de basar en la informació gramatical que aporten les obres i en la nostra intuïció lingüística. *Sinó* està definida com una conjunció adversativa; *si no*, com una construcció de conjunció condicional més adverbial de negació. Semànticament, creiem que l'oració analitzada (*Ens veiem demà a les sis; **sinó**, truca'm*) no té un sentit adversatiu, **sinó que més aviat** conté dues oracions que presenten dos casos hipotètics. **Per tant**, seria correcte utilitzar una conjunció condicional. La coma indica que hi ha una elisió d'una part de la frase; **si** la completem, quedaria així: *Ens veiem demà a les sis; **si no** ens veiem demà a les sis, truca'm*. Per sortir de dubtes, podem

per alguna altra conjunció amb el mateix sentit, **com** *en cas que* (tenint en compte que amb aquesta construcció s'ha de conjugar el verb en present de subjuntiu): *Ens veiem demà a les sis; en cas que no ens vegem, truca'm*. Observem que l'adverbi *no* segueix present a la frase, **ja que** *si no* està compost de dues partícules separables, a diferència de *sinó*. **Per últim**, i tornant a la frase reduïda original, podem provar de canviar *si no* per *en cas contrari*; **si** la frase funciona i conserva el mateix sentit, podem estar gairebé segurs que utilitzem la construcció *si no* correctament: *Ens veiem demà a les sis; en cas contrari, truca'm*.

Tot i que cap de les obres ens ha aportat una solució directa al conflicte que teníem entre mans, ha resultat interessant observar com estructurava cada autor la seva exposició de la gramàtica catalana. Totes les gramàtiques que hem consultat tenen el prestigi de tenir un autor reconegut com a autoritat en llengua catalana; **tot i això**, i com ja hem comentat més amunt, la gramàtica Pompeu Fabra segueix sent l'obra prescriptiva per excel·lència per a la gent catalanoparlant, i la que gaudeix de més reconeixement i acceptació. **Per tant**, aquesta seria la nostra primera opció **en cas que** ens sorgís algun dubte sobre la llengua catalana. **Però** hi ha alguns temes que Fabra no tracta, o ho fa molt per sobre. **En aquest cas**, la resta de gramàtiques serien útils, **tot i que** de vegades es contradiuen entre elles o no arriben a un acord unànim sobre quina norma seguir. La gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, quan estigui completament elaborada, també serà una gran ajuda a l'hora de normalitzar i normativitzar la llengua, **ja que** estariem davant d'una creació de la institució més prestigiosa de la llengua. **A més**, **com que** està disponible a la xarxa, seria de molt més fàcil accés per a tothom que la volgués consultar.

Bibliografia:

- Badia i Margarit, Antoni M. (1994).

provar de substituir la conjunció condicional *si* per alguna altra conjunció amb el mateix sentit, **com** *en cas que* (tenint en compte que amb aquesta construcció s'ha de conjugar el verb en present de subjuntiu): *Ens veiem demà a les sis; en cas que no ens vegem, truca'm*. Observem que l'adverbi *no* segueix present a la frase, **ja que** *si no* està compost de dues partícules separables, a diferència de *sinó*. **Per últim**, i tornant a la frase reduïda original, podem provar de canviar *si no* per *en cas contrari*; **si** la frase funciona i conserva el mateix sentit, podem estar gairebé segurs que utilitzem la construcció *si no* correctament: *Ens veiem demà a les sis; en cas contrari, truca'm*.

En conclusió, tot i que cap de les obres ens ha aportat una solució directa al conflicte que teníem entre mans, ha resultat interessant observar com estructurava cada autor la seva exposició de la gramàtica catalana. Totes les gramàtiques que hem consultat tenen el prestigi de tenir un autor reconegut com a autoritat en llengua catalana; **no obstant això**, i com ja hem comentat més amunt, la gramàtica de Pompeu Fabra segueix sent l'obra prescriptiva per excel·lència per a la gent catalanoparlant, i la que gaudeix de més reconeixement i acceptació. **Per tant**, aquesta seria la nostra primera opció **en cas que** ens sorgís algun dubte sobre la llengua catalana. **Però** hi ha alguns temes que Fabra no tracta, o ho fa molt per sobre. **En aquest cas**, la resta de gramàtiques serien útils, **encara que** de vegades es contradiuen entre elles o no arriben a un acord unànim sobre quina norma seguir. La gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, quan estigui completament elaborada, també serà una gran ajuda a l'hora de normalitzar i normativitzar la llengua, **ja que** estariem davant d'una creació de la institució més prestigiosa de la llengua. **A més**, com que està disponible a la xarxa, seria de molt més fàcil accés per a tothom que la volgués consultar.

Bibliografia:

<p><i>Gramàtica de la llengua catalana</i>, 1a edició en cartoné. Barcelona: Proa, 1995.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Capítol 13: Els elements de relació II. Les conjuncions. Apartat 132.3. Conjuncions adversatives (p. 311-315). ○ Capítol 14: L'oració composta. Apartat 142.2. Oracions alternatives II: Disjuntives (p. 343-344) <p>- Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>, facsímil de la 7a edició. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Capítol VIII: Conjunció. Sinó (p. 127-128), si (p.135). <p>- Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p> <p>- Ruaiç, Josep (1985). <i>El català</i>. Volum II, 10a edició. Moià: L'autor, 1993.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Tema 33: Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació: classificació i remarques. Apartat 4: Adversatives (p. 197-198). <p>- Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Volum 3, 1a edició. Barcelona: Empúries, 2002.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ 17: La coordinació. Apartat 17.4.3. Adversativa (p. 2215-2216). ○ 17: La coordinació. Apartat 17.7.1. Oposició (p. 2226-2228). ○ 17: La coordinació. Apartat 17.7.2.1. Les adversatives excloents (p. 2228-2230). ○ 24: La negació. Apartat 24.3.7. Coordinació negativa. Punt b) Sinó (p. 2785-2786). 	<p>- Badia i Margarit, Antoni M. (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>, 1a edició en cartoné. Barcelona: Proa, 1995.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Capítol 13: Els elements de relació II. Les conjuncions. Apartat 132.3. Conjuncions adversatives (p. 311-315). ○ Capítol 14: L'oració composta. Apartat 142.2. Oracions alternatives II: Disjuntives (p. 343-344) <p>- Fabra, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>, facsímil de la 7a edició. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Capítol VIII: Conjunció. Sinó (p. 127-128), si (p.135). <p>- Institut d'Estudis Catalans (2002). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p> <p>- Ruaiç, Josep (1985). <i>El català</i>. Volum II, 10a edició. Moià: L'autor, 1993.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Tema 33: Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació: classificació i remarques. Apartat 4: Adversatives (p. 197-198). <p>- Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Volum 3, 1a edició. Barcelona: Empúries, 2002.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ 17: La coordinació. Apartat 17.4.3. Adversativa (p. 2215-2216). ○ 17: La coordinació. Apartat 17.7.1. Oposició (p. 2226-2228). ○ 17: La coordinació. Apartat 17.7.2.1. Les adversatives excloents (p. 2228-2230). ○ 24: La negació. Apartat 24.3.7. Coordinació negativa. Punt b) Sinó (p. 2785-2786).
---	---

Annex 12.5 MD als TI i TF del G5 (IC-MS)

TI G5	TF G5
<p>Pràctica 6: Gramàtiques, la preposició <i>a</i> davant de complement directe</p> <p><i>“Han readmès a la secretària que havien despatxat.”</i></p> <p>La qüestió conflictiva dins la frase <i>Han readmès a la secretària que havien despatxat</i> es troba a la preposició <i>a</i> davant del complement directe. Aquest és un tema problemàtic en la llengua catalana, ja que molts lingüistes han intentat aportar una solució al conflicte però no han aconseguit arribar a un punt comú. Per aquesta raó, és un tema interessant d'analitzar, veure quines propostes s'han donat i estudiar-ne quina d'elles és la més adequada. La frase està formada pel verb conjugat en tercera persona del plural, <i>han readmès</i>, seguit de la preposició incorrecta <i>a</i>, el complement directe <i>la secretària</i> i, finalment, la subordinada adjectival <i>que havien despatxat</i>. El subjecte <i>ells</i> és el·líptic i irrellevant per a l'anàlisi d'aquesta frase. Per estudiar la problemàtica de la preposició <i>a</i> acompanyant el complement directe ens hem basat en la proposta dels filòlegs Pompeu Fabra, Antoni Maria Badia i Margarit, Josep Ruaix, Joan Solà i, en últim lloc, la proposta de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). Per fer-ho, hem hagut de consultar les gramàtiques publicades i estudiar quina d'elles ens donava més informació, com s'organitzava aquesta informació i si es solucionava el dubte que teníem sobre el tema plantejat. Per tant, és important tenir en compte el tipus de gramàtica que és, ja sigui descriptiva o normativa, quan va ser publicada, quins aspectes tracta (gramàtica, sintaxi, etc.) i com exposa els conceptes.</p> <p>Gramàtiques consultades [QUADRE]</p> <p>Primerament, hem optat per consultar la gramàtica de Pompeu Fabra, publicada l'any 1933 i considerada “la normativa oficial”. L'autor volia complir una necessitat immediata per fixar algunes qüestions de la</p>	<p>Pràctica 6: Gramàtiques, la preposició <i>a</i> davant de complement directe</p> <p><i>“Han readmès a la secretària que havien despatxat.”</i></p> <p>En aquesta pràctica s'analitzarà un tema conflictiu a la llengua catalana a partir d'una frase que se'ns ha proposat. La frase en qüestió és <i>Han readmès a la secretària que havien despatxat</i> i el tema conflictiu es troba en l'ús de la preposició <i>a</i> davant del complement directe. Aquest és un tema problemàtic en la llengua catalana, ja que molts lingüistes han intentat aportar una solució al conflicte però no han aconseguit arribar a un punt comú. Per aquesta raó, és un tema interessant d'analitzar, veure quines propostes s'han donat i estudiar-ne quina d'elles és la més adequada. La frase està formada pel verb conjugat en tercera persona del plural, <i>han readmès</i>, seguit de la preposició incorrecta <i>a</i>, el complement directe <i>la secretària</i> i, finalment, la subordinada adjectival <i>que havien despatxat</i>. El subjecte <i>ells</i> és el·líptic i irrellevant per a l'anàlisi d'aquesta frase. Per estudiar la problemàtica de la preposició <i>a</i> acompanyant el complement directe ens hem basat en la proposta dels filòlegs Pompeu Fabra, Antoni Maria Badia i Margarit, Josep Ruaix, Joan Solà i, en últim lloc, la proposta de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). Per fer-ho, hem hagut de consultar les gramàtiques publicades i estudiar quina d'elles ens donava més informació, com s'organitzava aquesta informació i si es solucionava el dubte que teníem sobre el tema plantejat. Així doncs, és important tenir en compte el tipus de gramàtica que és, ja sigui descriptiva o normativa, quan va ser publicada, quins aspectes tracta (gramàtica, sintaxi, etc.) i com exposa els conceptes.</p> <p>Gramàtiques consultades [QUADRE]</p> <p>En primer lloc, hem optat per consultar la gramàtica de Pompeu Fabra, publicada l'any 1933 i considerada “la normativa oficial”.</p>

gramàtica catalana. Aquesta obra va obrir camí a altres gramàtiques com les de Ruaix (2000) o Badia i Margarit (1994). Molts d'ells utilitzen la publicació de Fabra (1933) com a referència, **per tant**, en diverses ocasions remetent a aquesta obra per explicar o descriure la norma. Fabra (1933) va decantar-se per la publicació d'una obra amb un caràcter més descriptiu que normatiu. La reputació de la gramàtica de Fabra (1933) fa que sigui una consulta de gran fiabilitat **però**, a l'hora de buscar el tema que se'ns ha plantejat, no ha complert les nostres expectatives. Les propostes de Fabra (1933) davant la problemàtica de la preposició *a* seguida del complement directe no estan plantejades de forma extensa ni completa. **Cal tenir en compte** que la obra va ser publicada el 1933 i que la resta d'autors s'apropen més a l'ús actual de la llengua catalana.

En segon lloc, hem consultat la gramàtica de Badia i Margarit publicada l'any 1994. L'autor d'aquesta obra pretenia renovar la gramàtica de Fabra (1933), **perquè**, després de l'època franquista, la llengua catalana havia patit una forta repressió. La seva gramàtica es basa en les idees de Fabra (1933) **tot i que**, a diferència d'aquesta, és de caràcter normatiu i descriptiu. Badia i Margarit (1994) va redactar una obra dirigida a tot el públic catalanoparlant i ens ha ajudat a resoldre el nostre dubte. L'autor la qualificà de "completa" **perquè** inclou una descripció de l'ortografia i gramàtica catalana i normativitza les regles i excepcions del català.

En tercer lloc, hem consultat la *Gramàtica del català contemporani* (2002) de Joan Solà [et al.] Aquesta gramàtica és col·lectiva, **és a dir**, ha estat redactada per diversos lingüistes, **ja que** engloba diversos camps de la llengua (semàntica, fonètica i fonologia, morfologia, sintaxi, etc.). Té com a objectiu servir d'eina per a un públic especialitzat. L'obra té un caràcter descriptiu i es basa en gramàtiques publicades anteriorment, com la de Fabra (1933), **però** les actualitza i les compara entre elles per fer-ne un recull.

A continuació, hem escollit la proposta que ofereix Ruaix l'any 1998, *Català complet curs superior de llengua*, **tot i que** hem preferit no enfocar la nostra anàlisi en aquest autor. Ruaix

L'autor volia complir una necessitat immediata per fixar algunes qüestions de la gramàtica catalana. Aquesta obra va obrir camí a altres gramàtiques com les de Ruaix (2000) o Badia i Margarit (1994). Molts d'ells utilitzen la publicació de Fabra (1933) com a referència, **per tant**, en **vàries** ocasions remetent a aquesta obra per explicar o descriure la norma. Fabra (1933) va decantar-se per la publicació d'una obra amb un caràcter més descriptiu que normatiu. La reputació de la gramàtica de Fabra (1933) fa que sigui una consulta de gran fiabilitat, **ara bé**, a l'hora de buscar el tema que se'ns ha plantejat, no ha complert les nostres expectatives. Les propostes de Fabra (1933) davant la problemàtica de la preposició *a* seguida del complement directe no estan plantejades de forma extensa ni completa. **Cal tenir en compte** que **la obra** va ser publicada el 1933 i que la resta d'autors s'apropen més a l'ús actual de la llengua catalana.

En segon lloc, hem consultat la gramàtica de Badia i Margarit publicada l'any 1994. L'autor d'aquesta obra pretenia renovar la gramàtica de Fabra (1933), **perquè**, després de l'època franquista, la llengua catalana havia patit una forta repressió. La seva gramàtica es basa en les idees de Fabra (1933) **malgrat que**, a diferència d'aquesta, és de caràcter normatiu i descriptiu. Badia i Margarit (1994) va redactar una obra dirigida a tot el públic catalanoparlant i ens ha ajudat a resoldre el nostre dubte. L'autor la qualificà de "completa" **perquè** inclou una descripció de l'ortografia i gramàtica catalana i normativitza les regles i excepcions del català.

En tercer lloc, hem consultat la *Gramàtica del català contemporani* (2002) de Joan Solà [et al.] Aquesta gramàtica és col·lectiva, **és a dir**, ha estat redactada per diversos lingüistes, **ja que** engloba diversos camps de la llengua (semàntica, fonètica i fonologia, morfologia, sintaxi, etc.). Té com a objectiu servir d'eina per a un públic especialitzat. L'obra té un caràcter descriptiu i es basa en gramàtiques publicades anteriorment, com la de Fabra (1933), **però** les actualitza i les compara **entre elles** per fer-ne un recull.

A continuació, hem escollit la proposta que ofereix Ruaix l'any 1998, *Català complet curs*

(2000) té la intenció de crear una obra pràctica, normativa i senzilla. **Tot i així**, aquest autor s'allunya molt de la resta de gramàtiques consultades en diverses ocasions. La seva obra aproxima molt el català i el castellà, conserva aquelles formes originals i, **fins i tot**, arcaïques del català, i té molt en compte les varietats dialectals i de registre. **Com a conseqüència**, hem donat una importància relativa a la proposta de Ruai (2000) **perquè** no parlava amb profunditat del tema tractat i divergia molt dels altres autors.

Tot seguit, hem consultat la *Gramàtica de la llengua catalana* publicada per l'IEC l'any 2002. Hem preferit deixar la proposta de l'IEC en últim lloc **perquè**, **tot i que** es tracta d'una obra tant normativa com descriptiva, no inclou sintaxi ni informació sobre el tema en qüestió. **Després**, ens hem dirigit al *Diccionari de la llengua catalana* de la mateixa institució, publicat l'any 2007, per comprovar si ens facilitava més informació. **Tot i que** sí que hi ha una petita menció a la preposició *a* davant de complement directe, la informació sobre la sintaxi, com és lògic en un diccionari, és molt escassa.

Finalment, hem decidit consultar una altra gramàtica que no es troba dins la bibliografia obligatòria. Hem optat per la *Gramàtica catalana de la A a la Z* publicada l'any 2012 per Mas i Vilagrasa. Considerem que, **encara que** no sigui una de les gramàtiques de prestigi, és molt útil per resoldre dubtes dels estudiants i actual.

Estructura de la informació

A totes les gramàtiques consultades, la informació sobre la preposició *a* seguida del complement directe es presenta en un punt dedicat exclusivament a aquest tema, dins d'un capítol que parla sobre les preposicions. Hem trobat aquest apartat amb facilitat, **ja que** és un tema que té molt de pes dins la gramàtica catalana i va acompanyat d'exemples, explicacions i cites. **Tot i així**, com hem mencionat anteriorment, Ruai (2000) té una manera diferent d'enfocar el tema. **A més**, inclou, dins del mateix apartat, la problemàtica del complement directe, el complement indirecte i altres, precedits de les preposicions *a*, *en* i *amb*. **A part d'això**, Ruai

superior de llengua, **encara que** hem preferit no enfocar la nostra anàlisi en aquest autor. Ruai (2000) té la intenció de crear una obra pràctica, normativa i senzilla. **No obstant això**, aquest autor s'allunya molt de la resta de gramàtiques consultades en diverses ocasions. La seva obra aproxima molt el català i el castellà, conserva aquelles formes originals i, **fins i tot**, arcaïques del català, i té molt en compte les varietats dialectals i de registre. **Com a conseqüència**, hem donat una importància relativa a la proposta de Ruai (2000) **atès que** no parlava amb profunditat del tema tractat i divergia molt dels altres autors.

Tot seguit, hem consultat la *Gramàtica de la llengua catalana* publicada per l'IEC l'any 2002. Hem preferit deixar la proposta de l'IEC en últim lloc **perquè**, **malgrat que** es tracta d'una obra tant normativa com descriptiva, no inclou sintaxi ni informació sobre el tema en qüestió. **Després**, ens hem dirigit al *Diccionari de la llengua catalana* de la mateixa institució, publicat l'any 2007, per comprovar si ens facilitava més informació. **Tot i que** sí que hi ha una petita menció a la preposició *a* davant de complement directe, la informació sobre la sintaxi, com és lògic en un diccionari, és molt escassa.

Finalment, hem decidit consultar una altra gramàtica que no es troba dins la bibliografia obligatòria. Hem optat per la *Gramàtica catalana de la A a la Z* publicada l'any 2012 per Mas i Vilagrasa. Considerem que, **si bé no sigui** una de les gramàtiques de prestigi, és molt útil per resoldre dubtes als estudiants i actual.

Estructura de la informació

A totes les gramàtiques consultades, la informació sobre la preposició *a* seguida del complement directe es presenta en un punt dedicat exclusivament a aquest tema, dins d'un capítol que parla sobre les preposicions. Hem trobat aquest apartat amb facilitat, **gràcies a que** és un tema que té molt de pes dins la gramàtica catalana i va acompanyat d'exemples, explicacions i cites. **Tot i així**, com hem mencionat anteriorment, Ruai (2000) té una manera diferent d'enfocar el tema. **A més a més**, inclou, dins del mateix apartat, la problemàtica del complement

(2000) i, també Solà [*et al.*] (2002), utilitzen el recurs de peu de pàgina per fer petites explicacions que faciliten la comprensió. Vegeu-ne l'exemple de l'inici del capítol 32 dins la gramàtica de Ruaix (2000):

LLIÇÓ 32 REMARQUES SOBRE LES PREPOSICIONS *A, EN I AMB*

Les preposicions *a, en i amb* demanen un estudi particular, a causa, entre altres motius de les discrepàncies entre llengua parlada i llengua escrita, per una banda, i castellà i català, per l'altre. Ens fixem en l'ús d'aquestes preposicions en els complement indirecte i directe, designacions de lloc, designacions de temps, i altres complements¹.

[...]

1.Un estudi més aprofundit sobre aquesta qüestió es troba dins *Punts conflictius*, pp. 79-107.

Com hem explicat anteriorment, Badia i Margarit (1994), dedica un punt exclusiu per al tema tractat, dins el capítol 11 “Els elements de relació – I. Les preposicions”, en l'apartat “Usos de les preposicions febles” de la seva gramàtica:

II La prep. *a* i el complement directe

La normativa més admesa [...] ens ensenya que, en principi, el complement directe no porta preposició, fins i tot quan ho és un nom de persona.

Ús de referències

Dins la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) hem anat al capítol 8 “Preposicions”. El capítol es divideix en apartats, el primer dels quals està dedicat a la preposició *a*. Comença explicant la preposició i les formes que adopta (en el català de l'època) (1933: § 111) i, a continuació, ja comença a parlar de la preposició *a* amb complement directe (1933: § 112). En aquest punt, remet a l'apartat 27 de la mateixa obra, però en consultar-lo hem vist que parla de les contraccions amb preposicions i articles *i*, per tant, no està relacionat directament amb la qüestió que estem treballant. El següent punt (1933: § 113) comença a introduir el complement indirecte,

directe, el complement indirecte i altres, precedits de les preposicions *a, en i amb*. A part d'això, Ruaix (2000) i, també Solà [*et al.*] (2002), utilitzen el recurs de peu de pàgina per fer petites explicacions que faciliten la comprensió. Vegeu-ne l'exemple de l'inici del capítol 32 dins la gramàtica de Ruaix (2000):

LLIÇÓ 32 REMARQUES SOBRE LES PREPOSICIONS *A, EN I AMB*

Les preposicions *a, en i amb* demanen un estudi particular, a causa, entre altres motius de les discrepàncies entre llengua parlada i llengua escrita, per una banda, i castellà i català, per l'altre. Ens fixem en l'ús d'aquestes preposicions en els complement indirecte i directe, designacions de lloc, designacions de temps, i altres complements¹.

[...]

1.Un estudi més aprofundit sobre aquesta qüestió es troba dins *Punts conflictius*, pp. 79-107.

Com hem explicat anteriorment, Badia i Margarit (1994), dedica un punt exclusiu per al tema tractat, dins el capítol 11 “Els elements de relació – I. Les preposicions”, en l'apartat “Usos de les preposicions febles” de la seva gramàtica:

II La prep. *a* i el complement directe

La normativa més admesa [...] ens ensenya que, en principi, el complement directe no porta preposició, fins i tot quan ho és un nom de persona.

Ús de referències

Dins la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) hem anat al capítol 8 “Preposicions”. El capítol es divideix en apartats, el primer dels quals està dedicat a la preposició *a*. Comença explicant la preposició i les formes que adopta (en el català de l'època) (1933: § 111) i, seguidament, ja comença a parlar de la preposició *a* amb complement directe (1933: § 112). En aquest punt, remet a l'apartat 27 de la mateixa obra, però en consultar-lo hem vist que parla de les contraccions amb preposicions i articles *i*, per tant, no està relacionat directament amb la qüestió que estem

i, a continuació, hi ha un paràgraf força extens sobre la importància de saber distingir entre el complement directe i l'indirecte. Aquest tema és també molt important per a la nostra oració, ja que hem de saber identificar el tipus de complement, perquè el directe només porta preposició *a* en determinats casos i, en canvi, l'indirecte, sempre (excepte amb pronoms àtons).

El capítol 11 de Badia i Margarit (1994) es titula “Els elements de relació - I. Les preposicions”. Hem consultat, per tant, aquest capítol i, dins d'aquest, l'apartat “II. La prep. *a* i el complement directe”. La proposta de Badia i Margarit (1994) aprofundeix molt en aquesta qüestió. A més, en aquest punt es fa referència contínuament a apartats que es troben en altres capítols, però no són importants per a la qüestió que tractem. El següent apartat, “III. La prep. *a* i el complement indirecte”, tot i el seu títol, es centra més en la importància de saber distingir el complement directe de l'indirecte i fa referència al capítol on s'aprofundeix en aquesta qüestió (1994: § 021.5).

En la gramàtica de Solà [*et al.*] (2002) hem buscat al capítol 11, “La preposició i el sintagma preposicional”. En aquest capítol també hi ha un apartat anomenat “la preposició *a* davant l'objecte directe” (2002: § 11.5.1.5). En aquesta gramàtica, en general i, en el nostre apartat en particular, trobem moltes referències. Algunes remeten a la mateixa gramàtica; altres, fan referència a diferents obres, sobretot a Fabra (1918), però també a Ruaix (1985) o a Solà (1994). L'apartat comença amb una remissió a un altre punt d'aquest capítol (2002: §11.4.3g), però en consultar-lo hem vist que només és una frase: “La preposició *a* introdueix determinats objectes indirectes animats: *A vosaltres no us ha convidat*” (Solà [*et. al.*] 2002). Això no ens dóna, per tant, gaire informació útil. L'autor, com ja hem dit abans, fa moltes referències a Fabra (1918). Considerem que la informació que ha tret d'aquesta obra és similar a la que inclou Fabra (1933) i, per això, no considerem necessari consultar la versió de 1918. Altres referències que fa a Ruaix (1985) són exemples similars als quals hem trobat en Ruaix (1998) i no creiem tampoc que sigui necessari consultar la publicació del 1985.

treballant. El següent punt (1933: § 113) comença a introduir el complement indirecte, i, a continuació, hi ha un paràgraf força extens sobre la importància de saber distingir entre el complement directe i l'indirecte. Aquest tema és també molt important per a la nostra oració, ja que hem de saber identificar el tipus de complement, perquè el directe només porta preposició *a* en determinats casos i, en canvi, l'indirecte, sempre (excepte amb pronoms àtons).

El capítol 11 de Badia i Margarit (1994) es titula “Els elements de relació - I. Les preposicions”. Hem consultat, així doncs, aquest capítol i, dins d'aquest, l'apartat “II. La prep. *a* i el complement directe”. La proposta de Badia i Margarit (1994) aprofundeix molt en aquesta qüestió. A més a més, en aquest punt es fa referència contínuament a apartats que es troben en altres capítols, però no són importants per a la qüestió que tractem. El següent apartat, “III. La prep. *a* i el complement indirecte”, tot i el seu títol, es centra més en la importància de saber distingir el complement directe de l'indirecte i fa referència al capítol on s'aprofundeix en aquesta qüestió (1994: § 021.5).

En la gramàtica de Solà [*et al.*] (2002) hem buscat al capítol 11, “La preposició i el sintagma preposicional”. En aquest capítol també hi ha un apartat anomenat “la preposició *a* davant l'objecte directe” (2002: § 11.5.1.5). En aquesta gramàtica, en general i, en el nostre apartat en particular, trobem moltes referències. Algunes remeten a la mateixa gramàtica; altres, fan referència a diferents obres, sobretot a Fabra (1918), i també a Ruaix (1985) o a Solà (1994). L'apartat comença amb una remissió a un altre punt d'aquest capítol (2002: §11.4.3g), però en consultar-lo hem vist que només és una frase: “La preposició *a* introdueix determinats objectes indirectes animats: *A vosaltres no us ha convidat*” (Solà [*et. al.*] 2002). Això no ens dóna, per tant, gaire informació útil. L'autor, com ja hem dit abans, fa moltes referències a Fabra (1918). Considerem que la informació que ha tret d'aquesta obra és similar a la que inclou Fabra (1933) i, per això, no considerem necessari consultar la versió de 1918. Altres referències que fa a Ruaix (1985) són exemples similars als quals hem trobat en

En l'obra de Ruaix (2000) la qüestió de la preposició *a* davant del complement directe es troba inclosa en “Lliçó 32 Remarques sobre les preposicions *a, en, amb*” i, **dins** d'aquesta, en un apartat amb el títol de “Complements indirecte i directe”. **En primer lloc**, parla de la norma general, **tant en el cas** del complement indirecte **com** el directe. A continuació, desenvolupa la seva teoria dels casos en què el complement directe admet la preposició *a*. **Finalment**, acaba l'apartat amb un punt titulat “Manera de distingir els complements indirecte i directe”. L'autor fa referència, a peu de pàgina, a altres obres seves que tracten aquesta qüestió amb més profunditat, *Punts conflictius de català. Deu estudis sobre normativa lingüística* (1989) i *Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui* (1994 - 1995). **No obstant això, com ja hem esmentat en diverses ocasions**, considerem que les teories de Ruaix són divergents de la resta de gramàtics i, **per tant**, hem optat per no endinsar-nos en la seva obra.

Encara que sabem que la *Gramàtica de la llengua catalana* publicada per l'IEC (2002) no conté la secció de sintaxi, hem consultat la versió electrònica per si hi havia alguna definició o explicació que ens pogués ajudar. Ens hem dirigit a l'enllaç de sintaxi **però, efectivament**, el web ens diu “aquesta part de la gramàtica encara està en procés d'elaboració” (IEC 2002). **És per això que** hem consultat també el *Diccionari de la llengua catalana* (2007) de la mateixa institució. Hem buscat el terme *a* i, dins les diferents accepcions que conté el diccionari, la que correspon a aquesta preposició. El diccionari recull tots els casos en què es pot fer ús de la preposició *a* amb diferents tipus de complements. Sobre la nostra qüestió, només ens diu que “Excepcionalment, introdueix l'objecte directe, per raons d'estructura, per desfer possibles equívocs. *El critiquen a ell. A tots, ens interrogaran. Es controlaran els uns als altres*” (IEC 2007). **Com que** és un diccionari, tampoc fa referència a altres obres que ampliïn la informació.

Finalment, la *Gramàtica catalana de la A a la Z* (2012) està organitzada alfabèticament, **és a dir**, cada qüestió que tracta apareix en ordre alfabètic segons el títol que se li doni. El

Ruaix (1998) i no creiem tampoc que sigui necessari consultar la publicació del 1985.

En l'obra de Ruaix (2000) la qüestió de la preposició *a* davant del complement directe es troba inclosa en “Lliçó 32 Remarques sobre les preposicions *a, en, amb*” i, **dins** d'aquesta, en un apartat amb el títol de “Complements indirecte i directe”. **En primer lloc**, parla de la norma general, **tant en el cas** del complement indirecte **com** el directe. A continuació, desenvolupa la seva teoria dels casos en què el complement directe admet la preposició *a*. **Finalment**, acaba l'apartat amb un punt titulat “Manera de distingir els complements indirecte i directe”. L'autor fa referència, a peu de pàgina, a altres obres seves que tracten aquesta qüestió amb més profunditat, *Punts conflictius de català. Deu estudis sobre normativa lingüística* (1989) i *Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui* (1994 - 1995). **No obstant això, com ja hem esmentat en diverses ocasions**, considerem que les teories de Ruaix són divergents de la resta de gramàtics i, **així doncs**, hem optat per no endinsar-nos en la seva obra.

Encara que sabem que la *Gramàtica de la llengua catalana* publicada per l'IEC (2002) no conté la secció de sintaxi, hem consultat la versió electrònica per si hi havia alguna definició o explicació que ens pogués ajudar. Ens hem dirigit a l'enllaç de sintaxi **però, efectivament**, el web ens diu “aquesta part de la gramàtica encara està en procés d'elaboració” (IEC 2002). **És per això que** hem consultat també el *Diccionari de la llengua catalana* (2007) de la mateixa institució. Hem buscat el terme *a* i, dins les diferents accepcions que conté el diccionari, la que correspon a aquesta preposició. El diccionari recull tots els casos en què es pot fer ús de la preposició *a* amb diferents tipus de complements. Sobre la nostra qüestió, només ens diu que “Excepcionalment, introdueix l'objecte directe, per raons d'estructura, per desfer possibles equívocs. *El critiquen a ell. A tots, ens interrogaran. Es controlaran els uns als altres*” (IEC 2007). **Com que** és un diccionari, tampoc fa referència a altres obres que ampliïn la informació.

Finalment, la *Gramàtica catalana de la A a la Z* (2012) està organitzada alfabèticament, **és a**

nostre problema apareix en les primeres pàgines, amb el títol “a: objecte directe”. Conté un aclariment al marge dret que el classifica dins de “verbs: objecte directe i i objecte indirecte”. El llibre dóna una relació dels diferents casos en què s’admet la preposició *a* davant de complement directe, però no cita cap autor ni fa referències a altres obres.

Informació de cada gramàtica

Considerem que la *Gramàtica catalana* de Pompeu Fabra (1933) és força clara i entenedora, encara que la informació que dóna és breu i escassa. Hem de tenir en compte que, com ja s’ha dit anteriorment, Fabra va ser el primer gramàtic que va establir les normes sobre la llengua catalana, però l’antiguitat de la seva publicació fa que aquesta no sigui suficient i que altres autors hagin hagut de revisar o ampliar les seves explicacions.

Badia i Margarit (1994) amplia la informació de Fabra (1933), però, a vegades, costa una mica d’entendre, com per exemple quan diu que: “el complement directe pren *a* per raons d’estructura” (1994: 207) o “extensió de les raons d’estructura” (1994: 208). Gràcies als exemples que dóna, s’entenen amb més facilitat les seves explicacions.

Ruaix (2000) és, també, molt clar en les seves definicions, però considerem que els seus arguments divergeixen massa de la resta. Moltes teories les justifica amb la comparació amb el castellà, com per exemple quan estableix que “cal tenir-ho en compte i no deixar-se influir per l’ús castellà” (2000: 243).

Solà [et al.] (2002) es limita, principalment, a fer referències a altres obres i, per tant, no aporta cap informació nova. Tot i així, és remarcable el fet que s’hagi redactat entre nombrosos lingüistes, cadascun especialitzat en una àrea concreta de la llengua. És per aquest motiu que aquesta obra es pot considerar molt fiable. Cal recordar, a més, que la intenció de Solà és fer una obra de consulta per a professionals de la llengua catalana, per tant, és comprensible que faci tantes referències, ja que d’aquesta manera, el lector pot extreure informació de diverses fonts. En altres paraules, és una obra molt

dir, cada qüestió que tracta apareix en ordre alfabètic segons el títol que se li doni. El nostre problema apareix en les primeres pàgines, amb el títol “a: objecte directe”. Conté un aclariment al marge dret que el classifica dins de “verbs: objecte directe i i objecte indirecte”. El llibre dóna una relació dels diferents casos en què s’admet la preposició *a* davant de complement directe, però no cita cap autor ni fa referències a altres obres.

Informació de cada gramàtica

Considerem que la *Gramàtica catalana* de Pompeu Fabra (1933) és força clara i entenedora, malgrat que la informació que dóna és breu i escassa. Hem de tenir en compte que, com ja s’ha dit anteriorment, Fabra va ser el primer gramàtic que va establir les normes sobre la llengua catalana, ara bé, l’antiguitat de la seva publicació fa que aquesta no sigui suficient i que altres autors hagin hagut de revisar o ampliar les seves explicacions.

Badia i Margarit (1994) amplia la informació de Fabra (1933), però, a vegades, costa una mica d’entendre, com per exemple quan diu que: “el complement directe pren *a* per raons d’estructura” (1994: 207) o “extensió de les raons d’estructura” (1994: 208). Gràcies als casos que dóna, s’entenen amb més facilitat les seves explicacions.

Ruaix (2000) és, també, molt clar en les seves definicions, però considerem que els seus arguments divergeixen massa de la resta. Moltes teories les justifica amb la comparació amb el castellà, com per exemple quan estableix que “cal tenir-ho en compte i no deixar-se influir per l’ús castellà” (2000: 243).

Solà [et al.] (2002) es limita, principalment, a fer referències a altres obres i, com a conseqüència, no aporta cap informació nova. Tot i així, és remarcable el fet que s’hagi redactat entre nombrosos lingüistes, cadascun especialitzat en una àrea concreta de la llengua. És per aquest motiu que aquesta obra es pot considerar molt fiable. Cal recordar, a més a més, que la intenció de Solà és fer una obra de consulta per a professionals de la llengua catalana, per tant, és comprensible que

extensa en contingut, però utilitza referències que nosaltres ja havíem consultat prèviament i, per tant, només ens repetia informació.

L'Institut d'Estudis Catalans (2002), com ja hem dit anteriorment, no ha publicat encara la secció de sintaxi i, per això, no ens ha servit per resoldre la nostra qüestió problemàtica. Ens hem dirigit al *Diccionari de la llengua catalana* (2007), però, com que és un diccionari, l'explicació que inclou és molt breu.

Finalment, hem consultat de manera addicional la *Gramàtica catalana de l'A a la Z* (2012). Aquesta obra no aporta cap informació nova, però pensem que és molt útil perquè recull tots els casos d'ús correcte de la preposició *a* davant de complement directe, de manera resumida i punt per punt.

Conclusió

Després d'una consulta exhaustiva de totes les gramàtiques, podem concloure que, tot i que en totes les obres hem trobat aspectes que ens han ajudat a resoldre el nostre problema, la de Badia i Margarit (1994) ens sembla la més útil per a la nostra qüestió. Tot i així, l'obra té punts positius, però també negatius. Per una banda, la informació que dona es molt completa, ja que exposa, un per un, els casos possibles en què es pot fer servir la preposició *a* davant de complement directe. Els arguments que aporta són fiables: “la normativa més admesa (no capritxosa, sinó basada en factors històrics i en l'estructura de la llengua que n'és conseqüència)” (1994: 207). A part d'això, conté exemples d'usos gramaticals i agramaticals de la preposició *a* que aclareixen la qüestió. A la taula adjunta a les pàgines 1 i 2 d'aquest document, es veu amb claredat la diferència de les gramàtiques, en quant a contingut. Però, per l'altra banda, tal i com hem comentat línies més amunt, Badia i Margarit (1994) pretén fer una obra de consulta destinada a un públic general. Doncs bé, després d'analitzar aquesta obra, creiem que aquest objectiu és parcialment cert. El vocabulari que utilitza i la forma d'estructurar les idees que exposa no són fàcils d'entendre. En varies ocasions hem hagut d'esquematzar les propostes de l'autor per comprendre què deia. Tot i així, insistim que, una vegada hem

faci tantes referències, ja que d'aquesta manera, el lector pot extreure informació de diverses fonts. En altres paraules, encara que és una obra molt extensa en contingut, utilitza referències que nosaltres ja havíem consultat prèviament i, més aviat, ens repetia informació.

L'Institut d'Estudis Catalans (2002), com ja hem dit anteriorment, no ha publicat encara la secció de sintaxi i, per això, no ens ha servit per resoldre la nostra qüestió problemàtica. Ens hem dirigit al *Diccionari de la llengua catalana* (2007), però, com que és un diccionari, l'explicació que inclou és molt breu.

Finalment, hem consultat de manera addicional la *Gramàtica catalana de l'A a la Z* (2012). Aquesta obra no aporta cap informació nova, en qualsevol cas, pensem que és molt útil perquè recull tots els casos d'ús correcte de la preposició *a* davant de complement directe, de manera resumida i punt per punt.

Conclusió

Després d'una consulta exhaustiva de totes les gramàtiques, podem concloure que, tot i que en totes les obres hem trobat aspectes que ens han ajudat a resoldre el nostre problema, la de Badia i Margarit (1994) ens sembla la més útil per a la nostra qüestió. Malgrat això, l'obra té tant punts positius com negatius. Per una banda, la informació que dona es molt completa, ja que exposa, un per un, els casos possibles en què es pot fer servir la preposició *a* davant de complement directe. Els arguments que aporta són fiables: “la normativa més admesa (no capritxosa, sinó basada en factors històrics i en l'estructura de la llengua que n'és conseqüència)” (1994: 207). A part d'això, conté exemples d'usos gramaticals i agramaticals de la preposició *a* que aclareixen la qüestió. A la taula adjunta a les pàgines 1 i 2 d'aquest document, es veu amb claredat la diferència de les gramàtiques, en quant a contingut. En canvi, per l'altra banda, tal i com hem comentat línies més amunt, Badia i Margarit (1994) pretén fer una obra de consulta destinada a un públic general. Doncs bé, després d'analitzar aquesta obra, creiem que aquest objectiu és parcialment cert. El vocabulari que utilitza i la forma

<p>entès la seva proposta, valorem de forma molt positiva l'obra de Badia i Margarit.</p> <p>Bibliografia</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994) <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana</p> <p>Fabra, Pompeu (1918) <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans</p> <p>Fabra, Pompeu (1933) <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2002) <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2007) <i>Diccionari de la llengua catalana</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. [Versió electrònica]</p> <p>Mas, Marta; Vilagrasa, Albert (2012) <i>Gramàtica catalana de la A a la Z</i>. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat</p> <p>Ruaix, Josep (1985) <i>El català/2</i>. Moià: L'autor</p> <p>Ruaix, Josep (1989) <i>Punts conflictius de català. Deu estudis sobre normativa lingüística</i>. 2a ed. Barcelona: Barcanova</p> <p>Ruaix, Josep (1994 i 1995) <i>Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui</i>. 2 vols. Moià: L'autor</p> <p>Ruaix, Josep (2000) <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor</p> <p>Solà, Joan (1994) <i>Sintaxi normativa: estat de la qüestió</i>. Barcelona: Empúries</p> <p>Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002) <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries</p>	<p>d'estructurar les idees que exposa no són fàcils d'entendre. En vàries ocasions hem hagut d'esquematitzar les propostes de l'autor per comprendre què deia. Tot i així, insistim que, una vegada hem entès la seva proposta, valorem de forma molt positiva l'obra de Badia i Margarit.</p> <p>Bibliografia</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994) <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana</p> <p>Fabra, Pompeu (1918) <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans</p> <p>Fabra, Pompeu (1933) <i>Gramàtica catalana</i>. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2002) <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió provisional]</p> <p>Institut d'Estudis Catalans (2007) <i>Diccionari de la llengua catalana</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. [Versió electrònica]</p> <p>Mas, Marta; Vilagrasa, Albert (2012) <i>Gramàtica catalana de la A a la Z</i>. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat</p> <p>Ruaix, Josep (1985) <i>El català/2</i>. Moià: L'autor</p> <p>Ruaix, Josep (1989) <i>Punts conflictius de català. Deu estudis sobre normativa lingüística</i>. 2a ed. Barcelona: Barcanova</p> <p>Ruaix, Josep (1994 i 1995) <i>Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui</i>. 2 vols. Moià: L'autor</p> <p>Ruaix, Josep (2000) <i>El català complet. 2: Morfologia i sintaxi</i>. 6a ed. Moià: L'autor</p> <p>Solà, Joan (1994) <i>Sintaxi normativa: estat de la qüestió</i>. Barcelona: Empúries</p> <p>Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002) <i>Gramàtica del català contemporani</i>. Barcelona: Empúries</p>
--	---

Annex 12.6 MD als TI i TF del G6 (VP-MS-JT)

TI G6	TF G6
<p>PRÀCTICA D'INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES</p> <p>Frase per resoldre: <i>En aquell dinar vam veure a tots els nostres cosins.</i></p> <p>En aquesta frase el problema es troba en la preposició <i>a</i> que hi ha davant del complement directe <i>tots els nostres cosins</i>. La qüestió conflictiva és que en certs casos cal posar la preposició <i>a</i> davant de complement directe i en d'altres, no.</p> <p>Per tal de resoldre aquest dubte hem consultat les diverses gramàtiques de la llengua catalana que formaven part dels materials de consulta obligatòria. Hem decidit començar per la gramàtica de Pompeu Fabra perquè és l'obra normativa de referència i en la qual es basen, en gran part, la resta de gramàtics. No hem cregut necessari consultar altres obres sobre gramàtica, ja que tots els autors consultats compartien la mateixa norma i, per tant, el dubte ja quedava resolt.</p> <p>A continuació, es presenta la informació obtinguda a partir de la recerca:</p> <p>A l'apartat de preposicions de la Gramàtica catalana de Pompeu Fabra (1933), hem trobat les següents normes:</p> <p>“113. [...] un complement directe [...] no ha de fer-se precedir sinó excepcionalment de la preposició <i>a</i>.”</p> <p>“112. El complement directe d'un verb expressat o sobreentès deu, en determinats casos, ésser introduït mitjançant la preposició <i>a</i>. Ex.: <i>Ens miràvem l'un A l'altre.</i> <i>M'han dit que us havien vist al teatre.</i> - <i>No pas A mi.</i></p> <p>I. Els pronoms personals forts usats com a complements directes exigeixen davant d'ells la preposició <i>a</i>. Ex. : <i>Tu em miraves A mi, i jo et mirava A tu.</i> [...]</p> <p>II. Escau anteposar la preposició <i>a</i> al complement directe quan aquest designa una persona [...] i va immediatament al darrera del subjecte de la preposició, ambdós no trobant-se separats per una pausa representativa d'un</p>	<p>PRÀCTICA D'INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES</p> <p>Frase per resoldre: <i>En aquell dinar vam veure a tots els nostres cosins.</i></p> <p>L'objectiu principal d'aquesta pràctica ha estat identificar i resoldre l'error de la frase anterior.</p> <p>En aquesta frase el problema es troba en la preposició <i>a</i> que hi ha davant del complement directe <i>tots els nostres cosins</i>. La qüestió conflictiva és que en certs casos cal posar la preposició <i>a</i> davant de complement directe i en d'altres, no.</p> <p>Per tal de resoldre aquest dubte hem consultat les diverses gramàtiques de la llengua catalana que formaven part dels materials de consulta obligatòria. En primer lloc, hem decidit començar per la gramàtica de Pompeu Fabra perquè és l'obra normativa de referència i en la qual es basen, en gran part, la resta de gramàtics. No hem cregut necessari consultar altres obres sobre gramàtica, ja que tots els autors consultats compartien la mateixa norma i, per tant, el dubte ja quedava resolt.</p> <p>A continuació, es presenta la informació obtinguda a partir de la recerca:</p> <p>A l'apartat de preposicions de la Gramàtica catalana de Pompeu Fabra (1933), hem trobat les següents normes:</p> <p>“113. [...] un complement directe [...] no ha de fer-se precedir sinó excepcionalment de la preposició <i>a</i>.”</p> <p>“112. El complement directe d'un verb expressat o sobreentès deu, en determinats casos, ésser introduït mitjançant la preposició <i>a</i>. Ex.: <i>Ens miràvem l'un A l'altre.</i> <i>M'han dit que us havien vist al teatre.</i> - <i>No pas A mi.</i></p> <p>I. Els pronoms personals forts usats com a complements directes exigeixen davant d'ells la preposició <i>a</i>. Ex. : <i>Tu em miraves A mi, i jo et mirava A tu.</i> [...]</p> <p>II. Escau anteposar la preposició <i>a</i> al complement directe quan aquest designa una persona [...] i va immediatament al darrera del</p>

<p>verb sobreentès. Ex.: <i>El persegua com el gat A la rata. [...]. Però: Jo rentaré la Maria, i tu, la Joana. (Millor que ...i tu, A la Joana).</i></p> <p>III. Fora d'aquests dos casos l'emprament de la preposició <i>a</i> en el complement directe és solament tolerable davant de certs pronoms, principalment <i>tothom, tots i el qual.</i>”</p> <p>La següent gramàtica consultada: <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica d'Antoni Maria Badia i Margarit</i> (1994), diu el següent a l'apartat <i>Usos de les preposicions febles</i> (113):</p> <p>“II. La preposició <i>a</i> i el complement directe: [...] en català el complement directe de persona es construeix sense preposició [...]. sigui com sigui, una vegada reconeguda l'existència d'un cert nombre d'excepcions, les hem de classificar. Distingirem, doncs, quatre maneres de contravenir a la norma:</p> <p>a) El complement directe pren <i>a</i> per raons d'estructura. La preposició és necessària quan es tracta d'un pronom personal fort. [...] [3]a <i>la mestra la mirava a ella.</i> [3]b <i>*la mestra (la) mirava ella.</i></p> <p>b) Extensió de les raons d'estructura. [...] no és rar que una construcció amb pronom feble favoregi l'ús de la prep. <i>a</i> davant el complement directe, quan aquest ja no és un pronom fort, sinó un pronom determinatiu del tipus de <i>tots, tothom, etc.</i>; en aquests casos la norma tradicional és tolerant respecte a la preposició, però la construcció més correcta és la que en prescindeix. [...] [7]a <i>a tots/ us critica</i> [7]b <i>us critica a tots</i> [7]c N1 <i>us critica tots</i></p> <p>c) El complement directe duu <i>a</i> per desfer possible equívocs. [...] [10]a <i>s'espriaven els uns als altres.</i> [10]b <i>*s'espriaven els uns els altres.</i></p> <p>d) El complement directe pren <i>a</i> per l'influx de factors exògens. [...] s'hi afegeix la pressió de la sintaxi castellana [...] sobretot en la llengua parlada. [18]a <i>*busquen a la Maria.</i> [18]b <i>busquen la Maria.</i>”</p> <p>Quan vam consultar la versió provisional de la <i>Gramàtica de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans</i> (2002) no vam trobar cap norma referent a les preposicions,</p>	<p>subjecte de la proposició, ambdós no trobant-se separats per una pausa representativa d'un verb sobreentès. Ex.: <i>El persegua com el gat A la rata. [...]. Però: Jo rentaré la Maria, i tu, la Joana. (Millor que ...i tu, A la Joana).</i></p> <p>III. Fora d'aquests dos casos l'emprament de la preposició <i>a</i> en el complement directe és solament tolerable davant de certs pronoms, principalment <i>tothom, tots i el qual.</i>”</p> <p>En segon lloc, la següent gramàtica consultada: <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica d'Antoni Maria Badia i Margarit</i> (1994), diu el següent a l'apartat <i>Usos de les preposicions febles</i> (113):</p> <p>“II. La preposició <i>a</i> i el complement directe: [...] en català el complement directe de persona es construeix sense preposició [...]. sigui com sigui, una vegada reconeguda l'existència d'un cert nombre d'excepcions, les hem de classificar. Distingirem, doncs, quatre maneres de contravenir a la norma:</p> <p>a) El complement directe pren <i>a</i> per raons d'estructura. La preposició és necessària quan es tracta d'un pronom personal fort. [...] [3]a <i>la mestra la mirava a ella.</i> [3]b <i>*la mestra (la) mirava ella.</i></p> <p>b) Extensió de les raons d'estructura. [...] no és rar que una construcció amb pronom feble favoregi l'ús de la prep. <i>a</i> davant el complement directe, quan aquest ja no és un pronom fort, sinó un pronom determinatiu del tipus de <i>tots, tothom, etc.</i>; en aquests casos la norma tradicional és tolerant respecte a la preposició, però la construcció més correcta és la que en prescindeix. [...] [7]a <i>a tots/ us critica</i> [7]b <i>us critica a tots</i> [7]c N1 <i>us critica tots</i></p> <p>c) El complement directe duu <i>a</i> per desfer possible equívocs. [...] [10]a <i>s'espriaven els uns als altres.</i> [10]b <i>*s'espriaven els uns els altres.</i></p> <p>d) El complement directe pren <i>a</i> per l'influx de factors exògens. [...] s'hi afegeix la pressió de la sintaxi castellana [...] sobretot en la llengua parlada. [18]a <i>*busquen a la Maria.</i> [18]b <i>busquen la Maria.</i>”</p> <p>Seguidament, vam consultar la versió provisional de la <i>Gramàtica de la llengua</i></p>
---	---

ja que l'apartat de sintaxi encara no està finalitzat. Així doncs, vam continuar la recerca amb *El català complet.2: Morfologia i sintaxi de Josep Rúaix* (2000). I a la lliçó 32 (*Remarques sobre les preposicions a, en, amb*) vam trobar la següent informació:

“Complements indirecte i directe:

[...]

El complement directe (o objecte directe) en català, com en francès i en italià, va generalment sense preposició, encara que es refereixi a persones [...]

Excepcionalment, en català el complement directe porta o pot portar la preposició a en els casos següents (referits, en principi, a persones o éssers animats):

- Porta sempre *a* quan el complement directe és un pronom personal fort (mi, tu, ell, nosaltres, vosaltres, ells, vostè, vostès, si). [...]
- També quan el pronom personal fort és substituït per un pronom feble acompanyat d'un altre terme: *Que Déu ens perdoni a tots* (= *Que Déu perdoni a tots nosaltres*).
- Per simetria, és igualment admissible la preposició quan els pronoms personals forts duen un terme coordinat: *No el vaig trobar, ni a ell ni als seus amics*.
- És convenient de posar *a* quan el context resultaria ambigu o forçat sense aquesta preposició (conveniència que també val per a complements directes no personals). Exs.: *El perseguia com el gat a la rata. A qui imita la nena?* (distint de *Qui imita la nena?*).
- Es posa *a* de vegades (quan el sentit lingüístic ho aconsella) davant els pronoms *molts, tots, uns, altri, qui*. Exs.: *Ha estafat a molts* (o *N'ha estafats molts*).
- També es posa *a* amb el complement directe del verb *seguir* quan va anteposat: *La pàgina tal és blanca; a aquesta segueixen quatre fulls...*”

Finalment, vam recórrer a la *Gramàtica del català contemporani de Joan Solà [et al.]* (2002). A l'apartat de *Les funcions sintàctiques* vam trobar la següent norma.

“2.2.3. El complement directe

2.2.3.1 *Els verbs transitius i el seu argument*

[...]

En català l'objecte [...] no porta cap marca que l'identifiqui, com ara una preposició o la concordança.[...] Malgrat el que hem afirmat

catalana de l'Institut d'Estudis Catalans (2002) i no vam trobar cap norma referent a les preposicions, atès que l'apartat de sintaxi encara no està finalitzat. Així doncs, vam continuar la recerca amb *El català complet.2: Morfologia i sintaxi de Josep Rúaix* (2000). I a la lliçó 32 (*Remarques sobre les preposicions a, en, amb*) vam trobar la següent informació:

“Complements indirecte i directe:

[...]

El complement directe (o objecte directe) en català, com en francès i en italià, va generalment sense preposició, encara que es refereixi a persones [...]

Excepcionalment, en català el complement directe porta o pot portar la preposició a en els casos següents (referits, en principi, a persones o éssers animats):

- Porta sempre *a* quan el complement directe és un pronom personal fort (mi, tu, ell, nosaltres, vosaltres, ells, vostè, vostès, si). [...]
- També quan el pronom personal fort és substituït per un pronom feble acompanyat d'un altre terme: *Que Déu ens perdoni a tots* (= *Que Déu perdoni a tots nosaltres*).
- Per simetria, és igualment admissible la preposició quan els pronoms personals forts duen un terme coordinat: *No el vaig trobar, ni a ell ni als seus amics*.
- És convenient de posar *a* quan el context resultaria ambigu o forçat sense aquesta preposició (conveniència que també val per a complements directes no personals). Exs.: *El perseguia com el gat a la rata. A qui imita la nena?* (distint de *Qui imita la nena?*).
- Es posa *a* de vegades (quan el sentit lingüístic ho aconsella) davant els pronoms *molts, tots, uns, altri, qui*. Exs.: *Ha estafat a molts* (o *N'ha estafats molts*).
- També es posa *a* amb el complement directe del verb *seguir* quan va anteposat: *La pàgina tal és blanca; a aquesta segueixen quatre fulls...*”

En darrer lloc, vam recórrer a la *Gramàtica del català contemporani de Joan Solà [et al.]* (2002). A l'apartat de *Les funcions sintàctiques* vam trobar la següent norma.

“2.2.3. El complement directe

2.2.3.1 *Els verbs transitius i el seu argument*

[...]

pel que fa a la preposició com a marca de funció, val a dir que hi ha una sèrie d'elements, com són els pronoms tòncics i alguns indefinits, que demanen o admeten la presència de la preposició *a*: *et prefereix a tu; he vist a tothom*. En casos d'ambigüitat, l'ús s'inclina clarament per la presència de la preposició: en l'oració *¿Qui ha convençut la Gemma de posar-se a treballar?* l'element interrogatiu és el CD: *¿A qui a convençut la Gemma de posar-se a treballar?* Pel que fa als casos de tematitzacions de CD amb entitats animades, en l'ús col·loquial l'aparició de la preposició *a* és generalitzada. Autors com ara Solà (1994: 9) o Ruaiç (1994: 147-148) opinen que l'ús de la *a* s'hauria de fer extensiu a aquests casos: *A l'Enric fa temps que no el veig.*"

Valoració de la recerca:

Tal com mostren les normes citades prèviament, els gramàtics posteriors a Fabra respecten i es basen en les regles establertes per ell. **Tot i això**, alguns d'ells hi afegeixen altres matisos i nous conceptes. **Per aquesta raó**, les explicacions sobre la preposició *a* davant de complement directe són força homogènies i no es contradueixen les unes a les altres. **Gràcies a això**, la cerca no ha estat gaire feixuga ni complicada i hem pogut solucionar, **des d'un primer moment**, el problema que presentava la frase.

La informació presentada a les gramàtiques era relativament exhaustiva, **però** alhora entenedora. **A més**, no ha estat difícil trobar les explicacions, **perquè** sempre es trobaven classificades a l'apartat de sintaxi, que sovint contenia un punt relatiu a les preposicions i/o al complement directe. Les explicacions eren clares i, **a més**, s'exemplificaven amb frases que ajudaven a comprendre millor el concepte.

Pel que fa a la norma en contret, tots els autors són fiables i clars, **ja que** no presenten gaires divergències entre ells. **Tot i això**, com ja hem dit anteriorment, la *Gramàtica catalana* de Pompeu Fabra (1933) és l'obra de referència per excel·lència. **Per tant**, és a la qual se li ha de donar més importància, **ja que** Fabra va ser el primer lingüista en establir la normativa moderna de la llengua catalana. **No obstant això**, Fabra no va poder tractar tots els

En català l'objecte [...] no porta cap marca que l'identifiqui, com ara una preposició o la concordança.[...] Malgrat el que hem afirmat pel que fa a la preposició com a marca de funció, val a dir que hi ha una sèrie d'elements, com són els pronoms tòncics i alguns indefinits, que demanen o admeten la presència de la preposició *a*: *et prefereix a tu; he vist a tothom*. En casos d'ambigüitat, l'ús s'inclina clarament per la presència de la preposició: en l'oració *¿Qui ha convençut la Gemma de posar-se a treballar?* l'element interrogatiu és el CD: *¿A qui a convençut la Gemma de posar-se a treballar?* Pel que fa als casos de tematitzacions de CD amb entitats animades, en l'ús col·loquial l'aparició de la preposició *a* és generalitzada. Autors com ara Solà (1994: 9) o Ruaiç (1994: 147-148) opinen que l'ús de la *a* s'hauria de fer extensiu a aquests casos: *A l'Enric fa temps que no el veig.*"

Valoració de la recerca:

Recapitulant, **un cop** vistes les normes citades prèviament, **arribem a la conclusió que** els gramàtics posteriors a Fabra **respecten i es basen en** les regles establertes per ell. **Tot i això**, alguns d'ells hi afegeixen altres matisos i nous conceptes. **Per aquesta raó**, les explicacions sobre la preposició *a* davant de complement directe són força homogènies i no es contradueixen **les unes a les altres**. **Gràcies a això**, la cerca no ha estat gaire feixuga ni complicada i hem pogut solucionar, **des d'un primer moment**, el problema que presentava la frase.

La informació presentada a les gramàtiques era relativament exhaustiva, **però** alhora entenedora. **A més**, no ha estat difícil trobar les explicacions, **perquè** sempre es trobaven classificades a l'apartat de sintaxi, que sovint contenia un punt relatiu a les preposicions i/o al complement directe. Les explicacions eren clares i, **a més**, s'exemplificaven amb frases que ajudaven a comprendre millor el concepte.

Pel que fa a la norma en concret, **vist que** els autors no presenten gaires divergències entre ells, considerem que **tots són fiables i clars**. **tots els autors són fiables i clars, ja que no presenten gaires divergències entre ells**. **Tot i això**, com ja hem dit anteriorment, la

problemes lingüístics i **és per això**, que les gramàtiques posteriors són també molt útils.

Una vegada ens vam documentar sobre l'ús de la preposició **a davant** de complement directe arribem a la conclusió que la frase *En aquell dinar vam veure a tots els nostres cosins* és incorrecta. **A partir de** les gramàtiques hem pogut comprovar que l'ús de la preposició davant de complement directe és, per norma general, inadequat, exceptuant els casos següents: davant dels pronoms personals forts; quan l'oració és ambigua, i **davant** dels pronoms *tots, tothom, el qual* (Fabra [1933]), *qui* interrogatiu (Badia i Margarit i Ruaix [1994]), *molts, uns i altri* (Ruaix [2000]), i *ningú i algú* (Solà et al. [2002]). **A partir d'**aquestes normes, queda clar que la frase correcta seria: *En aquell dinar vam veure tots els nostres cosins*. No es posa preposició davant de *tots els nostres cosins*, ja que la paraula *tots* en aquest context té la funció de determinant indefinit del substantiu *cosins* i no de pronom.

Bibliografia

Institut d'Estudis Catalans (2002). *Gramàtica de la llengua catalana*. [versió provisional]
 Fabra, P.(1933). Capítol XII: Preposició *a*. *Gramàtica catalana* (7a ed., p. 112-113). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.
 Badia i Margarit, A. (1994). Usos de les preposicions febles. *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
 Ruaix, J. (2000). Remarques sobre les preposicions *a, en*, amb. *El català complet.2: Morfologia i sintaxi* (6a ed., p. 243-244). Barcelona: Moià.
 Solà, J. [et al.] (2002). Les funcions sintàctiques. *Gramàtica del català contemporani* (1a ed., p.1097). Barcelona: Empúries.

Gramàtica catalana de Pompeu Fabra (1933) és l'obra de referència per excel·lència. **En conseqüència**, és a la qual s'ha de donar més importància, ja que Fabra va ser el primer lingüista **en establir** la normativa moderna de la llengua catalana. No obstant això, Fabra no va poder tractar tots els problemes lingüístics i **és per això**, que les gramàtiques posteriors són també molt útils.

Finalment, una vegada ens vam documentar sobre l'ús de la preposició **a davant** de complement directe arribem a la conclusió que la frase *En aquell dinar vam veure a tots els nostres cosins* és incorrecta. **Gràcies a** les gramàtiques hem pogut comprovar que l'ús de la preposició davant de complement directe és, per norma general, inadequat, exceptuant els casos següents: davant dels pronoms personals forts; quan l'oració és ambigua, i **davant** dels pronoms *tots, tothom, el qual* (Fabra [1933]), *qui* interrogatiu (Badia i Margarit i Ruaix [1994]), *molts, uns i altri* (Ruaix [2000]), i *ningú i algú* (Solà et al. [2002]). **A partir d'**aquestes normes, queda clar que la frase correcta seria: *En aquell dinar vam veure tots els nostres cosins*. No es posa preposició davant de *tots els nostres cosins*, **perquè** la paraula *tots* en aquest context té la funció de determinant indefinit del substantiu *cosins* i no de pronom.

Bibliografia

Fabra, P.(1933). Capítol XII: Preposició *a*. Dins Institut d'Estudis Catalans (ed.), *Gramàtica catalana* (7a ed., p. 112-113). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.
 Badia i Margarit, A. (1994). Usos de les preposicions febles. Dins (ed.), *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica* (ed., p. 113-). Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
 versió provisional de la **Gramàtica de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans** (2002) □□no sé si l'hem de posar o no perquè no vam treure info. d'aquí
 Ruaix, J. (2000). Remarques sobre les preposicions *a, en*, amb. Dins (ed.), *El català complet.2: Morfologia i sintaxi* (ed., p. -). Barcelona:
 Solà, J. [et al.] (2002). Les funcions sintàctiques. Dins (ed.), *Gramàtica del català contemporani* (ed., p. -). Barcelona:

Annex 12.7 MD als TI i TF del G7 (DP-CV)

TI G7	TF G7
<p>Pràctica d'investigació d'una qüestió a les gramàtiques</p> <p>La solució a l'error de l'oració <i>El meu pare s'ho va dir a la Maria és ho, per tant</i> l'oració corregida queda <i>El meu pare ho va dir a la Maria</i>. Es crea un pleonasma i quan s'ajunten dos pronoms febles no s'accepta la duplicació del clític.</p> <p>En aquesta pràctica era obligatori consultar diverses fonts d'informació, tant en versió en paper com en versió electrònica. D'una banda, ens hem servit de les obres d'alguns autors com Pompeu Fabra, Antoni M. Badia i Margarit o Josep Ruaix, i per altra banda, també ens ha resultat profitosa la informació extreta de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). Pel que fa a l'ordre de consulta, hem seguit la pauta que marcava la pràctica, però començant per la gramàtica de Fabra, ja que és la que ha tingut més transcendència respecte a la normativa catalana.</p> <p>Com hem dit, la primera obra consultada ha sigut la gramàtica de Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. L'hem seleccionat en primer lloc, perquè l'autor és reconegut com un dels pilars de la nostra llengua per la seva rellevància en el procés de normalització de la llengua catalana en el segle XX.</p> <p>En segon lloc hem consultat l'Institut d'Estudis Catalans, del qual només hi ha versió electrònica. Hem continuat per Ruaix i finalment, per Badia.</p> <p>La cinquena obra, la gramàtica de Solà, l'hem deixat al marge perquè considerem que la informació que hem obtingut de les altres gramàtiques ens és suficient per resoldre el dubte de l'oració.</p> <p>Les referències de les gramàtiques que hem consultat són les següents: Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995. Capítol IV, Pronom i adjectiu determinat. Pronoms personals. "46. II. El i la són acusatius; li és datiu; els és acusatiu i datiu. Els acusatius el i els són masculins (volen dir respectivament a ell i a</p>	<p>Pràctica d'investigació d'una qüestió a les gramàtiques</p> <p>La solució a l'error de l'oració <i>El meu pare s'ho va dir a la Maria és ho, per tant</i> l'oració corregida queda <i>El meu pare ho va dir a la Maria</i>. Es crea un pleonasma i quan s'ajunten dos pronoms febles no s'accepta la duplicació del clític.</p> <p>En aquesta pràctica era obligatori consultar diverses fonts d'informació, tant en versió en paper com en versió electrònica. D'una banda, ens hem servit de les obres d'alguns autors com Pompeu Fabra, Antoni M. Badia i Margarit o Josep Ruaix, i per altra banda, també ens ha resultat profitosa la informació extreta de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). Pel que fa a l'ordre de consulta, hem seguit la pauta que marcava la pràctica, però començant per la gramàtica de Fabra, vist que és la que ha tingut més transcendència respecte a la normativa catalana.</p> <p>Com hem dit, la primera obra consultada ha sigut la gramàtica de Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. L'hem seleccionat en primer lloc, perquè l'autor és reconegut com un dels pilars de la nostra llengua per la seva rellevància en el procés de normalització de la llengua catalana en el segle XX.</p> <p>En segon lloc hem consultat l'Institut d'Estudis Catalans, del qual només hi ha versió electrònica. Hem continuat per Ruaix i finalment, per Badia.</p> <p>La cinquena obra, la gramàtica de Solà, l'hem deixat al marge perquè considerem que la informació que hem obtingut de les altres gramàtiques ens és suficient per resoldre el dubte de l'oració.</p> <p>Les referències de les gramàtiques que hem consultat són les següents: Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995. Capítol IV, Pronom i adjectiu determinat. Pronoms personals. "46. II. El i la són acusatius; li és datiu; els és acusatiu i datiu. Els acusatius el i els són masculins (volen dir respectivament a ell i a</p>

<p>ells); els acusatius la i les són femenins (volen dir respectivament a ella i a elles); els datius li i els són masculins i femenins (li vol dir a ell o a ella; els hi vol dir a ells o a elles).”</p> <p>“46. III. El neutre ho és usat: I: Com a complement directe: Qui ha comprat tot això? En Joan ho ha comprat.”</p> <p>Institut d’Estudis Catalans (2002). Gramàtica de la llengua catalana. [Versió provisional].</p> <p>“97. La categoria gramatical de persona, realitzada en els pronoms personals, en els possessius i en els verbs finits, estableix distincions relacionades amb la dixi de persona i amb la dixi social”</p> <p>Ruaix, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. 6a ed. Moià: L’autor. (Biblioteca Universitat Pompeu Fabra)</p> <p>“100. Els pronoms febles o àtons són unes partícules inaccentuades que, representant algun complement o integrant el verb, es pronuncien juntament amb aquest formant una unitat prosòdica.</p> <p>Poder revestir quatre tipus de formes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - plenes, quan comencen amb consonant h; són, des del punt de vista històric, les formes bàsiques, primeres, les que han donat origen a les restants; - elidides, quan duen un apòstrof a la dreta, significant que n’ha desaparegut una vocal; de fet, formen síl·laba amb la vocal inicial del mot següent;” <p>“101. Proclisi o enclisi. Els pronoms febles van o tots al davant del verb, en el qual cas s’anomenen proclítics (o en proclisi, en posició proclítica), o tots al darrere del verb, i aleshores s’anomenen enclítics (o en enclisi, en posició enclítica). Vegem-ho:</p> <p>1) Són proclítics en general; concretament, amb el verb en els modes més usats, que són l’indicatiu i el subjuntiu”</p> <p>“125. Pleonasmes amb els pronoms febles</p> <p>És molt freqüent que, en una mateixa oració, surti dues vegades el mateix element, un cop en la seva forma completa i un altre cop representat per un pronom feble, o viceversa. Vegem els diferents tipus d’aquest fenomen, anomenat pleonasme.</p> <p>1) PLEONASMES LEXICALITZATS O FOSSILITZATS, quan el pronom feble ha perdut el seu valor sintàctic originari i ha passat a formar part del verb, donant-li un significat especial.</p>	<p>ells); els acusatius la i les són femenins (volen dir respectivament a ella i a elles); els datius li i els són masculins i femenins (li vol dir a ell o a ella; els hi vol dir a ells o a elles).”</p> <p>“46. III. El neutre ho és usat: I: Com a complement directe: Qui ha comprat tot això? En Joan ho ha comprat.”</p> <p>Institut d’Estudis Catalans (2002). Gramàtica de la llengua catalana. [Versió provisional].</p> <p>“97. La categoria gramatical de persona, realitzada en els pronoms personals, en els possessius i en els verbs finits, estableix distincions relacionades amb la dixi de persona i amb la dixi social”</p> <p>Ruaix, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. 6a ed. Moià: L’autor. (Biblioteca Universitat Pompeu Fabra)</p> <p>“100. Els pronoms febles o àtons són unes partícules inaccentuades que, representant algun complement o integrant el verb, es pronuncien juntament amb aquest formant una unitat prosòdica. Poder revestir quatre tipus de formes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - plenes, quan comencen amb consonant h; són, des del punt de vista històric, les formes bàsiques, primeres, les que han donat origen a les restants; - elidides, quan duen un apòstrof a la dreta, significant que n’ha desaparegut una vocal; de fet, formen síl·laba amb la vocal inicial del mot següent;” <p>“101. Proclisi o enclisi. Els pronoms febles van o tots al davant del verb, en el qual cas s’anomenen proclítics (o en proclisi, en posició proclítica), o tots al darrere del verb, i aleshores s’anomenen enclítics (o en enclisi, en posició enclítica). Vegem-ho:</p> <p>1) Són proclítics en general; concretament, amb el verb en els modes més usats, que són l’indicatiu i el subjuntiu”</p> <p>“125. Pleonasmes amb els pronoms febles</p> <p>És molt freqüent que, en una mateixa oració, surti dues vegades el mateix element, un cop en la seva forma completa i un altre cop representat per un pronom feble, o viceversa. Vegem els diferents tipus d’aquest fenomen, anomenat pleonasme.</p> <p>1) PLEONASMES LEXICALITZATS O FOSSILITZATS, quan el pronom feble ha perdut el seu valor sintàctic originari i ha passat a formar part del verb, donant-li un significat especial. Exemples:</p>
---	--

<p>Exemples: Hi ha molta gent a la plaça (verb haver-hi). [...] A vegades, com hem vist (pp. 119 i 123), la lexicalització està en procés, sense que es pugui dir que ja és consumada.</p> <p>2) PLEONASMES HABITUALS, que podem subdividir així: a) Els que es produeixen quan un pronom personal fort va seguit del pronom personal feble corresponent [...]. b) El que es fa amb els pronoms tot i ho. Ex.: Ho fa tot malament. Qui tot ho vol, tot ho perd. Cal saber que, en frases com aquestes, antigament tot era un adjectiu que determinava el pronom ho, però actualment ja donem a tot el valor de pronom, equivalent a ‘totes les coses’.”</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. Capítol 22 - Cicle referencial. 221 Pronom personal. 221.2 Pronoms febles simples, I Formes. “464.</p> <p>La gran majoria de formes febles dels pronoms personals adopten solucions fonètiques segons la posició que ocupen respecte al verb; en el cas de la tercera persona del singular el pronom és s (refl.), en aquest cas la forma és elidida.”</p> <p>IV El pronom neutre ho. 472-473. “El pronom ho representa un complement directe o tota una oració. En canvi, si el complement directe és expressat explícitament, no és representat per ho, sinó per lo, el, la, etc.”</p> <p>En la majoria d’obres que hem consultat, la recerca ens ha resultat senzilla, ja que les gramàtiques tenen una àmplia sèrie d’apartats relacionats amb la qüestió del nostre error. Hem trobat obres com l’Institut d’Estudis Catalans (2002). Gramàtica de la llengua catalana. [Versió provisional], que no ens han sigut de gran ajuda. El motiu pot ser que es tracta d’una versió provisional, i per tant els manca diversos aspectes determinats de l’obra i pels quals encara la tenen incompleta. No podem garantir amb total seguretat que no parli enlloc sobre l’aspecte, però el fet que en obres de referència com aquestes no es trobi</p>	<p>Hi ha molta gent a la plaça (verb haver-hi). [...] A vegades, com hem vist (pp. 119 i 123), la lexicalització està en procés, sense que es pugui dir que ja és consumada.</p> <p>2) PLEONASMES HABITUALS, que podem subdividir així: a) Els que es produeixen quan un pronom personal fort va seguit del pronom personal feble corresponent [...]. b) El que es fa amb els pronoms tot i ho. Ex.: Ho fa tot malament. Qui tot ho vol, tot ho perd. Cal saber que, en frases com aquestes, antigament tot era un adjectiu que determinava el pronom ho, però actualment ja donem a tot el valor de pronom, equivalent a ‘totes les coses’.”</p> <p>Badia i Margarit, Antoni M. (1994). Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. Capítol 22 - Cicle referencial. 221 Pronom personal. 221.2 Pronoms febles simples, I Formes. “464. La gran majoria de formes febles dels pronoms personals adopten solucions fonètiques segons la posició que ocupen respecte al verb; en el cas de la tercera persona del singular el pronom és s (refl.), en aquest cas la forma és elidida.”</p> <p>IV El pronom neutre ho. 472-473. “El pronom ho representa un complement directe o tota una oració. En canvi, si el complement directe és expressat explícitament, no és representat per ho, sinó per lo, el, la, etc.”</p> <p>En la majoria d’obres que hem consultat, la recerca ens ha resultat senzilla, ja que les gramàtiques tenen una àmplia sèrie d’apartats relacionats amb la qüestió del nostre error. Hem trobat obres com l’Institut d’Estudis Catalans (2002). Gramàtica de la llengua catalana. [Versió provisional], que no ens han sigut de gran ajuda. El motiu pot ser que es tracta d’una versió provisional, i per tant els manca diversos aspectes determinats de l’obra i pels quals encara la tenen incompleta. No podem garantir amb total seguretat que no parli enlloc sobre l’aspecte, però el fet que en obres de referència com aquestes no es trobi informació, és una mostra que no serà fàcil l’obtenció de nous resultats en altres obres o portals.</p>
---	--

informació, és una mostra que no serà fàcil l'obtenció de nous resultats en altres obres o portals.

De tot el seguit d'obres que hem consultat, arribem a la conclusió que no n'hi ha cap que enfoqui la temàtica que buscàvem de manera concreta dins del text. Cada manual tracta diversos aspectes relacionats amb el nostre error de manera general, i dins d'aquesta sèrie d'entrades n'hem trobat algunes que tracten la nostra qüestió. Potser no garanteixen amb total seguretat la resposta, però és per això que ens envia a un altre apartat o cita altres elements del text, o autors, per acabar de completar la nostra consulta.

A l'interior de les seves obres, la majoria no fan referència a altres autors, però sí que fan referència a continguts de la mateixa obra, un exemple és Ruai, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. On l'autor cita a peu de plana "125. 1. Un estudi sobre aquests fenòmens es troba dins Observacions/1, pp. 114-125."

Pel que fa a la claredat de l'explicació cal dir que els comentaris de les gramàtiques, en aquest cas, són breus i molt concisos. A més, en la majoria de casos, el text va acompanyat d'un suport en forma de quadre, ja que permet al lector entendre-ho de manera clara i més esquematitzada. Sí, l'autor en fa una exposició didàctica. Per exemple, en el cas de Badia i Margarit (1994). Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica., l'autor comença explicant els pronoms de manera general, ja que continua amb la indagació d'aquests. Tot seguit, els divideix en pronoms forts i febles, i dins dels pronoms febles, en el nostre cas, els va explicant detingudament de manera ordenada, afegint-hi nombrosos exemples.

Pel que fa a l'autoritat de cada material, els estudiants no podem valorar el grau de fiabilitat dels autors. Per a nosaltres tots són importants en la mateixa mesura, però sí que podem afirmar que la gramàtica de Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995., va marcar un abans i un després en la llengua catalana i per aquest motiu mereix un reconeixement especial. Va col·laborar en l'enfocament de la gramàtica i l'ortografia de

De tot el seguit d'obres que hem consultat, arribem a la conclusió que no n'hi ha cap que enfoqui la temàtica que buscàvem de manera concreta dins del text. Cada manual tracta diversos aspectes relacionats amb el nostre error de manera general, i dins d'aquesta sèrie d'entrades n'hem trobat algunes que tracten la nostra qüestió. Potser no garanteixen amb total seguretat la resposta, però és per això que ens envia a un altre apartat o cita altres elements del text, o autors, per acabar de completar la nostra consulta.

A l'interior de les seves obres, la majoria no fan referència a altres autors, però sí que fan referència a continguts de la mateixa obra, un exemple és Ruai, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. On l'autor cita a peu de plana "125. 1. Un estudi sobre aquests fenòmens es troba dins Observacions/1, pp. 114-125."

Pel que fa a la claredat de l'explicació cal dir que els comentaris de les gramàtiques, en aquest cas, són breus i molt concisos. A més, en la majoria de casos, el text va acompanyat d'un suport en forma de quadre, ja que permet al lector entendre-ho de manera clara i més esquematitzada. Sí, l'autor en fa una exposició didàctica. Per exemple, en el cas de Badia i Margarit (1994). Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica., l'autor comença explicant els pronoms de manera general, ja que continua amb la indagació d'aquests. Tot seguit, els divideix en pronoms forts i febles, i dins dels pronoms febles, en el nostre cas, els va explicant detingudament de manera ordenada, afegint-hi nombrosos exemples.

Pel que fa a l'autoritat de cada material, els estudiants no podem valorar el grau de fiabilitat dels autors. Per a nosaltres tots són importants en la mateixa mesura, però sí que podem afirmar que la gramàtica de Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995., va marcar un abans i un després en la llengua catalana i per aquest motiu mereix un reconeixement especial. Va col·laborar en l'enfocament de la gramàtica i l'ortografia de la llengua catalana i ha perdurat fins a l'actualitat. En general, els autors no raonen les seves propostes, senzillament expliquen el

la llengua catalana i ha perdurat fins a l'actualitat. **En general**, els autors no raonen les seves propostes, senzillament expliquen el **perquè** des del seu punt de vista. Es serveixen de nombrosos exemples, **tant** en format de text **com** en un quadre, **ja que** ajuden al lector a entendre millor l'explicació.

Després de consultar totes les obres, podem afirmar que cap d'elles ens ha ajudat a resoldre en la seva totalitat el problema plantejat. No es pot dir que una d'elles és la millor, **però** sí que podem parlar que una d'elles és un referent per la resta, i aquesta és la gramàtica de Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. La majoria d'experts de la llengua l'han utilitzat com a normativa en el moment d'elaborar textos en català. **En els darrers anys**, l'obra ha gaudit de lleugeres actualitzacions per part de professionals del sector lingüístic **fet que** permet reconèixer-la com una obra contemporània.

Ara bé, quan parlem d'obra de referència per a problemes concrets de gramàtica, escollim Ruai, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. Hem de tenir en compte que la primera edició data l'any 1998, **per tant**, la podem considerar una obra jove. Aquesta gramàtica detalla molt bé tota mena de dubtes que poden sorgir, exemplificats clarament. És, **sintetitzant**, una bona eina per la difusió i el bon ús de la llengua.

Bibliografia

Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995. Institut d'Estudis Catalans (2002). Gramàtica de la llengua catalana. [Versió provisional].
 Ruai, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. 6a ed. Moià: L'autor. (Biblioteca Universitat Pompeu Fabra)
 Badia i Margarit, Antoni M. (1994). Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
 Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). Gramàtica del català contemporani. Barcelona: Empúries.

perquè des del seu punt de vista. Es serveixen de nombrosos exemples, **tant** en format de text **com** en un quadre, **ja que** ajuden al lector a entendre millor l'explicació.

Després de consultar totes les obres, podem afirmar que cap d'elles ens ha ajudat a resoldre en la seva totalitat el problema plantejat. No es pot dir que una d'elles és la millor, **però** sí que podem parlar que una d'elles és un referent per la resta, i aquesta és la gramàtica de Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. La majoria d'experts de la llengua l'han utilitzat com a normativa en el moment d'elaborar textos en català. **En els darrers anys**, l'obra ha gaudit de lleugeres actualitzacions per part de professionals del sector lingüístic **fet que** permet reconèixer-la com una obra contemporània.

Ara bé, quan parlem d'obra de referència per a problemes concrets de gramàtica, escollim Ruai, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. Hem de tenir en compte que la primera edició data l'any 1998, **de manera que**, la podem considerar una obra jove. Aquesta gramàtica detalla molt bé tota mena de dubtes que poden sorgir, exemplificats clarament. És, **resumint**, una bona eina **per la** difusió i el bon ús de la llengua.

Bibliografia

Fabra, Pompeu (1933). Gramàtica catalana. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995. Institut d'Estudis Catalans (2002). Gramàtica de la llengua catalana. [Versió provisional].
 Ruai, Josep (2000). El català complet. 2: Morfologia i sintaxi. 6a ed. Moià: L'autor. (Biblioteca Universitat Pompeu Fabra)
 Badia i Margarit, Antoni M. (1994). Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
 Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). Gramàtica del català contemporani. Barcelona: Empúries.

Annex 12.8 MD als TI i TF del G8 (NP-AS)

TI G8	TF G8
<p data-bbox="225 405 751 434">Pràctica 6: Investigació a les gramàtiques</p> <p data-bbox="225 468 783 801">A la següent pràctica tractarem la qüestió conflictiva que presenta la frase <i>Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada</i>. Observem que en aquesta oració subordinada causal hi ha un pleonasme, és a dir, la presència simultània d'un pronom i del nom que representa en una mateixa frase. En aquest cas, es tracta de la duplicació del complement indirecte de l'oració (<i>a la Maria</i>), que es veu repetit pel pronom <i>li</i>.</p> <p data-bbox="225 840 783 1406">El tema dels pleonasmes és un punt problemàtic de la llengua catalana, ja que en podem trobar de diversos tipus i, segons les gramàtiques més importants, poden classificar-se com a incorrectes (agramaticals), opcionals i imprescindibles. En aquest treball tractarem els diferents tipus de pleonasmes segons les explicacions que hem trobat a les gramàtiques dels filòlegs Pompeu Fabra (1933), Antoni Maria Badia i Margarit (1994), Josep Ruaix (2000), Joan Solà [et al.] (2002), a la gramàtica provisional de l'Institut d'Estudis Catalans (2002), entre altres. Com aquest conjunt d'autors han escrit gramàtiques normatives i descriptives, podrem tractar el tema de la duplicació pronominal des de més d'un punt de vista.</p> <p data-bbox="225 1444 783 2040">En primer lloc, hem consultat la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1933), ja que va ser la primera gramàtica normativa i, actualment, encara està considerada com l'oficial. Tot i que està considerada com a normativa, té un caràcter més aviat descriptiu, per la qual cosa, a l'apartat de pronoms, només fa distinció entre els pronoms personals febles (datius i acusatius) i dins el fenomen del pleonasme pronominal, no menciona les oracions amb duplicació de complement indirecte. El més provable és que en l'època en què Fabra va redactar la normativa del català, el tema del pleonasme nos fos una qüestió primordial, ja que el motiu pel qual l'autor va presentar una gramàtica va ser per la necessitat d'establir unes normes bàsiques per a l'ús correcte del català.</p>	<p data-bbox="805 405 1332 434">Pràctica 6: Investigació a les gramàtiques</p> <p data-bbox="805 468 1364 801">A la següent pràctica tractarem la qüestió conflictiva que presenta la frase <i>Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada</i>. Observem que en aquesta oració subordinada causal hi ha un pleonasme, és a dir, la presència simultània d'un pronom i del nom que representa en una mateixa frase. En aquest cas, es tracta de la duplicació del complement indirecte de l'oració (<i>a la Maria</i>), que es veu repetit pel pronom <i>li</i>.</p> <p data-bbox="805 840 1364 1406">El tema dels pleonasmes és un punt problemàtic de la llengua catalana, ja que en podem trobar de diversos tipus i, segons les gramàtiques més importants, poden classificar-se com a incorrectes (agramaticals), opcionals i imprescindibles. En aquest treball tractarem els diferents tipus de pleonasmes segons les explicacions que hem trobat a les gramàtiques dels filòlegs Pompeu Fabra (1933), Antoni Maria Badia i Margarit (1994), Josep Ruaix (2000), Joan Solà [et al.] (2002), a la gramàtica provisional de l'Institut d'Estudis Catalans (2002), entre altres. Com aquest conjunt d'autors han escrit gramàtiques normatives i descriptives, podrem tractar el tema de la duplicació pronominal des de més d'un punt de vista.</p> <p data-bbox="805 1444 1364 2040">En primer lloc, hem consultat la <i>Gramàtica catalana</i> de Pompeu Fabra (1933), ja que va ser la primera gramàtica normativa i, actualment, encara està considerada com l'oficial. Tot i que està considerada com a normativa, té un caràcter més aviat descriptiu, per la qual cosa, a l'apartat de pronoms, només fa distinció entre els pronoms personals febles (datius i acusatius) i dins el fenomen del pleonasme pronominal, no menciona les oracions amb duplicació de complement indirecte. El més provable és que en l'època en què Fabra va redactar la normativa del català, el tema del pleonasme nos fos una qüestió primordial, ja que el motiu pel qual l'autor va presentar una gramàtica va ser per la necessitat d'establir unes normes bàsiques per a l'ús correcte del català.</p>

En segon lloc, hem optat per *la Gramàtica de la llengua catalana* de Badia i Margarit (1994), ja que, **de bon principi**, crèiem que era la més completa pel fet de ser descriptiva, normativa, diatòpica i diastràtica. **Tot i que** es basa en la gramàtica de Pompeu Fabra per al desenvolupament de les seves teories, trobem que és de caràcter molt més normatiu i que inclou noves normes i excepcions del català. Hem trobat de forma detallada la classificació dels diversos tipus de pleonasmes: estructurals, emfàtics o abusius, els quals explicarem més endavant.

Després, hem consultat la *Gramàtica del català contemporani* de Joan Solà [et al.] (2002), la qual és col·lectiva i descriptiva. Aquesta obra l'han escrit un conjunt de lingüistes i està totalment destinada a un públic professional (lingüistes, escriptors, traductors...), **per la qual cosa** ha sigut la nostra tercera consulta. Consta de tres volums que tracten la fonètica, la fonologia, la morfologia i la sintaxi. **Així com** la de Badia i Margarit, es basa en altres gramàtiques anteriors i podem trobar diverses comparacions de diferents obres al llarg dels tres volums. Aquí hem trobat una classificació dels pleonasmes segons si són correctes o incorrectes, **la qual cosa** ens ha sigut molt útil.

A continuació, ens hem dirigit a l'obra *El català complet* de Josep Ruaix i Vinyet (2000) que, com l'anterior, consta de tres volums. Ruaix tracta de manera normativa la fonètica, l'ortografia, la morfologia, la sintaxi, el lèxic i l'estilística, però, nosaltres només hem consultat el segon volum, el qual conté els temes de morfologia i sintaxi. Ha estat de les últimes consultes **a causa de** la gran diferència que presenta respecte a totes les altres gramàtiques i, també, per la importància que li dóna als diferents dialectes del català, confonent així al lector sobre què és considerat correcte i què no.

Tot seguit, hem consultat breument la *Gramàtica de la llengua catalana* (2002) de l'IEC, **però**, com ja sabíem **de bon principi**, encara no s'ha inclòs la part de sintaxi que és la que necessitàvem per a la realització del treball. **Per aquest motiu**, no hem pogut comparar-la amb les anteriors.

En segon lloc, hem optat per *la Gramàtica de la llengua catalana* de Badia i Margarit (1994), ja que, **de bon principi**, crèiem que era la més completa pel fet de ser descriptiva, normativa, diatòpica i diastràtica. **Tot i que** es basa en la gramàtica de Pompeu Fabra per al desenvolupament de les seves teories, trobem que és de caràcter molt més normatiu i que inclou noves normes i excepcions del català. Hem trobat de forma detallada la classificació dels diversos tipus de pleonasmes: estructurals, emfàtics o abusius, els quals explicarem més endavant.

Tercerament, hem consultat la *Gramàtica del català contemporani* de Joan Solà [et al.] (2002), la qual és col·lectiva i descriptiva. Aquesta obra l'han escrit un conjunt de lingüistes i està totalment destinada a un públic **profesional** (lingüistes, escriptors, traductors...), **per la qual cosa** ha sigut la nostra tercera consulta. Consta de tres volums que tracten la fonètica, la fonologia, la morfologia i la sintaxi. **Així com** la de Badia i Margarit, es basa en altres gramàtiques anteriors i podem trobar diverses comparacions de diferents obres al llarg dels tres volums. Aquí hem trobat una classificació dels pleonasmes segons si són correctes o incorrectes, **la qual cosa** ens ha sigut molt útil.

A continuació, ens hem dirigit a l'obra *El català complet* de Josep Ruaix i Vinyet (2000) que, com l'anterior, consta de tres volums. Ruaix tracta de manera normativa la fonètica, l'ortografia, la morfologia, la sintaxi, el lèxic i l'estilística, però, nosaltres només hem consultat el segon volum, el qual conté els temes de morfologia i sintaxi. Ha estat de les últimes consultes **a causa de** la gran diferència que presenta respecte a totes les altres gramàtiques i, també, per la importància que li dóna als diferents dialectes del català, confonent així al lector sobre què és considerat correcte i què no.

Tot seguit, hem consultat breument la *Gramàtica de la llengua catalana* (2002) de l'IEC, **però**, com ja sabíem **de bon principi**, encara no s'ha inclòs la part de sintaxi que és la que necessitàvem per a la realització del treball. **Per aquest motiu**, no hem pogut comparar-la amb les anteriors.

Després de consultar totes les gramàtiques esmentades, hem optat per cercar sobre el nostre tema al *Llibre d'estil* del web de la Gran Enciclopèdia Catalana, **però**, **tot i que** menciona que “s’evita l’ús del pronom de tercera persona en funció de complement indirecte (*li* o *els*) davant el complement indirecte explícit”, no dona més informació sobre el tema i, **per tant**, no ens ha semblat útil.

Per últim, ens hem tornat a adreçar a la de Badia i Margarit (1994) i Solà [et al.] (2002) **perquè** ens han semblat les més completes. A partir d’aquí, hem decidit començar a enfocar la resolució al conflicte que hem presentat a partir d’elles, **ja que** les altres han resultat estar incompletes o ens han creat confusions.

Per resoldre la qüestió plantejada, Pompeu Fabra (1933) no dona cap tipus d’explicació. Ruaiç, **en canvi**, dins la lliçó 17 que versa sobre els pronoms febles, tracta el tema dels pleonasmes, classificant-los segons si són 1) lexicalitzats o fossilitzats, 2) habituals o 3) incorrectes (2000:125,126,127). **No obstant això**, el tercer apartat es basa en les oracions de relatiu, els pronoms febles possessius i el datiu anticipat, que és un fenomen característic del castellà que s’ha introduït al català. Aquesta gramàtica, **per tant**, tampoc tracta la nostre qüestió amb exactitud.

Com hem mencionat **anteriorment**, segons Badia i Margarit els pleonasmes es classifiquen en estructurals, emfàtics o abusius. Dins el primer cas observem exemples molt semblants al nostre: *li dius al teu pare que accepto, el carter li ha dut una carta a en Joan* (1994:183). **Tot i això**, només es comenta que cal evitar aquestes construccions, sense donar molts més detalls. El segon i tercer fan referència als pleonasmes segons la força d’expressió per realçar el missatge o sobre la repetició exagerada de diversos pronoms en una mateixa oració, cosa que no té relació amb el nostre cas.

A l’obra de Joan Solà [et al.] (2002), s’exposen diversos casos d’oracions amb complements datius benefactius o possessius, als quals la duplicació del clític és obligatòria, **ja que** contenen un verb que afecta

Després de consultar totes les gramàtiques esmentades, hem optat per cercar sobre el nostre tema al *Llibre d'estil* del web de la Gran Enciclopèdia Catalana, **però**, **tot i que** menciona que “s’evita l’ús del pronom de tercera persona en funció de complement indirecte (*li* o *els*) davant el complement indirecte explícit”, no dona més informació sobre el tema i, **per tant**, no ens ha semblat útil.

Per últim, ens hem tornat a adreçar a la de Badia i Margarit (1994) i Solà [et al.] (2002) **perquè** ens han semblat les més completes. A partir d’aquí, hem decidit començar a enfocar la resolució al conflicte que hem presentat a partir d’elles, **vist que** les altres han resultat estar incompletes o ens han creat confusions.

Per resoldre la qüestió plantejada, Pompeu Fabra (1933) no dona cap tipus d’explicació. Ruaiç, **en canvi**, dins la lliçó 17 que versa sobre els pronoms febles, tracta el tema dels pleonasmes, classificant-los segons si són 1) lexicalitzats o fossilitzats, 2) habituals o 3) incorrectes (2000:125,126,127). **No obstant això**, el tercer apartat es basa en les oracions de relatiu, els pronoms febles possessius i el datiu anticipat, que és un fenomen característic del castellà que s’ha introduït al català. Aquesta gramàtica, **per tant**, tampoc tracta la nostre qüestió amb exactitud.

Com hem mencionat **anteriorment**, segons Badia i Margarit els pleonasmes es classifiquen en estructurals, emfàtics o abusius. Dins el primer cas observem exemples molt semblants al nostre: *li dius al teu pare que accepto, el carter li ha dut una carta a en Joan* (1994:183). **Tot i això**, només es comenta que cal evitar aquestes construccions, sense donar molts més detalls. El segon i tercer fan referència als pleonasmes segons la força d’expressió per realçar el missatge o sobre la repetició exagerada de diversos pronoms en una mateixa oració, cosa que no té relació amb el nostre cas.

A l’obra de Joan Solà [et al.] (2002), s’exposen diversos casos d’oracions amb complements datius benefactius o possessius, als quals la duplicació del clític és obligatòria, **ja que** contenen un verb que afecta positivament o negativament un complement

positivament o negativament un complement com veiem als exemples: *A Lluís li han robat el cotxe* (2002:1397), *Li han dissenyat un vestit a Maria* (2002:1394). **Més endavant**, l'autor tracta els datius en oracions amb complement indirecte experimentador. En aquest apartat, s'inclouen els verbs d'activitat psicològica com *doldre*, *agradar*, *molestar* o *interessar* i trobem exemples com *A la Maria no li agrada la cervesa* (2002:1398), als quals la duplicació pronominal és necessària també. **Finalment**, hem trobat la solució a l'apartat que tracta els datius amb complement indirecte meta (2002:1399). En aquest, descriu els verbs biargumentals i triargumentals (com al nostre cas) **de manera que** la duplicació no és correcta.

Amb l'ajuda de l'obra de Joan Solà [et al.] (2002) confirmem que la frase *Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada* està formada pel verb *portar* que regeix un subjecte (el·líptic en aquest cas), un complement directe (*una sopa calenta*) i un complement indirecte (*a la Maria*). **Per tant**, ens trobem amb una oració que conté un verb triargumental i, **per aquest motiu**, la repetició del complement indirecte és incorrecta.

Podem valorar la facilitat de recerca de manera positiva, **és a dir**, no ens ha resultat difícil trobar els apartats als quals es tractava, de manera més completa o menys, el nostre tema. A tots els índexs, excepte al de Pompeu Fabra (1933) i al de l'IEC (2002), apareixia un apartat que tractava la duplicació pronominal, el pleonasma o la duplicació dels clítics de complement indirecte, per la qual cosa, trobàvem fàcilment l'explicació. **D'altra banda**, hem trobat remissions a les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002) a altres capítols que no ens han resolt ni aclarit res.

Referent a la qüestió que investigàvem, trobem que només la gramàtica de Joan Solà [et al.] (2002) la tracta explícitament. **Encara que** les de Ruaix (2000) i Badia i Margarit (1994) parlen dels pleonasmes, no exposen de manera tan clara la resolució dels problemes que poden portar els diferents tipus de datius o de verbs. Totes les altres que hem consultat, no ens han aportat informació, ja sigui **perquè** no són exhaustives en l'estudi de la qüestió o,

com veiem als exemples: *A Lluís li han robat el cotxe* (2002:1397), *Li han dissenyat un vestit a Maria* (2002:1394). **Més endavant**, l'autor tracta els datius en oracions amb complement indirecte experimentador. En aquest apartat, s'inclouen els verbs d'activitat psicològica com *doldre*, *agradar*, *molestar* o *interessar* i trobem exemples com *A la Maria no li agrada la cervesa* (2002:1398), als quals la duplicació pronominal és necessària també. **Finalment**, hem trobat la solució a l'apartat que tracta els datius amb complement indirecte meta (2002:1399). En aquest, descriu els verbs biargumentals i triargumentals (com al nostre cas) **de manera que** la duplicació no és correcta.

Amb l'ajuda de l'obra de Joan Solà [et al.] (2002) confirmem que la frase *Li he portat una sopa calenta a la Maria perquè està molt engripada* està formada pel verb *portar* que regeix un subjecte (el·líptic en aquest cas), un complement directe (*una sopa calenta*) i un complement indirecte (*a la Maria*). **Per tant**, ens trobem amb una oració que conté un verb triargumental i, **per aquest motiu**, la repetició del complement indirecte és incorrecta.

Podem valorar la facilitat de recerca de manera positiva, **és a dir**, no ens ha resultat difícil trobar els apartats als quals es tractava, de manera més completa o menys, el nostre tema. A tots els índexs, excepte al de Pompeu Fabra (1933) i al de l'IEC (2002), apareixia un apartat que tractava la duplicació pronominal, el pleonasma o la duplicació dels clítics de complement indirecte, per la qual cosa, trobàvem fàcilment l'explicació. **Tot i això**, hem trobat remissions a les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002) a altres capítols que no ens han resolt ni aclarit res.

Referent a la qüestió que investigàvem, trobem que només la gramàtica de Joan Solà [et al.] (2002) la tracta explícitament. **Encara que** les de Ruaix (2000) i Badia i Margarit (1994) parlen dels pleonasmes, no exposen de manera tan clara la resolució dels problemes que poden portar els diferents tipus de datius o de verbs. Totes les altres que hem consultat, no ens han aportat informació, ja sigui **perquè** no són exhaustives en l'estudi de la qüestió o, simplement, **perquè** no hi apareix.

simplement, **perque** no hi apareix.

En general, considerem que la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és clara i concisa. **No obstant això**, no recull tots els temes conflictius que presenta la llengua catalana i no hem pogut fer-ne ús. L'obra de Badia i Margarit (1994) és la que presenta més quadres i exemples per tractar un tema en concret i, per aquest motiu, podem afirmar que és molt intel·ligible. Tot i així, la part teòrica ens ha semblat difícil de comprendre. Ruai (2000) tracta els temes de forma molt clara, **però** els exemples que exposa solen ser comparacions amb el castellà i, en aquest cas, ens ha creat nous dubtes. A la gramàtica de Solà [et al.] (2002) hem trobat molta informació i molt ben detallada. Aquesta última és la que creiem que s'entén millor: la teoria és clara i conté molts exemples de cada apartat. **A més a més**, presenta nombroses referències bibliogràfiques d'altres autors a peu de pàgina per complementar les seves explicacions. Un exemple d'això és *Vegeu Laca (1986) i Todolí (1998a: §5.2), on s'analitza amb més detall aquest tipus de construccions* (2002:1399), que trobem a l'apartat del complement indirecte meta que hem comentat amb anterioritat. **Tot i que** aquesta referència no l'hem poguda consultar, creiem que és molt positiu que al llarg dels tres volums vagi esmentant altres obres per facilitar la intel·ligibilitat.

En referència a la fiabilitat o l'autoritat, cada material presenta unes condicions molt diferents. **En primer lloc**, encara que no l'hem tractada molt, la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és molt antiga i, actualment, necessitem resoldre molts més dubtes que s'han anat generant **a causa de** l'evolució constant del català. La gramàtica de Ruai (2000) l'hem estudiada com a independent de tots els filòlegs i lingüistes catalans, la qual cosa ens ha causat menys credibilitat. A més, basa totes les seves teories en el castellà, cosa que sovint no és un bon mètode. Badia i Margarit (1994) presenta una gramàtica realista, **és a dir**, basada en els matisos i les contradiccions de la llengua catalana a partir de la de Pompeu Fabra (1933), per la qual cosa transmet confiança. La gramàtica de l'IEC, així com el *Llibre d'estil* de la Gran Enciclopèdia Catalana (ambdues amb lloc

En general, considerem que la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és clara i concisa. **No obstant això**, no recull tots els temes conflictius que presenta la llengua catalana i no hem pogut fer-ne ús. L'obra de Badia i Margarit (1994) és la que presenta més quadres i exemples per tractar un tema en concret i, per aquest motiu, podem afirmar que és molt intel·ligible. Tot i així, la part teòrica ens ha semblat difícil de comprendre. Ruai (2000) tracta els temes de forma molt clara, **però** els exemples que exposa solen ser comparacions amb el castellà i, en aquest cas, ens ha creat nous dubtes. A la gramàtica de Solà [et al.] (2002) hem trobat molta informació i molt ben detallada. Aquesta última és la que creiem que s'entén millor: la teoria és clara i conté molts exemples de cada apartat. **A més a més**, presenta nombroses referències bibliogràfiques d'altres autors a peu de pàgina per complementar les seves explicacions. Un exemple d'això és *Vegeu Laca (1986) i Todolí (1998a: §5.2), on s'analitza amb més detall aquest tipus de construccions* (2002:1399), que trobem a l'apartat del complement indirecte meta que hem comentat amb anterioritat. **Tot i que** aquesta referència no l'hem poguda consultar, creiem que és molt positiu que al llarg dels tres volums vagi esmentant altres obres per facilitar la intel·ligibilitat.

En referència a la fiabilitat o l'autoritat, cada material presenta unes condicions molt diferents. **En primer lloc**, encara que no l'hem tractada molt, la gramàtica de Pompeu Fabra (1933) és molt antiga i, actualment, necessitem resoldre molts més dubtes que s'han anat generant **a causa de** l'evolució constant del català. La gramàtica de Ruai (2000) l'hem estudiada com a independent de tots els filòlegs i lingüistes catalans, la qual cosa ens ha causat menys credibilitat. A més, basa totes les seves teories en el castellà, cosa que sovint no és un bon mètode. Badia i Margarit (1994) presenta una gramàtica realista, **és a dir**, basada en els matisos i les contradiccions de la llengua catalana a partir de la de Pompeu Fabra (1933), per la qual cosa transmet confiança. La gramàtica de l'IEC, així com el *Llibre d'estil* de la Gran Enciclopèdia Catalana (ambdues amb lloc web), són els organismes més actuals i això fa que el lector s'adreci a

web), són els organismes més actuals i això fa que el lector s'adreci a elles per a qualsevol dubte de caràcter contemporani; **encara que** no ens hagi sigut d'ajuda.

A partir de la resolució que hem presentat a la frase que ens ha estat assignada, confirmem que la que ens ha resolt el dubte totalment ha estat la *Gramàtica del català contemporani* de Joan Solà [et al.] (2002) **perquè** és l'única que tractava el tema de la duplicació pronominal amb les característiques que presentava la nostra oració. **Per una banda**, hem trobat explicacions molt detallades sobre el tema dels pleonasmes de complement indirecte. **D'altra banda**, hem pogut identificar tant el problema com la seva solució a partir dels diferents exemples que presentaven una construcció quasi idèntica a la de la nostra frase.

Per a les següents consultes que hàgim de realitzar, **en primer lloc** revisariem si a la gramàtica provisional de l'IEC apareix la secció requerida, **ja que** és la més actual i la que pretén adquirir l'oficialitat. **A continuació**, consultariem les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002), **ja que** són molt completes i ofereixen solucions a un gran nombre de dubtes i problemes de la llengua catalana.

Bibliografia i webgrafia

Badia i Margarit, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica i diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Fabra, Pompeu (1933). *Gramàtica catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.

Gran Enciclopèdia Catalana (2009). *Llibre d'estil*. Sau. [Versió electrònica] Institut d'Estudis Catalans (2002). *Gramàtica de la llengua catalana*. [Versió provisional]

Ruaix, Josep (2000). *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor.

Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries.

elles per a qualsevol dubte de caràcter contemporani; **encara que** no ens hagi sigut d'ajuda.

A partir de la resolució que hem presentat a la frase que ens ha estat assignada, confirmem que la que ens ha resolt el dubte totalment ha estat la *Gramàtica del català contemporani* de Joan Solà [et al.] (2002) **perquè** és l'única que tractava el tema de la duplicació pronominal amb les característiques que presentava la nostra oració. **D'una banda**, hem trobat explicacions molt detallades sobre el tema dels pleonasmes de complement indirecte. **D'altra banda**, hem pogut identificar tant el problema com la seva solució a partir dels diferents exemples que presentaven una construcció quasi idèntica a la de la nostra frase.

Finalment, per a les següents consultes que hàgim de realitzar, **en primer lloc** revisariem si a la gramàtica provisional de l'IEC apareix la secció requerida, **ja que** és la més actual i la que pretén adquirir l'oficialitat. **A continuació**, consultariem les obres de Badia i Margarit (1994) i de Solà [et al.] (2002), **ja que** són molt completes i ofereixen solucions a un gran nombre de dubtes i problemes de la llengua catalana.

Bibliografia i webgrafia

Badia i Margarit, Antoni M. (1994). *Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica i diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Fabra, Pompeu (1933). *Gramàtica catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1995.

Gran Enciclopèdia Catalana (2009). *Llibre d'estil*. Sau. [Versió electrònica] Institut d'Estudis Catalans (2002). *Gramàtica de la llengua catalana*. [Versió provisional]

Ruaix, Josep (2000). *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor.

Solà, Joan; Lloret, M. Rosa; Mascaró, Joan; Pérez Saldanya, Manuel (dir.) (2002). *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries.

Annex 12.9 MD als TI i TF del G9 (CG-AH-RS)

TI G9	TF G9
<p>PRÀCTICA 6. INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES</p> <p>1. INTRODUCCIÓ</p> <p>A la pràctica que es realitza a continuació hem hagut d'investigar una qüestió a les gramàtiques de Fabra, de Badia, de Solà et al., de l'Institut d'Estudis Catalans i de Ruaiç. Aquests eren els recursos obligatoris on havíem de fer la recerca, però també hem utilitzat material complementari (<i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al., <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep Castellanos i <i>Lingüística i normativa</i> de Joan Solà). Se'ns va donar una frase amb una falta, la norma de la qual és la que hem hagut de buscar al material esmentat. L'objectiu d'aquesta pràctica, però, no és només resoldre aquesta qüestió, sinó també aprendre a buscar en gramàtiques o en altres recursos acadèmics sempre que se'ns plantegi qualsevol dubte.</p> <p>2. FRASE ATRIBUÏDA I IDENTIFICACIÓ DEL PROBLEMA</p> <p>L'oració que ens ha estat assignada és la següent: *Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens <i>degut a</i> un error de tipografia.</p> <p>El problema d'aquesta frase es troba en l'ús incorrecte de la locució prepositiva <i>degut a</i>, ja que en català no posseeix el valor causal que aquesta frase intenta transmetre, a més a més, és una interferència de la locució causal <i>debido a</i> del castellà.</p> <p>3. MEMÒRIA DE NAVEGACIÓ</p> <p>(1) En primer lloc, hem decidit consultar la gramàtica de Pompeu Fabra (1933), ja que és la primera normativa que es va publicar i en la qual es basen totes les altres. Tot i que hem fet una exhaustiva recerca sobre aquesta locució prepositiva no hem trobat cap norma que n'indiqui l'ús incorrecte. Això es deu, possiblement, a causa que l'objectiu de la gramàtica era establir mínimament unes regles</p>	<p>PRÀCTICA 6. INVESTIGACIÓ D'UNA QÜESTIÓ A LES GRAMÀTIQUES</p> <p>1. INTRODUCCIÓ</p> <p>A la pràctica que es realitza a continuació hem hagut d'investigar una qüestió a les gramàtiques de Fabra, de Badia, de Solà et al., de l'Institut d'Estudis Catalans i de Ruaiç. Aquests eren els recursos obligatoris on havíem de fer la recerca; amb tot, també hem utilitzat material complementari (<i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al., <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep Castellanos i <i>Lingüística i normativa</i> de Joan Solà). Se'ns va donar una frase amb una falta, la norma de la qual és la que hem hagut de buscar al material esmentat. L'objectiu d'aquesta pràctica, però, no és només resoldre aquesta qüestió, sinó també aprendre a buscar en gramàtiques o en altres recursos acadèmics sempre que se'ns plantegi qualsevol dubte.</p> <p>2. FRASE ATRIBUÏDA I IDENTIFICACIÓ DEL PROBLEMA</p> <p>L'oració que ens ha estat assignada és la següent: *Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens <i>degut a</i> un error de tipografia.</p> <p>El problema d'aquesta frase es troba en l'ús incorrecte de la locució prepositiva <i>degut a</i>, ja que en català no posseeix el valor causal que aquesta frase intenta transmetre, a més a més, és una interferència de la locució causal <i>debido a</i> del castellà.</p> <p>3. MEMÒRIA DE NAVEGACIÓ</p> <p>(1) En primer lloc, hem decidit consultar la gramàtica de Pompeu Fabra (1933), atès que és la primera normativa que es va publicar i en la qual es basen totes les altres. Tot i que hem fet una exhaustiva recerca sobre aquesta locució prepositiva no hem trobat cap norma que n'indiqui l'ús incorrecte. Això es deu, possiblement, a causa que l'objectiu de la</p>

amb claredat, concisió, i un estil que no fos polèmic sobre unes quantes qüestions necessàries per saber escriure el català, **és a dir**, tenia una intenció pràctica i normativa que només tractava els aspectes més urgents d'aquella època.

En segon lloc, hem buscat a la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit (1994), de caràcter moral, **perquè** va ser la següent publicada després de la de Fabra, **ja que**, després de trenta anys, pretenia actualitzar els canvis que la llengua va patir des de la gramàtica normativa de Fabra.

A continuació, hem optat per la gramàtica de Joan Solà et al., publicada el 2002. Ens hem adonat que hi ha tres volums publicats i després de buscar-ho en tots tres ho hem trobat al segon, que és el de sintaxi. Aquesta ha estat la següent gramàtica escollida **perquè** va ser la tercera que es va publicar amb l'objectiu d'omplir el buit fins que sortís la gramàtica normativa definitiva de l'Institut d'Estudis Catalans, que és on hem buscat seguidament, **però**, malauradament, l'apartat de sintaxi encara no està acabat, **així que** no hem trobat cap referència d'aquesta locució, **ja que** és d'aquest apartat.

Per últim, hem recorregut a la gramàtica de Josep Ruaiç, *Català complet* (1997). Ha estat l'última de consultar **perquè** no s'ajusta a cap programa concret, **tot i així**, proporciona els coneixements necessaris i és un llibre molt útil per l'autoaprenentatge i l'auto-ajuda.

Aquestes eren les gramàtiques obligatòries on havíem de buscar, **però com que** només hem trobat l'explicació de la norma a la gramàtica de Joan Solà et al., hem decidit utilitzar material extra; **així doncs**, **també** hem fet servir el *Manual d'estil, Lingüística i normativa* i *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*.

(2) A la gramàtica de Fabra del 1933 hem buscat, **primerament**, al capítol VII, que és el de preposicions. L'únic que hi hem trobat és un breu esment en forma de llista de l'ús recomanat de diverses locucions prepositives, entre les quals es troba la utilització correcta de *a causa de*, **però** no hi apareix cap apartat sobre l'ús incorrecte del castellanisme *degut a*. En veure que només hi havia això, se'ns ha

gramàtica era establir mínimament unes regles amb claredat, concisió, i un estil que no fos polèmic sobre unes quantes qüestions necessàries per saber escriure el català, **és a dir**, tenia una intenció pràctica i normativa que només tractava els aspectes més urgents d'aquella època.

En segon lloc, hem buscat a la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit (1994), de caràcter moral, **perquè** va ser la següent publicada després de la de Fabra, **ja que**, després de trenta anys, pretenia actualitzar els canvis que la llengua va patir des de la gramàtica normativa de Fabra.

A continuació, hem optat per la gramàtica de Joan Solà et al., publicada el 2002. Ens hem adonat que hi ha tres volums publicats i després de buscar-ho en tots tres ho hem trobat al segon, que és el de sintaxi. Aquesta ha estat la següent gramàtica escollida **perquè** va ser la tercera que es va publicar amb l'objectiu d'omplir el buit fins que sortís la gramàtica normativa definitiva de l'Institut d'Estudis Catalans, que és on hem buscat seguidament, **però**, malauradament, l'apartat de sintaxi encara no està acabat, **així que** no hem trobat cap referència d'aquesta locució, **vist que** és d'aquest apartat.

Per últim, hem recorregut a la gramàtica de Josep Ruaiç, *Català complet* (1997). Ha estat l'última de consultar **perquè** no s'ajusta a cap programa concret, **tot i així**, proporciona els coneixements necessaris i és un llibre molt útil per l'autoaprenentatge i l'auto-ajuda.

Aquestes eren les gramàtiques obligatòries on havíem de buscar, **però com que** només hem trobat l'explicació de la norma a la gramàtica de Joan Solà et al., hem decidit utilitzar material extra; **així doncs**, **també** hem fet servir el *Manual d'estil, Lingüística i normativa* i *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*.

(2) A la gramàtica de Fabra del 1933 hem buscat, **primerament**, al capítol VII, que és el de preposicions. L'únic que hi hem trobat és un breu esment en forma de llista de l'ús recomanat de diverses locucions prepositives, entre les quals es troba la utilització correcta de *a causa de*, **però** no hi apareix cap apartat sobre l'ús incorrecte del castellanisme *degut a*.

<p>acudit cercar al capítol V, que és el que parla sobre el verb, esperant trobar-hi algun tipus d'informació sobre el participi <i>degut</i>.</p> <p>A la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit hem buscat a tots els apartats del capítol 11. “Els elements de la relació, I. Les preposicions” i a l'apartat 247.3 “El participi” que es troba dins l'apartat 247 “Les formes no personals del verb” inclòs dins del capítol 24. “Cicle verbal”.</p> <p>A la gramàtica de Solà et al. del 2002 hem començat buscant pel capítol 11. “La preposició i el sintagma preposicional”, a l'apartat 11.4. “Sintaxi del sintagma preposicional”. Dins d'aquest, hem anat a l'11.4.5. “Canvi i caiguda de preposicions”, on no hem trobat res. Per això hem buscat, per últim, a l'apartat 11.8.9. “Altres locucions prepositives”, inclòs dins l'11.8. “Locucions prepositives”. Aquí hem trobat l'explicació de l'ús correcte de la locució prepositiva que se'ns plantejava al principi de la pràctica.</p> <p>Pel que fa a la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, com hem comentat abans, no hem pogut recórrer a ella a causa que l'apartat de sintaxi, al qual pertany la nostra qüestió, no està acabat.</p> <p>A la gramàtica de Ruaix hem buscat a la Lliçó 20. “Correcció i puresa - Castellanismes”, dins la qual hi havia els apartats “Castellanismes palesos”, “Castellanismes camuflats” i “Apèndix: castellanismes discutits o dubtosos”. Enlloc no hem trobat res sobre la locució prepositiva incorrecta en català <i>degut a</i>.</p> <p>El primer dels materials complementaris consultats ha estat el <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al. Hem buscat i trobat la informació al capítol XXI, dins l'apartat 6.3.2.6. que es troba a l'apartat 6.3. “Altres locucions prepositives”.</p> <p><i>Lingüística i normativa</i> l'hem consultat perquè la gramàtica de Solà i el <i>Manual d'Estil</i> hi remetien. En aquest llibre hem buscat al capítol “Joan Coromines i la llengua normativa” a l'apartat 8.4 “Lèxic” que es troba dins l'apartat 8 “Usos lingüístics de Coromines en el DECat”.</p>	<p>En veure que només hi havia això, se'ns ha acudit cercar al capítol V, que és el que parla sobre el verb, esperant trobar-hi algun tipus d'informació sobre el participi <i>degut</i>.</p> <p>A la gramàtica d'Antoni M. Badia i Margarit hem buscat a tots els apartats del capítol 11. “Els elements de la relació, I. Les preposicions” i a l'apartat 247.3 “El participi” que es troba dins l'apartat 247 “Les formes no personals del verb” inclòs dins del capítol 24. “Cicle verbal”.</p> <p>A la gramàtica de Solà et al. del 2002 hem començat buscant pel capítol 11. “La preposició i el sintagma preposicional”, a l'apartat 11.4. “Sintaxi del sintagma preposicional”. Dins d'aquest, hem anat a l'11.4.5. “Canvi i caiguda de preposicions”, on no hem trobat res. Per això hem buscat, per últim, a l'apartat 11.8.9. “Altres locucions prepositives”, inclòs dins l'11.8. “Locucions prepositives”. Aquí hem trobat l'explicació de l'ús correcte de la locució prepositiva que se'ns plantejava al principi de la pràctica.</p> <p>Pel que fa a la gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans, com hem comentat abans, no hem pogut recórrer a ella a causa que l'apartat de sintaxi, al qual pertany la nostra qüestió, no està acabat.</p> <p>A la gramàtica de Ruaix hem buscat a la Lliçó 20. “Correcció i puresa - Castellanismes”, dins la qual hi havia els apartats “Castellanismes palesos”, “Castellanismes camuflats” i “Apèndix: castellanismes discutits o dubtosos”. Enlloc no hem trobat res sobre la locució prepositiva incorrecta en català <i>degut a</i>.</p> <p>El primer dels materials complementaris consultats ha estat el <i>Manual d'estil</i> de Josep Mestres et al. Hem buscat i trobat la informació al capítol XXI, dins l'apartat 6.3.2.6. que es troba a l'apartat 6.3. “Altres locucions prepositives”.</p> <p><i>Lingüística i normativa</i> l'hem consultat perquè la gramàtica de Solà i el <i>Manual d'Estil</i> hi remetien. En aquest llibre hem buscat al capítol “Joan Coromines i la llengua normativa” a l'apartat 8.4 “Lèxic” que es troba dins l'apartat 8 “Usos lingüístics de Coromines en el</p>
--	---

Per últim, al *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*, hem buscat directament a l'apartat de morfosintaxi, dins el qual hem anat a l'apartat "Preposicions compostes" que inclou "Locucions prepositives", on hem trobat l'explicació de la falta.

(3) **En un principi**, no ens ha estat gens fàcil trobar la norma que corregeix el problema de l'oració. Es tracta d'un tema molt concret que no es troba a les primeres gramàtiques que es van publicar, **ja que** l'objectiu de les quals només era establir les normes principals necessàries de l'època per evitar confusions, **com és el cas** de Fabra i Badia. La gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans tampoc ens ha proporcionat informació; **així doncs**, l'única gramàtica de les obligatòries que ens ha donat resposta a la nostra qüestió és la de Joan Solà et al. **No obstant això**, el material extra que hem consultat sí que contenia informació. Ni al *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*, ni al *Manual d'estil*, ha estat complicat trobar l'explicació de la norma, **ja que** estava molt ben indicada a l'apartat de locucions prepositives en tots dos casos.

(4) A la gramàtica del català contemporani de Joan Solà et al. es fa una breu explicació de per què és incorrecte emprar la locució prepositiva *degut a* i l'acompanya amb un únic exemple. **En canvi**, al *Manual d'estil* de Josep Mestres et al., s'explica la norma, es mostra la correcció, s'aporten diferents propostes com a locucions equivalents i, **a més a més**, s'expliquen els dos altres usos que té aquesta preposició, com a adjectiu acompanyant un nom i tot sol **si** es troba dins d'una oració de relatiu, amb els seus respectius exemples. L'única diferència significant entre la gramàtica i el manual és que a la primera obra s'afegeix una informació complementària, que pot ser útil a l'hora de fer traduccions, **ja que** compara la locució prepositiva amb altres possibles equivalents d'aquesta locució en altres llengües, com ara en anglès *due to*.

Ara bé, un punt que tenen en comú tots dos llibres és la remissió al llibre de Solà *Lingüística i normativa* del 1990. **Per una banda**, la gramàtica ho fa mitjançant una nota a peu de pàgina i, **per altra banda**, el manual adjunta aquesta informació al mateix paràgraf

DECat".

Per últim, al *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*, hem buscat directament a l'apartat de morfosintaxi, dins el qual hem anat a l'apartat "Preposicions compostes" que inclou "Locucions prepositives", on hem trobat l'explicació de la falta.

(3) **En un principi**, no ens ha estat gens fàcil trobar la norma que corregeix el problema de l'oració. Es tracta d'un tema molt concret que no es troba a les primeres gramàtiques que es van publicar, **considerant que** l'objectiu de les quals només era establir les normes principals necessàries de l'època per evitar confusions, **com és el cas** de Fabra i Badia. La gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans tampoc ens ha proporcionat informació; **així doncs**, l'única gramàtica de les obligatòries que ens ha donat resposta a la nostra qüestió és la de Joan Solà et al. **No obstant això**, el material extra que hem consultat sí que contenia informació. Ni al *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*, ni al *Manual d'estil*, ha estat complicat trobar l'explicació de la norma **perquè** estava molt ben indicada a l'apartat de locucions prepositives en tots dos casos.

(4) A la gramàtica del català contemporani de Joan Solà et al. es fa una breu explicació de per què és incorrecte emprar la locució prepositiva *degut a* i l'acompanya amb un únic exemple. **En canvi**, al *Manual d'estil* de Josep Mestres et al., s'explica la norma, es mostra la correcció, s'aporten diferents propostes com a locucions equivalents i, **a més a més**, s'expliquen els dos altres usos que té aquesta preposició, com a adjectiu **acompanyant** un nom i tot sol **si** es troba dins d'una oració de relatiu, amb els seus respectius exemples. L'única diferència significant entre la gramàtica i el manual és que a la primera obra s'afegeix una informació complementària, que pot ser útil a l'hora de fer traduccions, **a causa que** compara la locució prepositiva amb altres possibles equivalents d'aquesta locució en altres llengües, com ara en anglès *due to*.

Ara bé, un punt que tenen en comú tots dos llibres és la remissió al llibre de Solà *Lingüística i normativa* del 1990. **Per una banda**, la gramàtica ho fa mitjançant una nota a peu de pàgina i, **per altra banda**, el manual

de l'explicació de la norma. En aquesta obra, Solà, a part de comentar els usos correctes de la locució, dedica unes quantes línies a destacar l'ús amb valor conjuntiu que fa Joan Coromines de *degut a*.

L'altra obra complementària que hem consultat és el *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana* de Josep A. Castellanos i Vila (1998). Tot i ser un llibre molt ben estructurat on es pot trobar la informació ràpidament, l'explicació és molt breu i, **tot i que** s'indica quan l'hem d'utilitzar i un exemple de locució causal que la substitueixi, no hi ha tanta informació com al *Manual d'estil* pel que fa als usos correctes d'aquest aplec.

Així doncs, es pot concloure que l'obra més completa de les que hem consultat ha estat el *Manual d'estil* de Josep Mestres et al. **perquè** és la que conté més explicacions d'una manera clara, molts exemples que són fàcils d'entendre i les remissions són clares i entenedores.

(5) **En quant a** la claredat de l'explicació, la gramàtica de Solà et al. és la que costa més de comprendre en comparació amb les altres, **ja que**, **per culpa** del seu caràcter descriptiu, no diu que l'expressió *degut a* sigui incorrecta, **sinó que** se sobreentén **perquè** diu que *degut* només s'empra com a participi passat del verb *deure*, **tot i que** és una locució que igualment s'utilitza molt en català i que és calcada d'altres llengües (*debido a, due to*). No obstant això, la norma s'entén, sobretot **gràcies als** exemples, que també apareixen al *Manual d'Estil* i al *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*. En aquests dos, la norma està més clara que en la gramàtica de Solà et al., probablement **perquè** l'explicació és més esquemàtica i des d'un bon principi es deixa clar que aquesta expressió en català és incorrecta. *Lingüística i normativa*, per la seva banda, també ofereix una explicació descriptiva i més confusa perquè després d'explicar què diu el diccionari normatiu declara que "la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí." **A més a més**, només hi ha un exemple del bon ús que indica la norma i **després** comenta, sense demostrar-ho amb cap oració que permeti al lector entendre-ho,

adjunta aquesta informació al mateix paràgraf de l'explicació de la norma. En aquesta obra, Solà, a part de comentar els usos correctes de la locució, dedica unes quantes línies a destacar l'ús amb valor conjuntiu que fa Joan Coromines de *degut a*.

L'altra obra complementària que hem consultat és el *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana* de Josep A. Castellanos i Vila (1998). Tot i ser un llibre molt ben estructurat on es pot trobar la informació ràpidament, l'explicació és molt breu i, **tot i que** s'indica quan l'hem d'utilitzar i un exemple de locució causal que la substitueixi, no hi ha tanta informació com al *Manual d'estil* pel que fa als usos correctes d'aquest aplec.

Així doncs, es pot **conclure** que l'obra més completa de les que hem consultat ha estat el *Manual d'estil* de Josep Mestres et al. o, **més ben dit**, és la que conté més explicacions d'una manera clara, molts exemples que són fàcils d'entendre i les remissions són molt clares i entenedores.

(5) **En quant a** la claredat de l'explicació, la gramàtica de Solà et al. és la que costa més de comprendre en comparació amb les altres, **ja que**, **per culpa** del seu caràcter descriptiu, no diu que l'expressió *degut a* sigui incorrecta, **sinó que** se sobreentén **perquè** diu que *degut* només s'empra com a participi passat del verb *deure*, **tot i que** és una locució que igualment s'utilitza molt en català i que és calcada d'altres llengües (*debido a, due to*). No obstant això, la norma s'entén, sobretot **gràcies als** exemples, que també apareixen al *Manual d'Estil* i al *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*. En aquests dos, la norma està més clara que en la gramàtica de Solà et al., probablement **perquè** l'explicació és més esquemàtica i des d'un bon principi es deixa clar que aquesta expressió en català és incorrecta. *Lingüística i normativa*, per la seva banda, també ofereix una explicació descriptiva i més confusa perquè després d'explicar què diu el diccionari normatiu declara que "la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí." **A més a més**, només hi ha un exemple del bon ús que indica la norma i **després** comenta, sense demostrar-ho amb

que Coromines utilitza l'aplec amb valor conjuntiu.

(6) La informació que hem trobat està ben fonamentada gràcies als exemples, que corroboren el que l'autor afirma. Cal tenir en compte, però, que la gramàtica de Joan Solà et al. o *Lingüística i normativa*, són obres sobretot descriptives i, per tant, no tenen tanta fiabilitat com una de caràcter normatiu. Tot i així, veient que l'explicació coincideix amb les altres, deixant de banda que algunes són més completes que d'altres, ni en aquestes ni en cap altra, no es posa en dubte que el que l'autor diu no sigui fiable.

(7) Fabra, a la seva obra, es limita a donar els usos normatius de totes les preposicions sense argumentar les seves propostes, sinó que, simplement, fa una explicació normativa. Tot i això, podem donar com a vàlida la seva gramàtica, ja que té autoritat oficial. Pel que fa a la gramàtica de Badia i Margarit, tot i ser descriptiva i, per tant, explicar els diferents usos i indicar perquè s'utilitza d'una manera o una altra, no tracta la incorrecció de *degut a*. És cert que argumenta les locucions prepositives que freqüentment causen més confusió, mentre que hi ha d'altres com *a causa de* o *per culpa de* que només cita per donar més exemples de locucions prepositives, sense comentar-les ni tenir en compte el mal ús que se'n pot fer d'elles.

D'una banda, Ruai, igual que Badia, només cita alguns exemples però no fa cap indicació del mal ús que es podria fer de la locució calcant-la del castellà. Per últim, L'institut d'Estudis Catalans, no té acabada la part de sintaxi de la gramàtica i, per tant, no s'ha pogut consultar.

D'altra banda, la gramàtica de Solà és l'única que dona resposta al conflicte de l'oració:

Degut a amb valor causal, equivalent de *per* o *per a causa de*: + *No hem anat a la serra degut a la pluja*. L'aplec *degut a* s'accepta només quan *degut* funciona com a participi passat del verb *deure*: *La pluja dels preus de les vivendes s'ha degut a la inversió de diners negres*. De tota manera, aquesta locució és molt estesa en català i té paral·les en altres llengües, no sols en el castellà (*debido a*) i en altres llengües romàniques, sinó també en l'anglès (*due to*).

Pel gran pes moral i social que tenen les

cap oració que permeti al lector entendre-ho, que Coromines utilitza l'aplec amb valor conjuntiu.

(6) La informació que hem trobat està ben fonamentada gràcies als exemples, que corroboren el que l'autor afirma. Cal tenir en compte, però, que la gramàtica de Joan Solà et al. o *Lingüística i normativa*, són obres sobretot descriptives i, per tant, no tenen tanta fiabilitat com una de caràcter normatiu. Tot i així, veient que l'explicació coincideix amb les altres, deixant de banda que algunes són més completes que d'altres, ni en aquestes ni en cap altra, no es posa en dubte que el que l'autor diu no sigui fiable.

(7) Fabra, a la seva obra, es limita a donar els usos normatius de totes les preposicions sense argumentar les seves propostes, sinó que, simplement, fa una explicació normativa. Tot i això, podem donar com a vàlida la seva gramàtica, ja que té autoritat oficial. Pel que fa a la gramàtica de Badia i Margarit, tot i ser descriptiva i, per tant, explicar els diferents usos i indicar perquè s'utilitza d'una manera o una altra, no tracta la incorrecció de *degut a*. És cert que argumenta les locucions prepositives que freqüentment causen més confusió, mentre que hi ha d'altres com *a causa de* o *per culpa de* que només cita per donar més exemples de locucions prepositives, sense comentar-les ni tenir en compte el mal ús que se'n pot fer d'elles.

D'una banda, Ruai, igual que Badia, només cita alguns exemples però no fa cap indicació del mal ús que es podria fer de la locució calcant-la del castellà. Per últim, L'institut d'Estudis Catalans, no té acabada la part de sintaxi de la gramàtica i, per tant, no s'ha pogut consultar.

D'altra banda, la gramàtica de Solà és l'única que dona resposta al conflicte de l'oració:

Degut a amb valor causal, equivalent de *per* o *per a causa de*: + *No hem anat a la serra degut a la pluja*. L'aplec *degut a* s'accepta només quan *degut* funciona com a participi passat del verb *deure*: *La pluja dels preus de les vivendes s'ha degut a la inversió de diners negres*. De tota manera, aquesta locució és molt estesa en català i té paral·les en altres llengües, no sols en el castellà (*debido a*) i en altres llengües romàniques, sinó també en l'anglès (*due to*).

gramàtiques de l'Institut d'Estudis Catalans i Badia i Margarit, considerem que aquestes obres són fiables a part de ser, una d'elles, normativa. La gramàtica de Ruaiix la considerem vàlida, **tot i que** agafa de referent Fabra incloent-hi diverses indicacions subjectives. També hem consultat algunes obres de consulta no obligatòria de les quals n'hem pogut extreure de cadascuna la solució al nostre error, i creiem que es poden fer servir com a complement addicional **si** altres obres no donen resposta al problema. Al *Manual d'estil* de Mestres et al. trobem la següent explicació:

6.3.2.6. Una altra locució no acceptada és *degut a*.⁸¹ Els seus equivalents normatius són *per*, *a* o *per causa de* i *per culpa de*.

[339a] * DEGUT A la mort del seu pare, no vindrà avui.

[340a] * L'emissió s'ha ajornat DEGUT AL fet que hi ha problemes de censura.

[341a] * Vam estar tres hores a la frontera DEGUT A l'actitud dels duaners.

[339b] A CAUSA DE la mort del seu pare, no vindrà avui.

[340b] L'emissió s'ha ajornat PERQUÈ hi ha problemes de censura.

[341b] Vam estar tres hores a la frontera PER CULPA DE l'actitud dels duaners.

Degut tot sol és correcte com a adjectiu que acompanya un nom.

[342] És un problema DEGUT a un malentès.

Pot passar que *degut* es trobi separat del nom que acompanya perquè pertany a una oració de relatiu explicativa.

[343] El problema, que s'ha DEGUT a un malentès, ja està resolt.

En aquesta mena d'oracions de relatiu, amb un verb en temps compost, és molt corrent elidir-hi tant el relatiu com el verb auxiliar. Aleshores queda el participi, separat només per una coma del nom a què es refereix.

[344] El problema, DEGUT a un malentès, ja està resolt.

Al quadern de normativa bàsica de Josep A. Castellanos hi ha una explicació més curta que la de Mestres i només ens diu que s'ha de substituir **degut a per a causa de* o, sinó, que concordi amb el subjecte:

A causa de, degut a Expressió de causa.

La locució que hem d'utilitzar normalment en lloc de "degut a" ha de ser a **causa de**.

Degut / deguts / deguda / degudes a s'utilitza quan podem fer la concordança amb el subjecte de la frase.

Així: *En Joan és coix a causa de la guerra; La coixesa d'en Joan és deguda a la guerra.*

L'explicació que ens dóna *Lingüística i normativa* diu el mateix que les altres, **tot i que** afegeix que Coromines la utilitza amb valor

Pel gran pes moral i social que tenen les gramàtiques de l'Institut d'Estudis Catalans i Badia i Margarit, considerem que aquestes obres són fiables a part de ser, una d'elles, normativa. La gramàtica de Ruaiix la considerem vàlida, **tot i que** agafa de referent Fabra incloent-hi diverses indicacions subjectives. **Per una altra part**, també hem consultat algunes obres de consulta no obligatòria de les quals n'hem pogut extreure de cadascuna la solució al nostre error, i creiem que es poden fer servir com a complement addicional **si** altres obres no donen resposta al problema. Al *Manual d'estil* de Mestres et al. trobem la següent explicació:

6.3.2.6. Una altra locució no acceptada és *degut a*.⁸¹ Els seus equivalents normatius són *per*, *a* o *per causa de* i *per culpa de*.

[339a] * DEGUT A la mort del seu pare, no vindrà avui.

[340a] * L'emissió s'ha ajornat DEGUT AL fet que hi ha problemes de censura.

[341a] * Vam estar tres hores a la frontera DEGUT A l'actitud dels duaners.

[339b] A CAUSA DE la mort del seu pare, no vindrà avui.

[340b] L'emissió s'ha ajornat PERQUÈ hi ha problemes de censura.

[341b] Vam estar tres hores a la frontera PER CULPA DE l'actitud dels duaners.

Degut tot sol és correcte com a adjectiu que acompanya un nom.

[342] És un problema DEGUT a un malentès.

Pot passar que *degut* es trobi separat del nom que acompanya perquè pertany a una oració de relatiu explicativa.

[343] El problema, que s'ha DEGUT a un malentès, ja està resolt.

En aquesta mena d'oracions de relatiu, amb un verb en temps compost, és molt corrent elidir-hi tant el relatiu com el verb auxiliar. Aleshores queda el participi, separat només per una coma del nom a què es refereix.

[344] El problema, DEGUT a un malentès, ja està resolt.

Al quadern de normativa bàsica de Josep A. Castellanos hi ha una explicació més curta que la de Mestres i només ens diu que s'ha de substituir **degut a per a causa de* o, **sinó**, que concordi amb el subjecte:

A causa de, degut a Expressió de causa.

La locució que hem d'utilitzar normalment en lloc de "degut a" ha de ser a **causa de**.

Degut / deguts / deguda / degudes a s'utilitza quan podem fer la concordança amb el subjecte de la frase.

Així: *En Joan és coix a causa de la guerra; La coixesa d'en Joan és deguda a la guerra.*

L'explicació que ens dóna *Lingüística i normativa* diu el mateix que les altres, **tot i que**

<p>conjuntiu:</p> <p><i>Degut a</i> ‘a causa de, per’. En teoria (segons el diccionari normatiu), la construcció només es podria usar quan <i>degut</i> hi fos adjectiu («Aquests desastres han estat <i>deguts</i> a la poca previsió de...»), bé que la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí. Coromines usa habitualment <i>degut a</i> amb el valor conjuntiu ‘a causa de, per’ (I, 299b60; V, 925b43), tot i que no al·ludeix a aquest problema al lloc corresponent (verb <i>deure</i>).</p> <p>Totes les gramàtiques i obres consultades són bones referències, les quals podem consultar a partir d’ara en cas de tenir algun dubte de gramàtica. Les donem totes per vàlides malgrat que algunes, com la de Fabra o la de l’Institut d’Estudis Catalans, tenen més autoritat i pes a la llengua catalana i són de caràcter normatiu. Encara que, si el problema és de locucions utilitzades de forma incorrecta o procedents del castellà, el <i>Manual d’estil</i> de Mestres o el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep A. Castellanos poden aportar més informació per solucionar-lo. En el nostre cas, la que es pot considerar “millor” per l’explicació que fa sobre l’ús de <i>degut a</i> és el <i>Manual d’Estil</i>, però això no significa que tracti totes les qüestions de la mateixa manera i, per tant, no podem fiar-nos únicament d’aquest llibre per consultar qualsevol altre dubte que se’ns plantegi.</p> <p>(8) Referència completa dels materials consignats:</p> <ul style="list-style-type: none"> - BADIA I MARGARIT, Antoni Maria (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. (Biblioteca Universitària; 22) - CASTELLANOS I VILA, Josep A. (1998). <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i>. Barcelona: Insitutut de Ciències de l’Educació (Universitat Autònoma de Barcelona). - FABRA, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. 2a reimpr. Barcelona: Institut d’Estudis Catalans 1995 (Biblioteca Filològica; XII). [1a reimpr.: Aqua, 1981 (Biblioteca Vidal de Besalú; 1)]. - INSTITUT D’ESTUDIS CATALANS (2004). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió electrònica provisional consultable a http://www.iecat.net/institucio/seccions/filologica/gramatica/]. 	<p>afegeix que Coromines la utilitza amb valor conjuntiu:</p> <p><i>Degut a</i> ‘a causa de, per’. En teoria (segons el diccionari normatiu), la construcció només es podria usar quan <i>degut</i> hi fos adjectiu («Aquests desastres han estat <i>deguts</i> a la poca previsió de...»), bé que la gramàtica no ho diu amb la mateixa contundència que en els altres casos de què parlem aquí. Coromines usa habitualment <i>degut a</i> amb el valor conjuntiu ‘a causa de, per’ (I, 299b60; V, 925b43), tot i que no al·ludeix a aquest problema al lloc corresponent (verb <i>deure</i>).</p> <p>Totes les gramàtiques i obres consultades són bones referències, les quals podem consultar a partir d’ara en cas de tenir algun dubte de gramàtica. Les donem totes per vàlides malgrat que algunes, com la de Fabra o la de l’Institut d’Estudis Catalans, tenen més autoritat i pes a la llengua catalana i són de caràcter normatiu. Encara que, si el problema és de locucions utilitzades de forma incorrecta o procedents del castellà, el <i>Manual d’estil</i> de Mestres o el <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> de Josep A. Castellanos poden aportar més informació per solucionar-lo. En el nostre cas, la que es pot considerar “millor” per l’explicació que fa sobre l’ús de <i>degut a</i> és el <i>Manual d’Estil</i>, però això no significa que tracti totes les qüestions de la mateixa manera i, per consegüent, no podem fiar-nos únicament d’aquest llibre per consultar qualsevol altre dubte que se’ns plantegi.</p> <p>(8) Referència completa dels materials consignats:</p> <ul style="list-style-type: none"> - BADIA I MARGARIT, Antoni Maria (1994). <i>Gramàtica de la llengua catalana, descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica</i>. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. (Biblioteca Universitària; 22) - CASTELLANOS I VILA, Josep A.. <i>Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana</i> (1998) Barcelona: Insitutut de Ciències de l’Educació (Universitat Autònoma de Barcelona). - FABRA, Pompeu (1933). <i>Gramàtica catalana</i>. 2a reimpr. Barcelona: Institut d’Estudis Catalans 1995 (Biblioteca Filològica; XII). [1a reimpr.: Aqua, 1981 (Biblioteca Vidal de Besalú; 1)]. - INSTITUT D’ESTUDIS CATALANS (2004). <i>Gramàtica de la llengua catalana</i>. [Versió electrònica provisional consultable a
---	--

- MESTRES, Josep Maria [et al.] (2007). *Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos*. 3a ed. Barcelona: Eumo: Universitat de Barcelona: Universitat Pompeu Fabra: Associació de Mestres Rosa Sensat.
- RUAIX, Josep (2000). *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor.
- SOLÀ, Joan [et al.] (2002). *Gramàtica del català contemporani..* Barcelona: Empúries.
- SOLÀ, Joan (1990). *Lingüística i normativa*. 1a ed. Barcelona: Empúries.

4. RAONAMENT DE LA SOLUCIÓ QUE ES PROPOSA

Frase original: *Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens **degut a** un error de tipografia.

Segons Solà, la forma *degut a* només és vàlida quan es fa servir com a participi del verb *deure*, **és a dir**, que no conté el valor causal que s'indica en aquesta frase. El *Manual d'estil* de Mestres et al. afegeix, **però**, que és pot fer servir com a adjectiu que acompanya un nom o separat d'ell quan forma part d'una oració relativa, **però** en cap cas per indicar el valor causal que es mostra en aquesta frase. I el *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana* concorda amb les explicacions esmentades línies abans.

La solució que se'ns proposa són entre d'altres *a causa de* o *per culpa de*.

Frase corregida: Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens **a causa d'**un error de tipografia.

5. CONCLUSIONS

En conclusió, aquesta pràctica ens ha estat molt útil per saber on i com hem de buscar els problemes lingüístics tant de morfosintaxi com de qualsevol altre àmbit. Com a futurs traductors i correctors hem de fer un ús adequat de la llengua i no ens podem permetre errors de cap mena. Davant de qualsevol dubte, **doncs**, hem de ser capaços d'agafar una gramàtica i cercar la solució més adequada al nostre problema d'una forma ràpida i precisa.

<http://www.iecat.net/institucio/seccions/filologica/gramatica/>.

- MESTRES, Josep Maria [et al.] (2007). *Manual d'estil. Guia per a la redacció i l'edició de textos*. 3a ed. Barcelona: Eumo: Universitat de Barcelona: Universitat Pompeu Fabra: Associació de Mestres Rosa Sensat.
- RUAIX, Josep (2000). *El català complet. 2: Morfologia i sintaxi*. 6a ed. Moià: L'autor.
- SOLÀ, Joan [et al.] (2002). *Gramàtica del català contemporani..* Barcelona: Empúries.
- SOLÀ, Joan. *Lingüística i normativa* (1990). 1a ed. Barcelona: Empúries.

4. RAONAMENT DE LA SOLUCIÓ QUE ES PROPOSA

Frase original: *Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens **degut a** un error de tipografia.

Segons Solà, la forma *degut a* només és vàlida quan es fa servir com a participi del verb *deure*, **és a dir**, que no conté el valor causal que s'indica en aquesta frase. El *Manual d'estil* de Mestres et al. afegeix, **a més**, que és pot fer servir com a adjectiu que acompanya un nom o separat d'ell quan forma part d'una oració relativa, **però** en cap cas per indicar el valor causal que es mostra en aquesta frase. I el *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana* concorda amb les explicacions esmentades línies abans.

La solució que se'ns proposa és, entre d'altres, *a causa de* o *per culpa de*.

Frase corregida: Hem hagut de tornar a fotocopiar tots els exàmens **a causa d'**un error de tipografia.

5. CONCLUSIONS

En conclusió, aquesta pràctica ens ha estat molt útil per saber on i com hem de buscar els problemes lingüístics tant de morfosintaxi com de qualsevol altre àmbit. Com a futurs traductors i correctors hem de fer un ús adequat de la llengua i no ens podem permetre errors de cap mena. Davant de qualsevol dubte, **doncs**, hem de ser capaços d'agafar una gramàtica i cercar la solució més adequada al nostre problema d'una forma ràpida i precisa.

Annex 12.10 Unitats i ocurrencies de MD usats al TI pels 9 grups d'estudiants

Unitats (type)	MD TI	Ocurrencies (token)
1	ja que	56
2	però	44
3	per tant	30
4	tot i que	23
5	perquè	19
6	Pel que fa a	11
7	A continuació	9
8	Finalment	8
9	a més	8
10	Tot i això	7
11	Encara que	6
12	és a dir	6
13	Tot i així	6
14	Com que	5
15	D'altra banda	5
16	En segon lloc	5
17	en general	5
18	No obstant això	5
19	Tanmateix	5
20	A més a més	5
21	En primer lloc	5
22	per exemple	5
23	D'una banda	4
24	D'aquesta manera	4
25	per aquesta raó	4
26	primerament	4
27	També	4
28	sinó que	4
29	com	4
30	Per últim	4
31	davant	4
32	En aquest cas	3
33	així que	3
34	Així doncs	3
35	Ara bé	3
36	en alguns casos	3
37	Per això	3
38	En tercer lloc	3

39	Per altra banda	3
40	Malgrat	3
41	per tal de	3
42	Tot seguit	3
43	Després	3
44	en canvi	3
45	És per això que (no parentètic)	3
46	Per una banda	3
47	Seguidament	2
48	fins i tot	2
49	de manera que	2
50	De fet	2
51	Així	2
52	Un cop	2
53	anteriorment	2
54	si	2
55	A part d'això	2
56	com per exemple	2
57	Després d	2
58	a partir de	2
59	ja que (valor final)	2
60	Després de	2
61	per la qual cosa	2
62	de bon principi	2
63	Per aquest motiu	2
64	a causa que	2
65	En aquest espai	1
66	En aquesta secció	1
67	evidentment	1
68	sens dubte	1
69	pel contrari	1
70	A mode de comparació	1
71	com ja hem dit	1
72	Això no obstant	1
73	D'acord amb	1
74	En aquest comentari ens centrarem	1
75	igual que	1
76	Per tal d'obtenir	1
77	Malgrat això	1
78	com ara	1
79	En termes de	1
80	a continuació (no parentètic)	1
81	Segons	1
82	tot donant	1

ANNEXOS

83	En el cas de	1
84	com ja s'ha comentat	1
85	En ambdós casos	1
86	per la seva banda	1
87	Com es pot observar	1
88	com veurem a continuació	1
89	Molt al contrari	1
90	A continuació	1
91	posteriorment	1
92	En primer lloc	1
93	En segon lloc	1
94	El primer (substantiu)	1
95	La segona categoria (adjectiu)	1
96	En el present informe s'analitzarà	1
97	Per fer-ho	1
98	Aquest anàlisi té com a objectiu	1
99	de l'altra	1
100	és degut...al fet	1
101	cal buscar	1
102	gràcies...a	1
103	sinó	1
104	més aviat	1
105	en cas que	1
106	en últim lloc	1
107	Cal tenir en compte	1
108	Com a conseqüència	1
109	Com hem explicat anteriorment	1
110	En aquest punt	1
111	contínuament	1
112	tot i el seu títol	1
113	en particular	1
114	sobretot	1
115	com ja hem dit abans	1
116	dins	1
117	tant en el cas... com	1
118	com ja hem esmentat en diverses ocasions	1
119	efectivament	1
120	Hem de tenir en compte	1
121	com ja s'ha dit anteriorment	1
122	a vegades	1
123	Gràcies als exemples que dóna	1
124	principalment	1
125	És per aquest motiu	1
126	Cal recordar	1

ANNEXOS

127	En altres paraules	1
128	com ja hem dit anteriorment	1
129	podem concloure	1
130	per l'altra banda	1
131	tal i com hem comentat línies més amunt	1
132	Doncs bé	1
133	insistim que	1
134	per tal de resoldre	1
135	gràcies a	1
136	des d'un primer moment	1
137	tant en	1
138	en primer lloc (no parentètic)	1
139	el fet que	1
140	per acabar de	1
141	ja que (valor temporal)	1
142	abans (adv. substantiu)	1
143	després (adv. substantiu)	1
144	perquè (substantiu)	1
145	tant...com	1
146	En els darrers anys	1
147	fet que	1
148	sintetitzant	1
149	A la següent pràctica	1
150	Així com	1
151	la qual cosa	1
152	a causa de	1
153	Més endavant	1
154	L'objectiu d	1
155	sinó també	1
156	Això es deu	1
157	En un principi	1
158	com és el cas	1
159	En quant a	1
160	per culpa de	1
161	malgrat que	1
162	En conclusió	1
162	TOTAL	493

Annex 12.11 Unitats i ocurrencies de MD usats al TF pels 9 grups d'estudiants

Unitats (type)	MD TF	Ocurrencies (token)
1	però	33
2	ja que	26
3	perquè	22
4	per tant	19
5	tot i que	15
6	Encara que	10
7	atès que	10
8	Finalment	9
9	Pel que fa a	8
10	En primer lloc	8
11	A continuació	8
12	Tot i això	7
13	Així doncs	7
14	No obstant això	7
15	Ara bé	6
16	En segon lloc	6
17	és a dir	6
18	vist que	6
19	a més	6
20	Com que	5
21	D'una banda	5
22	en general	5
23	També	5
24	malgrat que	5
25	per exemple	5
26	A més a més	5
27	Seguidament	4
28	així que	4
29	D'altra banda	4
30	Per això	4
31	tot seguit	4
32	per aquesta raó	4
33	sinó que	4
34	Per últim	4
35	Tot i així	4
36	en canvi	4
37	davant	4
38	En aquest cas	3

39	de manera que	3
40	D'aquesta manera	3
41	en alguns casos	3
42	En tercer lloc	3
43	Un cop	3
44	considerant que	3
45	per tal de	3
46	com	3
47	És per això que (no parentètic)	3
48	a causa que	3
49	fins i tot	2
50	De fet	2
51	Això no obstant	2
52	Malgrat això	2
53	Respecte a	2
54	Quant a	2
55	Primerament	2
56	Per consegüent	2
57	si bé	2
58	gràcies a que	2
59	anteriorment	2
60	més aviat	2
61	si	2
62	En conclusió	2
63	Com a conseqüència	2
64	Després	2
65	A part d'això	2
66	com per exemple	2
67	Després d	2
68	tant...com	2
69	Per una banda	2
70	gràcies a	2
71	ja que (valor final)	2
72	Després de	2
73	per la qual cosa	2
74	de bon principi	2
75	Per aquest motiu	2
76	En aquest espai	1
77	En aquesta secció	1
78	on	1
79	tan sols	1
80	evidentment	1
81	sens dubte	1
82	pel contrari	1

83	A mode de comparació	1
84	com ja hem dit	1
85	D'acord amb	1
86	En aquest comentari ens centrarem	1
87	igual que	1
88	Per tal d'obtenir	1
89	En altres casos	1
90	com ara	1
91	a causa de que	1
92	En termes de	1
93	d'entrada	1
94	a continuació (no parentètic)	1
95	Segons	1
96	Així mateix	1
97	tot donant	1
98	En relació amb	1
99	com ja s'ha comentat	1
100	En ambdós casos	1
101	per més que	1
102	Com es pot observar	1
103	Tanmateix	1
104	com veurem a continuació	1
105	Molt al contrari	1
106	A continuació	1
107	posteriorment	1
108	En primer lloc	1
109	En segon lloc	1
110	El primer (substantiu)	1
111	La segona categoria (adjectiu)	1
112	bé que	1
113	per aquest fet	1
114	a raó de que	1
115	endemés	1
116	Així i tot	1
117	no tan sols	1
118	sinó que	1
119	D'una banda	1
120	En el present informe s'analitzarà	1
121	Per fer-ho	1
122	Aquest anàlisi té com a objectiu	1
123	de l'altra	1
124	és degut...al fet	1
125	cal buscar	1
126	gràcies...a	1

ANNEXOS

127	com és el cas de	1
128	sinó	1
129	en cas que	1
130	en últim lloc	1
131	Cal tenir en compte	1
132	si bé no sigui	1
133	Com hem explicat anteriorment	1
134	En aquest punt	1
135	contínuament	1
136	tot i el seu títol	1
137	en particular	1
138	sobretot	1
139	i	1
140	com ja hem dit abans	1
141	dins	1
142	tant en el cas... com	1
143	com ja hem esmentat en diverses ocasions	1
144	efectivament	1
145	Hem de tenir en compte	1
146	com ja s'ha dit anteriorment	1
147	a vegades	1
148	Gràcies als exemples que dóna	1
149	principalment	1
150	És per aquest motiu	1
151	Cal recordar	1
152	En altres paraules	1
153	com ja hem dit anteriorment	1
154	en qualsevol cas	1
155	podem concloure	1
156	per l'altra banda	1
157	tal i com hem comentat línies més amunt	1
158	Doncs bé	1
159	insistim que	1
160	per tal de resoldre	1
161	en darrer lloc	1
162	des d'un primer moment	1
163	en conseqüència	1
164	a partir de	1
165	recapitulant	1
166	tant en	1
167	per altra banda	1
168	en primer lloc (no parentètic)	1
169	el fet que	1
170	per acabar de	1

ANNEXOS

171	ja que (valor temporal)	1
172	abans (adv. substantiu)	1
173	després (adv. substantiu)	1
174	perquè (substantiu)	1
175	En els darrers anys	1
176	fet que	1
177	resumint	1
178	A la següent pràctica	1
179	tercerament	1
180	Així com	1
181	la qual cosa	1
182	a causa de	1
183	Més endavant	1
184	amb tot	1
185	L'objectiu d	1
186	sinó també	1
187	Això es deu	1
188	En un principi	1
189	com és el cas	1
190	més ben dit	1
191	En quant a	1
192	per culpa de	1
193	Per una altra part	1
193	TOTAL	503

ANNEX 13. ANÀLISI DE LES INTERACCIONS

Tot seguit, mostrem les anàlisis que hem efectuat del corpus de les interaccions.

Annex 13.1 Temps i intervencions dels grups a les preguntes de la PTMD

En les taules següents mostrem, per a cada grup, la duració total de la interacció i el temps dedicat a cada pregunta de la PTMD (en minuts i segons), i les intervencions produïdes en cadascuna de les preguntes de la PTMD.

Grups Seminari A

TRANS G1 (HG-AT)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-152	153	0:10:17
Pregunta 2	153-307	155	0:14:10
Pregunta 3	308-361	54	0:03:52
Pregunta 4	362-369	8	0:00:36
Pregunta 5	370-373	4	0:00:18
Pregunta 6	374-407	34	0:01:21
Pregunta 7	408-478	70	0:07:18
TOTAL		478	0:37:52

TRANS G2 (SG-AS)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-329	330	0:12:27
Pregunta 2	330-787	458	0:20:19
Pregunta 5	788-854	66	0:04:31
TOTAL		854	0:37:17

TRANS G3 (BM-CS)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-185	186	0:10:55
Pregunta 2	186-459	274	0:22:01
Pregunta 5	460-473	13	0:01:05
TOTAL		473	0:34:01

TRANS G4 (AG-FG)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-288	289	0:12:42
Pregunta 2	289-437	149	0:08:50
Pregunta 3	438-477	40	0:03:46
Pregunta 4	478-488	11	0:00:29
Pregunta 5	489-497	9	0:00:29
Pregunta 6	498-571	73	0:10:04
TOTAL		571	0:36:20

Grups Seminari B

TRANS G5 (IC-MS)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-243	244	0:11:36
Pregunta 2	244-511	267	0:18:15
TOTAL		511	0:29:51

TRANS G6 (VP-MS-JT)			
Preguntes pauta de treball	Correlació d'intervencions	Nre. d'intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-304	305	00:09:38
Pregunta 2	305-826	522	00:17:04
Pregunta 3	827-1140	314	00:11:30
Pregunta 4	1141-1158	18	00:00:55
Pregunta 5	1159-1171	13	00:00:25
Pregunta 6	1172-1346	175	00:05:39
Pregunta 5	1347-1371	25	00:00:54
Pregunta 6	1372-1406	34	00:01:38
TOTAL		1406	00:47:43

TRANS G7 (DP-CV)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-121	122	0:06:49
Pregunta 2	122-391	270	0:26:19
Pregunta 1	392-411	20	0:01:05
Pregunta 2	412-483	72	0:05:26
Pregunta 3	484-527	44	0:04:41
Pregunta 4	528-536	9	0:01:12
Pregunta 5	537-553	16	0:01:24
TOTAL		553	0:46:56

TRANS G8 (NP-AS)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-200	201	0:08:18
Pregunta 2	201-606	406	0:24:02
Pregunta 3	607-882	276	0:12:33
Pregunta 5	883-913	31	0:01:31
Pregunta 3	914-929	15	0:01:00
TOTAL		929	0:47:24

TRANS G9 (CG-AH-RS)			
Preguntes pauta de treball	Correlació intervencions	Nre. intervencions	Minuts interacció
Pregunta 1	1-350	351	0:16:12
Pregunta 2	351-561	211	0:11:23
Pregunta 3	562-785	224	0:17:42
Pregunta 4	786-799	14	0:01:00
Pregunta 5	800-824	24	0:01:28
TOTAL		824	0:47:45

Annex 13.2 Causes del coneixement actiu i passiu i del desconeixement de MD a les interaccions

En aquesta taula mostrem les raons que donen els 9 grups d'estudiants sobre el coneixement actiu i passiu, i el desconeixement de MD que declaren a la TMD. En la primera columna, esmentem els aspectes sobre els quals prenen consciència i cerquen explicacions distribuïts en tres blocs: el coneixement i desconeixement, el coneixement actiu i passiu, i el coneixement i usos en relació amb les categories de MD de la TMD. En la segona columna, recollim les causes a què fan referència els alumnes sobre cadascuna de les reflexions fetes en la primera columna, quan escauen. En la tercera columna, afegim quins grups i en quines intervencions ho constaten. A l'últim, en la quarta columna, posem si expressen MD o categories per raonar les seves afirmacions.⁷

Presa de consciència	Causes	Grups i intervencions	MD / Categoria
1. sobre el coneixement i desconeixement, s'adonen que			
1.1 coneixen molts MD		G6 VP (I-6) G3 CS (I-2)	
1.2 desconeixen alguns MD	Perquè són més cultes o formals Perquè són arcaics Perquè no els han escoltat mai Perquè no els han vist escrits	G4 AG (I-281) G2 SG (I-294) G2 SG (I-294) G7 DP (I-401) G3 CS (I-19) G7 CV (I-402)	<i>d'antuvi</i>
1.3 desconeixen bastants MD	Perquè no els han vist mai, no saben que existien o no els els han ensenyat	G5 MS (I-242)*	
2. sobre el coneixement actiu i passiu, s'adonen que			
2.1 hi ha MD que coneixen però no usen	(G1 HG-AT), (G2 SG-AS), (G4 AG-FG) i (G8 NP-AS) no veuen diferències entre els MD que coneixen i els que usen; (G6 VP-MS-JT) comenta explícitament que coneixen més MD dels que usen; (G5 IC-MS) creu que depèn de la categoria, i (G3 BM-CS), (G7 DP-CV) i (G9 CG-AH-RS) no ho esmenten	G2 AS (I-323) G3 CS (I-2) G4 FG (I-282) G6 MS (I-273, 281)*	
2.2 dels MD que coneixen, n'hi ha que	Perquè es tracta d'una qüestió personal i subjectiva	G2 SG (I-314, 316)	

⁷ A la taula marquem amb un asterisc (*) els casos en què determinats alumnes expressen conseqüències d'aquests coneixements i usos o, fins i tot, detecten necessitats de canvi i planifiquen propostes per solucionar determinats comportaments, com per exemple, la verbalització d'una proposta per variar els MD per no repetir-se.

usen més	Perquè apareixen en textos als quals l'usuari està més avesat o habituat i, per tant, són retinguts abans que d'altres (gèneres més accessibles)	G2 SG (I-320, 322)	
	Perquè usen uns MD en lloc d'altres tot i compartir el significat	G2 AS (I-323, 327)	<i>respecte a, quant a</i>
	Perquè són més senzills	G2 SG (I-324)	
	Perquè quan escriuen els venen al cap uns MD abans que d'altres	G3 CS (I-2, 12, 14, 21, 23) G6 MS (I-283, 285)	<i>ens proposem exposar</i>
	Perquè són els més comuns	G7 CV (I-404)	
	Perquè cadascú té el propi estil de redacció	G6 VP (I-278, 280, 282)	
2.2.1 usen sempre els mateixos i es repeteixen o reiteren		G5 MS (I-242) G7 CV (I-408)* DP (409)	
2.2.2 usen sempre el mateix MD i de manera abundant		G6 VP (I-282, 288, 290, 294)	
	Perquè tenen predilecció per algun MD	G6 JT (I-296)	<i>ja que així doncs</i>
	Perquè queda viciat	VP (I-298) G6 VP (I-302)	
	Perquè són de registre elevat	G6 JT (I-276)	
	o formal o molt formal	G1 HG (I-136) AT (I-137)	<i>d'entrada, primerament</i>
	o molt molt formal o massa formal	G9 AH (I-366, 369) CG (I-368)	<i>puix que, nogensmenys, suara</i>
2.3 dels MD que coneixen, n'hi ha que usen menys o que no usen	Perquè no hi accedeixen a causa de l'escassa difusió que tenen als mitjans de comunicació	G9 RS (I-379, 381) CG (I-380)	<i>confere</i>
	Perquè són de registre més informal o col·loquial	G9 CG (I-375, 382)*	<i>car</i>
	Perquè no veuen procedent usar-los	G1 AT (I-137, 139, 143), HG (I-138, 140)	<i>primer, segon, tercer, o sigui, vaja, vull dir</i>
	Perquè s'usen en altres contextos	G8 NP (I-189)	
	Perquè depèn de l' estil i dels gustos de cadascú	G1 AT (I-143) G4 FG (I-282, 284) G4 AG (I-287)	<i>confere</i>
3. sobre els diferents tipus de coneixement entorn de les			

categories de MD de la TMD, s'adonen que				
3.1	dels MD que coneixen de determinades categories, només n'utilitzen un	Perquè és el més estès d'una categoria	G1 AT (I-145)	Resumir <i>en resum, en síntesi</i>
3.2	dels MD que coneixen de determinades categories, n'utilitzen més d'un	Perquè varien l'ús Perquè els MD inclosos són semblants i es poden intercanviar	G5 IC (I-241) G8 AS (I-188, 192, 194)	Indicar condició <i>és a dir, en altres paraules / en concret, en especial</i>
3.3	dels MD que coneixen de determinades categories, n'usen pocs o no n'usen (relacionat amb la conclusió 8 del punt 10.1.3)	Perquè no desenvolupen al discurs les funcions que representen determinades categories	G3 CS (I-131) G5 MS (I-63, 65) IC (I-62, 72) G9 AH (I-138)	Indicar espai Posar èmfasi Reformular Posar èmfasi

Annex 13.3 Intervencions sobre el desconeixement de 4 MD

En les taules següents mostrem els fragments d'interacció que es corresponen amb cadascun dels 4 MD marcats com a desconeguts per 7 grups a la TMD i l'anàlisi de les aportacions de cadascun dels membres de cada grup.

- **Marcar ordre: *d'antuvi***

Sobre el MD <i>d'antuvi</i>		
Grup	Intervencions	Anàlisi
G1 (HG-AT)	6	El G1 (HG-AT) només identifica el MD a la TMD i no el comenta.
6. AT: (amb estranyesa) < <i>D'antuvi.</i> > (8)		
G2 (SG-AS)	8-12; 109-111	El G2 (SG-AS) mostra estranyesa quan troba el MD a la TMD. SG (12) ordena AS que subratlli (que marqui com a desconegut) el MD. I més endavant en la interacció, SG (109), amb ironia , expressa la impossibilitat d'usar el MD , sobretot perquè no el coneixen, tenint en compte les intervencions anteriors, i AS (110) riu. SG (111) juga amb la forma del MD.
8. SG: <i>D'antuvi!</i> (riu) 9. AS: (amb estranyesa) <i>D'antuvi?</i> 10. SG: Subratlla- Ei, no- 11. AS: Quina varietat, tu! 12. SG: Subratlla- =subratlla el <i>d'antuvi</i> . [---] 109. SG: <i>D'antuvi?</i> (expressant ironia) < <i>Sí, d'antuvi</i> /> 110. AS: (riu) 111. SG: Duviduvi!		
G3 (BM-CS)	6-12; 17-19	El G3 (BM-CS) subratlla el MD en un primer moment. Més endavant, en la interacció, BM (19) comenta que no l'ha escoltat mai i que la seva companya tampoc.
6. CS: <i>D'antu-</i> Ja. Per exemple, això/ 7. BM: Subratllar, no? 8. CS: Sí. 9. BM: Boli? 10. CS: Sí, no? (10) 11. BM: <i>D'antuvi</i> , no. Vale, perfecte. 12. CS: Vale. Subratllat. Per exemple, <i>ens proposem expli- exposar</i> , jo això no ho diria mai en un- redactant un text. O sigui, no em sortiria mai com... [---] 17. CS: Em:: quan diu "...els que no coneixeu..." Per exemple, <i>d'antuvi</i> ... 18. P: Sí. 19. CS: ...no el coneixem perquè jo per exemple no l'havia escoltat mai. Ella tampoc.		
G4 (AG-FG)	50-57	El G4 (AG-FG) divergeix en les seves intervencions entorn del coneixement del MD (i implícitament arriba a un consens per marcar-lo, tal com mostra la resposta a la TMD): AG (56) diu que l'ha sentit, mentre que FG (51, 55, 57) mostra estranyesa i sorpresa ("que fort!").

<p>50. AG: <i>D'antuvi!</i> 51. FG: (amb estranyesa i sorpresa) Què? 52. AG: <i>D'antuvi.</i> 53. FG: <i>D'antuvi. En primer lloc, primer, primer. Això sí.</i> 54. AG: No el coneixies <i>d'antuvi?</i> 55. FG: Jo no. I tu? 56. AG: Ho havia sentit, però... (riu) 57. FG: (riu) Que fort! </p>		
G5 (IC-MS)	28-32	El G5 (IC-MS) també divergeix en les seves intervencions entorn del coneixement del MD, però arriba a un consens per marcar-lo com a desconegut: MS (28) el vol marcar com a desconegut i IC (30) mostra acord, especificant que l'ha llegit però no l'usa.
<p>28. MS: Vale. Aquí marco el <i>antuvi</i> que jo no el coneixia. 29. P: ...haureu d'arribar a un consens de quins marcadors coneixeu i utilitzeu... o no/ 30. IC: Vale. Jo l'he llegit algun cop, però no el faig servir mai. 31. MS: No, jo no el coneixia. 32. IC: (riu)</p>		
G6 (VP-MS-JT)	10-15	El G6 (VP-MS-JT) divergeix en les seves intervencions entorn del coneixement del MD, però arriba a un consens per marcar-lo com a desconegut. MS (11) concreta que el coneix però gairebé no l'usa, VP (12) expressa que li sona però que sembla que expressi que en desconeix el significat o que no sap com l'usaria i JT (13) expressa rotundament que no l'ha sentit mai a la vida.
<p>10. VP: <i>D'antuvi.</i> 11. MS: ...jo el coneixo però no el faig servir molt. 12. VP: O sigui <i>d'antuvi</i> em sona però així de bones a primeres no en sabia pas- 13. JT: <i>D'antuvi</i> no l'havia sentit en ma vida. 14. MS: Vale pues el marquem. Era una ratlla, no/, si no el coneixies... 15. JT: Sí, sí.</p>		
G7 (DP-CV)	26-29	El G7 (DP-CV) divergeix en les seves intervencions entorn del coneixement del MD, però arriba a un consens per marcar-lo com a desconegut: DP (26) comenta que no l'ha sentit mai, mentre que CV (29) diu que sí que el coneix però no l'usa.
<p>26. DP: <i>D'antuvi</i>, jo no- 27. CV: No l'havies sentit mai? Pues el marquem? 28. DP: Mhm. 29. CV: Jo sí, però no l'utilitzo. Bueno, <i>en primer lloc</i>, sí. <i>Primerament</i>, també.</p>		
G8 (NP-AS)	-	El G8 (NP-AS) no menciona el MD a la interacció.
G9 (CG-AH-RS)	67-69	El G9 (CG-AH-RS) comenta rient i amb rotunditat , que no l'utilitzen (recordem que aquest grup és descartat a l'anàlisi de la TMD perquè no diferencia els que desconeix dels que coneix però no utilitza).
<p>67. AH: =<i>D'entrada</i>, no. I <i>d'antuvi</i>, encara menys! 68. CG: (rient) Encara menys! 69. RS: (rient) <i>D'antuvi!</i></p>		

- Continuar sobre el mateix punt: *endemés*

Sobre el MD <i>endemés</i>		
Grup	Intervencions	Anàlisi
G1 (HG-AT)	33-36	El G1 (HG-AT) mostra estranyesa en veure el MD a la TMD. AT (34) comenta “i això que és?”, HG (35) pregunta si el subratlla (marcant-lo com a desconegut) i AT (36), en no reconèixer-lo, respon afirmativament.
<p>33. HG: (amb estranyesa) <i>Endemés?</i> 34. AT: <i>Endemés</i>, aquest. I això què és? 35. HG: Subratllo? 36. AT: Sí. <i>Així mateix, d'altra banda, tanmateix, així doncs, és a dir, en altres paraules, doncs bé.</i></p>		
G2 (SG-AS)	190-194	El G2 (SG-AS) troba el MD a la TMD i el subratllen (considerant-lo MD desconegut) amb rotunditat , tal com mostra AS als torns 190 i 192 (“vamos”), i també a 194, on afirma la necessitat de subratllar-lo d’una manera visible, amb fosforescent si cal (“amb fosforito”), ent valer que és un clar desconeixement.
<p>190. AS: =<i>Endemés</i>/... 191. SG: =<i>Endemés</i>. 192. AS: ...subratllat. Vamos! 193. SG: Em:: sí. 194. AS: Amb fosforito!</p>		
G3 (BM-CS)	58-60	El G3 (BM-CS) comenta que no l’ha sentit.
<p>58. BM: <i>Endemés</i>, jo tampoc l’havia sentit. 59. CS: No, jo tampoc. (5) Per exemple, eh:: <i>pel que fa a</i>, l’utilitzo bastant. 60. BM: Mhm. (7)</p>		
G4 (AG-FG)	88-92	El G4 (AG-FG) també mostra estranyesa divergeix en les seves intervencions: AG (56) diu que l’ha sentit, mentre que FG (51, 55, 57) mostra estranyesa i sorpresa (“que fort!”).
<p>88. AG: <i>Ende-</i> (amb estranyesa) <uh!> 89. FG: <i>Endemés?</i> 90. AG: <i>Endemés</i>. El subratllo? 91. FG: Sí. 92. AG: (riu) <i>Així mateix</i>.</p>		
G5 (IC-MS)	52-55	El G5 (IC-MS) comenta que el desconeix.
<p>52. IC: Aqu- (riu) <i>Endemés</i>, no. 53. MS: <i>Endemés</i> no ho havia- Marco com a desconegut, no? 54. IC: Sí. 55. MS: <i>Endemés</i>.</p>		
G6 (VP-MS-JT)	81-92	El G6 (VP-MS-JT) divergeix en les seves intervencions entorn del coneixement del MD, però arriba a un consens per marcar-lo com a desconegut. MS (81) esmenta que no l’ha sentit mai. VP (82) mostra estranyesa i incredulitat i JT (83) se sorprèn (“hosti”). VP (84, 86) concreta que sí que l’ha sentit, però espera les dues membres perquè el marquin si el desconeixen. JT (85, 87) confessa que creia que era incorrecte i VP (88, 90) explica que sabia que era correcte perquè en una cerca en una altra llengua , en castellà, del MD <i>además</i> li van oferir aquest equivalent. MS (89) decideix marcar-lo tenint en

		compte les aportacions de les companyes i considerant que la majoria el desconeix.
81. MS: <i>Endemés!</i> , aquest no l'havia sentit mai, jo. 82. VP: (amb estranyesa) Uf. 83. JT: Hosti, <i>endemés</i> . 84. VP: Jo sentit sí, però... 85. JT: Jo l'hagués... 86. VP: Marca'l, marca'l, si vosaltres no... 87. JT: ...jo l'hagués pres per incorrecte. <i>Endemés!</i> 88. VP: No, jo sí però... 89. MS: Pues el marco. 90. VP: ...crec- perquè justament ho buscav- De <i>además</i> vaig buscar el sinònim en català. 91. JT: Ah, vale. 92. MS: Mhm. <i>A més</i> , jo diria <i>a més</i> . <i>A més a més!</i>		
G7 (DP-CV)	42-45	El G7 (DP-CV) també fa referència al MD <i>además</i> , en llengua castellana quan DP (42, 44) pregunta si en seria l'equivalent. CV (45) li respon afirmativament, però mostrant dubte ("suposo") i concreta que no l'ha sentit "quasi mai".
42. DP: El <i>endemés</i> és la traducció de l' <i>además</i> ? 43. CV: Mhm? 44. DP: <i>Endemés</i> , o sigui, és el- en castellà l' <i>además</i> , =no? 45. CV: =Sí, suposo, però jo tampoc no l'havia sentit quasi mai. <i>D'altra banda</i> . =És a dir.		
G8 (NP-AS)	38-39	El G8 (NP-AS) marca com a desconegut el MD a la TMD quan AS (38) comenta, amb rotunditat , que el desconeix ("no sé ni què és").
38. AS: <i>Endemés</i> no sé ni què és. 39. NP: <i>Així mateix</i> , jo sí.		
G9 (CG-AH-RS)	114-118	El G9 (CG-AH-RS) marca com a desconegut el MD a la TMD. AH (114) l'identifica i diu que el desconeix, RS (115) mostra sorpresa i CG (116), sorpresa i rient, i amb una negació intensiva , llença amb rotunditat un "què va, tio!". AH (117) expressa el caràcter arcaic , dient que és un MD que usa el seu avi.
114. AH: <i>Endemés</i> , tampoc. 115. RS: = <i>Endemés?</i> (amb sorpresa) <ah!> 116. CG: (rient) =Què va, tio! 117. AH: El meu avi. (riu) = <i>Així mateix</i> . 118. RS: = <i>Així mateix</i> .		

- Resumir: *comptat i debatut*

Sobre el MD <i>comptat i debatut</i>		
Grup	Intervencions	Anàlisi
G1 (HG-AT)	63-65; 441-442	HG (63) s'interroga sobre el MD <i>comptat i debatut</i> , mostrant estranyesa , i AT (64) respon afirmant que és inventat , i això provoca que HG (65) rigui. Més endavant, quan el tornen a esmentar, HG (443) es proposa usar-lo alguna vegada.
<p>63. HG: <i>En resum.</i> (9) <i>Comptat i debatut?</i> 64. AT: Això s'ho han inventat. 65. HG: (riu) [---] 441. HG: <i>D'antuvi.</i> (7) <i>Comptat i debatut.</i> 442. AT: (riu) 443. HG: Aquest el faré servir algun dia.</p>		
G2 (SG-AS)	-	El G2 (SG-AS) no menciona el MD a la interacció.
G3 (BM-CS)	122-124	El G3 (BM-CS) també l'identifica a la TMD. BM (122) l'expressa en veu alta, en forma d'interrogació, mostrant desconeixement i diu que aquest no el coneixen. CS (123) mostra sorpresa amb la interjecció "hòstia".
<p>122. BM: <i>Comptat i debatut?</i> Això no. 123. CS: <i>Comptat i debatut.</i> Hòstia. 124. BM: Vale. <i>En conclusió</i> sí que ho fem. <i>Així doncs</i>, també. No? =<i>Per concloure.</i></p>		
G4 (AG-FG)	162-163	El G4 (AG-FG) identifica el MD a la TMD. AG (162) diu en veu alta el MD rient i FG (163), que primer es pensa que el company s'ha equivocat, amb l'exclamació "ai!", mostra sorpresa , exclamant "uala!", i expressa la necessitat de marcar-lo com a desconegut subratllant-lo.
<p>162. AG: (amb veu fluixa) <<i>Resumint, globalment</i>> (recupera el to normal) <i>Comptat i debatut!</i> (riu) 163. FG: Ai! Uala! Aquest subratllat, no?</p>		
G5 (IC-MS)	106-108	El G5 (IC-MS) concreta que desconeix el MD.
<p>106. IC: <i>En conjunt, recapitulant, globalment, com...</i> Aquest/, <i>comptat i debatut</i>/, no. 107. MS: <i>Comptat i debatut</i> no el coneixem. Vale. 108. IC: Val. <i>Breument</i>, sí. <i>En pocs mots</i>/ Jo faria servir més bé <i>en poques paraules</i> més que <i>en pocs mots</i>.</p>		
G6 (VP-MS-JT)	173-183	El G6 (VP-MS-JT) identifica el MD. MS (173) pregunta a les companyes si l'han sentit i elles responen que no. MS (175) mostra estranyesa per la resposta negativa i (177) explica que ella l'havia après en un curs anterior en què s'havien treballat els connectors. MS (179) s'ofereix per marcar-lo, VP (180) comenta que li és indiferent i MS (181) pregunta a l'altra companya si l'havia sentit. En veure que JT (182) respon negativament, MS (183) decideix marcar-lo per decisió majoritària.
<p>173. MS: <i>Comptat i debatut.</i> L'havíeu sentit? 174. VP: No. 175. MS: No? 176. JT: <i>Comptat i debatut</i> allò:: junt... 177. MS: Jo l'havia- Lo mateix que l'altre, l'any passat quan vam fer els connectors. 178. VP: Pues...</p>		

ANNEXOS

<p>179. MS: Però si voleu el marco. 180. VP: No, no. És igual. 181. MS: Tu tampoc l'havies sentit? 182. JT: No. 183. MS: Bueno, doncs el marco.</p>		
G7 (DP-CV)	73-75	El G7 (DP-CV) s'interroga sobre el MD i acorden que no el coneixen.
<p>73. CV: Mm.: També. <i>En resum</i>, sí. <i>En síntesi, recapitulant, globalment</i>. (amb estranyesa) <Comptat i debatut?> 74. DP: No. 75. CV: Mm.: aquests. Eh acabar. =<i>En conclusió</i>.</p>		
G8 (NP-AS)	91-93	El G8 (NP-AS) diu en veu alta el MD variant-ne la forma (<i>comptant i debatut</i> en lloc de <i>comptat i debatut</i>). AS (92) mostra estranyesa (“buah”) i ambdues riuen .
<p>91. NP: Buen- faig traducció de francès i m'ho han dit un montón de cops. <i>Comptant i debatut</i> [sic]. 92. AS: Buah. (riu) 93. NP: (riu) =<i>En conclusió</i>, sí.</p>		
G9 (CG-AH-RS)	-	El G9 (CG-AH-RS) no menciona el MD a la interacció.

- Indicar temps: *suara*

Sobre el MD <i>suara</i>		
Grup	Intervencions	Anàlisi
G1 (HG-AT)	77-81; 439-440	El G1 (HG-AT) identifica el MD a la TMD i HG (77, 79) se sorprèn . AT (78, 80) també mostra sorpresa, estranyesa i desconeixement , exclamant “què és això?”. HG (81) atribueix el MD a una altra llengua , l'àrab, segurament per la forma. Més endavant, AT (439) li resta el dubte sobre el significat del MD (“què deu voler dir?”), cosa que provoca humor a HG (440).
<p>77. HG: (amb sorpresa i estranyesa) <<i>Suara!</i>> 78. AT: <i>Suara!</i> 79. HG: <i>Suara!</i>> 80. AT: (rient) QUÈ ÉS AIXÒ?! 81. HG: És àrab! (riu) [---] 439. HG: ‘<i>En segon lloc..</i>’ ‘<i>En tercer lloc...</i>’ (13) <i>Suara</i>, què deu voler dir <i>suara</i>? 440. AT: (riu) </p>		
G2 (SG-AS)	-	El G2 (SG-AS) no arriba a identificar el MD a la TMD.
G3 (BM-CS)	128, 129	El G3 (BM-CS) identifica el MD de la TMD. BM (128) el llegeix veu alta amb estranyesa , però el grup continua amb l'activitat.
<p>128. BM: <i>Suara?</i> Anteriorment, sí. 129. CS: Mhm.</p>		
G4 (AG-FG)	180-185	El G4 (AG-FG) divergeix en les seves intervencions entorn del coneixement del MD, però arriba a un consens per marcar-lo com a desconegut. AG (189) l'esmenta entre riures i (182) mostra sorpresa . FG (181, 183), amb convenciment , demana al company que el subratlli. AG (184) aclareix que l'ha sentit , però no l'ha usat mai.
<p>180. AG: <i>Abans, anteriorment.</i> (amb un to de veu alt, mostrant estranyesa) <i>Suara!</i> (riu) 181. FG: (riu) Sí, sí, sí. 182. AG: Ostres. 183. FG: (rient) Subratlla. 184. AG: Jo l'havia sentit però és que no ho faig servir mai. <i>Al mateix temps.</i> 185. FG: Mhm.</p>		
G5 (IC-MS)	134	El G5 (IC-MS) identifica el MD a la TMD. IC (134), quan veu el MD a la TMD, expressa que no el coneix, avisant la companya, com si MS l'hagués passat de llarg i no l'hagués subratllat.
<p>134. IC: Vale, però el <i>suara</i> no el conec jo. <i>Al mateix temps, simultàniament, en el mateix moment i llavors.</i></p>		
G6 (VP-MS-JT)	212-216	G6 (VP-MS-JT) divergeix en les seves intervencions entorn del coneixement del MD, però arriba a un consens per marcar-lo com a desconegut. JT (212) el diu en veu alta, amb estranyesa , VP (213) i MS (114) encavalquen els torns quan esmenten el MD tot seguit, i MS especifica que l'ha sentit però no l'usa mai. La resta, VP (215) i JT (16), confessen desconèixer-lo del tot (“ni idea”).
<p>212. JT: El <i>suara</i>?</p>		

213. VP: =Suara.		
214. MS: =Suara. Jo l'he sentit però no... no l'utilitzo mai.		
215. VP: Jo, ni idea.		
216. JT: Ni idea.		
G7 (DP-CV)	81, 82	El G7 (DP-CV) identifica el MD de la TMD. CV (81) el llegeix veu alta, amb estranyesa , però el grup continua amb l'activitat.
81. CV: Fet i debatut, no. <i>En tot cas, de tota manera.</i> Ja està. Indicar temps. <i>Poc abans, anteriorment.</i> (amb estranyesa) <Suara?> <i>Anteriorment. Al mateix temps. Al mateix moment...</i>		
82. DP: Llavors, no?		
G8 (NP-AS)	107, 108	El G8 (NP-AS) identifica el MD a la TMD. NP (107), quan veu el MD a la TMD, expressa que en desconeix el significat . AS (108) mostra acord amb la companya.
107. NP: L'anteriorment, sí. <i>Suara</i> no sé ni el que significa.		
108. AS: Ja, jo tampoc.		
G9 (CG-AH-RS)	182-188; 369-378	El G9 (CG-AH-RS) identifica el MD a la TMD. RS (182) l'exclama, mostrant estranyesa , i AH (184) repeteix el MD exclamant i amb estranyesa i (186) pregunta què és. RS (187) torna a repetir en veu alta el MD. Veiem que CG no en fa cap comentari. Més endavant, quan discuteixen sobre la diferència entre el coneixement actiu i passiu, torna a aparèixer el MD i quan AH (376) comenta, rient, el caràcter arcaic de certs MD, com <i>car</i> , que desconeixen, dient que els fa sevir el seu avi, RS (377) expressa rient que <i>suara</i> també pot integrar aquest grup.
182. RS: Per indicar temps. <i>Abans, anteriorment. Suara!</i>		
183. CG: <i>Abans, poc abans.</i>		
184. AH: <i>SUARA?</i>		
185. RS: <i>Anteriorment.</i>		
186. AH: <i>Què és suara?</i>		
187. RS: <i>Suara.</i>		
188. CG: <i>Poc abans, també. O abans.</i>		
[---]		
369. AH: N'hi ha alguns que són molt formals. Vull dir, per exemple, <i>puix que::</i>		
370. CG: Ja.		
371. AH: =O::		
372. RS: =Nogensmenys.		
373. CG: =O com- o com-		
374. AH: =Nogensmenys.		
375. CG: Molt formals o que- o que ja no s'utilitzen tampoc. Tipo <i>car</i> .		
376. AH: Això ho utilitza el meu avi.		
377. RS: O <i>suara</i> . (riu)		
378. AH: <i>Suara</i> . (riu)		

Annex 13.4 Classificació de les categories temàtiques de la interacció

La taula de sota mostra les diferents categories temàtiques identificades a les interaccions dels 9 grups d'estudiants. La segona columna de la taula dona informació sobre les subcategories. La tercera, la quarta i la cinquena mostren els grups, el nombre de casos que un tema és esmentat per determinat grup i el nombre d'intervencions que el conforma. La sisena columna mostra els MD o les categories de la TMD implicades en cadascun dels episodis. Finalment, l'última columna concreta altres temes a què fan referència en un mateix episodi.⁸

Categories temàtiques	Subcategories	Grups	Nre. casos	Intervencions	MD o categoria	Altres temes
GÈNERE		G2	1	(232-261)	Reformular (<i>vull dir, vaja</i>)	Mode / To
		G3	1	(101-114)	Especificar (<i>fet i fet</i>)	Mode
		G4	2	(124-137)	Reformular (<i>vull dir</i>)	To
				(523-543)	Indicar causa (<i>ja que, atès que, puix que, car</i>)	To
		G8	3	(50-67)	Reformular (<i>o sigui, vull dir, vaja, posem per cas</i>)	Mode
				(99-103)	Acabar (<i>en fi, al cap i a la fi</i>)	Mode
				(187-200)	Reformular (<i>és a dir, en altres paraules</i>), Especificar (<i>en concret, en especial</i>)	To
		G9	1	(201-207)	Indicar espai, Indicar temps (<i>en el mateix moment, al mateix temps</i>)	
	SEQÜÈNCIES DISCURSIVES		G1	1	(85-89)	Indicar espai
		G6	1	(233-256)	Indicar espai	
		G7	1	(476-483)	Reformular (tots), Indicar condició	
		G8	2	(120-130)	Indicar espai (<i>a dalt i a baix</i>)	
				(483-514)	Marcar ordre, Indicar temps	Mode
Total			13			

⁸ Hem marcat amb un color més fosc els episodis que hem seleccionat per il·lustrar cadascuna de les categories temàtiques exposades a l'anàlisi de les interaccions de la tesi (§ 10.3).

ESTRUCTURA	Introducció i desenvolupament	G1	2	(308-322)	Introduir el tema del text, Marcar ordre	MME		
				(408-427)				
		G4	1	(438-444)				
				G5	1	(1-14)	Indicar espai, Marcar ordre Encetar un tema nou Indicar temps, Marcar ordre	
				G6	3	(827-855)		
						(902-916)		
						(962-989)		
				G8	1	(607-612)		
				G9	2	(562-569)	Encetar un tema nou (<i>segons*</i>)	
				(583-598)				
CONTINGUT	Tancament	G1	1	(322-329)	Reformular (<i>es a dir</i>)	CONTINGUT		
				G4			2	(445-457)
								(463-466)
				G5			1	(471-474)
				G6			2	(856-885)
								(917-961)
				G8			1	(613-766)
		G9	1	(570-582)				
CONTINGUT		G4	1	(463-466)	Reformular (<i>es a dir</i>)	ESTRUCTURA		
				G6			3	(305-317)
						(1021-1049)	Reformular, Donar detalls, Citacions*	
						(1123-1140)		
				G7	1	(514-527)	Reformular	
				G8	1	(551-560)		
		G9	1	(637-659)	Comparar* (<i>així com</i>)			
					Reformular			
Total			25					

⁹ Hem marcat amb un asterisc (*) les funcions o operacions discursives que no preveu la TMD, però que són rellevants en la reflexió dels alumnes.

REGISTRE	Mode	G1	1	(70-71)	Acabar (<i>al cap i a la fi</i>)		
		G2	1	(232-261)	Reformular (<i>vull dir, vaja</i>)	GÈNERE / To	
		G3	1	(101-114)	Especificar (<i>fet i fet</i>)	GÈNERE	
		G5	3	(68-71)	Reformular	To	
				(117-128)	Acabar		
				(218-224)	Indicar oposició		
		G6	3	(118-130)	Reformular		
				(219-222)	Indicar temps	To	
			(506-520)	Indicar causa			
	G8	3	(50-67)	Reformular (<i>o sigui, vull dir, vaja, posem per cas</i>)	GÈNERE		
			(99-103)	Acabar (<i>en fi, al cap i a la fi</i>)	GÈNERE		
			(483-514)	Marcar ordre, Indicar temps	SEQÜÈNCIA DISCURSIVA		
		To	G1	3	(40-46)	Reformular (<i>o sigui</i>)	
				(131-146)	Introduir el tema del text		
				(390-407)	Indicar causa		
	G2		1	(232-261)	Reformular (<i>vull dir, vaja</i>)	GÈNERE / Mode	
G4	2		(124-137)	Reformular (<i>vull dir</i>)	GÈNERE		
			(523-543)	Indicar causa (<i>ja que, atès que, puix que, car</i>)	GÈNERE		
G5	1		(68-71)	Reformular	Mode		
G6	4		(199-209)	Acabar			
			(219-222)	Indicar temps	Mode		
		(268-304)					
		(1192-1198)	Indicar causa				
		G7	1	(39-41)	Continuar sobre el mateix punt (<i>després</i>)		
		G8	1	(187-200)	Reformular (<i>és a dir, en altres paraules</i>), Especificar (<i>en concret, en especial</i>)	GÈNERE	
		G9	1	(364-384)	Indicar causa, Indicar oposició, Indicar temps, Donar detalls		
Total			26				

DELIMITACIÓ	Marcadors metadiscursius endofòrics (MME)	G1	2	(336-337) (408-427)	<i>com ja hem dit</i> <i>com podem observar (no afegit al TF)</i>	ESTRUCTURA	
		G2	1	(752-763)	<i>com ja s'ha comentat</i>		
		G3	2	(186-238) (270-285)	<i>com es pot observar</i> <i>com veurem a continuació</i>		
		G5	7	(129-159) (309-335)	<i>anteriorment / com hem mencionat anteriorment</i> <i>com hem explicat anteriorment</i>		
				(398-401)	<i>com ja hem dit abans</i>		només l'esmenten
				(422-425)	<i>com ja hem esmentat en diverses ocasions</i>		només l'esmenten
				(435-436)	<i>com ja s'ha dit anteriorment</i>		només l'esmenten
				(461-462)	<i>com ja hem dit anteriorment</i>		
				(481-482)	<i>tal i com hem comentat línies mes amunt</i>		només l'esmenten
				G7	1		(182-184)
		G8	1	(822-827)	<i>com hem mencionat anteriorment</i>		
Total			14				
FUNCIO MD		G1	1	(370-373; 431-439)			
		G2	1	(791-854)			
		G3	1	(460-473)			
		G4	1	(489-497)			
		G6	1	(1159-1171; 1350-1371)			
		G7	1	(537-553)			
		G8	1	(894-913)			
		G9	1	(800-817)			
Total			8				
Total casos			86				

Annex 13.5 Construcció del discurs entorn del concepte de MD: funcions esmentades pels alumnes

A continuació, mostrem la construcció del discurs entorn del concepte de MD mitjançant les funcions que expressen els alumnes durant la interacció. Per tal de classificar-les, les hem homogeneïtzat al màxim, anomenant-les de la manera més neutra possible i usant l'infinitiu. Hem tingut en compte tant el moment en què expressen aquestes funcions contextualitzades dins de l'episodi, això és, considerant les intervencions prèvies i les posteriors, així com el llenguatge usat per expressar aquestes mateixes funcions i també si el focus recau en l'escriptor, el text o el lector.

1) Funcions del concepte de MD esmentades pel G1 a la interacció

Funcions G1 (HG-AT)	Intervencions
A.1 Organitzar el text (HG)	370. HG: “Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?” Home, principalment <u>organitzar</u> .
C.1 Alleugerir la lectura (fer la lectura menys feixuga) (HG)	372. HG: <u>Fer que la lectura sigui més- més fàcil, no?</u>
A.2 Ordenar (AT)	433. HG: Organitzar i facilitar la lectura.
C.2 Alleugerir la lectura (fer la lectura més lleugera i menys feixuga) (AT)	432. AT: Ja ho hem dit. Organitzar. <u>Ordenar</u> . Ja està.
	434. AT: Sí. Facilitar la lectura, <u>fer-la menys feixuga</u> . Aquest <i>però</i> el trauria. Sí.
TOTAL: 4 funcions	

2) Funcions del concepte de MD esmentades pel G2 a la interacció

Funcions G2 (SG-AS)	Intervencions
D.2 Encadenar idees (SG)	793. SG: Encadenen les idees. No?
C.3 Agilitar la lectura (fer la lectura més àgil) (SG)	795. SG: I fan que... 797. SG: ...la lectura sigui més àgil. No?
E.2 Introduir el tema (AS)	798. AS: Fan la lectura més àgil. <u>Introdueixen el tema del que vas a parlar</u> .
A.2 Ordenar el text (SG)	799. SG: Ordenen el text.
E.6 Permetre fer matisos, exemples (SG-AS)	801. SG: I permeten... 802. AS: Permeten... 803. SG: ... <u>fer matisos</u> . 804. AS: ...matisos, <u>exemples</u> ... Em:: com es diu. Tornar a explicar una cosa que- O sigui, reformular.
E.7 Reformular (AS)	804. AS: ...matisos, exemples... Em:: com es diu. Tornar a explicar una cosa que- O sigui, <u>reformular</u> .
C.5 Contribuir a la (millor) comprensió del text (AS)	806. AS: O sigui, jo crec que sí, en general- la funció bàsica, no? O sigui, <u>dins un text, si no hi hagués marcadors discursius, no s'entendria</u> .
B.1 Expandir el text (fer menys sintètic i menys literal el text)	807. SG: Seria- seria com molt sintètic, no? O sigui queda- és més-...

(SG)	809. SG: ...és més literal- Sí.
B.2 Naturalitzar el text (fer més natural el text) (AS)	807. SG: Seria- seria com molt sintètic, no? O sigui queda- és més-... 808. AS: <u>Poc natural.</u>
B.4 Fer fluid el text (SG)	811. SG: És poc natural i a més un text- un text amb connectors és més... és més fluid, és...
E.8 Oposar idees (AS)	814. AS: Sí, sí, sí. I això, també permet oposar idees.
E.1 Desenvolupar totes les funcions de la TMD (AS)	816. AS: És que tot- =totes les funcions d'aquí-
D.4 Relacionar idees o elements (SG)	817. SG: =Bueno, és que relacion- relacionar tot tipus d'idees.
A.3 Estructurar el text (SG)	819. SG: I estructurar el text.
D.3 Enllaçar idees o parts (SG)	838. SG: Per mi... 840. SG: ...és enllaçar les idees en un text, que sigui fluid.
B.3 Donar un fil conductor al text (AS)	841. AS: Que tingui com un- com un fil conductor, no?
C.1 Facilitar la lectura (fer la lectura més fàcil) (SG)	845. SG: I <u>facilitar la lectura</u> , o sigui-
TOTAL: 17 funcions	

3) Funcions del concepte de MD esmentades pel G3 a la interacció

Funcions G3 (BM-CS)	Intervencions
A.2 Ordenar el text (BM)	462. BM: Ordenar-lo.
D.3 Enllaçar les idees (BM)	464. BM: =Enllaçar les idees.
B.5 Fer clar el text (CS)	465. CS: Que tinga més claredat. I.:
A.4 Cohesionar el text (BM)	466. BM: Cohesió, en general.
B.6 Fer fàcil el text (CS)	467. CS: Sí. <u>Fer-lo més fàcil.</u> <u>Tant de- tant de fer el text com de llegir-los.</u> Més fàcil d'entendre.
C.1 Facilitar la lectura (fer la lectura més fàcil) (CS)	467. CS: Sí. <u>Fer-lo més fàcil.</u> <u>Tant de- tant de fer el text com de llegir-los.</u> Més fàcil d'entendre.
C.4 Facilitar la comprensió del text (CS)	467. CS: Sí. <u>Fer-lo més fàcil.</u> <u>Tant de- tant de fer el text com de llegir-los.</u> <u>Més fàcil d'entendre.</u>
D.6 Ajudar a expressar idees (CS)	469. CS: Perquè expressar un- expressar una idea sense fer servir marcadors discursius és com més difícil.
TOTAL: 8 funcions	

4) Funcions del concepte de MD esmentades pel G4 a la interacció

Funcions G4 (AG-FG)	Intervencions
D.4 Relacionar idees o elements (AG)	490. AG: Mm relacionar les idees.
A.3 Estructurar el text (FG)	493. FG: <u>Tenir un text ben estructurat...</u> 495. FG: ...i entenedor.
C.5 Contribuir a la (millor) comprensió del text (FG)	493. FG: <u>Tenir un text ben estructurat...</u> 495. FG: ...i entenedor.
D.5 Ordenar i organitzar idees (AG)	496. AG: Relacionar les idees que vulgui donar el text i <u>ordenar-les perquè:: això- perquè s'entengui bé.</u> I ja està.

TOTAL: 4 funcions

5) Funcions del concepte de MD esmentades pel G6 a la interacció

Funcions G6 (VP-MS-JT)	Intervencions
B.7 Donar coherència al text (VP)	1163. VP: <u>Donar-li coherència</u> i cohesió.
A.4 Cohesionar el text (VP)	1163. VP: <u>Donar-li coherència</u> i <u>cohesió</u> .
A.1 Organitzar el text (MS)	1164. MS: Sí. <u>Organitzar-lo</u> .
A.5 Fer més visual (VP)	1167. VP: =I <u>fer-ho més visual</u> , també/, no?
D.7 Explicitar les relacions entre idees (MS)	1168. MS: =Explicitar les idees. <u>Explicitar les relacions entre les idees</u> .
C.6 Situar el lector (VP)	1169. VP: Exacte. I ficar més en situació també el lector.
D.4 Relacionar idees o elements (JT)	1362. JT: =Relacionar els elements que apareixen.
C.7 Fer més clar el text per al lector (VP)	1364. VP: I fer-ho més clar pel lector, jo també crec.
C.8 Fer més agradable el text per al lector (JT)	1366. JT: Sí. Més agradable.
C.2 Alleugerir la lectura (fer la lectura més lleugera i menys feixuga) (VP)	1367. VP: I més lleuger a l'hora de llegir, també/
TOTAL: 10 funcions	

6) Funcions del concepte de MD esmentades pel G7 a la interacció

Funcions G7 (DP-CV)	Intervencions
D.5 Ordenar i organitzar idees (CV)	537. CV: El 5. “Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?” Doncs són fonament- són- són- Bueno, <u>són necessaris per organitzar les idees</u> .
E.5 Ressaltar elements determinats o posar èmfasi per destacar (DP)	540. DP: Per <u>ressaltar elements determinats</u> o fer-los d'enllaç entre una part del =text i altra. 541. CV: =Exacte. O si es vol <u>destacar una part</u> , pues... 542. DP: Mhm. 543. CV: ...el marcador l'ajuda a <u>posar-li més èmfasi</u> . O per finalitzar un text, per acabar-lo, per iniciar-lo, també.
D.3 Enllaçar idees o parts (DP)	540. DP: Per <u>ressaltar elements determinats</u> o <u>fer-los d'enllaç entre una part del =text i altra</u> .
E.4 Iniciar, finalitzar o acabar el text (CV)	543. CV: ...el marcador l'ajuda a <u>posar-li més èmfasi</u> . O per <u>finalitzar un text</u> , per acabar-lo, per iniciar-lo, també.
TOTAL: 4 funcions	

7) Funcions del concepte de MD esmentades pel G8 a la interacció

Funcions G8 (NP-AS)	Intervencions
A.1 Organitzar el text (NP)	894. NP: Vale. “Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?” <u>Organitzar</u> . O sigui-

	Bueno, més que organitzar és cohesionar el text.
A.4 Cohesionar el text (NP)	894. NP: Vale. “Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d’un text?” Organitzar. O sigui- Bueno, més que organitzar és cohesionar el text.
C.6 Situar el lector (AS)	895. AS: Clar, cohesionen perquè ja- els que marquen l’ordre és com per situar el lector, no/, d’una manera.
B.8 Donar sentit al text (AS)	897. AS: En veritat, és això, és donar-li sentit al- =o sigui, <u>cohesió</u> .
D.1 Donar riquesa lèxica i gramatical (NP)	898. NP: =Sí, donar-li- Sí, jo crec que a part de cohesionar-lo li dones una riquesa lèxica i gramatical...
D.6 Ajudar a ampliar informació (AS)	899. AS: Mhm. Clar, perquè si tu estàs, per exemple, explicant una cos- si, per exemple, aquest cas que estàvem tractant “...de manera positiva, és a dir, no ens ha resultat difícil...” 901. AS: ...és com que... no sé, <u>amplies informació</u> ...
E.7 Reformular (AS)	909. AS: Que necessita marcadors perquè si no no... 911. AS: <u>No pots reformular</u> , no pots...
A.2 Ordenar el text (NP)	912. NP: <u>Ordenar</u> , tampoc.
E.5 Crear èmfasi perquè el lector ho vegi (AS)	913. AS: ...crear èmfasi perquè el lector ho vegi. No sé. Crec jo. Val. “Revisen els marcadors discursius de la vostra pràctica...”
TOTAL: 9 funcions	

8) Funcions del concepte de MD esmentades pel G9 a la interacció

Funcions G9 (CG-AH-RS)	Intervencions
A.2 Ordenar el text (RS)	801. AH: =“Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d’un text?” “...tenen els marcadors...” Home, és que si no hi haguessin marcadors discursius =tampoc- 802. RS: = <u>No pots seguir</u> ... 803. AH: =...seguir... 804. RS: =...l’ordre.
A.3 Estructurar el text (AH)	805. AH: <u>No tindria una estructura</u> .
B.8 Donar sentit al text (CG)	807. CG: Bueno, i <u>tampoc tindria sentit el text</u> perquè::
C.5 Contribuir a la (millor) comprensió del text (RS)	809. RS: Perquè els marcadors lo que aporten és un- O sigui, és per = <u>entendre millor el text</u> .
D.4 Relacionar idees o elements (CG)	810. CG: = <u>Ajuden la relació</u> entre- O sigui, <u>relacionen les idees</u> . Per tant, tu no saps quina relació hi ha entre una cosa que dius ara i el- la que has dit abans. No saps si és la causa, la conseqüència... si no hi ha el marcador.
D.6 Ajudar a afegir i argumentar idees (AH)	813. AH: Ajuden a <u>afegir</u> i a- a <u>argumentar</u> ... 815. AH: ... <u>idees</u> i a estructurar el text, sobretot. (5)
C.9 Fer més amè el text per al lector (CG)	816. CG: Clar, i <u>el fan més- més amè, més comprensible pel lector</u> , no? Bueno, jo- jo penso...
TOTAL: 7 funcions	

Annex 13.6 Classificació general de les funcions del concepte de MD esmentades pels estudiants a les interaccions

En aquesta taula trobem recollides les funcions que esmenten els aprenents classificades en els 5 tipus (vegeu § 10.3.1.5 del cos de la tesi). En la primera columna, trobem totes les funcions esmentades pels grups, classificades en els tipus A-E, i, en la segona columna, trobem els membres dels grups i les intervencions que en parlen:

Funcions	Intervencions
A) relacionades amb la construcció del text (èmfasi macrotectual)	
A.1 Organitzar el text	G1 HG (370, 433), AT (373, 432) G6 MS (1164, 1355), VP (1165, 1356) G8 NP (894)
A.2 Ordenar el text	G1 AT (432) G2 SG (799), AS (800) G3 BM (462), CS (463) G8 NP (912) G9 RS (802, 804)
A.3 Estructurar el text	G2 SG (819) G4 FG (493) G9 AH (805, 808, 815)
A.4 Cohesionar el text ¹⁰	G3 BM (466) G6 VP (1163), MS (1357), JT (1358) G8 NP (894, 908), AS (897)
A.5 Fer més visual ¹¹	G6 VP (1167)
B) relacionades amb el sentit del text (èmfasi semàntic i cognitiu)	
B.1 Expandir el text ¹² (fer menys sintètic i menys literal el text)	G2 SG (807, 809)
B.2 Naturalitzar el text (fer més natural el text)	G2 AS (808)
B.3 Donar un fil conductor al text	G2 AS (841)
B.4 Fer fluid el text	G2 SG (811, 840)

¹⁰ Hem anomenat així a la funció que expressaven determinats alumnes relacionada amb la cohesió del text perquè creiem que és la que manifesta més objectivitat. Malgrat tot, determinats alumnes es referien a aquesta funció amb altres expressions, com “Donar cohesió al text” (G6 VP; 1163), la qual posaria el focus en l'autor, que és qui dona una propietat concreta al text, o “Que el text tingui cohesió” (G3 BM; 466), la qual posaria el focus al text, fent-lo mereixedor d'aquesta propietat cohesionativa.

¹¹ Hem classificat aquesta funció al tipus A perquè creiem que l'alumna es pot referir a l'ús de MD per organitzar o estructurar el text, de manera que les diferents parts que hi ha són visibles i es poden identificar amb les característiques discursives d'un o altre gènere. Malgrat això, aquesta funció també podria classificar-se al tipus C perquè es pot entendre que és en la recepció del text que el lector podrà identificar les parts del text i les relacions temàtiques que estableixen els MD.

¹² L'alumna SG del G2 (807, 809) esmenta que un text sense MD seria més sintètic i literal, és a dir, més escrit. Entenem, doncs, que amb aquesta intervenció l'alumna vol dir que els MD contribuirien a desenvolupar el teixit textual a partir de l'expansió o elaboració dels diferents temes inclosos en l'escrit.

B.5 Fer clar el text	G3 CS (465)
B.6 Fer fàcil el text	G3 CS (467)
B.7 Donar coherència al text	G6 VP (1163), MS (1357), JT (1358)
B.8 Donar sentit al text	G8 AS (897) G9 CG (807), AH (808)
C) relacionades amb la recepció del text (èmfasi comunicatiu)	
C.1 Facilitar la lectura (fer la lectura més fàcil)	G1 HG (372, 433), AT (434) G2 SG (845) G3 CS (467)
C.2 Alleugerir la lectura (fer la lectura més lleugera i menys feixuga)	G1 AT (434) G6 VP (1167)
C.3 Agilitar la lectura (fer la lectura més àgil)	G2 SG (795, 797), AS (798)
C.4 Facilitar la comprensió del text	G3 CS (467)
C.5 Contribuir a la (millor) comprensió del text	G2 AS (806) G4 FG (495) G9 RS (809, 814), CG (816)*
C.6 Situar el lector	G6 VP (1169) G8 AS (895)
C.7 Fer més clar el text per al lector ¹³	G6 VP (1364)
C.8 Fer més agradable el text per al lector	G6 JT (1166)
C.9 Fer més amè el text per al lector	G9 CG (816)
D) relacionades amb la disposició d'idees (èmfasi microtextual)	
D.1 Donar riquesa lèxica i gramatical	G8 NP (898, 908)
D.2 Encadenar idees	G2 SG (793)
D.3 Enllaçar idees o parts	G2 SG (840) G3 BM (464) G7 DP (540)
D.4 Relacionar idees o elements	G2 SG (817) G4 AG (490, 496) G6 JT (1362) G9 CG (810)
D.5 Ordenar i organitzar idees	G4 AG (496) G7 CV (537)
D.6 Ajudar a expressar idees	G3 CS (469)
ampliar informació	G8 NP (901)
afegir idees	G9 AH (813)
argumentar idees	G9 AH (813)
D.7 Explicitar les relacions entre idees	G6 MS (1168, 1359, 1361, 1363)
E) relacionades amb les categories de la TMD	
E.1 Desenvolupar totes les funcions de la TMD	G2 AS (816)
E.2 Introduir el tema	G2 AS (798)

¹³ Diferenciem aquesta funció de la B.5 ("Fer clar el text") expressada pel G3, en la qual els alumnes del G3 subratllen que la claredat és una propietat del text (465. CS: Que tinga més claredat); en canvi, al G6, VP (1364) posa de manifest que la claredat no és només una propietat del text, sinó que és una propietat que poden vehicular els MD per contribuir a la lectura de l'escrit per part del destinatari, bo i posant èmfasi en el lector.

ANNEXOS

E.3 Ressaltar elements determinats o posar èmfasi per destacar	G7 DP (540), CV (541, 543)
E.4 Iniciar, finalitzar o acabar el text	G7 CV (543)
E.5 Crear èmfasi perquè el lector ho vegi ¹⁴	G8 AS (913)
E.6 Permetre fer matisos o exemples	G2 SG-AS (801, 803, 804)
E.7 Reformular	G2 AS (804)
	G8 AS (909, 911)
E.8 Oposar idees	G2 AS (814)

¹⁴ Hem classificat aquesta funció expressada per AS (913) del G8 al tipus E, així com la funció de “Reformular” (909, 911) perquè totes dues són funcions recollides a la TMD. Ara bé, l’alumna explicita que aquestes funcions, que s’expressen mitjançant els MD, estan adreçades al lector i, per tant, es podrien classificar també el tipus C, en el qual es posa de manifest la recepció del text per part del destinatari.

ANNEX 14. NOVA GUIA DE REVISIÓ DEL GÈNERE INFORME DE RECERCA¹⁵

Enunciat: La Guia de revisió que teniu a continuació conté els punts principals que ha d'incloure el text que heu elaborat corresponent al gènere *informe de recerca*. Responen a les preguntes i contrasteu les vostre respostes amb l'escrit que heu elaborat. Si trobeu innecessari algun punt o considereu que no l'heu tractat de la manera que exposa la guia, expliqueu-ne les raons. Si ho creieu necessari, podeu proposar canvis, justificar-los i explicar de quina manera procediu per dur-los a terme.

- P1. Quins aspectes heu tractat i quins no? Justifiqueu la vostra resposta.
 P2. Quins aspectes creieu que hauríeu de modificar i quins creieu que ja estan bé tal com estan? Justifiqueu la vostra resposta.
 P3. Per als aspectes que creieu que s'han de modificar, quines solucions plantegeu? Expliqueu de quina manera modificaríeu el text.
 P4. Considereu necessari refer el text adaptant els aspectes que creieu que cal modificar? Justifiqueu la vostra resposta.

CRITERIS DE REVISIÓ DEL GÈNERE <i>INFORME DE RECERCA</i> (I)	Sí	Parcialment	No
Objectius			
A. Hem resolt una qüestió concreta, il·lustrada en una frase, que presenta problemes des del punt de vista de la normativa gramatical, a partir de la consulta dels materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?			
B. Hem consultat i valorat —d'acord amb els passos establerts a l'«Informe de recerca»— els materials que es detallen a l'apartat «Materials de consulta obligatòria»?			
Contingut			
L'escrit conté tots els punts que especifica el guió de la recerca?			
1. Hem presentat la frase i hi hem identificat el problema?			
1.1 Hem definit la qüestió conflictiva exhaustivament? Hem anomenat el problema adequadament i amb el vocabulari especialitzat pertinent (si es tracta d'un problema sintàctic, semàntic; d'usos transitius, causals, finals; d'un pleonasme provocat per l'ordre alterat de la frase; de la confusió entre pronom relatiu o conjunció, etc.)?			
1.2 Hem presentat una hipòtesi justificada sobre la correcció o incorrecció de la frase i després l'hem refutat o invalidat al final de l'escrit?			
2. Hem fet una cerca a les gramàtiques per extreure'n el contingut sobre la qüestió conflictiva i per valorar-les?			
2.1 Hem citat correctament les gramàtiques usades (autor, títol, any, etc.) dins al text? Hem consultat l'índex de cada gramàtica per			

¹⁵ Al final de la guia hem inclòs una breu justificació de les decisions que hem pres per elaborar-la.

ANNEXOS

conèixer en quins apartats calia cercar informació? Hem detallat tots els apartats consultats (volum, capítol, apartat, subapartat, pàgines, etc.)?			
2.1.1 Hem raonat en quin ordre hem fet la consulta de les gramàtiques?			
Quines raons hem donat? (disponibilitat, accessibilitat, actualitat de l'obra, ordre cronològic, autoritat, completesa, claredat de la informació, etc.)			
2.1.2 Hem valorat la facilitat de «navegació» pels materials?			
Hem explicat com hem arribat a trobar el problema lingüístic en cada obra? Hem utilitzat l'índex? Quants índex hem trobat en cada obra? De quina manera ens han servit? Quants volums té l'obra? Quan no hem trobat informació en alguna obra, ho hem esmentat i justificat?			
2.1.3 Hem valorat l'exhaustivitat de la informació que donen les gramàtiques?			
Hem comentat si les gramàtiques tracten explícitament i íntegrament la qüestió? Hem valorat si cadascuna en dona prou informació o és massa breu? Hem comentat si es fan remissions dins la mateixa gramàtica o si hi ha cites d'altres autors? Hem esmentat si hi ha notes a peu de pàgina per ampliar la informació, quadres que la sintetitzin, etc.?			
2.1.4 Hem valorat la claredat de l'explicació?			
Hem explicat si s'entén l'explicació que donen les gramàtiques? (si és concreta i es refereix explícitament al problema i està ben estructurada, si la redacció és més aviat didàctica o especialitzada, si és més densa o esquemàtica, si afegeix suports com exemples o quadres que en facilitin la comprensió i siguin coherents amb el que s'explica, si hi ha remissions o notes a peu de pàgina que ampliïn la informació o destorbin la lectura, etc.)			
2.1.5 Hem valorat de la fiabilitat/autoritat de cada material?			
Hem esmentat els autors de les gramàtiques? Hem dit quines gramàtiques tenen caràcter oficial i quines caràcter moral? Hem justificat la fiabilitat de les gramàtiques mitjançant arguments com la solidesa dels raonaments, la fonamentació de les explicacions, la redacció acurada, la coherència entre les explicacions i exemples, o el consens entre les obres consultades? Hem comentat quina relació hi ha entre l'autoritat de la gramàtica i la fiabilitat que pugui tenir?			
2.1.6 Tota la informació que procurem provinent de les gramàtiques és pertinent per entendre i resoldre el problema? Hem repetit informació?			
2.1.7 Hem donat exemples de l'estil de redacció de les gramàtiques per justificar la valoració que fem de cada aspecte (navegació, exhaustivitat, claredat, fiabilitat, etc.)?			
2.2 Hem valorat globalment les gramàtiques?			
Hem destacat els punts més rellevants de totes les gramàtiques sobre el problema? Hem escollit la gramàtica que ens ha resolt més			

ANNEXOS

efectivament la qüestió? Quines raons hem donat per escollir-la (oficialitat, autoritat, completenessa, claredat, actualitat, manejabilitat, etc.)? Hem comentat si la utilitzaríem per resoldre altres tipus de qüestions?			
3. Hem proposat una solució per al problema? La solució que proposem està raonada i argumentada a partir de l'exposició dels continguts que hem donat de cada gramàtica?			
4. Hem inclòs la referència completa de les obres consultades a la bibliografia?			
Estructura			
Hem estructurat per paràgrafs els diferents apartats que conté la pràctica en els blocs d'introducció, cos i conclusió de manera que s'identifiquin bé?			
Introducció			
Hem presentat els objectius a l'inici de la pràctica?			
Hem presentat la frase que tenim assignada i n'hem descrit el problema exhaustivament a l'inici de l'escrit?			
Cos			
Hem estructurat i ordenat les diferents idees dins el discurs?			
Hem estructurat el text a mode de comparació entre les gramàtiques o a mode d'explicació dels trets de cadascuna?			
Conclusió			
Hem sintetitzat la informació aportada en tot l'escrit amb un paràgraf recapitulatiu?			
Hem conclòs l'escrit amb un paràgraf de tancament en què aportem una solució a la frase i la raonem amb arguments basats en l'exposició del cos de l'escrit?			

CRITERIS DE REVISIÓ DEL GÈNERE <i>INFORME DE RECERCA</i> (2)	Sí	Parcialment	No
Dimensió lingüística: Aspectes gramaticals i lèxics			
Hem utilitzat una persona discursiva de manera consistent en tot el treball (plural acadèmic o l'impersonal)?			
Hem utilitzat verbs en passat en la narració de la memòria de recerca i verbs en present en l'explicació dels continguts que donen les diferents gramàtiques? Hem presentat la hipòtesi en condicional?			
Hem utilitzat adjectius variats per descriure els diferents aspectes relacionats amb les gramàtiques (<i>clar, nítid, entenedor, comprensible, evident, detallat, intel·ligible, inequívoc, precís, fluid, dens, confús, imprecís, etc.</i>)?			
Hem utilitzat marcadors discursius per organitzar el discurs i per relacionar les idees de forma variada (<i>en primer lloc, en segon lloc, etc.; ja que, atès que; no obstant això, tanmateix, etc.</i>)?			
Hem modalitzat el text en funció de la pràctica social acadèmica en què ens situem (modalització epistèmica, ús de substantius, adjectius i adverbis no axiològics, etc.)?			
Hem utilitzat estructures lingüístiques per fixar l'atenció en la informació més important (<i>cal tenir en compte, hem de considerar, com hem dit abans,</i>			

<i>és important perquè, convé destacar etc.)?</i>			
Hem utilitzat estructures concretes en la comparació del contingut de les gramàtiques que aportaven les gramàtiques? Quan coincidien en els continguts sobre la qüestió conflictiva (<i>així, també, més aviat, més/menys que, així com, semblantment, etc.</i>)? Quan no coincidien (<i>en canvi, en contraposició a això, de manera diferent, etc.</i>)? I quan coincidien parcialment (<i>però, tot i que, no obstant això, no és...sinó que és, etc.</i>)?			
Hem utilitzat estructures concretes en la comparació de les gramàtiques en relació amb diferents aspectes com la navegació, la claredat, etc.? Quan coincidien (<i>així, també, més aviat, més/menys que, així com, semblantment, etc.</i>)? Quan no coincidien (<i>en canvi, contraposat a això, de manera diferent, etc.</i>)? I quan coincidien parcialment (<i>però, tot i que, no obstant això, etc.</i>)?			

Breu justificació de la nova guia

Aquesta guia de revisió del gènere recull no només els criteris de revisió sinó també els indicadors i alguns exemples d'aquests en cadascun dels punts assenyalats perquè puguin ser desgranats a l'aula de forma conjunta entre alumnes i professor (Esteve i Arumí, 2016: 18-19). Per comprendre algunes de les propostes que fem mitjançant aquesta guia, volem destacar-ne els aspectes següents:

- Totes les característiques del gènere s'han agrupat en objectius, continguts, estructura i aspectes lèxics i morfosintàctics, i s'han classificat en cadascun dels diferents punts perquè els estudiants puguin fer-se una idea tant dels aspectes globals que ha de contenir el gènere, així com de la manera com s'han d'estructurar. És, doncs, una guia molt més extensa que l'anterior perquè explicita i desenvolupa els diferents punts que ja es tractaven en l'enunciat de la pràctica i s'havien tractat dues sessions abans de lliurar el text. A més, la guia recull un conjunt de continguts i procediments i els posa per escrit, de manera que els estudiants poden tenir sempre un suport per reelaborar el text.
- Tots els punts que inclou la guia de revisió es formulen com una interrogació metacognitiva (Monereo, 1995; Esteve i Fernández, 2013: 26-27) en la qual els alumnes són el propi subjecte. Concretament, les preguntes els interroguen no sobre les accions mentals i els processos cognitius que hi tenen relació sinó sobre els continguts del gènere. Per tant, la guia pot servir a l'alumne com un instrument de mediació del qual s'apropia gradualment i sistemàticament i que li proporciona el control sobre els procediments cognitius específics que desenvolupa en la realització de l'activitat de revisió.
- Per dur a terme la revisió del gènere amb aquesta nova guia, caldria disposar de més sessions per tal de treballar-ne tots els punts. La sessió que vam dur a terme per a la seqüència plantejada en aquesta investigació va tenir una durada de mitja hora. Considerem que per a aquesta tasca caldria, com a mínim, dues sessions d'una hora cadascuna per poder explicar detalladament els objectius i els procediments de l'activitat i es pogués guiar els alumnes en la revisió.

Creiem també que seria adequat que al final de cada apartat (objectius, contingut, etc.) el professor organitzés un debat amb tota la classe per mirar de posar en comú les respostes i reflexions sorgides en cadascun dels grups de treball i promoure així la co-construcció del coneixement i la intersubjectivitat (Mercer, 2001).

Finalment, hem considerat oportú encapçalar la guia amb quatre preguntes (a diferència de l'única pregunta de caràcter general inclosa a la GR analitzada a la tesi) perquè l'alumne no només respongui les qüestions sobre el les propietats del gènere, sinó que a la vegada prengui consciència de les decisions preses, les verbalitzi i planifiqui possibles solucions de forma explícita.

ANNEX 15. INTERACCIONS TRANSCRITES

Als apartats següents, incloem les 9 transcripcions de les interaccions que hem analitzat a la tesi.

Annex 15.1 Transcripció de la interacció del G1 (HG-AT)

Codi	TRANS_HG-AT
-------------	-------------

Pregunta 1. Min. 04:38

1. **HG:** Aviam. “Subratlleu els que no coneixeu i encercleu els que utilitzeu habitualment?” (riu, a causa d’una interrogació incorrecta a la pauta)
2. **AT:** (rient, respon a aquesta interrogació que havia de ser una afirmació) <No, no vull!> | I si els conec però no els utilitzo? Què? Un triangle? O::
3. **HG:** “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu, hi veieu molta diferència?” Sí, anem primer a subratllar els que no coneixem.
4. **AT:** xxx
5. **HG:** xxx Ja està.
6. **AT:** (amb estranyesa) <D’antuvi.> || (8)
7. **HG:** Tens subratllador?
8. **AT:** No en tinc. A ver. | *Primerament, segonament, tercerament.* Que lleig. (se sent com busquen bolígrafs) |
9. **P:** (s’acosta per donar-los la pràctica) La pràctica vostra. || (9)
10. **AT:** (fullegen la pràctica) Té nota?
11. **HG:** Ni orientatiu?
12. **AT:** (riu) No té res? || (7) A ver... || (6)
13. **HG:** Espera, aquí diu que encerblem què?
14. **AT:** Encerblem els que utilitzem. Doncs, *respecte a.*
15. **HG:** Mhm.
16. **AT:** En rosa, que l’amor s’hi posa.
17. **HG:** (riu) *En relació amb.* No?
18. **AT:** *En relació amb.* I *quant a,* també, no?
19. **HG:** Sí.
20. **AT:** (pausadament) Sí, buen- tampoc molt però- | *Amb relació a.*
21. **HG:** *En primer lloc i primerament.*
22. **AT:** (amb una entonació melòdica) *En primer lloc/ Pri::merament/*
23. **HG:** I els corresponents.
24. **AT:** *En segon lloc.*
25. **HG:** I *segonament.*
26. **AT:** *Segonament. Tercerament?*
27. **HG:** Sí, *en tercer lloc, tercerament.*
28. **AT:** Bueno, *tercerament.* | *D’una banda, de l’altra,* també. || (11)

29. **HG:** *Al contrari, en canvi. | A més a més/ És que els fem servir tots, no?*
30. **AT:** Sí.
31. **HG:** (riu)
32. **AT:** (riu) *A continuació. Doncs bé.*
33. **HG:** (amb estranyesa) *Endemés?*
34. **AT:** *Endemés, aquest. I això què és?*
35. **HG:** *Subratllo?*
36. **AT:** Sí. *Així mateix, d'altra banda, tanmateix, així doncs, és a dir, en altres paraules, doncs bé.*
37. **HG:** *On estava?*
38. **AT:** *Aquí. En efecte!*
39. **HG:** *Convé destacar.*
40. **AT:** *Val la pena dir. És a dir. O sigui està bé?*
41. **HG:** *No sé. Bueno, en un text formal/ és una mica raro, no?*
42. **AT:** *A mi no m'agrada, eh?*
43. **HG:** (imitant el parlar xava) *'O sigui'*
44. **AT:** (imitant el parlar xava, amb més exageració) *'O sigui. Saps?'*
45. **HG:** (riu) *Això és, en altres paraules. | (riu) Vaja?*
46. **AT:** (amb estranyesa) *<Vaja?> Vaja. (rient) <Encara millor.> (dona cops a la taula)*
47. **HG:** *=Per exemple.*
48. **AT:** *=Per exemple.*
49. **HG:** (amb estranyesa) *A tall d'exemple!*
50. **AT:** *A- Bah- =jo no-*
51. **HG:** *=No, no-*
52. **AT:** *Mm?*
53. **HG:** (rient) *Tu el fas servir?*
54. **AT:** (rient) *No, no gaire. (riu)*
55. **HG:** (riu)
56. **AT:** (rient, amb exaltació) *No vaig parlant 'a tall d'exemple!' Saps? 'Posaré | un tall!'*
57. **HG:** (riu)
58. **AT:** *Així. En efecte? En efecte, sí, no?*
59. **HG:** Sí.
60. **AT:** *Cf. no. (gargamelleja) En concret, en particular, en especial, especialment, específicament, fet i fet, de fet. | De fet.*
61. **HG:** Sí, *de fet.*
62. **AT:** (riu) *En resum.*
63. **HG:** *En resum. || (9) Comptat i debatut?*
64. **AT:** *Això s'ho han inventat.*
65. **HG:** (riu)
66. **AT:** *Per acabar.*
67. **HG:** *Així doncs.*
68. **AT:** *Així doncs.*
69. **HG:** *Finalment.*
70. **AT:** *Per concloure, finalment, en fi. Al cap i a la fi/ és a dir, aviam!, en l'oral potser sí.*
71. **HG:** Sí, però escrit? *Al cap i a la fi?*

72. **AT:** *Al capdavall, en definitiva, tot plegat, en qualsevol cas. De fet, de fet i debatut, en tot cas.*
73. **HG:** *En tot cas, sí, no?*
74. **AT:** *Sí. En tot cas.*
75. **HG:** *De totes maneres.*
76. **AT:** (mostrant cansament) <Aviam.> *Abans!*
77. **HG:** (amb sorpresa i estranyesa) <Suara!
78. **AT:** *Suara!*
79. **HG:** *Suara!>*
80. **AT:** (rient) *QUÈ ÉS AIXÒ?!*
81. **HG:** *És àrab! (riu)*
82. **AT:** *Suara. Al mateix temps, en el mateix moment, llavors. Després, més tard.*
83. **HG:** *A continuació, tot seguit.*
84. **AT:** (amb una entonació melòdica) *A continuació. Tot seguit.*
85. **HG:** *Indicar espai. A dalt i a baix, més amunt i més avall. || (6)*
86. **AT:** *Home... És que tampoc me les plantejo, aquestes coses, cada dia. Quins marcadors utilitzo.*
87. **HG:** *Clar- Indicar espai? Això ha de ser en un tipus de text molt concret, no?*
88. **AT:** *Ja. Perquè, sí. A causa de, ja que. PUIX QUE!*
89. **HG:** *Puix que! No, això sí que no.*
90. **AT:** *CAR!*
91. **HG:** *Car!*
92. **AT:** *Vist que, atès que, considerant que, gràcies a, per culpa de. | Com que, sí, no?*
93. **HG:** *Mhm. (amb estranyesa i sorpresa) <A còpia de?>*
94. **AT:** *A còpia de. | Jo sí que el coneixia aquest.*
95. **HG:** *Sí? (riu)*
96. **AT:** (riu) *Doncs. Així doncs, per tant. | (amb estranyesa) <Així és que?> || (5) De manera que, per això. |*
97. **HG:** *Si, a condició de/que. || (6) Perquè, per tal de, a fi de. Aquests sí. | Tanmateix, nogensmenys.*
98. **AT:** *Utilitzes nogensmenys?*
99. **HG:** *Mm algun cop, però:: obligant-me. (riu)*
100. **AT:** *Aix. (riu) En canvi, ara bé. En- al contrari? En contra? |*
101. **HG:** *Al contrari, no? |*
102. **AT:** *Amb tot/, però, en qualsevol cas.*
103. **HG:** *No obstant, malgrat això. | Baldament?*
104. **AT:** *Això què és? Buen- ‘Baldament, no ha valgut per res.’*
105. **HG:** (riu)
106. **AT:** *Malgrat que. (gargamelleja) | Ja està.*
107. **HG:** *Tot i que.*
108. **AT:** *Ah! Tot i que. Ja està! Li entreguem! (rient) <Ja està! Ja hem acabat!> (riu)*
109. **HG:** (riu) *Aviam, “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu...” | Què? | No ho entenc. “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu.” | Serà entre els que no coneixeu, no?*
110. **AT:** *O potser els que coneixem i no utilitzem?*
111. **HG:** *Clar, diu “Subratlleu els que no coneixeu i encercleu els que utilitzeu habitualment” I aquí diu “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu”?*
112. **AT:** (la professora s’acosta i li dirigeix la pregunta) *E::m aquí, et refereixes a:: als que coneixem i no utilitzem o als que no coneixem?*

113. **P:** Als que coneixeu i utilitzeu. Els que no coneixeu- És a dir (llegeix la pregunta 1 de la pauta) “Subratlleu els que no coneixeu...”
114. **HG:** ...i encercleu els que utilitzeu”
115. **P:** Els que utilitzeu. D’acord. Llavors-
116. **AT:** I-
117. **HG:** I aquí diu “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu, hi veieu molta diferència?”
118. **P:** Sí, perquè vosaltres haureu posat els que:: haureu encerclat els que utilitzeu i els que es quedaran sense res...
119. **HG:** Ah, vale! Són els =que coneixem però no utilitzem.
120. **P:** =...són els que- Exacte.
121. **AT:** Vale.
122. **P:** Hi hauria més subcategories però...
123. **AT:** Vale.
124. **P:** I::
125. **HG:** I tot això ho hem d’es- ho hem de parlar, no hem d’escriure res?
126. **P:** El què? La resta?
127. **HG:** És a dir, la... “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu, hi veieu molta diferència?”
128. **P:** Sí. Exacte. Sí, sí.
129. **HG:** Vale.
130. **P:** Sí, sí. Per no perdre temps escrivint, doncs...
131. **AT:** (mostrant poc interès) Doncs, aviam, quina diferència.
132. **HG:** Aviam.
133. **AT:** (?) <Bueno, no és tampoc molt gran, no sé.>
134. **HG:** No.
135. **AT:** Aquest- és que *ens proposem exposar* no- no ho utilitzo i ja està.
136. **HG:** Clar, és que aquí hi han alguns que queden com d’un registre molt...
137. **AT:** Sí. Molt formal. Massa. | *D’entrada*. | Per exemple, *primerament* i *primer*, pos *primer* em sembla més | més informal, o no sé...
138. **HG:** Sí. *Primer*/. Sí. No.
139. **AT:** Sí. I *segon*, *tercer*, igual.
140. **HG:** Després hi han altres que són com molt- de més baix registre, no? El *o sigui*. El *vaja*.
141. **AT:** Sí.
142. **HG:** El- no sé.
143. **AT:** Sí. (gargamelleja) *Vull dir*. | No sé- Aquest de *confere* és- | és en plan per posar notes a peu de pàgina, cites... No- | no ens escau. || (8)
144. **HG:** A part, els que hem encerclat- Ai, els- Sí, els que hem encerclat són els que s’utilitzen més habitualment, no?
145. **AT:** Sí. I aquests- *en resum* i *en síntesi* és el mateix però ‘síntesi’ no és una paraula que s’utilitzi tant.
146. **HG:** Mhm. Aviam...
147. **P:** **P:** (a tota la classe) Escolteu-me un moment. La primera pregunta...
148. **AT:** <Uf> (bufa, mostrant cansament)
149. **P:** (a tota la classe) ...és per- vull dir, podeu anar ràpid. És més o menys per veure quins coneixeu i quins utilitzeu, quins no coneixeu també. D’acord? Quan passeu a la segona heu de començar a mirar el text. D’acord?
150. **HG:** (contesta a la professora) D’acord.

151. **AT:** (contesta a la professora) Val.
 152. **P:** (a tota la classe) A marcar-los, identificar-los, primer, i, després, veure si estan ben utilitzats. Ja podeu passar, si voleu, a la segona.

Pregunta 2. Min. 14:55

153. **HG:** Vale. “Encercleu al vostre escrit els marcadors que heu utilitzat. De quina categoria són? Heu utilitzat marcadors de categories diferents? Marqueu-los amb una creu al llistat.” |
 154. **AT:** Amb <això> què hem de fer? (es refereix al text, a la pràctica que han elaborat)
 155. **HG:** Amb això? Amb la gramàtica? <Això. “Encercleu al vostre escrit...”> (es refereix a seguir les instruccions de la pregunta 2 al text) És a dir, <aquí> (es refereix a la pràctica) hem d’encerclar els que hem utilitzat.
 156. **AT:** Ah, vale.
 157. **HG:** I després els hem de:: amb una X els hem de...
 158. **AT:** Vale, vale, vale.
 159. **HG:** Aviam. Comencem.
 160. **AT:** Let’s do it.
 161. **HG:** (riu) Aquí no hem ficat res.
 162. **AT:** (riu) Això seria un? O no?
 163. **HG:** Suposo que sí, no?
 164. **AT:** *Per tant*, sí. Encerclar?
 165. **HG:** Sí, encercla.
 166. **AT:** (cantant) Tutututum!
 167. **HG:** *En aquest cas* també ho és, no?
 168. **AT:** Sí. És distributiu o:: el que sigui. Eh::
 169. **HG:** *Per tant*. || (5)
 170. **AT:** Aquí res. | Vale. *Així doncs*. || (11)
 171. **HG:** Em:: em sembla que- || (5)
 172. **AT:** Mhm? |
 173. **HG:** Aquest ho és, no? És a dir, <aquest?> (fa dos cops amb el dit al paper) |
 174. **AT:** Això tot junt, no? |
 175. **HG:** Clar, és que no sé. |
 176. **AT:** Sí, perquè si ho és *en aquest cas*, també ho ha de ser això.
 177. **HG:** Clar, perquè ens estem referint a- |
 178. **AT:** Sí. || (5) *Encara que?*
 179. **HG:** Sí. | *Ja que*. || (5)
 180. **AT:** No està mal. || (28) Això?
 181. **HG:** Sí. El que passa que aquí/, surt el *segurament?* (X)
 182. **AT:** No.
 183. **HG:** No l’he vist. | Bueno, doncs aleshores- || (12) (en aquesta pausa s’escolta el bolígraf encerclant els marcadors discursius) *Però*. || (10) Clar, perquè tot lo que és <aquest, aquí, allà, això.> (marca l’última síl·laba de cadascun dels mots)
 184. **AT:** (fa un soroll amb els llavis) Mm. || (11)
 185. **HG:** *Tot i això. Així que*. (se sent com giren el full)
 186. **AT:** I jo que pensava que ja m’havia d’oblidar d’aquesta pràctica!
 187. **HG:** (riu) || (8) *El primer* suposo... |

188. **AT:** *El primer?*
189. **HG:** Clar, és que no sé fins quin punt és-
190. **AT:** És que és el subjecte, clar.
191. **HG:** =I aleshores?
192. **AT:** =Aquí fa de subjecte. || (7) *Però.* (gargamelleja) *Així doncs.* Mm::
193. **HG:** =*Però.*
194. **AT:** =*Però.* || (5) *Per tant.* Mm:: | *Evidentment.*
195. **HG:** Mhm.
196. **AT:** *Finalment.*
197. **HG:** *Finalment.*
198. **AT:** Mm:: || (6) *D'una banda.* | *Ja que.* || (8)
199. **HG:** *Sens dubte,* ho és?
200. **AT:** (afirmant) <Pse!> || (7) *De manera que?*
201. **HG:** Mhm. || (9) *Però.* || (8) *De fet.* || (6) *Pel que fa a.*
202. **AT:** On és?
203. **HG:** Aquí. || (8) *Ja que.*
204. **AT:** Aquí ens falta una coma.
205. **HG:** Mhm.
206. **AT:** (remugant) Mm. || (5) (gargamelleja) || (6)
207. **HG:** *Ja que.* || (14) *Això no obstant.* | *Ara bé.* || (9) *D'acord amb,* suposo que sí, no?
208. **AT:** Sí. || (10) Xaxi!
209. **HG:** Vale. Ara:: | diu... M m m m “De quina categoria són? Heu utilitzat marcadors de categories diferents? Marqueu-los amb una creu al llistat.” (AT comença a donar cops a la taula) Vale, venga. *En aquest cas.* || (17) És d'especificatiu, no?
210. **AT:** Sí.
211. **HG:** Però aquí no hi és.
212. **AT:** No. Marca el *per tant.* WHERE ARE YOU?
213. **HG:** Dignes?
214. **AT:** *Per tant.*
215. **HG:** *Per tant* és com el *ja que*::
216. **AT:** On ets?
217. **HG:** No.
218. **AT:** Aquí deu ser. No? Aquí!
219. **HG:** (?) <What is?> Ah, ui! Gairebé me'l menjo.
220. **AT:** Mhm.
221. **HG:** *Per tant.*
222. **AT:** (marcant la 'c' de *doncs*) *Així doncs.*
223. **HG:** *Així doncs* també el tenim, oi?
224. **AT:** Sí. *Però*/ |
225. **HG:** (amb veu lleugerament aguda i pronunciats d'una tirada, com a paraules planes i sense vocals neutres) <Pero pero pero!> *Perquè.* | *Però.* |
226. **AT:** *Ja que.* || (7) *Encara que.* || (6)
227. **HG:** Suposo que és el mateix, no? || (8) Bueno, (?) <ja està bé.>
228. **AT:** No importa. *Però, com que.*
229. **HG:** Espera- el- Si estan repetits també s'han de marcar.
230. **AT:** Ah. Vaya. Do::ncs::
231. **HG:** Quants-?

232. **AT:** De moment dos. I *ja ques*, de moment-
233. **HG:** *Ja ques!* (riu)
234. **AT:** (riu) Eh:: dos. Vale.
235. **HG:** *Ja que::*
236. **AT:** Un altre *però*.
237. **HG:** Otro pero. (repeteix l'enunciat, amb veu lleugerament aguda i pronunciats d'una tirada, com a paraules planes i sense vocals neutres) <Pero pero pero!>
238. **AT:** *Per tants* també en tenim dos. |
239. **HG:** *Per tant*, dos. Mm:: d'acord.
240. **AT:** *Seguidament*.
241. **HG:** *Seguidament*.
242. **AT:** Eh:: <oh!> (el busca a la categoria d'ordre i s'adona que no hi és)
243. **HG:** No, marc- És marcar ordre o-
244. **AT:** Sí, és ordre però no hi és. | A vere, tenim un altre:: tenim dos *com ques*.
245. **P:** (la professora s'acosta i els dirigeix una pregunta) =Ja els heu marcat tots?
246. **HG:** =Ai, quin sus-
247. **AT:** Bueno-
248. **HG:** Sí, estamos-
249. **AT:** Sí.
250. **HG:** Estem en- en- en ello.
251. **P:** Val.
252. **HG:** Aviam, *com que/ Com que, com que*. Aquí, *com que*.
253. **AT:** Two times. Xic-xic. *Fins i tot?* || (11)
254. **HG:** Aviam. *En contra, sinó, amb tot*. No. *Així i tot. Tot i que, malgrat que*. No, no hi ha *fins i tot*, no?
255. **AT:** Jolin, tio! *Així que*. || (6)
256. **HG:** Està aquí, no/, l'*així que?* | *Així és que?*
257. **AT:** Mm- |
258. **HG:** Sí.
259. **AT:** <Uf> (bufa, mostrant cansament) Un, dos, tres, quatre. || (5) Tenim quatre *peròs* més.
260. **HG:** Vale. || (5)
261. **AT:** I un, dos, tres | quatre, cinc, sis. Sis *ja ques*. (riu)
262. **HG:** Sis *ja ques*. (riu)
263. **AT:** I:: tenim un *tot i que*. Un altre *per tant*.
264. **HG:** *Per tant. Tot i que?* On està el *tot i que?*
265. **AT:** *Tot i que*. | No hi és. (taral·larejant) <Mmm>
266. **HG:** És que està el *així doncs* de conseqüència i el *així doncs* continuar sobre el mateix punt.
267. **AT:** Pue::s no ho sé.
268. **HG:** Jo crec que nosaltres el fem servir com a conseqüència.
269. **AT:** Sí. | S::í. Completament. |
270. **HG:** *Pel que fa a*.
271. **AT:** Tenim un *no obstant*.
272. **HG:** *No obstant*. Ai, perdó! | On?
273. **AT:** No sé.
274. **HG:** L'hem- l'hem encerclat, això segur.
275. **AT:** Sí.
276. **HG:** Aquí, *no obstant*.

277. **AT:** Ahí está. *De fet.* | *De fet*, en tenim dos. |
 278. **HG:** *De fet.*
 279. **AT:** Tenim *d'una banda* i *de l'altra*.
 280. **HG:** *D'una banda* i *de l'altra*.
 281. **AT:** Tenim *finalment*, que no apareix.
 282. **HG:** *Finalment*.
 283. **AT:** Ah, sí. Tenim... || (13)
 284. **HG:** Marco les categories que hem fet servir. || (9) (mentrestant, se senten uns cops)
 285. **AT:** *Pel contrari*.
 286. **HG:** És d'oposició, no? On estan els d'oposició?
 287. **AT:** Sí.
 288. **HG:** No hi han.
 289. **AT:** Estava per aquí.
 290. **HG:** Oposició. Quin has dit que era?
 291. **AT:** *Pel contrari*. Bueno, *al contrari*, *pel contrari*. | I que surtin aquí, diria que:: ja està.
 292. **HG:** Bueno. “De quina categoria són?” Doncs tenim els causals, els de conseqüència, els d'oposició...
 293. **AT:** Mhm.
 294. **HG:** ...distingir i acabar. | Mm, m m m “De totes les possibilitats que ofereix una categoria tendiu a utilitzar sempre el mateix marcador?” D'oposició, el *però* s'emporta la copa.
 295. **AT:** (riu)
 296. **HG:** Conseqüència, el *per tant*.
 297. **AT:** Sí.
 298. **HG:** =I indicar causa...
 299. **AT:** =El *ja que*.
 300. **HG:** ...el *ja que*. I::
 301. **AT:** Especificar, *de fet*.
 302. **HG:** Sí.
 303. **AT:** Aquí. *Finalment*.
 304. **HG:** D'especificadors també xxx
 305. **AT:** *Finalment*. I aquí tenim::
 306. **HG:** Sí. Per distingir sempre fem servir el *d'una banda*, *d'altra banda*.
 307. **AT:** I <ja> tà! (pronunciat 'ia') “Com acabeu el text?”

Pregunta 3. Min. 29:05

308. **HG:** “Fixeu-vos en l'apartat A de la taula de marcadors. Com organitzeu el discurs?” “Com comenceu el text? Quins marcadors poden sortir en una introducció?” Com el comencem.
 309. **AT:** El comencem molt a saco! (riu)
 310. **HG:** Sí, el començament...
 311. **AT:** TACA! =(rient) O sigui
 312. **HG:** =(rient) No hi ha ningun marcador.
 313. **AT:** (riu) “L'error d'aquesta oració...” Ja està. El comen- el comencem...

314. **HG:** Clar, quins marcadors poden sortir en una introducció? Podríem haver- jo què sé.
315. **AT:** Eh::
316. **HG:** Clar, com ho podríem dir?
317. **AT:** És que, jo què sé! Bueno, a ver, a la memòria de navegació sí que comencem “*En aquest espai...*” tal. “*Així doncs, la primera obra...*” no sé què, però és que aquí- || (11)
318. **HG:** Clar, és que no::
319. **AT:** No.
320. **HG:** El fet d’haver-ho fet una mica esquematitzat...
321. **AT:** Mhm.
322. **HG:** Potser si és tot redactat sí que dona peu a ficar algun marcador. | Diu “Com acabeu el text? Utilitzeu marcadors de resum i tancament del text?”
323. **AT:** =Sí.
324. **HG:** =Això sí.
325. **AT:** Posàvem *d’aquesta manera*. | *D’acord amb, d’aquesta manera* i ja està.
326. **HG:** I aquí? A l’altre:: paràgraf?
327. **AT:** Ara bé.
328. **HG:** Mhm. *Tot i que*. Sí.
329. **AT:** Sí. Ja està! Molt bé!
330. **HG:** “A més de començar i acabar, cal organitzar i ordenar la informació d’un text. Heu fet servir marcadors per encetar temes nous i també per ordenar la informació?” Home, marcadors en tenim bastants.
331. **AT:** Sí. *Finalment, pel que fa*.
332. **HG:** Sí. I amb el *així doncs*.
333. **AT:** *D’una banda, de l’altra. Seguidament*. (dona cops a la taula)
334. **HG:** Vale.
335. **AT:** *Com que*.
336. **HG:** “A vegades l’autor necessita remarcar, reformular, distingir, etc., la informació que dona o posar exemples. Heu fet ús de marcadors que ajuden al tipus d’operacions esmentades?” || (5) Bueno, hi ha- En algun punt hem:: hem posat allò de *com ja hem dit*.
337. **AT:** Mhm.
338. **HG:** *Evidentment*. | No?
339. **AT:** Sí.
340. **HG:** *A mode de comparació*. No sé. || (5) Eh:: “Heu utilitzat algun marcador reformulatiu? En sabríeu introduir algun al vostre text?” Reformulatiu.
341. **AT:** =(els busca a la taula de MD) *És a dir/*
342. **HG:** =On estan?
343. **AT:** *És a dir, <en aquestes paraules.>* (a la taula de MD apareix *en altres paraules*)
344. **HG:** Reformular.
345. **AT:** No, crec que no n’hem utilitzat cap.
346. **HG:** No.
347. **AT:** Però és que tampoc... || (9) =Tampoc crec que-
348. **HG:** =Bueno, potser aquí | diem “*A mode de comparació, podem dir que...*” Això és- és...
349. **AT:** (poc convençut) Sí?
350. **HG:** ...és reformular, no? | Clar, seria com el | *és a dir...*

351. **AT:** Mhm.
352. **HG:** ...*en altres paraules, això és.*
353. **AT:** Aha. Pos sí. Sí que n'utilitzem.
354. **HG:** Vale. | I això no ho entenc. "Utilitzeu marcadors per: distingir un apartat d'un altre, posar èmfasi en algun aspecte"
355. **AT:** <Uf> (bufa, mostrant cansament)
356. **HG:** Bueno, és que de fet hem fet servir-
357. **AT:** Sí, per distingir un apartat d'un altre, sí. És el que dèiem abans, de *finalment, d'una banda, de l'altra, a mode de comparació, pel que fa a, tot i que.*
358. **HG:** No, si jo crec que n'hem fet- Excepte aquesta d'indicar espai | o indicar condició.
359. **AT:** Sí, però és que espai\ ja em diràs tu on n'indiques aquí!
360. **HG:** Els hem fet servir casi tots.
361. **AT:** Sí.

Pregunta 4. Min. 32:57

362. **HG:** "Fixeu-vos en l'apartat B de la taula de marcadors. Com relacioneu les idees?" || (8) =Doncs sobretot amb el *ja que*...
363. **AT:** =Sí.
364. **HG:** ...amb el *però*. *Per tant, així doncs, no obstant.*
365. **AT:** Ara bé. | "Expressar una causa". Sí, amb el *ja que*.
366. **HG:** No, jo crec que sí que està ben:: està ben organitzat.
367. **AT:** Sí.
368. **HG:** Potser al principi sí que no hem ficat un marcador introductori...
369. **AT:** Potser alguns es repeteixen molt però bueno.

Pregunta 5. Min. 33:33

370. **HG:** "Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?" | Home, principalment organitzar.
371. **AT:** Sí.
372. **HG:** Fer que la lectura sigui més- més fàcil, no?
373. **AT:** Sí. O sigui, és:: això. Organitzar. Bàsicament, organitzar.

Pregunta 6. Min. 33:51

374. **HG:** "Revisau els marcadors discursius de la vostra pràctica i argumenteu en veu alta possibles millores" Bueno, el que ja hem dit, no?
375. **AT:** Mhm.
376. **HG:** Potser no ser tan repetitius amb el *però*. Haver posat algun marcador-
377. **AT:** Sí, posar algun altre que no fos *però*. Per exemple:: |
378. **HG:** Aviam, busquem un *però*.
379. **AT:** Aquí. 'La informació, *no obstant...*'. 'Això *no obstant...*' o::
380. **HG:** "La informació, *però*..."
381. **AT:** O *així i tot*.
382. **HG:** ...està ben esquematitzada i és senzill cercar-la."
383. **AT:** 'La informació, *així i tot...*' o 'La informació...'

384. **HG:** *Nogensmenys.*
 385. **AT:** *Nogensmenys!* (riu)
 386. **HG:** (riu)
 387. **AT:** *Àdhuc.*
 388. **HG:** *O no obstant.*
 389. **AT:** Sí.
 390. **HG:** Quin altre? El *ja que*. El *ja que* també el tenim molt. És incorrecte- Podríem substituir algun *ja que* per u::n | *perquè*. *Perquè* no en tenim cap.
 391. **AT:** *Perquè*. Sí. Podríem posar *perquè*.
 392. **HG:** (rient) No tenim cap *perquè*.
 393. **AT:** (riu)
 394. **HG:** No, és que- a vegades em dóna la sensació que el *perquè* potser és una mica informal.
 395. **AT:** Sí, a mi també m'ho sembla.
 396. **HG:** Llavors, ja apostes per el *ja que*.
 397. **AT:** Sí, el *puix que* és massa formal.
 398. **HG:** =Sí.
 399. **AT:** =I el *car* aquest ja...!
 400. **HG:** *Car*.
 401. **AT:** *Atès que*. Bueno, podria ser. *Per culpa de*. (riu)
 402. **HG:** No, clar, és que *per culpa de*...
 403. **AT:** (amb veu aguda i pronunciat sense vocals neutres) Culpable!
 404. **HG:** *A còpia de*. No.
 405. **AT:** No.
 406. **HG:** És que el *ja que* és el més...
 407. **AT:** Sí. És el millor.

Pregunta 7. Min. 35:12

408. **HG:** 7 (es refereix a la pregunta 7). “A partir de les reflexions que hagin sortit, milloreu per grups de portafolis els marcadors discursius del vostre escrit.”
 409. **AT:** (amb veu molt aguda, mostrant sorpresa) De tot això!?
 410. **HG:** Sí, bueno- suposo que- Òbviament tots no els haurem de canviar. Modificar algun:: *però* i algun *ja que*. Potser un marcador introductor. A vere, comencem | trepitjant fort. || (8) Potser- És que no sé si seria un marcador, però començar dient <ntx> (toca l'ase) ‘Com:: com podem’ o/ jo què sé- ‘Com s’observa a la- a la frase exposada...’
 411. **AT:** Vale.
 412. **HG:** O ‘Com podem observar...’ No sé.
 413. **AT:** (anota al principi de la pràctica) <‘Com podem observar/...’> Sí. Vale. Em sembla bé. [Coma]. || (5) Av- d’aquí, jo no modificaria res | d’aquest paràgraf. || (9)
 414. **HG:** Clar, és que saps que passa? Que la recerca, és a dir, la:: el l’explicació de cada gramàtica, el com cercar-la i tal...
 415. **AT:** Mhm.
 416. **HG:** ...si has de ficar marcadors potser es fa molt pesat perquè si has de dir ‘En primer lloc, vam tal’, ‘En segon lloc...’
 417. **AT:** Ja.
 418. **HG:** Potser és molt... Perquè al final acabes ‘En sisè lloc...’

419. **AT:** (rient) Sí. |
420. **HG:** No sé, jo crec que està bé. Separat amb paràgrafs...
421. **AT:** Sí, és que no sé. | Començar a canviar marcadors per marcadors que signifiquin el mateix, també em sembla una mica absurd. Bueno, potser aquí | (llegeix ràpid) xxx "...als gerundis..." Em | <aquí> potser podríem posa::r... e::m... On són? (es refereix a l'enunciat "És al tercer on trobem un apartat reservat als gerundis (pàg. 3027-3095), *però, tot i que* presenta informació exhaustiva sobre el gerundis de posterioritat i els predicatius, no vam trobar-hi res sobre el gerundi especificatiu.")
422. **HG:** El *però*? Aquí.
423. **AT:** Sí. *Així i tot*, potser. | <No, però és que '*així i tot, tot i que*'> (rebutja la proposta de canvi del *però* pel *així i tot* perquè després hi ha *tot i que*)
424. **HG:** Aviam... "És el tercer on trobem un apartat reservat als gerundis, *però*..."
425. **AT:** O treure'l, directament. I ja està.
426. **P:** (a tota la classe) No sé si heu pogut mirar tot el text o no o:: us heu quedat una mica... Val. Em, tingueu en compte això, no?
427. **AT:** Ah, clar.
428. **P:** (a tota la classe) El que hem vist als exercicis i el que comentàvem ara. Si es repeteixen uns marcadors què- Què fem si trobeu molts- per exemple, molts *ja que* que es repeteixin. Si és millor buscar varietat o no. I, després, de la categoria que són, si realment estan ben utilitzats. I:: també el que comentàvem aquí ara és eh:: per exemple aquests marcadors com *puix que* o *car*, si els podríeu utilitzar com a sinònims, o no, i per què. Tingueu en compte, doncs, aquests aspectes. I ara el- dos minuts, si podeu passar a fer ara aquesta última pregunta, la 5. No?
429. **HG:** Ja l'hem fet.
430. **P:** (a tota la classe) Quina funció- Discussiu-ho en dos minuts, per grups. D'acord?
431. **HG:** Ah. "Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?" Bueno, ja ho hem comentat, no?
432. **AT:** Ja ho hem dit. Organitzar. Ordenar. Ja està.
433. **HG:** Organitzar i facilitar la lectura.
434. **AT:** Sí. Facilitar la lectura, fer-la menys feixuga. | Aquest *però* el trauria. Sí.
435. **HG:** Clar, però d'una banda, la fa- | És a dir, si abuses...
436. **AT:** Ja. També. | O sea:: sí.
437. **HG:** Clar, per això era lo que et deia, que no sabia fins quin punt havíem de ficar '*En primer lloc*, la gramàtica tal...'
438. **AT:** Ja, ja, ja, ja.
439. **HG:** '*En segon lloc..*' '*En tercer lloc...*' || (13) *Suara*, què deu voler dir *suara*?
440. **AT:** (riu) |
441. **HG:** *D'antuvi*. || (7) *Comptat i debatut*.
442. **AT:** (riu)
443. **HG:** Aquest el faré servir algun dia.
444. **AT:** Aquest el podríem treure per *així que*. Potser. || (11) (discuteixen si canviar un *per tant* per *així que*. El text original diu "La Gramàtica del català actual: *Sintaxi i morfologia* (1999) no la vam trobar cap dia a la biblioteca, *per tant* no la vam poder consultar.")
445. **HG:** *Així que* | sí. (anota '*així que*' al text)
446. **AT:** I aquest *però* el trauria perquè si ja tenim el *tot i que* ja s'entén. '...els gerundis [punt] *Tot i que* presenta informació exhaustiva, no vam trobar-hi res...'

447. **HG:** Sí. Si no, dos marcadors junts... És que *ja que!* (amb una veu greu) *Ja que, ja que, ja que, ja que, ja que, ja que.*
448. **AT:** Aquí podríem posar *puix que*, però- (riu) || (6)
449. **HG:** “...*ja que* té caràcter oficial.” |
450. **AT:** *Puix que.*
451. **HG:** I algun *perquè*, també, fiquem-
452. **AT:** Sí.
453. **HG:** Aquí, per exemple, ‘...*perquè* té caràcter oficial.’ (anota ‘*perquè*’ al text)
454. **AT:** Venga. Me parese bien. |
455. **HG:** Aviam, <aquí> tenim el *ja que*. Aquest va bé. (es refereix al paràgraf que comença “D’altra banda, segons Ruaix, aquest gerundi...” I aquí, aquests dos estan molt seguits. Hem de canviar un dels dos. || (8) “El diferencia del gerundi explicatiu, *ja que* aquest últim reitera...” No. ‘Per tant, és incorrecte | *puix que*’? (es planteja canviar *ja que* per *puix que* al fragment “Per tant, és incorrecte *ja que* pren un valor equivalent al d’un adjectiu i no al d’un adverbi, com correspon als gerundis.”)
456. **AT:** Sí.
457. **HG:** *Puix.* (anoten ‘*puix que*’ al text)
458. **AT:** (riu)
459. **HG:** *D’aquesta manera.*
460. **AT:** La bibliografia sí que està bé, per això. (riu)
461. **HG:** Sí.
462. **AT:** (rient) És el millor.
463. **HG:** (riu) Aviam. *En aquest cas, per tant. Així doncs, encara que, ja que, però.*
464. **AT:** Aquests m’agraden. Aquest *però* m’agrada.
465. **HG:** Sí.
466. **AT:** Està bé.
467. **HG:** A veure, aquí quants *ja que*s tenim? Un. Aquest *ja que* es queda aquí.
468. **P:** (a tota la classe) Doncs, deixem-ho aquí.
469. **AT:** Oooh.
470. **P:** (a tota la classe) xxx || (22)
471. **HG:** Potser aquí un *ara bé*. |
472. **AT:** Mhm?
473. **HG:** Potser aquí un *ara bé*.
474. **AT:** Sí.
475. **HG:** Eh:: ‘En aquest apartat, hi vam trobar informació poc desenvolupada. *Ara bé*, a peu de plana remetia...’ (el fragment original diu “En aquest apartat, hi vam trobar informació poc desenvolupada, *però* a peu de plana remetia a una altra obra del mateix autor:”)
476. **AT:** Mhm.
477. **HG:** O *ara bé* no. *En canvi.* | *Tanmateix?*
478. **AT:** Sí. *Tanmateix*, per exemple. (anoten *tanmateix* al text)

Annex 15.2 Transcripció de la interacció del G2 (SG-AS)

Codi	TRANS_SG-AS
-------------	-------------

Pregunta 1. Min. 05:49

1. **AS:** Bueno. Comencem, no? xxx “Subratlleu els que no coneixeu...”
2. **SG:** Aquests.
3. **AS:** ...i encercleu els que utilitzeu”. Vale. Els que no coneixem.
4. **SG:** Subratlla. Subratlla. Eh::
5. **AS:** Aquest sí::
6. **SG:** És que aviam, el coneixem, però clar- mm::
7. **AS:** Ja, però aquí diu “Subratlleu els que no coneixeu i encercleu els que heu utilitzat- els que utilitzeu...”
8. **SG:** *D’antuvi!* (riu)
9. **AS:** (amb estranyesa) *D’antuvi?*
10. **SG:** Subratlla- Ei, no-
11. **AS:** Quina varietat, tu!
12. **SG:** Subratlla- =subratlla el *d’antuvi*.
13. **AS:** =*L’objectiu principal de*. Però aquest sí que:: el-
14. **SG:** No, no, aquest sí. =Subratlleu els que-
15. **AS:** =xxx
16. **SG:** Encercleu-
17. **AS:** =I podem deixar-los sense res?
18. **SG:** =Encercla’ls tu.
19. **AS:** Perquè els coneixem però no els utilitzem?
20. **SG:** No. Perquè aquí no t’ho està dient.
21. **AS:** Pos vaya!
22. **SG:** Si el coneixes, el coneixes. Si no el coneixes, no. No?
23. **AS:** Vale, doncs, *l’objectiu principal de*, subratllat, no?
24. **SG:** (cria la professora) P? E::m el-
25. **AS:** xxx
26. **SG:** Ai! Els encerclen encara que no els:: que no els utilitzem mai? O sigui, els hem sentit, però en el fons és com si no els coneg-
27. **P:** Els que utilitzeu. Sí, per això =distingeixo entre els que-
28. **SG:** =Ah! És que aquí posa- s- els que no coneixeu i els que- Ah, tia! És els que utilitzeu.
29. **AS:** I els que utilitzeu.
30. **SG:** Jo no els utili- Pues llavors... I com ho fem si n’hi ha una que sí i una que no?
31. **P:** Heu d’arribar a un consens. A l’hora de marcar-los, si una n’utilitza uns i l’altra potser no tant, doncs heu d’arribar a un consens dels que utilitzeu més | totes dues.
32. **SG:** D’acord.
33. **AS:** D’acord.
34. **SG:** D’acord.
35. **AS:** *L’objectiu prin-*

36. **SG:** Aquest sí.
37. **AS:** Tia, no!
38. **SG:** Encercla'l.
39. **AS:** I "...els que utilitzeu habitualment." Però és que aquest l'utilitzes habitualment, tu?
40. **SG:** Tia! Et pot sortir fàcil, no?
41. **AS:** Sí. (mou un bolígraf corrector) No va.
42. **SG:** *El punt-* Per exemple aquest, *el punt següent*, jo no l'utilitzo mai. No sé tu.
43. **AS:** Ai! Bueno. És igual. *L'objectiu principal*.
44. **SG:** Aquest també, no? Bueno, és que =*aquest escrit*?
45. **AS:** =Els encerclo tots, no?
46. **SG:** Jo no poso *aquest escrit*, però poso *text*. Viene a ser lo mismo.
47. **AS:** Vale. Encerclo.
48. **SG:** Sí. Encercla. *Ens proposem ex-* No, aquest no. =Jo no.
49. **AS:** =Aquest-
50. **SG:** =Tu no sé.
51. **AS:** =O sigui el-
52. **SG:** *Ens proposem exposar?*
53. **AS:** Però no utilitzes mai al principi | algo així com 'durant- al llarg d'aquest text ens proposem o:: tenim l'objectiu...' No, no?
54. **SG:** Mm. No.
55. **AS:** És que jo a vegades sí però no gaire sovint.
56. **SG:** Jo no. Jo no. Perquè a més- No. No.
57. **AS:** No? Vale, pues-
58. **SG:** Jo no.
59. **AS:** Vale. Però clar, el coneixem, llavors el deixem en blanc, no? | Perquè no l'utilitzem però el coneixem.
60. **SG:** Però no sé si es pot deixar en blanc. (riu) xxx (rient) <Bueno, tu tira.>
61. **AS:** Vale. =*L'objectiu principal de...*
62. **SG:** =*Respecte a sí*.
63. **AS:** ...al final què?
64. **SG:** Sí, tia. Sí. Eh:: *respecte a?* Tots aquests?
65. **AS:** *Quant a*, jo no l'utilitzo, eh?
66. **SG:** Jo sí.
67. **AS:** (riu)
68. **SG:** (riu)
69. **AS:** A veure.
70. **SG:** *Respecte a*, encercla'l. *En relació amb*, =també.
71. **AS:** =També.
72. **SG:** *Amb relació a*.
73. **AS:** També.
74. **SG:** *Pel que fa a*. Bueno, aquest és el meu preferit!
75. **AS:** Sí, aquest en fosforito::
76. **SG:** *El punt següent tracta de*.
77. **AS:** Sí. No? És que clar, a l'utilitzar molt *pel que fa a*, *amb relació a*/; *el punt següent tracta de* ja no l'utilitzem.
78. **SG:** Pues po-
79. **AS:** Però el coneixem.

80. **SG:** Ja, però que aquí diu si l'utilitzes. Ah! Bueno, clar! És que- (fa un soroll, expressant desconcert)
81. **AS:** (rient) <Vale, un moment.> “Subratlleu els que no coneixeu i encercleu els que...”
82. **SG:** (dirigeix una pregunta a la professora, que està amb una altra parella d'estudiants a prop) P, i els que co- els que SÍ que coneixem, però no utilitzem? Perquè, clar, aquí hi ha un limbo!
83. **AS:** Un limbo, diu!
84. **SG:** Els deixem en blanc? =Perquè, clar-
85. **AS:** =És que per ex-
86. **SG:** Pot ser que els coneguem, però que no els utilitzem. Llavors no els hem ni d'encerclar ni de subratllar.
87. **P:** Val. A veure/
88. **SG:** Els deixem en blanc?
89. **AS:** O un asterisc.
90. **SG:** Sí, un asterisc o...
91. **BM:** (una estudiant d'una altra parella s'adreça a la discussió de la professora amb SG i AS) A la primera pregunta.
92. **P:** A la primera. Sí.
93. **SG:** Sí.
94. **P:** “Subratlleu els que no coneixeu...”
95. **SG:** I “encercleu els que utilitzeu.”
96. **P:** I m'esteu dient què fem amb els que sí que coneixeu...
97. **SG:** Però no utilitzem mai.
98. **P:** Però no utilitzeu.
99. **AS:** O gairebé mai, que es podria dir.
100. **P:** Doncs aquests són els que no quedaran marcats de cap manera.
101. **AS:** Els deixem en blanc.
102. **P:** Sí.
103. **AS:** Vale.
104. **SG:** Vale.
105. **P:** Sí.
106. **AS:** D'acord. *D'entrada?*
107. **SG:** Sí/
108. **AS:** No. Bueno, jo no n'utilitzo en un text.
109. **SG:** *D'antuvi?* (expressant ironia) <Sí, *d'antuvi*/>
110. **AS:** (riu)
111. **SG:** Duviduvi!
112. **AS:** *En primer lloc*, sí.
113. **SG:** Sí, *en primer lloc*. *Prime::r...*
114. **AS:** *Primer i primerament*. És que-
115. **SG:** (amb estranyesa) <És que *primer?*> *Primerament*, sí. Però *primer?* Tu comences una frase dient '*primer/ no sé què?*'
116. **AS:** Sí. '*Primer* analitzarem tal'.
117. **SG:** Vale, vale.
118. **AS:** No?
119. **SG:** Vale. Sí. *Per començar* també.
120. **AS:** *Per començar*.
121. **SG:** Tots aquests/ Tots aquests.

122. **AS:** *En segon lloc, segon.*
123. **SG:** *Segon, segonament.* Bueno, jo és que això de-
124. **AS:** *Segonament, no, eh, jo?* Ui! (amb estranyesa) <*Segonament.*> Em sona fatal.
125. **SG:** Jo sí.
126. **AS:** =*En tercer lloc.*
127. **SG:** =Més *segonament* que *tercer*. | És que *tercer* com s'utilitza?
128. **AS:** És que jo ja directament poso *en tercer lloc, en primer lloc*. Saps?
129. **SG:** Clar, però *tercer* com s'utilitza?
130. **AS:** *Tercerament.*
131. **SG:** No, no, no, no! *Tercer!* Perquè aquí hi ha *en tercer lloc* i *tercerament*, però *tercer?*!
132. **AS:** Perquè ja està establert un ordre i llavors fas-
133. **P:** (P intervé en la discussió) *Primer, segon, tercer...*
134. **SG:** Però no pots començar un paràgraf dient *tercer*. No?
135. **P:** Què creieu?
136. **AS:** A mi =no em sona gaire bé.
137. **SG:** =Home, si ho posa aquí/
138. **P:** No et sona gaire bé.
139. **SG:** Si ho posa aquí serà que està acceptat.
140. **AS:** A lo millor no és recomanable però està acceptat.
141. **P:** Però potser en alguns casos sí i en alguns casos no. No?
142. **SG:** Ah, pot ser. És que jo- jo no l'hagués encerclat, eh?
143. **P:** No? |
144. **SG:** *Primer, sí, però segon i tercer.*
145. **P:** Val. És a dir, començaries amb *primer*, però després no:: no continuaries amb *segon* i *tercer*.
146. **AS:** *Primer, després... no?*
147. **SG:** Sí.
148. **P:** Val.
149. **SG:** Però *segon* i *tercer* no- no començaria una frase així.
150. **P:** Potser perquè::
151. **SG:** O un paràgraf nou. És que *segon!* És com que queda- Falta:: explicitar.
152. **P:** *Segon* [coma].
153. **SG:** Falta explicitar.
154. **AS:** Sí, sí. Està bé. És una reflexió.
155. **SG:** (amb veu molt fluixa) Que bé! Que bé, que bé!
156. **AS:** Vale, aleshores, *d'entrada*, el coneixem però no l'utilitzem gaire. Llavors en blanc.
157. **SG:** *D'entrada.* És que jo, *d'entrada*, és com que em sona informal. Saps? O sigui, com que no començaria un text dient *d'entrada*/
158. **AS:** Ja. No sé. A mi em costa distingir això.
159. **SG:** Deixa'l en blanc. Jo no l'utilitzo.
160. **AS:** En blanc/ I:: *segon* i *tercer* en <blanc. Ui! En blanc.> (rectifica)
161. **SG:** No! En blanc no!
162. **AS:** O no coneixem?
163. **SG:** No. Jo és que mai he llegit un text que posés '*segon/ no sé què*'.
164. **AS:** No, jo la veritat és que tampoc. Vale. A lo millor és específic per texto:: científics o algo així.

165. **SG:** No sé. Eh:: *d'una banda, de l'altra*. Encara que jo t'he dit només *d'una banda d'una banda* i...
166. **AS:** *I d'altra banda*.
167. **SG:** ...*d'altra banda*. No *de l'altra*, tot sol, però bueno.
168. **AS:** Ja, però s'entén.
169. **SG:** =*Per un costat*.
170. **AS:** =*Per un costat*.
171. **SG:** *Per l'altre*.
172. **AS:** *Per l'altre*.
173. **SG:** *Per una altra part*.
174. **AS:** =Jo aquest no, eh?
175. **SG:** =*Per una altra part*, no. Aquest no.
176. **AS:** I no el coneixia.
177. **SG:** Jo tampoc.
178. **AS:** O bueno, sí, però-
179. **SG:** *Al contrari i en canvi*, sí. *A més a més*, també.
180. **AS:** *A més a més!*
181. **SG:** *Tot seguit* no l'utilitzo mai.
182. **AS:** *Després*, també.
183. **SG:** Tu l'utilitzes?
184. **AS:** *Tot seguit*. Jo el deixaria en blanc perquè-
185. **SG:** Sí. És que jo no l'utilitzo.
186. **AS:** =*A continuació*, sí.
187. **SG:** =*A continuació*, sí. *Doncs bé*, MAI l'utilitzo.
188. **AS:** No.
189. **SG:** Deixa'l en blanc. Però el conec.
190. **AS:** =*Endemés!*...
191. **SG:** =*Endemés*.
192. **AS:** ...subratllat. Vamos!
193. **SG:** Em:: sí.
194. **AS:** Amb fosforito!
195. **SG:** *Així mateix*, sí.
196. **AS:** *Així mateix*.
197. **SG:** *D'altra banda*. Oi! Però això no és aquí? Bueno, és igual. Ah, bueno, no perquè és:: és continuar sobre el mateix punt.
198. **AS:** =*Tanmateix*.
199. **SG:** =*Tanmateix*.
200. **AS:** Sí.
201. **SG:** Sí.
202. **AS:** *Així doncs*.
203. **SG:** *Així doncs, és a dir. En altres paraules*, jo el deixaria en blanc perquè no l'utilitzo mai. Tu l'utilitzes?
204. **AS:** Jo a vegades sí.
205. **SG:** Bueno.
206. **AS:** Però deixem-lo en blanc, perquè tampoc l'utilitzo gaire sovint.
207. **SG:** *En efecte*, s::í.
208. **AS:** Ui, jo no, eh? (amb estranyesa) <*En efecte?*> (rient) <L'utilitzes?>
209. **SG:** Jo *en efecte* sí, però *convé destacar!* *Val la pena dir. S'ha de tenir en compte!*
Tia!

-
210. **AS:** Vale, aquest sí.
211. **SG:** E::m *convé destacar...*
212. **AS:** Aquests- aquests-
213. **SG:** ...deixa'l en blanc perquè...
214. **AS:** En blanc, no?
215. **SG:** En blanc? Vale.
216. **AS:** I *val la pena dir* jo no:: ho he vist mai en un text.
217. **SG:** No. No, jo tampoc.
218. **AS:** Ho subratllo?
219. **SG:** Vale.
220. **AS:** O sigui, el coneixo, però-
221. **SG:** Ja. Ja, ja, ja.
222. **AS:** O sigui, em sona bé, però no ho he vist mai.
223. **SG:** Ja. *És a dir*, sí. *O sigui*. Això és no l'utilitzo mai.
224. **AS:** Jo tampoc.
225. **SG:** L'he vist moltes vegades, però no l'utilitzo.
226. **AS:** Vale, en blanc.
227. **SG:** =*En altres paraules*.
228. **AS:** =*En altres paraules*, sí.
229. **SG:** Espera-! Ah, sí, sí, sí. *D'una altra manera, dit d'una altra manera*.
230. **AS:** És que és casi lo mateix.
231. **SG:** Jo no l'utilitzo molt. Jo no encerclaria *dit d'una altra manera*, eh? O sigui, em podria sortir naturalment.
232. **AS:** Vale. *Vull dir* no és d'oral? | *Vull dir*?
233. **SG:** Sí, però jo crec que són els marcadors de tot- tot tipus de...
234. **AS:** Ah! Clar. Sí.
235. **SG:** (la professora s'acosta i SG li dirigeix la pregunta) Perquè això són marcadors de tot tipus de- de:: text, no?
236. **P:** Sí. | Buen-
237. **SG:** O sigui...
238. **AS:** Aleshores-
239. **SG:** ...el *vull dir* i *vaja*, això és en...
240. **AS:** Jo *vaja* no ho dic, eh?
241. **SG:** ...en oral o en un text d'opinió personal o un informal-
242. **P:** Creieu que només s'utilitzarien en aquest registre?
243. **SG:** Home, amb *vull dir* ja estàs donant la teva opinió. O sigui-
244. **AS:** O a lo millor en un text escrit, però de registre més així informal.
245. **P:** D'acord.
246. **AS:** *Vull dir*, em refereixo. *Vaja*, escrit, molt poques vegades ho he vist.
247. **SG:** Sí.
248. **AS:** Bueno...
249. **P:** Sí, sí.
250. **AS:** ...a lo millor tinc (rient) <poca experiència.>
251. **P:** Llavors, per tant, aquesta classificació/
252. **SG:** E::m *vaja*, jo el deixa- el subratllaria.
253. **AS:** Sí.
254. **SG:** I *vull dir*, el deixaria en blanc. |
255. **AS:** Sí.
256. **SG:** I aquest *d'una altra manera*?

257. **AS:** És que el coneixem, però no l'utilitzem.
258. **SG:** Vale, pues res. *Més ben dit* no l'utilitzo mai.
259. **AS:** Jo tampoc.
260. **SG:** Perquè ja intento dir les coses bé a la primera, saps? (riu)
261. **AS:** (riu) Sí.
262. **P:** (a tota la classe) (mentre la professora parla, la parella SG i AS continua amb la tasca; per tant, s'encavalquen les intervencions) Escolteu-me un moment. La primera pregunta és per- vull dir, podeu anar ràpid.
263. **SG:** *Encara millor.*
264. **AS:** Ah, vale.
265. **SG:** Pos xxx
266. **P:** (a tota la classe) És més o menys per veure quins coneixeu i quins utilitzeu, quins no coneixeu també. D'acord? Quan passeu a la segona heu de començar a mirar el text. D'acord? A marcar-los, identificar-los, primer, i, després, veure si estan ben utilitzats.
267. **AS:** *Més ben dit*, jo ho subratllaria, eh?
268. **SG:** Sí. *Encara millor*, també. *Més aviat*, no l'utilitzo.
269. **AS:** Jo tampoc.
270. **SG:** Però no el coneixes?
271. **AS:** Home, sí, però l'has vist alguna vegada?
272. **SG:** Sí.
273. **P:** (a tota la classe) Ja podeu passar, si voleu, a la segona.
274. **SG:** Hòstia, anem molt lentes, eh?
275. **AS:** Ja, ja.
276. **SG:** *Si voleu/preferiu.*
277. **AS:** *Si voleu/preferiu.*
278. **SG:** Fora. =Subratlla'l.
279. **AS:** =Passem?
280. **SG:** Subratlla'l. Jo no he vist mai si *si voleu/si preferiu.*
281. **AS:** Però ho has sentit en oral, no?
282. **SG:** És xxx Ja.
283. **AS:** (rient) El deixem en blanc?
284. **SG:** (rient) Sí, vaya.
285. **AS:** (rient) Passem a l'altra pregunta?
286. **SG:** Mm...
287. **AS:** "Entre els que coneixeu i els que utilitzeu, hi veieu molta diferència? Per què creieu que passa?" Els que coneixem són | els que hem deixat en blanc i els que hem encerclat.
288. **SG:** Mhm.
289. **AS:** I els que utilitzem és els que hem encerclat.
290. **SG:** "Entre els que coneixeu i els que utilitzeu, hi veieu molta diferència?"
291. **AS:** =Home-
292. **SG:** =Home-
293. **AS:** No, perquè-
294. **SG:** Sí. Quant més formals i més arcaics...
295. **AS:** Bueno, ja, però QUÈ TÉ d'arcaic *ens proposem exposar?*
296. **SG:** Em- em-
297. **AS:** I no l'hem- i no l'hem-
298. **SG:** Espera't. *D'antuvi?*

299. **AS:** Però aquests no!
300. **SG:** A tu no et sona arcaic?
301. **AS:** Aquests no t'està preguntant. T'està preguntant entre els que coneixeu i els que utilitzeu.
302. **SG:** Ah::! Hi veieu molta diferència? En realitat, no.
303. **AS:** Per això. No.
304. **SG:** No.
305. **AS:** Ho hem d'escriure?
306. **SG:** És perquè::
307. **AS:** No.
308. **SG:** (la professora és a prop i SG li adreça la pregunta) Ho hem de- Hem d'escriure les respostes?
309. **AS:** O només-
310. **SG:** O se suposa que queden-
311. **P:** No, no. Queden gravades. És a dir, ho heu de discutir en veu alta i així no perdem temps =a escriure i tot.
312. **SG:** =Ah, d'acord.
313. **AS:** Vale. Doncs no hi ha molta diferència perquè per exemple, jo- jo què sé... (busca un exemple de la taula de MD)
314. **SG:** =És que jo crec que és una qüestió-
315. **AS:** =...*aquest escrit tracta de...*
316. **SG:** És personal, no?
317. **AS:** =Sí.
318. **SG:** =Diria.
319. **AS:** Sí, però per-...
320. **SG:** =I segons els textos-...
321. **AS:** =...perquè també/-
322. **SG:** ...segons els textos amb els que estiguis familiaritzats.
323. **AS:** També, però jo crec que també és perquè:: perquè els que coneixem a lo millor són- o sigui, n'hi ha que coneixem que no utilitzem, però perquè ja utilitzem un altre que vol dir lo mateix.
324. **SG:** I que per nosaltres és més senzill, no?
325. **AS:** Exacte.
326. **SG:** Mhm.
327. **AS:** Com *respecte a*, no ho- O sigui, utilitzem *respecte a* i no *quant a*, però els coneixem els dos, sas? Vale.
328. **SG:** Ja.
329. **AS:** "Per què creieu que passa?" Ja ho hem dit.

Pregunta 2. Min. 18:16

330. **AS:** "Encercleu al vostre escrit els marcadors que heu utilitzat. De quina categoria són?"
331. **SG:** Espera.
332. **AS:** Vale.
333. **SG:** "...ha estat sempre objecte de confusió pel..." Així? Així.
334. **AS:** No ho veig. Ah, sí. Així.
335. **SG:** Així.

336. **AS:** Però això està bé? (riu)
337. **SG:** No ho sé. E::m. Però què hem de fer amb els que marquem? “De quina categoria són?”
338. **AS:** Sí.
339. **SG:** Eh:: com era?
340. **AS:** Veus, per exemple-
341. **SG:** Eh continuar sobre el mateix punt. *Així.*
342. **AS:** Ho escric aquí?
343. **SG:** Que no! Que es grava.
344. **AS:** Ah, bueno, però-
345. **SG:** (riu) *Així* és com- com...
346. **AS:** =Però després ens pregunta...
347. **SG:** =...*així doncs*/
348. **AS:** “Heu utilitzat marcadors de categories diferents?” Ho haurem de recordar tot!
=Per saber-
349. **SG:** =Però clar que n’haurem utilitzat de diferents cat- Bueno! *Així*/ Si vols apunta-ho.
350. **AS:** (rient) És igual!
351. **SG:** És em continuar sobre el mateix punt.
352. **AS:** Sí. I “*En aquest comentari ens centrarem...*” tal tal tal pot ser d’aquest, no?
Introduir el tema del text?
353. **SG:** Sí, però què marques? ‘*En aquest comentari ens proposem...*’? Tot això?
354. **AS:** Sí.
355. **SG:** Tot això ho marques com un marcador?
356. **AS:** Sí. Igual que *ens proposem* | *exposar* i tal.
357. **SG:** D’acord, d’acord. E::m-
358. **AS:** O és *en aquest comentari*, un, i *ens centrarem amb*, un altre?
359. **SG:** No, és igual, és igual.
360. **AS:** Ah-
361. **SG:** *En alguns casos?* *En alguns casos* no és un...
362. **AS:** *En alguns casos.* No sé.
363. **SG:** Eh:: especificar, no?
364. **AS:** Sí. Bueno/-
365. **SG:** Jo crec que és espe- *En resum, en conclusió. En concret* és com *en alguns casos.*
366. **AS:** Jo no ho posaria com cap marcador, eh?
367. **SG:** No?
368. **AS:** Perquè no és discursiu. És:: de- Ai, no sé. I de- de- per introduir exemples? |
Ai, no sé com el marcaria. | Bueno, el posem d’especificar, no? | Has dit?
369. **SG:** Eh:: Sí. (tus diverses vegades) |
370. **AS:** *Per això.*
371. **SG:** *Per això.* Eh:: *per això::*
372. **AS:** *Per això* é::s acabar, no?
373. **SG:** Mm::
374. **AS:** O sigui, acabar el- el paràgraf, diguéssim.
375. **SG:** *Perquè, a causa de, a raó de.*
376. **AS:** Bueno, sí. Indicar causa.
377. **SG:** Indicar causa. No?
378. **AS:** Sí. Sí, sí, sí.

379. **SG:** Perquè és- 'és per aquest- =per aquesta cosa...
380. **AS:** =Per aquest motiu/ Sí.
381. **SG:** ...que procedirem', saps?
382. **AS:** Sí, sí, sí.
383. **SG:** Em. Val.
384. **AS:** I això de/ aquesta\...
385. **SG:** Així, un altre cop.
386. **AS:** "...passant, així..."
387. **SG:** Així què era? Eh:: continuar sobre el mateix punt.
388. **AS:** Mhm. "La primera gramàtica..." (X) Això ho marcaries com a-
389. **SG:** No. Perquè estàs parlant de la primera gramàtica no del primer punt de la teva argumentació.
390. **AS:** Sí. (defensa la posició de marcar *la primera gramàtica*) =Jo ho veig...
391. **SG:** =Entens?
392. **AS:** ...com el primer punt. Perquè diu "La primera gramàtica que s'ha consultat ha estat la de Pompeu Fabra, ja que..."
393. **SG:** Però és que estàs parlant de la prim- de la primera gramàtica, no del primer paràgraf.
394. **AS:** Que has consultat. Del primer punt.
395. **SG:** Ja, però a tu qui et diu- O sigui, el lector com ha de saber que això:: que aquí estàs- mm donant peu al primer- al primer punt de l'argumentació? (gargamelleja i crida la professora) P?
396. **P:** Sí.
397. **SG:** Em aquí, *la primera gramàtica*, no es considera com un marcador perquè estàs parlant de la primera gramàtica, no del primer punt. No?
398. **P:** Exacte. Quina funció fa? *La primera-*
399. **SG:** Explic- o sigui, et dóna- especifica la gramàtica de la que parles, però-
400. **P:** És un adjectiu. No és-
401. **SG:** Sí.
402. **P:** Mhm.
403. **SG:** Ja està. Aquest no el marquem.
404. **AS:** *Ja que.*
405. **SG:** *Ja que.* Mm *ja que* estava per aquí, eh?
406. **AS:** Llavors aquí ho hem fet fatal perquè no hem introduït res. (riu)
407. **SG:** Però que no cal introduir a cada vegada. Aviam, no ho sé, eh? Però- *Ja que.* =Aquí!
408. **AS:** =És reform-
409. **SG:** Indicar causa.
410. **AS:** Em això, de causa.
411. **SG:** "...es considera la gramàtica normativa actual..."
412. **AS:** =*Per aquesta raó.*
413. **SG:** =*Aquesta raó.*
414. **AS:** Causa, també.
415. **SG:** Causa, també. *A còpia de.*
416. **AS:** "Aquesta conté un capítol..." nananá...
417. **SG:** *Però.*
418. **AS:** "Nosaltres, però..."
419. **SG:** *Però/::*
420. **AS:** És de:: oposició.

421. **SG:** Sí. Sí, sí. |
422. **AS:** *En segon lloc. En segon lloc* i no hem posat-!
423. **SG:** Ah, ostres! Veus! *En segon lloc* era::
424. **AS:** Però clar- =Clar, jo pensava-
425. **SG:** =Marcar ordre. | Clar, clar. Ja, ja. Ja ho entenc.
426. **AS:** "...s'ha consultat la gramàtica..."
427. **SG:** "La raó per la qual s'ha decidit que..." *Perquè.*
428. **AS:** *En tercer lloc.* Ai! A on veus perquè?
429. **SG:** Aquí.
430. **AS:** Ah.
431. **SG:** Indicar causa.
432. **AS:** *En tercer lloc.*
433. **SG:** *En tercer lloc*, marcar l'ordre.
434. **AS:** Mhm.
435. **SG:** *Encara que. Encara que*, aquí. Indicar oposició, no?
436. **AS:** S:: Espera.
437. **SG:** No ho posa, però- Ah, no! Indicar concessió. (amb veu molt fluixa) Què vol dir això? Que va aquí?
438. **AS:** O sigui- Així. Vull dir- (riu) És que no sé com explicar-t'ho, però és 'una cosa, encara que això'. (riu) M'entens?
439. **SG:** Ah! Sí, sí, sí. No és una oposició.
440. **AS:** Exacte.
441. **SG:** No és- Val. Sí, sí.
442. **AS:** O sigui, 'que poden estar les dues coses'.
443. **SG:** Sí, sí. (llegeix el text) <Eh::>
444. **AS:** *Igual que*, seria?
445. **SG:** Sí. Jo crec que sí. I::ndicar...
446. **AS:** Detalls? O::
447. **SG:** Eh- || (5) No:: Per mi és com- Per mi seria continuar sobre el mateix punt.
448. **AS:** Sí.
449. **SG:** "Aquest..."
450. **AS:** "...consultada en darrer lloc."
451. **SG:** "Aquest dues obres...?" (riu perquè s'adona que hi ha un error de concordança en aquest sintagma del text) Eh::
452. **AS:** (riu) Molt bé. Falta.
453. **SG:** *Ja que. Ja que?*
454. **AS:** *Ja que.*
455. **SG:** =Ja ho teníem.
456. **AS:** =(amb enuig) Una altra vegada, eh?
457. **SG:** Sí.
458. **AS:** Ens repetí::m, aquí.
459. **SG:** Escolta, que ho hem dit molt...
460. **AS:** (riu)
461. **SG:** Ho hem dit al principi del paràgraf. *Ja que* què era?
462. **AS:** "...ens vam assabentar que també..."
463. **SG:** Espera't, espera't. *Ja que?*
464. **AS:** Causa.
465. **SG:** Ah, causa, causa. Em costa, eh/, causa. *Però.*

466. **AS:** ‘*Per tal d’obeir...*’ (el fragment original diu “Per tal d’obtenir més informació...”)
467. **SG:** Oposició. *Per tal de.*
468. **AS:** Ai, ‘d’obeir’! ‘D’obtenir’!
469. **SG:** *Per tal de/* Indicar finalitat.
470. **AS:** I la i, no. No? O sí? (X)
471. **SG:** (amb veu molt fluixa) Tio! No...
472. **AS:** xxx
473. **SG:** “...ens hem vist obligades...” eh *malgrat això.*
474. **AS:** *Malgrat això* també és concessió.
475. **SG:** Oposició, oposició.
476. **AS:** Ah.
477. **SG:** Està aquí.
478. **AS:** Ai, pos aquest no el veig. (llegeix el fragment original on apareix *malgrat això*) <“...conté...”> Vale, següent. | *Un cop?* No és res, no?
479. **SG:** Jo crec que sí.
480. **AS:** O de temps? |
481. **SG:** Sí. O- eh- em:: (sospira, expressant cansament i dificultat) <uf> (es dirigeix a la professora) *Un cop/ Un cop.* ‘*Un cop* alguna cosa?’
482. **AS:** “*Un cop* consultades...”
483. **SG:** “*Un cop* cons-...”
484. **AS:** “...totes les obres...”
485. **SG:** Això?
486. **AS:** =Seria de temps?
487. **SG:** =És que creiem que-
488. **P:** És com?
489. **AS:** De temps?
490. **P:** De temps?
491. **SG:** Sí, no? Perquè és ‘després d’haver fet això/’
492. **P:** Val. I: i a més a més de temps, creieu que també té alguna altra funció?
493. **AS:** De:: causa? No. De- És que és com-
494. **P:** On apareix? Primer fixeu-vos on apareix.
495. **AS:** Ah! Condic- És una condició, no? ‘Després d’haver fet això/’
496. **SG:** D’introduir tema.
497. **P:** Exacte.
498. **AS:** D’introduir tema.
499. **SG:** Ah, d’acord.
500. **P:** És a dir, apareix aquí. Per tant, té una funció, com heu dit, de temps, perquè potser aquest fil és temporal, però també de...
501. **AS:** D’introduir.
502. **P:** ...d’introduir un tema. És a dir...
503. **SG:** Vale.
504. **P:** ...organitza també el discurs.
505. **AS:** Vale. Gràcies.
506. **SG:** Marca’l, també, llavors.
507. **AS:** =*En general*, una altra vegada.
508. **SG:** =O sigui, és indicar temps i marcar ordre.
509. **AS:** Sí.
510. **SG:** E::m.

511. **AS:** Bueno-
512. **SG:** *En general.*
513. **AS:** I: encetar un tema nou | és | un cop.
514. **SG:** Sí. | (rectifica) <Ai, marcar ordre!>
515. **AS:** *En general?*
516. **SG:** Sí. *En genera::l eh::* On estava.
517. **AS:** Bueno, ja l'hem utilitzat. Sí. *En alguns casos-*
518. **SG:** No, però no l'haviem dit, em sembla, *en general*, eh? Especificar, no?
519. **AS:** Sí.
520. **SG:** O resumir?
521. **AS:** No sé, és que aquest no sé ben bé::
522. **SG:** És que clar, aquí està *en particular* no *en general*.
523. **AS:** Pos deu ser el mateix.
524. **SG:** Però quan dius *en general* especifiques? No. És al contrari.
525. **AS:** No. || (7) A lo millor no és un marcador.
526. **SG:** P, *en general* és un marcador?
527. **P:** Què creieu?
528. **SG:** O sigui- no, no, és que clar, com- (toca l'ase) <ntx> perquè està-
529. **AS:** Perquè no especifiques. És el contrari.
530. **SG:** Clar. Aquí posa *en particular*, *en concret*, però- en el fons és el contrari d'especificar. Perquè-
531. **P:** És el contrari d'especificar?
532. **SG:** Sí.
533. **P:** És a dir, *en general*, no...
534. **SG:** És generalitzar, no?
535. **P:** Val.
536. **SG:** Llavors...
537. **AS:** També hi han marcadors que generalitzen.
538. **P:** D'acord.
539. **AS:** O sigui, falta aquí.
540. **P:** Sí, sí.
541. **AS:** Val.
542. **P:** Potser faltaria una categoria...
543. **SG:** Sí.
544. **P:** ...més que posés generalitzar.
545. **AS:** Vale.
546. **SG:** D'acord.
547. **P:** Mhm.
548. **AS:** Aleshores *en alguns casos...*
549. **SG:** *En alguns casos...*
550. **AS:**seria-
551. **SG:** ...especificar. O espera't. Sí, sí, sí. Jo posaria especificar.
552. **AS:** *Però* ja l'hem dit.
553. **SG:** Encara que <aquí> posa *en qualsevol cas*. No, però *en qualsevol cas* no. *En qualsevol cas* és- és per concluir. (es refereix a la taula de MD, el la qual *en qualsevol cas* es troba a la categoria d'acabar)
554. **AS:** I aquest *però*- aquest *però* que utilitzem aquí... Per exemple "En alguns casos, però, com a la gramàtica de Badia i Margarit..." Jo aquest no el veig de-
555. **SG:** És opos- És-

556. **AS:** D'oposició.
557. **SG:** Jo sí.
558. **AS:** És com:: =No sé com dir-ho.
559. **SG:** =Jo sí que el veig d'oposició. |
560. **AS:** Bueno, clar- ho-
561. **SG:** O sigui, ='malgrat una cosa, una altra'.
562. **AS:** =Que fa oposició- Sí, sí, clar.
563. **SG:** E::m.
564. **AS:** *Encara que*, una altra vegada.
565. **SG:** *Per altra banda*. I no hem dit *una altra ban-* Ai, *per una banda*.
566. **AS:** Sí.
567. **SG:** (riu)
568. **AS:** Posem *per u...*
569. **SG:** *Per altra banda* era marcar l'ordre.
570. **AS:** ...*per altra banda* i no l'hem dit. Ala!
571. **SG:** Ja. Em. *Pel que fa a* sí. Aquest sí. Està bé.
572. **AS:** *Pel que fa*. Sí.
573. **SG:** *Pel que fa a* era...
574. **AS:** =*Tot i que*.
575. **SG:** =Què era? *Pel que fa a...*
576. **AS:** Introduir...
577. **SG:** =Encetar un tema nou.
578. **AS:** =Encetar un tema nou.
579. **SG:** Val.
580. **AS:** *Tot i que* és de::
581. **SG:** *Tot i que* què era?
582. **AS:** Allò d'oposició. O sigui, no és oposició, era:: concessió. Això!
583. **SG:** Sí. Eh::
584. **AS:** *Com ara?*
585. **SG:** *Ja que, ja que*. Bueno, *ja que* un altre cop. Sí, *com ara*. *Com ara?*
586. **AS:** Continuar amb el tema.
587. **SG:** Espera't, espera't. No hi és, eh?
588. **AS:** Jo diria que és com continuar amb el tema.
589. **SG:** Em::
590. **AS:** *No obstant això...*
591. **SG:** Per mi no.
592. **AS:** O especificar!
593. **SG:** És que per- És especificar per mi.
594. **AS:** Especificar.
595. **SG:** On està especificar?
596. **AS:** =Aquí.
597. **SG:** =Aquí. *En concret, en particular, fet i fet, de fet*.
598. **AS:** Sí, jo també el posaria a especificar.
599. **SG:** Sí, jo també. Però no hi és.
600. **AS:** Després, *no obstant això/* | també:: oposició.
601. **SG:** Sí. *No obstant això*. Està aquí.
602. **AS:** *Ja que* una altra vegada.
603. **SG:** Eh:: Ai! No. *Perquè*.
604. **AS:** Una altra vegada *ja que*. On està *perquè*?

-
605. **SG:** Aquí.
606. **AS:** Ah, sí.
607. **SG:** *En termes de. “En termes de...”*
608. **AS:** “...d’exhaustivitat...”
609. **SG:** Sí.
610. **AS:** Això és introduir tema.
611. **SG:** S::
612. **AS:** Però no del text sinó del paràgraf. O sigui, encetar tema. | Però clar, no és un marcador.
613. **SG:** Sí.
614. **AS:** O sigui, sí, però no és una estructura- estructura fixada com les que hi han aquí.
615. **SG:** Com que no?
616. **AS:** Crec, bueno.
617. **SG:** *En termes de?*
618. **AS:** O sigui, es pot dir sempre ‘*en termes de::...*’? Bueno, sí, clar.
619. **SG:** Sí. | Eh::
620. **AS:** *Primerament.*
621. **SG:** *Primerament.* Sí. Mira, marcar ordre.
622. **AS:** Mhm.
623. **SG:** Eh::
624. **AS:** *Un cop*, una altra vegada.
625. **SG:** S::
626. **AS:** *A continuació.*
627. **SG:** *A continuació.* Què era, *a continuació?* Continuar, no?
628. **AS:** Mhm.
629. **SG:** Sí.
630. **AS:** *Malgrat.*
631. **SG:** *Malgrat. Malgrat... Ah! Malgrat* era oposició.
632. **AS:** Sí.
633. **SG:** Eh:: Sí, sí, sí. Està aquí.
634. **AS:** Vale.
635. **SG:** Aa/quí. “...no fa referència explícita...”
636. **P:** (la professora els adreça una pregunta) Aquest *malgrat*?
637. **AS:** Està mal escrit.
638. **P:** “*Malgrat* ens exp-”
639. **AS:** “*Malgrat* ens explica tots aquests casos on s’accepta l’ús de preposició...”
640. **P:** “...no fa referència explícita...” Val.
641. **SG:** =Està malament?
642. **AS:** =Ah, no, no està- No, no. No està malament.
643. **P:** Què creieu?
644. **SG:** A mi... Jo crec que està bé.
645. **AS:** Jo també ho veig bé.
646. **P:** Sí?
647. **AS:** Ah, no. És infinitiu.
648. **SG:** Mm!
649. **AS:** Ah, no. No, no.
650. **SG:** No, no és infinitiu.
651. **AS:** No, no.

-
652. **SG:** Indicatiu. Ah, ‘malgrat això ens ex-’ No.
653. **AS:** Està ben escrit, no?
654. **P:** Què passa?
655. **SG:** =No, perquè-
656. **AS:** =Perquè això ja ho està fent aquest-...
657. **P:** Aquesta-
658. **AS:** ...aquesta frase.
659. **P:** Aquest ‘això’ ho està fent aquesta frase, dius. El que segueix, no?
660. **SG:** Clar.
661. **AS:** Sí, jo crec.
662. **P:** D’acord. Per tant, hi hauria *malgrat això* o *malgrat tot*/ No? Si- si substituís tota aquesta frase.
663. **SG:** Sí.
664. **AS:** Sí.
665. **P:** Però si us hi fixeu, aquí...
666. **SG:** Ah, ostres!
667. **P:** ...també hi ha aquest *malgrat*-...
668. **SG:** *Malgrat que*.
669. **AS:** *Malgrat que*.
670. **P:** ...que-
671. **SG:** Ah, s’havia de posar ‘que’? ‘*Malgrat que* ens explica..’
672. **P:** Què creieu? Que s’hauria de posar el ‘que’? O...
673. **AS:** Jo crec que seria més adequat, no?
674. **P:** Posar-lo?
675. **AS:** Perquè és-
676. **SG:** Llavors és concessió.
677. **AS:** Mhm.
678. **P:** D’acord. Perquè *malgrat* sabeu que hi ha- pot portar dos construccions. La ‘*malgrat que* vinguis’, que seria amb subjuntiu, no?
679. **AS:** Mhm.
680. **P:** Aquí.
681. **AS:** Sí.
682. **P:** I en canvi, ‘*malgrat* haver fet aquella pràctica, etcètera, etcètera’. Però llavors el verb no estaria conjugat.
683. **SG:** Però tenen una- tenen una...
684. **P:** Tenen un matís diferent. Per això estan-
685. **SG:** Però expressen el mateix en el fons.
686. **P:** Sí, sí. Sí.
687. **AS:** Val.
688. **SG:** D’acord.
689. **AS:** I aleshores, està bé, però és millor utilitzar amb el ‘que’, no?
690. **P:** =En aquest cas, com que està conjugat-
691. **SG:** =Llavors hauria de ser ‘*Malgrat* explicar...’
692. **P:** Exacte. O el ‘que’. La conjunció ‘que’ que fa...
693. **SG:** ‘*Malgrat que* ens explica...’
694. **P:** ...que puguis conjugat el verb que apareix després.
695. **SG:** D’acord.
696. **P:** Sí?
697. **AS:** O sigui, no estava bé.

698. **SG:** O sigui, seria ‘malgrat explicar’...
699. **AS:** Sí.
700. **SG:** ...o ‘malgrat que ens explica’.
701. **AS:** Sí, sí.
702. **SG:** Val. (llegeix el text) “...tots aquests casos...” | *En què.* (X) No?
703. **AS:** Mm. Bueno, *en què* és pronom relatiu.
704. **SG:** Ah, sí?
705. **AS:** Sí.
706. **SG:** Ah! Sí, sí, sí. Eh::
707. **AS:** Aquí ja està, jo crec.
708. **SG:** Ja està, no n’hi ha més.
709. **AS:** *Segons Fabra.*
710. **SG:** *Segons Fabra. Segons. ‘Segons algú’*
711. **AS:** *Ara bé.*
712. **SG:** Però tia, espera’t! Que no sabem què és, ‘segons no sé què’?
713. **AS:** Bueno, pos *segons Fabra* é::s || (5)
714. **SG:** És- |És com per atribuir una idea a algú però- O:: =alguna cosa-
715. **AS:** =Detall. Ui!
716. **SG:** Detall?
717. **AS:** No sé. |
718. **SG:** No.
719. **AS:** *En el cas de.*
720. **SG:** Bueno- Mhm. Sí.
721. **AS:** Vale, *segons Fabra* és de detall. =*Ara bé.*
722. **SG:** =*Ara bé. Ara bé* era...
723. **AS:** Sí, jo el veig de concessió.
724. **SG:** Sí, jo també el veig met- més de concessió que d’oposició.
725. **AS:** *Per altra banda* i no hem dit *per una banda.* (riu)
726. **SG:** (riu)
727. **AS:** Molt bé!
728. **SG:** Som especialistes. (llegeix) xxx
729. **AS:** *Pel que fa a.*
730. **SG:** *Pel que fa a*, un altre cop. *Tot donant?*
731. **AS:** *Tot donant*, això no sé mai si està bé, però a mi em sembla bé.
732. **SG:** Sí, eh? Sí, està bé. Però ‘tot no sé’ què indica::
733. **AS:** =Continuïtat...
734. **SG:** =Continuïtat.
735. **AS:** ...del tema.
736. **SG:** Val.
737. **AS:** *En alguns casos.*
738. **SG:** *En alguns casos.* Especificar.
739. **AS:** Si que ho utilitzem vegades, no?
740. **SG:** I: “*En el cas de Solà...*”
741. **AS:** *En el cas de* també és de:: com *segons Solà*, no? Ai, *segons Fabra.*
742. **SG:** Sí, és el mateix. Què havíem dit que era?
743. **AS:** De detall.
744. **SG:** Això. Eh::
745. **AS:** *Pel que fa a.*
746. **SG:** *Pel que fa a*, un altre cop.

747. **AS:** *Però*, aquí hi ha un-...
748. **SG:** *Perquè*.
749. **AS:** ...un *però* al mig.
750. **SG:** Hi ha un *perquè* també aquí.
751. **AS:** Ah, sí.
752. **SG:** *I com ja s'ha comentat?*
753. **AS:** Jo crec que sí, *perquè*...
754. **SG:** Sí, però- || (7) És que no té el mateix matís que *és a dir*, o sigui... *Com ja s'ha comentat* jo el posaria en acabar, eh?
755. **AS:** (mostrant sorpresa, incredulitat) No, acabar no. Per què?
756. **SG:** *Així doncs/* No, no, no, no, no. No, no, tens raó. | <*Com a mostra...*> (aquest MD apareix a la categoria de donar detalls; no és al text)
757. **AS:** I espai? Ah, no. (fa un soroll com si somrigués)
758. **SG:** No. (fa un soroll com si somrigués)
759. **AS:** Temps.
760. **SG:** Sí, *perquè* ja s'ha comentat.
761. **AS:** Clar. De temps, va! (fa un soroll com si somrigués)
762. **SG:** Mhm.
763. **AS:** On està? Aquí, sí.
764. **SG:** *Per tant*, un altre cop.
765. **AS:** *Per tant*.
766. **SG:** *Pel que fa a* un altre cop.
767. **AS:** Sí.
768. **SG:** *En ambdós casos*.
769. **AS:** *En ambdós casos*. No sé què seria. | De detall, també? O què?
770. **SG:** Especificar.
771. **AS:** *També?*
772. **SG:** <*En aquests dos casos, en especial*> seria aque- iguals, no? (SG compara *en aquests dos casos*, com una altra manera de dir *en ambdós casos*, amb el MD *en especial* que apareix a la categoria d'especificar de la taula de MD)
773. **AS:** Mhm.
774. **SG:** Jo posaria especificar, però- | *També::* és...
775. **AS:** Continuar amb el mateix tema?
776. **SG:** Sí. Jo posaria que sí. (sospira) E::
777. **AS:** *També-* A vere això, "*També* podem afirmar que *malgrat* Fabra fa una explicació..."
778. **SG:** '*Malgrat* aquesta'-
779. **AS:** Ah, vale, sí.
780. **SG:** Bueno, ja ens ho han explicat, però.
781. **AS:** '*Malgrat que* Fabra fa...' *Pel que fa a*. És el nostre <prefe>, eh? (AS abrevia *preferit*)
782. **SG:** =*Cosa que*. (X)
783. **AS:** =*Cosa que*. Bueno, això és relatiu.
784. **SG:** Mhm. Però això què seria?
785. **AS:** És que això és relatiu, em sembla, eh? '...es basa en una qüestió d'ambigüitat, *que* resulta força subjectiva a cada individu.' "*...cosa que* resulta força subjectiva..."
786. **SG:** No ho marques?
787. **AS:** No.

Pregunta 5. Min. 38:35

788. **P:** (a tota la classe) Val. Una pregunta. No sé si heu pogut mirar tot el text o no o:: us heu quedat una mica... Val. Em, tingueu en compte això, no? El que hem vist als exercicis i el que comentàvem ara. Si es repeteixen uns marcadors què- Què fem si trobeu molts- per exemple, molts *ja que* que es repeteixin. Si és millor buscar varietat o no. I, després, de la categoria que són, si realment estan ben utilitzats.
789. **AS:** Nosaltres xxx
790. **SG:** Hi ha varietat de-
791. **P:** (a tota la classe) I:: també el que comentàvem aquí ara és eh:: per exemple aquests marcadors com *puix que* o *car*, si els podríeu utilitzar com a sinònims, o no, i per què. Tingueu en compte, doncs, aquests aspectes. I ara el- dos minuts, si podeu passar a fer aquesta última pregunta, la 5. No? Quina funció- Discuti-ho en dos minuts, per grups. D'acord?
792. **AS:** Sí. Doncs...
793. **SG:** Encadenen les idees. No?
794. **AS:** "Quina funció tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?"
795. **SG:** I fan que...
796. **AS:** Sí.
797. **SG:** ...la lectura sigui més àgil. No?
798. **AS:** Fan la lectura més àgil. Introdueixen el tema del que vas a parlar.
799. **SG:** Ordenen el text.
800. **AS:** Ordenen.
801. **SG:** I permeten...
802. **AS:** Permeten...
803. **SG:** ...fer matisos.
804. **AS:** ...matisos, exemples... Em:: com es diu. Tornar a explicar una cosa que- O sigui, reformular.
805. **SG:** Vale.
806. **AS:** O sigui, jo crec que sí, en general- la funció bàsica, no? O sigui, dins un text, si no hi hagués marcadors discursius, no s'entendria.
807. **SG:** Seria- seria com molt sintètic, no? O sigui queda- és més-...
808. **AS:** Poc natural.
809. **SG:** ...és més literal- Sí.
810. **AS:** No?
811. **SG:** És poc natural i a més un text- un text amb connectors és més... és més fluid, és...
812. **AS:** Sí.
813. **SG:** No sé.
814. **AS:** Sí, sí, sí. | I això, també permet | oposar idees.
815. **SG:** Sí.
816. **AS:** És que tot- =totes les funcions d'aquí-
817. **SG:** =Bueno, és que relacion- relacionar tot tipus d'idees.
818. **AS:** Sí.
819. **SG:** I estructurar el text.
820. **AS:** Sí.
821. **SG:** Ja està.
822. **AS:** Vale. |

823. **P:** (es dirigeix a la parella) Sí, ja esteu?
824. **AS:** Mhm. || (15)
825. **P:** Val, i com els- És a dir, ja ho heu discutit, no/, quina funció tenen?
826. **AS:** Sí.
827. **SG:** Sí.
828. **P:** D'acord. I com els valoreu?
829. **AS:** Són...
830. **SG:** Com els valorem?
831. **P:** Sí.
832. **SG:** O sigui, si són:: realment necessaris?
833. **P:** Sí.
834. **SG:** Sí.
835. **AS:** Són totalment necessaris.
836. **SG:** Són necessaris. En tot tipus de text.
837. **P:** Val. I havia sentit que dèieu les funcions que tenen, però quina és la funció principal? Què creieu? Tenen una funció principal o no?
838. **SG:** Per mi...
839. **AS:** Sí.
840. **SG:** ...és enllaçar les idees en un text, que sigui fluït.
841. **AS:** Que tingui com un- com un fil conductor, no?
842. **SG:** Sí.
843. **AS:** Algo així.
844. **P:** D'acord.
845. **SG:** I facilitar la lectura, o sigui-
846. **P:** Facilitar la lectura.
847. **SG:** No encallar- No quedar-se encallat en-
848. **P:** Val.
849. **AS:** Perquè si no serien oracions com...
850. **SG:** Sí.
851. **AS:** ...jo què sé...
852. **SG:** I en- en un text redactat en- n'hi han d'haver perquè... Si és una llista, no, però en un text redactat són necessaris.
853. **AS:** Exacte.
854. **P:** Val. Val, val. Perfecte.

Annex 15.3 Transcripció de la interacció del G3 (BM-CS)

Codi	TRANS_BM-CS
-------------	-------------

Pregunta 1. Min. 06:21

1. **BM:** O sigui, primer això. || (13) “Observeu la taula de marcadors.”
2. **CS:** O sigui, els que no coneixem/ Perquè jo, realment, els llegeix- O sigui, si llegeixo això, sí que els conec, però possiblement quan estic redactant un text, no em vénen al cap.
3. **BM:** Ja.
4. **CS:** Em vénen altres, saps? Es refereix a això?
5. **BM:** Sí, suposo que sí. Per- Jo això sí que no. No...
6. **CS:** *D’antu-* Ja. Per exemple, això/
7. **BM:** Subratllar, no?
8. **CS:** Sí.
9. **BM:** Boli?
10. **CS:** Sí, no? || (10)
11. **BM:** *D’antuvi*, no. Vale, perfecte.
12. **CS:** Vale. Subratllat. Per exemple, *ens proposem expli- exposar*, jo això no ho diria mai en un- redactant un text. O sigui, no em sortiria mai com...
13. **BM:** Però- És que diu...
14. **CS:** ...com introducció d’un text, saps?
15. **BM:** ...encercl- (cria la professora) P?
16. **P:** Sí.
17. **CS:** Em:: quan diu “...els que no coneixeu...” Per exemple, *d’antuvi*...
18. **P:** Sí.
19. **CS:** ...no el coneixem perquè jo per exemple no l’havia escoltat mai. Ella tampoc.
20. **P:** Val. Val.
21. **CS:** Però per exemple, *ens proposem exposar*...
22. **P:** Mhm...
23. **CS:** ...jo aquest sí que el conec però:: si- quan estic redactant un text no em vindria mai al cap posar això, saps? Em vindrien altres altres connectors per introduir un text abans que... abans que aquest.
24. **P:** Abans que aquest.
25. **BM:** Llavors, què hem de fer? Subratllar-lo o encerclar-lo? O res?
26. **P:** No, el podeu- És a dir, “Subratlleu els que no coneixeu...”
27. **BM:** Clar, aquest sí que el coneixem, però- o sigui...
28. **P:** Ah, doncs, encer-
29. **BM:** No és cap dels dos casos perquè no els- no l’utilitzem habitualment i tampoc- però sí que el coneixem.
30. **P:** Ah, val. Encercleu-lo si el con- ai, si...
31. **CS:** L’utilitze-
32. **P:** ...si l’utilitzeu. Ah, no- (llegeix) “utilitzeu habitualment”. Ah, doncs no, no. No l’heu d’encerclar.

-
33. **BM:** No hem de fer res.
34. **P:** No, no, no.
35. **BM:** Val.
36. **CS:** Vale.
37. **SG:** (SG, d'una altra parella, dirigeix una pregunta a la professora) P, i els que co-els que SÍ que coneixem, però no utilitzem?
38. **CS:** Clar, és que-
39. **SG:** Perquè, clar, aquí hi ha un limbo!
40. **CS:** Exacte, és que és un limbo! || (15) (la professora discuteix amb la parella SG-AS)
41. **BM:** (intervé en la conversa d'una altra parella, guiant la discussió) A la primera pregunta. || (19) (continua la discussió de la professora amb la parella SG-AS)
42. **CS:** (es dirigeix a la professora, que deixa d'atendre la parella SG-AS) O sigui, els que no coneixem són marcadors que no hem sentit mai ni mai hem vist en cap text ni- no coneixíem abans perquè- Clar, *d'antuvi*, jo no l'havia sentit mai.
43. **P:** No el coneixies.
44. **CS:** No el coneixia.
45. **P:** En canvi, *=ens proposem...*
46. **CS:** =Però n'hi ha d'altres...
47. **P:** *...ens proposem exposar* sí que el coneixíeu. No?
48. **CS:** Sí.
49. **BM:** Però no el fem servir.
50. **CS:** =Però-
51. **P:** =Però no el feu servir. Doncs quedarà sense marcar.
52. **CS:** Vale.
53. **P:** Perquè haureu de marcar les altres combinacions.
54. **BM:** Encercleu els que utilitzeu habitualment. O sigui, tots.
55. **CS:** Ja.
56. **BM:** Bueno, =casi tots.
57. **CS:** =Sí, sí.
58. **BM:** *Endemés*, jo tampoc l'havia sentit.
59. **CS:** No, jo tampoc. || (5) Per exemple, eh:: *pel que fa a*, l'utilitzo bastant.
60. **BM:** Mhm. || (7)
61. **CS:** I d'aquí hi ha algun que utilitzis molt, que vegis que-
62. **BM:** No. | Bueno, *en primer lloc*, tot això sí-
63. **CS:** *En primer lloc*.
64. **BM:** *Primerament*, tot això sí, no?
65. **CS:** Sí.
66. **BM:** *En primer lloc*. Primer no tant.
67. **CS:** Primer no, jo tampoc. Primerament sí. *En segon lloc*. | Sí, Bueno-
68. **BM:** *En tercer lloc*, però *tercerament* no. Sub- Encerclo *en tercer lloc*. D'altra banda, de l'altra. Ai, d'una banda, per un costat.
69. **CS:** D'una banda i d'altra banda, sí. || (6)
70. **BM:** *En canvi*, també. |
71. **CS:** A més a més.
72. **BM:** Mhm. *Després*.
73. **CS:** *Després*, també.
74. **BM:** =A *continuaci-*
75. **CS:** =Tot seguit. xxx *Tanmateix*.

76. **BM:** *Tanmateix, així doncs, és a dir, jo sí que els faig servir bastant.*
77. **CS:** Sí, sí. *En altres paraules no tant.*
78. **BM:** *A continuació, també, no?*
79. **CS:** Sí. *En efecte, convé destacar.*
80. **BM:** Jo, *s'ha de tenir en compte* crec que sí però tampoc no sé.
81. **CS:** Jo no gaire.
82. **BM:** Tampoc és mo::lt.
83. **CS:** Jo d'aquests no::
84. **BM:** No gaire, no? Val. Doncs aquí. *És a dir?*
85. **CS:** *És a dir.* || (5) *O sigui, no. En altres paraules, com a molt, però-*
86. **BM:** Jo no.
87. **CS:** *Vull dir, vaja, més ben dit, encara millor, més aviat, si voleu... no.*
88. **BM:** Val.
89. **CS:** *Per exemple. A tall d'exemple, jo no l'havia sentit mai.*
90. **BM:** Jo tampoc. || (5) *Com a mos- =Ah, no, aquests són els que...*
91. **CS:** =I *com a- com a mostra no-*
92. **BM:** ...o sigui el coneixem però no els fem servir.
93. **CS:** Jo *com a mostra* no...
94. **BM:** =Subratlla-ho.
95. **CS:** =...no em sona però...
96. **BM:** No, subratlla-ho, subratlla-ho.
97. **CS:** Sí?
98. **BM:** Bueno, *per exemple* sí. 11 (6)
99. **CS:** *En concret, en particular, en especial.*
100. **BM:** (riu)
101. **CS:** I això què és? || (5) *Fet i fet* mai.
102. **BM:** Però l'havies sentit?
103. **CS:** No, no, no. Tu sí?
104. **BM:** Sí, però:: <ntx> (toca l'ase) no com en un text sinó en plan-
105. **CS:** Ah, vale. Oralment.
106. **BM:** Sí.
107. **CS:** Ja, igual és que és de registre més i jo no... Vale.
108. **BM:** No ho sé, no ho sé. No, no, però- però no és com un...
109. **CS:** O sigui, pot ser que *fet i fet* no és un registre acadèmic. És un registre oral i...
Bueno, és igual. Ah:: Hi ha algun que utilitzis-
110. **BM:** *De fet.*
111. **CS:** *De fet.*
112. **BM:** Sí, no? O no?
113. **CS:** Sí. Jo sí.
114. **BM:** Bueno, pues.
115. **CS:** *En resum.*
116. **BM:** *En resum.*
117. **CS:** Sí.
118. **BM:** *En síntesi, jo també. =O en suma...*
119. **CS:** =Sí.
120. **BM:** ...poder faig servir més. || (5) <ntx> (toca l'ase)
121. **CS:** Com vulguis, a mi-
122. **BM:** *Comptat i debatut?* Això no.
123. **CS:** *Comptat i debatut.* Hòstia.

124. **BM:** Vale. *En conclusió* sí que ho fem. *Així doncs*, també. No? =*Per concloure*.
125. **CS:** =*Finalment*. || (5) *Al cap-*
126. **BM:** *Fet i debatut* ho torno a subratllar?
127. **CS:** Sí. || (13)
128. **BM:** *Suara?* *Anteriorment*, sí.
129. **CS:** Mhm. *Llavors*. | *A continuació*.
130. **BM:** *Tot seguit*, no? '*Tot seguit* potser presentem...' || (14)
131. **CS:** I d'aquí | els coneixem tots però =tampoc en fem servir.
132. **BM:** =Però no els fem servir. Vale.
133. **P:** (a tota la classe) Escolteu-me un moment. La primera pregunta és per- vull dir, podeu anar ràpid. És més o menys per veure quins coneixeu i quins utilitzeu, quins no coneixeu també. D'acord? Quan passeu a la segona heu de començar a mirar el text. D'acord? A marcar-los, identificar-los, primer, i, després, veure si estan ben utilitzats. Ja podeu passar, si voleu, a la segona.
134. **BM:** Bueno.
135. **CS:** *Puix que*. Bueno xxx Em::
136. **BM:** Subratll- Ai, sub- Bueno...
137. **CS:** Sí. *A causa de* i...
138. **BM:** *Ja que?*
139. **CS:** Sí. |
140. **BM:** *Gràcies a*, també?
141. **CS:** Jo no el faig servir gaire aquest.
142. **BM:** No? *Doncs*.
143. **CS:** =*Així doncs*, també.
144. **BM:** =*Així doncs*.
145. **CS:** També. =*Per tant*.
146. **BM:** =*Per tant*. *De manera que?*
147. **CS:** Sí.
148. **BM:** O *per això*, també, no?
149. **CS:** *De manera que*. || (5)
150. **BM:** *En cas de?*
151. **CS:** Sí. I *si*. || (6)
152. **BM:** Aquest suposo que també.
153. **CS:** Sí. Sí. Em...
154. **BM:** *Per tal de*.
155. **CS:** *Per tal de/que*, jo també.
156. **BM:** *A fi que?* Jo no.
157. **CS:** No, jo tampoc.
158. **BM:** *Amb l'objectiu/amb la finalitat de*, no? Això potser més, no? 'Potser hem no sé què...
159. **CS:** Potser. Sí.
160. **BM:** ...amb la finalitat de trobar' No sé. Ui. *Tanmateix*.
161. **CS:** Sí.
162. **BM:** *Nogensmenys*. (riu)
163. **CS:** (riu)
164. **BM:** *En canvi*. Ara bé, jo no el faig servir. *En contra?*
165. **CS:** *Sinó*. =*Però*.
166. **BM:** =*Però*. *Tot i així*. Ai! *Així i tot*.
167. **CS:** *No obstant i malgrat*, sobretot. O què?

168. **BM:** Tu fas servir *malgrat*?
 169. **CS:** A vegades sí- però si no:: si veus que no, no.
 170. **BM:** *No obstant això*, tampoc gaire.
 171. **CS:** Vale, doncs deixa-ho així i ja està. Em-
 172. **BM:** *Encara que*.
 173. **CS:** *Baldament*, jo no l'havia sentit mai.
 174. **BM:** Jo tampoc.
 175. **CS:** *Mal que* tampoc.
 176. **BM:** Tampoc. *Malgrat que*.
 177. **CS:** *Per bé que*.
 178. **BM:** *Per més que*.
 179. **CS:** No.
 180. **BM:** *Tot i que!*
 181. **CS:** *Tot i que!*
 182. **BM:** *Si bé*. Més subjuntiu.
 183. **CS:** Ja està.
 184. **BM:** Vale.
 185. **CS:** Val.

Pregunta 2. Min. 17:16

186. **BM:** “Encercleu al vostre escrit els marcadors que heu utilitzat.” Val.
 187. **CS:** *Com es pot observar*, no? Seria un marcador?
 188. **BM:** Jo crec que sí. | Però no sé de quin tipus és. || (5)
 189. **CS:** =Igual-...
 190. **BM:** =Quina categoria-
 191. **CS:** ...per donar exemple. O no? O per introduir tema? (es dirigeix a la professora, que passa a prop de la parella) *Com es pot observar* seria un marcador per introduir tema?
 192. **P:** Què creieu?
 193. **CS:** És que no estem segures. || (6)
 194. **BM:** No ho sé.
 195. **P:** Encara que no aparegui a la llista/
 196. **BM:** Clar, però llavors no té sentit...
 197. **CS:** =És com per-
 198. **BM:** =...no saps a què es refereix. Vull dir, això està- remet aquí, no? (dóna cops al principi del text, a l'apartat “Frase assignada”)
 199. **P:** Mhm. Val. És a dir, a la identificació del problema, heu començat “*Com es pot observar...*” i remet a la frase assignada. Per tant, què està fent? S'està referint a la frase anterior? Està lligant, no/, també?
 200. **CS:** Mhm.
 201. **P:** Està lligant informació.
 202. **CS:** Sí.
 203. **BM:** Sí. Seria per marcar ordre?
 204. **P:** Com?
 205. **BM:** Per marcar ordre?
 206. **P:** Eh:: també, perquè és al principi d'un paràgraf.
 207. **BM:** És que no ho sé. No, no, no sabia on:: =Indicar espai?

208. **P:** =Perquè tu el busques a la:: taula.
209. **CS:** No, però a la taula no-
210. **BM:** Ah, no l'he de buscar- No, vull dir- =No, la categoria...
211. **P:** =Ah, no, està bé, està bé, està bé.
212. **BM:** La categoria em referia-
213. **P:** Ah, la categoria. D'acord.
214. **BM:** Ho buscava, que no sé quin-
215. **P:** No, doncs el que- el que heu dit. Fer referència al que s'ha dit abans, a la frase.
També marcar ordre.
216. **BM:** Val.
217. **P:** Però per què creieu que no apareix a la taula?
218. **BM:** No ho sé.
219. **CS:** =Perquè no::
220. **P:** =Potser no és un marcado::r.
221. **BM:** Potser és més oral. Ai, no! Oral no, però-
222. **CS:** No, però perquè depèn de:: del text, no/, de com sigui el text, llavors... Mm...
No sé, és que no sé com explicar-ho.
223. **P:** Potser no és un marcador com:: *per començar*, no? Aquí, *per començar* o *primerament*. Perquè també relaciona. xxx Però potser no és un marcador prototípic com aquests que podem trobar al diccionari amb aquesta definició. És a dir, si busquem *com es pot observar* al diccionari, no hi sortirà, no? Per tant, no és un marcador prototípic, però té una funció. Que és aquesta: iniciar aquest fragment i relacionar-lo amb l'anterior.
224. **CS:** Ja, ja.
225. **P:** No sé com ho veieu, eh?
226. **CS:** Sí, sí.
227. **BM:** Mhm.
228. **CS:** Vale, doncs, què fem? El subratllem?
229. **BM:** I ara estic veient un montón de coses. *Primerament* sense coma. 'Observar, observar'.
230. **CS:** On?
231. **BM:** Sí, <ntx> (toca l'ase) hem ficat 'observar i observar', i aquí *primerament* sense coma. Podem ficar-la la coma? (riu)
232. **CS:** (riu)
233. **BM:** Val, doncs, què fem?
234. **CS:** Bueno-
235. **BM:** Jo subratllaria i posem que remet. Però clar, potser no es xxx una expressió, no/, només?
236. **CS:** Ho apuntem i- O sigui, ho subratllo. || (10) (anoten al text) 'remet a una altra part del text'?
237. **BM:** Mhm. 'Anterior'. || (14)
238. **CS:** Vale.
239. **BM:** *Tanmateix*.
240. **CS:** *Tanmateix*.
241. **BM:** Però *tanmateix* és d'oposició?
242. **CS:** Sí.
243. **BM:** Pos llavors està mal fe- mal servit- mal fet- O sigui, no està ben utilitzat.
244. **CS:** Aviam.

245. **BM:** Perquè diu “*Tanmateix*, el pronom *hi* també fa referència...”¹⁶ Ah! Perquè és com un *però*.
246. **CS:** xxx “El pronom relatiu *on* fa referència al complement *l’escola* i introdueix una oració subordinada adjectiva o de relatiu. *Tanmateix*, el pronom *hi* també fa referència al complement locatiu però és totalment innecessari...” Sí, està bé.
247. **BM:** Vale. *Tanmateix*. Pensava que *tanmateix* era com *de la mateixa manera*, saps?
248. **CS:** No, és com *sin embargo*.
249. **BM:** *Tanmateix*. Però. No és no? O sí.
250. **CS:** Sí. Sí, sí. *Ja que*.
251. **BM:** I el *ja que*. O sigui, oposició. I el *ja que* és?
252. **CS:** I *d’aquesta manera*.
253. **BM:** Mhm.
254. **CS:** I *com veurem a continuació*, també, no?
255. **BM:** Mhm. || (15) Hem de dir de quina categoria són?
256. **CS:** Vale. *Com es pot observar*/ Bueno, ja ho hem dit.
257. **BM:** Mhm. Aquest-
258. **CS:** Però ho apuntem aquí?
259. **BM:** Sí.
260. **CS:** Ah, vale.
261. **BM:** Jo diria que s’ha d’apuntar aquí. (es gira i adreça la pregunta a la professora)
P, eh que s’ha d’ap- S’ha d’apuntar aquí al treball mateix, no?
262. **P:** (contesta, de lluny, a BM) Sí, sí. A la pràctica. Escriviu a la pràctica.
263. **BM:** Pos aquest- posem oposició el *però* i també el *tanmateix*. Bueno, espera. Em.
| On està? | Oposició. Sí, sí.
264. **CS:** Però i *tanmateix*, oposició.
265. **BM:** Mhm.
266. **CS:** *Ja que*. Eh:: causa, no? |
267. **BM:** Sí.
268. **CS:** *D’aquesta manera*. || (12) Conseqüència, no? Sí. |
269. **BM:** Sí. || (7)
270. **CS:** I *com veurem a continuació* seria-
271. **BM:** Remet a una part. O sigui, remet- <ntx> (toca l’ase) eh... S’introdueix una part.
272. **CS:** Seria/ encetar un tema nou? No. No, no, no, no.
273. **BM:** =Jo crec que és com-
274. **CS:** =Marcar ordre. És que- =és marcar ordre.
275. **BM:** =Marca ordre i com que mm::
276. **CS:** Sí.
277. **BM:** És com- No-
278. **P:** Si voleu podeu fer només de la- podeu posar de quina categoria és només al primer full, eh? Perquè sàpiga que ho sabeu identificar.
279. **BM:** Vale.
280. **CS:** Vale.
281. **BM:** *Com veurem a continuació* marcar ordre i:: No podem dir com que- Bueno, no sé...
282. **CS:** Remet a:: a-

¹⁶ Hem mantingut la cursiva del text original.

283. **BM:** No que remeti, però com- presenta, no? En plan '*com veurem a continuació*'/ llavors ja sabem el que hi haurà. Però ja després hi haurà algo.
284. **CS:** Presenta: | la continua- És que clar. | La continuació del text. Presenta com sigui- com seguirà el text. Poso això-
285. **BM:** Presenta informació. O no. Escolta, no la presenta la informació! DIU que hi haurà després la informació. || (5) Com se'ns ha- com se m'ha pogut oblidar la coma de *primerament*, per favor!
286. **CS:** Ja! És que hi ha coses que abans d'entregar un treball, mires, mires, mires i no ho veus. I- i instantàniament, quan ho has entregat, ho veus.
287. **BM:** Ho veus tot. Bueno-
288. **CS:** Vale.
289. **BM:** *Primerament*, marcar ordre. || (9) *Per tal de*.
290. **CS:** Què seria *per tal de*? Ah, finalitat.
291. **BM:** Mhm. || (7) *Per tant*.
292. **CS:** *I podem observar?* (X)
293. **BM:** xxx
294. **CS:** No?
295. **BM:** Jo diria que no.
296. **CS:** *Per tant* què és?
297. **BM:** Conseqüència. || (11) *També*. || (14)
298. **CS:** *També* és | afegir informació.
299. **BM:** Continuar sobre el mateix punt? És que aquí n'hi ha un també- L'hem encerclat, eh?
300. **CS:** Ah, clar. |
301. **BM:** On està? Si em sona d'haver-lo encerclat.
302. **CS:** Ja, ja. || (21) (riu) No pot ser!
303. **BM:** On està? || (13)
304. **CS:** Igual no l'hem po- encerclat. || (7) És que no- <uf> (bufa, expressant desconcert)
305. **BM:** No pot ser!
306. **CS:** És com per afegir informació, també.
307. **BM:** Mhm. No seria per aquí? | Ah, no, perquè és com xxx No sé.
308. **CS:** És que no... A mi em sona, eh/, d'haver-lo encerclat?
309. **BM:** Sí, sí, sí. És que a mi també. || (12)
310. **CS:** Bueno, posem això, *també* és com...
311. **BM:** Sí, no, era per dir-ho...
312. **CS:** Ja, tal i com-
313. **BM:** ...amb les paraules correctes.
314. **P:** (la professora s'apropa i els pregunta per la tasca) Què tal?
315. **BM:** Bé, el que passa que no trobem *també*.
316. **CS:** El *també*. O sigui, sabem que és per afegir informació...
317. **P:** Val.
318. **CS:** ...però no el trobem aquí per expressar-ho amb les paraules de | d'aquesta classificació.
319. **BM:** Per dir-
320. **P:** No està recollit en aquesta classificació però creieu que és per afegir informació.
321. **CS:** Mhm.

322. **BM:** Però a més, informació que- | o sigui, que és- que no és oposició, que és mm que està relacionada.
323. **P:** D'acord. Seria addició...
324. **BM:** Exacte.
325. **P:** ...de la mateixa informació.
326. **CS:** Sí, sí.
327. **BM:** Vale.
328. **P:** Per tant, si no hi és, on el posaríeu? En aquesta primera part de marcadors que serveixen per estructurar un text o per relacionar les idees?
329. **BM:** Jo posaria per relacionar idees.
330. **P:** Per relacionar idees.
331. **BM:** Sí.
332. **P:** D'acord. Clar, i aquí, no sé si eh:: si les categories d'aquí us serveixen... || (9)
333. **CS:** És que...
334. **P:** Potser n'hauríem d'afegir una, de categoria, no?
335. **CS:** Sí.
336. **BM:** Mhm.
337. **CS:** Sí perquè no és- no és cap d'aquestes.
338. **BM:** Potser la d'indicar. Que-
339. **P:** Mhm.
340. **BM:** Com es diu? Addició o::
341. **P:** Sí. Addició o::
342. **CS:** Vale, doncs, apuntem això.
343. **P:** Sí? O també- és a dir, *també* podria continuar sobre- aquí, no? Continuar sobre el mateix punt. Per tant, és a dir, en aquestes categories veieu que n'hi ha algunes d'aquí al mig que també poden ser per relacionar idees.
344. **BM:** Mhm. Sí.
345. **P:** Podrien anar aquí, per exemple.
346. **BM:** Vale.
347. **CS:** Llavors, seria-
348. **BM:** Addició de la informa- || (9)
349. **CS:** Sobre el mateix punt? || (11) Vale, *seguida-*
350. **BM:** *Seguidament.*
351. **CS:** Seria de marcar ordre.
352. **BM:** Marcar ordre.
353. **CS:** *Ja que*, un altre cop.
354. **BM:** =Sí.
355. **CS:** =Però bueno-
356. **BM:** Bueno, el:: Ai, n'havia vist un altre...
357. **CS:** *Tampoc?* (X)
358. **BM:** És que no ho sé.
359. **CS:** Seria:: oposició? | O què? O el deixem-
360. **BM:** Mhm. Però jo crec que és més el *però*, saps?
361. **CS:** Ah, bueno, sí.
362. **BM:** Que és indicar oposició.
363. **CS:** Bueno, el deixem així perquè com ja ho he xxx
364. **BM:** *Tot i això*, que també indica oposició/ || (10) Vale. || (7)
365. **CS:** *Molt al contrari?*

366. **BM:** Oposició. Però ha dit que només marquem les categories gramaticals a la primera pàgina.
367. **CS:** Sí?
368. **BM:** Sí. Sí, sí. Diria que sí.
369. **CS:** Ah. | Ah, jo havia entès que era que- O sigui, només ho havíem de marcar el primer cop que ens trobéssim amb aquest marcador, saps?
370. **BM:** Ara li preguntem. Potser sí.
371. **CS:** I el vam justificar?
372. **BM:** xxx Està justificat però no sé per què, quan es passa a pdf...
373. **CS:** Ah, val.
374. **BM:** ...es va moure. Xxx |
375. **CS:** *A continuació.* || (11) *Posteriorment.* || (7) *En primer lloc.*
376. **BM:** Sense coma?
377. **CS:** I no es pot posar sense coma?
378. **BM:** És lo de les PAL. Tot lo que indica- i sobretot *primerament* perquè indica ordre i els adverbis acabats en -ment han d'anar després amb una coma perquè ordenen el text. (rient) <O sigui que...>
379. **CS:** Tia, no estic d'acord!
380. **BM:** (riu)
381. **CS:** Em. || (6) *Ja que.*
382. **BM:** *El primer.*
383. **CS:** *El primer és un::?*
384. **BM:** Mhm. Mira. | On està? *Primer.*
385. **CS:** =Però crec no-
386. **BM:** =Com 'el primer és això', 'el segon és això', no? || (5) Veus, és que hi ha com *en primer lloc::c...*
387. **CS:** *El primer. La segona categoria.*
388. **BM:** ...i *en tercer lloc.* Potser això també ho ordena. No ho sé. Veus! Que aquí hi diu *en primer lloc, tercer, tercerament, d'entrada, primerament, en segon lloc, segon.* || (29)
389. **CS:** *És a dir.*
390. **BM:** Mhm. || (7) (es dirigeix a la professora, que passava pel costat) Em, també hem de marcar les- o sigui, lo de les categories gramaticals, has dit que només ho marquem a la primera pàgina?
391. **P:** Les-
392. **BM:** O que només el primer cop que surt?
393. **P:** Gramaticals, no, eh? Les categories de-
394. **BM:** Ai!
395. **P:** Sí.
396. **BM:** Bueno- Els que per-
397. **P:** Que estan dividides els-
398. **BM:** Sí.
399. **P:** Sí, per funcions.
400. **BM:** Ho hem de fer amb tot o només a la primera pàgina?
401. **P:** No, només a la primera pàgina.
402. **CS:** Ah, val.
403. **BM:** I llavors-
404. **P:** Més o menys perquè veieu- perquè jo vegi que sabeu ident-
405. **BM:** Tot això, on ho responem?

406. **P:** No, ho heu de parlar. I ho aneu marcant aquí.
407. **CS:** Ah, vale.
408. **P:** És a dir, no cal que escriviu gaire...
409. **BM:** Ah, vale.
410. **P:** ...perquè com que està gravat/ Llavors jo ja ho podré escoltar.
411. **CS:** Val, val.
412. **P:** I no cal que els marqueu tots, tampoc, eh? És a dir, poseu les creuetes perquè vosaltres vegeu quins heu utilitzat més i quins menys.
413. **BM:** Vale.
414. **P:** Per exemple. |
415. **CS:** Vale.
416. **BM:** Val. D'acord. (la professora s'allunya) Eh:: (llegeix a la pauta) Hem utilitzat de categories diferents? Sí, no?
417. **CS:** Mhm.
418. **BM:** Vale. "Marqueu-los amb una creu al llistat." A veure. Ho fem amb un altre color? Així es destaca més...
419. **CS:** Sí. Si vols. Jo tinc colors.
420. **BM:** Sí, és que jo no en tinc gaires. Bueno, tinc retoladors.
421. **CS:** No sé. |
422. **BM:** L'hem de marcar | tants cops com l'hem fet servir.
423. **CS:** Molt bé. Doncs a veur- Però/ || (5) Vale, doncs.
424. **BM:** Que guai aquest verd.
425. **CS:** No- No seria millor anar marcant i després comptar perquè si no...
426. **BM:** I si no, quan el vas dient/- *Segon lloc*. Ho busco...
427. **CS:** Vale.
428. **BM:** ...i creueta.
429. **CS:** Vale, vale.
430. **BM:** (?) <Perquè després no hem de tornar a començar.> Val. Al principi quins teníem?
431. **CS:** Bueno, *com es pot observar*, que no surt. *Tanmateix*.
432. **BM:** És que no sé com fer-ho, però bueno- És que què? =Així/, aquí sota?
433. **CS:** Aquest no va molt. Si vols un altre color/ Perquè el verd no va molt.
434. **BM:** O:: faig una fletxeta:: i anem fent palets o què? És que aquí sota-
435. **CS:** Sí.
436. **BM:** Saps què et vull dir? =Que no hi ha espai/
437. **CS:** Fica una fletxeta i vas fent com creus, saps? O fas una fletxa- | És que clar- no sé...
438. **BM:** Jo aniria fent- Saps lo- lo típic de- (se sent el com escriu al text)
439. **CS:** Mhm. | Vale.
440. **BM:** Sí?
441. **CS:** Sí.
442. **BM:** Doncs *tanmateix* un, no? De moment?
443. **CS:** Sí.
444. **BM:** Vale. Què més?
445. **CS:** Però. || (7) *Ja que*. || (10) Eh:: *d'aquesta manera?* | Que aquest serà:: || (14) Seria aquí. Estaria aquí però no hi és.
446. **BM:** No ho sé.
447. **P:** (a tota la classe) Val. Una pregunta. No sé si heu pogut mirar tot el text o no o:: us heu quedat una mica... Val. Em, tingueu en compte això, no? El que hem vist als

exercicis i el que comentàvem ara. Si es repeteixen uns marcadors què- Què fem si trobeu molts- per exemple, molts *ja que* que es repeteixin. Si és millor buscar varietat o no. I, després, de la categoria que són, si realment estan ben utilitzats. I:: també el que comentàvem aquí ara és eh:: per exemple aquests marcadors com *puix que* o *car*, si els podríeu utilitzar com a sinònims, o no, i per què. Tingueu en compte, doncs, aquests aspectes. I ara el- dos minuts, si podeu passar a fer ara aquesta última pregunta, la 5. No? Quina funció- Discussiu-ho en dos minuts, per grups. D'acord?

448. **BM:** Acabem un moment::t? Ni que sigui per sobre, això. O no?
 449. **CS:** És que no dóna temps. Queden dos minuts. Parlem la cinquena? O no?
 450. **BM:** Vale.
 451. **CS:** O quina-?
 452. **BM:** Bueno, l'únic que- | Només- jo diria lo del *ja que*, que es repeteix molt.
 453. **CS:** Sí.
 454. **BM:** I quin altre es repetia molt?
 455. **CS:** *Tot i que*.
 456. **BM:** *Tot i que* i *ja que* els repetim molt/ Vale. I n'hauríem de fer servir d'altres, no?
 457. **CS:** *Tot i això* i *tot i que xxx*
 458. **BM:** Vale.
 459. **CS:** Vale, i ara...

Pregunta 5. Min. 39:17

460. **BM:** "Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d'un text?"
 461. **CS:** Doncs-
 462. **BM:** Ordenar-lo.
 463. **CS:** Ordenar el text. =Que-
 464. **BM:** =Enllaçar les idees.
 465. **CS:** Que tinga més claredat. I::
 466. **BM:** Cohesió, en general.
 467. **CS:** Sí. | Fer-lo més fàcil. Tant de- tant de fer el text com de llegir-los. Més fàcil d'entendre.
 468. **BM:** Mhm.
 469. **CS:** Perquè expressar un- expressar una idea sense fer servir marcadors discursius és com més difícil.
 470. **BM:** I que no s'entendria tampoc.
 471. **CS:** I això, no? Bàsicament.
 472. **BM:** Mhm. || (9) Bueno, i llavors lo de relacionar idees depèn si són contràries o no/ O si una idea és com una- expressa finalitat d'una altra, llavors s'utilitzarien uns o uns altres...
 473. **CS:** Clar.

Final. Min. 40:22

Annex 15.4 Transcripció de la interacció del G4 (AG-FG)

Codi	TRANS_AG-FG
-------------	-------------

Pregunta 1. Min. 06:10

1. **FG:** Vale. Pues anem a marcar...
2. **AG:** (riu)
3. **FG:** ...amb un cercle.
4. **AG:** Sí. Mm:: “Subratlleu els que no coneixeu i encercleu els que utilitzeu habitualment” || (5)
5. **FG:** Jo en-
6. **AG:** Cap. (riu)
7. **FG:** (riu) Crec que subratllarem. Bueno, aquest, *ens proposem exposar/* això més o menys.
8. **AG:** Clar, és que | això ho coneixes però no ho utilitzes com a marcador.
9. **FG:** Ja. || (13)
10. **AG:** (es dirigeix a la professora) I, una pregunta.
11. **P:** Sí.
12. **AG:** Si una construcció la coneixem, però no la fem servir com a marcador discursiu? Per exemple, *ens proposem exposar*.
13. **P:** Sí?
14. **AG:** ...ho coneixem, però no:: =no ho fem servir.
15. **P:** =Perquè no seria-
16. **AG:** O sigui, no- no posem res...
17. **FG:** No.
18. **AG:** ...ni ho subratllem ni ho encerblem?
19. **P:** Exacte.
20. **AG:** Vale.
21. **P:** Però considereu que és un marcador, això? Perquè, tot i que està posat a la taula...
22. **AG:** Ah. (riu)
23. **FG:** (riu)
24. **AG:** (rient) Confiem en tu.
25. **P:** No, però- (riu) És a dir, què li passa a aquest marcador? | En què es diferencia dels altres?
26. **AG:** Que és una construcció | més completa. És una proposició.
27. **P:** D'acord.
28. **AG:** Que normalment són adverbis o locucions.
29. **P:** Val.
30. **AG:** I això és més amb un verb...
31. **P:** I apareixen al diccionari com a locucions. És a dir, això no apareixeria com una proposició, amb aquest ús. Llavors, no seria prototípic, però tindria aquesta funció de marcador.
32. **AG:** Mhm. |

-
33. **FG:** Vale.
34. **AG:** O sigui, els coneixem però no els utilitzem | sovint, no? (riu)
35. **FG:** Mm per no dir mai.
36. **AG:** (riu)
37. **FG:** Llavors no els marquem.
38. **AG:** *Respecte a, quant a.* Això sí, no?
39. **FG:** Això sí.
40. **AG:** Quin dels dos. Els dos?
41. **FG:** Els dos es fan servir, no?
42. **AG:** És encerclar, no? Sí. (riu)
43. **FG:** S::í.
44. **AG:** *En relació amb, amb relació a.*
45. **FG:** Ui.
46. **AG:** Més- aquest, no? =*Pel que fa a.*
47. **FG:** =*Pel que fa a és més... | El punt següent tracta de.*
48. **AG:** (riu)
49. **FG:** No.
50. **AG:** *D'antuvi!*
51. **FG:** (amb estranyesa i sorpresa) Què?
52. **AG:** *D'antuvi.*
53. **FG:** *D'antuvi. En primer lloc, primer, primer.* Això sí.
54. **AG:** No el coneixies *d'antuvi?*
55. **FG:** Jo no. I tu?
56. **AG:** Ho havia sentit, però... (riu)
57. **FG:** (riu) Que fort! |
58. **AG:** (riu) *Primer.*
59. **FG:** *Per començar.*
60. **AG:** Sí, no?
61. **FG:** Sí.
62. **AG:** *Per començar. En segon lloc, també. Segonament!* (riu)
63. **FG:** (riu)
64. **AG:** *En tercer lloc.*
65. **FG:** Sí.
66. **AG:** Ja està.
67. **FG:** Sí, els altres són més...
68. **AG:** *D'una banda, de l'altra, això sí, no?*
69. **FG:** Sí.
70. **AG:** Tot. Tot junt.
71. **FG:** Sí. És un pack.
72. **AG:** Sí. *Per un costat, per l'altre, també, no?*
73. **FG:** Sí. *En canvi.*
74. **AG:** *En canvi, també.*
75. **FG:** Continuar sobre el mateix punt. | Eh::
76. **AG:** *A més a més?*
77. **FG:** Sí, podria ser.
78. **AG:** *A més a més. Després.*
79. **FG:** *Després és com <ntx> (toca l'ase) 'ara faig això, després faig lo altre', però...*
80. **AG:** Sí, no ho fas servir com a...
81. **FG:** ...no és com un marcador.

82. **AG:** *Tot seguit, sí, no?*
83. **FG:** Sí.
84. **AG:** *Tot seguit, a continuació, també.*
85. **FG:** Sí.
86. **AG:** *Doncs bé no. (riu)*
87. **FG:** Sí.
88. **AG:** *Ende- (amb estranyesa) <uh!>*
89. **FG:** *Endemés?*
90. **AG:** *Endemés. El subratllo?*
91. **FG:** Sí.
92. **AG:** (riu) | *Així mateix.*
93. **FG:** *D'altra banda, sí, no? Per un costat, per l'altre, d'altra banda. | És a dir?*
94. **AG:** *És a dir.*
95. **FG:** (amb veu molt fluixa) *La profe el fa servir molt.*
96. **AG:** (riu)
97. **FG:** Mm:: *Algun més?*
98. **AG:** *Així doncs, així mateix.*
99. **FG:** Sí.
100. **AG:** *Vale, ja està. En efecte, convé destacar.*
101. **FG:** *Vale. Convé destacar. Jo sí.*
102. **AG:** Sí?
103. **FG:** Sí. Tu?
104. **AG:** *No, no ta- Jo utilitzo més s'ha de tenir en compte.*
105. **FG:** Sí. =Podem marcar...
106. **AG:** =Però bueno, podem posar els dos.
107. **FG:** Clar.
108. **AG:** *'S'ha de tenir en compte tal cosa'*
109. **FG:** =Reformular.
110. **AG:** =És a dir...
111. **FG:** *És a dir una altra-*
112. **AG:** ...també. *O sigui. Això és, en altres paraules.*
113. **FG:** No, no?
114. **AG:** *Dit d'una altra manera?*
115. **FG:** Sí::
116. **AG:** Sí, no?
117. **FG:** *És com més comú, no?*
118. **AG:** Mhm. *Vull dir, vaja.*
119. **FG:** *Vaja? Això no:: no és gaire...*
120. **AG:** *No. Per exemple, això ho fas servir més- informal...*
121. **FG:** =Sí, és que...
122. **AG:** =...però en treballs...
123. **FG:** ...no és gaire d'escriure.
124. **AG:** (es dirigeix a la professora) (gargamelleja) *Una pregunta. Estàs preguntant quins utilitzem habitualment en textos acadèmics, no?*
125. **P:** (sospira) Mm::
126. **AG:** *Perquè, per exemple, vull dir...*
127. **P:** Mhm.
128. **AG:** ...es:: *faria servir més en un context informal.*
129. **P:** Val.

-
130. **AG:** Però en un text acadèmic no ho posaríem.
131. **P:** No- de- No ho havia especificat per això, perquè també-
132. **AG:** Per això?
133. **P:** Exacte.
134. **AG:** Ah, vale.
135. **P:** Perquè també féssiu aquesta observació.
136. **AG:** Vale.
137. **FG:** Ah, bueno. | Llavors sí.
138. **AG:** *Més ben dit? O més aviat?*
139. **FG:** Bueno...
140. **AG:** No?
141. **FG:** ...cap dels dos. Tu? |
142. **AG:** No. Bueno, *més aviat*, sí. | =*Per exemple*.
143. **FG:** =*Per exemple*. Clar.
144. **AG:** Això, també.
145. **FG:** Punt.
146. **AG:** *A tall d'exemple?*
147. **FG:** Desconocido.
148. **AG:** Sí, no? (riu)
149. **FG:** Sí. | *Així*.
150. **AG:** *Així*. || (5) Tu? *Confere?* El sabies?
151. **FG:** Què? No. I tu?
152. **AG:** (rient) No. Per això!
153. **FG:** Ah, vale.
154. **AG:** (rient, expressant que ja havia subratllat *confere* sense esperar la resposta de la companya) <Directament>. *En concret*.
155. **FG:** Mhm.
156. **AG:** *En especial*, =*especialment*.
157. **FG:** =*Especialment*, sí. *De fet*. || (5)
158. **AG:** *En resum*.
159. **FG:** (sospira) En-
160. **AG:** *Resumint*, no?
161. **FG:** Sí.
162. **AG:** (amb veu fluixa) <*Resumint, globalment*> (recupera el to normal) *Comptat i debatut!* (riu)
163. **FG:** Ai! Uala! Aquest subratllat, no?
164. **AG:** *En conclusió*.
165. **FG:** =*Per acabar*.
166. **AG:** =*Per acabar*.
167. **FG:** *Així doncs*.
168. **AG:** *Així doncs. Finalment*.
169. **FG:** Mhm. || (5) Em:: *En defini-* Bueno, és que això és més...
170. **AG:** *En definitiva?*
171. **FG:** ...d'estar por casa.
172. **AG:** =Bueno, és igual.
173. **FG:** =Però... Sí?
174. **AG:** *En definitiva*.
175. **FG:** *Fet i debatut!* (riu)
176. **AG:** (riu) Ho poso?

177. **FG:** (rient) Sí.
178. **AG:** *En tot cas?* Sí.
179. **FG:** Aviam. Temps.
180. **AG:** *Abans, anteriorment.* (amb un to de veu alt, mostrant estranyesa) *Suara!* (riu)
181. **FG:** (riu) Sí, sí, sí.
182. **AG:** Ostres.
183. **FG:** (rient) Subratlla.
184. **AG:** Jo l'havia sentit però és que no ho faig servir mai. *Al mateix temps.*
185. **FG:** Mhm.
186. **AG:** *Simultàniament,* també, no?
187. **FG:** Sí, però- bueno, jo no el faig servir gaire.
188. **AG:** No? Vale. I *al mateix moment?*
189. **FG:** *Llavors. Llavors més.*
190. **AG:** *Llavors sí.*
191. **FG:** Sí. =*Després.*
192. **AG:** =*Després. Més tard, més endavant, a continuació...*
193. **FG:** *Tot seguit.*
194. **AG:** *Tot seguit.*
195. **FG:** Espai. Aviam.
196. **AG:** *Més amunt i més avall.* No? 'Indicat més avall'
197. **FG:** Sí. *A dalt i a baix,* no, és molt xxx El...
198. **AG:** *Endins i enfora.* (riu)
199. **FG:** Oix! Bueno és que tots- Bueno-
200. **AG:** *A esquerra i a dreta, davant i darrera. De cara i d'esquena* (riu)
201. **FG:** (riu)
202. **AG:** Ja està, no?
203. **FG:** Sí. (riu)
204. **AG:** Aquí. *Perquè* | a full. (riu)
205. **FG:** (riu)
206. **AG:** *A causa de.*
207. **FG:** Sí.
208. **AG:** També, no?
209. **FG:** Bastant.
210. **AG:** *Ja que.*
211. **FG:** *Ja que,* una màquina.
212. **AG:** (rient) *Puix que!*
213. **FG:** (rient) Aquest no gaire. *Car. Mm::*
214. **AG:** *I gràcies a i per culpa de.*
215. **FG:** Buen- sí.
216. **AG:** No? || (5) *Com que.* | També?
217. **FG:** Sí, no?
218. **AG:** *Doncs.*
219. **FG:** *Doncs i així doncs.* Sí.
220. **AG:** Els dos. || (5) *Per tant. Així.*
221. **FG:** *Així és que* o-: És un pack o-?
222. **AG:** Mm pot anar *així és que* o *així.*
223. **FG:** *Així doncs.*
224. **AG:** Sí, no? Aquest i ja està.
225. **FG:** Sí.

226. **AG:** *Per consegüent, consegüentment.*
227. **FG:** *Per això.*
228. **AG:** *Per això. | <ntx> (toca l'ase) Si. En cas que, no?*
229. **FG:** *En cas que, sí.*
230. **AG:** (amb estranyesa i sorpresa) *<Amb que?!> Jo no el coneixia com a condicional!*
231. **FG:** *Mm jo-*
232. **AG:** *Subratllo?*
233. **FG:** *Sí.*
234. **AG:** *Finalitat.*
235. **FG:** *Finalitat. Perquè. =Per tal de.*
236. **AG:** *=Per tal que. A fi que? Aquests dos, poso algun?*
237. **FG:** *Bueno, és que | amb aquests altres ja/ n'hi ha prou. Bueno- normalment...*
238. **AG:** *Sí. Tanmateix. (riu)*
239. **FG:** *Aq-*
240. **AG:** (rient) *El subratllem, no?*
241. **FG:** (rient) *Sí, porfa.*
242. **AG:** *Nogensmenys.*
243. **FG:** *Nogensmenys.*
244. **AG:** *En canvi. |*
245. **FG:** *Ara bé. Per un costat, per l'altre, no? O sigui-*
246. **AG:** *Ara bé? Sí?*
247. **FG:** *Jo crec que sí.*
248. **AG:** *Tu el fas servir? |*
249. **FG:** *No ho sé. Podria ser.*
250. **AG:** (riu)
251. **FG:** *El conec. (riu)*
252. **AG:** *Al contrari?*
253. **FG:** *Sí.*
254. **AG:** *Menys això? Això no. (es refereix a l'ans d'ans al contrari)*
255. **FG:** *No. Sinó que.*
256. **AG:** *Ans al contrari! Però. |*
257. **FG:** *Sinó. Sinó, sí?*
258. **AG:** *Ai, sí! No l'havia vist! En tot cas, no? O en qualsevol cas?*
259. **FG:** *Mhm.*
260. **P:** (la professora s'acosta i els convida a passar a les altres preguntes) *Més o menys, eh? No cal que:: Si no heu acabat/ Podeu continuar amb la segona pregunta.*
261. **AG:** *Vale, vale.*
262. **FG:** *Vale.*
263. **AG:** *Ja estem acabant. No obstant això, també. Malgrat tot.*
264. **FG:** *Bueno.*
265. **AG:** *Vale.*
266. **FG:** *Concessió.*
267. **AG:** *Encara que.*
268. **FG:** *Malgrat que.*
269. **AG:** *Mal que!*
270. **FG:** *Mal que, jo no...*
271. **AG:** *Baldament!*
272. **FG:** (riu)

273. **AG:** *Malgrat que, per bé que, per més que, tot i que.*
 274. **FG:** *Tot i que.*
 275. **AG:** Ja està. No?
 276. **FG:** I ja està. Em...
 277. **AG:** “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu hi veieu molta diferència?” Per què? No sé.
 278. **FG:** Home-
 279. **AG:** “Hi veieu molta diferència?”
 280. **FG:** Entre els que coneixem i els que utilitzem.
 281. **AG:** Els que no coneixem semblen els més cultes de tots, no? (riu)
 282. **FG:** Sí. I el- I potser hi ha alguns que coneixem però no els utilitzem.
 283. **AG:** Sí.
 284. **FG:** Bueno, sí que els utilitzem però en altres contextos, no?
 285. **AG:** Mhm. Vale.
 286. **FG:** No és que hi hagi diferència només per això dels cultes.
 287. **AG:** Sí. I també per l’estil de cadascú. Cadascú fa servir els que | =li agraden més.
 288. **FG:** =Sí. (gargamelleja)

Pregunta 2. Min. 18:52

289. **AG:** =“...al vostre escrit...”
 290. **FG:** =“...al vostre escrit...”
 291. **AG:** Bueno, fem un tros, eh? I ja està.
 292. **FG:** És molt llarg? |
 293. **AG:** És la nostra pràctica.
 294. **FG:** Ai, pos sí! | Bueno.
 295. **AG:** “*En el present informe...*” <Clar, és que això es podria fer com això.> (suposem que es refereix al fet que l’enunciat que introdueix el text podria ser un dels marcadors que apareixen a la categoria d’introduir el tema del text)
 296. **FG:** Sí:: és- | Bueno, =introdueix el text.
 297. **AG:** =Bueno. Sí.
 298. **FG:** Encara que no sigui...
 299. **AG:** “...s’analitzarà...” “...per fer-ho...” Això seria- Sí. Seria el de causa i finalitat, no/, alhora?
 300. **FG:** O- Aviam...
 301. **AG:** O ‘per tal de fer-ho’.
 302. **FG:** Estàvem dient lo que- No ho sé, està presentant encara, no?
 303. **AG:** Mhm. “Aquest anàlisi té com a objectiu...”
 304. **FG:** Té com a objectiu.
 305. **AG:** “...té com a objectiu, =d’una banda...”
 306. **FG:** =D’una banda.
 307. **AG:** “...i, de l’altra...” “La frase que tractarem és la següent...” | és degut | a. (riu)
Per tal de. Cal.
 308. **FG:** *En primer* (riu)
 309. **AG:** *En primer lloc.* He posat un segon lloc? No. A continuació. | *Ja que.*
 310. **FG:** *Per exemple.*
 311. **AG:** *Per exemple.* || (5) *Així que.*
 312. **FG:** *Ja que.*

313. **AG:** *Ja que.* | Bueno, està bé, no? (riu)
314. **FG:** Sí, sí. Està ple de marcadors.
315. **AG:** =*En general.*
316. **FG:** =*En general.*
317. **AG:** *Per exemple,* un altre cop.
318. **FG:** (riu) Eh-
319. **AG:** *Però.*
320. **FG:** *Gràcies als?*
321. **AG:** On?
322. **FG:** Aquí, en plan, *gràcies als.*
323. **AG:** Ah, sí.
324. **FG:** Podria ser, no?
325. **AG:** Sí, sí. Molt bé. *Gràcies a.*
326. **FG:** (rient) *Perquè.*
327. **AG:** *Perquè.*
328. **FG:** Mm::
329. **AG:** “...totes les obres...” | (rient) *per exemple.*
330. **FG:** xxx (riu)
331. **AG:** =*Tot i que.*
332. **FG:** =*Tot i que.* |
333. **AG:** Mm tatatatà. | *Tot i això. Sinó que. Però.*
334. **FG:** Està ple. |
335. **AG:** *Com?* Això també es podria posar com un *per exemple?* “...com Badia...”
336. **FG:** Sí, no? *Perquè-*
337. **AG:** ‘Com per exemple Badia...’ On ho posava?
338. **FG:** Em- a especificar no surt, però | ho hem vist, no/, potser?
339. **AG:** Aquí. Donar detalls.
340. **FG:** Aquí.
341. **AG:** *Posem per cas.*
342. **FG:** Bueno, surt *així,* però-
343. **AG:** Sí, *com a mostra.* No surt, però jo crec que té el mateix sentit.
344. **FG:** Sí.
345. **AG:** *Com.* || (6) *També seria un marcador? (X)*
346. **FG:** I que:: mm no sé.
347. **AG:** No sé. (la professora s’acosta i li dirigeix la pregunta) *També seria un marcador discursiu? O més aviat està dins de l’oració?*
348. **P:** Què creieu? Què en penseu? On és? Aquí?
349. **AG:** Aquí. Tututu... ‘...hi apareix la bibliografia consultada pels autors i també la bibliografia dels exemples...’
350. **P:** D’acord. Què seria aquí, en aquesta ora-
351. **AG:** =Clar, aquí és que hi ha com-
352. **FG:** =Bueno, i afegeix informació, no?
353. **P:** Val.
354. **AG:** =Aniria amb el ‘i’, no/, *també?*
355. **FG:** =També.
356. **P:** D’acord.
357. **AG:** ‘*I també.*’

358. **P:** Per tant, què relacionaria? És a dir, en quin nivell, podríem dir | que teniu aquí | de la part A i la part B... (dirigint-se a una altra parella) <Sí, sí. A la pràctica. Escriviu a la pràctica.>
359. **FG:** Ordre o- | Continuar sobre el mateix...
360. **AG:** Sí, continuar sobre el mateix punt o <ntx> (toca l'ase) És que seria copulativa. O sigui, amb la 'i'.
361. **P:** Sí. Per tant, heu dit afegir informació, el que passa és que clar, estan en aquest nivell, el nivell d'estructurar el discurs, però-
362. **AG:** Val.
363. **FG:** Mhm.
364. **AG:** I això uneix dos sintagmes nominals.
365. **P:** D'acord. Però seria estructurar el discurs o encara que apareguin aquí... O sigui, alguns dels marcadors que apareixen aquí que poden afegir informació també pot ser que sigui informació d'idees i no de-
366. **AG:** Sí.
367. **P:** Sí. Sí, no? És a dir...
368. **AG:** Sí, sí.
369. **P:** Per tant, seria- relacionaria, afegiria informació sobre les idees, no sobre em- sobre fragments, també. No sobre idees completes.
370. **AG:** Sí. Vale. Però els marcadors que havíem de marcar...
371. **P:** Sí.
372. **AG:** ...que havíem d'indicar | són tots, no? Aquests també? O no?
373. **P:** Sí, sí.
374. **AG:** Ah, vale.
375. **P:** Sí, sí. Tots, tots.
376. **AG:** Vale, vale.
377. **P:** I potser no hi apareixen i en podeu marcar d'altres, eh? Vull dir, no és una llista tancada.
378. **AG:** Vale, doncs. Fem fins aquí?
379. **FG:** Mhm. Vale.
380. **AG:** Sí?
381. **FG:** Què més?
382. **AG:** I:: diu "De quina categoria són?"
383. **FG:** Vale.
384. **AG:** "Heu utilitzat marcadors de categories diferents?" Sí, no? =Hem anat mirant...
385. **FG:** =Home, segurament.
386. **AG:** Hem anat mirant finalitat, introduir el tema, eh-
387. **FG:** Ordre- No. =És ordre, no? Mm...
388. **AG:** =On és aquest? Aquí, distingir.
389. **FG:** Aquí, distingir.
390. **AG:** Ah, no!
391. **FG:** Mhm. Mhm.
392. **AG:** Sí, sí. Distingir. I::
393. **FG:** Eh:: causa, no?
394. **AG:** Sí. Causa, finalitat. *En primer lloc, ordre. | En primer lloc i a continuació.*
395. **FG:** Sí.
396. **AG:** *Ja que*, causal, un altre cop. *Per exemple*, donar detalls, era?
397. **FG:** Eh::

398. **AG:** No?
399. **FG:** Especific- No. On estava?
400. **AG:** Donar detalls.
401. **FG:** Donar detalls. Sí.
402. **AG:** *Així que* era mm:: |
403. **FG:** Mm:: a vere- No, *així doncs/*
404. **AG:** *Així que::* | aquí.
405. **FG:** *Així és, així doncs-* =conseqüència.
406. **AG:** =Conseqüència, sí. Conseqüència, una altra causa. *En general* seria | seria més d'idees, no?
407. **FG:** Mhm.
408. **AG:** Aquí, perquè =“*En general...*”
409. **FG:** =Però-
410. **AG:** ...ens ha resultat senzill...”
411. **FG:** Però en veritat està com acabant. | Sortia per aquí? No, no?
412. **AG:** Mm no. Em sembla que no. | *Gràcies a* era | per aquí? | Ah, aquí. Causa.
413. **FG:** Aquí està.
414. **AG:** Causa. *Per exemple*, un altre cop. *Però* de::l oposició.
415. **FG:** Mhm. | Sí. Indica oposició.
416. **AG:** *Perquè*, de causa. I ja està.
417. **FG:** Sí, els demás són el mateix-
418. **AG:** *Tot i que, tot i això* és de...
419. **FG:** Relacionen idees. |
420. **AG:** Mhm.
421. **FG:** Vale.
422. **AG:** ...de què? Aquí, concessió. Sí. “Hi ha alguna categoria de la qual no heu usat cap marcador?”
423. **FG:** Pot ser, no?
424. **AG:** Posar èmfasi, de moment. De::
425. **FG:** De condició.
426. **AG:** Resumir...
427. **FG:** També.
428. **AG:** ...perquè hem fet els primers i encara no es resumeix. Suposo que- =cap a la conclusió.
429. **FG:** =Sí, perquè no hem arribat al final.
430. **AG:** Clar. Cap a la conclusió ja... |
431. **FG:** Sí.
432. **AG:** Val. “De totes les possibilitats que ofereix una categoria tendiu a utilitzar sempre el mateix marcador?”
433. **FG:** Mm::
434. **AG:** Si no està molt junt, sí. Si està molt junt dins =d'un paràgraf...
435. **FG:** =Sí. per-
436. **AG:** ...és millor- Bueno, intentem | =posar un de diferent.
437. **FG:** =No repetir ni... |

438. **AG:** Val. “Fixeu-vos en l’apartat A de la taula de marcadors. Com organitzeu el discurs?”
439. **FG:** Vale. | Per int-
440. **AG:** Com comencem el text?
441. **FG:** Per introduir el tema, amb el-
442. **AG:** “En el present informe s’analitzarà...’/ “Aquest anàlisi té com a objectiu...’/ “Quins marcadors poden sortir en una introducció?” Doncs aquests (riu) =i més.
443. **FG:** =(riu)
444. **AG:** Aquests o *aquest escrit tracta de, l’objectiu principal és.*
445. **FG:** I per acabar?
446. **AG:** I com acabem...
447. **FG:** *Tot i que.* || (5)
448. **AG:** Ui! *Per tant/ Per tant*, que és de conseqüència i a més indica | una conclusió. | Mm. || (7) No hi ha gaires en l’últim paràgraf. Aquí n’hi ha més perquè és un- és el raonament de la norma.
449. **FG:** Ah.
450. **AG:** Llavors hi ha *com que*, de causa. | Em. | *Sinó que. Per tant*, un altre cop. || (7) *Ja que. Per últim!* =És el que tenim =més...
451. **FG:** =Sí, *per últim* és el més...
452. **AG:** ...clar.
453. **FG:** ...propi.
454. **AG:** *Per últim.* | I ja està. No utilitzem gaires marcadors...
455. **FG:** =De resum-
456. **AG:** ...però ja queda clar. (riu)
457. **FG:** (riu)
458. **AG:** “...cal organitzar i ordenar...” “...per encetar temes nous i també per ordenar la informació?” (dubtant) <S::í.> Havíem dit *d’una banda...*
459. **FG:** Sí.
460. **AG:** *...d’altra banda, l’anàlisi té com a objectiu.*
461. **FG:** *En primer lloc.*
462. **AG:** *En primer lloc i a continuació.* || (5) Mhm. *En general.* “Heu fet servir marc...” Sí. “...necessita remarcar, reformular...” blablabla.
463. **FG:** “Heu fet ús de marcadors que ajuden-”
464. **AG:** Sí. Em sembla que hi havia algun *és a dir*.
465. **FG:** Reform- Sí.
466. **AG:** Em sembla que per aquí a la | al raonament hi havia algun *és a dir*, perquè s’entengui bé. (no n’hi ha cap al text) || (8) Mm.
467. **FG:** “En sabríeu introduir algun?” “Utilitzeu marcadors per-”
468. **AG:** Aquí al final potser hauríem de posar...
469. **FG:** *Per acabar o::?*
470. **AG:** Sí, *per acabar, en conclusió.* || (5) *Per acabar o en conclusió.*
471. **FG:** Sí.
472. **AG:** Quin dels dos? |
473. **FG:** Tenint en compte que està el *tot i que* davant. Sona bé igualment, no? Bueno-
474. **AG:** Sí, perquè això relaciona les idees de dins... Llavors, pots posar ‘*En conclusió, tot i que* cap de les obres ens ha aportat una solució directa al conflicte que teníem entre mans, ha resultat interessant...’ =Sí, queda bé igualment.
475. **FG:** =Sí.
476. **AG:** “...distingir un apartat d’un altre, posar èmfasi en algun aspecte...”

477. **FG:** Posar èmfasi? Què és això? Ah, *convé destacar, s'ha de tenir en compte...*

Pregunta 4. Min. 31:28

478. **AG:** "...en l'apartat B de la..." (passen a la pregunta 4) Utilitzem sobretot, per relacionar les idees, connectors causals, no?

479. **FG:** =Sí.

480. **AG:** =Causals.

481. **FG:** =*Ja que*.

482. **AG:** =De finalitat.

483. **FG:** *Perquè*.

484. **AG:** Sí. De concessió i d'oposició també...

485. **FG:** *En canvi*.

486. **AG:** ...molts.

487. **FG:** *Sinó*, també, hi ha molts.

488. **AG:** Mhm. I conseqüència, també, perquè...

Pregunta 5. Min. 31:57

489. **FG:** "Quina funció creieu que tenen els marcadors..."

490. **AG:** Mm relacionar les idees.

491. **FG:** Sí.

492. **AG:** La funció dels marcadors-

493. **FG:** Tenir un text ben estructurat...

494. **AG:** Sí.

495. **FG:** ...i entenedor.

496. **AG:** Relacionar les idees que vulgui donar el text i ordenar-les perquè:: això-perquè s'entengui bé. I ja està.

497. **FG:** Sí. Bueno xxx

Pregunta 6. Min. 32:26

498. **AG:** (riu) No ho sé.

499. **FG:** Otra vez!?

500. **AG:** És que no sé...

501. **FG:** Bueno. || (14) L'haurem de tornar a fer. |

502. **AG:** Mhm.

503. **FG:** (riu)

504. **AG:** Sí. || (18)

505. **FG:** Aviam... || (1'38")

506. **FG:** Ja és la hora.

507. **AG:** Mhm?

508. **FG:** Ja és la hora.

509. **AG:** Sí? || (1'33") Em, hem marcat els connectors, més o menys...

510. **P:** Mhm.

511. **AG:** N'hi ha molts i no sabem (riu) com introduir-ne més o com millorar-ho::

512. **P:** No?

513. **AG:** Mm <uf> (sospira)

514. **P:** Eh::
515. **AG:** Vull dir, per exemple, a la conclusió-
516. **P:** Si n'hi ha molts, potser introduir-ne no caldria, no, potser?
517. **AG:** Ah. Potser canviar algunes formes? Per exemple, aquí potser sí que ens falta algun *en conclusió* o tal perquè és l'últim paràgraf i no hem posat cap fórmula de conclusió ni d'acabament...
518. **P:** D'acord.
519. **AG:** ...només *per tant*.
520. **P:** Mhm. Val.
521. **AG:** Però-
522. **P:** Doncs potser sí, no?
523. **AG:** No sé, la resta- | Potser canviar el *ja que*, que surt molts cops, però és que no::
524. **P:** D'acord. Home, sí, estaria bé, no?
525. **AG:** Mhm.
526. **P:** Perquè hi hagi varietat, hi ha moltes altres opcions, no/, de marcadors que expressin causa.
527. **AG:** Sí.
528. **P:** Per exemple o::
529. **AG:** Podríem posar *atès que* o alguna cosa així.
530. **P:** Sí.
531. **AG:** *Atès que*.
532. **P:** També.
533. **AG:** Què més? Clar, és que hi ha construccions com *puix que* o *car* que no- no les faríem servir | ni:: o sigui, en cap situació, ni en un text acadèmic ni...
534. **P:** Ni:: Val.
535. **AG:** ...ni de la vida quotidiana.
536. **P:** Clar, perquè són mo::lt- són molt formals.
537. **AG:** Sí.
538. **P:** Són molt elevades.
539. **AG:** Molt for- sí.
540. **P:** D'acord. No, val. Aquestes no, però *atès que*, doncs seria una opció per variar.
541. **AG:** Mhm. *Atès que*.
542. **P:** Perquè hi hagi variació.
543. **AG:** Vale.
544. **P:** (a tota la classe) Val. Una pregunta. No sé si heu pogut mirar tot el text o no o:: us heu quedat una mica... Val. Em, tingueu en compte això, no? El que hem vist als exercicis i el que comentàvem ara. Si es repeteixen uns marcadors què- Què fem si trobeu molts- per exemple, molts *ja que* que es repeteixin. Si és millor buscar varietat o no. I, després, de la categoria que són, si realment estan ben utilitzats. I:: també el que comentàvem aquí ara és eh:: per exemple aquests marcadors com *puix que* o *car*, si els podríeu utilitzar com a sinònims, o no, i per què. Tingueu en compte, doncs, aquests aspectes. I ara el- dos minuts, si podeu passar a fer ara aquesta última pregunta, la 5. No? Quina funció- Discussiu-ho en dos minuts, per grups. D'acord? || (6)
545. **FG:** Ja ho hem dit, no?
546. **AG:** Sí, ja ho hem fet. || (58) (es dirigeix a la professora) I això ho canviem i t'ho tornem a enviar?
547. **P:** Sí. Ara ho repetiré. || (12)

548. **AG:** Doncs ja està. | Canvio alguns que es repetien molt i ja està. || (5)
549. **FG:** Què vas fer l'altre dia a seminari?
550. **AG:** Eh?
551. **FG:** Què vas fer l'altre dia a seminari?
552. **AG:** (amb veu molt fluixa) Què vam fer?
553. **FG:** No sé, jo tinc molts fulls. Era com un text...
554. **AG:** I què era? De què anava?
555. **FG:** Ah! El text acadèmic era o...?
556. **AG:** Ah! L'argumentació, sí. Eh:: vam buscar connectors argumentatius i de:: del discurs en general.
557. **FG:** Ah, val.
558. **AG:** I:: això, per què era una bona argumentació, com s'estructurava i:: coses així.
559. **FG:** Vale. || (19)
560. **AG:** (es dirigeix a la professora) Una pregunta.
561. **FG:** Sí.
562. **AG:** És correcte barrejar en un mateix text l'abreviatura de *per exemple* i la forma completa? | O::
563. **P:** Què creus?
564. **AG:** No ho sé. (riu)
565. **P:** Depèn, clar. Quin text? Aquest, per exemple?
566. **AG:** Aquest, sí. O sigui, en un mateix text, primer posar l'abreviatura i després posar la forma completa. | S'ha de ser sistemàtic en això o:: es pot utilitzar les dues formes?
567. **P:** Sí, s'ha de ser sistemàtic i a més a més és una qüestió també de registre. És a dir, del- En aquest cas, en els textos acadèmics normalment sí que s'ha de- si és una redacció, eh?, s'ha d'escriure tota...
568. **AG:** S'ha de posar la forma completa.
569. **P:** Exacte.
570. **AG:** D'acord.
571. **P:** (a tota la classe) Val. Doncs, deixem-ho aquí.

Final. Min. 42:30

Annex 15.5 Transcripció de la interacció del G5 (IC-MS)

Codi	TRANS_IC-MS
-------------	-------------

Pregunta 1. Min. 00:29

1. **MS:** Vale. Jo faria:: subratllem primer les- les que:: utilitzem normalment, que són les que segurament hi han més en el nostre text.
2. **IC:** Val.
3. **MS:** Com per exemple...
4. **IC:** Per exemple,estic veient que al nostre no hem fet un paràgraf introductori.
5. **MS:** Ja...
6. **IC:** Hem començat...
7. **MS:** Ja.
8. **IC:** ...molt així...
9. **MS:** Sí.
10. **IC:** ...però bueno.
11. **MS:** Molt a saco.
12. **IC:** En realitat, en aquesta no, però jo, *l'objectiu principal* =i tal...
13. **MS:** =Sí, bueno, jo crec que hem de subratllar en realitat totes les que coneixem, no només les que hem fet servir en aquest cas.
14. **IC:** Sí, per això. Llavors...
15. **MS:** *Respecte a i quant a*, bueno, jo els utilitzo.
16. **IC:** *En relació amb*.
17. **MS:** Sí. =Aquesta sí.
18. **IC:** =...són els que jo veig- | més. I *respecte a i quant a*.
19. **MS:** Sí.
20. **IC:** Vale.
21. **MS:** *Pel que fa a* també. Bueno-
22. **IC:** *Pel que fa*, sí.
23. **MS:** Són xxx
24. **IC:** Vale. Després, per marcar ordre/, (pausadament) *<en primer lloc, en segon lloc, en tercer lloc>*, =són els que jo...
25. **MS:** =*Primerament*.
26. **P:** (a tota la classe) =Com que potser hi haurà gent que coneixerà uns marcadors i la parella- i l'altre membre no...
27. **IC:** =Jo utilitzo més *en primer lloc*. Més que amb- amb el 'ment', però...
28. **MS:** Vale. Aquí marco el *antuvi* que jo no el coneixia.
29. **P:** ...haureu d'arribar a un consens de quins marcadors coneixeu i utilitzeu... o no/
30. **IC:** Vale. Jo l'he llegit algun cop, però no el faig servir mai.
31. **MS:** No, jo no el coneixia.
32. **IC:** (riu)
33. **MS:** Emm...
34. **IC:** Vale. Bueno que si-
35. **MS:** I *segonament* i *tercerament* no ho hagués dit mai de la meva vida.

36. **IC:** Jo és que no...
37. **MS:** No/, perquè a mi no em.
38. **IC:** ...no els faig servir mai.
39. **MS:** Per això, jo no els coneixia.
40. **IC:** Perquè m'agrada mé::s...
41. **MS:** Els marco com a no coneguts.
42. **IC:** Val.
43. **MS:** *Primerament sí, però segonament i tercerament no ho hagués dit mai.*
44. **IC:** Vale. *D'una banda, de l'altra, =d'altra banda, sí.*
45. **MS:** =Això sí. I el per un costat...
46. **IC:** *Per un costat, per l'altra també/ Per un altra part. Al contrari i en canvi, aquests...*
47. **MS:** Jo crec que sí.
48. **IC:** ...tots.
49. **MS:** *A més a més, també.*
50. **IC:** *A més a més, després, tot seguit, a continuació, doncs bé.*
51. **MS:** Aquest és el que faig servir jo. (riu)
52. **IC:** Aqu- (riu) *Endemés*, no.
53. **MS:** *Endemés* no ho havia- Marco com a desconegut, no?
54. **IC:** Sí.
55. **MS:** *Endemés.*
56. **IC:** *Així mateix, sí. D'altra banda, tanmateix, així doncs, és a dir, en altres paraules. Sí, aquest sí.*
57. **MC:** Sí, jo crec que sí. *En efecte.*
58. **IC:** *Convé destacar, val la pena dir, s'ha de tenir en compte.*
59. **MS:** Jo sóc mé::s fan del *s'ha de tenir en compte* (riu).
60. **IC:** Sí. Sí, perquè::
61. **MS:** =Perquè els altr-
62. **IC:** =Potser en castellà sí que faig servir més *en efecte* o tal, però en català no, no gaire.
63. **MS:** Jo no. Aquests no... Els conec però no els faig servir gaire.
64. **IC:** Val.
65. **MS:** Reformular. El *és a dir, o sigui::* això sí.
66. **IC:** Mhm. *En altres paraules, d'una altra manera, no? Aquests també.*
67. **MS:** Sí.
68. **IC:** *Vull dir, vaja, però aquests són més orals, no?*
69. **MS:** Aquests molt- sí, molt col·loquials. A més, no sé, jo no els posaria en un...
70. **IC:** Vale. *Més ben dit...*
71. **MS:** ...en un text.
72. **IC:** *...encara millor. Encara millor. Bueno, és que els coneixem tots.*
73. **MS:** Sí, però...
74. **IC:** *Si voleu/preferiu, val.*
75. **MS:** Vale. Per donar detalls/
76. **IC:** *Per exemple, =sí.*
77. **MS:** =Sí.
78. **IC:** *A tall d'exemple, =no.*
79. **MS:** =Mai de la vida. I jo no el coneixia. El marco? Com a no conegut?
80. **IC:** Mhm. *Posem per cas...*
81. **MS:** Aquest/, però jo no el faig servir. El conec però no.

-
82. **IC:** No, jo tampoc. *Així.*
83. **MS:** *Com a-, així com a mostra, no/ és?*
84. **IC:** Però- potser són dos\ diferents\, no?
85. **MS:** Ah.
86. **IC:** *Així, com a mostra, que tampoc no el faig servir. En efecte.*
87. **MS:** Jo per fer exemples no faig servir aquests, però bueno.
88. **IC:** Mm. No, per donar detalls. *En efecte-. En el cas de, aquest sí que el faig servir més.*
89. **MS:** *En el cas de sí.*
90. **IC:** Ah, bueno, el *confere*, aquest-
91. **MS:** El marquem, =el *confere*, com que no el coneguem.
92. **IC:** =Sí, perquè no el conec. Especificar. *En concret, =en particular, aquests sí.*
93. **MS:** =*En particular, jo aquests sí\, eh/, els faig servir, eh? =En especial, especialment.*
94. **IC:** =*En especial, especialment.*
95. **MS:** El *fet i fet* no, eh?
96. **IC:** No. I *de fet*, sí. Però el *fet i fet* el pots marcar perquè no...
97. **MS:** Sí, com a desconegut.
98. **IC:** I aquests els marco tots, oi?
99. **MS:** Sí.
100. **IC:** *En especial, especialment, específicament.*
101. **MS:** Per resumir/
102. **IC:** *En resum...*
103. **MS:** Sí.
104. **IC:** *En síntesi, en pocs mots. Aquest-*
105. **MS:** Jo no...
106. **IC:** *En conjunt, resumint, globalment, com... Aquest/, comptat i debatut/, no.*
107. **MS:** *Comptat i debatut* no el coneixem. Vale.
108. **IC:** Val. *Breument, sí. En pocs mots/ Jo faria servir més bé en poques paraules més que en pocs mots.*
109. **MS:** Ja. Sí. Jo no el marcaria com que el fem servir.
110. **IC:** Vale.
111. **MS:** Vale, per acabar, *en conclusió*, segur.
112. **IC:** Sí, *en conclusió.*
113. **MS:** *Per acabar, també.*
114. **IC:** *Per acabar, així doncs, per concloure, finalment.*
115. **MS:** Sí, *en fi.*
116. **IC:** *Al cap-*
117. **MS:** *Al cap i a la fi* jo ho faria servir molt oralment. No:: no-
118. **IC:** Ja. I *al capdavall* potser sí que és més en escrit, però =no el faig servir mai.
119. **MS:** =Jo no el faig servir. *En definitiva* sí.
120. **IC:** *En definitiva* sí.
121. **MS:** =*Tot plegat*, jo no, eh?
122. **IC:** =*Tot plegat* també em sembla una mica oral.
123. **MS:** Oral, sí.
124. **IC:** Oral. *En qualsevol cas.*
125. **MS:** Jo no el faig servir però-
126. **IC:** I *en tot cas, de totes maneres.*
127. **MS:** Jo això ja no ho faig servir tant. Els conec però no.

128. **IC:** Val.
129. **MS:** Per indicar el temps...
130. **IC:** I (*poc*) *abans, anteriorment. Anteriorment.*
131. **MS:** *Anteriorment, no?*
132. **IC:** *Abans.*
133. **MS:** '*Com hem mencionat anteriorment, tal...'*
134. **IC:** Vale, però el *suara* no el conec jo. *Al mateix temps, simultàniament, en el mateix mo- en el mateix moment i llavors.*
135. **MS:** Jo aquests els marcaria tots.
136. **IC:** Vale.
137. **P:** (a tota la classe) Si teniu algun dubte m'ho dieu. Jo aniré passant...
138. **IC:** I *després, més tard, més endavant, a continuació, tot seguit, sí.*
139. **MS:** (s'acosta la professora i MS li explica què fan) Estem marcant.
140. **P:** Sí? Val.
141. **IC:** Indicar espai: *a dalt i a baix, mes amunt i mes avall, al mig/centre, al centre/costats, endins i enfora, a l'interior i a l'exterior...*
142. **MS:** Jo el que utilitzo més per fer una referència- Per exemple, *com hem dit o com hem mencionat més amunt o a la- a la taula de més avall. Jo faig servir més amunt i més avall.*
143. **IC:** Val.
144. **MS:** Però *a dalt i a baix* ho veig molt col·loquial.
145. **IC:** Mhm.
146. **MS:** O sigui, *com hem dit a dalt o com hem mencionat a dalt* em sona molt... I a *l'interior/exterior* i... (toca l'ase, indicant que no els utilitza)
147. **IC:** Ja és que- bueno, en aquesta faríem servir només *més amunt i més avall...*
148. **MS:** Sí. Clar.
149. **IC:** ...però potser si estem parlant d'un espai, =sí que...
150. **MS:** =D'un- Sí, o si hi ha alguna:: algun gràfic...
151. **IC:** *Sobre i sota.*
152. **MS:** ...o alguna cosa així sí, però si no-
153. **IC:** No? *Sobre/sota, =a la dreta/esquerra.*
154. **MS:** Però en aquest cas... Mhm.
155. **IC:** *De cara i d'esquena* no el faig servir mai potser.
156. **MS:** No.
157. **IC:** I *a prop i lluny*, depèn del que estigui parlant...
158. **MC:** Clar, és que si hi ha algun gràfic o alguna cosa, potser, no sé, però en aquest cas no.
159. **IC:** Vale. | Indicar causa: el *perquè*, segur. *A causa de, ja que.*
160. **MS:** Sí, tots aquests sí.
161. **IC:** *A raó de* jo no el faig servir i el *puix que* o *car... vist que, atès que, considerant que...*
162. **MS:** Massa::, massa:: formals.
163. **IC:** *Gràcies a sí. Per culpa de. Com que. Aquest també. A força de, a còpia de...* (criden la professora) <P?!>
164. **P:** Sí.
165. **IC:** El *ans al contrari*, aquest és com molt culte o:: antic?
166. **P:** *Ans al contrari.* Què creieu?
167. **IC:** Jo penso que és com més antic, no?
168. **MS:** Arcaic, no?

169. **IC:** O::
170. **P:** Que és arcaic...
171. **IC:** Això.
172. **MS:** Jo no ho he sentit mai.
173. **P:** ...o és més culte? Les dues... bé, les dues coses, no?
174. **MS:** Sí. Però igual que el *puix que* o el *car*, l'he vist en ocasions molt d'això- o sigui, molt poques vegades, però sé que és de:: més culte, però que es fa servir encara. Aquest no l'he sentit mai. Enlloc. Vull dir-
175. **IC:** Bueno, jo és que llegeixo molt i...
176. **P:** Creieu que...
177. **IC:** ...sí que en llibres encara s'utilitza però...
178. **MS:** Ja, jo no...
179. **P:** Val, tu creus que és més culte *ans al contrari* que no pas *puix que* o *car*.
180. **MS:** No, no, que és més com arcaic...
181. **P:** Ah, que és més arcaic. Val.
182. **MS:** ...i no culte, que no s'utilitza gaire. Que jo no l'he vist, personalment no l'he vist.
183. **P:** No, els tres serien bast- d'un nivell més formal, més elevat.
184. **MS:** Val. Però que encara ara es fan servir...
185. **P:** En texto- no, normalment als textos que, per exemple, que escriviu vosaltres o...
186. **MS:** Però textos literaris i tal sí.
187. **P:** A textos literaris sí.
188. **MS:** Val. | Bueno, em:: on estava aquest?
189. **IC:** No, no, no. No hi és, eh?
190. **MS:** Ah.
191. **IC:** Però és que- <ntx> (toca l'ase) Bueno, no sé en quina estàvem- la de contra- ah:: a veure. Ah... ara no ho trobo.
192. **MS:** Aquí, no? Bueno, *a força de*.
193. **IC:** Bueno, no sé. A oposició. Seria aquí, per indicar oposició/
194. **MS:** Sí.
195. **IC:** Ah, mira! Sí, sí que està. *Ans al contrari*. Sí que hi és.
196. **MS:** No ho diria mai a la vida jo això.
197. **IC:** Sí, no, a mi és que m'agrada MOLTÍSSIM. No el faig servir mai perquè sé que no és un ús...
198. **MS:** Ja, ja. És =culte.
199. **IC:** =..estàndard, però m'agrada moltíssim.
200. **MS:** *Ans al contrari*.
201. **IC:** A veure. Em. Vale! Conseqüència: el *doncs* sí, *així doncs* també, *per tant*, *com a conseqüència*, *de manera que*, *per això*, *per aquest fet*. Aquest no el faig servir tan sovint...
202. **MS:** *Per aquest fet* no, però el coneixem. No el fem servir però el coneixem.
203. **IC:** Vale. Indicar condició: *si*, *a condició de/que*, *en cas de*.
204. **MS:** *En cas de* jo és el =que faig servir més, eh/, en aquest cas.
205. **IC:** =Sí. El *si*, *en cas de*. *Amb que*, no. *Només de* i *posat que*, no. Aquests dos.
206. **MS:** Sí.
207. **IC:** Només.
208. **MS:** Jo ficaria el *si* i el *en cas de*. Vale. Per indicar finalitat/
209. **IC:** El *perquè* sí, segur. *Amb l'objectiu*, *la finalitat*, no?

210. **MS:** Sí.
211. **IC:** *I per tal de o a fi de. El per tal, potse::r una mica més.*
212. **MS:** Jo sí que el fico. Jo el fico, el *per tal*, el fico bastant.
213. **IC:** Vale. Oposició.
214. **MS:** Oposició: *tanmateix*.
215. **IC:** Sí. El *Nogensmenys*. (riu)
216. **MS:** El *nogensmenys* no l'utilitzo mai.
217. **IC:** *En canvi, ara bé, en contra*, no?
218. **MS:** El *ans al contrari* jo no el coneixia. El marco com a per mi desconegut.
219. **IC:** Vale. El *sinó que, amb tot*. Aquest jo no el- =el conec però no el faig servir.
220. **MS:** =El *però-*. *Amb tot* jo no el faig servir mai. *Però sí...*
221. **IC:** El *però, més aviat*. El *més aviat* és també com més oral, no? Potser? O també escrit?
222. **MS:** Sí, jo en escrits per indicar oposició, no:: no.
223. **IC:** Bueno, però el marquem com a conegut?
224. **MS:** Vale, conegut.
225. **IC:** *En tot/qualsevol cas*.
226. **MS:** *No obstant això*.
227. **IC:** Sí, aquests sí que marco els dos. *Així i tot*.
228. **MS:** *Malgrat això*, també.
229. **IC:** *Malgrat-* el *malgrat* (pica dos cops a la taula, amb certa indignació o penediment), després ho vaig pensar: hem posat *tanmateix*, *tanmateix* i podríem haver posat *malgrat*.
230. **MS:** Sí, el *malgrat...* Bueno, pues ara mirem si fem algun canvi. *Encara que*.
231. **IC:** Aquest sí. *Baldament?*
232. **MS:** =Jo no el coneixia, eh?
233. **IC:** =Jo no el conec. *Mal que*, no. *Malgrat que*.
234. **MS:** *Mal que* tu el coneixies?
235. **IC:** Eh?
236. **MS:** *Mal que*, el coneixies? Jo el marco com a desconegut.
237. **IC:** Jo diria que no. *Malgrat que*, =aquest sí però no el faig servir.
238. **MS:** =*Per bé que, per més que*.
239. **IC:** *Per bé que*.
240. **MS:** *Tot i que*, sí. I *si bé*. vale. Llavors, ara "Observeu la taula de marcadors. Subratlleu..." Vale, això esta fet. Bueno ara hem de dir...
241. **IC:** Entre els que hi ha i els que fem servir, no/, hi ha molta diferència? Eh:: depèn de quin cas. No/, perquè per exemple *en condició* hi ha més i fem servir només dos però en altres doncs sí que fem servir...
242. **MS:** Bueno, i també perquè són els que- Tampoc n'hem vist més, no? O sigui, jo:: hi han bastants que no havia vist- mai i que tamp- vull dir, que mai me'ls han explicat ni sabia que existien pràcticament, no? Llavors, és com que sempre et tanques a utilitzar els mateixos perquè tampoc tens més:: opció.
243. **IC:** Sí.

Pregunta 2. Min. 12:05

244. **MS:** Ara hem d'encerclar els que hem utilitzat? Dios! Set pàgines, eh? Suerte. Vols un llapis?

245. **IC:** Sí. Crec que tinc, però si tens. Val, gràcies. A veure (comença a llegir el text)
 “La qüestió...”. Ah mira, aquest l’has marcat tu abans?
246. **MS:** Quin?
247. **IC:** *Per aquesta raó.*
248. **MS:** No.
249. **IC:** Ah.
250. **MS:** La P xxx
251. **IC:** Val. *Per aquesta raó.*
252. **MS:** Quina categoria- Hem de dir la categoria/
253. **IC:** *Finalment* || (9) “...*en últim lloc*, la proposta...” | *Per tant*, és important tenir en compte...” *Ja sigui?* És com distribuïtu, però::
254. **MS:** Sí però no:: jo no el considerar- Bueno, almenys en aquí no n’hi havia:: cap.
255. **IC:** Ja.
256. **MS:** La taula aquesta-
257. **IC:** A veure, la mirem per sobre.
258. **MS:** És que tot és ‘Quan el complement directe no sé què...’ ‘Quan el subjecte és tal...’ Per tant, la taula no cal. || (7)
259. **IC:** *Primer-* Ah, mira! (riu) L’hem fet servir!
260. **MS:** Sí.
261. **IC:** “*Primerament*, hem optat...” |
262. **MS:** Sí, sí.
263. **IC:** *Per tant.*
264. **MS:** *Però.* || (9)
265. **IC:** (llegeix) “...de forma extensa ni completa. *Cal tenir en compte...*”
266. **MS:** *Cal tenir en compte* no hi era de/- ah::
267. **P:** (de fons, a tota la classe) Si utilitzeu algun marcador que no és a la llista, també el podeu posar.
268. **IC:** S:: sí, no? Era...
269. **MS:** *Cal remarcar* o algo així, n’hi havia un de semblant.
270. **IC:** Sí. A veure si el trobo. || (8)
271. **MS:** Ui, no el trobo!
272. **IC:** Ja! Jo tampoc. | Aquí. *S’ha de tenir en compte.* Posar èmfasi.
273. **MS:** *S’ha de ten-* sí.
274. **IC:** Vale. “*Cal tenir en compte...*”
275. **MS:** Sí. És de...
276. **IC:** “...que la obra...” “*En segon lloc...*” *En segon lloc.* | Vale. I si per exemple, aquí hem fet servir *primerament* i ara fem servir *en segon lloc*; això és incorrecte? Hauríem de fer servir el mateix esquema/ o...
277. **MS:** No ho sé perquè en aquí també diem =*en tercer lloc*/
278. **IC:** =*En tercer lloc.*
279. **MS:** No ho sé.
280. **IC:** Bueno. | El *perquè.* | *Tot i que.* || (8)
281. **MS:** *En tercer lloc.*
282. **IC:** *En tercer lloc.*
283. **MS:** *És a dir.*
284. **IC:** *És a dir.*
285. **MS:** *Ja que.*
286. **IC:** “Té com a objectiu...”? No\, no?
287. **MS:** No. || (7)

288. **IC:** *A continuació. Tot i que.* | =*Tot i així.*
289. **MS:** =*Tot i així. Fins i tot ho seria, no\, també?*
290. **IC:** *Mhm. Com a conseqüència. Perquè.*
291. **MS:** *Tot seguit.* |
292. **IC:** *Perquè, tot i que. Després.* | *Tot i que.* (riu)
293. **MS:** (riu) *Un altre cop!?*
294. **IC:** “...sí que hi ha una petita...” “...com és lògic en un diccionari, és molt escassa...” *Finalment.*
295. **P:** (a tota la classe) *Una altra cosa, també. No cal que poseu a tots de quina categoria són perquè si heu encerclat els que utilitzeu...*
296. **IC:** *Encara que.*
297. **MS:** *Sí.*
298. **P:** (a tota la classe) *...i resulta que aquest que heu utilitzat també és al text, a la vostra pràctica, jo ja sabré que podeu identificar la categoria. Val? Llavors, poseu-ho d’alguns, però no de tots. Més que res que pugueu passar a les altres preguntes.*
299. **MS:** *Ah vale.* (respon a la professora)
300. **IC:** “A totes les gramàtiques...” *El ja que.*
301. **MS:** *Tot i així.*
302. **IC:** “A més, inclou...” *A part d’això.*
303. **P:** (a tota la classe) *No sé si heu discutit en veu alta per què hi veieu molta diferència entre la primera- Heu passat la primera pregunta, ja?*
304. **IC:** *Sí.*
305. **MS:** *Sí.*
306. **P:** (a tota la classe) *D’acord, heu discutit si hi veieu diferència o no, per què... sí?*
307. **IC:** *Bueno...*
308. **MS:** *Més o menys, per sobre.*
309. **IC:** *Com hem explicat anteriorment/ Aquest també, no?*
310. **P:** (a tota la classe) *Feu explícits qualsevol dels vostres dubtes.*
311. **MS:** *Sí. El anteriorment, eh/, és\.* *El anteriorment seria. Mira, <aquí>.* (assenyala el MD *anteriorment* que apareix a la taula de MD, a la categoria d’indicar temps)
312. **IC:** *Sí, però i el com hem explicat...*
313. **MS:** *Com hem explicat- O sigui... (la professora s’acosta i MS li dirigeix el dubte)*
314. **IC:** *...anteriorment està considerat...*
315. **MS:** *...tot això seria el- el connect- el- com hem explicat anteriorment o només l’anteriorment?*
316. **IC:** *Sí, no? Perquè és com:: =no sé si èmfasi o...*
317. **MS:** =*Aquí. Indicar el temps, anteriorment.* (assenyala la categoria d’indicar temps)
318. **P:** *Val.*
319. **MS:** *Llavors què seria?*
320. **P:** *Que- què creieu, que hauríeu d’agafar només anteriorment o tot?*
321. **IC:** *Jo penso que tot perquè és com l’èmfasi =de COM HEM EXPLICAT/*
322. **MS:** =*Sí...*
323. **IC:** *Bueno, no sé si èmfasi exactament, però és com tornar a repetir una idea i...*
324. **MS:** *Jo- jo crec que no perquè en realitat això no ho pots sub- no pots substituir-ho per cap altre; en canvi, tu pots dir com hem explicat abans. O sigui, lo que pots canviar per un d’aquests de la taula d’indicació del temps o...*
325. **P:** *Val. O sigui...*
326. **MS:** *...és l’anteriorment, però la frase en si no té cap altre sinònim.*

327. **P:** Tu dius això: el que es pot substituir per algun altre...
328. **MS:** És el que és el marcador.
329. **P:** ...és el que és el marcador.
330. **MS:** No? O sigui, si tu pots substituir l'*anteriorment* i dir *com hem explicat poc abans*, però tu no pots dir '*poc abans*, Badia i Margarit dedica un...', saps? Vull dir que no diria que tot això és un marcador discursiu.
331. **P:** D'acord, però- Val. Igualment si només dius *anteriorment*...
332. **MS:** Sí.
333. **IC:** Canvia el sentit...
334. **P:** Canvia el sentit també.
335. **IC:** ...del que diem.
336. **P:** És a dir, canvia el sentit tant amb el que tu dius de- que seria només aquest si marquéssim el... és a dir, si canviéssim el marcador per un sinònim com si traguéssim l'altra part. Per tant, eh:: | clar, potser no l'heu identificat perquè no és un marcador prototípic, no? No és com...
337. **MS:** Ja.
338. **P:** eh:: *per acabar o:: o d'altra banda* o aquests, no? Però sí que fa la funció de marcador.
339. **MS:** Vale, llavors és tot i quina funció fa, llavors? Com és de...
340. **P:** Quina funció fa?
341. **MS:** Re-
342. **IC:** O reformular, potser/, també/
343. **MS:** Reformular, això.
344. **IC:** Bueno- o no sé si/- és que potser afegim. Bueno, a veure/
345. **P:** Depèn del que dieu abans o del que dieu després, però sembla que-
346. **IC:** Ah, repetim el que hem dit abans.
347. **P:** Mhm. D'acord? O sigui, repreneu informació que heu dit abans...
348. **MS:** Sí.
349. **P:** ...per/ per què?
350. **IC:** Ah, per continuar sobre el mateix punt. No? No. No, no, no, no.
351. **P:** És a dir, repreneu informació/ per després\
352. **MS:** Posar- | posar un altre exemple- bueno- no? Vull dir...
353. **P:** Continuar el- el- el vostre:: la vostra argumentació.
354. **MS:** Sí. Primer hem ficat un i després...
355. **P:** D'acord.
356. **MS:** ...aprofitant- =n'hem afegit un altre.
357. **P:** =Clar, tu el buscaves aquí, IC? No?
358. **IC:** Sí. Per categoritzar.
359. **P:** Pot ser que no hi sigui, és a dir, pot ser que:: o que un pugui estar a diferents categories. Llavors- ho podeu posar a- aquests que no apareixen podeu posar quina funció creieu que tenen. No? De- en aquest cas potser de-
360. **MS:** Reformular. O...
361. **P:** Eh:: de reformular... o reprendre el que s'ha dit abans.
362. **IC:** Vale.
363. **MS:** Reprendre.
364. **P:** I es- estendre-ho més, potser\, no? O sigui-
365. **MS:** Com additiu, una mica. O sigui, de-
366. **P:** D'acord. Sí. || (6) (la professora s'allunya)

367. **IC:** <Així, no? ‘Reprendre’> (IC demana a la companya si està escrivint bé aquest terme)
368. **MS:** ‘Reprendre’.
369. **IC:** Vale és que ara no sabem- (riu)
370. **MS:** (riu)
371. **IC:** (escriu al marge del text, al costat de *com hem explicat anteriorment*) ‘Reprendre un tema/punt’, no? =O ‘afegir informació’.
372. **MS:** =Sí. Sí. Vale.
373. **IC:** Vale. “Dins la gramàtica de...”
374. **MS:** Bueno, “...*el primer no...*” (X)
375. **IC:** No, no, no. “Comença...” “...i, a continuació...” “*En aquest punt, remet...*”
376. **MS:** *Però.*
377. **IC:** *Però. Per tant.*
378. **MS:** *A continuació.*
379. **IC:** *El següent punt?* (X) No. No, no, no, no, és el subjecte. Bueno-
380. **MS:** *Ja que. Perquè. En canvi.*
381. **IC:** Val.
382. **MS:** *Per tant.*
383. **IC:** *Per tant. “...dins d’aquest...”? (X)*
384. **MS:** No, jo crec que no.
385. **IC:** “*A més, en aquest punt...*”. *Contínuament, no?*
386. **MS:** Sí.
387. **IC:** “...a apartats...” “...*però no són importants...*” “El següent apartat...” “...*tot i el seu títol...*” “En la gramàtica de Solà...” “En aquest capítol també hi ha un apartat...” “En aquesta gramàtica, *en general...*”
388. **MS:** *En general.*
389. **IC:** *I en particular.*
390. **MS:** *En particular.*
391. **IC:** “...trobem moltes referències. Algunes remetent a la mateixa gramàtica...”
392. **MS:** *Però.* Bueno- “...*però també...*” (hi ha dos *peròs* al text que apareixen molt seguits)
393. **IC:** Ah, vale. I *sobretot*, no?
394. **MS:** Ah, *sobretot* també hi és?
395. **IC:** =Sí. Aquí. (es refereix al text, a l’apartat Ús de referències)
396. **MS:** =Ah, vale! *Però.* || (7)
397. **IC:** *Per tant.* El *per tant* el fem servir molt.
398. **MS:** *Com ja hem dit abans*, que seria el mateix de reprendre- de l’altre.
399. **IC:** Mhm. (continua buscant MD al text) “...i, *per això*, no considerem necessari...” “...no creiem tampoc que sigui necessari...” “En l’obra de Ruaix...” “...*dins d’aquesta, en un apartat...*” “...*dins d’aquesta/...*”, és?
400. **MS:** Jo no:: ho consideraria.
401. **IC:** Vale. No. *En primer lloc.* “...*tant en el cas de...com*”? (però acaben marcant *dins*)
402. **MS:** Bueno, el *dins*- el *dins* aquest-/ quan diem en plan “...*dins d’aquesta...*” o:: Jo crec que, bueno- és una miqueta d’indicar l’espai però... serveixen- són marcadors que indiquen l’espai, en realitat.
403. **IC:** Llavors:: què?
404. **MS:** Sí. Com *a dalt, a baix* o *més amunt* o- “...*dins d’aquesta...*”, però:: Bueno, =tampoc l’hem utilitzat gaires vegades, vull dir...

405. **IC:** =Bueno, ho fem servir. Bueno, “Dins la gramàtica de Pompeu Fabra...” (X)
406. **MS:** Ah, vale. Ho has marcat.
407. **IC:** Però així com a aclaració entre comes no\
408. **MS:** Ja.
409. **IC:** Potser no tant. Bueno-
410. **MS:** Vale.
411. **IC:** Eh:: I ‘...tant en el cas de...com tal’, no/, aquesta frase: “...tant en el cas del complement indirecte com el directe”
412. **MS:** ‘Tant com’.
413. **IC:** Tant/ sí. O tant en el cas/, no? Perquè jo crec que és tot.
414. **MS:** xxx com...
415. **IC:** ‘d’un com...’
416. **MS:** ...en el cas de l’altre’.
417. **IC:** ‘...l’altre’. “A continuació, desenvolupa...”
418. **MS:** Finalment.
419. **IC:** Finalment. “L’autor fa referència a peu de pàgina...”
420. **MS:** No obstant això.
421. **IC:** No obstant això. Per tant.
422. **MS:** I el com ja hem esmentat en diverses ocasions.
423. **IC:** Ah, sí!
424. **MS:** ...seria el mateix cas de reprendre.
425. **IC:** Mhm. Encara que. Ef- mira! =Efectivament.
426. **MS:** =Però. Efectivament.
427. **IC:** “...el web ens diu...” “És per això que hem consultat també...” “Hem buscat el terme...” “Sobre la nostra qüestió, només ens diu que...” Bueno, aquest “Excepcionalment...”?
428. **MS:** Però és una cita! =Llavors no...
429. **IC:** =Per això. No l’hem de...
430. **MS:** Finalment.
431. **IC:** “Com que és un diccionari...”, no, també?
432. **MS:** Ah, =com que.
433. **IC:** =Com que. “...tampoc fa referència...”. Finalment. És a dir. Bueno, el però.
434. **MS:** Encara que.
435. **IC:** “Hem de tenir en compte | que, | com ja s’ha dit anteriorment...” | Però. “Badia i Margarit (1994) amplia...” “...però, a vegades, costa una mica d’entendre, com per exemple...” || (7) “Gràcies als exemples que dona...”? Igual sí que ho és, també\ No? Perquè és com...
436. **MS:** Bueno, expressa una causa, no? És com ‘a causa del exemples s’entén amb més facilitat les explicacions’.
437. **IC:** Mhm. “Ruix és, també...”
438. **MS:** Però.
439. **IC:** El també.
440. **MS:** El també ho és?
441. **IC:** Com d’afegir, =no?
442. **MS:** =Sí. A mi-
443. **IC:** Vale. Em- Com per exemple. “...es limita, principalment...” “i, per tant...”
444. **MS:** Dios! Quants...
445. **IC:** (rient) <Tot i així>. Bueno que- (toca l’ase) a veure, que repetim...
446. **MS:** És per aquest motiu.

447. **IC:** ...força sovint, però hem de mirar també potser si està repetit al mateix paràgraf...
448. **MS:** Ja.
449. **IC:** ...és més incorrecte.
450. **MS:** Ja.
451. **IC:** Si ho fem servir sovint però en diferents/...
452. **MS:** Sí. *És per aquest motiu, sí.*
453. **IC:** Mhm.
454. **MS:** *Cal recordar.*
455. **IC:** *Cal recordar. =A més.*
456. **MS:** =*A més.*
457. **IC:** =*Per tant.*
458. **MS:** =*Per tant. Ja que.*
459. **IC:** “...ja que d’aquesta manera...” No? Jo crec que aquí és tot. *En altres paraules.*
460. **MS:** *Però. |*
461. **IC:** *Per tant, però. “...com ja hem dit anteriorment, no ha publicat encara...” Per això.*
462. **MS:** *Finalment.*
463. **IC:** Eh:: ah, vale!
464. **MS:** Aquí. No, m’he saltat el | el *però*.
465. **IC:** Sí, o sigui el *però* i e::l.
466. **MS:** Ja, ja. *Perquè.*
467. **IC:** “...de manera resumida...” *Després de? Després de també és com...*
468. **MS:** Sí?
469. **IC:** Sí.
470. **MS:** Bueno, és igual, després ho busquem. =*Tot i que.*
471. **IC:** =*Tot i que. “...podem concloure...”, no? Aquest estava... A veure, un segon. El de-*
472. **MS:** *Per concloure.*
473. **IC:** Sí. Bueno- *per concloure, podem concloure.* Buen- jo què sé!
474. **MS:** Sí. Jo crec que està en aquest grup tot i que no hi sigui. *Tot i així.*
475. **IC:** *Però. “Per una banda, la informació...”*
476. **MS:** *Ja que.*
477. **IC:** “...ja que exposa...”
478. **MS:** *Ja que.*
479. **IC:** Ah, vale. “...un per un, els casos possibles...” *A part d’això. “Però, per l’altra banda...”*
480. **MS:** =*I el però.*
481. **IC:** =*I el però. “...tal i com hem comentat línies mes amunt, Badia i Margarit (1994) pretén...” “Doncs bé, després d’analitzar...” Bueno, aquest-*
482. **MS:** Bueno.
483. **IC:** “...creiem que aquest objectiu és parcialment cert.” “El vocabulari...” “En varies ocasions hem hagut...”. =*Tot i així.*
484. **MS:** =*Tot i així.*
485. **IC:** =“...insistim que...”
486. **MS:** =“...insistim que...”
487. **IC:** “...insistim que...”. Que aquest és de èmfasi.
488. **MS:** Sí. |

-
489. **IC:** (pronuncia per separat) <“...una vegada/ hem entès/...”> (X)
490. **MS:** Jo crec que no. “...una vegada hem entès...”, no? ‘Quan hem entès’ és- no?
491. **IC:** Vale.
492. **MS:** ‘Quan hem entès la seva proposta’, ‘una vegada l’hem entesa/’, vull dir no-
no crec que sigui... Vale, ara agafem un full i analitzem alguns quants, de quin tipus
són i veiem els que utilitzem més...
493. **IC:** Vale.
494. **MS:** Tens un full?
495. **IC:** Sí.
496. **MS:** (amb veu fluixa) <És súper tard, ja!>
497. **IC:** Sí, però:: ho ha dit, que acabaríem tard. || (8)
498. **MS:** Vale.
499. **IC:** A veure (toca l’ase) sí que hem repetit.
500. **MS:** Sí.
501. **IC:** Molts. =Però...
502. **MS:** =Jo el-
503. **IC:** ...en general jo crec que em fet servir...
504. **MS:** Mhm. Sí. Jo ficaria...
505. **IC:** ...diversos... no?
506. **MS:** ...uns quants i mirem-
507. **IC:** Vale.
508. **MS:** *Finalment.*
509. **IC:** A veure...
510. **MS:** Vaig copiant.
511. **IC:** Mhm.

Final. Min. 30:20. La gravació s’acaba per falta de memòria a la targeta.

Annex 15.6 Transcripció de la interacció del G6 (VP-MS-JT)

Codi	TRANS_VP-MS-JT
-------------	----------------

Pregunta 1. Min. 00:22

1. **JT:** Bueno, comencem pel prime::r d'això, no? Vale.
2. **VP:** Primer hem de subratllar i tot això, no?
3. **MS:** Sí.
4. **JT:** Primer subratllar els que no coneixem i encerclar els que més utilitzem.
5. **MS:** Vale. Agafo un boli. Bueno.
6. **VP:** Home és que conèixer els coneixem tots, no? Suposo/ Buen-
7. **MS:** Bueno *terçament, tercer-*
8. **VP:** Ah, no no.
9. **MS:** Ah, no! *Tercerament...*
10. **VP:** *D'antuvi.*
11. **MS:** ...jo el coneixo però no el faig servir molt.
12. **VP:** O sigui *d'antuvi* em sona però així de bones a primeres no en sabia pas-
13. **JT:** *D'antuvi* no l'havia sentit en ma vida.
14. **MS:** Vale pues el marquem. Era una ratlla, no/, si no el coneixies...
15. **JT:** Sí, sí.
16. **VP:** I llavors hem de mirar els que hem fet servir <allà>? (VP es refereix als MD del text inicial)
17. **MS:** Els que fem servir normalment.
18. **VP:** Ah.
19. **MS:** Aquell el fem servir molt, no? *Aquest es- Aquest escrit tracta de... O què?*
20. **JT:** Sí.
21. **VP:** Jo, no, però fica, fica.
22. **P:** (a tota la classe) Com que potser hi haurà gent que coneixerà uns marcadors i la parella- i l'altre membre no, haureu d'arribar a un consens de quins marcadors coneixeu i utilitzeu... o no/
23. **VP:** Ah.
24. **MS:** Vale.
25. **VP:** =*Respecte a.*
26. **MS:** =*Respecte a.*
27. **VP:** *Quant a.*
28. **JT:** *Respecte a, sí.*
29. **MS:** Bueno, aquests... Aquest mo::lt, també. *En relació amb...* Aquests, jo no els faig servir molt perquè com són una mica liosos.
30. **JT:** Sí, *pel que fa a.*
31. **MS:** *Pel que fa, això molt.*
32. **VP:** *El punt següent tracta, no?*
33. **JT:** *En primer lloc.*
34. **MS:** Sí? També? Marco?
35. **VP:** (afirma) <Pse.>

36. **MS:** *En primer lloc.*
37. **VP:** *Primer. També, no? O primerament?*
38. **MS:** *Primerament.*
39. **JT:** *Primerament. Jo, el primer, no.*
40. **MS:** *Per començar, jo el faig servir molt.*
41. **VP:** Mhm.
42. **JT:** Sí.
43. **VP:** Jo també. I *en segon lloc*, també.
44. **MS:** *En segon lloc*, sí. Aquests ja no tant, no?
45. **JT:** No::
46. **MS:** *Tercerament* jo mai el dic.
47. **VP:** No.
48. **MS:** *D'una banda, =d'altra band-*
49. **VP:** =Això sí. Jo, això, ho faig servir molt.
50. **MS:** Aquest també, sí. *D'altra banda...*
51. **JT:** Sí.
52. **MS:** Els dos? *De l'altr-*
53. **VP:** *D'altra band- De l'altra* no, no...
54. **MS:** *D'altra banda.*
55. **VP:** Sí. *Per un costat i per l'altre*, jo també. Però bueno.
56. **MS:** Sí?
57. **VP:** Mhm.
58. **MS:** Ah, jo *per un costat* no gaire...
59. **VP:** Bueno, no ho sé. És que no ho sé.
60. **JT:** Jo utilitzo mé::s =banda...
61. **MS:** =Banda...
62. **JT:** ...que no costat.
63. **MS:** Jo també.
64. **VP:** Jo també, jo també, sí. *Al contrari- Pel contrar-* Jo faig *pel contrari*.
65. **JT:** Ja, però crec que no és correcte, no/, *pel contrari?*
66. **MS:** No ho sé. (riu) Bueno, no el marquem per si de cas.
67. **JT:** Bueno.
68. **MS:** *En canvi*, sí.
69. **VP:** *A més a més*, sí. Ah vale, sí.
70. **JT:** Sí, *l'en canvi*, sí.
71. **MS:** *A més a més*, també.
72. **VP:** *Després.*
73. **MS:** *Després*, no.
74. **VP:** Jo, sí.
75. **MS:** Com un connector? Com... Vale, 'vaig anar a casa i *després* al cole', però::
76. **VP:** No, ja, però a vegades a les redaccions/ *després/* per no ficar quan ja has ficat *més tard, a continuació*, no sé què.
77. **MS:** Ah, bueno.
78. **VP:** I si va- Bueno, no ho sé. Ai, és que no sé. Ara els veig aquí, sas/ i::
79. **JT:** No ho sé. Ara tots us sonen. *A continuació*, sí.
80. **VP:** *A continuació*, sí.
81. **MS:** *Endemés/*, aquest no l'havia sentit mai, jo.
82. **VP:** (amb estranyesa) Uf.
83. **JT:** Hosti, *endemés*.

84. **VP:** Jo sentit sí, però...
85. **JT:** Jo l'hagués...
86. **VP:** Marca'l, marca'l, si vosaltres no...
87. **JT:** ...jo l'hagués pres per incorrecte. *Endemés/*
88. **VP:** No, jo sí però...
89. **MS:** Pues el marco.
90. **VP:** ...crec- perquè justament ho buscav- De *además* vaig buscar el sinònim en català.
91. **JT:** Ah, vale.
92. **MS:** Mhm. *A més*, jo diria *a més*. *A més a més/*
93. **VP:** *Així mateix*, jo ho faig servir molt.
94. **MS:** =*Així mateix*.
95. **JT:** =*I a continuació* també.
96. **MS:** On està? Aquí. *A continuació* també.
97. **VP:** *I d'altra banda* ja ha sortit, no? (aquest MD no està classificat com un paquet per distingir, *d'una banda* i *d'altra banda*, sinó que es troba en la categoria de continuar en el mateix punt)
98. **MS:** Sí, ja l'hem marcat aquí.
99. **JT:** El *és a dir*, jo l'utilitzo molt.
100. **VP:** Jo també. *Així doncs*, jo l'utilitzo moltíssim.
101. **MS:** *És a dir... Tanmateix*, jo no gaire, eh/, *crec/*
102. **VP:** Jo tampoc.
103. **JT:** No, *tanmateix* no.
104. **MS:** Vale. *En efecte/* No, *en efecte* jo no...
105. **VP:** *Val la pena dir*, no...
106. **MS:** ...em sona com francès. *En efecte...*
107. **JT:** (riu)
108. **MS:** *Convé destacar/*
109. **VP:** *S'ha de tenir en compte/* Jo dic *cal*. Si això...
110. **MS:** *Cal destacar*, jo dic molt.
111. **JT:** Sí.
112. **MS:** Més que *convé*.
113. **JT:** Sí, és que *destacar* sí però:: *Convé destacar*, no.
114. **VP:** Doncs no.
115. **JT:** Jo d'aquí ningú.
116. **MS:** Vale. *És a dir/* sí, no? Ja l'hem marcat però...
117. **JT:** Ja l'hem marcat.
118. **VP:** *O sigui* també/, no?
119. **MS:** *O sigui* jo mai ho escric. Em sona molt oral.
120. **VP:** Ja, potser no- escriure potser tampoc.
121. **MS:** Eh::
122. **VP:** Això *és*, en altres paraules...
123. **JT:** *En altr-*
124. **MS:** Aquests, no. *Vaja*.
125. **JT:** *Vaja* no l'utilitzo mai.
126. **MS:** No.
127. **VP:** Jo quan parlo molt, però-
128. **JT:** Sí.
129. **VP:** (riu)

130. **JT:** Parlat sí.
131. **VP:** *Més ben dit, =encara millor, més aviat...*
132. **JT:** *=Més ben dit sí que l'utilitzo.*
133. **MS:** Vale, *més ben dit.*
134. **VP:** *Per exemple.*
135. **MS:** *En altres paraules, no?*
136. **VP:** Jo no el faig servir mai.
137. **JT:** Normalment no.
138. **MS:** Bueno, pues no. *Per exemple, sí.*
139. **JT:** Sí.
140. **MS:** *A tall d'exemple, no.*
141. **VP:** *A tall d'exemple el coneixíeu?*
142. **MS:** Jo ho havia sentit però no::
143. **VP:** Ah vale.
144. **MS:** ...no l'he fet servir mai.
145. **JT:** *A tall d'exemple jo no::*
146. **MS:** No l'havies sentit?
147. **JT:** No.
148. **MS:** Jo sí. Bueno, lo típic que et surt a Batxillerat quan has de fer els xxx
149. **VP:** *cf. per exemple? Això ho coneixeu?*
150. **MS:** No.
151. **JT:** No/
152. **MS:** *Posem per ca::s*
153. **VP:** Bua! És que jo no me'n dono compte i no en faig servir casibé, eh?
154. **MS:** Jo sempre faig servir el *com ara* o *per exemple*.
155. **VP:** Clar, sempre fas servir els mateixos.
156. **JT:** Sí, *com ara, per exemple.*
157. **VP:** *En especial, especialment, esp-, fet i fet.* Jo d'aquests no en faig servir ni un.
158. **MS:** *En concret el- Jo en concret el faig servir molt.*
159. **JT:** *En concret sí.*
160. **VP:** *Concretament.* Sí, això jo dic però::
161. **MS:** *En particular/ també, no? O què?*
162. **JT:** *En particular/*
163. **VP:** Sí. |
164. **MS:** Els altres ja no gaire.
165. **JT:** Mm, no.
166. **MS:** *En resum?*
167. **VP:** Sí. Jo, sí.
168. **JT:** Sí, *en resum, sí.* Els altres...
169. **MS:** *Breument, no. En síntesi:: no gaire.*
170. **JT:** *En pocs mots, no.*
171. **VP:** *En conjunt/, recapitulant/, globalment/, comptant i debatut...*
172. **P:** (a tota la classe) Si teniu algun dubte m'ho dieu. Jo aniré passant xxx
173. **MS:** *Comptat i debatut.* L'havíeu sentit?
174. **VP:** No.
175. **MS:** No?
176. **JT:** *Comptat i debatut allò:: junt...*
177. **MS:** Jo l'havia- Lo mateix que l'altre, l'any passat quan vam fer els connectors.
178. **VP:** Pues...

179. **MS:** Però si volem el marco.
180. **VP:** No, no. És igual.
181. **MS:** Tu tampoc l'havies sentit?
182. **JT:** No.
183. **MS:** Bueno, doncs el marco.
184. **VP:** *En conclusió*, jo sí.
185. **JT:** Sí, això sí.
186. **VP:** *Per acabar*.
187. **JT:** *Finalment*.
188. **VP:** *Així doncs*, també.
189. **MS:** *Així doncs*, també, sí. Està gravant, no?
190. **VP:** *Al cap i a la fi*, jo sí.
191. **MS:** Ah:: Jo no gaire.
192. **VP:** Que sempre tinc el dilema perquè en castellà és al revés, no? *Al fin y al cabo*.
193. **MS:** Sí. *Al fin y al cabo*.
194. **JT:** Ah, sí.
195. **VP:** (riu)
196. **JT:** (rient) Hòstia, tu!
197. **MS:** *Finalment*/
198. **VP:** També.
199. **JT:** Sí, *finalment* sí. *En definitiva*?
200. **VP:** Mm no.
201. **MS:** Sí, jo sí. Jo molt, de fet. Molts cops m'ho marquen com...
202. **VP:** Una mica col·loquial, potser? O no?
203. **MS:** =Sí, i a vegades...
204. **VP:** =És que jo, a vegades, em sortiria de dir-ho però ho pens-
205. **MS:** Jo ho faig servir com... molts cops com de conclusió i a vegades m'han marcat que és més de... <'en definitiva, no sé què'.> (canvia el to de veu per exemplificar com utilitza aquest MD)
206. **VP:** Com una última frase...
207. **MS:** Sí.
208. **VP:** ...ja, final.
209. **JT:** Sí.
210. **VP:** *Tot plegat*, no. *En qualsevol cas, de fet, fet i debatut, en tot cas, de totes maneres. De totes maneres*, jo, sí.
211. **MS:** *De totes maneres*. | Indicar temps.
212. **JT:** El *suara*?
213. **VP:** =*Suara*.
214. **MS:** =*Suara*. Jo l'he sentit però no... no l'utilitzo mai.
215. **VP:** Jo, ni idea.
216. **JT:** Ni idea.
217. **MS:** *Anteriorment*, sí, no?
218. **JT:** Sí.
219. **VP:** *Llavors*.
220. **JT:** *Al mateix temps*.
221. **MS:** Jo, *llavors*, també el noto molt col·loquial. Faig servir *aleshores*.
222. **VP:** Sí, però no- Sí, per escriure no el faré servir. | *Després, més tard, més endavant, a continuació, tot seguit*...

223. **JT:** *A continuació, sí.*
224. **MS:** Jo aquí també faig servir molt *ahora*. *Ahora*. Com per xxx simultaneïtat...
225. **VP:** *Aleshores*. Ah! *Ahora!*
226. **MS:** *Alho-*
227. **VP:** *Ahora, ahora!*
228. **MS:** *Després/ Quin marco?*
229. **JT:** =*Jo a continuació.*
230. **VP:** =*A continuació, no? Tot seguit.*
231. **JT:** *Tot seguit, també, no?*
232. **MS:** Sí.
233. **VP:** *A dalt i a baix?*
234. **MS:** Indicar espai. *A dalt i a baix.*
235. **VP:** Però és que això, quan escrivim indicant espai?
236. **JT:** Nor- Normalment, no escric res que pugui ficar això, no sé.
237. **MS:** Ja.
238. **VP:** No en fem servir cap. Bueno, almenys jo/ *endins i enfora, a l'interior/exterior, sobre/sota*. No.
239. **MS:** Ja, però aquí representa per indicar l'espai, no? Si estàs explicant...
240. **VP:** Ja, però jo escriure...
241. **JT:** És que com normalment no escric...
242. **VP:** Bueno, potser-
243. **JT:** ...per explicar això...
244. **VP:** Ara quan vam fer allò de la... de la descripció aquella que jo vaig fer un quadre sobre la no sé què... *A dalt i a baix...* Sí.
245. **JT:** Sí.
246. **MS:** Sí.
247. **JT:** Però és que serien, tots. O sigui...
248. **MS:** *De cara i d'esquena*, no.
249. **JT:** Bueno...
250. **VP:** No.
251. **JT:** ...*de cara i d'esquena* igual no.
252. **MS:** I *endins enfora* tampoc.
253. **VP:** No. Tampoc.
254. **MS:** Pues què marco?
255. **JT:** *A dalt i a baix.*
256. **VP:** *Més amunt i més avall.*
257. **MS:** No hi ha cap cas en què *a dalt i a baix* s'escrigui junt? *A dalt/*
258. **VP:** *A dalt?*
259. **MS:** Sí.
260. **JT:** No/, no?
261. **VP:** No.
262. **MS:** No? |
263. **VP:** No. En castellà, sí. *Arriba*. Però...
264. **MS:** Vale. Ja està, no?
265. **JT:** Sí. Bueno, *a la dreta i a l'esquerra*, potser.
266. **MS:** Vale.
267. **VP:** *Perquè. Ja que* (riu)
268. **MS:** Eh:: Què hem de fer aquí?

269. **JT:** Bueno, això és la... A veure/, espera... || (14) Ara hem subratllat i hem encerclat...
270. **VP:** “Per què creieu que passa?”
271. **MS:** “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu hi veieu molta diferència? Per què creieu que passa?” Sí.
272. **VP:** Si hi ha molta diferència?
273. **MS:** Hi ha molts que coneixem però que no utilitzem.
274. **VP:** I “Per què creieu que passa?” Doncs perquè és el...
275. **MS:** Perquè::
276. **JT:** Potser són d’un registre més elevat o algo?
277. **MS:** I també quan...
278. **VP:** I perquè normalment parles d’una manera i:: tens...
279. **MS:** Clar.
280. **VP:** ...i tens sempre les...
281. **MS:** O sigui, hi ha moltes coses que coneixem, però:: que després no ho fagis servir/...
282. **VP:** I cadascú té el seu estil i:: vas fent servir sempre el mateix.
283. **MS:** I et ve al cap el que sempre fas servir.
284. **VP:** Sí.
285. **JT:** Sí. No et vénen al cap els altres. (riu en totes)
286. **MS:** Però, bueno, a partir d’ara, (rient) <jo començaré a...>
287. **JT:** (riu)
288. **VP:** No, però, jo de- en serio, eh? Molts cops em quedo del pal ‘buah! Això, ho he ficat... mm...
289. **MS:** Sí.
290. **VP:** ...sobretot connectors, eh/...
291. **MS:** Sí.
292. **JT:** Sí.
293. **MS:** Sí, sí.
294. **VP:** ...cinquanta vegades!’
295. **MS:** Sí, sí.
296. **JT:** Això em passa molt amb el *ja que* a mi. Perquè fico el *ja que* a tot arreu, sats?
297. **MS:** Ja.
298. **VP:** Jo amb l’*així doncs*. Sempre, a tot arreu ficaria *així doncs*, *així doncs*.
299. **JT:** (riu)
300. **VP:** =No ho sé.
301. **MS:** =Bueno.
302. **VP:** Doncs perquè es queden viciats, una mica, no?
303. **MS:** Sí.
304. **JT:** Sí. Què més?

Pregunta 2. Min. 10:00

305. **VP:** “Encercleu al vostre escrit”
306. **JT:** =“Els marcadors que heu utilitzat...”
307. **MS:** =“Els marcadors que heu utilitzat...”
308. **JT:** “Quina categoria...”

309. **MS:** Vale. A veure.
310. **VP:** Però com hem d’haver utilitzat marc- marcadors aquí si casi tot són cites!?
311. **MS:** No, home!
312. **JT:** =No, a continuació.
313. **MS:** =Aquí i a les...
314. **VP:** Mm.
315. **MS:** =...a les valoracions... (explica en quins apartats del text poden trobar MD)
316. **JT:** =I a les valoracions i tot això...
317. **VP:** Vale, vale, vale.
318. **MS:** A vere | Mira, el *davant*/, això seria un connector, no?
319. **VP:** Ntx (fa un soroll de rebuig)
320. **MS:** O sigui, dels de lloc\
321. **JT:** S::í, dels de lloc.
322. **MS:** Els d’espai.
323. **VP:** Però no seria una preposició?
324. **MS:** Clar.
325. **JT:** (rient) Jo ara ja- ja- i ara ho trobaré tot de connectors.
326. **MS:** Bueno, però:: és que el connecto::r no és un:: no és categoria gramatical.
327. **VP:** Ja, però això- Mm... “...que hi ha *davant* del...” Sí. Connecta les dos frases. Clar, sí, ‘el que hi ha | del’ No podria ser sense això. *Davant, darrera, damunt, davall.*
328. **MS:** Sí.
329. **VP:** Vale. Ho fem amb boli o ho fem amb llapis?
330. **MS:** Llapis, no?
331. **VP:** I això seria de?
332. **MS:** Espai.
333. **JT:** D’e::spai. || (7)
334. **VP:** “La qüestió conflictiva és:: que en certs casos cal posar la preposició *a davant*...”
335. **MS:** S::í.
336. **JT:** Altre cop.
337. **VP:** “...de complement directe...” *Per tal de resoldre*. Això seria un...?
338. **MS:** Sí. Perquè és:: e::m...
339. **VP:** ‘Per a fer això’.
340. **MS:** ...com de finalitat.
341. **VP:** Sí.
342. **MS:** Aquí no diu... no diu el tipus de finalitat però bueno.
343. **VP:** Sí. xxx “...aquest dubte hem consultat les diverses gramàtiques de la llengua catalana...”
344. **MS:** *Perquè.*
345. **JT:** *Perquè.*
346. **VP:** Causal, no?
347. **MS:** Causal.
348. **JT:** Causal. |
349. **VP:** *En gran part?* (X)
350. **JT:** =Ah::
351. **MS:** =Mm... Jo crec que no...
352. **JT:** =Però és que indicaria...

353. **VP:** =Però seria com dir *en general*, no? ‘Hem decidit començar per la gramàtica de Pompeu Fabra perquè és l’obra normativa de referència i en la qual es basen, *EN GENERAL*, la resta de gram...’ Podria substituir-ho. (el text original és “Hem decidit començar per la gramàtica de Pompeu Fabra perquè és l’obra normativa de referència i en la qual es basen, en gran part, la resta de gram...”)
354. **MS:** Sí.
355. **JT:** Eh:: sí, i *en general*/
356. **VP:** Jo crec que sí que ho és.
357. **MS:** I quin ser- i quin tipus seria llavors?
358. **VP:** Bueno, és que no ho s::é si és un connector perquè en el fons és com una juxtaposició, no? Que acaba de dir un matís de la frase anterior.
359. **MS:** Ja. En el text que hem vist abans...
360. **JT:** Però seria....
361. **MS:** ...hi havien dos *en general* i n’hi havia un que no...
362. **JT:** ...però més que:: “...en gran part...” no seria::
363. **VP:** Era una cita...
364. **JT:** ...es basen com- *principalment*. O sigui...
365. **VP:** És com un adjectiu, això, no?
366. **JT:** O sigui, ‘es basen *PRINCIPALMENT*, la resta de gramàtics, amb la de Pompeu Fabra’.
367. **VP:** Pos no és un connector perquè si el treus pot anar igual la frase, no?
368. **MS:** Sí.
369. **JT:** Sí.
370. **VP:** ‘Es basa en la resta de gramàtiques’.
371. **MS:** Vale. “No hem cregut necessari...”
372. **VP:** *Ja que*.
373. **JT:** *Ja que* (riu)
374. **MS:** *Per tant*.
375. **VP:** I que era, *per tant*?
376. **JT:** *Ja que*, causa, i...
377. **MS:** *Ja que* és causa i *per tant* és conseqüència.
378. **VP:** Com *així doncs*, no? *A continuació*/
379. **JT:** El *ja que* falta posar causa.
380. **VP:** *A continuació*, què és? Ordre? O com es diu això? Temps!
381. **MS:** Temps. Sí.
382. **VP:** “*A l’apartat de preposicions...*” (X) No.
383. **JT:** No, aquest, no. Bueno- No, no, no.
384. **VP:** Està situant és el marc aquell, no?
385. **MS:** Sí.
386. **VP:** “*La següent gramàtica consultada...*” (X)
387. **MS:** Això seria... <fu> (fa un so amb els llavis que expressa dubte, desacord o dificultat)
388. **VP:** Però això no és un connector.
389. **MS:** Jo crec que no és un connector.
390. **VP:** Seria connector si haguéssim ficat *seguidament*/
391. **MS:** Sí.
392. **JT:** Ah, bueno, clar.
393. **VP:** No?

394. **MS:** Sí.
395. **VP:** Això és-
396. **MS:** Sí, no, no...
397. **VP:** No.
398. **MS:** ...no estem introduint... Bueno, sí però no...
399. **VP:** No és un connector.
400. **MS:** Sí.
401. **VP:** Jo no ho veig, vaja.
402. **MS:** Jo tampoc.
403. **VP:** Tacatà. “*Quan* vam consultar...” (X) El *quan* aquest?
404. **MS:** Tampoc.
405. **JT:** No, o sigui...
406. **VP:** No?
407. **MS:** És una oració subordinada però no un connector.
408. **VP:** “...no vam trobar...” *Ja que*.
409. **MS:** Bueno, el *ja que* ja veiem que l'utilitzem molt, eh? *Així doncs*.
410. **VP:** (riu) Ah. Ah:: què havíem dit, això?
411. **MS:** E::m
412. **VP:** Conseqüència.
413. **MS:** Sí.
414. **JT:** Mhm.
415. **MS:** “*referent/* a les preposicions...” (X) Aquí.
416. **JT:** I què és *referent*?
417. **MS:** Aquí.
418. **VP:** I *referent* és un:: connector?
419. **MS:** Sí. L'hem vist aquí, no? *Respecte a* és! <Ntx> (toca l'ase)
420. **VP:** “No vam trobar cap norma *referent a...*”
421. **MS:** Però és lo mateix que dir *respecte a*.
422. **JT:** =Però això enceta un tema nou?
423. **VP:** =No, home, no. Però això és el- Sí.
424. **MS:** Ah, vale.
425. **VP:** ‘Que no van tenir- trobar cap norma que tingués a veure amb...’
426. **MS:** Ah, vale, vale.
427. **VP:** No?
428. **MS:** Mhm.
429. **VP:** Això és com si ara diguessis ‘*referent al* que s’ha comentat abans...’
430. **MS:** Sí.
431. **VP:** No? | “Complements...” Tot això, no\ No?
432. **MS:** No, això...
433. **JT:** No.
434. **VP:** *Finalment*.
435. **MS:** Ah::
436. **VP:** De temps.
437. **MS:** Acabar. Per acabar.
438. **JT:** Acabar.
439. **VP:** Ah. “...vam recórrer a-” “A l’apartat de *Les funcions sintàctiques* vam trobar...”¹⁷

¹⁷ Hem mantingut la cursiva del text original.

-
440. **JT:** No, això no.
441. **VP:** Això és- no és nostre? No. “Tal com mostren...” *Tot i això?*
442. **MS:** *Tot i això*, sí.
443. **JT:** Sí.
444. **VP:** I què és?
445. **MS:** De concessió, no? No sé si surt aquí però...
446. **JT:** On està?
447. **VP:** =Concessió què són?
448. **JT:** =A mi em sona que l’hem vist.
449. **MS:** Mira, *encara que, baldament*.
450. **JT:** *Tot i que*.
451. **MS:** O oposició? Oposició. Perquè és *no obstant*. Lo mateix que *tanmateix*.
452. **VP:** Ah, vale.
453. **JT:** Bueno, *així i tot*.
454. **VP:** (llegeix ràpid un fragment de text) <xxx> *Per aquesta raó*. No?
455. **MS:** Sí.
456. **VP:** Causa.
457. **JT:** Sí.
458. **MS:** De conseqüència.
459. **VP:** Ah, sí.
460. **MS:** No, o causa?
461. **VP:** No, conseqüència. ‘Per això, passa això’.
462. **MS:** Sí, conseqüència.
463. **VP:** “...les explicacions...”
464. **MS:** *Gràcies a*, també, no?
465. **JT:** *Gràcies a* això. Sí.
466. **VP:** Sí.
467. **MS:** És el mateix que *a causa d’això*.
468. **JT:** Mhm.
469. **MS:** O sigui, seria causa.
470. **VP:** Sí. *Des d’un primer moment?*
471. **JT:** *Des d’un primer moment*, sí, que és de temps. |
472. **MS:** *Alhora!*
473. **VP:** I el *però?* (X) No. (VP identifica el MD *però* al text però no l’acaben marcant)
474. **MS:** ...seria:: de temps? (una estudiant comença a repicar els dits a la taula)
475. **JT:** Ah::
476. **MS:** Simultaneïtat?
477. **VP:** S::
478. **MS:** Si és lo mateix que dir *al mateix temps*.
479. **JT:** Sí.
480. **MS:** Bueno, però, clar, no... No estàs introduint...
481. **P:** (a tota la classe) Una altra cosa, també. No cal que poseu a tots de quina categoria són perquè si heu encerclat els que utilitzeu i resulta que aquest que heu utilitzat també és al text, a la vostra pràctica, jo ja sabré que podeu identificar la categoria. Val?
482. **VP:** Ah! D’acord.
483. **P:** (a tota la classe) Llavors, poseu-ho d’alguns però no de tots.
484. **JT:** Vale. Ara ja... ja estem acabant.

485. **P:** (a tota la classe) Més que res que pugueu passar a les altres preguntes.
486. **JT:** Eh::
487. **MS:** Vale.
488. **JT:** L' *ahora*?
489. **VP:** Però jo crec que això aquí no estaria connectant les dos frases, no?
490. **MS:** No, no. Ja. Jo crec que si fos al principi- si comencés una frase dient *ahora*, però així no.
491. **JT:** El...
492. **MS:** El *a més*.
493. **JT:** El *a més*, sí. Addició/, no?
494. **VP:** Addició. Ah, bueno, és igual.
495. **MS:** *No obstant això. Tot i això.*
496. **VP:** On és? Ah.
497. **MS:** Aquí. Aquí. *Pel que fa a. Ja que.*
498. **JT:** *A més.*
499. **MS:** (rient) Jolin aquesta frase! (es refereix al fet que troben molts MD en un mateix enunciat)
500. **JT:** *A més.*
501. **P:** (a tota la classe) No sé si heu discutit en veu alta per què hi veieu molta diferència entre la primera- Heu passat la primera pregunta, ja?
502. **VP:** Mhm.
503. **JT:** Sí.
504. **P:** (a tota la classe) D'acord. Heu discutit si hi veieu diferència o no, per què... sí?
505. **JT:** Sí.
506. **MS:** Més o menys. | *Ja que*, un altre cop.
507. **JT:** Hòstia, el *ja que*...
508. **P:** (a tota la classe) Feu explícits qualsevol dels vostres dubtes.
509. **VP:** Doncs jo quan escric faig servir molt més el *perquè* que el *ja que*, eh?
510. **JT:** Sí?
511. **MS:** Quan escric? Ui, jo, el *ja que*...
512. **JT:** Jo no, jo el *ja que*...
513. **MS:** ...no para.
514. **VP:** Girem?
515. **MS:** Sí.
516. **JT:** I és per culpa de l'accent del *perquè* que em passa això perquè...
517. **VP:** (rient) per no fer/-
518. **JT:** No, perquè- =o sigui...
519. **MS:** =A mi és que em passa una mica xxx
520. **JT:** ...quan no sabia (riu) com anava-
521. **VP:** *És per això?*
522. **MS:** Sí. *És per això.*
523. **JT:** Sí.
524. **VP:** *Una vegada-* No.
525. **MS:** No.
526. **JT:** "...davant de complement...", un altre cop.
527. **MS:** "...davant dels pronoms...", també.
528. **VP:** *Per norma general/ (X)*
529. **JT:** Eh:: =Però és que això de *per norma general/*

530. **VP:** =Jo no ho veig, això, un connector, eh?
531. **JT:** Això de *per norma general*... | jo tampoc, o sigui.
532. **VP:** No, jo dic el *davant* i això.
533. **JT:** Ah.
534. **VP:** És que no...
535. **MS:** Ja, però no estic segura jo perquè, aquí surten però...
536. **VP:** Però clar, és que si no on surten?
537. **JT:** Clar, és que si no, no pots començar una- bueno, sí, sí que pots començar una frase dient *davant* però és que és el mateix.
538. **VP:** Bueno, encercllem-ho, tu!
539. **MS:** (riu)
540. **JT:** (riu)
541. **VP:** *Per norma general*/, no. No?
542. **MS:** *Ja que*.
543. **JT:** No. Hosti amb el *ja que*!
544. **VP:** “*A partir d’aquestes normes/...*” *A partir de*/
545. **MS:** Jo crec que no- =Bueno! <Fu> (sospira, mostrant cansament o desconeixement sobre si tractar *a partir de* com a MD)
546. **JT:** =*A partir d’això*.
547. **VP:** Que és com- introduir- No. Marcar ordre\
548. **MS:** Sí, potser sí.
549. **JT:** Sí, però és que no sé de quin tipus...
550. **MS:** No, marcar ordre no.
551. **VP:** Sí, ho pots fer- o sigui, ‘després d’haver fet allò, em va passar això’. “*A partir d’aquestes normes...*”
552. **JT:** Seria com algo consecutiu, no? *A partir d’això*/
553. **VP:** Ja.
554. **MS:** Sí.
555. **VP:** Bueno, no ho hem de ficar, no/, de quin tipus és?
556. **MS:** No.
557. **JT:** No. (riuen MS i JT) |
558. **MS:** Vale, passem a:: la següent pregunta?
559. **VP:** Sí.
560. **JT:** Eh:: “Marqueu-los amb una creu al llistat.”
561. **VP:** El què?
562. **MS:** Ah, que els hem de marcar aquí, en el llistat.
563. **VP:** O sigui, que ho hem fet malament\
564. **MS:** No.
565. **JT:** No.
566. **MS:** No. O sigui, <aquí i aquí.> (es refereix a marcar els MD al text i a la taula de MD)
567. **VP:** Vale.
568. **MS:** Però bueno, mira, ara es::
569. **JT:** El *ja que* pots ficar un...
570. **VP:** Els *davant* i =tot això ja els pots ficar.
571. **MS:** =Mira, *pel que fa a* l’hem fet. E::m...
572. **VP:** A vere, els *davant* i tot això\ *Davant*.
573. **MS:** *Davant*/ On està/
574. **JT:** No l’hem...

575. **MS:** *Davant*, aquí.
576. **VP:** *Perquè*.
577. **MS:** Eh:: Causa/ On està el *perquè*?
578. **VP:** Amb el *ja que*.
579. **MS:** Però aquests també els hem de mirar o no?
580. **VP:** Hi ha una cosa que és de l'exercici B, no?
581. **JT:** Sí, n'hi ha algo que ficava "Fixeu-vos en l'apartat xxx de la taula de marcadors."
582. **VP:** *Perquè* està aquí.
583. **JT:** El *perquè*-
584. **VP:** Home, però marca'l igual.
585. **MS:** El marco?
586. **VP:** =*Ja que*, també.
587. **MS:** =*Finalment. Així doncs*.
588. **VP:** Mhm. *A continuació*.
589. **MS:** On està el *ja que*?
590. **VP:** Copia *perquè*. El *ja que* no ho sé.
591. **JT:** <Aquests no els hem marcat.> (es refereix als MD que relacionen idees, l'apartat B de la taula de marcadors)
592. **VP:** És que això és com un apartat a part, no?
593. **JT:** Ja, però-
594. **MS:** Sí, crec que això només és la pregunta...
595. **VP:** Bueno, després li preguntem.
596. **JT:** Però és que el *ja que*, que és el que més utilitzem/
597. **VP:** *A continuació*\
598. **MS:** On està?
599. **JT:** Ah::
600. **VP:** =Aquí.
601. **MS:** =Aquí. *En primer lloc* l'hem fet servir?
602. **VP:** No.
603. **JT:** Jo crec que no.
604. **VP:** *Ja que, finalment*.
605. **MS:** Ja l'he marcat.
606. **VP:** =*Tot i això*...
607. **MS:** =*Així doncs*, també.
608. **VP:** *Tot i això*?
609. **MS:** *Tot i això* està... aquí.
610. **VP:** *Per aquesta raó, gràcies a això* no hi és, no?
611. **MS:** Bueno-
612. **JT:** xxx
613. **VP:** (adreçant-se a la professora) Aquests també els havíem de marcar amb subratllat o amb rodona?
614. **P:** Sí, en principi sí, els que coneguem més, però...
615. **VP:** Ah, vale.
616. **MS:** Vale.
617. **VP:** Vale, vale. Ara ho farem.
618. **MS:** Vale.
619. **VP:** *Tot i això* no hi és, no?
620. **MS:** *Per tant* l'he marcat. =*Tot i això* no el trobo, no sé.

621. **VP:** =A *més*.
622. **JT:** Però és que-
623. **VP:** No hi era- has dit que era *això i tot*.
624. **JT:** Sí, exacte. Estava *així i tot*.
625. **VP:** *Així i tot. Això i tot*.
626. **MS:** Bueno, és més o menys igual (riu)
627. **P:** (dirigint-se a les estudiants després d'observar com procedeixen en la tasca)
Si n'apareix un... Si en coneixeu un que no hi és a la taula també el podeu posar.
L'escriuiu, també. I el marqueu.
628. **VP:** Ah, d'acord. *Gràcies a això*, doncs.
629. **MS:** *Gràcies a això* el posaríem a/ causa.
630. **VP:** Mhm.
631. **JT:** Ah, sí.
632. **VP:** Després també hi ha *per aquesta raó*, que tampoc sortia.
633. **JT:** *Per aquesta raó?*
634. **VP:** Que és conseqüència, no?
635. **MS:** No seria:: causa?
636. **VP:** És que és el que hem tingut el dilema (riu)
637. **MS:** Perquè és lo mateix que dir '*a causa d'això*', no?
638. **VP:** Però és que lo de causa i conseqüència és allò que no se sap mai, no/, també?
639. **MS:** Ja però és lo mateix que dir '*a causa de::* no sé què' no?
640. **VP:** Sí.
641. **MS:** '*A causa d'això*, les explicacions...' (prova d'utilitzar *a causa de* al lloc de *per aquesta raó* al text)
642. **VP:** Sí, sí. 'Tot i això, alguns d'ells hi afegeixen matisos i nous conceptes. *A causa d'això*, les explicacions sobre la preposició *a...* són força homogènies.'
(VP també prova d'utilitzar *a causa de* al lloc de *per aquesta raó* al text)
643. **MS:** *A causa de*, sí que està. Està aquí. Ai!
644. **VP:** Ja, però natros hem dit *per aquesta raó*.
645. **MS:** És veritat...
646. **VP:** *Gràcies a això* tampoc hi és, aquí. Ah, sí!
647. **MS:** Ja l'he marcat.
648. **VP:** *A més*!, l'has marcat?
649. **MS:** Ah, no!, si ja estava. Estava aquí.
650. **VP:** Ah. *A més*, l'has marcat?
651. **MS:** Eh:: eh:: Crec que:: sí però no ho sé. A veure...
652. **VP:** Addició, no? O continuar sobre el mateix punt. *A més*.
653. **MS:** Ah.
654. **VP:** *Perquè, a més, pel que fa a, ja que, no obstant...*
655. **JT:** *No obstant això é::s/*
656. **VP:** Contradicció. =O no sé què.
657. **JT:** =Aquí. *No obstant això*, està aquí.
658. **VP:** *És per això*! | Què és això? *És per això*-
659. **MS:** *Per tal de* l'hem posat? No, oi?
660. **VP:** No. *És per això* què vol dir? Que- ai, quin tipus és?
661. **JT:** S::eria...
662. **VP:** Com que- segueix no?
663. **MS:** Causa, no? *A causa d'això*/

664. **VP:** Sí.
665. **MS:** *És per això, no?*
666. **VP:** O posar èmfasi? Bueno <fu> (fa un soroll de cansament) “A partir d’aquestes:...” Això és connector?
667. **JT:** *A partir de/*
668. **VP:** *A partir de.* Sí.
669. **MS:** =I on ho poso?
670. **JT:** =Eh:: i què seria?
671. **VP:** Com ordre, no?
672. **MS:** =Ja però...
673. **VP:** =Jo ho veig... o sigui, ‘com que abans hem fet allò/’ Bueno, també pot ser una conseqüència.
674. **MS:** =Jo xxx més conseqüència.
675. **JT:** =Clar, podria ser una conseqüència, sí.
676. **MS:** Poso conseqüència?
677. **VP:** Mhm.
678. **JT:** Sí.
679. **MS:** Vale.
680. **VP:** Molt bé! Què més?
681. **MS:** =I d’aquí...
682. **JT:** =Ara hem de marcar d’<aquí...> (referint-se a la taula de MD)
683. **MS:** Sí.
684. **JT:** ...els que...
685. **MS:** ...quins marco?
686. **JT:** El *ja que* sobretot (riu)
687. **MS:** *Ja que* am::b amb deu rodones!
688. **JT:** Sí (riu)
689. **VP:** (rient) Mhm.
690. **MS:** *A causa de.*
691. **VP:** El *perquè.*
692. **MS:** Ai, no pinta.
693. **VP:** Té.
694. **MS:** *A causa de/* ah, no, ja està, ja està. *Gràcies a/*
695. **JT:** *Ja que.*
696. **VP:** *Perquè.*
697. **MS:** *Ja que:: eh:: perquè.*
698. **VP:** *Vist que, atès que, considerant/*
699. **MS:** El *perquè.*
700. **JT:** El *per tant.*
701. **VP:** *Com que* també, no?
702. **MS:** *Per tant.*
703. **VP:** *Com que.*
704. **MS:** *Com que,* sí.
705. **VP:** I *així,* a seques, també.
706. **MS:** I *així.*
707. **JT:** Sí.
708. **VP:** O *així doncs.*
709. **MS:** *Conseqüentment* jo ho faig servir bastant. O *a conseqüència.* Bueno-
710. **VP:** Jo no, però, fica-ho. Sí, la...

711. **JT:** Bueno, sí, fica-ho.
712. **VP:** *De manera que*, jo, això, ho faig servir molt.
713. **MS:** Sí.
714. **JT:** Sí, jo també.
715. **VP:** *Per això*, també.
716. **MS:** El *si*. El *si*. Mm...
717. **VP:** *Posat que* jo no.
718. **MS:** Una mica, no, *posat que*? O què?
719. **VP:** Jo no, però-
720. **JT:** No, jo no.
721. **MS:** Bueno, pues no el poso.
722. **VP:** *Per tal de*.
723. **MS:** Sí.
724. **JT:** *Per tal de* sí. *Amb l'objectiu de*...
725. **MS:** Sí?
726. **JT:** Bueno...
727. **MS:** Jo no gaire. Però Bueno. El poso.
728. **VP:** *Nogensmenys*. Ah/ que va tot junt/, a sobre!
729. **MS:** (riu)
730. **VP:** *En canvi*? No?
731. **JT:** Com va, *nogensmenys*?
732. **MS:** *Nogensmenys*.
733. **JT:** Hosti.
734. **VP:** *En canvi*, no?
735. **MS:** *En canvi*.
736. **JT:** *En canvi* sí.
737. **VP:** *Al contrari*. Ja els havíem ficat, aquests, abans, no?
738. **MS:** =Sí, perquè estaven allà també.
739. **VP:** =Sortien per aquí.
740. **MS:** *En canvi*.
741. **JT:** *Sinó*.
742. **MS:** *Ara bé*, també.
743. **VP:** *Sinó*.
744. **MS:** *Sinó*. Però.
745. **VP:** *Amb tot, però*. Ah, veus com el *però*/- abans...
746. **MS:** xxx
747. **VP:** ...n'hi havia un que no sabia si marcar-lo.
748. **MS:** *Malgrat*? No\, no?
749. **VP:** =(?) <no ho s::>
750. **MS:** =*No obstant això*.
751. **VP:** Perquè l'hem fet servir aquí també.
752. **MS:** Sí.
753. **JT:** Mhm.
754. **MS:** I aquí/
755. **VP:** *No obstant això* jo sí que ho faig servir.
756. **MS:** El *tot i que*.
757. **JT:** Sí, el *tot i que* sí.
758. **VP:** També.
759. **MS:** I::

760. **VP:** *Per més que, si bé.*
761. **MS:** *Malgrat que, una mica, jo...*
762. **JT:** Sí.
763. **VP:** Sí.
764. **MS:** Vale, pues::
765. **VP:** Doncs bé, què més?
766. **MS:** Eh::
767. **JT:** Hi ha alguna categoria de la qual no heu usat cap marcador?
768. **MS:** Mm::... Posar èmfasi.
769. **VP:** Introduir el tema.
770. **JT:** Indicar condició.
771. **MS:** Sí, ah-
772. **VP:** Però ho hem d'escriure, això, o què?
773. **MS:** No, ha dit que no calia.
774. **VP:** Ah!
775. **MS:** Si ho dèiem ja està. Pues la d'introduir el tema, no l'hem fet servir.
776. **JT:** No.
777. **MS:** I tampoc posar èmfasi.
778. **VP:** Encetar un tema nou tampoc. Ah, sí! *Pel que fa.*
779. **JT:** Sí, *pel que fa.* Eh::
780. **VP:** <D'aquets> no n'hem fet servir cap. (no queda clar de quina categoria no han fet servir cap MD)
781. **JT:** Per marcar un ordre... |
782. **MS:** Sí, aquí sí que n'hem fet servir, mira. Eh::
783. **VP:** Posar èmfasi, no. Reformular/, no n'hi havia cap, no?
784. **JT:** No. |
785. **VP:** Exemple- Clar, és- estava dintre les citacions.
786. **MS:** Sí.
787. **JT:** Mhm. |
788. **MS:** I ja està, no? Els altres els hem fet servir casi tots.
789. **JT:** Sí.
790. **MS:** Sobretot el que hem fet més servir és el de causa.
791. **JT:** El de causa l'hem fet servir xxx
792. **VP:** El *ja que.* (riuen totes) | Indicar condició, tampoc.
793. **JT:** =No, condició tampoc.
794. **MS:** =No, és veritat.
795. **VP:** =Perquè no hi havia cap condició en aquest-
796. **JT:** I concessió::
797. **VP:** I concessió tampoc.
798. **JT:** ...tampoc.
799. **MS:** No.
800. **VP:** Però una cosa/, el *no obstant això*, on està? Ah! =A concessió, clar, clar.
801. **MS:** =Concessió.
802. **JT:** =A concessió, sí.
803. **VP:** I concessió què és? =Com que no s'oposa del tot, no?
804. **MS:** =Concessió és...
805. **VP:** Però ho acaba com de matisar.
806. **MS:** Sí. Sí, és com...
807. **VP:** *Tot i que...*

808. **MS:** ...*encara que*/... (amb veu aguda i entonació ascendent)
809. **VP:** Vale, vale. O sigui això del '*tot i que...millor així*'. (exemplifica l'ús del *tot i que*)
810. **MS:** Mhm.
811. **VP:** Vale. I què més, què més, doncs\
812. **JT:** Avere. "De-
813. **MS:** Ja baixem al... Ah, no.
814. **JT:** ...de totes les possibilitats...
815. **VP:** Encara anem per aquí?
816. **MS:** (riu)
817. **JT:** ...que ofereix una (rient) <categoria tendiu a utilitzar sempre el mateix marcador?">
818. **VP:** Sí, sí. Tendim.
819. **MS:** =Sí, normalment sí.
820. **VP:** =Jo almenys sí.
821. **MS:** No:: sempre el mateix però::
822. **JT:** Més o menys.
823. **VP:** N'hi ha que sempre els fas servir més, que és lo que hem dit abans, que els...
824. **MS:** Sí.
825. **VP:** ...tens més per- a la punta de la llengua sempre.
826. **JT:** Sí, més per la mà.

Pregunta 3. Min. 27:04

827. **MS:** A veure, "Fixeu-vos en l'apartat A de la taula de marcadors. Com organitzeu el discurs?"
828. **VP:** Què?
829. **MS:** "Com comenceu el text?" Ah, vale! Eh::
830. **VP:** Què?
831. **MS:** O sigui en una introducció, quins marcadors:: surten. Pos sempre surt el de introduir el tema, no? Perquè comences dient 'en aquest escrit parlaré sobre no sé què...'
832. **JT:** Sí.
833. **VP:** Sí.
834. **MS:** Després::s, potser també el de:: *per començar*.
835. **JT:** Per marcar un ordre, també, perquè...
836. **MS:** Sí. Comences marcant l'ordre/
837. **JT:** ...perquè molts cops comences *en primer lloc* o *per començar*
838. **VP:** I els de distingir, no? Perquè si- Bueno és que clar, depèn del que facis la redacció.
839. **JT:** Sí. Si comences *d'una banda* i *de l'altra banda*.
840. **VP:** Clar, clar.
841. **MS:** Els d'encetar un tema nou, també.
842. **JT:** Sí.
843. **VP:** Posar èmf- ai sobre el mateix punt, continuar sobre el mateix punt. No?
844. **JT:** Mm, no perquè o sigui si comences la... el text... No has escrit res encara...
845. **VP:** Ah! Per-

-
846. **MS:** Clar, la introducció.
847. **JT:** Per començar el text.
848. **VP:** O sigui, parla només de les introduccions.
849. **JT:** Sí.
850. **VP:** Ah, d'acord, d'acord!
851. **MS:** Sobretot seria introduir tema, encetar un tema nou...
852. **VP:** Ah:: vale.
853. **MS:** ...i marcar ordre.
854. **JT:** Sí.
855. **VP:** Sí.
856. **MS:** I "Com acabeu el text?"
857. **JT:** Per acabar.
858. **MS:** Els d'acabar/
859. **JT:** Sí.
860. **MS:** De conclusió, *així doncs*, no?
861. **JT:** Resumir, també.
862. **VP:** Els de resumir. Potser donar detalls a vegades...
863. **MS:** Reformular/
864. **VP:** ...per...
865. **MS:** Sí.
866. **JT:** Mhm.
867. **VP:** ...per com acabar de matisar el tema.
868. **MS:** Però donar detalls jo crec que és més en el cos.
869. **VP:** Sí, sí.
870. **MS:** No? I posar...
871. **VP:** Sí.
872. **MS:** ...em, reformular, també, no?
873. **VP:** Sí.
874. **JT:** Mhm.
875. **VP:** Posar èmfasi/ =no.
876. **MS:** =I::
877. **JT:** Jo crec que ja està, no?
878. **MS:** Sí. Potser de conseqüència.
879. **VP:** *Després, més tard, més endavant* no.
880. **MS:** No, aquests no. Els de conseqüència, no/, també?
881. **VP:** On està conseqüència?
882. **MS:** *Així doncs*/
883. **VP:** Ah, però diu de l'apartat A, no?
884. **JT:** De l'apartat A.
885. **MS:** Ah, de l'apartat A! Vale.
886. **P:** (s'acosta a les estudiants i els dirigeix la pregunta) Què esteu fent? Quina part?
887. **MS:** Aquí. (es refereix a la pregunta 3 de la pauta de treball)
888. **JT:** Aquest.
889. **P:** Ah, d'acord. Em:: val, però esteu mirant la vostra redacció? Com heu- com comenceu...
890. **VP:** Ah, ens pensàvem que era així en general.
891. **MS:** Ah, com comencem nosaltres?
892. **P:** Ah, no, no, no. Mirant a la redacció, també. És a dir, què heu utilitzat.

-
893. **MS:** Ah, vale.
894. **VP:** Ah.
895. **P:** Per començar, per acabar...
896. **MS:** Vale.
897. **VP:** M, m, m.
898. **MS:** Vale.
899. **P:** Per exemple, si...
900. **VP:** Doncs... (riu)
901. **P:** ...si a la conclusió només feu conclusió o també resumiu el que heu dit fins llavors, abans d'introduir la conclusió. O si només feu la conclusió. Si hi ha algun marcador que ho introdueixi o no, per exemple.
902. **VP:** Val. Ah, doncs mira. A la introducció també n'hem fet servir de finalitat, no? Volguent dir que 'la finalitat del treball és...'
903. **MS:** Sí.
904. **JT:** Mhm.
905. **MS:** De causa, sí. | E::m.
906. **VP:** Conseqüència? Hi ha espai però:: però que era per explicar el tema, no/, més aviat?
907. **JT:** Sí. Era per introduir...
908. **MS:** Sí. Com per marcar l'ordre, més aviat, no?
909. **VP:** Home-
910. **MS:** Bueno, no.
911. **VP:** No. (riu) És que jo això no sé si és un, connector, eh?
912. **MS:** Ja. Bueno, ara li preguntem.
913. **JT:** Bueno.
914. **VP:** Vale, doncs la introducció ja està, no?
915. **MS:** =Sí.
916. **JT:** =Sí.
917. **MS:** I a veure, la conclusió/
918. **VP:** Com l'acabeu\
919. **JT:** La conclusió i també com introduïm lo de la valoració de la recerca.
920. **MS:** Ah, clar! La introducció d'aquí també, no?
921. **JT:** Clar, és com una altra introducció.
922. **MS:** Bueno, fem servir més o menys els mateixos.
923. **JT:** Sí.
924. **VP:** Sí. Conseqüència, causa, la introducció de la recerca, de la valoració... Oposició... No sé per... Per explicar una mica el panorama general de-
925. **MS:** Sí.
926. **JT:** Sí, per comentar les gramàtiques consultades.
927. **MS:** Sí. Bueno, passem a la conclusió?
928. **JT:** Sí.
929. **MS:** E::m. A la conclusió:: de conseqüència, de causa.
930. **JT:** Sí.
931. **MS:** El *ja que*, com no? Cómo no?
932. **JT:** (riu)
933. **VP:** (riu)
934. **JT:** L'habitual.
935. **VP:** De conseqüència?
936. **MS:** No, volia dir de causa.

-
937. **VP:** Ah, vale.
938. **JT:** =Però és veritat que no utilitzem cap...
939. **MS:** =Bueno, i de conseqüència *a partir de*.
940. **JT:** ...marcador en plan de...
941. **VP:** Finalment?
942. **JT:** ...per concloure.
943. **VP:** Ja!
944. **JT:** Exacte.
945. **MS:** Ja! Ho hauríem d'haver fet, no, potser?
946. **VP:** Però és que jo a vegades no ho utilitzo perquè ho trobo molt carca, tio!
947. **MS:** (riu)
948. **VP:** Sí, com les redaccions de 4t d'ESO, saps?
949. **JT:** (riu) Sí.
950. **VP:** (amb una veu més aguda) '*Per començar, després, no sé què*'.
951. **JT:** En conclusió (riu)
952. **MS:** Mhm.
953. **VP:** Però ja ho faré. Ja ho faré.
954. **JT:** (riu) Clar, però això de "Una vegada ens vam documentar sobre l'ús..."
955. **VP:** Clar, és que això ja és com...
956. **JT:** O sigui...
957. **MS:** Ja et...
958. **VP:** Ja et situa.
959. **MS:** ...ja et... o sigui ja t'introdueix la conclusió. No fem servir connector però:: una frase que t'introdueix.
960. **VP:** Molt bé. Què més?
961. **MS:** A vere.
962. **VP:** "A més de començar i acabar, cal organitzar i ordenar la informació d'un text. Heu fet servir marcadors per encetar temes nous..." Sí, sí.
963. **MS:** Sí, el...
964. **JT:** Sí, el de *a continuació*.
965. **MS:** ...*pel que fa a, a continuació, a més*.
966. **VP:** *Tot i això*.
967. **JT:** Sobretot quan entrellaçàvem les...
968. **VP:** *Per aquesta raó*.
969. **JT:** ...les gramàtiques que anàvem consultant.
970. **VP:** =Clar.
971. **MS:** =Sí. | Jo crec que el que fem servir més és el *pel que fa a*, no?
972. **VP:** Mm. No hi és. (riu)
973. **MS:** (riu)
974. **JT:** (riu)
975. **MS:** (rient) Sí, si l'hem marcat.
976. **VP:** Ah, sí?
977. **JT:** En serio?
978. **MS:** L'hem marcat aquí, no?
979. **VP:** No em sona.
980. **JT:** No ho sé.
981. **MS:** A vere?
982. **VP:** Jo no ho faig servir mai això. Ah, aquí, un!
983. **JT:** Ah, jo sí. Pel que fa a.

-
984. **VP:** Un cop!
985. **MS:** Ah, mira.
986. **VP:** (rient) Però un cop!, eh?
987. **MS:** Bueno, sí, jo el faig servir sempre!
988. **VP:** Jo faig servir més *així doncs*. Llavors, n'hi ha un de cada. Tu què fas servir, JT? (riu)
989. **JT:** Pues ara mateix no ho sé! (riu)
990. **VP:** *És per això*.
991. **MS:** *Respecte a*.
992. **JT:** Eh:: |
993. **MS:** Bueno...
994. **JT:** Què més tenim?
995. **VP:** Què- a on?
996. **JT:** A part de- no, al text, o sigui...
997. **VP:** Tots! Tots aquests que estem dient ara.
998. **MS:** Aquests que hem dit. I ja està.
999. **VP:** =Per conseqüència, causa...
1000. **JT:** =Per encetar temes nous i per ordenar la informació.
1001. **MS:** El què, el què?
1002. **VP:** Per ordenar la informació?
1003. **JT:** Sí.
1004. **MS:** Eh::
1005. **VP:** =Què era això?
1006. **JT:** =Bueno, lo del *a continuació*:: i...
1007. **MS:** *A continuació* és per- sí.
1008. **VP:** És que no en tenim- *acabar, finalment*.
1009. **MS:** *Per començar* no l'hem fet servir, oi?
1010. **VP:** No.
1011. **JT:** (riu)
1012. **VP:** És que només n'hem fet servir dos, eh? *A continuació*, aquí, i *finalment*.
1013. **JT:** No- no- no hem utilitzat els marcadors...
1014. **MS:** No té molt suc, no?
1015. **VP:** I ara això ho haurem d'arreglar, no?
1016. **JT:** Sí.
1017. **MS:** Eh:: Vale, què més?
1018. **VP:** Doncs ja ho arreglarem (riu)
1019. **MS:** (riu)
1020. **JT:** (riu)
1021. **VP:** "A vegades l'autor necessita remarcar, reformular..." Estem aquí?
1022. **MS:** =Sí.
1023. **JT:** =Sí.
1024. **VP:** "...la informació que dona o posar exemples. Heu fet ús de marcadors que ajuden al tipus d'operacions esmentades?"
1025. **JT:** Reformulatiu.
1026. **VP:** No xxx
1027. **MS:** Reformulatiu i d'exemples. D'exemples, sí/, no?
1028. **VP:** Però d'exemples perquè és que a vere- això són cites, o sigui, els ficaven ells mateixos, saps?
1029. **MS:** Clar. Clar.

1030. **JT:** (riu)
1031. **VP:** Nosaltres tampoc en podíem ficar.
1032. **JT:** I de reformulació, quins són?
1033. **VP:** De reformulació, sí/, no? Que seria el- el- no, el *tot i això*, no.
1034. **JT:** *És a dir, més ben dit.*
1035. **VP:** No.
1036. **JT:** No.
1037. **VP:** A *més*, no.
1038. **JT:** No.
1039. **VP:** No, no en tenim. No en tenim pas. |
1040. **MS:** Perquè:: com- com ho hem:: citat directament els...
1041. **VP:** Clar.
1042. **MS:** ...transcrivíem directament, sense introduir-los. | Què més?
1043. **VP:** Si en sabríem introduir algun? Què vol dir, que si en sabríem ficar un en algun lloc?
1044. **MS:** Sí. A veure-
1045. **VP:** Què- què són els reformuladors?
1046. **MS:** Reformuladors és *és a dir/*
1047. **JT:** *És a dir/*, o sigui aclarar.
1048. **MS:** *Més aviat.*
1049. **JT:** Una aclaració. |
1050. **VP:** “No es posa preposició davant de *tots els nostres cosins*, ja que la paraula *tots* en aquest context té la funció de determinant...”¹⁸
1051. **MS:** Sí, aquí podríem posar ‘*és a dir*, que no es posa preposició/...’
1052. **VP:** Clar, ‘*és a dir...*’
1053. **JT:** A vere espera...
1054. **VP:** ‘*És a dir QUE* la frase seria incorrecta’ o ‘*és a dir QUE...*’
1055. **MS:** Sí.
1056. **JT:** Però...
1057. **VP:** Que a vegades seria més correcte així.
1058. **JT:** ...o sigui, és diferent. O sigui, és refereix a una- O sigui, aquí estem explicant el perquè no porta. No?
1059. **MS:** Ja, però podries dir “A partir d’aquestes normes...”
1060. **VP:** Però estàs reform- estàs com explicant d’una altra manera per què no és correcte, sas?
1061. **MS:** ‘A partir d’aquestes normes queda clar que la frase correcta seria: *En aquell dinar vam veure tots els nostres cosins. ÉS A DIR*, que no es posa preposició davant de *tots els nostres cosins*’. Sas? Estàs com explicant perquè:: (el text original és “A partir d’aquestes normes, queda clar que la frase correcta seria: *En aquell dinar vam veure tots els nostres cosins*. No es posa preposició davant de *tots els nostres cosins...*”)¹⁹
1062. **VP:** A vere, potser algun altre.
1063. **MS:** Potser seria una mica forçat i per això no l’hem posat.
1064. **VP:** A vere, però és que, quins altres hi ha\ O sigui- =És que es poden posar sempre!
1065. **MS:** =*Més ben dit...*

¹⁸ Hem mantingut la cursiva del text original.

¹⁹ Hem mantingut la cursiva del text original.

1066. **VP:** Perquè pots dir...
1067. **MS:** ...*en altres paraules*.
1068. **JT:** =Clar, pots començar...
1069. **VP:** =“A continuació es presenta la informació obtinguda a partir de la recerca:”
‘O sigui, aquí la teniu’ (riu) Sas? No sé! (al text només trobem el primer enunciat: “A continuació es presenta la informació obtinguda a partir de la recerca:” El segon és un intent de VP d’introduir un MD de reformulació)
1070. **JT:** Sí! (riu) Es pot afegir a tot arreu, no?
1071. **MS:** No, perquè ha de reformular.
1072. **VP:** Ja, ja. Però de totes maneres...
1073. **JT:** Això potser al principi...
1074. **VP:** ...són uns tipus de connectors...
1075. **JT:** ...de lo de la valoració de la recerca, podríem afegir algun.
1076. **VP:** Bueno, aquí quan diem “*Per aquesta raó*, les explicacions sobre la preposició *a* davant de complement directe són força homogènies i no es contradiuen les unes a les altres/” Ah, no!
1077. **JT:** (riu)
1078. **VP:** (riu)
1079. **JT:** (rient) No el puc ficar enlloc!
1080. **VP:** No, però quan diem que ha estat molt homogènia per naltros la recerca/ no?
Vull dir... ‘*O sigui* que...
1081. **MS:** Clar, o sigui...
1082. **VP:** ...era una norma molt...
1083. **MS:** ...si nosaltres aquí haguéssim dit...
1084. **VP:** ...ferma’.
1085. **MS:** Sí, podríem haver dit “*Per aquesta raó*, les explicacions sobre la preposició *a* davant de complement directe són força homogènies i no es contradiuen les unes a les altres.” ‘*ÉS A DIR*, que la recerca no ha estat gaire feixuga.’ (en aquest segon enunciat MS també intenta introduir un MD de reformulació)
1086. **VP:** Exacte. O::
1087. **MS:** Ja està.
1088. **VP:** ‘*És a dir*, que això-’ Bueno, és que...
1089. **JT:** Hòstia és que...
1090. **VP:** ...un altre que no sigui *és a dir*...
1091. **JT:** ...és que veient-ho escrit així ara em costa ficar-li allà...
1092. **MS:** *En altres paraules*...
1093. **VP:** *En altres paraules*/- També podríem ficar ‘*En altres paraules* veiem, doncs, que es tracta d’una norma sòlida i...’ No?
1094. **MS:** Sí. Sí, sí.
1095. **VP:** Que no és una norma allò:: m... <baliga-balaga.> (marcant totes les lletres)
1096. **MS:** Sí.
1097. **JT:** I si ho escrivim? I...
1098. **VP:** Ah! Sí.
1099. **JT:** ...així quan ho puguem corregir... (rient) <És que jo no-
1100. **MS:** Vale.
1101. **JT:** ...ja no me’n recordo del que heu dit.>
1102. **MS:** On- on ho escric?
1103. **VP:** Però és que exactament potser hauríem de reformular una altra frase també.
Bueno reformular...

1104. **MS:** Clar, ens ho hauríem de mirar amb més detall, no? | O què?
1105. **VP:** Sí, fica-ho per aquí.
1106. **MS:** Mira! Un altre *pel que fa a*. Ho sabia! Ho sabia\! (riuen totes en acabar les exclamacions de MS)
1107. **JT:** Havia d'estar!
1108. **VP:** Fica-ho per aquí. *És a dir* o fica connector reformulador. Llavors quan ens ho mirem ja veurem la xxx
1109. **JT:** Però això és de l'exemple de... (riu)
1110. **MS:** El què? El què?
1111. **VP:** Fica per aquí, connector reformulador. Del pal que, per quin podem...
1112. **MS:** Vale.
1113. **VP:** ...a vere com ho podem.. tornar a escriure. |
1114. **JT:** <Quina hora és?
1115. **MS:** Vale.
1116. **VP:** (riu)
1117. **JT:** Estem de conya, no?
1118. **MS:** Què passa?
1119. **JT:** Has vist quina hora és?
1120. **VP:** (riu)
1121. **MS:** | Les tres menys vint?> (molt flux) Vale. Continuem.
1122. **JT:** xxx
1123. **VP:** "Fixeu-vos..." I acabem, no?
1124. **MS:** A vere...
1125. **VP:** <Fu!> Això és una pregunta, també, o què és? (mostra incomprensió o cansament)
1126. **MS:** Eh:: Ja ho hem dit, això, de si utilitzem marcadors per posar èmfasi? No gaire.
1127. **VP:** No.
1128. **MS:** No n'hem fet servir cap aquí com a mínim. I per distingir un apartat de l'altre/ Mm... Sí. *D'una banda, de l'altra, en canvi*. Aquests sí que els fem servir. Aquí potser no- no ha donat molt...
1129. **VP:** Clar, perquè-
1130. **MS:** ...no hi ha hagut molta oportunitat però...
1131. **VP:** Però de normal sí que ho fem servir.
1132. **MS:** Sí.
1133. **JT:** Sí.
1134. **VP:** El que passa és que és això, que com que era tot molt homogeni, doncs...
1135. **JT:** Clar, no- no...
1136. **VP:** ...no hi havia massa...
1137. **JT:** ...no ens donava l'opció de...
1138. **VP:** ...comparar gaire.
1139. **MS:** Sí.
1140. **JT:** ...oposar dos idees.

1141. **MS:** A vere. “Fixeu-vos en l’apartat B de la taula de marcadors. Com relacioneu les idees? Utilitzeu marcadors per fer alguna objecció, expressar una causa, una conseqüència...”
1142. **VP:** A l’apartat B de la taula de marcadors...?
1143. **MS:** Sí, aquests són els que fem servir més.
1144. **VP:** Sí, fem serv-
1145. **MS:** El de la causa/
1146. **VP:** Exacte. Sí, són els que fem servir més.
1147. **MS:** *Ja que, perquè*, aquests els fem servir molt. *A causa de* també l’hem fet servir. *És per això* i etcètera. Conseqüència també l’hem fet servir. *Per tant, així doncs, a partir de*. Per fer alguna objecció/, sí, el *no obstant això*...
1148. **JT:** Sí. O sigui, els únics que no hem utilitzat...
1149. **MS:** ...així i tot.
1150. **JT:** ...són els de condició i...
1151. **VP:** Sí.
1152. **MS:** Sí.
1153. **JT:** ...concessió. Els altres...
1154. **MS:** Sí. Molt- aquests els hem utilitzat molt més que els de l’apartat A.
1155. **JT:** Sí. Sobretot el de causa.
1156. **VP:** Sí.
1157. **MS:** Perquè era per relacionar idees, més que per marc- per organitzar el text i...
1158. **VP:** Exacte. I llavors són més necessaris.

Pregunta 5. Min. 39:29

1159. **MS:** Sí. A vere, pregunta 5, “Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d’un text?”
1160. **VP:** Doncs això que estàvem dient, no?
1161. **MS:** Sí.
1162. **JT:** xxx
1163. **VP:** Donar-li coherència i cohesió.
1164. **MS:** Sí. Organitzar-lo.
1165. **VP:** I organitzar-lo.
1166. **JT:** Sí.
1167. **VP:** =I fer-ho més visual, també/, no?
1168. **MS:** =Explicitar les idees. Explicitar les relacions entre les idees.
1169. **VP:** Exacte. I ficar més en situació també el lector.
1170. **MS:** Sí.
1171. **VP:** Perquè a vegades potser si no sortís cap connector/ (fa un so nasal) |

Pregunta 6. Min. 39:54

1172. **MS:** Sí. Eh:: “Revisau els marcadors discursius de la vostra pràctica i argumenteu en veu alta possibles millores.” Jo crec que n’hauríem d’introduir algun més perquè no n’hem fet servir molts.
1173. **VP:** Sobretot d’ordre.
1174. **JT:** I canviar...
1175. **VP:** D’organització.

1176. **MS:** Sí.
1177. **JT:** ...i canviar algun de causa, perquè el *ja que* apareix...
1178. **MS:** Sí.
1179. **VP:** Són molt repetitius.
1180. **JT:** ...moltíssim.
1181. **VP:** Sí.
1182. **MS:** Podríem fer servi::r...
1183. **JT:** Eh::
1184. **MS:** Mm...
1185. **VP:** Home, jo sobretot en ficaria més d'aquests de:: d'organització del text, no?
1186. **MS:** D'organització del te::xt de::
1187. **JT:** I a- i algun...
1188. **MS:** Sí. Ho marco aquí?
1189. **VP:** Sí.
1190. **JT:** ...i algun de reformulació.
1191. **VP:** Sí. | Això és meu? =Sí.
1192. **MS:** (escriu al text) =‘Reformulació i variar/...
1193. **VP:** (dicta el que MS ha d'escriure al text) ‘Variar els de conseqüència i els de causa’
1194. **MS:** ...els de causa’
1195. **JT:** ‘Els de causa’
1196. **MS:** Però, clar, per exemple, jo crec que *puix que* és massa:: un registre massa elevat.
1197. **JT:** Massa formal, sí.
1198. **MS:** Podríem fer servir *vist que* o *atès que*, no?
1199. **VP:** On estem? On estan, vull dir?
1200. **MS:** =Aquí.
1201. **JT:** =Els de causa.
1202. **MS:** Els de causa.
1203. **JT:** O::
1204. **MS:** *Com que*.
1205. **JT:** *Com que. A causa de. No, a causa de?*
1206. **VP:** *Vist que, considerant...*
1207. **MS:** xxx
1208. **VP:** *Considerant que, també.*
1209. **MS:** Vale, pos aquests els canviem.
1210. **JT:** Mhm.
1211. **VP:** (sospira, expressant cansament i dificultat) <Buf> i això quan ho hem de fer? (riu)
1212. **JT:** Pel dia...
1213. **MS:** No sé...
1214. **JT:** Se li ha d'enviar el dilluns.
1215. **MS:** Ah, sí.
1216. **JT:** Una de tantes.
1217. **MS:** Una cosa més, vengà! Vale.
1218. **JT:** Vengà! (riu)
1219. **MS:** I a vere, l'últim punt “A partir de les reflexions que hagin sortit, milloreu per grups de portafolis els marcadors discursius...”
1220. **VP:** Sí, això és el que hem de fer.

1221. **MS:** Ah, vale.
1222. **VP:** Doncs ja està, no?
1223. **JT:** Sí.
1224. **MS:** Sí.
1225. **VP:** I quan quedem per fer això?
1226. **JT:** Ah::
1227. **MS:** No cal quedar, no? Fem::
1228. **VP:** Cadascú canvia un! (riu i la resta la segueixen)
1229. **MS:** No, però fem un:: un Drive...
1230. **JT:** I si ho::
1231. **MS:** ...un Google- un document compartit.
1232. **VP:** No, però fem una cos-
1233. **JT:** I si ara mentrestant...
1234. **VP:** O sigui, mirem-nos-ho i ens escrivim. Pos jo em revis- O cadascú que es revisi un apartat i ja està.
1235. **MS:** Sí. =Aquesta llista ens la podem quedar?
1236. **JT:** =I si ens ho comencem a mirar ara mentres que no digui ens en anem a casa...
1237. **MS:** Sí, bueno, ja ens ho hem mirat molt, però.
1238. **JT:** O sigui, començar-ho:: allò a escriure:: algun...
1239. **VP:** Vale.
1240. **JT:** ...algun possible canvi.
1241. **MS:** Vale, pos, au.
1242. **VP:** A vere...
1243. **MS:** E::m
1244. **VP:** “En aquesta frase...” Podríem ficar ‘*Primerament*, vam observar la classe.’
1245. **JT:** (riu)
1246. **VP:** És que clar. És que no sé, tio!, què has de ficar?
1247. **JT:** Sí, és que::
1248. **VP:** Sí que comença una mica directe, no/, potser? “En aquesta frase...”
1249. **JT:** Sí.
1250. **MS:** Mm ja. Si no, com comencem?
1251. **VP:** També podries ficar ‘Després d’haver...’
1252. **MS:** *L’objectiu*- Podem dir ‘*L’objectiu principal d’aquesta fabr...*’ (rectificant)
<D’aquesta fabr!>
1253. **VP:** Exacte!
1254. **JT:** (rient) Fabra!
1255. **MS:** ‘...d’aquesta pràctica és resoldre el problema que presenta aquesta frase.’
(intenta afegir un fragment de text introductori a l’inici del text) Llavors diem...
1256. **VP:** Vale.
1257. **MS:** “En aquesta frase...” no?
1258. **JT:** Sí.
1259. **MS:** Pos poso <aquí>... (es refereix al paràgraf d’obertura del text)
1260. **VP:** Fica-ho.
1261. **MS:** ...‘*l’objectiu principal*’?
1262. **VP:** =Sí.
1263. **JT:** =Sí. || (6)
1264. **MS:** Vale.
1265. **JT:** *L’objectiu principal*.

1266. **MS:** Llavors-
1267. **JT:** I llavors això ho hauríem de canviar perquè “En aquesta frase el problema/...” (JT nota que si introdueixen aquest fragment a l’inici del text hi hauria una repetició d’*el problema*)
1268. **MS:** Bueno, ja ho canviarem.
1269. **VP:** ‘En aquest cas, el problema...’ no?
1270. **MS:** Sí. Però ho escric tot aquí ara?
1271. **VP:** No, bueno, tatxa ‘cas’ per ‘frase’, per si de cas. | ‘PER SI UN CAS’! (riu)
1272. **MS:** Vale. Mm...
1273. **VP:** “La qüestió...” *per tal...* aquest està bé, no?
1274. **JT:** Sí.
1275. **VP:** *A continuació/* Aquí més o menys està bé.
1276. **MS:** Aquí en lloc de dir “Hem decidit començar...” podríem dir ‘*Per començar...*’ em...
1277. **VP:** ‘Vam decidir...’
1278. **MS:** ‘...vam consultar la...’
1279. **JT:** Ah, sí.
1280. **MS:** O ‘*En primer lloc*’. || (13)
1281. **VP:** Vale, sí. I això treure-ho, no? ‘*Per començar, vam consultar/*’ ja, directament, no?
1282. **JT:** Sí.
1283. **MS:** Sí.
1284. **JT:** Millor xxx
1285. **VP:** A vere, aquí potser també algun, no? “...de Pompeu Fabra perquè és l’obra normativa de referència i en la qual es basen, en gran part, la resta de gramàtics.”
1286. **JT:** A vere.
1287. **VP:** =*Així doncs/ o per això/*
1288. **MS:** =Aquí ja- Ja però és que aquí- aquí ja diem la causa “...*ja que* tots dos autors...”
1289. **VP:** Ah, d’acord! =Doncs ja està.
1290. **MS:** =O sigui aquí no... *A continuació/* Vale, aquí ja n’hem fet servir un.
1291. **VP:** Passo. No?
1292. **MS:** =Sí.
1293. **JT:** =Sí.
1294. **MS:** Tot això no. | Aquí podríem dir *en segon lloc*, per continuar amb el mateix esquema. No?
1295. **VP:** A on?
1296. **JT:** Mm...
1297. **VP:** Ah! Això és nostre, també\
1298. **JT:** Sí, però havíem ficat eh::
1299. **MS:** *En primer lloc.*
1300. **JT:** No, havíem ficat a cont-
1301. **MS:** O *per començar/*
1302. **JT:** Què havíem posat? Espera.
1303. **VP:** *Seguidament. L’objectiu principal.*
1304. **JT:** Ja però això és- o sigui que:: expliques que en prime::r.
1305. **MS:** Ah, vale. Pues bueno, aquí podríem... mm...
1306. **VP:** No, però sí perquè aquí diu ‘*seguidament, vam agafar...*’
1307. **JT:** =O *en primer- en primer lloc/*

1308. **MS:** =Clar, i a part aquí hem dit, em ‘*En primer lloc* hem decidit començar per Pompeu =Fabra.’
1309. **VP:** =‘Fabra.’
1310. **MS:** O sigui, ja ho estem dient, sas?
1311. **VP:** ‘*En segon lloc/* vam consultar...’ no?
1312. **MS:** Sí.
1313. **VP:** ‘...la gramàtica de...’
1314. **MS:** *En segon lloc*, no?
1315. **JT:** Sí. || (6)
1316. **MS:** Vale. Llavors, tot això/...
1317. **JT:** (amb un to fluix) Això és:: gramàtica.
1318. **MS:** Aquí podem dir ‘=*Seguidament/...*’
1319. **JT:** =*Seguidament*.
1320. **VP:** Sí, no... (rient i marcant la pronúncia de totes les lletres) <‘*Terciàriament*’>
1321. **JT:** On està això? (riu)
1322. **MS:** xxx
1323. **JT:** xxx
1324. **VP:** Ah, sí?
1325. **MS:** Sí, sí. *Tercerament*.
1326. **JT:** Està.
1327. **VP:** Ah, aquí! Em pensava que deies en- al nostre!
1328. **MS:** No.
1329. **JT:** No.
1330. **VP:** Ja ja ja.
1331. **MS:** ‘*Seguidament*, tal tal tal’. | (acaben introduint el MD *seguidament* al text)
1332. **VP:** Aquí està bé. Bueno- *ja que/*
1333. **MS:** Sí.
1334. **JT:** =Bueno, sí, s’hauria de reformular, però...
1335. **VP:** =Aquí podem ficar el mateix *ja que*.
1336. **MS:** Bueno, pensem un per canviar el *ja que? Atès que/*
1337. **VP:** Sí. *Atès que* Sí, sí. O *com que. Atès que*
1338. **MS:** Vale. *Finalment/* Vale.
1339. **VP:** =Està bé, no?
1340. **MS:** =Aquest ja està bé/ Sí...
1341. **JT:** =Aquest està bé.
1342. **P:** (a tota la classe) Val. Una cosa.
1343. **MS:** Ah! Ah, no, que aquest està aquí.
1344. **P:** (a tota la classe) Tots heu acabat?
1345. **MS:** Sí.
1346. **JT:** Sí.

Pregunta 5. Min. 45:33

1347. **P:** (a tota la classe) La pregunta 5, sobretot, l’heu de discutir. Si no ho heu fet, dos minuts, ho parreu... D’acord?
1348. **VP:** Ja l’hem discutit, no?
1349. **MS:** Més o menys, sí.
1350. **P:** La pregunta 5. Quina funció creieu que tenen? D’acord? Com els valoreu?

1351. **VP:** Ja ho hem dit, no?
 1352. **MS:** Sí. Tornem a repetir.
 1353. **VP:** Tornem a repetir?
 1354. **MS:** Sí, no?
 1355. **MS:** Jo crec- Les principals funcions que hem dit són d'=organitzar el text/...
 1356. **VP:** =Organitzar el text/...
 1357. **MS:** ...donar =coherència i cohesió/...
 1358. **JT:** =Coherència i cohesió:: eh::
 1359. **MS:** =I explicitar...
 1360. **VP:** =Fer-ho-
 1361. **MS:** ...les relacions entre els diferents...
 1362. **JT:** =Relacionar els elements que apareixen.
 1363. **MS:** =...les diferents unitats.
 1364. **VP:** I fer-ho més clar pel lector, jo també crec.
 1365. **MS:** Sí.
 1366. **JT:** Sí. Més agradable.
 1367. **VP:** I més lleuger a l'hora de llegir, també/
 1368. **MS:** Sí.
 1369. **VP:** I:: i és que ja està, no? (riu)
 1370. **JT:** Sí, és que bàsicament és això.
 1371. **MS:** Sí. Bueno, pos continuem amb lo nostre.

Pregunta 6. Min. 46:27

1372. **JT:** Continuem amb el que fèiem. (riu)
 1373. **MS:** Vale. Aquí/ Vale. "Tal com mostren/..." Aquí podríem dir... Què? Per introduir això?
 1374. **JT:** Ah::
 1375. **VP:** A on estem? Ah!
 1376. **JT:** Per introduir quins xxx
 1377. **VP:** 'Després d'haver/ acabat la nostra consulta...' i fas servir el *després*. O...
 1378. **JT:** 'Un cop consultades/...'
 1379. **VP:** Exacte.
 1380. **MS:** Sí. 'Un cop tarará.' Vale, *Tot i això*.
 1381. **VP:** Espera un moment.
 1382. **JT:** =Sí, és que...
 1383. **VP:** ='Un cop consultada la nostra:: recerca/' o no sé què/ "Tal com mostren les normes citades prèviament..."
 1384. **JT:** 'Un cop consult-'
 1385. **VP:** ='...hem arribat a la conclusió que...'
 1386. **MS:** ='...arribem a la conclusió/'. Sí.
 1387. **VP:** =Fica-ho això, que si no.
 1388. **MS:** =Així introduïm 'conclusió', també. || (8)
 1389. **VP:** Okey.
 1390. **MS:** Aquí ja n'hem fet servir bastants. *Gràcies a això, per aquesta raó, no sé què*.
 1391. **VP:** Potser- a vere, *a més a més, doncs*::
 1392. **MS:** Variem. Sí.

-
1393. **VP:** On és?
1394. **MS:** El *a mé::s* aquí.
1395. **VP:** *És a dir*. A vere?
1396. **MS:** *És a dir*? No. Aquí, aquí.
1397. **VP:** Després-
1398. **MS:** Ah, *és a dir* està aquí?
1399. **VP:** Sí. <'Les explicacions eren clares, *és a dir*, que s'exemplifica... '> No (riu)
(en el fragment marcat veiem com VP intenta introduir un MD de reformulació al fragment original "Les explicacions eren clares i, *a més*, s'exemplificaven amb frases que ajudaven a comprendre millor el concepte.")
1400. **MS:** No, no queda gaire bé.
1401. **JT:** Per quin esteu?
1402. **MS:** (fent una proposta) <Bueno/> *doncs bé*. No.
1403. **VP:** No.
1404. **MS:** Queda estrany.
1405. **P:** (a tota la classe) No, no toqueu les gravadores, eh? Les apagaré jo.
1406. **VP:** I aquí? Bueno, ja ho acabarem de mirar, només falta això.

Final. Min. 48:05

Annex 15.7 Transcripció de la interacció del G7 (DP-CV)

Codi	TRANS_DP-CV
-------------	-------------

Pregunta 1. Min. 00:00

1. **P:** Val, ja està.
2. **CV:** P?
3. **P:** Sí.
4. **CV:** Una cosa. Això- la comencem parlant, no/, ja?
5. **P:** Sí, sí, sí.
6. **CV:** =Vale, vale. Tot?
7. **P:** =Sí, sí.
8. **DP:** D'acord.
9. **CV:** Vale. A veure. Mm. No res. Hem de començar marcant...
10. **P:** (a tota la classe) Com que potser hi haurà gent que coneixerà uns marcadors i =la parella- i l'altre membre no, haureu d'arribar a un consens de quins marcadors coneixeu i utilitzeu... o no/.
11. **CV:** =...els marcadors que coneguem. Vale, vale. Que ens sentirà?
12. **DP:** Sí, no?
13. **CV:** Bueno, el primer. Introduir el tema del text. *L'objectiu principal de, sí. Aquest escrit tracta de, ens proposem- sí.*
14. **DP:** Sí.
15. **CV:** Encetar un tema nou/
16. **DP:** Bueno, *ens proposem exposar*, mm:: jo no l'utilitzo mai.
17. **CV:** On hi diu? Ah! *Ens proposem exposar*. Jo tampoc però- és a dir, <allà> hi diu... Ah!, els que fem- els que fem habitualment els hem d'encerclar. (es refereix a les instruccions de la pauta de treball)
18. **DP:** Mhm. *L'objectiu-*
19. **CV:** *L'objectiu principal*. Mm però els altres sí que els coneixem. =Lo que no els utilitzem.
20. **DP:** =Sí. També.
21. **CV:** Mm. Aquí, *respecte a sí que l'utilitzem. Pel que fa a. | Què més? En relació a::*
22. **DP:** *En relació a- amb*. No.
23. **CV:** *En relació amb*. No\, no? O sí?
24. **DP:** No, és que s'utilitzen més els altres dos.
25. **CV:** Mhm. Em marcar ordre. *D'entrada, en primer lloc.*
26. **DP:** *D'antuvi*, jo no-
27. **CV:** No l'havies sentit mai? Pues el marquem?
28. **DP:** Mhm.
29. **CV:** Jo sí, però no l'utilitzo. Bueno, *en primer lloc*, sí. *Primerament*, també.
30. **DP:** Mhm.

31. **CV:** *En segon lloc. En tercer lloc. Tot això. Eh:: distingir. D'una banda, de l'altra, d'altra banda, per un costat, per l'altre, per una altra part, al contrari i en canvi. Tots menys- jo almenys tots menys...*
32. **DP:** =Bueno, *per un costat...*
33. **CV:** =...*per un costat.*
34. **DP:** ...jo tampoc- mai l'utilitzo.
35. **CV:** Doncs marquem això. |
36. **DP:** I *per l'altre* tampoc.
37. **CV:** No. *En canvi.*
38. **DP:** Sí.
39. **CV:** Continuar sobre el mateix punt. *A més a més, sí. No?*
40. **DP:** Mhm.
41. **CV:** *Tot seguit, a continuació. Després? Després, no tant. Quan és un:: context així més formal/, jo el després no l'utilitzo tant.*
42. **DP:** El *endemés* és la traducció de l'*además*?
43. **CV:** Mhm?
44. **DP:** *Endemés*, o sigui, és el- en castellà l'*además*, =no?
45. **CV:** =Sí, suposo, però jo tampoc no l'havia sentit quasi mai. *D'altra banda. =És a dir.*
46. **DP:** =*És a dir.*
47. **CV:** Posar èmfasi. *En efecte, convé destacar, val la pena dir, s'ha de tenir en compte. Jo, s'ha de tenir en compte.*
48. **DP:** Sí.
49. **CV:** Reformular. *És a dir, o sigui, això és, en altres paraules, dit d'una altra manera, vull dir, vaja, més ben dit, encara millor, més aviat, si voleu/preferiu...*
50. **DP:** *Més ben dit.*
51. **CV:** *Més ben dit.* | E::m...
52. **DP:** xxx (sembla fer una pregunta)
53. **CV:** No. Donar detalls. *Per exemple- A tall d'exemple, MAI a la vida! Posem per cas, així, com a mostra, en efecte, en el cas de. En el cas de, també.*
54. **DP:** Llavors, el *a tall d'exemple?* |
55. **CV:** El marquem, no?
56. **DP:** Sí, no?
57. **CV:** Però és que aquí diu que desconexem. I sí que els coneixem.
58. **DP:** Però::
59. **CV:** Lo que no els utilitzem. || (5)
60. **DP:** Mhm. Home, jo dins d'un text, mai l'he vist, *a tall de exemple.*
61. **CV:** Mhm?
62. **DP:** Jo mai l'havia vist, un- *a tall de exemple.*
63. **CV:** Jo tampoc. El marco?
64. **DP:** Sí.
65. **CV:** *En concret, en particular, en especial, especialment, específicament, fet i fet.*
=(amb estranyesa) <*Fet i fet?*>
66. **DP:** =*Fet i fet*, no. (riu)
67. **CV:** *Específicament*, no?
68. **DP:** Mhm.
69. **CV:** Sí.
70. **DP:** *En particular*, jo xxx
71. **CV:** Sí. *En concret.*

72. **DP:** També. *De fet?*
73. **CV:** Mm:: També. *En resum, sí. En síntesi, resumint, globalment.* (amb estranyesa) <Comptat i debatut?>
74. **DP:** No.
75. **CV:** Mm:: aquests. | Eh acabar. =*En conclusió.*
76. **DP:** =*En concl-*
77. **CV:** *Per acabar, així doncs, per concloure...*
78. **DP:** *Finalment.*
79. **CV:** *Finalment, en fi, al cap i a la fi, al capdavall, en definitiva, tot plegat.* | =*En qualsevol cas.*
80. **DP:** =*Fet i debatut?*
81. **CV:** *Fet i debatut, no. En tot cas, de tota manera. Ja està. Indicar temps. Poc abans, anteriorment.* (amb estranyesa) <Suara?> *Anteriorment. Al mateix temps. Al mateix moment...*
82. **DP:** *Llavors, no?*
83. **CV:** Sí. | Sí.
84. **DP:** Bueno, i *després, més tard, a cont-* No, a *continuació*, per exemple-
85. **CV:** Ai! Sí, sí, sí, sí. És que el *després* no sé perquè l'hai marcat aquí, perquè llavors no l'hai marcat. És que el *després* no l'utilitzem tant. Espera't, és que no tinc goma. Bueno, és igual. *Tot seguit, a dalt i a baix, més amunt i més avall, al mig/centre i al costat, endins i enfora, a l'interior/exterior, sota i sobre, dreta i esquerra.* Pues no sé, depèn de lo que vulga dir, no/, en triaré un o altre.
86. **DP:** Sí. Eh:: =home-
87. **CV:** =Jo tot-
88. **DP:** *Més amunt i més avall, sí, no?*
89. **CV:** Sí.
90. **DP:** *Després, si algo està al mig.*
91. **CV:** Vale. També. Jo/ tots/ menys *de cara i d'esquena*, que no l'utilitzo tant.
92. **DP:** Mhm.
93. **CV:** Però bueno, el conec.
94. **DP:** xxx
95. **CV:** Vale a vere. Els altres. Els que serveixen per indicar causa. *Perquè, a causa de.* No? *Perquè.*
96. **DP:** Mhm.
97. **CV:** *Ja que.*
98. **DP:** Mhm. *Puix que?*
99. **CV:** Sí, *puix que* sí que l'havia sentit moltes vegades.
100. **DP:** Però tu l'utilitzes?
101. **CV:** No, jo tampoc, però no hem de marcar lo que no utilitzem. | *A força de, atès que, doncs, així doncs, per tant.* | *Consegüentment*, també.
102. **DP:** Mhm. *Per consegüent?*
103. **CV:** Bueno. | E::m *si, en cas- en cas que*, no?
104. **DP:** *En cas-?* Bueno, *en cas de*, també, no?
105. **CV:** Sí, sí, sí. *Perquè. Perquè, sí.*
106. **DP:** Mhm.
107. **CV:** *Per tal, amb l'objectiu o finalitat.*
108. **DP:** =xxx
109. **CV:** =Indicar oposició. *Nogensmenys?* Això no ho havia sentit mai! *En canvi, al contrari.*

110. **DP:** El *sinó*.
 111. **CV:** *No obstant*. Ai, sí!
 112. **DP:** *Però*.
 113. **CV:** A on és? Ai! Indicar condició. *Encara que*. *Baldament?*
 114. **DP:** (riu)
 115. **CV:** *Encara que, malgrat que, tot i que*.
 116. **DP:** *Tot i que*.
 117. **CV:** Ja està.
 118. **DP:** Aquest el coneixes o?
 119. **CV:** Marco?
 120. **DP:** Sí.
 121. **CV:** Vale.

Pregunta 2. Min. 06:49

122. **DP:** La 2.
 123. **CV:** La part 2. Què hi diu?
 124. **DP:** Bueno, lo dels-
 125. **CV:** Hem d'encerclear els marcadors que hem utilitzat. "De quina categoria són?"
 Bua! Pues hi ha un munt de pàgines. Aviam. | Un moment, eh?
 126. **DP:** Mhm.
 127. **CV:** Mm.
 128. **DP:** *Per tant*.
 129. **CV:** *Per tant*, sí. I és de quina categoria?
 130. **DP:** Eh:: conseqüència.
 131. **CV:** Conseqüència. Que ho apunto?
 132. **DP:** Bueno, diu que:: que ha gravat, no?
 133. **CV:** Ja, ja, ja, està gravant.
 134. **DP:** Per això.
 135. **CV:** Bueno, és igual.
 136. **DP:** xxx
 137. **CV:** *D'una banda*. Que és? || (10) Aquí. Distingir.
 138. **DP:** Mhm.
 139. **CV:** Què més hi diu?
 140. **DP:** *Tant en?* =Es podria considerar...
 141. **CV:** =Espera-
 142. **DP:** ...el *tant*?
 143. **CV:** Ja, jo també ho he pensat, però... | (s'acosta la professora i la criden) P!?
 144. **P:** Sí.
 145. **CV:** El *tant en?*
 146. **P:** Ah! Què creieu? Seria marcadors o-?
 147. **CV:** Que no. Bueno, és que no ho sabem.
 148. **DP:** Jo crec que sí.
 149. **CV:** Però-
 150. **DP:** Ja.
 151. **P:** Quina funció fa aquest? Què creieu?
 152. **DP:** Comparatiu.
 153. **CV:** Sí.

154. **P:** Compara, no?
155. **DP:** Sí.
156. **CV:** Però llavors hi hauria- |
157. **P:** Aniria dins d'alguna categoria?
158. **CV:** Aquesta? No. |
159. **P:** El *més aviat*, deies? O-
160. **CV:** No, no, no, no.
161. **P:** Ah. Ah! Dins d'aquesta categoria d'oposició.
162. **CV:** Sí. Perquè *tanmateix*- no.
163. **P:** No hi hauria aquest-
164. **CV:** No, no, no, no, no, no.
165. **P:** No hi hauria aquest matís d'oposició. Seria només comparació, no?
166. **CV:** Sí, sí, sí, sí.
167. **DP:** Mhm.
168. **P:** Val, llavors. Seria- sí, però seria a un nivell més baix.
169. **CV:** Vale.
170. **P:** Val?
171. **CV:** Vale. I:: que ho diem, així.
172. **P:** Eh:: sí o- no, el marqueu- Subratlleu-lo, però no cal que el tracteu.
173. **CV:** Vale. Llavors. *Pel que fa a?*
174. **DP:** *Pel que*- sí, aquí. Encetar un tema nou.
175. **CV:** Vale. *Però. Ja que.* Ai!, que hem de dir de què són!
176. **DP:** Sí. (riu)
177. **CV:** *Però*, indicar oposició. *Ja que* | indicar causa. || (6) *En primer lloc*, per ordenar.
178. **DP:** El *com hem?*
179. **CV:** Espera, *en primer lloc?* Marcar ordre. Ja ho he dit bé.
180. **DP:** Sí.
181. **CV:** On?
182. **DP:** *Com hem dit?* (X)
183. **CV:** (amb estranyesa) <No!>
184. **DP:** És com de:: temps. || (8)
185. **CV:** *En segon lloc*, també per ordenar. Per indicar ordre. || (9)
186. **DP:** “La cinque-...” (X) No.
187. **CV:** Ara li preguntaré una cosa perquè no:: || (5) Què passa?
188. **DP:** No, que estic buscant el-
189. **CV:** Ah, val. || (11) Què més? Aquí ja està, no?
190. **DP:** Mhm. xxx
191. **CV:** Espera, que li preguntaré una cosa a la P. Això/ Seria algo? Veus. *Primera, cinquena...*
192. **DP:** Home, sí. Marquen l'ordre, però-
193. **CV:** És que no ho és ben bé. Eh que no?
194. **DP:** Ja.
195. **CV:** P?
196. **P:** Sí.
197. **CV:** Això seria algo? *Primera obra, cinquena obra...?*
198. **P:** Que creieu?
199. **DP:** Sí, marquen l'ordre però-
200. **CV:** Sí, marca l'ordre però- | com que tampoc-

201. **P:** Clar.
202. **CV:** =El que aquí fica-
203. **P:** =Però realment/
204. **CV:** =El que-
205. **P:** =Quina funció fa? És a dir, de categoria gramatical?
206. **CV:** Adject-
207. **P:** Adjectiu, no? És a dir, va amb el nom.
208. **CV:** Amb el nom.
209. **P:** =Per tant-
210. **CV:** =No ho és.
211. **P:** No el podríem considerar marcador.
212. **CV:** Vale. | Bueno, ja està, no?
213. **DP:** Mhm. || (33)
214. **CV:** No en trobo cap, ara.
215. **DP:** Jo tampoc.
216. **CV:** Aquest?
217. **DP:** *Aleshores?* (X) (cites)
218. **CV:** Temps? Jo crec que sí que ho seria. Eh que sí?
219. **DP:** *Primeres.* No? (X) (cites)
220. **CV:** Però és que crec que es refereix a formes.
221. **DP:** Mhm.
222. **P:** Si trobeu algun marcador que no és a la llista, també el podeu posar.
223. **DP:** (llegeix el text amb veu molt fluixa) || (9) Home, sí. Dins de l'ordre, aquí.
224. **CV:** Mhm?
225. **DP:** En aquest cas són les *primeres* que 'han donat origen' (cites) || (5)
226. **CV:** No ho sé. Pregunta-li.
227. **DP:** Mhm. || (16)
228. **CV:** *En general?* || (7) A::quí. || (6) L'hai vist, eh?
229. **DP:** Mhm. || (12)
230. **CV:** Per resumir?
231. **DP:** Sí, no?
232. **CV:** No ho sé. || (16) No ho sé. Bueno, ara xxx || (14)
233. **DP:** Eh, P! Perdona.
234. **P:** Sí. No, no!
235. **DP:** E::m aquestes. Eh:: aquí, per "les formes bàsiques" que diu "*primeres*"? O sigui, fa una pausa com...
236. **P:** Ai! Però no us fixeu en les cites, eh?
237. **DP:** Ah! No?
238. **P:** Perquè les cites és- és a dir, és una cosa que heu recollit, que no els heu utilitzat vosaltres.
239. **CV:** Vale.
240. **DP:** Ah, val.
241. **P:** D'acord?
242. **CV:** Pues així, aquest el tatxo. || (5) Vale.
243. **DP:** Llavors::
244. **CV:** Això tampoc no ens ho cal mirar, aquí.
245. **DP:** Mhm.
246. **CV:** Aquí?
247. **DP:** "*En la majoria...*"? || (X) (9)

248. **P:** (a tota la classe) Una altra cosa, també. No cal que poseu a tots de quina categoria són perquè si heu encerclat els que utilitzeu i resulta que aquest que heu utilitzat també és al text, a la vostra pràctica, jo ja sabré que podeu identificar la categoria. Val? Llavors, poseu-ho d'alguns, però no de tots. Més que res que pugueu passar a les altres preguntes. || (14)
249. **CV:** Això?
250. **DP:** Què?
251. **CV:** Ara ho he perdut. “*Però el fet...*” (X) Ah, no, perquè és *de fet*. |
252. **P:** (a tota la classe) No sé si heu discutit en veu alta per què hi veieu molta diferència entre la primera- Heu passat la primera pregunta, ja?
253. **CV:** Sí.
254. **DP:** Sí.
255. **P:** D'acord. Heu discutit si hi veieu diferència o no, per què... sí? Val.
256. **CV:** Mm:: no. Bueno, acabem aquesta i ho discutim?
257. **P:** (a tota la classe) Feu explícits qualsevol dels vostres dubtes. || (5)
258. **CV:** Que en trobes algun?
259. **DP:** Els *han sigut*? (X) No, això no. El *pot ser que*. || (27) *Enlloc*. (X) No? || (25)
260. **CV:** És que no ho sé. || (5) A veure, quantes pàgines... No ho vec. Jo no ho vec. Me costa un munt.
261. **DP:** Mhm.
262. **CV:** Com que ja porto tan rato mirant el text! || (8)
263. **DP:** El- no? *Potser* (X) no. No? || (10) *Però*?
264. **CV:** Aquí. | E::m indica oposició.
265. **DP:** El *per això*.
266. **CV:** Mhm. Que indica conseqüència.
267. **DP:** Mhm. || (5) “*...per acabar de completar...*”
268. **CV:** Què?
269. **DP:** De finalitat. *Per acabar de*.
270. **CV:** Mhm.
271. **DP:** (llegeix els MD de la categoria d'indicar finalitat) *Perquè, a fi que*.
272. **CV:** Per acabar.
273. **DP:** Mhm.
274. **CV:** Vale. || (11) Podem acabar i després tornem a donar un:: ens ho tornem a llegir. Bueno, que tu mira aquí.
275. **DP:** Val.
276. **CV:** *Sintetitzant*. *Sintetitzant* és em:: per acabar.
277. **DP:** *Però*. Un altre *però*.
278. **CV:** *Però*? Indica oposició.
279. **DP:** Mhm. xxx
280. **CV:** Ja està, espera't. || (6) *Pel que fa a*.
281. **DP:** Mhm. |
282. **CV:** Que és... || (7) *Pel que fa a*. Encetar un tema nou.
283. **DP:** Mhm.
284. **CV:** *A més*. És algo?
285. **DP:** Mm:: sí.
286. **CV:** *A més a més*. Continuar sobre el mateix punt. *Ja que*, una altra vegada.
287. **DP:** *En aquest cas*? (X) Per con:: per especificar?
288. **CV:** Indica causa. *Per exemple*, un altre. *Ja que*, una altra vegada. *Tot seguit*. Que *tot seguit* és em... Indica temps.

289. **DP:** Mhm.
290. **CV:** El *per exemple*, que no l'hai dit, | indica... || (6) Per do- bueno, serveix per donar detalls. | *Pel que fa a*, una altra vegada. Enceta tema. El *però*. || (5) Indica oposició. =*Per aquest motiu* és algo? (X)
291. **DP:** =*Per aquest*- Eh:: || (6)
292. **CV:** Li podem preguntar a la P.
293. **DP:** Eh:: El *abans* i el *després*?
294. **CV:** =Sí, és veritat.
295. **DP:** =xxx *Abans*, segur, però...
296. **CV:** *Abans*. =*Després*.
297. **DP:** =I:: *després*. Sí, els dos, per separat. |
298. **CV:** *En general*. Eh. || (6) El *perquè* de finalitat també.
299. **DP:** Mhm. || (6)
300. **CV:** El *tant en*? || (5) (la veu se sent de lluny, com si girés el cap) Espera't, que li pregunto. Jo crec que el *tant en* tam- també és?
301. **DP:** Com a conseqüència o? || (6)
302. **CV:** *Perquè* és com comparació.
303. **DP:** Mhm.
304. **CV:** *Ja que*, una altra vegada. Que indica causa. *En els darrers anys*, també, no?
305. **DP:** De què? D'ordre?
306. **CV:** De temps.
307. **DP:** De temps? |
308. **CV:** Bueno, no sé. Ara li preguntem.
309. **DP:** El *però*. || (17)
310. **CV:** *Fet que*.
311. **DP:** Mhm.
312. **CV:** *Fet que*, què és? Em...
313. **DP:** *Fet i fet. De fet*. Home, especifica però:: pots agafar només el 'fet'. |
314. **CV:** Bueno, li pregunto.
315. **DP:** *Ara bé*. (X)
316. **CV:** *Per tant*. || (11) El *per tant* és/ | Què és el *per tant*?
317. **DP:** Mm... || (5) De conseqüència.
318. **CV:** Exacte. I ja esta. I *sintetitzant*. Que és per acabar o per resumir. Bueno, per resumir. Millor per acabar. Ja està. Ara li hem de preguntar.
319. **DP:** Mhm. |
320. **CV:** Ens ho tornem a llegir per si de cas.
321. **DP:** Sí perquè potser ens hem deixat-
322. **CV:** Segur que ens n'hem deixat algun. || (9) Aquí jo no hi posaria *quan*. (X) Hi posaria *per tant*. || (13) *Tant en* hem dit que no, no?
323. **DP:** No estava, <aquí>? (es refereix a la taula de MD)
324. **CV:** No, no. Ha dit que no, la P.
325. **DP:** Ah. || (35)
326. **CV:** Això no ens ho hem de mirar.
327. **DP:** Mhm. || (5)
328. **CV:** Ah! El *perquè*.
329. **DP:** De finalitat.
330. **CV:** És de finalitat?
331. **DP:** =xxx
332. **CV:** =(crida la professora) P!? Aquest *perquè*...

333. **P:** Sí?
334. **CV:** ...no és res, eh que no? =No és-
335. **DP:** =De::
336. **CV:** No és de finalitat.
337. **DP:** De causa, no?
338. **P:** Que creieu?
339. **CV:** Clar.
340. **DP:** ‘...l’hem deixat *perquè* consider-...’
341. **P:** “...l’hem deixat al marge...”
342. **CV:** ‘Per això, per aquest motiu’.
343. **P:** Per tant? Seria?
344. **DP:** De:: bueno, causa.
345. **CV:** =De causa.
346. **P:** =Una causa. D'acord. Sí.
347. **CV:** Vale. I una co-
348. **P:** I a més us he ficat la pista, no? ‘Més indicatiu’ és causa; ‘més subjuntiu’ =és finalitat.
349. **CV:** =Ah, sí, sí. És finalitat. | I una altra cosa: *en els darrers anys/...*
350. **P:** Sí?
351. **CV:** ...seria de temps?
352. **P:** Sí.
353. **CV:** Vale. Mhm. I la última. Això no perquè això és com comparació.
354. **P:** Sí.
355. **CV:** =I ja hem dit que no.
356. **P:** =El mateix. Mhm.
357. **CV:** Vale. Perfecte.
358. **P:** Home, si veieu que es repeteix molt, potser podríeu utilitzar una altra manera d’estructurar-ho.
359. **CV:** Vale.
360. **P:** Per exemple.
361. **DP:** Mhm.
362. **CV:** Vale. Ara- Ho tornem a mirar.
363. **DP:** Val. || (13)
364. **CV:** Aquest?
365. **DP:** Mhm. (llegeix el text en veu molt fluixa) “L’hem seleccionat en primer lloc, *perquè...*” || (5)
366. **CV:** Verb en indicatiu.
367. **DP:** “...és reconegut...” || (5) Sí, sí, és causa. || (13)
368. **CV:** <Vale, això seria verb. No seria com *a continuació*.> (es pot referir al fragment de text “Hem continuat per Ruaix i finalment, per Badia.”) || (18) Val. Ja està, no?
369. **DP:** (?) <Això és citació.> || (6)
370. **CV:** *Ja que*, una altra vegada. || (9) *Per tant*. || (10) *El fet que*. |
371. **DP:** Aquí hi ha *fet i fet, de fet...* || (18)
372. **CV:** *Potser* \ (X) *Potser?* És o no? |
373. **DP:** No el veig.
374. **CV:** No, jo tampoc. || (12) Bueno, què més?
375. **DP:** Aquí hi ha ci- aquí casi tot és cites.
376. **CV:** Ah, sí. || (26)

377. **DP:** *Cal saber que?* (cites) || (8)
 378. **CV:** On hi diu?
 379. **DP:** Aquí.
 380. **CV:** Jo crec que sí perquè *s'ha de tenir en compte, cal saber que...*
 381. **DP:** Sí, sí. Posa èmfasi. || (10) =*Però*. (cites)
 382. **CV:** =*Actualment*. (cites) (X) *Però?* Ah, no, perquè fa d'adverbi. || (41) Ja està?
 383. **DP:** Mm:: || (5) No en trobo.
 384. **CV:** Jo tampoc. || (5) Home, n'hem trobat molts, eh?
 385. **DP:** Sí.
 386. **CV:** *Un exemple és?* (X) Aquí hi posa eh:: | *per exemple*. No, poder no ho és, eh?
 || (48) *I actualitat?* (X) No.
 387. **DP:** No.
 388. **CV:** No?
 389. **DP:** No. Bue- || (32)
 390. **CV:** Ja està. Jo no en trobo cap. || (7) Tu?
 391. **DP:** Mhm? Estic a l'última. || (18)

Pregunta 1. Min. 33:08

392. **CV:** No, això no. Bé, mm com que ens hem saltat una part de la pregunta 1, podem explicar si veiem molta diferència entre els que hem encerclat i els que hem subratllat que vol dir que no coneixem.
 393. **DP:** Sí.
 394. **CV:** Doncs que:: de- que no coneixíem n'hem deixat tres. El *fet i debatut*, *baldament...*
 395. **DP:** *A tall de- a tall d'exemple.*
 396. **CV:** *A tall d'exemple.*
 397. **DP:** *L'endemés.*
 398. **CV:** *I endemés. Ah! I suara.*
 399. **DP:** =Sonen-
 400. **CV:** =Ah! *I antuvi*. Sí.
 401. **DP:** Sonen molt de català antic.
 402. **CV:** Ja, ja. Sí, sí. | I:: no els coneixíem perquè no els hem vist escrits a gairebé cap lloc ni-
 403. **DP:** Mhm. Sí.
 404. **CV:** I els que hem marcat que més utilitzem són perquè | són els més comuns.
 405. **DP:** Mhm.
 406. **CV:** I:: i ja està.
 407. **DP:** Són més els- (DP no acaba l'enunciat perquè CV l'interromp)
 408. **CV:** El que sí que penso és que a vegades mm mos falten com sinònims, sas/, per aquests marcadors. Que sempre posem els mateixos i n'hauríem- els hauríem d'anar variant.
 409. **DP:** Sí, o potser reiterem massa:: el ús.
 410. **CV:** Sí. Exacte.
 411. **DP:** Mhm.

Pregunta 2. Min. 34:13

412. **CV:** Bueno. Ara:: || (5) La pregunta dos, que hi posa:: “Hi ha alguna categoria de-
” Espera’t. Bueno, hi diu ‘si hem utilitzat marcadors de categories diferents’. Sí.
413. **DP:** Sí.
414. **CV:** Eh:: els hem- Ah! Els hem de marcar!
415. **DP:** Hòstia.
416. **CV:** Bueno, ara xxx “Hi ha alguna categoria de la qual...” D’aquesta, sí que
n’hem utilitzat. D’aquesta també. | Aquesta també, perquè el *perquè*, el *doncs*. Ah,
del- de condició, no n’hem utilitzat cap.
417. **DP:** Mhm.
418. **CV:** Eh que no?
419. **DP:** No.
420. **CV:** Indicar finalitat, sí. Oposició?
421. **DP:** El =*però*.
422. **CV:** =El *però*. Mhm. Bastantes vegades. I concessió? *Encara que, malgrat que i*
tot i que, crec que no. Bueno, ara ho mirem. Acabar. Com hem dit? || (5) Resumir,
sí.
423. **DP:** Especificar? Sí.
424. **CV:** Donar exemples. Ai! Donar detalls.
425. **DP:** Reformular, diria que no.
426. **CV:** No. Posar èmfasi, sí. *D’altra banda*.
427. **DP:** =*D’una band-*
428. **CV:** =Distingir. *En primer lloc*.
429. **DP:** Indica ordre.
430. **CV:** *Pel que fa a*. I l’*objectiu principal és* no l’hem dit.
431. **DP:** No, no hem introduït el tema.
432. **CV:** Però:: <ntx> (toca l’ase) Bueno, no- no l’hem fet servir aquest. || (6) Eh:: ara
hem de mirar si hem utilitzat-
433. **DP:** El mateix de cada categoria.
434. **CV:** Mhm.
435. **DP:** “De totes les possibilitats que ofereix una categoria, tendiu a utilitzar sempre
el mateix marcador?”
436. **CV:** Sí.
437. **DP:** Home, per exemple, =la d’oposició...
438. **CV:** =Bueno, no.
439. **DP:** ...utilitzem sempre el *però*.
440. **CV:** El *però*. No, no, està- Ara els hem de marcar. *D’una banda*, aquí. | *Per altra*
banda. | *Pel que fa a*.
441. **DP:** El *per tant* l’has marcat?
442. **CV:** On és?
443. **DP:** Aquí.
444. **CV:** Sí. *Pel que fa a*. | Aquí! El *ja que*. *En primer lloc*.
445. **DP:** xxx
446. **CV:** Aquest. El *perquè*. Bueno, els dos *perquè*s hem utilitzat.
447. **DP:** Mhm.
448. **CV:** Tant el de finalitat com el de causa. || (5) *En general?* (cites)
449. **DP:** Aquí surt que no, eh? (al costat d’*en general* i *aleshores* han escrit ‘no’
perquè apareixen dins una cita)
450. **CV:** És veritat. Sí, sí, sí, sí. I *aleshores* tamp- (cites) No, he posat que no perquè
està dintre d’una cita.

451. **DP:** Ai, sí, és veritat.
452. **CV:** O sigui, aquest ja ens el podem saltar. El *però*, una altra vegada. *Cal saber/ és com s'ha de tenir en compte.*
453. **DP:** Mhm. Aquests ja estan, els dos.
454. **CV:** *Ja que*, ja està.
455. **DP:** =*Per tant.*
456. **CV:** =*El fet que.* |
457. **DP:** Especificar. || (5)
458. **CV:** *Però, per acabar.*
459. **DP:** *Per això.*
460. **CV:** *Per això.* || (5) *Aquí.* || (5) *Sintetitzant.* || (8)
461. **DP:** *Pel que fa a.*
462. **CV:** Sí, ja l'hem marcat. *Però*, també. *A més? Per exemple.*
463. **DP:** =*Tot seguit.*
464. **CV:** =*Tot seguit.* El *per tant/* | l'he marcat?
465. **DP:** Mhm.
466. **CV:** *Tot seguit*, què seria?
467. **DP:** De temps.
468. **CV:** *Aquí.* No, <aquí>. (es refereix a la categoria de continuar sobre el mateix punt)
469. **DP:** Ai!
470. **CV:** Continuar sobre el mateix punt.
471. **DP:** <*Aquí també està.*> (vol dir que *tot seguit* també es troba a la categoria d'indicar temps)
472. **CV:** *Abans, després.*
473. **DP:** A temps.
474. **CV:** Sí. *En els darrers anys.* || (10)
475. **DP:** Ja està.
476. **CV:** Així que els únics que no:: hem fet servir és- Bueno, no hem introduït un tema en concret perquè ja hem començat parlant *pel que fa a o::* coses similars. El de reformular/ *és a dir, ben dit- més ben dit*, perdó, no l'hem fet servir.
477. **DP:** Mhm.
478. **CV:** E::m el que indica condició/ no hem fet servir *si, a condició de/que- de o a condició que, en cas de o en cas que*, no els hem fet servir. I, el-
479. **DP:** Clar, és que és un text explicatiu. És que no- no...
480. **CV:** Ja, ja, ja.
481. **DP:** ...no es poden utilitzar aquests.
482. **CV:** El que indica concessió/ mm tampoc no l'hem utilitzat. El *tot i que*, el *encara que.*
483. **DP:** Mhm.

Pregunta 3. Min. 39:39

484. **CV:** Perfecte. El 3. | “Fixeu-vos en l'apartat A de la taula de marcadors. Com organitzeu el discurs?” | Doncs, hem començat parlant- mm és que no hem obert el text amb cap marcadors. Hem començat dient ‘aquesta pràctica era obligatòria, etcètera, etcètera’. Per fer la introducció, jo crec-
485. **DP:** Home, és similar al *aquest escrit tracta de.*

486. **CV:** Mhm?
487. **DP:** Que és una miqueta igual...
488. **CV:** Sí, és veritat.
489. **DP:** “En aquesta pràctica...” tal. (X) (no el marquen però el consideren semblant als altres MD d'introduir el tema) *Aquest escrit*. Sí.
490. **CV:** Ho poso aquí?
491. **DP:** Mhm. || (8)
492. **CV:** ‘Similar...’ || (12) Bueno.
493. **DP:** I quins poden sortir en una introducció?
494. **CV:** Doncs *l'objectiu principal d'aquest text o aquest escrit tracta de*. Mm.
495. **DP:** *Ens proposem exposar*.
496. **CV:** *En primer lloc*. | Em::
497. **DP:** *D'entrada*.
498. **CV:** *D'entrada*. | Què més? Em...
499. **DP:** *Per començar*.
500. **CV:** *Per començar. Primerament*. |
501. **DP:** Per acabar-lo?
502. **CV:** I per acabar-lo. Em... Primer, si volem resumir, pues *en resum, sintetitzant, resumint, recapitulant*. E::m i per acabar-lo, *en conclusió, així doncs, per acabar, finalment*. Mm:: | Ja està. Ja està.
503. **DP:** Quin hem utilitzat nosaltres per acabar-lo?
504. **CV:** Per acabar hem utilitzat/ | *Sintetitzant*. És l'últim marcador que hem posat.
505. **DP:** Sí, és::
506. **CV:** Llavors, què més?
507. **DP:** “A més de començar i acabar, cal organitzar i ordenar la informació d'un text”.
508. **CV:** Sí. Sí que hem fet servir marcadors per encetar temes nous. Hem utilitzat diverses vegades *pel que fa a o respecte a*.
509. **DP:** Hem especificat bastant al text.
510. **CV:** Sí, hem especificat. I per ordenar la informació, doncs *en primer lloc, a conti-o en segon lloc o primerament*. E::m...
511. **DP:** Indicar causa, també.
512. **CV:** Sí. *A continuació/-* Sí. I n'hem fet servir d'altres com:: si volíem donar algun detall més concret, doncs per ex- hem utilitzat *per exemple o en el cas de*. O per especificar, *en concret, específicament*. Per distingir dos | dos cites diferents, doncs *d'una banda o- i d'una altra ba- o d'altra banda*. No sé. Ja està, no?
513. **DP:** Mhm.
514. **CV:** “A vegades l'autor necessita remarcar, reformular, distingir, etc., la informació que dona o posar exemples. Heu fet ús de marcadors que ajuden al-” Molt bé, ja ho he dit ara.
515. **DP:** Eh:: reformular no. No n'hem utilitzat. || (5)
516. **CV:** Reformular és l'únic que no hem fet servir. És veritat.
517. **DP:** Mhm. || (7) Sí que hem posat per posar èmfasi en algun aspecte determinat/
518. **CV:** Sí.
519. **DP:** Però és que reformular unes teories ja descrites no les anàvem a tocar.
520. **CV:** Mhm. Eh, per distingir una apartat d'un altre hem fet servir | lo que hem dit, *pel que fa a* per encetar-lo.
521. **DP:** D'una banda.
522. **CV:** O *d'una banda, d'altra banda*. *En canvi, per una altra part*. (CV tus)

523. **DP:** *Cal saber que*, per posar èmfasi.
524. **CV:** Sí, per posar èmfasi, *cal saber que. S'ha de tenir en compte, convé destacar.*
| Eh- No hem fet servir cap marcador reformulatiu. No hem utilitzat cap *és a dir* ni *més ben dit*, etcètera.
525. **DP:** Mhm.
526. **CV:** I:: 'en sabríem introduir algun al vostre text?' Sí, quan:: escrivim algo que::
és una mica ambigu, l'utilitzem per aclarir-ho.
527. **DP:** Mhm.

Pregunta 4. Min. 44:20

528. **CV:** Ara ens hem de fixar en l'apartat B i com relacionem les idees. || (5) A vere.
Si volem indica::r una causa/...
529. **P:** Val. Una cosa. Tots heu acabat? La pregunta 5, sobretot.
530. **DP:** Estem a la 4.
531. **P:** L'heu de discutir. Si no ho heu fet, dos minuts, ho parreu... D'acord? La
pregunta 5. Quina funció creieu que tenen. D'acord? Com els valoreu.
532. **DP:** Buen- Resumim la 4 en un moment?
533. **CV:** Vale, fem la 4. Si volem indicar una causa/, *a causa de, ja que, considerant
que, gràcies a*, etcètera. Per indicar conseqüència, *doncs, així doncs, per tant*. Els
que més hem utilitzat nosaltres són el *per tant* i el *per això*.
534. **DP:** I d'oposició. El *però*.
535. **CV:** D'oposició el *però*, *no obstant*, etcètera. Sobretot el *però*. Eh:: per finalitat,
per tal que o *perquè* 'més verb en subjuntiu', que és el que més hem utilitzat. I no
hem utilitzat cap | cap marcador que indiqui condició ni concessió.
536. **DP:** Mhm.

Pregunta 5. Min. 45:32

537. **CV:** El 5. "Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la
construcció d'un text?" Doncs són fonament- són- són- Bueno, són necessaris per
organitzar les idees.
538. **DP:** Mhm.
539. **CV:** I pe::r-
540. **DP:** Per ressaltar elements determinats o fer-los d'enllaç entre una part del =text i
altra.
541. **CV:** =Exacte. O si es vol destacar una part, pues...
542. **DP:** Mhm.
543. **CV:** ...el marcador l'ajuda a posar-li més èmfasi. O per finalitzar un text, per
acabar-lo, per iniciar-lo, també.
544. **DP:** Mhm.
545. **CV:** Són útils.
546. **DP:** I lo bo és que hi hagi una varietat d'aquests.
547. **CV:** Exacte. Que no siguin molt- molt repetitius.
548. **DP:** Mhm.
549. **CV:** És que com que estem acostumats a fer servir sempre els mateixos, pues...
doncs... Això. Ja està. || (8) Pel que fa a la nostra pràctica, n'hi han alguns que es

repeteixen molt. Com hem dit, el *ja que*, el *però*, el *perquè* que es podrien canviar i així millorar | el discurs.

550. **DP:** Lo bo és que dins del text no surten com el de:: del primer punt, que:: surten molt seguits, en un mateix paràgraf potser dos o tres, repetits.

551. **CV:** Ja, ja, ja.

552. **DP:** Que els hem separat bé.

553. **CV:** Sí, això sí.

Final. Min. 46:56

Annex 15.8 Transcripció de la interacció del G8 (NP-AS)

Codi	TRANS_NP-AS
-------------	-------------

Pregunta 1. Min. 00:12

1. **AS:** (comencen a llegir els MD de la taula de MD) *Respecte a?* Sí, no?
2. **NP:** Sí, jo sí que l'utilitzo.
3. **AS:** Sí. *Respecte a. Quant a?* Sí que el coneixem però-
4. **NP:** Jo no l'utilitzo gaire.
5. **AS:** Jo tampoc. *En relació amb.*
6. **NP:** *En relació amb*, jo sí. En canvi, *amb relació a*, no.
7. **AS:** *Pel que fa a.* |
8. **P:** (a tota la classe, de fons) =Com que potser hi haurà gent que coneixerà uns marcadors i la parella- i l'altre membre no, haureu d'arribar a un consens de quins marcadors coneixeu i utilitzeu... o no/.
9. **NP:** =*En primer lloc*, sí que l'utilitzem. I *primerament*, jo també.
10. **AS:** =*En segon lloc.*
11. **NP:** =Mhm.
12. **AS:** Em =*segonament.*
13. **NP:** =I *segonament* jo no l'utilitzo, eh?
14. **AS:** J- jo crec que sí. *En tercer lloc.*
15. **NP:** Mhm.
16. **AS:** Bueno, aviam. *D'una banda*- Jo vaig posar- | Sí, ho vam posar malament xxx
No sé si és correcte- *per una banda* i::
17. **NP:** Si poses- Jo crec que si poses *per una banda* i *per l'altra*, sí, però *d'una band-*
o sigui, *per una banda* i *d'altra banda*, no.
18. **AS:** *D'una banda. D'altra banda.*
19. **NP:** Vale, pues utilitzem-
20. **AS:** *D'altra-* bueno-
21. **NP:** ...*d'una banda*...
22. **AS:** *De l'altra.*
23. **NP:** ...*d'altra banda*, jo sí.
24. **AS:** *Per un costat* és correcte? No ho sabia.
25. **NP:** Mhm. No, marca'l si vols, si tu no de esto, marca'l.
26. **AS:** *Per l'altre.* xxx *En canvi.*
27. **NP:** *En canvi*, sí. *A més a més*, tam::bé.
28. **AS:** *A més a més.*
29. **NP:** =*Després*, també.
30. **AS:** =*Després.*
31. **NP:** =*Tot seguit.*
32. **AS:** =*Tot seguit.*
33. **NP:** =*A continuació.*
34. **AS:** =*A continuació. Doncs bé.* (riu)
35. **NP:** Jo no l'utilitzo.

36. **AS:** Jo tampoc.
37. **NP:** xxx
38. **AS:** *Endemés* no sé ni què és.
39. **NP:** *Així mateix*, jo sí.
40. **AS:** *D'altra banda*, =*tanmateix*, *així doncs*.
41. **NP:** =*Tanmateix*, *així doncs*. *És a dir?*
42. **AS:** *És a dir*.
43. **NP:** =*En altres paraules*.
44. **AS:** =*En altres paraules*, bueno- sí.
45. **NP:** Tu marca els que tu utilitzis.
46. **AS:** *En efecte*. (riu) *En efecte::*
47. **NP:** És que no utilitzo de èmfasis, crec. | Perquè em semblen molt subjectius.
48. **AS:** *S'ha de tenir en compte*. És que no vam utilitzar cap, no/, d'aquests?
49. **NP:** No, però igualment són els que tu | normalment utilitzes.
50. **AS:** Normalment. Bueno, clar. Reformular: *és a dir...*
51. **NP:** *És a dir, o sigui*.
52. **AS:** *O sigui*.
53. **NP:** *Això és* jo no l'utilitzo. Bueno- ts s si de esto tu marca'l, si jo ho dic per- (toca l'ase, amb nerviosisme)
54. **AS:** *En altres paraules*. *En altres paraules?*
55. **NP:** Jo no l'utilitzo.
56. **AS:** És que són més de <ntx> (toca l'ase) són més orals, no?, *vull dir*, per exemple?
57. **NP:** Mhm. *Vaja* també és súper...
58. **AS:** Ja.
59. **NP:** Em sembla molt | molt poc acadèmic.
60. **AS:** *Més ben dit*, sí. *Més aviat*. *Més aviat*.
61. **NP:** Mhm.
62. **AS:** Vale. *Per exemple*, sí.
63. **NP:** Este no- subráyalo.
64. **AS:** *A tall d'exemple* (riu)
65. **NP:** (rient) <Subráyalo>
66. **AS:** *Posem per cas*. És que em sembla molt oral, *posem per cas*. Jo no escriuria *posem per cas*.
67. **NP:** Ja. Jo tampoc. *Com a mostra*, jo sí que l'utilitzo.
68. **AS:** =Sí?
69. **NP:** =De vegades. Sí.
70. **AS:** *En efecte*, *en cas de*.
71. **NP:** El cf.?
72. **AS:** *Confere?*
73. **NP:** Subratllat (riu)
74. **AS:** *En concret*, sí.
75. **NP:** Mhm.
76. **AS:** *En particular*, també. *En especial*.
77. **NP:** *Especialment*, sí.
78. **AS:** *Especialment*, sí. *Específicament*.
79. **NP:** I *de fet* també.
80. **AS:** Però *fet i fet?*
81. **NP:** Jo sí que el coneixo però no l'utilitzo.
82. **AS:** Ja. *En resum*. *Breument*, *en síntesi*, *resumint*.

83. **NP:** Mhm. *En pocs molts.*
84. **AS:** (rient) <*En pocs molts*>.
85. **NP:** *Recapitulant.*
86. **AS:** Bueno, el subratllo *en pocs mots*? Tu l'has llegit algun cop o algo? (NP no dóna cap resposta verbal, però creiem que sí que fa un gest per contestar a AS) *En conjunt.*
87. **NP:** I *recapitulant* tampoc l'he utilitzat mai com a connector. O sigui, sabia que la paraula existia però-
88. **AS:** És que a mi em van dir que no podies utilitzar gerundis.
89. **NP:** Ja, és que en català i castellà està mal vist utilitzar gerundis perquè s'utilitzen molt al francès.
90. **AS:** Ah, sí?
91. **NP:** Buen- faig traducció de francès i m'ho han dit un montón de cops. *Comptant i debatut* [sic.].
92. **AS:** Buah. (riu)
93. **NP:** (riu) | =*En conclusió*, sí.
94. **AS:** =*En conclusió*.
95. **NP:** I *per acabar*, també.
96. **AS:** *Per acabar*, =*així doncs*.
97. **NP:** =*Així doncs. Finalment.*
98. **AS:** *Finalment.*
99. **NP:** =*Al cap i a la fi?!*
100. **AS:** =És que em sembla-
101. **NP:** =Jo a mi-
102. **AS:** =Però és que *en fi i al cap i a la fi* és com:: és- és- és això, és molt oral, és com...
103. **NP:** Més que oral és poc acadèmic. Saps? *Al capdavall.*
104. **AS:** *Al capdavall. En definitiva*, també, no? *Fet i debatut.* (riu)
105. **NP:** I ja està. No?
106. **AS:** Vale. *Anteriorment...*
107. **NP:** L'*anteriorment*, sí. *Suara* no sé ni el que significa.
108. **AS:** Ja, jo tampoc.
109. **P:** (a tota la classe) Si teniu algun dubte m'ho dieu. Jo aniré passant xxx
110. **AS:** *Al mateix temps.*
111. **NP:** *Al mateix temps.* Sí, no?
112. **AS:** Sí.
113. **NP:** Jo s::í.
114. **AS:** *Llavors.*
115. **NP:** Mhm.
116. **AS:** *Després*, també. *Més tard.* =*Més endavant.*
117. **NP:** =*Més endavant.*
118. **AS:** *A continuació.*
119. **NP:** =*Tot seguit.*
120. **AS:** =*Tot seguit.* Vale. *A dalt i a baix.*
121. **NP:** *A dalt i a baix.* Però és que clar, jo no utilitzo (?) <en una redacció...>
122. **AS:** És que-
123. **NP:** ...acadèmica-
124. **AS:** Jo tampoc. Bueno-
125. **NP:** Bueno, de temes acadèmics, *a dalt i a baix.* |

126. **AS:** És que- indicar l'e- indicar espai. És que tampoc\
 127. **NP:** Clar, potser\ a la pràctica de descripció/...
 128. **AS:** Sí, perquè jo vaig descriure una habitació-
 129. **NP:** ...però no ho utilitzem com a marcador, sinó com a punt de referència.
 130. **AS:** Bueno, pues vale.
 131. **NP:** Vale, indicar causa. *Perquè, sí. =A causa de.*
 132. **AS:** =*A causa de.*
 133. **NP:** xxx
 134. **AS:** *Ja que.*
 135. **NP:** =*Puix que.*
 136. **AS:** =*Puix que.* (riu)
 137. **NP:** =*Car.*
 138. **AS:** =*Car, tampoc.*
 139. **NP:** *Vist que?*
 140. **AS:** *At- atès-* bueno, sí, però...
 141. **NP:** *Atès que,* sí que ho he sentit però no ho utilitzo mai.
 142. **AS:** (amb to flux) <*Per culpa de, com que*>. *Com que.*
 143. **NP:** (amb to flux) (?) <*Fes-ho tu*>. *A còpia de.* Que també ho he sentit però no ho utilitzo. Tu sí?
 144. **AS:** No, no. (riu)
 145. **NP:** Vale.
 146. **AS:** És que anava, anava com per- *doncs.* (es refereix al fet que anava més avançada llegint els MD en la taula de MD)
 147. **NP:** *Així doncs.*
 148. **AS:** *Així doncs.*
 149. **NP:** *Per tant.*
 150. **AS:** *Per tant.*
 151. **NP:** *Així.*
 152. **AS:** *Així.*
 153. **NP:** Home\, *com a conseqüència,* =sí.
 154. **AS:** =*Com a conseqüència, sí- Per consegüent. =De manera que.*
 155. **NP:** =*De manera que. Per això. Aquest sí? També?*
 156. **AS:** Mhm.
 157. **NP:** *En cas de.*
 158. **AS:** Sí, no?
 159. **NP:** Jo, sí.
 160. **AS:** Mhm. *Posat que.* (amb to flux) <*Perquè, per tal de*>, sí.
 161. **NP:** Mhm. *I a fi,* també. I los otros xxx
 162. **AS:** *Tanmateix.*
 163. **NP:** *Nogensmenys, n::i idea.*
 164. **AS:** Això és de la Carme.
 165. **NP:** Sí, sí, sí. =*En canvi.*
 166. **AS:** =*En canvi.*
 167. **NP:** *Ara bé.*
 168. **AS:** *En contra.*
 169. **NP:** *Ans,* subratlla-ho, tia. Què coi és *ans?* (no s'adonen que *ans* pot formar part del MD *ans al contrari*)
 170. **AS:** *Sinó. Però.*
 171. **NP:** Mhm.

172. **AS:** *Més aviat. En qualsevol cas.*
173. **NP:** *No obstant. Mhm. Jo sí. I malgrat això, també. Vale, va. =Encara que.*
174. **AS:** *=Encara que.*
175. **NP:** *=Baldament...*
176. **AS:** *=Baldament?*
177. **NP:** *...subratlla-ho.*
178. **AS:** *(riu)*
179. **NP:** *=Mal que.*
180. **AS:** *=Mal que. (riu)*
181. **NP:** *Malgrat que.*
182. **AS:** *Malgrat que. Per bé que, no. Per més que...*
183. **NP:** *Tot i que, sí. I ja està.*
184. **AS:** *Sí. Vale.*
185. **NP:** *Vale. |*
186. **AS:** *Vale.*
187. **NP:** *“Entre els que coneixeu i els que utilitzeu hi veieu molta diferència?”*
188. **AS:** *No, en realitat no. | Perquè nosaltres podem dir és a dir, però si- <ntx> (toca l’ase) en altres paraules és més o menys- o sigui, no em sembla raro en el sent-*
189. **NP:** *No, a mi no em sembla estrany però- | Sí que és veritat que els marcadors que no utilitzo potser em semblen més col·loquials...*
190. **AS:** *Mhm.*
191. **NP:** *...que no pas el que utilitzo en un text acadèmic.*
192. **AS:** *Bueno, però no hi ha molta diferència. Perquè en concret i en especial- o sigui no sé...*
193. **NP:** *Ja. No-*
194. **AS:** *...és el mateix. Vale. “Per què creieu que passa?” | ‘Per què creiem que passa què?’*
195. **NP:** *Home, tu ja ho has dit, a tu et sembla més d’un discurs oral i a mi em sembla més bé d’un...*
196. **AS:** *Ja. Sí.*
197. **NP:** *...eh:: d’un text més col·loquial, no- pas acadèmic.*
198. **AS:** *Que no sig- Sí, que sigui... Que no sigui per la uni o...*
199. **NP:** *Mhm. Esto se oyerá bien, no?*
200. **AS:** *Sí, suposo.*

Pregunta 2. Min. 08:30

201. **NP:** *Vale. || (5) “Encercleu al vostre escrit els marcadors que heu utilitzat. De quina categoria són? Heu utilitzat marcadors de categories diferents? Marqueu-los amb una creu al llistat.”*
202. **AS:** *Vale.*
203. **NP:** *Quin llistat?*
204. **AS:** *Aquí suposo. (es refereix a la taula de MD)*
205. **NP:** *“A la següent pràctica...”*
206. **AS:** *A la següent pràctica és:: =em...*
207. **NP:** *=Sí.*
208. **AS:** *Vale. | I aquest seria de- per introduir, no?*
209. **NP:** *Mhm. || (6)*

210. **AS:** Introduir el tema. Vale. || (5) *És a dir*.
211. **NP:** *És explicatiu, no?* Bueno-
212. **AS:** *És- és =per reformular.*
213. **NP:** =Per reformular.
214. **AS:** Però en veritat no perquè <ntx> (toca l'ase) no reformulem perquè diem "...en aquesta oració subordinada causal hi ha un pleonasme, *és a dir*, la presència..." tal. O sigui, expliquem.
215. **NP:** Exacte.
216. **AS:** *És a dir!*, com...
217. **NP:** Donar detalls, no? Bueno, és que donar detalls és- || (5) =Específic-
218. **AS:** =Potser-
219. **NP:** No sé.
220. **AS:** Potser no està ben utilitzat, llavors. O sigui... | (criden la professora) <P!>
221. **NP:** xxx
222. **AS:** Em:: nosaltres hem posat *és a dir*, però no reformulant sinó explicant- O sigui, hem posat "...un pleonasme, *és a dir*, la presència..." O sigui, com explicant, *l'és a dir*-
223. **NP:** El que és un pleonasme.
224. **AS:** No és correcte, no/, utilitzar *l'és a dir* aquest?
225. **P:** Creieu que en aquest cas, llavors, no reformuleu?
226. **AS:** No, perquè...
227. **NP:** No.
228. **AS:** ...mira, diem "Observem que en aquesta oració subordinada causal hi ha un pleonasme, *és a dir*, la presència simultània d'un pronom i del nom que representa ..."
229. **NP:** =Expliquem el que és un pleonasme.
230. **AS:** =O sigui, expliquem què és un pleonasme. A partir de *l'és a dir*.
231. **P:** D'acord. Per tant-
232. **AS:** A partir de *l'és a dir*.
233. **P:** Per tant, realment quina funció fa aquest marcador?
234. **AS:** Expli- explic- ho explica, no? No reformula, no tornes a explicar el mateix amb altres paraules.
235. **P:** No tornes a explicar el mateix sinó que...
236. **AS:** Defineixes.
237. **NP:** ...expliques o:: afegeixes aquesta informació, no/, de més?
238. **AS:** Sí.
239. **NP:** Mhm.
240. **AS:** Sí. Sí.
241. **P:** D'acord. Val, doncs, ho poseu també.
242. **NP:** Però és que no trobem-
243. **AS:** O sigui, seria com:: Bueno, no.
244. **P:** *És a dir*, clar, *l'és a dir* és el =prototípic de reformular.
245. **AS:** =Clar, és per reformular. Sí.
246. **P:** En canvi, aquí, esteu afegint també informació.
247. **AS:** Sí. Llavors, què és? Que és incorrecte o::
248. **P:** Creieu que és-
249. **AS:** *És* que, a mi- jo- crec que he llegit moltes vegades *l'és a dir* com::
250. **P:** Mhm
251. **NP:** Sí, jo també.

252. **AS:** O sigui, tu dius una cosa molt breument i llavors dius *és a dir...*
253. **NP:** Sí.
254. **AS:** ...i ho expliques una mica més.
255. **P:** D'acord.
256. **AS:** Llavors no em sembla incorrecte, però clar, =aquí-
257. **P:** =D'acord. Per tant, aquí potser només el situem a...
258. **AS:** A reformular.
259. **P:** ...a reformular, però pot tenir...
260. **AS:** Però pot, oi?
261. **P:** ...pot tenir aquest altre ús/ D'acord?
262. **AS:** Sí.
263. **NP:** Val.
264. **AS:** Val. Llavors que- =que explica i afegeix...
265. **P:** =Per tant, potser caldria afegir una categoria aquí-
266. **AS:** Com::
267. **P:** No cal que l'afegiu, eh/, però vull dir-
268. **AS:** D'afegir informació...
269. **P:** Exacte.
270. **NP:** Val.
271. **AS:** Val.
272. **P:** De fet, potser podria anar <aquí>, no? (es refereix a l'apartat A de la taula de MD, els que estructurin el text)
273. **AS:** Al- a l'èmfasi?
274. **P:** A quin? A quin podria anar?
275. **AS:** Mm.
276. **NP:** Clar, és que per mi seria com donar det-
277. **AS:** Ah, bueno, mira! "Continuar sobre el mateix punt: *és a dir.*" (llegeix que el MD *és a dir* també està classificat en aquesta categoria de la taula de MD)
278. **NP:** Ah, vale.
279. **P:** D'acord, però afegint informació nova.
280. **AS:** Però- Vale.
281. **NP:** Vale. || (9)
282. **AS:** "...sobre el mateix punt." Val. Quins més tenim? *En aquest cas/* és un marcador?
283. **NP:** On està?
284. **AS:** Aquí. | (assenyala al text on es troba *en aquest cas*)
285. **NP:** Sí, no?
286. **AS:** Com:: || (8)
287. **NP:** Especifica. No?
288. **AS:** Sí, no? Seria com... | com *en concret*?
289. **NP:** Mhm. Perquè 'especificues que el cas es tracta de la duplicació'.
290. **AS:** Però- no seria (gargamelleja) Per exemple, '*En aquest cas* [coma] *en concret* [coma] es tracta...' tal tal tal. O el podríem afegir? (el text original diu "En aquest cas, es tracta de la duplicació del complement indirecte de l'oració (*a la Maria*), que es veu repetit pel pronom *li*.")²⁰
291. **NP:** Jo crec que- Jo l'he sentit que és '*En aquest cas en concret* =[coma]'.
292. **AS:** =O sigui, és que em sembla que no hi ha- que *en aquest cas* no és marcador.

²⁰ Hem mantingut la cursiva del text original.

293. **NP:** xxx
294. **AS:** Que faltaria un marcador al mig. O sigui, ‘*En aquest cas, concretament, es tracta...*’
295. **NP:** És que ‘*En aquest cas, concretament...*’ em sembla molt reiteratiu.
296. **AS:** És que és redundant però- No sé.
297. **NP:** (aixeca el braç per cridar la professora) Bueno, a ver cuándo me ve.
298. **AS:** Bueno, seguim. (llegeix) “...es tracta de...” *Ja que.*
299. **P:** (a tota la classe) Si utilitzeu algun marcador que no és a la llista, també el podeu posar.
300. **NP:** (es dirigeix a la professora quan se’ls acosta) *En aquest cas/*, seria...
301. **AS:** Un marcador?
302. **NP:** ...especificador?
303. **P:** A veure, on és?
304. **AS:** Aquí. (ensenyen a la professora el fragment de text on es troba *en aquest cas*)
És que-
305. **P:** D’acord.
306. **AS:** Jo crec que no és marcador. No? || (9)
307. **P:** Què creieu? Quina funció:: té?
308. **AS:** Ella diu que és marcador de...
309. **NP:** Especificador.
310. **AS:** ...especificar.
311. **NP:** Perquè ve a ser com ‘*Concretament, es tracta de...*’
312. **AS:** Però jo més aviat diria ‘*En aquest cas, concretament...*’ llavors sí que seria un::
313. **NP:** Però seria molt redundant. No?
314. **AS:** Clar, però no sé si- només-
315. **P:** No saps si té- Tu no saps si té aquesta funció de *concretament*?
316. **AS:** No sé si té funció de marcador?
317. **P:** De marcador.
318. **AS:** *En aquest cas.*
319. **P:** A veure, *en aquest cas*, el que està fent aquí és- Què està fent, en relació amb el que s’ha dit?
320. **AS:** O sigui- hem dit que =és un pleonasme-
321. **P:** =S’està referint, no/, al-
322. **AS:** Sí, ens referim al- que ‘el pleonasme, *en aquest cas*, és això’, que expliquem a continuació.
323. **P:** És a dir, que està fent? Està...?
324. **AS:** Com::
325. **NP:** Mira, està especif-
326. **AS:** És que no sé com dir-ho.
327. **P:** Refer- Lligant o relacionant...
328. **AS:** Sí, com lligant...
329. **NP:** Mhm.
330. **P:** ...el que-
331. **AS:** ...relacionant- lo anterior.
332. **P:** D’acord. Per tant, sí que podria tenir un- aquesta funció de marcador/
333. **AS:** D’especificar...
334. **P:** Em:: especificador i també de- d’afegir informació, també.
335. **AS:** Val.

336. **NP:** Val. || (9)
337. **AS:** Val. |
338. **NP:** *Ja que.*
339. **AS:** *Ja que. Ja que.*
340. **NP:** Causal.
341. **AS:** Sí, no? Perquè diu “El tema dels pleonasmes és un punt problemàtic de la llengua catalana, *ja que* en podem trobar de diversos tipus i, segons les gramàtiques més importants, poden classificar-se com a incorrectes...” *Ja que.* Causa.
342. **NP:** Però és una causa, això?
343. **AS:** Sí, perquè em:: diem ‘és un punt-’
344. **NP:** És que no ho-
345. **AS:** ‘és un punt problemàtic...
346. **NP:** Mhm.
347. **AS:** ...perquè poden classificar-se com a incorrectes, opcionals, imprescindibles.’
O sigui, hi ha molts tipus, llavors- O sigui, és la causa de que sigui molt-
348. **NP:** Vale. Causa.
349. **AS:** On està aquí el *ja que*?
350. **P:** (a tota la classe) Una altra cosa, també. No cal que poseu a tots de quina categoria són perquè si heu encerclat els que utilitzeu i resulta que aquest que heu utilitzat també és al text, a la vostra pràctica, jo ja sabré que podeu identificar la categoria.
351. **NP:** Vale.
352. **P:** (a tota la classe) Val? Llavors, poseu-ho d’alguns, però no de tots. Més que res que pugueu passar a les altres preguntes.
353. **NP:** Val. |
354. **AS:** *En aquest treball?* (X) | És marcador?
355. **NP:** Crec que no.
356. **AS:** És que és com *en aquest cas, en aquest treball*/. És com introductor i però aquí a baix no sé si està bé.
357. **P:** (a tota la classe) No sé si heu discutit en veu alta per què hi veieu molta diferència entre la primera- Heu passat la primera pregunta, ja?
358. **NP:** Sí.
359. **AS:** Sí.
360. **P:** (a tota la classe) D’acord, heu discutit si veieu diferència o no, per què... sí?
361. **AS:** Sí. Sí, sí.
362. **NP:** (tornen a la discussió que havia encetat AS a 354) Però seria com ‘*Seguidament, tractarem no sé què*’.
363. **P:** (a tota la classe, de lluny) Feu explícits qualsevol dels vostres dubtes.
364. **AS:** Sí.
365. **NP:** No? | *Tot seguit* on està? Reformular no.
366. **AS:** Aquí. (assenyala la categoria Continuar sobre el mateix punt de la taula de MD)
367. **NP:** Continuar sobre el mateix punt. No?
368. **AS:** Sí, però creus que és marcador, *en aquest treball*? És que- Bueno, passem.
369. **NP:** Sí. |
370. **AS:** *En primer lloc.* L’hem marcat. O sigui que =no cal explicar-lo, no/, ha dit?
371. **NP:** =Sí.
372. **AS:** Val. *En primer lloc.*
373. **NP:** *Tot i que.*

374. **AS:** El *tot i que...* | *Tot i que...*
375. **NP:** És com el *malgrat*. És de::
376. **AS:** És que és com mm:: <ntx> (toca l'ase) contradictori, no? (riu perquè la companya tus) Contradictori.
377. **NP:** Mhm.
378. **AS:** Aquí diem “*Tot i que* està considerada com a normativa, té un caràcter més aviat descriptiu...”
379. **NP:** No és concessió? *Malgrat que, tot i que.* |
380. **AS:** Ja, però... és que en veritat és- és opos... o sigui, no oposició, sinó- | No sé com explicar-ho però- Quan tu dius *tot i que* és com:: em::
381. **NP:** =Sí, si és- és que- sí.
382. **AS:** =‘Tot i una cosa positiva i algo negatiu’, no? Per exemple?
383. **NP:** Sí, sí, sí. És concessió. Concessió, no?
384. **AS:** Llavors és concessió.
385. **NP:** Sí, perquè no és oposició sinó concessió.
386. **AS:** Mhm. Val.
387. **NP:** “...*per la qual cosa...*”?
388. **AS:** A on?
389. **NP:** (pica a la taula; suposem que assenyala *per la qual cosa* al text)
390. **AS:** Ah, sí. |
391. **NP:** Això no xxx
392. **AS:** És que és marcador/, *per la qual cosa*?
393. **NP:** Sí. xxx
394. **AS:** És com... || (9)
395. **NP:** *Per la qual cosa* a mi no em sona de res.
396. **AS:** No?
397. **NP:** <Ntx> (toca l'ase, expressant desacord) || (5) “...té un caràcter més aviat descriptiu...” És com un *per tant*, no? ‘...*per tant*, a l'apartat de pronoms, només fa distinció entre els pronoms personals febles...’ Que em quedo afònica!
398. **AS:** (riu)
399. **NP:** “...i dins el fenomen del pleonasme pronominal...”
400. **AS:** Ja però:: és de- El *per tant*, seria com <‘*com a conseqüència* d'allò/’> =Saps?
401. **NP:** =Mhm.
402. **AS:** I no és *a conseqüència*, perquè “Tot i que està considerada com a normativa, té un caràcter més aviat descriptiu...” mm... (continua el text i canvia el MD) ‘...*per això*, a l'apartat dels pronoms | només fa distinció...’
403. **NP:** Però és el mateix. Mira, *per tant*, *per això*. |
404. **AS:** Sí. El canviem, no/, llavors, aquest?
405. **NP:** Jo el canviaria. És que a mi em sona *per la qual*/, però *per la qual cosa* no. |
406. **AS:** *Per això. Per tant i per això*/, que és com conseqüència, no? =Sí.
407. **NP:** =Sí. || (12)
408. **AS:** Conseqüència. “El més provable és que en l'època en què Fabra...” *Ja que*, un altre cop. Però està bé, no?
409. **NP:** Mhm.
410. **AS:** *En segon lloc*\, un altre marcador\, però que està bé perquè hem començat *en primer lloc*.
411. **NP:** Sí.
412. **AS:** *Ja que. De bon principi*/ <fu> (fa un so amb els llavis que expressa dubte, desacord o dificultat) *de bon principi*, què...? |

413. **NP:** *D'entrada*, no?
414. **AS:** Sí, seria *d'en-*
415. **NP:** xxx *des d'un principi. De bon principi*, no. || (6)
416. **AS:** Li preguntem a la P?
417. **NP:** Vale. Jo diria que és marca- Jo crec que és marcador d'ordre...
418. **AS:** Mhm.
419. **NP:** ...i que el pots canviar per *des d'un principi*.
420. **AS:** *Des d'un princi-*? On està, a l'ordre?
421. **NP:** No, no està, però-
422. **AS:** Ah, val.
423. **NP:** Ara li pregunto. | (5)
424. **AS:** No hi ha el *d'entrada* i tot això?
425. **NP:** Sí, aquí.
426. **AS:** Vale.
427. **NP:** Ai! Aquí. (assenyala la categoria de Marcar ordre, de la taula de MD)
428. **AS:** *D'entrada*.
429. **NP:** Sí.
430. **AS:** Sí, seria *d'entrada*, més aviat, no?
431. **NP:** Sí. | No, i *des d'un principi* també està bé.
432. **AS:** *Des d'un principi*?
433. **NP:** Mhm. Li pregunto per si un cas però:: =jo crec que sí.
434. **AS:** =*Des d'un principi*.
435. **NP:** *Tot i que*, un altre cop.
436. **AS:** *Tot i que*.
437. **NP:** *Tot i que* potser el canviem, no?
438. **AS:** Sí, l'hem utilitzat aquí "*Tot i que* es basa en la gramàtica de Pompeu Fabra..."
439. **NP:** *Encara que*. | =Concessió.
440. **AS:** ="...que és de caràcter molt més normatiu..."
441. **NP:** Pots posar *encara que. Malgrat que*. || (6) Doncs, no, si t'agrada així, deixa-ho així, eh?
442. **AS:** No, el *malgrat* potser sí estaria bé, no?
443. **NP:** Mhm. |
444. **AS:** Per no repetir-ho tan seguit. || (5) *Baldament*. || (17) O:: quin era l'altre? *Malgrat que*. || (13) Val. Aquests són els que hauríem de canviar: *per la qual cosa, de bon principi, tot i que*.
445. **NP:** Vols un subratllador? |
446. **AS:** Potser... | Vale. || (5) *Tot i que*. || (11) Bueno, aquí no hi ha cap. Li preguntem lo d'aquests dos/
447. **NP:** Mhm.
448. **AS:** *De bon principi*- Perquè *de bon principi*, tu dius que no és correcte, no? O sigui, =*de bon principi*...
449. **NP:** =Jo diria que no.
450. **AS:** ...seria *des d'un principi*. | És que també- *de bon principi* també em sona com molt oral.
451. **NP:** És que no sé si 'bon' i 'principi'-
452. **P:** Sí. (P respon a la crida de les alumnes i s'acosta perquè li dirigeixin la pregunta)
453. **NP:** Vale. E::m tenim una pregunta.
454. **AS:** Aquests tres creiem que els hem de canviar. *Per la qual cosa* perquè és com...

455. **NP:** Jo no crec que sigui correcte.
456. **P:** Seria un marcador?
457. **AS:** Sí, bueno, no ho sé. (riu)
458. **P:** (riu) Què creieu? Clar, quin- semànticament, quin sentit té? || (8) Quin tipus de relació lògica introduceix?
459. **NP:** Doncs::
460. **AS:** Bueno, en realitat explica-
461. **NP:** Sí.
462. **AS:** Perquè diem que és em- ‘és descriptiva *per la qual cosa* a l’apartat que buscàvem apareix com molt poca cosa’. |
463. **P:** Mhm. Val.
464. **AS:** Llavors-
465. **P:** Val. Però per què es podria substituir. Si heu pensat en substituir-lo...
466. **AS:** Em...
467. **NP:** =Sí, *per tant* i *per això*...
468. **AS:** :=...*per això*.
469. **NP:** =...de conseqüència.
470. **P:** =Ah! Per aix- D’acord. Quin sentit tindria?
471. **AS:** Conseqüència.
472. **P:** D’acord.
473. **AS:** Val.
474. **P:** Ah:: però en aquest cas és un relatiu.
475. **NP:** Vale.
476. **P:** Llavors, no seria marcador pròpiament dit.
477. **NP:** Val.
478. **AS:** No seria marcador. Llavors no-
479. **P:** Però el podeu canviar, si voleu. És a dir, és- és opció vostra.
480. **AS:** Val.
481. **NP:** Val.
482. **AS:** Val.
483. **NP:** Després, *de bon principi*/...
484. **P:** Sí?
485. **NP:** ...existeix? =És que jo sé que s’ha dit *des d’un principi*.
486. **AS:** =És que- és com molt oral, o sigui- Sí, molt oral però com:: escrit no sabem sí...
487. **P:** Quin-
488. **AS:** Perquè diem: ‘En segon lloc vam optar per la de Badia i Margarit perquè-’ o sigui, ‘ja que de bon principi creiem que era la més completa...’ (el text original diu “En segon lloc, hem optat per *la Gramàtica de la llengua catalana* de Badia i Margarit (1994), ja que, de bon principi, creiem que era la més completa”)²¹
489. **P:** Val. *De bon principi* què faria? Quina funció tindria?
490. **AS:** Com::
491. **NP:** Marcar ordre, no?
492. **AS:** Sí, com::
493. **NP:** ‘*Des del començament*, pensàvem...’
494. **P:** Però quin ordre? ‘*Des del començament*/ de::’ És a dir, quan buscàveu les gramàtiques, no?

²¹ Hem mantingut la cursiva del text original.

495. **NP:** Sí.
496. **AS:** Sí. Exacte.
497. **NP:** Sí. Quan vam decidir buscar les gramàtiques vam dir ‘mira, pues busquem d’aquest...’
498. **P:** D’acord. Per tant...
499. **AS:** Pompeu era la primera de-
500. **P:** ...tindria una mica de...
501. **AS:** Sí.
502. **P:** Quina funció tindria, també, a part de marcar ordre? Si és una narració que esteu fent de quan buscàveu les gramàtiques?
503. **AS:** Com que et =remet?
504. **NP:** =Indicar temps.
505. **P:** Exacte. També té una mica de sentit temporal.
506. **AS:** Mhm.
507. **P:** Però sí que- sí que seria marcador.
508. **NP:** Mhm.
509. **AS:** És marcador. Però *de bon principi*...
510. **P:** Mhm?
511. **AS:** ...és correcte? O sigui, és un marcador correcte?
512. **P:** Sí.
513. **AS:** Sí?
514. **P:** Sí.
515. **AS:** Ah. *De bon principi*.
516. **NP:** Vale, i:: i ja està. <Aquest> l’hem marcat per repetició... (es refereix al *tot i que* de “*Tot i que* es basa en la gramàtica de Pompeu Fabra...”)
517. **AS:** Sí, el *tot i que* l’hem posat aquí-
518. **P:** D’acord. N’hi ha dos.
519. **NP:** I el canviem per xxx
520. **P:** Val.
521. **AS:** Perquè sigui una mica més variat perquè crec que sí que el tornem a utilitzar =bastantes vegades més.
522. **NP:** =Més endavant.
523. **P:** Mm:: d’acord, doncs potser sí, per-
524. **AS:** *Malgrat que* xxx
525. **P:** Està bé. (P s’allunya de la parella d’estudiants)
526. **NP:** Vale.
527. **AS:** Val. *Després*.
528. **NP:** *Després*.
529. **AS:** Però | podríem utilitzar una mica més::
530. **NP:** <Aquí>, està. *Més endavant, a continuació, tot seguit*. (NP identifica *després* a la categoria d’indicar temps de la taula de MD, i enumera altres MD d’aquesta categoria)
531. **AS:** *Tot seguit*- ah, *tot seguit*- A veure, tenim- <Mira, si ho- si ho mirem així des de fora...> (es refereix a observar els MD que organitzen el text i que introdueixen els diferents paràgrafs que componen el text)
532. **NP:** Mhm.
533. **AS:** ...tenim *després, a continuació, tot seguit*...
534. **NP:** *Després* un altre cop.
535. **AS:** *Després, per últim*. “Per resoldre la qüestió...” no és un marcador\ No\

536. **NP:** Jo deixaria aquest *després* i aquí posaria *més en- més endavant*.
537. **AS:** Tenim *en primer lloc, en segon lloc, després, a continuació, tot seguit, després i per últim*.
538. **NP:** Mhm.
539. **AS:** Llavors... per quin has dit?
540. **NP:** *Més tard o més endavant*.
541. **AS:** Mhm. | Val. | *Més endavant*. | És que *més endavant* em sona com... <ntx> (toca l'ase)
542. **NP:** =Sí, com si es passés 'a la continuació'.
543. **AS:** =...com quan tu dius- com quan tu dius ='ja ho faré *més endavant*'.
544. **NP:** =Sí, sí, sí, sí. Posa *més tard*.
545. **AS:** *Més tard*. | Val. *A continuació*. Vale. Pel mig trobem algun/
546. **NP:** *La qual xxx*
547. **AS:** *Per la qual cosa*, un altre cop.
548. **NP:** Tens gana, eh? Jo també. (riu)
549. **AS:** (rient) <No, no, però és que a mi sempre, eh? O sigui-!>
550. **NP:** Ja, ja, ja! Jo també, t'ho prometo, tia. És que jo puc acabar de menjar i que em soni. Horrible!
551. **AS:** (riu) Val. "Així com la de Badia i Margarit..." *Així com*. No?
552. **NP:** Sí.
553. **AS:** Però està bé perquè és com:: comparant, no? "Així com la de Badia i Margarit..."
554. **NP:** Sí. Sí, sí, sí, sí.
555. **AS:** "...es basa en altres..." Hi ha alguna que- de comparar? || (5) Llavors en veritat sí que comparem una mica però, bueno, només aquí.
556. **NP:** Ja.
557. **AS:** Allò que vam posar que no comparàvem... (es refereix a les respostes que van donar de la Guia de revisió del text; van posar que no comparaven, sinó que explicaven la informació que contenien les gramàtiques successivament)
558. **NP:** No, però és que- Sí, perquè era explícit, o sigui-
559. **AS:** Ja... "Així com la de Badia i Margarit..." Bueno, però igualment està bé.
560. **NP:** Mhm. || (8)
561. **AS:** I això "Aquí hem trobat una classificació dels pleonasmes..."
562. **NP:** No, "Aquí hem trobat...", no.
563. **AS:** Això ho hauríem de canviar també perquè *la qual cosa* un altre cop.
564. **NP:** *Cosa que*, pots posar mateix. Encara que es repeteixi 'cosa'.
565. **AS:** Sí. *Cosa que*.
566. **NP:** "...ha sigut..." pots canviar-ho per "...ens ha resultat..." No hi ha repetició, també?
567. **AS:** Sí.
568. **NP:** Sí.
569. **AS:** Vale. "A *continuació*, ens hem dirigit..." || (9) *A causa de* | és un marcador?
570. **NP:** Sí, de causa. || (6)
571. **AS:** "...i, també, per la importància..." (X)
572. **NP:** *També?*
573. **AS:** *També?* |
574. **NP:** No ho sé, eh?
575. **AS:** Però *també* és un marcador?

576. **NP:** No ho sé! És que ja arriba un punt que no sé ni què és un marcador ni què és un-!
577. **AS:** Ja. Val. *Tot seguit.*
578. **NP:** *De bon principi.* Sí.
579. **AS:** Què havíem posat aquí? *De bon principi? D'entrada.* Podem canviar-ho.
580. **NP:** Mhm.
581. **AS:** ‘...com ja sabíem *d'entrada*...’ “...encara no s’ha inclòs la part de sintaxi que és la que...” “Per aquest motiu...”
582. **NP:** Espera, espera.
583. **AS:** Què? Què?
584. **NP:** Aquesta frase és una mica rebuscada, no?
585. **AS:** Què diu?
586. **NP:** “Tot seguit, hem consultat breument la *Gramàtica de la llengua catalana* (2002) de l’IEC, però, com ja sabíem de bon-...”²² bueno, *d'entrada*, “...encara no s’ha inclòs la part de sintaxi que és la que necessitàvem per a la realització del treball.”
587. **AS:** Ja. És molt llarga. || (13) Reformular
588. **NP:** Pots posar- pots posar ‘Però que [coma] com ja sabíem [coma] encara no s’ha inclòs...’
589. **AS:** Sense el marcador, no?
590. **NP:** S::í. (afirma amb poc convenciment) És que- aqu- no queda...
591. **AS:** Clar, perquè-
592. **NP:** Saps què passa, que utilitzes el verb en passat i aquí utilitzes el verb en present. || (5)
593. **AS:** Mhm. Sí, perquè <ntx> (toca l’ase) és que en veritat ja s’entén perquè si diem ‘Tot seguit hem consultat breument la gramàtica de llengua catalana de l’IEC, però, com ja sabíem, encara no s’ha inclòs...’ (el text original diu “Tot seguit, hem consultat breument la *Gramàtica de la llengua catalana* (2002) de l’IEC, però, com ja sabíem de bon principi, encara no s’ha inclòs la part de sintaxi que és la que necessitàvem per a la realització del treball.”)
594. **NP:** Mhm.
595. **AS:** O sigui, com- ‘ja ho sabíem/...’
596. **NP:** Sí, sí, sí.
597. **AS:** ...ja estem dient que ‘ja ho sabíem des del principi’. Llavors, aquest el podríem treure. Val. *Per aquest motiu* és un marcador? En realitat sí, no?
598. **NP:** Sí, és com *per això*. | Sí. |
599. **AS:** Està bé, no?
600. **NP:** Sí.
601. **AS:** Val. “*Després* de consultar...” “...hem optat per cercar...” “...no dona més informació sobre el tema i, *PER TANT*...” (?) <Bé> que és una conseqüència. | Val. *Per últim*. “...perquè ens ha semblat les més completes. A partir d’aquí, hem decidit començar...”
602. **NP:** (comencen problemes de so en la gravació que dificulten la transcripció i provoquen que hi hagin fragments dubtosos) *Ja que*.
603. **AS:** “Per resoldre la qüestió plantejada...” “Ruaix, *EN CANVI*” “Ruaix, *EN CANVI*” Està bé aquest. És oposició perquè diem que ‘Pompeu no diu res, en canvi Ruaix sí que tracta el tema’

²² Hem mantingut la cursiva del text original.

604. **NP:** xxx i anem per la segona pregunta.
 605. **AS:** On estàvem?
 606. **NP:** Mm:: no sé.

Pregunta 3. Min. 32:32

607. **AS:** xxx “Com comenceu el text? Quins marcadors poden sortir en una introducció?”
 608. **NP:** xxx
 609. **AS:** A veure. Mirant aix- Contestem les preguntes i diem que comencem el text/ Doncs “A la següent pràctica, tractarem...” tal, tal, tal. I: llavors ja comencem a explicar seguint l’ordre d’*en primer lloc, en segon lloc...*
 610. **NP:** Sí.
 611. **AS:** ...*després, a continuació, tot seguit.*
 612. **NP:** Seguim un ordre temporal.
 613. **AS:** Acabem el text/
 614. **NP:** “A partir de...”
 615. **AS:** En realitat...
 616. **NP:** Però no hi ha conclusió.
 617. **AS:** ...no utilitzem cap tema de... | Mhm. || (8) Perquè diem “A partir de la resolució que hem presentat...” “...confirmem...”
 618. **NP:** Mhm.
 619. **AS:** ‘...que ens ha resolt el dubte aquesta perquè tal, tal, tal/ tal, tal, tal’ Llavors, “*Per una banda...*”
 620. **NP:** Mhm.
 621. **AS:** Que *per una banda* hem dit que està malament, no? Bueno, li preguntem.
 622. **NP:** Mhm.
 623. **AS:** “...hem trobat explicacions molt detalles sobre el tema dels pleonasmes de complement indirecte. *D’altra banda...*” Vale, aquí estem explicant per què hem decidit que =la de Solà és la més-
 624. **NP:** =Sí. No, no. La- Sí. Ho acabem com una conclusió.
 625. **AS:** Sí.
 626. **NP:** I:
 627. **AS:** I és que- L’últim- O sigui...
 628. **NP:** Però-
 629. **AS:** ...la nostra conclusió en realitat és què utilitzaríem a partir d’ara.
 630. **NP:** Clar, no fem un resum breu del text.
 631. **AS:** Clar.
 632. **NP:** Per això. I per tant no utilitzem...
 633. **AS:** Marcador de...
 634. **NP:** De...
 635. **AS:** ...de tancament.
 636. **NP:** Sí.
 637. **AS:** Sí. Perquè diem ‘A les següents pràctiques...’ o sigui, bueno, “Per a les següents consultes...”
 638. **NP:** Mhm.
 639. **AS:** ‘...en primer lloc, revisariem tal, perquè no sé què...’ (acaben els problemes de so de la gravació)

640. **NP:** Clar.
641. **AS:** ‘A continuació tal, i tal...’ Potser sí que ens faltaria una mica de | tancament, no? És que clar, en veritat, ho hem explicat tot tan detallat...
642. **NP:** Mhm. Clar.
643. **AS:** ...que tornar a repetir el mateix/
644. **NP:** Ja. Ja, ja, ja, ja. No, potser no, ja està! “Com acabeu el text?” Doncs l’acabem/
645. **AS:** L’acabem contestant a l’última pregunta que era la de...
646. **NP:** Sí, exacte. I no utilitzem-
647. **AS:** ...amb quina gramàtica et quedes i...
648. **NP:** Sí.
649. **AS:** ...què és el que- Llavors-
650. **NP:** I no utilitzem marcadors de resum i tancament del text. Vale.
651. **AS:** (criden la professora) <P!>
652. **P:** Sí.
653. **AS:** A la pregunta de “Com acabeu el...” O sigui, els marcadors de resum i tancament, nosaltres no n’hem utilitzat...
654. **P:** Mhm.
655. **AS:** ...però perquè el nostre tancament era contestar les frases- ai, sí, les preguntes de amb quina et quedes i quina utilitzaries per les següents consultes. Llavors diem que ens quedem amb la de Solà, d’una...
656. **P:** Mhm.
657. **AS:** ...d’una banda, perquè hem trobat expressions molt detallades i, d’altra banda, perquè amb els exemples, doncs, ens ha anat molt bé.
658. **P:** D’acord.
659. **AS:** I que- a co- o sigui, per següents consultes, revisariem primer la de l’IEC...
660. **P:** Mhm.
661. **AS:** ...i després la de Badia i Margarit i Solà no sé què.
662. **P:** Val.
663. **AS:** Llavors no utilitzem tanca- o sigui, marcadors de tancament perquè ja fem un resum de tot el que hem dit.
664. **P:** D’acord.
665. **AS:** Perquè nosaltres quan ho estàvem fent vam considerar que ho havíem explicat tot tant detallat i que ja ho havíem argumentat tot que no havíem de fer un resum dient...
666. **P:** Val.
667. **AS:** ...resumint o en conclusió/ tot això.
668. **P:** Val. =És a dir...
669. **AS:** =Llavors, està molt/...
670. **P:** Val. Per tant, *d’altra banda*...
671. **AS:** Sí.
672. **P:** *D’una banda, d’altra banda*. D’acord. Explicaríeu aquest raonament.
673. **AS:** Sí.
674. **P:** Mm::
675. **AS:** Que...
676. **P:** És a dir, no sempre cal resumir. És el que has dit tu. És a dir, no sempre cal...
677. **NP:** Val.
678. **AS:** Exacte, en aquest cas nosaltres creiem que no calia resumir.
679. **P:** D’acord. | Val. I aquí? En aquest paràgraf, què feu? És a dir, com:: com anomenaríeu aquesta última idea?

-
680. **AS:** Com que...
681. **P:** Aquest últim paràgraf.
682. **NP:** És una reflexió sobre si en un futur...
683. **AS:** Que- Exacte.
684. **NP:** ...haguéssim de consultar alguna gramàtica, doncs...
685. **AS:** Que en conseqüència, després de tot el treball que hem realitzat, lo que-
686. **NP:** Sí.
687. **P:** Mhm.
688. **AS:** ...o sigui, seria molt diferent de lo que hem fet per fer aquest treball.
689. **P:** D'acord.
690. **AS:** O sigui, com vam començar per Fabra i tal perquè no sabíem...
691. **P:** Sí.
692. **AS:** ...ara que ja sabem...
693. **P:** Sí.
694. **AS:** ...doncs miraríem primer... bueno-
695. **P:** Val, això és el que voleu dir en aquest paràgraf.
696. **AS:** Sí.
697. **NP:** Sí.
698. **P:** Llavors, ara, depèn de vosaltres. Creieu que necessitaríeu un marcador per introduir això que:: voleu dir, és a dir- O simplement, el lector ja pot- ja ho veurà.
699. **NP:** Sí, no, potser sí.
700. **AS:** És que jo crec- és que no sé- crec que sí, perquè =és com molt...
701. **P:** =Si teniu en compte...
702. **AS:** ...molt clar.
703. **P:** Per exemple, si teniu- bé, per exemple, no. És important, no? Si teniu en compte el destinatari...
704. **AS:** Clar, és que...
705. **NP:** Sí.
706. **AS:** ...ho vam escriure com molt clar: "Per les següents consultes que hàgim de realitzar, en primer lloc, revisaríem la gramàtica provisional de l'IEC..."
707. **P:** Penseu-hi. Penseu-hi si podríeu introduir un marcador o no.
708. **NP:** D'acord.
709. **AS:** Val.
710. **P:** Val? En funció d'això- de dir- =que primer raoneu...
711. **AS:** =És que tenim marcadors...
712. **P:** Primer raoneu la solució- Està bé, com hem vist.
713. **AS:** Mhm.
714. **NP:** Mhm.
715. **P:** Està bé, com ho hem vist.
716. **AS:** Mhm.
717. **NP:** Mhm.
718. **P:** I després en aquest paràgraf, doncs, feu una reflexió, no? Una reflexió final de...
719. **NP:** Mhm.
720. **AS:** És que mira, si et fixes, tenim =en primer lloc, a continuació i ja que.
721. **P:** =També. Sí.
722. **AS:** =Que són més aviat de principi...
723. **P:** =I aquí també hauríeu de marcar-los, no?
724. **AS:** Sí, sí.

725. **NP:** Sí, sí, sí.
726. **P:** Val, val.
727. **AS:** Doncs, clar, tenim *en primer lloc, a continuació i ja que*, =que serien com...
728. **NP:** =Podríem...
729. **P:** Però aquest *en primer lloc*, què fa? Què està fent? Per exemple, *a continuació*...
730. **AS:** Em:: marca un ordre de...
731. **NP:** De consulta.
732. **AS:** O sigui, de lo que estem explicant marca l'ordre que consultaríem.
733. **P:** Sí, sí, l'ordre/
734. **AS:** Però clar, estem-
735. **P:** Però per tant no marca l'ordre del...
736. **AS:** De tot el treball, diguem.
737. **P:** ...de tot el treball. Exacte. Per tant-
738. **AS:** No.
739. **NP:** No. Sí. Si escrivíssim 'A causa de la realització d'aquest treball eh:: hem arribat a la conclusió de:: que:: si haguéssim de tornar a fer una consulta en primer lloc...'
740. **P:** Mhm. Per exemple, sí.
741. **AS:** Clar, però això- Però això ho hem posat "A partir de la resolució que hem presentat a la frase..." = '...creiem que tal...'
742. **P:** =Val. Per tant, no hauríeu de repetir aquesta estructura.
743. **NP:** Val.
744. **P:** No sé si podríeu introduir algun altre marcador, llavors, al final/, diferent/ perquè aquí feu el raonament i després feu una reflexió final.
745. **NP:** Val.
746. **AS:** Val.
747. **P:** No seria el mateix. Però potser sí que es podria introduir un marcador. I:: i tingueu en compte...
748. **AS:** És que com la reflexió no té res a veure amb el treball...
749. **P:** Ja, ja.
750. **AS:** ...perquè és com parlar d'una altr- és com una altra pregunta.
751. **P:** Clar, però llavors potser el destinatari es perd...
752. **NP:** Mhm.
753. **AS:** Val.
754. **P:** ...perquè es pensa que el treball ja ha acabat amb el vostre raonament i de cop veu un paràgraf.
755. **AS:** Val.
756. **P:** No?
757. **AS:** Val.
758. **P:** Potser, eh?
759. **NP:** Sí. S'hauria de reformular també l'anterior. I aquest últim sí que podria ser... 'Per causa de no sé què' Val.
760. **P:** Com::
761. **NP:** xxx
762. **P:** O:: no sé, *com a reflexió final* o...
763. **NP:** Mhm.
764. **P:** No ho sé, alguna cosa així. I clar, en aquests marcadors, per exemple, els trobem aquí, no?

765. **NP:** Sí.
766. **AS:** Sí.
767. **P:** Però hem dit que no- que aquí no estan organitzant el discurs sinó que...
768. **AS:** Organitzen les idees de-
769. **P:** Per tant/
770. **AS:** O sigui, l'ordre que seguiríem-
771. **P:** L'ordre que-
772. **AS:** Exacte.
773. **P:** Val. Però aquí no hi són.
774. **AS:** (negant) M m. No.
775. **P:** Llavors, què creieu que passa? És a dir, que en aquesta part B de relacionar les idees no hi ha marcadors que siguin per marcar l'ordre. (es refereix a l'Apartat B de la taula de MD)
776. **AS:** Exacte.
777. **P:** Mm:: ho veieu bé o... no?
778. **NP:** No.
779. **P:** És a dir, si heu trobat un ús d'un marcador que no hi és, creieu que és correcte? O no?
780. **NP:** Jo crec que sí.
781. **AS:** És que clar, nosaltres creiem que és correcte però perquè jo si m'ho lleigeixo... =Ara, després de tants dies m'ho lleigeixo...
782. **P:** =Vull dir, això no- Clar, això no és la Bíblia, eh, vull dir- Per tant...
783. **NP:** (rient)< Ja, ja!>
784. **AS:** (rient) <Ja!>
785. **P:** No, no, està bé que feu la reflexió, eh?
786. **AS:** Però, clar, després de tants dies ara ens ho llegim i en veritat sí que ho veiem- o sigui, ho veiem bé, és correcte.
787. **P:** Val. Per tant, aquí pot ser que hi poguéssim afegir una categoria d'ordre de les idees...
788. **AS:** Sí.
789. **NP:** Sí.
790. **P:** ...és a dir, com ordenem les-
791. **AS:** Sí. Exacte. No com ordenem el text, sinó les idees dins d'un punt que tractem, vaja!
792. **P:** D'acord. Exacte.
793. **AS:** Vale. Llavors, aquí-
794. **NP:** Em, una altra cosa, abans de que te'n vagis! Si aquí escrivim *per una banda*, és correcte escriure *d'altra banda* o hem descriure...?
795. **AS:** És...
796. **P:** Què creieu?
797. **NP:** Jo crec que és *d'una banda* i *d'altra banda*.
798. **AS:** *D'una banda* i *d'altra banda*, no?
799. **NP:** Però *per una banda* i *d'altra banda* és incorrecte\ | Crec.
800. **P:** Val. Incorrecte normativament o en algun altre sentit?
801. **NP:** Estilísticament.
802. **P:** Estilísticament.
803. **NP:** Sí.
804. **AS:** Ah, jo no! Jo més aviat com que *per una banda* en català no existeix.
805. **NP:** =Sí que existeix...

806. **AS:** =És com en castellà, *por un lado*.
807. **P:** Sí, em sembla que sí que existeix!
808. **NP:** Però és *per una banda, per altra banda*, no?
809. **P:** D'acord.
810. **NP:** Clar, si poses un-
811. **P:** Seria estilísticament més- O sigui, tenint en compte el conjunt de- del text.
812. **NP:** Mhm.
813. **AS:** Llavors, *d'una banda i d'altra banda*, no?
814. **P:** (s'allunya de la parella)
815. **AS:** Vale. | Molt bé. Vale, aquí podríem posa::r... em, on està? || (5)
816. **NP:** Però què vols dir?
817. **AS:** Ai, sí! Em::
818. **NP:** *Finalment*.
819. **AS:** *Finalment?*
820. **NP:** Sí, jo sempre poso *finalment*. Perquè potser no vols fer una conclusió de tot, però sí perquè- sí que vols acabar el text, saps? | No sé si m'he explicat. O *per acabar* o no sé...
821. **AS:** Sí, *finalment*. Abans, aquí. Val. Vale, hem de marcar... aquests marcadors que trobem aquí/
822. **NP:** *Anteriorment*, no\, no?
823. **AS:** A on?
824. **NP:** *Anteriorment* (al text original diu "Com hem mencionat anteriorment...")
825. **AS:** És que-
826. **NP:** És indicador de temps.
827. **AS:** Sí. "Dins del primer cas observem..." "*Tot i això*, només es comenta que cal..." Vale. Val, el *tot i això* és que 'observem un exemple clar...
828. **NP:** Mhm.
829. **AS:** ...però...
830. **NP:** Concessiu.
831. **AS:** ...concessivament'/ Sí. Vale. "A l'obra de Joan Solà..." "...s'exposen diversos..." "...*ja que* contenen un verb que afecta positivament o negativament..."
832. **NP:** I si el canviem per *perquè?* *Ja que* surt quatre o cinc vegades, no?
833. **AS:** Sí.
834. **NP:** Ah!
835. **AS:** *Perquè, per tant*. Bueno, en veritat no tantes, no?
836. **NP:** Ah, vale, vale.
837. **AS:** Tenim...
838. **NP:** Aquí el *ja que*...
839. **AS:** ...*ja que, en canvi, per tant*. I aquí tenim també, no? *Tot i que*.
840. **NP:** On estava? Aquí i aquí. Podem canviar el nom d'aquests dos...
841. **AS:** Sí.
842. **NP:** ...que estan molt junts.
843. **AS:** Mhm. | Val.
844. **NP:** Sí, aquí aniria *perquè*...
845. **AS:** Un *perquè*.
846. **NP:** ...i després la coma.
847. **AS:** Sí.
848. **NP:** I aquesta coma va fora.
849. **AS:** Sí. Vale, canviem *perquè*.

850. **NP:** “[coma] de bon principi [coma]” Ja està. (es refereix a l’enunciat “En segon lloc, hem optat per *la Gramàtica de la llengua catalana* de Badia i Margarit (1994), ja que, de bon principi, crèiem que era la més completa pel fet de ser descriptiva, normativa, diatòpica i diastràtica.”)
851. **AS:** Val. “*Més endavant*, l’autor tracta...” Sí, *més endavant* perquè- o sigui, anàvem llegint...
852. **NP:** Mhm.
853. **AS:** ...i ‘més endavant trobem altres coses’. “*En aquest apartat...*” (X)
854. **NP:** No, “*En aquest apartat...*”, no.
855. **AS:** *Finalment*.
856. **NP:** Això està ben formulat.
857. **AS:** Quin?
858. **NP:** “...la duplicació pronominal és necessària també.” O ‘...és també necessària.’?
859. **AS:** ‘...és necessària [coma]’ Falta- O sigui, ‘...és necessària [coma] també’ o ‘...és també necessària.’ O sigui, o la coma o el ‘també’ aquí davant. Però sí.
860. **NP:** Vale.
861. **AS:** “*Finalment*, hem trobat la solució a l’apartat...” tal tal. Aquest *finalment* no- o sigui, és com abans, no estem tancant el text. Simplement estem...
862. **NP:** Organitzant...
863. **AS:** ...organit-
864. **NP:** Sí.
865. **AS:** Sí.
866. **NP:** Organitzant dintre de:: de les idees.
867. **AS:** Sí. ‘Que la solució la vam trobar finalment després tal tal tal...’
868. **NP:** Sí. Sí, sí, sí, sí.
869. **AS:** Vale. “En aquest, descriu els verbs...”
870. **NP:** *De manera que?*
871. **AS:** Sí. *De manera que*. “Amb l’ajuda de...” “*Per tant*, ens trobem una oració...”
Vale, sí. “...i, *per aquest motiu...*”
872. **NP:** Bueno.
873. **AS:** O sigui, ‘a partir de la- lo de Solà, hem trobat que la nostre oració té un verb triargumental...’
874. **NP:** Mhm.
875. **AS:** ‘...i per aquest motiu podem dir que és incorrecte’, no? | Vale. *És a dir*. Vale.
876. **NP:** Aquí és igual que el mateix cas. *És a dir*, què- quin valor té aquí? | Bueno-
877. **AS:** Sí, és com que- És com al principi, que reformula però també:: també afegeix informació.
878. **NP:** No, en aquest cas sí que... en aquest cas sí que només reformula, diria jo.
879. **AS:** Perquè, a veure “Podem valorar la facilitat de recerca de manera positiva, *és a dir*, no ens ha resultat difícil...”
880. **P:** (a tota la classe, de lluny) Val. Una cosa.
881. **AS:** Sí, o sigui-
882. **NP:** Mhm.

Pregunta 5. Min. 45:05

883. **P:** (a tota la classe) Tots heu acabat?

884. **AS:** Sí.
885. **P:** (a tota la classe) La pregunta 5, sobretot.
886. **AS:** Ui, no. “Quina funció creieu que tenen els...”
887. **P:** (a tota la classe) L’heu de discutir. Si no ho heu fet, dos minuts, ho parreu.
888. **NP:** Vale. A veure...
889. **P:** D’acord? La pregunta 5.
890. **NP:** Pregunta 5.
891. **P:** Quina funció creieu que tenen? D’acord? Com els valoreu?
892. **NP:** Vale.
893. **AS:** Pregunta 5.
894. **NP:** Vale. “Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d’un text?” Organitzar. O sigui- Bueno, més que organitzar és | cohesionar el text.
895. **AS:** Clar, cohesionen perquè ja- els que marquen l’ordre és com per situar el lector, no/, d’una manera.
896. **NP:** Sí.
897. **AS:** En veritat, és això, és donar-li sentit al- =o sigui, cohesió.
898. **NP:** =Sí, donar-li- Sí, jo crec que a part de cohesionar-lo li dones una riquesa lèxica i gramatical...
899. **AS:** Mhm. Clar, perquè si tu estàs, per exemple, explicant una cos- si, per exemple, aquest cas que estàvem tractant “...de manera positiva, és a dir, no ens ha resultat difícil...”
900. **NP:** Mhm.
901. **AS:** ...és com que... no sé, amplies informació...
902. **NP:** Sí.
903. **AS:** I sempre necessites un marcador per fer aquestes coses.
904. **NP:** Sí.
905. **AS:** Si no, no... No sé.
906. **NP:** Doncs ja està discutit.
907. **AS:** Sí, és que en veritat-
908. **NP:** No hi ha molt a discutir. Estem d’acord en que cohesionen el text i aporta riquesa i varietat lèxica.
909. **AS:** Que necessita marcadors perquè si no no...
910. **NP:** Mhm. No té sentit.
911. **AS:** No pots reformular, no pots...
912. **NP:** Ordenar, tampoc.
913. **AS:** ...crear èmfasi perquè el lector ho vegi. No sé. Crec jo. Val. “Revisau els marcadors discursius de la vostra pràctica...”

Pregunta 3. Min. 46:36

914. **NP:** Això ho hem fet ja.
915. **AS:** Vale, això ho estàvem fent...
916. **NP:** I això:: també.
917. **AS:** “...milloreu per grups de portafolis...” Val.
918. **NP:** La 3, a veure.
919. **AS:** “A més de començar i acabar, cal organitzar i ordenar...”

-
920. **NP:** “Heu fet servir marcadors per encetar temes nous i també per ordenar la informació?” Sí.
921. **AS:** Sí, perquè per encetar temes nous/ Bueno, en veritat hem encetat temes nous...
922. **NP:** xxx
923. **AS:** (riu) Per exemple, estàvem parlant de l’ordre que hem seguit i després que és el que hem trobat a cadascuna. Sí que utilitzem... però:: aviam...
924. **NP:** Jo crec que més que per encetar, utilitzem per ordenar. Per ordenar sí que utilitzem un- un munt/ com *després, a continuació, tot seguit, en primer lloc, en segon lloc...*
925. **AS:** Sí. I no per- i no més- O sigui, i no tant per ordenar el text sinó per ordenar les idees dins de cada punt.
926. **NP:** Les idees dins del text.
927. **AS:** Està bé.
928. **P:** (a tota la classe) No, no toqueu les gravadores, eh? Les apagaré jo.
929. **NP:** “A vegades l’autor necessita remarcar, reformular, distingir, etc., la informació que dóna o posar exemples. Heu fet ús de marcadors que ajuden...” no sé què. Bueno, ja està.

Final. Min. 47:36

Annex 15.9 Transcripció de la interacció del G9 (CG-AH-RS)

Codi	TRANS_CG-RS-AH
-------------	----------------

Pregunta 1. Min. 00:03

1. **RS:** Està gravant, ja?
2. **AH:** Probando.
3. **RS:** Sí, sí. Està gravant.
4. **AH:** Probando.
5. **CG:** Acosta'l.
6. **RS:** Sí, acosta-te-la més.
7. **CG:** (riu)
8. **RS:** (riu) Em "Observeu la taula de marcadors" i "Subratlleu els que no coneixeu..."
9. **AH:** "Entre els que coneixeu i els que no utilitzeu, hi veieu molta diferència? =Per què creieu que passa?"
10. **CG:** =A vere.
11. **RS:** Els que no-
12. **AH:** *L'objectiu principal de.*
13. **CG:** Aquest el fem servir?
14. **AH:** El fem servir molt.
15. **RS:** Sí.
16. **CG:** Per tant, aquest, encercla'l.
17. **AH:** No-
18. **RS:** Tot i que no fa falta, però...
19. **AH:** Sí, encercla'l.
20. **RS:** Bueno, l'encerclo.
21. **AH:** O marca'l de diferent color: r o xxx
22. **RS:** *Aquest escrit tracta de no el fem servir gaire.*
23. **CG:** *Ens proposem exposar, tampoc.*
24. **AH:** *Respecte a.*
25. **RS:** Jo no el faig servir.
26. **AH:** xxx
27. **CG:** Jo pensava que era *respecte de.*
28. **RS:** Ja.
CG: Em van dir que era 'de', *respecte de*, el profe de batxillerat.
29. **AH:** És que és com molt castellà, no?
30. **RS:** Sí, en-
31. **AH:** *Respec-.*
32. **CG:** =*Respecto a.*
33. **AH:** =*Respecto a, respecto a esto.*
34. **RS:** No el fem servir, veritat?
35. **CG:** Home-

36. **AH:** Jo::
37. **CG:** =Jo faig servir *respecte de*
38. **AH:** =Jo en castellà, sí. Jo en castellà, però en català, no.
39. **CG:** I em van dir que era el- que potser era el mateix. Sats?
40. **RS:** Bueno, pues encercla'l. =*Quant a*, sí.
41. **AH:** =*Quant a*, sí. Jo aquest, sí.
42. **CG:** Jo, no.
43. **RS:** Jo, sí.
44. **CG:** Jo dic *en quant a*. *En quant a* això. No, això ho dic en castellà.
45. **RS:** Sí.
46. **CG:** *En cuanto a*.
47. **RS:** Em llavors, què? | No res. =*En relació amb*.
48. **CG:** =Home, si el fas servir/
49. **RS:** =Però s'ha de-
50. **AH:** =Jo el faig servir.
51. **CG:** Pues encercla'l.
52. **RS:** *En relació amb*.
53. **AH:** *En relació amb*.
54. **RS:** També el faig servir jo, molt. Vosaltres?
55. **AH:** També.
56. **CG:** Sí.
57. **RS:** *Amb relació a*.
58. **AH:** Jo aquest, no.
59. **CG:** No.
60. **RS:** No. || (5)
61. **AH:** *Pel que fa a*, sí. Bastant.
62. **RS:** Sí. I *el següent punt tracta de*, també. Jo el faig servir massa.
63. **CG:** =Sí?
64. **AH:** =Jo, no.
65. **CG:** Jo, no. Bueno, però encercla'l si vols.
66. **RS:** Ah, bueno, però- <ntx> (toca l'ase) =*D'entrada*.
67. **AH:** =*D'entrada*, no. I *d'antuvi*, encara menys!
68. **CG:** (rient) Encara menys!
69. **RS:** (rient) *D'antuvi!*
70. **AH:** (riu) *En primer lloc*.
71. **RS:** =*En primer lloc*. *Primerament*.
72. **CG:** =*En primer lloc*, jo sí.
73. **RS:** Sí.
74. **AH:** *Per començar*, també. *En segon lloc*.
75. **RS:** Bueno, això/ tot és un cercle.
76. **AH:** Sí.
77. **RS:** Distingir. *D'una altra banda*.
78. **AH:** *D'una banda, de l'altra*.
79. **RS:** Sí.
80. **AH:** *D'altra banda*, també. *Per un costat*, no.
81. **RS:** Ai, no.
82. **AH:** *Per un costat*, el feu servir?
83. **RS:** No.
84. **CG:** No.

85. **RS:** *Per un costat i per l'altre, no.*
86. **AH:** (riu)
87. **CG:** *Per una altra part, al contrari. Jo per una altra part, no, però al contrari, jo-*
88. **AH:** =*En canvi, sí.*
89. **RS:** =*En canvi, sí. En canvi, sí.*
90. **CG:** *Al contrari jo el faig servir, eh?*
91. **RS:** *Sí? Bueno, pues per una altra part... Em continuar sobre el mateix punt. A més a més, jo sí que el faig servir aquest.*
92. **AH:** *A més a més, jo també.*
93. **CG:** *Bueno- Bueno aquest/ potser no- no- crec que no. És que no sé. O sigui, és del pal- Ai! (és conscient que hi ha la gravadora quan fa servir l'expressió 'del pal')*
94. **AH:** (riu)
95. **CG:** (riu) *O sigui, jo faig servir al contrari quan és 'no és pas això, al contrari, és això'. O sigui, de vegades, eh?*
96. **AH:** Jo, mai.
97. **RS:** Jo, tampoc.
98. **CG:** *Pues en- subratlla'l.*
99. **AH:** Jo no utilitzo 'd'aquest pal' (AH fa referència a l'expressió 'del pal' que ha utilitzat CG a 94 i tots tres membres riuen; es demostra que són conscients que els estan gravant)
100. **RS:** (riu)
101. **CG:** (riu)
102. **AH:** (riu)
103. **RS:** =*Després, també.*
104. **AH:** =*Després, sí.*
105. **CG:** Sí.
106. **AH:** *Tot seguit.*
107. **CG:** No tant.
108. **RS:** No tant, eh?
109. **AH:** =*A continuació, no/, més?*
110. **RS:** =*A continuació, sí.*
111. **AH:** =*Don- doncs bé.*
112. **RS:** =*Doncs bé, bue- =No.*
113. **CG:** =No.
114. **AH:** *Endemés, tampoc.*
115. **RS:** =*Endemés? (amb sorpresa) <ah!>*
116. **CG:** (rient) =*Què va, tio!*
117. **AH:** El meu avi. (riu) =*Així mateix.*
118. **RS:** =*Així mateix.*
119. **CG:** No.
120. **RS:** Mm <ntx> (toca l'ase) =*més o menys.*
121. **CG:** =*D'altra banda.*
122. **AH:** *Tanmateix, sí.*
123. **RS:** Sí.
124. **AH:** *Així doncs, també.*
125. **CG:** =*Així doncs, molt.*
126. **AH:** =*És a dir. Molt*
127. **CG:** *És a dir.*
128. **AH:** *És a dir, moltíssim. I =en altres paraules.*

129. **RS:** =I en- No.
130. **CG:** No.
131. **AH:** No. =En efecte.
132. **RS:** =En efecte, no. | Convé destacar/
133. **AH:** Val, jo d'aquests d'èmfasi no faig servir cap.
134. **RS:** =Jo potser-
135. **AH:** =No emfatitzo mai.
136. **RS:** *S'ha de tenir en compte*, sí que el faig servir.
137. **CG:** Jo *s'ha de tenir en compte* tam::BÉ crec que el faig servir.
138. **AH:** Jo és que no emfatitzo mai. (riu)
139. **CG:** (amb veu infantil) Pues no pots::
140. **RS:** =Pues noi, no pots anar així per la vida.
141. **CG:** =(amb veu infantil) No pots no emfatitzar. (riu)
142. **RS:** (riu) *És a dir*, molt.
143. **CG:** =O sigui.
144. **RS:** =O sigui. Això és/, vosaltres ho feu servir? Jo, no.
145. **CG:** No. | =No.
146. **RS:** =Val, *dit en altres paraules, dit d'una altra manera*. (amb estranyesa)
<Vaja>?
147. **CG:** *Vaja?*
148. **RS:** Jo aquests d'aquí no els faig servir.
149. **AH:** *Més aviat! Més aviat*, sí.
150. **CG:** *Més aviat*, sí. Com encercles? (riu)
151. **AH:** Vale. *Per exemple*, sí.
152. **RS:** Ah, ja està-? Donar detalls. *Per exemple*, molt.
153. **AH:** 'Per ex.?'
154. **RS:** Això-? La *p* [punt] *ex.*, no. *A tall d'exemple*, mai.
155. **CG:** *En el cas de*, jo ho faig servir.
156. **AH:** I així.
157. **RS:** Així, sí. *En el cas de*. I *confere?*
158. **AH:** *Confere* és llatí. No.
159. **RS:** Em:: d'especificar. *En concret*.
160. **CG:** Jo, *especialment*, sí.
161. **AH:** I *de fet*.
162. **CG:** *De fet/*
163. **AH:** I *en particular*. Bua! Uf! (expressa cansament i dificultat)
164. **CG:** Jo, *en concret*, no. Però *concretament* potser el faig servir més.
165. **RS:** Sí, jo també. Crec que *concretament* el faig servir més que *en concret*.
166. **CG:** Però bueno, aquí no hi surt.
167. **RS:** Per resumir.
168. **CG:** *En resum- En síntesi*, jo faig servir molt.
169. **RS:** Jo faig servir *en resum, en síntesi*. I tu?
170. **AH:** *Breu-* no. *Resumint*, no?
171. **RS:** *Resumint*. Bueno, que s'assemblen molt. Després... acabar. *En conclusió i finalment*.
172. **CG:** *En conclusió*.
173. **RS:** I::/ =*per últim* no està ben dit.
174. **CG:** =*Així doncs*.
175. **RS:** =Eh? AH!

176. **AH:** =*En definitiva*.
177. **CG:** Ah, no?
178. **RS:** No.
179. **CG:** *Així doncs*.
180. **RS:** *En definitiva. Així doncs.* |
181. **CG:** Ah, jo dic- | *De fet?* No, però per acabar, no. (vol dir que utilitza *de fet* però no per acabar) *En tot cas. De tot- Jo de totes maneres el faig servir.* |
182. **RS:** Per indicar temps. *Abans, anteriorment. Suara!*
183. **CG:** *Abans, poc abans.*
184. **AH:** *SUARA?*
185. **RS:** *Anteriorment.*
186. **AH:** *Què és suara?*
187. **RS:** *Suara.*
188. **CG:** *Poc abans, també. O abans.*
189. **RS:** *I després.*
190. **AH:** *A continuació, tot seguit, llavors.*
191. **CG:** =*Tot seguit.*
192. **AH:** =*Tot seguit, també.*
193. **CG:** *Més endavant, més tard, aquests sí.*
194. **AH:** *Més-*
195. **RS:** *Sí. Més t-*
196. **AH:** *Més tard. No?*
197. **RS:** *Mm...*
198. **AH:** *No. Més endavant. Més endavant.*
199. **CG:** *Jo més- més- Jo faig servir més tard que no pas més endavant.* | *Bueno, tot. És que ho faig servir tot.*
200. **AH:** =*Sí.*
201. **RS:** =*Sí. Per indicar espai. Més amunt i més avall.*
202. **CG:** *I això? A vere, aquests es fan servir? En el mateix moment, al mateix temps.*
203. **RS:** *Però vosaltres ho feu servir en alguna redacció? | Jo no, eh?*
204. **CG:** *Simultàniament, no. || (5) Però una redacció- depèn- A veure, si a mi em fan explicar una... és a dir, si he de fer com un conte | pues potser sí que diré ‘més tard vaig anar a dormir’, sats?*
205. **RS:** *Mhm. A dalt i a baix. Més amunt i més avall. Jo crec que tots. Menys... | de cara i d’esquena, potser/*
206. **CG:** *De cara i d’esquena, jo no ho faig servir mai.*
207. **RS:** *Jo tampoc.*
208. **CG:** *A prop i lluny.*
209. **AH:** *A la dreta/esquerra, no? No sé...*
210. **RS:** *Sí. O sigui, tots, no?*
211. **AH:** *Per descriure.*
212. **RS:** *Endins, enfora.*
213. **AH:** *Més amunt i més avall. ‘Amunt’.*
214. **RS:** *Bueno, pues, tots encerclats.*
215. **CG:** *Menys de cara i d’esquena.*
216. **RS:** (passa a llegir els enunciats de la taula de MD) I els que “serveixen per relacionar les idees”. “Afecten fragments més breus de text i connecten les idees entre si a l’interior de l’oració.” Per indicar causa. *Perquè, a causa de, ja que, atès que.* Aquests són els que més faig servir jo.

217. **AH:** Jo també. *Perquè, a causa de-*
218. **CG:** *A raó de*, jo no ho faig servir.
219. **RS:** Jo tampoc.
220. **CG:** *Puix que* (bufa, expressant desconeixement o dificultat) <uf> *Puix que* tampoc. *Car* tampoc. *Vist que* tampoc. *Atès que*, no, no ho faig servir. O sigui, el conec però no el faig servir.
221. **AH:** *Considerant que*, tampoc.
222. **CG:** Tampoc.
223. **AH:** *Gràcies a*, sí. *Per culpa de*. (riu)
224. **CG:** *Per culpa de*. (riu)
225. **RS:** Jo no el faig servir.
226. **CG:** Jo sí que el faig =servir, *per culpa de*.
227. **AH:** =Jo faig servir *a causa de*.
228. **CG:** Bueno-
229. **RS:** =Jo també, *a causa de*.
230. **CG:** =Faig servir més *a causa de*.
231. **AH:** =*A causa de*.
232. **RS:** I *perquè*.
233. **CG:** I *ja que*.
234. **RS:** I els demás. *Gràcies a*, sí. *Per cul-*
235. **CG:** *Per culpa de-*
236. **RS:** El feu servir?
237. **CG:** Faig servir més *a causa de*.
238. **AH:** *A causa de*, jo també.
239. **RS:** Vale. Bueno pues, ho subratllo. =*Com que*.
240. **CG:** =*Com que*, el faig servir jo. *A força de*, no.
241. **AH:** *A força de i a còpia de...*
242. **CG:** =I *a còpia de*, tampoc.
243. **AH:** =...tampoc.
244. **RS:** Per indicar conseqüència. *Doncs*, =*així doncs*.
245. **AH:** =*Així doncs*, *per-*
246. **RS:** *Per tant*.
247. **CG:** *Per tant*, sí. Jo el faig servir.
248. **RS:** Sí.
249. **AH:** Aquests tres sí que els faig servir, jo. | *Així és que*.
250. **RS:** *De manera que*. |
251. **AH:** =*Per això*.
252. **RS:** =I *per això*.
253. **AH:** =*Per això*.
254. **RS:** Indicar condició. *Si/*
255. **CG:** Ai!, jo no dic- Ah, jo dic *en conseqüència*, de vegades, eh?
256. **RS:** *En conseqüència?*
257. **CG:** O més, *consegüentment- consec-*
258. **AH:** *Conseqüent*.
259. **CG:** *En cons-* Jo dic, eh, *en conseqüència*. En algun text ho he fet servir. No gaires/ || (7) No! *En/a conseqüència*, no.
260. **RS:** *En conseqüència*. O sigui, sense el 'com'.
261. **CG:** I sense la 'a'. || (5)
262. **RS:** Però això s'ha d'entregar? Perquè ho estic fent en brut.

263. **CG:** No ho sé.
264. **AH:** No crec.
265. **RS:** E::m, vosaltres feu servir uns altres, a part de:: *si*, per indicar condició?
266. **AH:** *En cas- En cas de.*
267. **CG:** *En cas que.* Bueno, *en cas de/que.* Els altres, no.
268. **RS:** Per indicar finalitat. *Perquè.*
269. **CG:** *Per tal de.* Jo faig servir *per tal de.*
270. **RS:** *A fi- a fi de.*
271. **CG:** *I amb la finalitat de,* també.
272. **RS:** *I amb l'objectiu* també es fa servir, no?
273. **CG:** Sí.
274. **RS:** *Perquè-* bàsicament tots.
275. **CG:** Sí.
276. **RS:** Indicar oposició. *Tanmateix.*
277. **CG:** =Jo...
278. **RS:** =*i no obstant.*
279. **AH:** =*I nogensmenys?*
280. **CG:** =Jo *tanmateix* no el faig servir mai.
281. **RS:** (riu)
282. **AH:** (riu)
283. **CG:** *En canvi. En canvi.* Jo faig servir *en canvi.*
284. **AH:** *Al contrari.*
285. **CG:** *No obstant.*
286. **AH:** *Sinó que. Al contrari, sinó que. Però.*
287. **RS:** Ah, mira!
288. **AH:** *Més aviat. Més aviat.*
289. **RS:** I el *però.*
290. **AH:** *Malgrat això.*
291. **RS:** *Ara bé.* Jo el faig servir l'*ara bé.*
292. **CG:** Ah, jo no dic *així i tot.* Jo dic *tot i així.*
293. **RS:** *Així i tot.* Al revés, no?
294. **CG:** *Tot i així.*
295. **AH:** (la professora s'acosta i AH li dirigeix la pregunta) És *així i tot* o *tot i així*?
296. **P:** Què creieu?
297. **AH:** *Tot i així.*
298. **P:** 'Tot i així'?
299. **CG:** Ah, no! Però aquí posa *així i tot.* Per tant, deu ser *així i tot.*
300. **P:** Ah::
301. **RS:** =O sigui, la forma-
302. **P:** =De fet, el diccionari només recull *així i tot.* Tot i que *tot i així* està molt estès i també s'accept- també s'accepta. Està igualment acceptat. | Sí?
303. **CG:** =Però clar-
304. **P:** =El podeu posar, també, eh/, si l'utilitzeu i no hi és a la llista.
305. **CG:** Però si- =Però aquest no l'encerquem, doncs?
306. **AH:** =*Tot i així és- és-*
307. **P:** Com?
308. **CG:** Aquest no l'encerquem perquè no és com l'utilitzem.
309. **P:** Pot- no. Poseu el *tot i així* i l'encerqueu.
310. **AH:** Vale.

311. **P:** Per exemple.
312. **CG:** =Això s'ha d'entregar?
313. **AH:** =I llavors, o sigui-
314. **P:** Sí.
315. **AH:** ...el *tot i així* és...
316. **P:** Haureu de- Bueno, us faré una fotocòpia, també.
317. **RS:** Vale.
318. **CG:** =Els haurem de subratllar tots.
319. **AH:** =...aún así, del castellà...
320. **P:** El::
321. **AH:** *Tot i així*. Seria com...
322. **CG:** Sí.
323. **AH:** ...com una còpia del castellà.
324. **P:** Ah! Sí. Sí.
325. **AH:** Però de cat-
326. **P:** Sí. (es dirigeix a tota la classe) Si utilitzeu algun marcador que no és a la llista, també el podeu posar.
327. **RS:** (amb veu molt fluixa) Que ho hem de fer bé. Que sí que s'entrega! (riu) || (7)
328. **CG:** (amb veu molt fluixa) Afegeix aquí | 'concretament'. || (17)
329. **RS:** (?) <Això és no ho hem dit.>
330. **CG:** (?) <Dit en altres paraules, tampoc.> || (8) *Més ben dit*, jo ho he dit algun cop, eh? | (amb veu molt fluixa) I aquí falta la- la rodona aquí. És que és-
331. **RS:** Ah, vale. És *més ben dit*. || (20)
332. **CG:** *Per concloure*, jo crec que ho he fet servir algun cop.
333. **RS:** *Al capdavant?*
334. **CG:** Jo, no. |
335. **RS:** Tu?
336. **AH:** No. || (8)
337. **RS:** *Tot plegat. En qualsevol cas.* No. Per acabar no ho he fet servir-
338. **AH:** *De fet. De fet*, sí. (amb entonació ascendent) *De fet!*
339. **RS:** Va que ens queden només els d'indicar concessió.
340. **AH:** *Malgrat que.*
341. **CG:** *Encara que.*
342. **RS:** *Tot i que.*
343. **CG:** Jo faig servir *encara que i tot i que.*
344. **RS:** *Malgrat que.* I quin més? *Encara que.*
345. **CG:** *Baldament.* || (5)
346. **AH:** *Si bé.*
347. **RS:** El fas servir?
348. **AH:** No. No.
349. **P:** Una altra cosa, també. No cal que poseu a tots de quina categoria són perquè si heu encerclat els que utilitzeu i resulta que aquest que heu utilitzat també és al text, a la vostra pràctica, jo ja sabré que podeu identificar la categoria. Val? Llavors, poseu-ho d'alguns però no de tots. Més que res que pugueu passar a les altres preguntes.
350. **RS:** Bueno, pues passem a les altres.

351. **AH:** “Encercleu al vostre escrit els marcadors que heu utilitzat. De quina categoria són?” Bueno.
352. **RS:** Bua! Tenim molt xxx
353. **AH:** “A la pràctica que es realitza a continuació hem hagut d’investigar una qüestió a les gramàtiques de Fabra, de Badia, de Solà...” “Aquests eren els recursos obligatoris on havíem de fer la recerca, *PERÒ...*” “...*però* també...”
354. **P:** =(a tota la classe, de fons) No sé si heu discutit en veu alta per què hi veieu molta diferència entre la primera-
355. **RS:** =Ho hem de subratllar?
356. **AH:** =Sí.
357. **RS:** Ho fem amb el- amb el subratllador?
358. **AH:** =Sí.
359. **RS:** =Podem-
360. **P:** =(a tota la classe, de fons) Heu passat la primera pregunta, ja?
361. **AH:** Sí. (respon a la professora)
362. **P:** (a tota la classe, de fons) D’acord. Heu discutit si hi veieu diferència o no, per què...
363. **RS:** Ah, no.
364. **RS:** No. | Si hi veiem diferència? (llegeix l’última part de la Pregunta 1) “Entre els que coneixeu i els que utilitzeu, hi veieu molta diferència? Per què creieu que passa?” (s’adonen que s’havien saltat una de les preguntes i tornen a la Pregunta 1)
365. **P:** (a tota la classe, de fons) Feu explícits qualsevol dels vostres dubtes.
366. **AH:** Però és que- Alguns són com molt...
367. **RS:** =Els que-
368. **CG:** =Molt formals.
369. **AH:** N’hi ha alguns que són molt formals. Vull dir, per exemple, *puix que::*
370. **CG:** Ja.
371. **AH:** =O::
372. **RS:** =*Nogensmenys*.
373. **CG:** =O com- o com-
374. **AH:** =*Nogensmenys*.
375. **CG:** Molt formals o que- o que ja no s’utilitzen tampoc. Tipo *car*.
376. **AH:** Això ho utilitza el meu avi.
377. **RS:** O *suara*. (riu)
378. **AH:** *Suara*. (riu)
379. **RS:** O, per exemple, el llatí *confere/*, per donar detalls.
380. **CG:** Això és molt, molt formal.
381. **RS:** Ja, és massa formal.
382. **CG:** I jo crec que passa perquè com que són molt formals o que- molts ja no s’utilitzen tant, no els hem vist, casibé.
383. **RS:** I com no... I tampoc els sentim. Llavors, si posem la ràdio o la tele tampoc els sentim.
384. **CG:** Ja. || (5)
385. **RS:** Vale. Em:: xxx “...els marcadors que heu utilitzat”. Els subratllem, no/ a la pràctica?
386. **AH:** Sí.
387. **RS:** E:: =*però*.

388. **AH:** =Uns quants, eh/, només.
389. **CG:** “L’objectiu d’aquesta pràctica...”
390. **RS:** L’objectiu de. | Un altre però. Sinó.
391. **CG:** Sinó també xxx || (6)
392. **RS:** I ja està.
393. **CG:** xxx
394. **AH:** xxx ja que.
395. **CG:** A continuació (X) és- és-?
396. **RS:** Seria- hauria d’anar en comes, no?
397. **CG:** No.
398. **RS:** No? (llegeix el fragment de text on apareix a continuació (X)) “A la pràctica que es realitza a continuació...” (X) |
399. **CG:** =No.
400. **AH:** =Però aquí no faria-
401. **CG:** No.
402. **RS:** No.
403. **CG:** =No, perquè és com s- és com-
404. **RS:** =No fa funció- Sí.
405. **CG:** No és un marcador. Vale.
406. **AH:** Val. Eh, ja que. |
407. **RS:** A més a més. || (5)
408. **AH:** En primer lloc, en segon lloc, a continuació. || (5) És a dir. |
409. **CG:** Tot i que. || (6)
410. **AH:** Perquè.
411. **CG:** A causa que. |
412. **RS:** A causa que.
413. **AH:** Així que. || (9) Perquè.
414. **CG:** Ja que. |
415. **AH:** Jo crec que hem utilitzat molts ja que.
416. **RS:** Molts.
417. **CG:** Malauradament (X), aquí/, no es considera-? No és-
418. **RS:** No.
419. **AH:** =Bueno.
420. **CG:** =Ja. Hi han masses ja ques.
421. **AH:** Uns quants. (giren el full)
422. **CG:** Pera, pera. (demana que els companys s’esperin)
423. **AH:** Fem la segona xxx
424. **RS:** Perquè, tot i així.
425. **CG:** Tot i així. | Que està malament.
426. **AH:** Així doncs.
427. **RS:** Així i tot. (no és al text, simplement el pronuncia)
428. **CG:** Però.
429. **RS:** Però.
430. **CG:** Com que. | També? Ho és o no?
431. **AH:** Primerament. |
432. **CG:** No, oi?
433. **RS:** On està?
434. **CG:** “...així doncs, també hem fet servir...” || (5) No ho sé.
435. **RS:** Per afegir, no? (respon a CG sobre si també és o no és marcador discursiu)

436. **AH:** *Entre les quals (X)*, no és, no?
437. **CG:** =Eh?
438. **RS:** =No:: *Entre les quals (X)*.
439. **CG:** Jo no ho veig. (tus)
440. **RS:** *Però*.
441. **CG:** xxx
442. **AH:** *Pel que fa a*.
443. **CG:** *En veure que (X)*, ho seria?
444. **AH:** (la professora s'acosta i AH li dirigeix la pregunta) *En veure que (X)*, seria un marcador?
445. **CG:** "*En veure que només hi havia això...*" (X)
446. **P:** Què creieu? *En veure que*. Quin sentit té?
447. **CG:** De temporalitat.
448. **P:** Temporalitat. D'acord. Per tant- Aquí, no? (P assenyala la categoria d'indicar temps de la taula de MD)
449. **CG:** Sí. O sigui, ho és?
450. **P:** Què creieu? És un marcador o no?
451. **CG:** Mm.
452. **AH:** Mm.
453. **P:** *En veure que*.
454. **CG:** Potser, no. O què? O s::
455. **P:** No és un marcador pròpiament dit, no? Perquè no-
456. **RS:** Però aquí fa la funció.
457. **P:** Però fa la funció, no?
458. **CG:** I, per tant-
459. **P:** Fa una funció temporal però:: però no seria un marcador prototípic.
460. **CG:** I l'hi posem o no?
461. **P:** De marcar-lo, dieu?
462. **CG:** Sí.
463. **P:** Com vulgueu, és opció vostra.
464. **CG:** I una cosa...
465. **P:** Sí.
466. **CG:** ...aquí...
467. **P:** (dirigint-se a uns altres estudiants que la cridaven) Ara vinc, ara vinc.
468. **CG:** Aquí que diu "*...així doncs, també hem fet servir el Manual d'estil...*" Aquí, també, seria:: o no?
469. **P:** Què penseu? Que està fent aquí el *també*?
470. **AH:** Afegint... || (9) Com que dóna més informació.
471. **P:** Donant més informació, afegint informació/
472. **RS:** Sí, no?
473. **P:** D'acord. El podríem marcar. I afegeix informació de les idees o organitza el discurs? |
474. **AH:** Afegeix...
475. **CG:** =Afegeix informació.
476. **AH:** =...informació de les idees.
477. **P:** Afegeix informació de les idees. Per tant, aquí, quan relaciona les idees, el podríem posar en algun d'aquests- en alguna d'aquestes categories?
478. **AH:** Mm.
479. **RS:** No.

480. **P:** No, no? Potser, =més aviat-
481. **AH:** =xxx |
482. **P:** Potser s'hauria d'afegir una categoria.
483. **AH:** O donar detal- mm donar detalls, no?
484. **P:** Donar detalls o- b- seria afegir informació, no?
485. **RS:** Sí.
486. **CG:** Sí.
487. **AH:** Sí.
488. **P:** Per tant, no és una taula exhaustiva, sinó que potser hi podríem afegir categories. I també, el *també* podria estar en aquesta i en aquesta, no? Depenent de si relaciona idees o si:: =estructura el discurs.
489. **RS:** =Estructura el discurs.
490. **AH:** =Estructura el discurs.
491. **RS:** Val. Acabem aquesta.
492. **AH:** (molt fluix) <Són les dues i mitja. Les dues i mitja.
493. **CG:** Què?
494. **RS:** Que són les dues i mitja.
495. **CG:** Ja?
496. **RS:** I encara no hem parlat de xxx> | Bueno, ràpid. Mm. || (6)
497. **CG:** (molt fluix) Tia xxx
498. **AH:** *En un principi.*
499. **RS:** On?
500. **AH:** *Ja que.*
501. **RS:** No, no, no. Però acabem la segona- o sigui- =O- o- si no...
502. **AH:** =Bueno, però subratlla. *Ja que* i *en un principi*. Per exemple, hem utilitzat molt *ja que*. No?
503. **RS:** Espera, espera, ara ho comentem. Esperem que xxx || (6) Ja està, no?
504. **CG:** || (6) Espera. Sí? Ja està? *Com és el cas de.* || (27)
505. **RS:** *En tot cas*, però no... || (5)
506. **CG:** AH, el marcaries?
507. **AH:** Quin?
508. **RS:** *Com és el cas.*
509. **AH:** Sí. Perquè és com- em- com deta- dona detalls, =no?
510. **CG:** =Sí.
511. **RS:** Vale.
512. **AH:** '*...com és el cas de Fabra...*'
513. **RS:** Sí, mira, mira. Està aquí. Com el-
514. **AH:** Ah, *en el cas de.*
515. **RS:** *En el cas de.* Vale, però-
516. **CG:** Però falta més, no?
517. **AH:** Ja però...
518. **RS:** Però...
519. **AH:** ...ha dit que no.
520. **RS:** No fa falta tot.
521. **CG:** Ah, vale, vale.
522. **RS:** Llavors, podem dir que hem fet molt ser- hem fet servir molt el *però*, el *ja que*.
523. **AH:** *Però. Ja que.* | I- potser *perquè*, no?
524. **CG:** Hem de fer això! Dir quina categoria són, marcar amb una creu.

525. **AH:** Bueno, gairebé tots, hem- els hem posat eh::
526. **CG:** N'hem posat-
527. **AH:** Per afegir idees. Reformular, com *és a dir*. Eh::
528. **RS:** Marcar ordre.
529. **AH:** Introduir. O sigui, marcant ordre, sí. En primer-
530. **RS:** Bàsicament.
531. **AH:** =*En primer lloc, en segon lloc*.
532. **CG:** =Bueno- Sí.
533. **AH:** I:: i ja està.
534. **RS:** Has dit per indicar causa?
535. **AH:** Sí.
536. **RS:** Vale. Què més- “Hi ha alguna categoria de la qual =no heu usat cap marcador?”
537. **CG:** =Sí. Tipo- aviam- Indicar concessió, no n'hi ha cap.
538. **RS:** Mm:: no.
539. **CG:** Ni oposició, no? Fins aquí, a on hem subratllat.
540. **RS:** Per exemple, indicar espai, tampoc.
541. **AH:** I::
542. **CG:** I el temps tampoc.
543. **AH:** I per especificar tampoc. Tipo *en concret, en particular, en especial*.
544. **CG:** Ja...
545. **RS:** És veritat.
546. **AH:** =“De totes les possibilitats que ofereix una categoria tendiu a utilitzar sempre el mateix marcador?”
547. **CG:** =I reformular?
548. **RS:** =Sí, això sí.
549. **CG:** Ah, vale.
550. **RS:** *És a dir*, sí.
551. **AH:** Bueno.
552. **RS:** E::m “De totes les possibilitats...” Per exemple...
553. **AH:** Jo, sí.
554. **RS:** ...amb causa, tendim a utilitzar sempre el *perquè* i el *ja que*.
555. **AH:** O el *ja que*. *Ja que* o *perquè*, sempre, sempre.
556. **CG:** Sí.
557. **AH:** I després, de marcadors d'ordre, sempre =*en primer lloc* o *en segon lloc*.
558. **RS:** =Sempre *en primer lloc* o *primerament*.
559. **CG:** O *a continuació*.
560. **AH:** Mm, bueno.
561. **CG:** Bueno! No perquè són un cop. O poc més.

Pregunta 3. Min. 27:38

562. **AH:** Val. “Fixeu-vos en l'apartat A de la taula de marcadors. Com organitzar-com organitzeu el discurs?”
563. **RS:** “Com comenceu el text? Quins marcadors poden sortir en una introducció?” | Nosaltres...
564. **CG:** Hem posat el de:: *l'objectiu de*.
565. **RS:** El *però*.

566. **CG:** Tot i que no és com d'introduir. || (6)
567. **RS:** Bàsicament el que hem utilitzat és el- *l'objectiu de*.
568. **AH:** Bueno, hem fet bé en utilitzar *l'objectiu de* que serveix per introduir un text. |
569. **RS:** Sí. |
570. **AH:** I:: per acabar-lo, hem utilitzat...
571. **RS:** =*En conclusió*.
572. **AH:** =...*en conclusió*.
573. **CG:** Vale.
574. **AH:** (rient, amb veu afònica intencionada, repeteix la pronúncia de 571 en què s'havia quedat sense veu) *En conclusió*.
575. **RS:** (riu) "Utilitzeu marcadors de resum i de tancament del text?"
576. **AH:** Sí, *en conclusió*.
577. **RS:** De resum? Em sembla que més- hem fet servir un *en resum* o *resumint*. || (18)
578. **CG:** Potser no. |
579. **RS:** Doncs- || (10)
580. **CG:** =No.
581. **RS:** =Doncs no. || (5) No.
582. **CG:** Mm::
583. **RS:** "A més de començar i acabar, cal organitzar i ordenar la informació d'un text. Heu fet servir marcadors per encetar temes nous | i també per ordenar la informació?" Per encetar temes nous.
584. **CG:** *En quant a. En quant a/*
585. **RS:** *Ara bé.*
586. **CG:** No, perquè això és:: <ntx> (toca l'ase) com d'afegir un element que s'oposa a lo que has dit abans, saps?
587. **RS:** Ah, sí. Indicar oposició.
588. **AH:** No, no, no. Indica-
589. **RS:** Sí, sí.
590. **AH:** No, indica- em...
591. **RS:** És aquí.
592. **CG:** (?) <Pues no xxx per on anem?> "*Segons- Segons Solà, la forma degut a...*" Pot ser que això també sigui per introduir un tema? *Segons/ (X)*
593. **RS:** Jo no ho =consideraria marcador-
594. **CG:** =Bueno, no, perquè és més una opinió.
595. **RS:** Sí. Vale, doncs...
596. **CG:** Tenim *en quant a*.
597. **RS:** Per ordenar sí que n'hem fet servir molts.
598. **CG:** Sí, *en primer lloc, en segon lloc, a continuació...*
599. **RS:** "A vegades l'autor necessita remarcar, reformular..." "Heu fet ús de marcadors que ajuden al tipus d'operacions esmentades?" El *és a dir*, no? Aquí. "...per saber escriure en català, *és a dir*, tenia una intenció pràctica i normativa..." || (6) Un. || (13)
600. **CG:** (inspira, com si anés a dir alguna cosa)
601. **RS:** || (8) Què? |
602. **CG:** Sí, tenim aquest que has dit tu.
603. **RS:** Mhm. *És a dir*, només, eh?
604. **AH:** =I *en quant a*.
605. **CG:** =Però no en- no en tenim tants. No, però de reformular i distingir, no en tenim.

606. **AH:** =El *és a dir*.
607. **CG:** =I remarcar?
608. **RS:** Reformular només el *és a dir*.
609. **CG:** I remarcar? On és? || (6) Remarcar?
610. **AH:** És això.
611. **CG:** També és lo-
612. **AH:** *És a dir*, és el mateix. *És a dir*, això és.
613. **CG:** Vale, pues, només tenim...
614. **AH:** L'*és a dir*.
615. **CG:** Només tenim el:: *és a dir*. (inclouen dins una categoria de remarcar l'*és a dir*)
616. **RS:** Ah, i també fem servir ma- molt, em, *d'una banda i:: de l'altra banda*.
617. **CG:** Ah, sí. *D'una banda, d'altra banda*. || (9) Perquè no els subratlles aquests que hem anat dient? | O- o què?
618. **AH:** Sí.
619. **RS:** Ara bé l'hem dit? | No.
620. **CG:** Sí- bueno. || (9)
621. **RS:** Aquí. *D'una banda*. || (5)
622. **CG:** *Per conc- per conclou- Bueno, en conclusió*.
623. **RS:** No, aquí no. || (6) Vale. Em:: "En sabríeu introduir algun al vostre text?"
624. **CG:** De què?
625. **RS:** De marcadors (badallant) <que reformulen>.
626. **CG:** De:: Aviam/ || (8)
627. **AH:** Jo haig de marxar.
628. **RS:** (comencen un diàleg de (23) segons amb veu molt fluixa perquè no se'ls senti) xxx
629. **AH:** xxx
630. **CG:** Per distingir. || (20)
631. **AH:** xxx
632. **CG:** Aquí?
633. **AH:** On?
634. **CG:** Aquí. O sigui, hem introduït, per exemple, com- com Solà tracta aquesta qüestió, però per exemple, al Manual d'estil no hem utilitzat cap marcadors. O sigui, *per l'altre- per un altre co- pe::r un altre costat o per l'altre costat- No, Bueno- | 'Per una altra part...' per exemple/ '...al Manual d'estil de Mestres et al. trobem la següent explicació' (CG proposa d'introduir per una altra part a l'inici del fragment "Al Manual d'estil de Mestres et al. trobem la següent explicació")*
635. **RS:** Ho copiem? | *Per una altra part*, no/, havies dit?
636. **CG:** Bueno, ho dic perquè com que aquí hi ha *d'una banda i de l'altra/ bueno- d'altra banda...*
637. **RS:** I algun per reformular?
638. **CG:** Per reformular... Mm:: || (8)
639. **AH:** El *és a dir*. || (10) Són els dos únics que hem utilitzat.
640. **CG:** No, però ara és- ara::
641. **AH:** Quins posaríem?
642. **CG:** Sí. || (6)
643. **AH:** Bueno, és que tampoc/ en aquesta pràctica s'havia de reformular res. És el que diu la gramàtica i ja està.
644. **RS:** A veure.

645. **CG:** Ja, però o sigui seria per exemple, explicar una qüestió de les que-
646. **AH:** O:: ‘Fabra diu això, *és a dir...*’ =O:: eh:: per exemple...
647. **CG:** =Sí, per exemple- o:: o sigui, *dit en altres paraules*. || (34)
648. **RS:** xxx
649. **CG:** (riu) (?) <ticitic>
650. **RS:** (riu)
651. **CG:** O per exemple- <ntx> (toca l’ase) mm...
652. **RS:** Estic intentant buscar una frase per intentar posar un reformulador, però és que no hem reformulat gaire.
653. **CG:** Per exemple, quan diem que- mm...
654. **AH:** Però és que si no hem reformulat res, com vols posar un reformulador?
655. **CG:** Home, aquí hem dit *en canvi*, eh?! “*En canvi*, al *Manual d’estil...*”
656. **RS:** Però no és un reformulador, aquest.
657. **CG:** Ai, no! És veritat. És un::
658. **AH:** No indica oposició?
659. **CG:** És un- No, un de distingir. |
660. **RS:** (riu)
661. **CG:** =(rient) *Ja que*.
662. **RS:** =(rient) *Ja que*. (riu)
663. **AH:** xxx *tot i que*.
664. **CG:** *Tot i que. Tot i- tot i ser (X)*, no.
665. **AH:** *Així i tot*.
666. **RS:** Em quedaré xxx
667. **AH:** *Així i tot*. |
668. **CG:** *Per una banda*.
669. **RS:** Eh pera, pera, eh? (demana temps) || (8) I- i on està?
670. **AH:** I on està l’altra-
671. **CG:** Ja, ara us ho anava a dir!
672. **AH:** *Per altra banda?*
673. **CG:** Merda!
674. **AH:** Vale, hem posat *per una banda*/ (No s’adonen que sí que hi ha *per altra banda* al fragment “Ara bé, un punt que tenen en comú tots dos llibres és la remissió al llibre de Solà *Lingüística i normativa* del 1990. *Per una banda*, la gramàtica ho fa mitjançant una nota a peu de pàgina i, *per altra banda*, el manual adjunta aquesta informació al mateix paràgraf de l’explicació de la norma.”)
675. **RS:** *Ja que, a més a més*.
676. **AH:** Doncs apunta aquí que no hem posat *per altra banda*. || (8)
677. **RS:** (apunta a la vora del fragment en qüestió *d’altra banda*)
678. **CG:** No! *Per altra banda*. (CG crida l’atenció a RS perquè apunti *per altra banda* en lloc de *d’altra banda*)
679. **RS:** Ai! Què?
680. **CG:** *Per altra banda*.
681. **RS:** Però és *per una banda* i després *per altra banda*.
682. **CG:** Però és *d’una banda*!
683. **RS:** I *per altra- per una altra-*
684. **CG:** Però, per això, *per altra banda*.
685. **AH:** *Per altra banda* havies de posar.
686. **RS:** Ah, vale.

687. **CG:** Pues, mira, podríem- podríem utilitzar un marcador de reformular, explicant una de les qüestions. O no? || (9)
688. **RS:** Home, no sé.
689. **CG:** No, però perquè-
690. **RS:** És que:: || (9) Aquí, per exemple, "...perquè és la que conté més explicacions d'una manera clara..." No. *És a dir.* No, res, res. (intenten introduir un reformulador al fragment "Així doncs, es pot concloure que l'obra més completa de les que hem consultat ha estat el *Manual d'estil* de Josep Mestres et al. perquè és la que conté més explicacions d'una manera clara, molts exemples que són fàcils d'entendre i les remissions són clares i entenedores.")
691. **CG:** O sigui- Sí, sí. "...és la que..." (llegeix ràpid) "...d'una manera clara..."
692. **RS:** '...molts exemples que són fàcils d'entendre, *és a dir...*' No, res. No, perquè no xxx
693. **CG:** Aviam. '...perquè és la que conté més explicacions...' || (6) (llegeix amb veu molt baixa i comença a repicar a la taula)
694. **RS:** =Podríem dir-
695. **CG:** =[Coma] *és a dir* em és la-' No, clar, perquè ja ho diem 'és la més completa'
696. **RS:** Podríem dir 'és la més completa de les que hem consultat, *és a dir*' en comptes de *perquè*.
697. **CG:** 'és la que conté més explicacions'
698. **RS:** *És a dir.* Sí.
699. **CG:** Com ho veus, AH?
700. **AH:** Mm.
701. **RS:** O:: un altre. Ah:: *dit d'una altra manera* o::
702. **AH:** *En altres paraules.*
703. **RS:** Això és.
704. **CG:** O 'més ben dit, és la que conté més exemples' o 'explica d'una manera més clara' || (9)
705. **RS:** *Sinó que.* | Qui ha fet aquest paràgraf? Perquè aquí tenim un huevo.
706. **CG:** Jo.
707. **RS:** Que guai. | *Per la seva banda* (X), no\, no?
708. **CG:** Jo ho faig servir de vegades i no sé si és correcte.
709. **RS:** (P passa per la vora i RS li dirigeix la pregunta) *Per la seva banda* (X) seria un conec- un:: connector discursiu?
710. **AH:** Inventat, potser.
711. **CG:** (riu)
712. **P:** A veure, on és?
713. **RS:** "*Lingüística i normativa, per la seva banda...*"
714. **P:** A veure/ "*Lingüística i normativa, per la seva banda*, també ofereix una explicació..." |
715. **AH:** És com molt...
716. **P:** A què es refereix aquest per- llavors, *per la seva banda*?
717. **CG:** O sigui, que::
718. **P:** Aquí suposo que esteu comparant les gra- les- les referències que heu consultat, no?
719. **AH:** Sí, les claredats de les::
720. **CG:** Bueno, aquest és l'apartat de la claredat de:: cada explicació.
721. **P:** Val. Per tant, quina funció fa?

722. **CG:** De:: || (9)
723. **P:** És a dir, ‘aquest llibre, *per la seva banda*, etcètera, etcètera’ l’altre...
724. **RS:** Posar...
725. **CG:** Però és que només l’hem fet servir un cop.
726. **P:** Només- ah. Val, llavors...
727. **AH:** ‘aquest llibre, d’entrada’ no? *D’entrada*. =També serveix.
728. **CG:** =No, perquè és més-
729. **P:** Què passa si només heu fet servir-
730. **CG:** O sigui- Jo crec que és ‘a diferència dels altres, aquest ofereix això’. No?
731. **P:** Mhm.
732. **CG:** O no? || (5)
733. **P:** És a dir, que pot introduir una:: una:: aquesta comparació, no? Distingir entre-entre els temes que esteu tractant...
734. **CG:** Sí.
735. **AH:** Sí.
736. **P:** ...que són, en aquest cas, les gramàtiques, no?
737. **CG:** Sí. Però clar. Necessita un altre marcador?
738. **RS:** *En canvi*.
739. **P:** Què en penses?
740. **AH:** *En canvi*.
741. **RS:** Podríem posar *en canvi*.
742. **CG:** És que jo/ jo el faig servir molts cops, però el fico sol, sense haver posat abans *per una banda*, perquè és com ‘tu, *per la teva banda*, fas això’.
743. **P:** Perquè potser ja se sobreentén que encara que no hakis dit —no sé, eh?—, que encara que no hakis dit el primer element d’aquesta comparació, se sobreentén que aquest segon, amb aquest- amb aquest *per la seva banda*, està fent aquesta segona compa- és a dir, està agafant aquest element i fa aquesta comparació. Potser perquè no cal- Llavors, tu havies dit *en canvi*.
744. **RS:** Mhm.
745. **P:** Com ho veieu, seria també una altra possibilitat?
746. **CG:** És que- O sigui- Mm... Aquí és un- tampoc crec que sigui *en canvi*...
747. **P:** Mhm.
748. **CG:** ...perquè aquí...
749. **AH:** =Però és que dius-
750. **CG:** =...es parla de la gramàtica de Solà...
751. **P:** Perquè no hi ha-
752. **AH:** =Però dius ‘*en canvi, també*’
753. **CG:** =...que també és descriptiva.
754. **AH:** Llavors, és que...
755. **RS:** =Ja.
756. **CG:** =Ja.
757. **RS:** ‘*En canvi, també*’ no-
758. **AH:** ‘*En canvi, també*’ no és- és una contradicció en si mateixa.
759. **P:** Exacte. El que passa és que- O sigui, si esteu contraposant gramàtiques, podeu utilitzar *en canvi*, podeu utilitzar *per la seva banda*. O sigui, ambdós són correctes. Mm:: | Però clar, que no sigui... Aquest *en canvi*, què pot fer? El que hem dit ara: pot- |
760. **RS:** Distingir.
761. **P:** Distingir. I-

762. **CG:** =Però si és diferent...
763. **P:** =Amb oposició o sense?
764. **CG:** Amb oposició.
765. **AH:** Amb oposició.
766. **P:** Amb oposició. =En canvi, *per la seva banda-*
767. **CG:** =Però *per la seva banda* no té perquè se::r
768. **P:** No té perquè se::r
769. **CG:** No té perquè oposar. No?
770. **P:** D'acord. D'acord.
771. **CG:** Bueno, perquè jo, aquí- No hi ha aquesta intenció, crec.
772. **P:** Val. | Llavors, què faríeu? El deixaríeu? O el canviaríeu?
773. **AH:** Sí, no? Jo el deixaria.
774. **P:** Sí?
775. **CG:** Jo també.
776. **RS:** Sí.
777. **P:** Val, val. D'acord, d'acord. (no l'acaben marcant al text)
778. **AH:** (amb veu fluixa) <Una cosa, P, haig de marxar, jo. O:: o hem d'acabar.
779. **P:** Val xxx
780. **AH:** És que agafo el tren.
781. **P:** Ostres, és tardíssim. Val, doncs ara acabem. Us heu de-
782. **AH:** Hem de-
783. **P:** Un moment, ho dic a tothom.> (a tota la classe) Val, una cosa. Tots heu acabat? La pregunta 5, sobretot, l'heu de discutir.
784. **RS:** “Quina funció creieu que tenen els marcadors...”
785. **P:** =(a tota la classe) Si no ho heu fet, dos minuts, ho parreu... D'acord? La pregunta 5. Quina funció creieu que tenen? D'acord? Com els valoreu?

Pregunta 4. Min. 45:20

786. **CG:** =Espera't. “Com relacioneu les idees?” Anem a gas! “Com relacioneu les idees?”
787. **AH:** I la cinc?
788. **RS:** Espera't. Relacionar idees. Indicar causa. Pues fem servir el *ja que*, el *perquè...*
789. **CG:** *A causa de* algun cop i *per culpa de* també ha sortit un cop.
790. **RS:** I *per culpa de* també ha sortit. La conseqüència, la que més fem servir ha sigut-
791. **CG:** *Així doncs*.
792. **RS:** O *per això*.
793. **CG:** I *per tant*, també, no?
794. **RS:** *Per tant*. Indicar condició. *Si*.
795. **CG:** Fer alguna objecció? Aquí no surt.
796. **RS:** E::m... Oposició. No, finalitat. *Perquè* i *amb l'objectiu de*. I per indicar oposició, pues:: *sinó que* | i *no obstant* =*això*.
797. **CG:** =Sí.
798. **RS:** I concessió, pues *tot i que*.
799. **CG:** Sí.

Pregunta 5. Min. 46:20

800. **RS:** Llavors, la 5. =“Quina funció creieu que tenen...”
801. **AH:** =“Quina funció creieu que tenen els marcadors discursius en la construcció d’un text?” “...tenen els marcadors...” Home, és que si no hi haguessin marcadors discursius =tampoc-
802. **RS:** =No pots seguir...
803. **AH:** =...seguir...
804. **RS:** =...l’ordre.
805. **AH:** No tindria una estructura.
806. **RS:** Sí.
807. **CG:** Bueno, i tampoc tindria sentit el text perquè::
808. **AH:** No tindria sentit ni estructura ni- ni res.
809. **RS:** Perquè els marcadors lo que aporten és un- O sigui, és per =entendre millor el text.
810. **CG:** =Ajuden la relació entre- O sigui, relacionen les idees. Per tant, tu no saps quina relació hi ha entre una cosa que dius ara i el- la que has dit abans. No saps si és la causa, la conseqüència... si no hi ha el marcador.
811. **AH:** Mhm.
812. **RS:** Sí.
813. **AH:** Ajuden a afegir i a- a argumentar...
814. **RS:** Ajuden a entendre el text.
815. **AH:** ...idees i a estructurar el text, sobretot. || (5)
816. **CG:** Clar, i el fan més- més | amè, més comprensible pel lector, no? | Bueno, jo- jo penso...
817. **AH:** Sí.
818. **CG:** Acabem tu i jo ara la 6 i la 7?
819. **RS:** Vale. “Revisen els marcadors discursius de la vostra pràctica i argumenteu...”
820. **CG:** Ai, tia! El *tot i així* no és pas de concessió, no? =És d’oposició.
821. **RS:** =És d’oposició. Sí, sí. D’oposició.
822. **CG:** I de concessió quins hem fet servir, doncs?
823. **RS:** El *tot i que*.
824. **CG:** Ah! Vale. *Tot i que*. Sí.

Final. Min. 47:48